

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Κ'

Τρίτη 16 Νοεμβρίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1149, 1264
2. Άδεια απουσίας των Βουλευτών κ.κ. Η. Καρανίκα, Α. Μπατζελή και Ε. Τσουμάνη-Σπέντζα, σελ. 1181
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 2ο Γενικό Λύκειο Τρίπολης, σελ. 1169, 1177
4. Ανακοινώνεται η παράταση της λειτουργίας της Εξεταστικής Επιτροπής για τη διερεύνηση της υπόθεσης SIEMENS στο σύνολό της μέχρι την 30η Νοεμβρίου του 2010, σελ. 1163
5. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Συζήτηση επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου», περί παραδοχής ή μη της πρότασης για την άσκηση δίωξης κατά των πρώην Υπουργών Θεόδωρου Ρουσόπουλου, Ευάγγελου Μπασιάκου, Αλέξανδρου Κοντού και Γεωργίου Βουλγαράκη και κατά του πρώην Υφυπουργού Πέτρου Δούκα και λήψη απόφασης, με μυστική ψηφοφορία, επί της προτάσεως της Επιτροπής και χωριστά για κάθε καταγγελλόμενη πράξη ή παράλειψη, για την οποία ζητείται άσκηση δίωξης, όπως αυτές καθορίζονται και εξειδικεύονται στο πόρισμα της ως άνω Επιτροπής, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 157 του Κανονισμού της Βουλής και τις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 6 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», σελ. 1164-1264
6. Επιστολικές ψήφοι επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης, σελ. 1215-1218
7. Ανακοινώνεται επιστολή του πρώην Υπουργού κ. Θ. Ρουσόπουλου, σελ. 1164-1165
8. Επί του Κανονισμού, σελ. 1166, 1170, 1171, 1172, 1173, 1174, 1175, 1190, 1193
9. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 1169
10. Αποχώρηση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, σελ. 1204, 1207
11. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 1214
12. Ανακοινώνεται η απόφαση για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των πρώην Υπουργών κ.Ε. Μπασιάκου, Α. Κοντού και του πρώην Υφυπουργού κ. Π. Δούκα για τις αξιόποινες πράξεις όπως αυτές περιγράφονται στο πόρισμα, το οποίο καταχωρήστηκε στα Πρακτικά της Ολομέλειας της Βουλής της συνεδρίασης της 18ης Οκτωβρίου 2010 και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της απόφασης αυτής, σελ. 1219
13. Ανακοινώνεται ότι η πρόταση της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των πρώην Υπουργών κ. Θ. Ρουσόπουλου και Γ. Βουλγαράκη δεν έγινε δεκτή, σελ. 1219
14. Ανακοινώνεται ότι ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Φίλιππος Πετσάλνικος θα απευθύνει επιστολή προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χάρη Καστανίδη για να αποστείλει κατάλογο των μελών του Αρείου Πάγου, της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου και του Συμβουλίου της Επικρατείας που έχουν τα νόμιμα προσόντα προκειμένου σε προσηχή συνεδρίαση της Ολομέλειας να αναδειχθούν δια κληρώσεως τα πέντε τακτικά και τα τρία αναπληρωματικά μέλη του Δικαστικού Συμβουλίου, καθώς και ο ασκών καθήκοντα εισαγγελέα με τον αναπληρωτή του., σελ. 1220
15. Κατάθεση του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής

Κοινοβουλευτικής Επιτροπής "για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά των πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου", σελ. 1220-1264

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 1149-1152
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 1152-1162

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών, Παιδείας, Δια βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις", σελ. 1163

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε. ,	σελ. 1207
ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 1183, 1184, 1185
ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ Ε. ,	σελ. 1186, 1187
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 1206, 1207
ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ Γ. ,	σελ. 1198
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κ. ,	σελ. 1187, 1188
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. ,	σελ. 1188
ΔΟΥΚΑΣ Π. ,	σελ. 1200
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,	σελ. 1181, 1183
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. ,	σελ. 1166, 1185
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. ,	σελ. 1189, 1190
ΚΟΝΤΟΣ Α. ,	σελ. 1190
ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ Ε. ,	σελ. 1193, 1196, 1197, 1198
ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε. ,	σελ. 1204
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. ,	σελ. 1179
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 1177
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Ε. ,	σελ. 1175
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 1202, 1203, 1204
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ. ,	σελ. 1166, 1168, 1169
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ. 1205

B. Επί του Κανονισμού:

ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε. ,	σελ. 1172
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 1170, 1171, 1172, 1193
ΖΗΣΗ Ρ. ,	σελ. 1170, 1171
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. ,	σελ. 1166, 1173
ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ Χ. ,	σελ. 1173, 1174
ΚΟΝΤΟΣ Α. ,	σελ. 1190
ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε. ,	σελ. 1173
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 1170, 1171, 1175
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. ,	σελ. 1166, 1171, 1172, 1173, 1174, 1175, 1193
ΣΙΟΥΦΑΣ Δ. ,	σελ. 1173
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Ε. ,	σελ. 1170
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 1171, 1172
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ. 1172

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΒΑΓΓΩΝΑΣ Γ. ,	σελ. 1169
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ. ,	σελ. 1169

Δ. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,	σελ. 1214
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. ,	σελ. 1214
ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ Α. ,	σελ. 1214

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Κ'

Τρίτη 16 Νοεμβρίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 16 Νοεμβρίου 2010, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.26' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 2.11.2010 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΙΘ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 2 Νοεμβρίου 2010, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολό του σχεδίου νόμου: «Ηλεκτρονική καταχώριση και εκτέλεση ιατρικών συνταγών και παραπεμπτικών ιατρικών πράξεων».)

Παρακαλείται η κυρία Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κ. Ελίζα Βόζεμπεργκ, Βουλευτή Α' Αθηνών, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Βοιωτίας κ. **ΑΡΙΑΔΝΗ ΑΓΑΤΣΑ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Γυμνάσιο Αλιάρτου της Περιφερειακής Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Νομού Βοιωτίας αιτείται την αύξηση μοριοδότησης των σχολείων Αλιάρτου.

2) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Βαρθολομιού Νομού Ηλείας αιτείται έκτακτη χρηματοδότηση για την αποκατάσταση των ζημιών από τις εκτεταμένες βροχοπτώσεις που έπληξαν την περιοχή.

3) Οι Βουλευτές, Λαρίσης κ. **ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ** και Μαγνησίας κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων ΕΚΑΒ Θεσσαλίας εκφράζει τη συνέχιση της διαμαρτυρία του για την υποβίβαση του στρατοπέδων Ιδιωτικών Κλινικών Νομού Λάρισας κ.λπ..

4) Ο Βουλευτής Λευκάδος κ. **ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Λευκάδας αιτείται τη συνέχιση της λειτουργίας του τηλεοπτικού σταθμού «LEFKATAS TV».

5) Η Βουλευτής Έβρου κ. **ΟΛΓΑ PENTAPH - TENTE** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Επαγγελματιών Σαμοθράκης εκφράζει τη διαμαρτυρία του για την υποβίβαση του στρατοπέδου του νησιού σε χαμηλής επάνδρωσης από υψηλής που ήταν

μέχρι πρόσφατα.

6) Η Βουλευτής Έβρου κ. **ΟΛΓΑ PENTAPH - TENTE** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Επαγγελματιών Σαμοθράκης αιτείται να απαλλάσσονται από την υποχρεωτική ασφάλιση στο ΤΕΒΕ όλοι οι επαγγελματίες που το εισόδημα τους είναι κάτω των 18.000 ευρώ ετησίως κ.λπ..

7) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αγίου Νικολάου Νομού Λασιθίου αιτείται την πρόσληψη προσωπικού για το μνημείο της Σπιναλόγκας στην Κρήτη, επειδή έχει αυξηθεί το ενδιαφέρον των τουριστών και για τη χειμερινή περίοδο.

8) Η Βουλευτής Δράμας κ. **ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Κέντρο Υγείας Κάτω Νευροκοπίου Δράμας αιτείται την αντικατάσταση ακτινολογικού μηχανήματος λόγω παλαιότητας κ.λπ..

9) Η Βουλευτής Δράμας κ. **ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ** κατέθεσε αναφορά με την οποία οι μικρές Επιχειρήσεις Διανομής Προϊόντων Καπνού αιτούνται μία ορθολογική αντιμετώπιση της φορολογίας του καπνού.

10) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κεντρική Συνεταιριστική Ένωση Συκών και Ξηρών Καρπών - ΟΠΣΥΝΠΕ «ΣΥΚΙΚΗ» αιτείται την καταβολή αποζημιώσεων στους συκοπαραγωγούς των Νομών Λακωνίας και Μεσσηνίας, λόγω των ζημιών που υπέστησαν από τον καύσωνα του Αυγούστου.

11) Η Βουλευτής Δράμας κ. **ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Κέντρο Παιδικής Μέριμνας Αρρένων Δράμας αιτείται την πρόσληψη προσωπικού κ.λπ., προκειμένου να αποκατασταθεί η εύρυθμη λειτουργία του.

12) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Λακεδαίμονος «Ο ΠΛΗΘΩΝ» Νομού Λακωνίας αιτείται να πληροφορηθεί εάν θα γίνει επανεξέταση για το μέτρο της τριετούς παραμονής στη θέση τοποθέτησης των νεοδιορισθέντων εκπαιδευτικών κ.λπ..

13) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Λακεδαίμονος «Ο ΠΛΗΘΩΝ» Νομού

Λακωνίας αιτείται τη χρηματοδότηση των Σχολικών Επιτροπών για την αντιμετώπιση των πάγιων και τρεχουσών αναγκών τους.

14) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Κέντρων Ξένων Γλωσσών «PALSO» αιτείται τη διατήρηση του καθεστώτος της απαγόρευσης συστέγασης ΚΕΓ με ΕΕΣ.

15) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΙΟΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι Οικογένειες των ηρωϊκώς πεσόντων κατά το Έπος 1940-41 αιτούνται την ολοκλήρωση της βαθμολογικής και ηθικής αποκατάστασης των Αξιωματικών, Υπαξιωματικών και Βαθμοφόρων - μόνιμων και εφέδρων - που έπεσαν ηρωϊκά στα πεδία των μαχών.

16) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο σοβαρό ζήτημα της αποκομιδής των απορριμμάτων στο Γύθειο.

17) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Ράπο Ετλέβα, ομογενής κάτοικος Έδεσσας αιτείται να πληροφορηθεί πότε θα ολοκληρωθεί το αίτημα πολιτογράφησης της στο Δήμο Εδέσσης.

18) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Άρης Αθανασιάδης κάτοικος Δυτικού Πέλλας αιτείται να πληροφορηθεί λεπτομέρειες σχετικά με την κατασκευή του κλειστού γυμναστηρίου στο ΔΔ Δυτικού, Δήμου Πέλλας.

19) Ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία «ΕΣΑμεΑ» αιτείται τη λήψη μέτρων από την Πολιτεία ώστε να διασφαλίζεται η πρόσβαση των πολιτών με αναπηρία στο σύνολο των υπηρεσιών του ΟΑΕΔ.

20) Η Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Καθηγητών Ιταλικής Γλώσσας και Φιλολογίας αιτείται την άμεση πρόσληψη αναπληρωτών καθηγητών ιταλικής πλήρους ωραρίου για τα εναπομείνοντα κενά του κλάδου ΠΕ 34 Ιταλικής.

21) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΙΟΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλαδικός Σύνδεσμος Παραπληγικών και Κινητικά Αναπήρων αιτείται τη εξαίρεση των ΑΜΕΑ από τις περικοπές σε συντάξεις, φάρμακα και τεχνικά βοηθήματα.

22) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΙΟΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων Ελληνικής Αεροπορικής Βιομηχανίας εκφράζει την αντίθεση του για την ιδιωτικοποίηση της ΕΑΒ, τους εργολάβους και τάσσεται υπέρ των προσλήψεων.

23) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο 1ος Παιδικός Σταθμός Δήμου Γαζίου αιτείται την κάλυψη των κενών θέσεων προσωπικού του σταθμού.

24) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι απολυόμενοι του Σταδίου Ειρήνης και Φιλίας αιτούνται την ανανέωση των συμβάσεων τους και τη συμπάρσταση όλων των πολιτών στα δίκαια αιτήματα τους.

25) Ο Βουλευτής Νομού Αττικής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Εργαζομένων Ναυπηγείων Ελευσίνος - ΣΕΝΕ αιτείται με αφορμή την ανάθεση των φρεγατών το 2011, το σωστό και δίκαιο καταμερισμό των αναθέσεων των εξοπλιστικών προγραμμάτων σε όλα τα ναυπηγεία,

καθώς και την ταυτόχρονη αναζήτηση εμπορικών δραστηριοτήτων.

26) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Αιτωλοακαρνανίας αιτείται την άμεση και επείγουσα χρηματοδότηση των εργασιών διευθέτησης χειμάρρων στο νομό.

27) Ο Βουλευτής Αργολίδος κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Δημοτικής Κοινωφελούς Επιχείρησης Νέας Κίου Αργολίδας αιτείται τη ρύθμιση του θέματος της καθυστέρησης καταβολής κονδυλίων για τη λειτουργία κοινωνικών δομών στο πλαίσιο του επιχειρησιακού προγράμματος «Εναρμόνιση οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής».

28) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικού Προσωπικού Ανωτέρων Σχολών Τουριστικής Εκπαίδευσης Αγίου Νικολάου και Ρόδου αιτείται την ανάπτυξη του θεσμικού πλαισίου και την αναβάθμιση και εκσυγχρονισμό του τρόπου λειτουργίας τους.

29) Ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Δημήτριος Κραουνάκης, παραγωγός πολιτιστικών εκδηλώσεων αιτείται τη ρύθμιση του θέματος της μεταφοράς συντελεστή δόμησης στα διατηρητέα ακίνητα.

30) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Λακεδαιμόνος διαμαρτύρεται για το πάγωμα της χρηματοδότησης των σχολικών επιτροπών.

31) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Λακεδαιμόνος «Ο ΠΛΗΘΩΝ» αιτείται την επανεξέταση του θέματος του μέτρου της τριετούς παραμονής στη θέση τοποθέτησης των νεοδιορισθέντων εκπαιδευτικών.

32) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Σπύρος Παπαδόπουλος αιτείται την επίλυση του θέματος της μεταφοράς μαθητών στο σχολείο της Αριδαίας.

33) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Δημήτριος Μάζνας αιτείται την επίλυση του θέματος της συγκρότησης δευτεροβάθμιας υγειονομικής επιτροπής από το Νοσοκομείο Γιαννιτσών, ώστε να προχωρήσει πιο γρήγορα στην ανανέωση του διπλώματος οδήγησης του.

34) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Σταύρος Ιωάννου αιτείται την εξέταση του θέματος της απαίτησης είσπραξης τελών για το αυτοκίνητο του, το οποίο είναι εκτός κυκλοφορίας τα δύο τελευταία χρόνια.

35) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χρήστος Παπαστοϊτής αιτείται τη ρύθμιση του θέματος των οφειλών του στον ΟΑΕΕ.

36) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Χρήστος Τσίπας αιτείται την κάλυψη της ασφάλισης του από τον ΟΓΑ.

37) Η Βουλευτής Κορινθίας κ. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ιδιοκτητών Κέντρου Ξένων Γλωσσών Νομού Κορινθίας αιτείται τη διατήρηση της απαγόρευσης συστέγασης των κέντρων ξένων γλωσσών με τα εργαστήρια ελευθέρων σπουδών.

38) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΙΟΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥ-ΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κάτοικοι της περιοχής Τζιτζιφιών Καλλιθέας αιτούνται την επανεξέταση του θέματος της εγκατάστασης τεσσάρων κεραιών κινητής τηλεφωνίας απέναντι από δημοτικό σχολείο.

39) Ο Βουλευτής Τρικάλων κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας αναφέρεται στις καταγγελίες για το θέμα αποκλεισμού πασχόντων από μεσογειακή αναιμία, ασφαλισμένων του ΟΠΑΔ, από θεραπείες αποσιδήρωσης.

40) Η Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δικηγορικός Σύλλογος Κυπαρισσίας αιτείται την ανάκληση της μετάθεσης ειρηνοδίκη στο Πρωτοδικείο του Πύργου Ηλείας.

41) Η Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Πτυχιούχων Ιταλικής Φιλολογίας, ο Πανελλήνιος Σύλλογος Αποφοίτων Ισπανικής Γλώσσας και Πολιτισμού του ΕΑΠ και ο Σύλλογος των εν Ελλάδι καθηγητών Ισπανικής Γλώσσας αιτούνται την άμεση πρόσληψη καθηγητών ισπανικής, πλήρους και μειωμένου ωραρίου, για τα κενά του κλάδου ΠΕ 40 Ισπανικής.

42) Η Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι επιτυχόντες, μη διοριστέοι, για την πλήρωση θέσεων δικαστικών υπάλληλων κατηγορίας ΔΕ διαμαρτύρονται για τη μη ενεργοποίηση του πίνακα επιτυχόντων για μελλοντικές προσλήψεις και την επιλογή προγραμμάτων μαθητείας για νέους ασκούμενους δικηγόρους εις βάρος της απορρόφησης των εξήντα οκτώ διοριστέων.

43) Ο Βουλευτής Πιερίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Πύδνας Νομού Πιερίας αιτείται την εκκαμείωση ποσού 200.000 ευρώ για την πληρωμή αντιπλημμυρικού έργου στο ΔΔ Σφενδάμου.

44) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Δούκισσα Τζώρτζογλου αιτείται την επίλυση εκκρεμότητας σχετικά με παλαιό δικό της βιβλίο καταθέσεων στην Εθνική Τράπεζα Ελλάδος.

45) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Ιδιωτικού Προσωπικού Ναυστάθμου Σαλαμίνας εκφράζει αγωνία για το μέλλον της λειτουργίας του Ναυστάθμου.

46) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΙΟΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥ-ΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Μαρία Σκαλίμη και ο κ. Νικόλαος Δούσης- Ρασσιάς, Πρόεδρος της μη κερδοσκοπικής Οργάνωσης «Γιατροί της Ειρήνης» αιτούνται τη διερεύνηση και καταλογισμό ευθυνών για την προσαγωγή τους σε αστυνομικό τμήμα και τη διάσωση και απελευθέρωση του Πλοιάρχου Γεωργίου Σκαλίμη, ο οποίος έχει απαχθεί από Σομαλούς πειρατές.

47) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Στεργιοπούλου Βασιλική αιτείται άμεσης απάντησης, σχετικά με την καταβολή της σύνταξης της από το ΙΚΑ ΕΤΕΑΜ.

48) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο ηλεκτρονικό φακέλωμα των Ελλήνων.

49) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο θέμα της νομιμοποίησης του γάμου των ομοφυλοφίλων.

50) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στον κα-

ταγγελλόμενο ξυλοδαρμό οδηγού τουριστικού λεωφορείου από αγνώστους.

51) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κλάδος των εργοληπτών και από μικρομεσαίες κατασκευαστικές επιχειρήσεις.

52) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην αποχή διαμαρτυρίας των εργαζομένων του ΘΠΚ Μέριμνα γιατί παραμένουν απλήρωτοι εδώ και εννέα μήνες.

53) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις καταγγελίες για την κατάσταση που επικρατεί στον ΕΟΜΜΕΧ.

54) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην απροεξοικονομητή αντικατάσταση της προϊσταμένης Εφορίας Αρχαιοτήτων Πατρών, κ. Ζωής Ασλαματζίδου.

55) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο ζήτημα της ασφάλειας του λιμανιού που πιστοποιήθηκε ως ασφαλές, με κάμερες που ποτέ δε λειτούργησαν.

56) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο πρόβλημα με το ποτιστικό νερό από τα αυλάκια της περιοχής Μπεγουλακίου.

57) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις επιστολές και καταγγελίες του σωματείου εργαζομένων του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου Πατρών.

58) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο υπόμνημα της Ομάδας Πρωτοβουλίας για την υποχρεωτική τριετή παραμονή στον τόπο διορισμού νέων εκπαιδευτικών.

59) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Διοικητικού και Οικονομικού Προσωπικού ΕΔΟΠ/ΔΕΗ αιτείται την άμεση καταβολή του επιδόματος αδείας στους δικαιούχους μισθωτούς μετά τη δικαίωση της προσφυγής της στην Επιθεώρηση Εργασίας.

60) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύνδεσμος Επενδυτών και Διαδικτύου εκφράζει τη δυσαρέσκεια του για το ν. 3461/2006 περί δημοσίων προτάσεων.

61) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τμήμα Δυτικής Ελλάδας του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας αιτείται μια σειρά προτάσεων για το νέο αναπτυξιακό νόμο που αφορούν στη λειτουργία του «Συμβουλίου Παρακολούθησης και Αξιολόγησης της Εφαρμογής του Επενδυτικού Νόμου», στη δημιουργία μητρώου επιχειρήσεων κ.λπ..

62) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στη δικαστική εξέλιξη της υπόθεσης με τις «Μαριονέτες» στην «Πάτρα - Πολιτιστική Πρωτεύουσα 2006».

63) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Πληροφορικών Ελλάδας αιτείται την ανάγκη καθιέρωσης της Πληροφορικής ως υποχρεωτικό μάθημα Γενικής Παιδείας σε όλες τις τάξεις του Λυκείου.

64) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ανώνυμος Εταιρία «Υπεραστικό ΚΤΕΛ Ν.ΑΧΑΪΑΣ Α.Ε.» αιτείται τη συνεργασία με τον «Οργανισμό Σιδηροδρόμων Ελλάδος Α.Ε.» για την παροχή σχετικών υπηρεσιών προς τους κατοίκους.

65) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αντώνιος Μίχαλος, διανομέας στο Νομό Αχαΐας της εταιρείας «Παπαστράτος» αιτείται μία ορβολογική αντιμετώπιση της φορολογίας του καπνού.

66) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Πληροφορικών Ελλάδος αιτείται τη μετάταξη όσων εκπαιδευτικών άλλων ειδικοτήτων έχουν ενταχθεί στους κλάδους ΠΕ19-20 Πληροφορικής, στην ειδικότητα που αντιστοιχεί στο βασικό τους πτυχίο.

67) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρει ότι η έλευση του σύγχρονου τραίνου στην Πάτρα, με υπογειοποίηση, αποτελεί βασικό παράγοντα για την απελευθέρωση του θαλασσιού μετώπου.

68) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο γεγονός ότι το μεγάλο επενδυτικό σχέδιο για το Αντίρριο «μπάνει στον πάγο».

69) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας με την οποία χαρακτηρίζεται αντισυνταγματικός ο νόμος 2545/1997, με τον οποίο οριοθετήθηκε η περιοχή Ολοκληρωμένης Τουριστικής Ανάπτυξης στη Μεσσηνία.

70) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στον κίνδυνο να ματαιωθούν επτακόσια πενήντα επενδυτικά σχέδια τουριστικών επιχειρήσεων που έχουν ενταχθεί στον τελευταίο αναπτυξιακό νόμο.

71) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην πρόταση του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου Ελλάδας για ανάπτυξη του θρησκευτικού τουρισμού στη χώρα μας.

72) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην καταγραφή από τον ΣΕΒ των τριάντα σημαντικότερων εμποδίων για την επιχειρηματικότητα.

73) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην άσχημη εντύπωση που έχει προκαλέσει σε πολλούς ασφαλισμένους του ΙΚΑ Πατρών η διαδικασία που ακολουθείται για τη διασταύρωση των μητρώων με σκοπό να αποκαλυφθούν οι διπλοσυνταξιούχοι.

74) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στο γεγονός ότι οι νέοι αυτοκινητόδρομοι Ιονία και Ολυμπία Οδός συναντούν πυλώνες της ΔΕΗ αλλά και ράγες του ΟΣΕ.

75) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρει ότι οι νοσοκομειακοί

γιατροί της Αχαΐας προχωρούν σε επίσχεση εργασίας διαμαρτυρόμενοι για τη μη καταβολή των δεδουλευμένων εφημεριών τεσσάρων μηνών.

76) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Εργατοϋπαλλήλικού Κέντρου Ηρακλείου Κρήτης αιτείται να ληφθούν άμεσα μέτρα ώστε να εφαρμοσθεί ο νόμος σύμφωνα με τον οποίο οι εργατικές υποθέσεις ορίζονται για συζήτηση εντός δεκαπέντε ημερών από την κατάθεση του δικογράφου (ν.1545/1985 άρθρο 32).

77) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Τουριστικών Γραφείων Ρόδου, ο Σύνδεσμος Ταξιδιωτικών και Ναυτιλιακών Πρακτόρων Κέρκυρας και ο Σύνδεσμος Τουριστικών και Ταξιδιωτικών Γραφείων Κρήτης αιτούνται την παρέμβαση της πολιτείας στο θέμα της καταβολής ποσών επιστροφής του ΤΕΜΠΙΜΕ από τους τουριστικούς επαγγελματίες ώστε να δοθεί παράταση από πλευράς τραπεζών στην καταβολή των δόσεων.

78) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Παραδοσιακών Αποσταγματοποιών Τσικουδιάς Νομού Ηρακλείου εκφράζει την αντίθεσή του στο προσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών που αφορά τους ήδη κατεστραμμένους οικονομικά αμπελοουργούς.

79) Οι Βουλευτές, Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΙΟΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ και Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο κ. Δημήτριος Παπαδημητρίου, ομογενής από τη Βόρειο Ήπειρο ζητεί να υπαχθούν στις διατάξεις του άρθρου 55 του ν.3421/2005 και οι ομογενείς οι οποίοι έχουν υπηκοότητα χωρών του πρώην Ανατολικού μπλοκ συμπεριλαμβανομένης και της Αλβανίας ή της Τουρκίας, καθώς και τα τέκνα αυτών.

80) Ο Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος Γαργαλιάνων εκφράζει τη δυσαρέσκειά του σχετικά με την εξαίρεση των συνταξιούχων του ΟΓΑ από τα μέτρα ενίσχυσης των χαμηλοσυνταξιούχων των υπολοίπων ταμείων.

81) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Ευρωστίνης Νομού Κορινθίας αιτείται τη μη κατάργηση του πυροσβεστικού κλιμακίου Ευρωστίνης.

82) Οι Βουλευτές, Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Κίνηση Πολιτών Κέντρου Αθήνας αιτείται την ενεργοποίηση των αρμοδίων της Κυβέρνησης για την αποτροπή της ραγδαίας γκετοποίησης του κέντρου της πόλης καθώς και την αποκατάσταση της κοινωνικής και οικονομικής λειτουργίας του.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 2962/17-09-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αποστολάτου Βαΐση (Βάη) δόθηκε με το υπ' αριθμ. 116997/ΙΗ/1-11-2010 έγγραφο από την Αναπληρωτή Υπουργό Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. – Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.yperth.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
CAPA

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

12 NOV 2010

Μαρούσι, 1- 11- 2010
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
116997/1Η

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: Βουλευτή κ.
- Βαΐτση Αποστολάτο
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 2962/17-9-2010»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 2962/17-9-2010, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Βαΐτση Αποστολάτος, σχετικά με τη στελέχωση των σχολείων Δεύτερης Ευκαιρίας, σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Στόχος της Γενικής Γραμματείας Διά Βίου Μάθησης και του Ινστιτούτου Διαρκούς Εκπαίδευσης Ενηλίκων είναι η ομαλή και εύρυθμη λειτουργία των Σχολείων Δεύτερης Ευκαιρίας (Σ.Δ.Ε.) και των Παραρτημάτων τους. Οι Διευθυντές των Σ.Δ.Ε. είναι στις θέσεις τους από 1^η Σεπτεμβρίου. Οι αποσπάσεις των εκπαιδευτικών έχουν υπογραφεί από τα μέσα Σεπτεμβρίου.

Τα Παραρτήματα θα λειτουργήσουν, όπου υπάρχει ικανός αριθμός εκπαιδευομένων. Σε κάθε περίπτωση, θα εξασφαλιστεί η διεξαγωγή του β' κύκλου σπουδών, προκειμένου οι εκπαιδευόμενοι να αποφοιτήσουν και να λάβουν απολυτήριο τίτλο.

Η ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ

Εσωτερική διανομή

1. Γραφείο κ. Υπουργού
2. Γραφείο κ. Αναπλ. Υπουργού
3. Γενική Γραμματεία Διά Βίου Μάθησης
4. Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

2. Στην με αριθμό 4706/07-10-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αποστολάτου Βαΐτση (Βάη) δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠ.ΠΟ.Τ./

ΓΡ.ΥΦ./Κ.Ε./320/1-11-2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού η ακόλουθη απάντηση:

11 NOV 2010

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ
ΕΛΕΓΧΟΣ

Αθήνα, 1.11.2010
Αρ. Πρωτ.: ΥΠ.ΠΟ.Τ./ΓΡ.ΥΦ./Κ.Ε./320

Ταχ. Δ/ση: Μπουμπουλίνας 20
Ταχ. Κώδ : 106 82
Τηλέφωνο : 210-82.01.363, 368
Fax : 210-82.01.379

ΠΡΟΣ: Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων
ΚΟΙΝ: 1.Βουλευτή κ. Βαΐτση Αποστολάτο

Θέμα: Απάντηση στην υπ' αριθμ. 4706/7.10.2010 Ερώτηση

Σε απάντηση της με αριθμ. πρωτοκόλλου 4706/7.10.10 Ερώτησης του Βουλευτή κ. Βαΐτση Αποστολάτου και σύμφωνα με τα στοιχεία που έθεσαν υπόψη μας οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το ΥΠ.ΠΟ.Τ. ήδη από τα μέσα της δεκαετίας του 1980, προβλέπει στον σχεδιασμό και στην κατασκευή νέων ή στον εκσυγχρονισμό υφισταμένων μουσείων, την ύπαρξη πρόσβασης και εξυπηρέτησης για τα ΑμεΑ, σύμφωνα και με την κείμενη νομοθεσία.

Σε έργα όμως που αφορούν μνημεία ή διατηρητέα κτίρια προέχει το κριτήριο της προστασίας του μνημείου και οι όποιες κατασκευές γίνονται πρέπει να πληρούν το κριτήριο αυτό. Επομένως προσβάσεις για τα ΑμεΑ γίνονται μόνον στα κτίρια και χώρους όπου δεν παραβιάζεται το κριτήριο της προστασίας.

Για τις περιπτώσεις αυτές γνωμοδοτούν το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο, το Συμβούλιο Νεωτέρων Μνημείων και τα αντίστοιχα περιφερειακά συμβούλια.

Όμως πάρα τις παραπάνω δεσμεύσεις και τις ιδιαιτερότητες και δυσκολίες κάθε χώρου, έχει επιτευχθεί σημαντικό έργο όσον αφορά την εξυπηρέτηση των ΑμεΑ, όπως της πρόσβασης στην Ακρόπολη, στο Ζάππειο, στο Ε.Α.Μ. στο Ιλίου Μέλαθρον και αλλού, σε συνεργασία με το Γραφείο Προσβασιμότητας Ατόμων με Αναπηρία (ΑμεΑ) του ΥΠ.ΠΟ.Τ, το οποίο συνεστήθη τον Μάρτιο του 2002 στη Διεύθυνση Μελετών Μουσείων και Πολιτιστικών Κτιρίων.

Επίσης έγιναν και συνεχίζουν να γίνονται έργα σε διάφορους αρχαιολογικούς χώρους που εμπεριέχουν σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό τη δυνατότητα της πρόσβασης σε αυτούς και ατόμων με αναπηρία. Ιδιαίτερα μελέτες έργων που πρόκειται να ενταχθούν στο ΕΣΠΑ ελέγχονται αν πληρούν το κριτήριο της προσβασιμότητας.

✓

Υπάρχει η πιθανότητα πάντως, σε ένα πλήρως προσβάσιμο από άποψη κτιριακής υποδομής μουσείο να γίνουν μη προσβάσιμες εκθέσεις. Για τις εκθέσεις είναι πολύ δύσκολο να συνταχθούν τυποποιημένες προδιαγραφές λόγω της ιδιομορφίας και της διαφοροποίησης κάθε φορά των εκθεμάτων και του τρόπου έκθεσης. Εδώ διαδραματίζει μεγάλο ρόλο η ικανότητα των συντακτών της μουσειολογικής και μουσειογραφικής μελέτης να αντιληφθούν τις ιδιαίτερες ανάγκες ή δυνατότητες κάθε αναπηρίας, ώστε τα άτομα να εξυπηρετούνται καλύτερα και να μπορούν να βλέπουν ή να αντιλαμβάνονται τα εκθέματα. Σε αυτή την περίπτωση είναι πολύ ουσιαστική και η συμμετοχή στη διαδικασία σύνταξης της μελέτης των ατόμων με αναπηρία. Δυστυχώς, πάρα το ότι υπήρξε και έγγραφο της Γεν. Γραμματέως το 2003 προς τις Υπηρεσίες του ΥΠ.ΠΟ.Τ., σχετικά με την δημιουργία στα μουσεία απτικών εκθέσεων για άτομα με προβλήματα όρασης, δεν υπάρχει αντίστοιχη υποδομή και η εξυπηρέτηση επαφίεται στην κατανόηση, ευαισθητοποίηση και ενημέρωση του προσωπικού, ενώ ξεναγήσεις στην ελληνική και αγγλική νοηματική γλώσσα γίνονται μόνο στο Ε.Α.Μ..

Επισημαίνεται ότι μετά από ευρωπαϊκό συνέδριο που διοργάνωσε το ΥΠ.ΠΟ.Τ. το 2003 με θέμα «Πρόσβαση των ατόμων με αναπηρία σε χώρους πολιτισμού και αθλητικούς χώρους», έγιναν δύο βιωματικά σεμινάρια σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη με στόχο την ενημέρωση του προσωπικού που υπηρετεί σε μουσεία, πολιτιστικά κτίρια και αρχαιολογικούς χώρους.

Συνημμένα κατατίθεται κατάλογος προσβάσιμων μουσείων και κείμενα που αναλύουν τις εξυπηρετήσεις στα πλέον σημαντικά εξ αυτών.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ

Συνημμένα: τα ανωτέρω

Εσωτερική Διανομή:

1. Γραφείο Υφυπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού
2. Γρ. Γενικής Γραμματέως Πολιτισμού
3. ΓΔΑΠΚ
4. ΔΜΕΕΠ
5. ΔΕΕΜΠΚ
6. ΔΜΜΠΚ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Αθήνα..... 1.11.10

3. Στην με αριθμό 4886/12-10-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βελόπουλου Κυριάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21/613/

ΑΣ111997 δις 1-11-2010 έγγραφο από τον Υπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

6 4 NOV 2010

Τμήμα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Αθήνα, 1 Νοεμβρίου 2010

Α.Π.: 21/613/ΑΣ 111997δς

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τμήμα Ερωτήσεων

Κοιν.:- Βουλευτή κ. Κυριάκο Βελόπουλο

- Ε.Δ.:-**
- Διπλ. Γραφείο κ. Πρωθυπουργού
 - Διπλ. Γραφείο κας Αναπληρωτή Υπουργού
 - Διπλ. Γραφείο Υφυπουργού κ. Κουβέλη
 - Διπλ. Γραφείο Υφυπουργού κ. Δόλλη
 - Γραφείο κ. Γενικού Γραμματέως
 - Γραφείο κ. Α' Γενικού Διευθυντού
 - Α4 Διεύθυνση
 - Υπηρεσία Ενημέρωσης και Δημόσιας Διπλωματίας

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην υπ' αριθμ. **4886** από **12/10/2010** Ερώτηση του Βουλευτή κ. Κυριάκου Βελόπουλου

Είναι γνωστές οι περιγραφόμενες στην Ερώτησή σας τουρκικές προσπάθειες όπως προβληθούν αβάσιμοι και έωλοι ισχυρισμοί έναντι της χώρας μας. Η συγκεκριμένη πρακτική, που έχει υιοθετηθεί από το τουρκικό Γενικό Επιτελείο τα τελευταία χρόνια, έχει αποτελέσει - και αποτελεί - αντικείμενο συνεχούς παρακολούθησης και επανειλημμένων διαβημάτων προς την τουρκική πλευρά. Αποτελεί δε μία ακόμα ένδειξη της πρόθεσης της γείτονος να

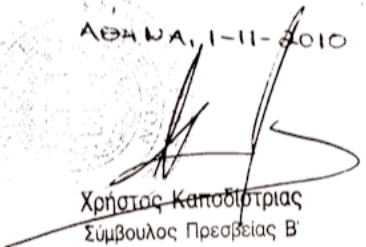
κατασκευάσει εσφαλμένη εικόνα και να καλλιεργήσει στρεβλές εντυπώσεις, συντηρώντας και το σχετικό «κλίμα» στην, τουρκική, κυρίως, κοινή γνώμη.

Η κυριαρχία στην επικράτειά μας και τα δικαιώματα που απορρέουν από αυτήν, καθώς και οι αρμοδιότητές μας στο FIR Αθηνών, εδράζονται ασφαλώς στο Διεθνές Δίκαιο και τις Διεθνείς Συνθήκες. Οι τουρκικοί ισχυρισμοί αποκρούονται και απορρίπτονται παραχρήμα και συστηματικά από πλευράς μας, τόσο σε πολιτικό όσο και διπλωματικό επίπεδο, ενώ με κάθε ευκαιρία ενημερώνουμε τους συνομιλητές μας σε διμερές και πολυμερές επίπεδο για τις πρακτικές και τις ενέργειες της Τουρκίας που έρχονται σε αντίθεση με το Διεθνές Δίκαιο.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ Π. ΔΡΟΥΤΣΑΣ

ΑΘΗΝΑ, 1-11-2010

Χρήστος Καποδιστριας
Σύμβουλος Πρεσβείας Β'

4. Στην με αριθμό 5074/15-10-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αποστολάτου Βαίτη (Βάν) δόθηκε με το υπ' αριθμ. 6611/331/1-

11-2010 έγγραφο από τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
ΓΡ. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Ακτή Βασιλειάδη
Ταχ. Κώδικας : 185 10 ΠΕΙΡΑΙΑΣ
Τηλέφωνο : 210 4191464
FAX : 210 4064336

Πειραιάς 01 Νοεμβρίου 2010 01 NOV 2010
Αριθ. Πρωτ.: 6611/331

ΠΡΟΣ: ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

ΚΟΙΝ.: 1. Υπουργείο Θαλάσσιων Υποθέσεων,
Νήσων και Αλιείας (Γρ. κ. Υπουργού)
2. Βουλευτή κ. Β. Αποστολάτο

ΘΕΜΑ: Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη

Σε απάντηση του αριθ. πρωτ. 5074/15-10-2010 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάσθηκε ερώτηση του Βουλευτή κ. Β. Αποστολάτου, που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Οι επιχειρησιακές δυνατότητες της χώρας και η συμμετοχή των δυνάμεων του Λιμενικού Σώματος στην υλοποίηση του νέου δόγματος ασφάλειας θα πραγματοποιηθεί μέσα από νέες επιχειρησιακές δομές στο πλαίσιο του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.

2. Σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 96/2010 «Σύσταση Υπουργείου Θαλάσσιων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας, καθορισμός των αρμοδιοτήτων του και ανακατανομή αρμοδιοτήτων των Υπουργείων», στις αρμοδιότητες του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη εμπίπτουν τα θέματα λιμενικής αστυνομίας, ασφάλειας, προστασίας θαλασσίου περιβάλλοντος, ασφάλειας ναυσιπλοΐας (και το Ενιαίο Κέντρο Έρευνας και Διάσωσης), επιχειρησιακών μέσων και ειδικών μονάδων ΛΣ (και το Κέντρο Επιχειρήσεων του ΛΣ), καθώς ακόμη θέματα τεχνικής υποστήριξης επιχειρησιακών μέσων.

3. Προτεραιότητά μας αποτελεί η ανάπτυξη συνεργασιών, στο πλαίσιο της διακλαδικότητας και η αναδιάταξη της επιχειρησιακής δράσης στα χερσαία και θαλάσσια σύνορα, με στόχο την αύξηση της επιτήρησης και τον έλεγχο της πρόληψης και αποτροπής της παράνομης μετανάστευσης. Για το σκοπό αυτό, οι αρμόδιες Υπηρεσίες του ΥΠτΠ, προκειμένου να ανταπεξέλθουν στις πολύπλευρες και πολυδιάστατες δραστηριότητές τους, έχουν στη διάθεσή τους πλωτά, χερσαία και εναέρια μέσα, που δίνουν το παρόν σε κάθε περίπτωση εθνικής ανάγκης.

**ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ**

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

1. ΥΠτΠ/Γρ. κ. Υπουργού
2. ΥΠτΠ/Γρ. κ. Γ.Γ.Α.Ν.

ΔΙΔΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Πειραιάς 01-11-2010
Για το Γραφείο
Υποβουλευτικού Ελέγχου
ΖΚΕΡΗ ΔΑΜΠΡΙΝΗ
ΚΕΛΕΥΣΤΗΣ Α.Σ.

5. Στην με αριθμό 5221/20-10-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Καράογλου Θεοδώρου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1846/1-11-2010

έγγραφο από τον Υφυπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δι-
κτύων η ακόλουθη απάντηση:

11 NOV 2010

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Χαριλάου Τρικούπη 182
101 78 Αθήνα τηλ. 64 67 912

Αθήνα **1/11/2010**

Αρ. Πρωτ **1846**

Προς τη
Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

✓ Τμήμα **Ερωτήσεων**

ΘΕΜΑ : Λήψη μέτρων με στόχο την μείωση των τροχαίων ατυχημάτων που προκαλούνται από την υπαίθρια διαφήμιση

ΣΧΕΤ.: Η Ερώτηση 5221/20.10.2010 που κατέθεσε στη Βουλή,
ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Καράογλου

ΚΟΙΝ.: 1) Υπ. Εσωτερικών, Αποκέντρωσης & Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης– Γρ.Υπουργού
(με αντίγραφο της Ερώτησης)
2) Βουλευτή κ. Θεόδωρο Καράογλου

Σε απάντηση της παραπάνω σχετικής Ερώτησης, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ.Βουλευτή ότι σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, η αρμοδιότητα για την αδειοδότηση τοποθέτησης, για τυχόν τροποποίηση της αλλά και για την αποξήλωση των διαφημιστικών πινακίδων ανήκει στις Περιφέρειες και στους οικείους Δήμους και κατ' επέκταση του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης & Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, προς το οποίο κοινοποιείται αντίγραφο της σχετικής Ερώτησης.

Το Υπουργείο ΥΠΟ.ΜΕ.ΔΙ. συνδράμοντας την τοπική Αυτοδιοίκηση, προχώρησε το πρώτο εξάμηνο του 2010, στην αποξήλωση παράνομων διαφημιστικών πινακίδων στις οδούς Λ. Κηφισίας, Λ. Μεσογείων, Λ. Κατεχάκη, Λ. Σχιστού και στην Ε.Ο. Αθηνών – Κορίνθου, στο πλαίσιο πρωτοβουλίας που ανέλαβε, με σκοπό τη βελτίωση της οδικής ασφάλειας.

Εσωτ.Διανομή
Γρ. Κοιν. Ελέγχου

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

✓

6. Στην με αριθμό 5258/20-10-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολόπουλου Νικολάου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2/71211/1-11-

2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜ. ΔΗΜΟΣ/ΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : 20^η ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΤΜΗΜΑ Α'
Πανεπιστημίου 37 Αθήνα 10165

Πληροφορίες Τσίου Κωνσταντίνα
Τηλέφωνο 210-33.38.395
Fax 210-33.38.206
E-mail ktsiou@mof-glκ.gr

Σ 2 ΝΟΛ. 2010

Αθήνα, 1 Νοεμβρίου 2010

Αρ.Πρωτ. 2 / 71211

Προς:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

~~α) Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου~~

~~Τμήμα Ερωτήσεων~~

β) Βουλευτή κ. Νίκο Νικολόπουλο

Εσωτ. Διανομή:

α) Αυτοτελές Γραφείο Κοιν/κού Ελέγχου
(σχετ. αριθ. 849/25-10-10)

β) Δ 20-Α'

Θέμα: Ερώτηση με αρ. πρωτ. 5258/20-10-10.

Επί της ανωτέρω ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Νίκος Νικολόπουλος, και κατά το μέρος που μας αφορά, σας γνωρίζουμε ότι, στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης τρέχοντος έτους έχει προβλεφθεί πίστωση επιχορήγησης του Οργανισμού Περιθαλψης Ασφαλισμένων Δημοσίου ύψους 1.250.000.000 € και η εν λόγω πίστωση διατίθεται τμηματικά στο εν λόγω νομικό πρόσωπο προκειμένου να καλύψει τις ανάγκες του.

Η διαχείριση των σχετικών κονδυλίων και ο καθορισμός προτεραιοτήτων ανήκει στην αρμοδιότητα του ΟΠΑΔ.

Ο Υφυπουργός

Φίλιππος Σαχινίδης

Ακριβές Αντίγραφο
Προϊστάμενος Διεκ/σης

ΚΟΠ/ΝΑ ΠΑΠΑΜΙΚΟΥ

✓ J

7. Στην με αριθμό 12592/05-07-2010 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Γεωργιάδη Σπυρίδωνος – Αδωνίδος και Πλεύρη Αθανασίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 54918(+43249)/1-11-2010 έγγραφο

από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης η ακόλουθη απάντηση:

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

**ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΟΤΑ
ΤΜΗΜΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΟΤΑ**

Ταχ.Δ/νση : Σταδίου 27
Τ.Κ. : 10183 Αθήνα
Πληροφορίες : Αγγελική Παπάζογλου
e-mail : a.papazoglou@ypes.gr
Τηλέφωνο : 213-1364342
FAX : 213-1364383

Αθήνα, 1 Νοεμβρίου 2010

Αριθ.Πρωτ.: 54918(+43249)

ΠΡΟΣ:

✓ **Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/νση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων**

ΚΟΙΝ:

Βουλευτές:

**κ. Αθανάσιος Πλεύρης
κ. Σπυρίδωνα-Αδωνι Γεωργιάδη**

ΘΕΜΑ: Κοινοβουλευτικός Έλεγχος

**ΣΧΕΤ.: 1. Η αριθμ. 12592/5-7-2010 Ερώτηση των Βουλευτών κ.κ. Κουριάκου
Τηλέφωνο και Σπυρίδωνα-Αδωνι Γεωργιάδη
2. Το αριθμ. 40627/20.7.2010 έγγραφό μας**

Σε απάντηση της ανωτέρω Ερώτησης, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Κυριάκος Βελόπουλος, και Αδωνις-Σπυρίδων Γεωργιάδης, για τη λειτουργία οίκων ανοχής στην περιοχή της Αθήνας, και σε συνέχεια του ανωτέρω (2) σχετικού, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με το ν. 2734/1999, πρόσωπο, το οποίο εκδίδεται με αμοιβή, υποχρεούται να κατέχει πιστοποιητικό άσκησης επαγγέλματος και να εφοδιασθεί με άδεια εγκατάστασης και χρήσης του οικήματος, εντός του οποίου θα ασκεί την ανωτέρω δραστηριότητα, υπό την προϋπόθεση ότι έχει την προς τούτο έγγραφη συγκατάθεση του ιδιοκτήτη του εν λόγω οικήματος. Η ανωτέρω άδεια χορηγείται από τον οικείο δήμαρχο ή πρόεδρο κοινότητας, ύστερα από σύμφωνη γνώμη επιτροπής, η οποία συγκροτείται με απόφαση του νομάρχη και αποτελείται από τον εισαγγελέα πρωτοδικών του τόπου όπου βρίσκεται το ακίνητο, ως πρόεδρο, το διευθυντή της Διεύθυνσης Υγιεινής της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, ως εισηγητή και το διευθυντή της Αστυνομικής Διεύθυνσης ή Διεύθυνσης Ασφάλειας. Επιπλέον, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 και 6 του ν. 2734/1999 προβλέπονται ποινικές και διοικητικές κυρώσεις σε όσους παραβαίνουν τις προϋποθέσεις που τίθενται για τα επ' αμοιβή εκδιδόμενα πρόσωπα.

Ειδικότερα, σύμφωνα με τα αριθμ. 186761/20-9-2010 και 154662/27-7-2010 έγγραφα του Δήμου Αθηναίων, στα όρια του λειτουργούν σήμερα με άδεια εγκατάστασης πέντε οίκοι ανοχής: Βριλησσού 42, Βριλησσού 46, Μεγάλου Αλεξάνδρου 13, Κασσάνδρας 3 και Κασσάνδρας 6. Για τον οίκο ανοχής επί της οδού Βριλησσού 46, η υπηρεσία του Δήμου Αθηναίων με το υπ' αριθμ. 159399/27-8-2009 έγγραφό της, ζήτησε από την αρμόδια Επιτροπή γνωμοδότηση για την ανάκληση της άδειας

✓✓

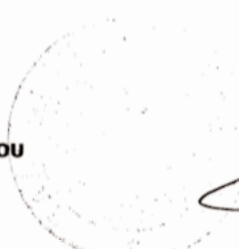
εγκατάστασής του. Σε κάθε περίπτωση, η αρμόδια υπηρεσία του Δήμου δεν επιτρέπει τη λειτουργία παράνομων οίκων ανοχής, ενώ για όσους οίκους ανοχής, λειτουργούν χωρίς άδεια εκδίδονται αποφάσεις σφράγισης, οι οποίες από τα μέσα του 2009 και έπειτα όποτε και οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων παραπέμπονται στο ΣτΕ, το οποίο δεν έχει εκδώσει καμία απόφαση αναστολής, έχουν όλες υλοποιηθεί. Σε όσες περιπτώσεις, παρατηρείται παραβίαση σφραγίδων, επιβάλλονται επανασφραγίσεις των παρανόμως λειτουργούντων οίκων ανοχής.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΔΙΑΝΟΜΗ

- Γραφείο Υφυπουργού
- Γραφείο Γενικού Γραμματέα
- Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
- Γραφείο Γεν. Δ/ντή Τοπ. Αυτ/σης
- Δ/νσή μας

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΑ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών, Παιδείας, Διά βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Εξορθολογισμός διαδικασιών και επιτάχυνση της διοικητικής δίκης και άλλες διατάξεις». Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Εξεταστική Επιτροπή για τη διερεύνηση της υπόθεσης «SIEMENS» στο σύνολό της που έχει συσταθεί κατά το άρθρο 144 του Κανονισμού της Βουλής και για την οποία η Ολομέλεια της Βουλής έχει ορίσει προθεσμία υποβολής του πορίσματός της μέχρι την 15η Νοεμβρίου του 2010 ζητεί παράταση της λειτουργίας της έως και την 15η

Δεκεμβρίου 2010. Θυμίζω ότι είχε ζητήσει και στο παρελθόν παράταση και δώσαμε παράταση μέχρι τις 15 Νοέμβρη, τώρα ζητά η επιτροπή παράταση ενός μηνός ακόμη. Επειδή όμως κρίνω ότι θα πρέπει να ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία χωρίς να χρειάζεται να παρέλθει μήνας, θα πρότεινα στο Σώμα η παράταση να είναι δεκαπέντε ημερών. Δηλαδή προτείνω η παράταση της λειτουργίας της επιτροπής να είναι μέχρι και την 30η Νοεμβρίου 2010, προκειμένου να υποβάλει το πόρισμά της.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σώμα συνεφώνησε ομοφώνως για την παράταση των εργασιών και την υποβολή του πορίσματος της επιτροπής για τη «SIEMENS» μέχρι την 30η Νοεμβρίου του 2010.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Συζήτηση επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου», περί παραδοχής ή μη της πρότασης για την άσκηση δίωξης κατά των πρώην Υπουργών Θεόδωρου Ρουσόπουλου, Ευάγγελου Μπασιάκου, Αλέξανδρου Κοντού και Γεωργίου Βουλγαράκη και κατά του πρώην Υφυπουργού Πέτρου Δούκα και λήψη απόφασης, με μυστική ψηφοφορία, επί της προτάσεως της Επιτροπής και χωριστά για κάθε καταγγελλόμενη πράξη ή παράλειψη, για την οποία ζητείται άσκηση δίωξης, όπως αυτές καθορίζονται και εξειδικεύονται στο πόρισμα της ως άνω Επιτροπής, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 157 του Κανονισμού της Βουλής και τις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 6 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών».

Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος και τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 157 του Κανονισμού της Βουλής, μετά τη συζήτηση η Ολομέλεια της Βουλής αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης με μυστική ψηφοφορία και χωριστά για κάθε καταγγελλόμενη πράξη ή παράλειψη. Για την άσκηση δίωξης σύμφωνα με το Σύνταγμα, τον Κανονισμό της Βουλής και το νόμο περί ευθύνης Υπουργών απαιτείται απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών, δηλαδή τουλάχιστον 151 ψήφοι.

Σύμφωνα με το άρθρο 157 του Κανονισμού της Βουλής, η συζήτηση είναι γενική και αναφέρεται στην παραδοχή ή μη της πρότασης για την άσκηση δίωξης. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης η Βουλή μπορεί να επιτρέψει ενώπιόν της την εμφάνιση των προσώπων κατά των οποίων στρέφεται η πρόταση άσκησης δίωξης, προκειμένου να ακούσει τις απόψεις τους. Σε κάθε περίπτωση έχουν δικαίωμα να υποβάλλουν στη Βουλή έγγραφα υπομνήματα που καταχωρίζονται στα Πρακτικά.

Η συζήτηση θα διεξαχθεί με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 137 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή με τη

διαδικασία της γενικευμένης συζήτησης επερώτησης. Σύμφωνα με αυτήν και κατ' εφαρμογή και της διάταξης της παραγράφου 5 του άρθρου 65 του Κανονισμού της Βουλής, θα υπάρξει κατάλογος κατά προτεραιότητα ομιλητών που θα οριστούν από τα κόμματα ως εξής: τρεις ομιλητές από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, τρεις ομιλητές από τη Νέα Δημοκρατία και ένας ομιλητής από καθένα από τα λοιπά κόμματα. Επίσης, τα κόμματα, πέραν των ανωτέρω, εφ' όσον επιθυμούν, μπορούν να δώσουν κατάλογο ομιλητών οι οποίοι θα προηγηθούν των εγγεγραμμένων. Όποιος άλλος Βουλευτής επιθυμεί να ομιλήσει θα εγγραφεί με το ηλεκτρονικό σύστημα ως το τέλος της αγόρευσης του δεύτερου ομιλητή. Στη συνέχεια θα καταρτιστεί ενιαίος κατάλογος ομιλητών με εναλλαγή και δεν θα υπάρξουν δευτερολογίες.

Οι πέντε πρώτοι ομιλητές, ένας από κάθε κόμμα, θα μιλήσουν μέχρι δεκαπέντε λεπτά και οι υπόλοιποι τέσσερις μέχρι οκτώ λεπτά ο καθένας. Σύμφωνα με τον Κανονισμό, οι συνάδελφοι οι οποίοι θα εγγραφούν στον κατάλογο με το ηλεκτρονικό σύστημα θα μιλήσουν από πέντε λεπτά ο καθένας. Οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, εφ' όσον το επιθυμούν, θα μιλήσουν σύμφωνα με το χρόνο που προβλέπεται στο άρθρο 97 παράγραφος 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή η διάρκεια της αγόρευσης του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ και Πρωθυπουργού και του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι είκοσι λεπτά, της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ και του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ είναι δεκαπέντε λεπτά. Ο συνάδελφος Βουλευτής και πρώην Υπουργός κ. Αλέξανδρος Κοντός, ο πρώην Υπουργός κ. Γεώργιος Βουλγαράκης και ο πρώην Υφυπουργός κ. Πέτρος Δούκας εξεδίλωσαν την επιθυμία τους να λάβουν το λόγο.

Ο κ. Μπασιάκος δεν μας ενημέρωσε για κάτι τέτοιο. Πάντως εάν ζητήσει το λόγο σαφώς θα του δοθεί.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Μπορεί κατά τη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εάν το ζητήσει, σαφώς θα δοθεί ο λόγος και στον κ. Μπασιάκο.

Προτείνω όπως έγινε στο παρελθόν σε παρόμοιες συζητήσεις να λάβουν το λόγο για είκοσι λεπτά ο καθένας.

Ο πρώην Υπουργός κ. Θεόδωρος Ρουσόπουλος απέστειλε επιστολή η οποία καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Οι Υπουργοί θα μιλήσουν μέχρι δεκαοκτώ λεπτά. Οι αναπληρωτές των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων θα μιλήσουν μέχρι δώδεκα λεπτά. Εάν όμως προηγηθεί ομιλία Προέδρου Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ο αναπληρωτής του θα λάβει το λόγο για πέντε λεπτά.

Η ψηφοφορία είναι μυστική και σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 155 του Κανονισμού της Βουλής σε αυτή δεν μετέχει εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η πρόταση άσκησης δίωξης αν είναι Βουλευτής. Επομένως ο συνάδελφος κ. Αλέξανδρος Κοντός δεν θα μετάσχει στην ψηφοφορία που τον αφορά.

Εδώ θα ήθελα να ενημερώσω το Σώμα ότι οι συνάδελφοι Βουλευτές που απουσιάζουν σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό ή τα μέλη της Κυβέρνησης που απουσιάζουν σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό, θα ψηφίσουν με επιστολική ψήφο σύμφωνα με το άρθρο 70α του Κανονισμού της Βουλής. Σε αυτή την περίπτωση μία ώρα πριν από την ψηφοφορία θα παραδοθούν στο Προεδρείο τα ψηφοδέλτια μέσα σε σφραγισμένους φακέλους ως εξής. Οι πέντε σφραγισμένοι φάκελοι με τα ισάριθμα ψηφοδέλτια θα έχουν τοποθετηθεί σε άλλους πέντε φακέλους επίσης κλειστούς, σε καθέναν από τους οποίους θα αναγράφεται το όνομα του πρώην Υπουργού τον οποίο αφορά το ψηφοδέλτιο. Και οι πέντε ως άνω φάκελοι, με τα ονόματα, θα εσωκλείονται σε έναν άλλο φάκελο επίσης σφραγισμένο επί του οποίου θα αναγράφεται το όνομα του Βουλευτή ή του μέλους της Κυβέρνησης που ψηφίζει με επιστολική ψήφο. Αυτός ο φάκελος θα συνοδεύεται από διαβιβαστικό έγγραφο που θα απευθύνεται προς τον Πρόεδρο της Βουλής.

Μετά την ολοκλήρωση της συζήτησης θα ακολουθήσει η μυστική ψηφοφορία σύμφωνα με τα άρθρα 73 και 157 παράγραφος 3 του Κανονισμού της Βουλής την 12η νυκτερινή, εκτός εάν εξαντληθεί ο κατάλογος των ομιλητών και η συνεδρίαση τελειώσει νωρίτερα.

Δέχεται η Βουλή αυτή την πρόταση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Η πρόταση έγινε ομοφώνως αποδεκτή.

Έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα έχει υποδείξει τους κ.κ. Δημήτριο Τσιρώνη, Ιωάννη Αμοιρίδη και την κ. Κωνσταντίνα (Νάντια) Γιαννακοπούλου. Η Νέα Δημοκρατία έχει υποδείξει τους κ.κ. Ευρυπίδη Στυλιανίδη, Νικόλαο Δένδια και την κ. Ελισσάβετ (Ελίζα) Βόζεμπεργκ. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει υποδείξει τον κ. Αντώνη Σκυλλάκο, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός τον κ. Αθανάσιο Πλευρύ και ο Ανασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς τον κ. Θεόδωρο Δρίτσα.

Σας γνωρίζω ότι μόλις τώρα ο κ. Μπασιάκος τηλεφώνησε και είπε ότι θα μιλήσει και αυτός κατά τη διάρκεια της σημερινής συνεδρίασης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Μία δήλωση για τριάντα δευτερόλεπτα.

Σήμερα είναι μία ιδιαίτερη κοινοβουλευτική ημέρα. Από την απόφασή μας θα κριθεί η υπόληψη και η τιμή πέντε συναδέλφων, όπως επίσης, ενδεχομένως και η ελευθερία τους. Θα πρέπει να εξαντλήσουμε κάθε δυνατότητα.

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, να κληθούν οι δύο συνταγματολόγοι της Βουλής, ο Υπουργός Υγείας και ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, να έρθουν να μας ενημερώσουν εάν ισχύουν αυτά που περιγράφουν στα συγγράμματά τους, ότι η Βουλή και μόνο η Βουλή αποφαιίνεται για παραγραφή των ενεργειών.

Αυτό θα βοηθήσει πάρα πολύ στη τελική κρίση και απόφαση του Σώματος. Είναι εδώ στην Αθήνα, απέχουν δέκα λεπτά, ας προσκληθούν για να έρθουν να μας πουν αν για την παραγραφή –όπως, επαναλαμβάνω, ισχυρίζονται σε συγγράμματά τους– αποφαιίνεται η Βουλή ή το Δικαστικό Συμβούλιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σύνταγμα και ο Κανονισμός είναι σαφή, κύριε Πρόεδρε, σε σχέση με τη διαδικασία

που ακολουθείται σε αυτές τις περιπτώσεις. Μόλις πριν από λίγο ομοφώνως εγκρίνατε την πρόταση που, κατά το Σύνταγμα και τον Κανονισμό, σας ανέπτυξα για το πώς θα διεξαχθεί η συζήτηση.

Επομένως, η άποψη οποιουδήποτε ως συνταγματολόγου, η επιστημονική δηλαδή άποψη, δεν έχει να κάνει με τη διαδικασία αυτή. Η διαδικασία επαναλαμβάνω ότι προβλέπεται επακριβώς από το συγκεκριμένο άρθρο του Συντάγματος, από τα άρθρα του Κανονισμού και το νόμο περί ευθύνης Υπουργών.

Ο καθένας έχει το δικαίωμα να αναπτύξει τις απόψεις του. Γι' αυτό πέραν του καταλόγου που έδωσαν τα κόμματα, όπως είδατε, υπάρχει η δυνατότητα της ηλεκτρονικής εγγραφής συναδέλφων που θα θελήσουν να τοποθετηθούν επ' αυτού. Άρα, και οι Βουλευτές του Κόμματός σας, κύριε Καρατζαφέρη, έχουν την απόλυτη ελευθερία και δυνατότητα να τοποθετηθούν, όπως και εσείς ο ίδιος ή και όποιος διδάσκει συνταγματικό δίκαιο ή θεωρεί εαυτόν συνταγματολόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, έχουμε δύο συνταγματολόγους. Δεν βλέπτε να μας το διευκρινίσουν ακριβώς. Έχουν γράψει, έχουν γνωμοδοτήσει. Ας ακούσουμε την άποψή τους, εκτός αν το Σώμα φοβάται την άποψη αυτή. Εγώ πιστεύω ότι όλοι θέλουμε να ακούσουμε την άποψή τους και πιστεύω ότι δεν βλέπτε τη Δημοκρατία. Ωφελεί να έρθουν. Παρακαλώ, ας τους προσκαλέσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας επαναλαμβάνω πως νωρίτερα έκανα την πρόταση πως οποιουδήποτε συνάδελφος θέλει να πάρει το λόγο είναι ελεύθερος και είναι δικαίωμά του. Ήμουν πολύ σαφής, όπως είναι σαφές και το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής, όσον αφορά τη διεξαγωγή της συζήτησης σήμερα και τις υπόλοιπες διαδικασίες.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Τσιρώνης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μήνυμα των πρόσφατων αυτοδιοικητικών εκλογών ήταν ξεκάθαρο και με πολλούς αποδέκτες. Δεν επιδέχεται πολλές αναγνώσεις. Οι πολίτες παρείχαν την εμπιστοσύνη τους στην Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου να συνεχίσει τις αλλαγές, τις τομές και τις μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη η χώρα ώστε να βγει από την κρίση, απαιτώντας πολιτική και κοινωνική σταθερότητα.

Ο ελληνικός λαός με το μήνυμά του απαιτεί από όλους μας σοβαρότητα και υπευθυνότητα σ' αυτή τη δύσκολη στιγμή για τη χώρα. Αυτό δεν αφορά μόνο την Κυβέρνηση και την κυβερνητική παράταξη, αφορά όλες τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου. Ο ελληνικός λαός απαιτεί αξιοκρατία, ισονομία, ισοπολιτεία και δικαιοσύνη. Απαιτεί διαφάνεια και διαύγεια σε ό,τι έφταιξε και φτάσαμε ως εδώ, απαιτεί αποκάλυψη των σκανδάλων και των προσώπων που βρίσκονται πίσω τους, απαιτεί να μη μείνει καμμία σκιά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Μόνο έτσι μπορούμε να συνεχίσουμε, μόνο έτσι μπορούμε να πάμε μπροστά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειδικότερα στο σκάνδαλο του Βατοπεδίου που έχει ταλαιπωρήσει και δηλητηριάσει το δημόσιο βίο και την πολιτική ζωή της χώρας τα τελευταία χρόνια. Απαιτεί να μην υπάρξει καμμία συγκάλυψη και ατιμωρησία, όσοι ευθύνονται να ελεγχθούν από τη δικαιοσύνη.

Ο πολιτικός κόσμος οφείλει να κάνει το χρέος του, να αποφύγει τους συμβιβασμούς και τους συμπληψισμούς, να κλείσει τα αυτιά του στις σειρήνες της συγκάλυψης και του κουκουλώματος του σκανδάλου, να ανοίξει τα μάτια του στην αλήθεια και να ρίξει φως στο σκοτάδι, να βγουν στην επιφάνεια τα πραγματικά πρόσωπα που πρωταγωνίστησαν στο σκάνδαλο.

Η Βουλή με ομόφωνες αποφάσεις της Ολομέλειάς της έχει προβεί μέχρι σήμερα στη σύσταση δύο εξεταστικών επιτροπών και μίας ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου.

Πιστεύει κάποιος ή θεωρεί κανείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αν δεν υπήρχε κάτι το επιλήψιμο στην εξεταζόμενη υπόθεση, θα είχαν συγκροτηθεί τόσες κοινοβουλευτικές επιτροπές χωρίς λόγο; Ασφαλώς όχι. Με τη σημερινή συζήτηση εισερχό-

μαστε στην τελική φάση και στην ολοκλήρωση από τη Βουλή της εξέτασης της διερεύνησης του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου.

Η ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή που συστήθηκε από την Ολομέλεια της Βουλής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ενδεχόμενων ποινικών ευθυνών πέντε πρώην Υπουργών και Υφυπουργών των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή, συνεδρίασε είκοσι δύο φορές και εξέτασε συνολικά είκοσι τρεις μάρτυρες.

Εκλήθησαν επίσης να καταθέσουν άλλοι δέκα μάρτυρες, εκ των οποίων οι οκτώ κατέθεσαν υπομνήματα ή δηλώσεις, ενώ δύο Κύπριοι δικηγόροι δεν ανευρέθησαν από την Κυπριακή Αστυνομία, προκειμένου να τους επιδοθούν οι κλήσεις.

Τέλος, με εξαίρεση τον κ. Βουλγαράκη που κατέθεσε ενώπιον της επιτροπής, οι λοιποί τέσσερις ελεγχθέντες πρώην Υπουργοί και Υφυπουργοί κατέθεσαν υπομνήματα.

Οι εργασίες της επιτροπής στιγματίστηκαν από την αποχώρηση από αυτήν των τριών μελών της Νέας Δημοκρατίας στις 31 Αυγούστου του 2010.

Η συζήτηση σήμερα του πορίσματος της προκαταρκτικής επιτροπής αποτελεί σταθμό για τους κοινοβουλευτικούς και για τους δημοκρατικούς θεσμούς. Καλείται η Ολομέλεια της Βουλής να αποφασίσει επί της πρότασης του πορίσματος της προκαταρκτικής επιτροπής για την παραπομπή στη δικαιοσύνη των πρώην Υπουργών κυρίων Ρουσόπουλου, Μπασιάκου, Βουλγαράκη και Κοντού και του πρώην Υφυπουργού κ. Πέτρου Δούκα. Η Βουλή οφείλει να στείλει απόψε ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς τον ελληνικό λαό, ότι δεν είμαστε όλοι ίδιοι, ότι δεν είμαστε διατεθειμένοι να καλύψουμε κανένα, να συγκαλύψουμε και να κουκουλώσουμε παρανομίες και ανομίες πολιτικών προσώπων, όσο ψηλά κι αν βρίσκονται, όποιο αξίωμα και αν έχουν ή είχαν, ότι δεν θα μείνουν ατιμώρητοι όσοι ευθύνονται για τη σήψη και τη διαφθορά που έχει δηλητηριάσει το δημόσιο βίο και την πολιτική ζωή του τόπου και έχει οδηγήσει το πολιτικό σύστημα της χώρας σε μια πρωτόγνωρη και πρωτοφανή κρίση, συμπαρασύροντας τη χώρα σε μια πρωτοφανή οικονομική κρίση.

Η λύση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα δοθεί από εδώ μέσα, από τη Βουλή των Ελλήνων, απ' όλους μας. Η λύση θα δοθεί από την ελληνική δικαιοσύνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απευθύνομαι σ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής και λέω ότι πρέπει να ανταποκριθούμε στο βαρύ χρέος, στο καθήκον και στην αποστολή που μας έχει αναθέσει ο ελληνικός λαός. Δεν έχουμε κανένα περιθώριο να κάνουμε πίσω. Η παραπομπή στη δικαιοσύνη της υπόθεσης του Βατοπεδίου και των πολιτικών προσώπων που πρωταγωνίστησαν σ' αυτήν, όπως ήδη έγινε για τα μη πολιτικά πρόσωπα, για την περαιτέρω διερεύνηση των ποινικών ευθυνών των μελών της προηγούμενης κυβέρνησης για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου δεν αποτελεί πράξη πολιτικής αντεκδίκησης ή ρεβανσισμού. Το αντίθετο. Αποτελεί πράξη ευθύνης και συνέπειας, πράξη τιμής και αξιοπιστίας του πολιτικού κόσμου και της υπόληψής του. Εμείς θα κάνουμε το χρέος και το καθήκον μας. Έχουμε τη βούληση. Ελπίζουμε κι εσείς.

Πάγια θέση του ΠΑΣΟΚ και του Πρωθυπουργού της χώρας, Γιώργου Παπανδρέου, είναι: «όλα στο φως», «καμμία συγκάλυψη»! Έχουμε δεσμευθεί έναντι του ελληνικού λαού για τη διαλεύκανση όλων των σκανδάλων και την απόδοση των ευθυνών στα υπαίτια πολιτικά πρόσωπα. Θέλετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μαχαίρι να φθάσει ως το κόκαλο; Θέλετε να φωτίσουμε το σκοτάδι και να έρθουν όλα στο φως; Θέλετε επιτέλους κάποιοι να ξεσκεπαστούν και να πληρώσουν; Εάν ναι, να προχωρήσουμε τότε, όπως προτείνει το πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου, στην παραπομπή των εμπλεκόμενων πολιτικών προσώπων στη δικαιοσύνη, προκειμένου το Δικαστικό Συμβούλιο, που λειτουργεί στο πλαίσιο του Ειδικού Δικαστηρίου, να προχωρήσει μία σε βάθος έρευνα για τα πολιτικά πρόσωπα για τα οποία υπάρχουν ενδείξεις ποινικών ευθυνών, σύμφωνα με το συζητούμενο πόρισμα της προκαταρκτικής επιτροπής, για να διερευνηθεί, για παράδειγμα: Για ποιο λόγο η προηγούμενη κυβέρνηση παραιτήθηκε από την έκδοση δικαστι-

κής απόφασης μιας κερδισμένης δίκης για το ελληνικό δημόσιο, με αποτέλεσμα η Μονή Βατοπεδίου, ενώ δεν διέθετε νόμιμους τίτλους, να αποκτήσει την κυριότητα της λίμνης Βιστωνίδας και των παραλίων εκτάσεων; Πώς έγινε και το δημόσιο αμέσως μετά προέβη στην ανταλλαγή της λίμνης Βιστωνίδας με ακίνητα «φιλέτα» του ελληνικού δημοσίου σε παραθαλάσσιες περιοχές, σε δάση, σε αρχαιολογικούς χώρους και ούτω καθεξής; Με ποιου εντολή υπερεκτιμήθηκε η αξία της λίμνης Βιστωνίδας, ενώ τα ακίνητα που αντηλλάγησαν με τη Μονή υποεκτιμήθηκαν; Ποιοι έδωσαν τις εντολές στην ΚΕΔ και στη Νομαρχία Θεσσαλονίκης να γίνουν οι ανταλλαγές των ακινήτων με τη Μονή; Ποιος έδωσε την εντολή για την πώληση του Ολυμπιακού Ακινήτου; Πιστεύει κανείς ότι οι Υπουργοί δεν ήξεραν τι υπέγραφαν; Ποιος ήταν ο ιθύνων νους της Κυβέρνησης που συντόνισε τις ταχύτατες διαδικασίες με τις οποίες ολοκληρώθηκαν οι ανταλλαγές δεκάδων ακινήτων μεταξύ ελληνικού δημοσίου και Μονής Βατοπεδίου, ωσάν δηλαδή να κινούσε τα νήματα κάποιο αόρατο χέρι, κάποιος συντονιστής ή εγκέφαλος υψηλά ιστάμενος, δυνάμενος να κάμψει κάθε αντίσταση, ακόμη και Υπουργών ή Υφυπουργών; Αλήθεια, ποιος ήταν ο ρόλος του κ. Αγγέλου, του πρώην Διευθυντή του πρωθυπουργικού γραφείου, στο σκάνδαλο του Βατοπεδίου;

Η διενεργηθείσα προκαταρκτική εξέταση έδειξε ότι τα πολιτικά πρόσωπα εάν δεν ωφελήθηκαν τα ίδια, συνέβαλαν στον πλουτισμό άλλων προσώπων. Η τακτική ανάκριση οφείλει να διερευνήσει ποιοι ήταν οι τελικοί αποδέκτες του πακτωλού των μετρητών που διακινήθηκαν την επίμαχη περίοδο, ποιες ήταν οι διαδρομές και ο προορισμός του χρήματος.

Το προανακριτικό υλικό είναι πλούσιο και κατατοπιστικό για να αναζητηθεί πού πήγαν τα λεφτά από τη λεηλασία της δημόσιας περιουσίας και του δημοσίου πλούτου, για να αναζητηθεί ποιοι είναι οι αποδέκτες του πακτωλού των χρημάτων, σε ποιους διακινήθηκε το μαύρο χρήμα, σε ποια χέρια έφθασαν οι βαλίτσες, σε ποιους λογαριασμούς ή τραπεζικές θυρίδες κατατέθηκαν τα κλοπιμαία του ελληνικού δημοσίου, μέσω ποιων εταιρειών έγιναν οι συναλλαγές αυτές εγχώριων ή εξωχώριων, ποια ήταν τα ονόματα των μετόχων τους, ποια είναι η σχέση τους με τους εμπλεκόμενους στην υπόθεση, να διερευνηθεί ποιοι είναι οι αποδέκτες των ροών του μαύρου χρήματος και αν η διαδρομή τους σχετίζεται με τη μετατροπή τους σε πολιτικό χρήμα. Με τον οικονομικό και διαχειριστικό έλεγχο της Μονής Βατοπεδίου, που διέταξε πρόσφατα ο Υπουργός Οικονομικών, θα έρθουν στην επιφάνεια κυρίως οι ύποπτες συναλλαγές καθώς και το πού βρίσκεται το πραγματικό λογιστήριο της Μονής Βατοπεδίου. Αντίστοιχα πολλά σκοτεινά σημεία θα έρθουν στο φως όταν ολοκληρωθεί η διερεύνηση όλων των συναλλαγών των λογαριασμών που έχουν ανοίξει τόσο από την Τράπεζα της Ελλάδος, αλλά και από τα δεκαέξι ειδικά φορολογικά συνεργεία που ασκούν φορολογικούς και οικονομικούς ελέγχους στο Υπουργείο Οικονομικών.

Τα πιο ενδιαφέροντα, όμως, στοιχεία αναμένονται μετά την ολοκλήρωση της πραγματογνωμοσύνης, που ανατέθηκε στους οκτώ οίκους, εγχώριους και διεθνείς και σε οκτώ πραγματογνώμονες από τον κατάλογο του Πρωτοδικείου Αθηνών για την εκτίμηση της αξίας των ανταλλαγέντων ακινήτων. Έτσι θα μπορεί να προσδιοριστεί τόσο η ζημιά του δημοσίου από την υπόθεση του σκανδάλου του Βατοπεδίου, όσο και η αξιοπιστία ή μη των εκτιμήσεων του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών.

Ο παραπάνω κατάλογος των ερωτημάτων και των απαντήσεων για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου είναι ανεξάντλητος και συνεχώς μακραίνει. Η ατιμωρησία όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να σταματήσει. Επιδιώχθηκε εντέχνως τελευταία από τη πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και από μερίδα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης να εμφανιστεί ότι η υπόθεση του Βατοπεδίου δεν αποτελεί σκάνδαλο, ότι είναι μία καλοστημένη σκευωρία από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ και των υπολοίπων κομμάτων. Οποίο θράσος θα έλεγα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Θεωρούν ότι έχει επέλθει η λήθη των γεγονότων, των περιστατικών και των συμβάντων, ότι έχουμε ξεχάσει ποιοι είναι οι πρωταγωνιστές του σκανδάλου.

Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, ο κ. Καραμανλής, στις 16-12-2008 στην ομιλία του στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημο-

κρατίας είχε κάνει λόγο για τα όσα σκανδαλώδη έγιναν στο Βατοπέδι, ενώ σημειώνει ότι «το λάθος αυτό δεν το χρεώνω σε κανέναν άλλο, δικό μου ήταν». «Αναλαμβάνω, λοιπόν, με ευθύτητα» -έλεγε ο κ. Καραμανλής- «το μερίδιο των ευθυνών που μας αναλογεί». Προς απόδειξη θα καταθέσω στα Πρακτικά την ομιλία του, για να τη διαβάσουν οι συνάδελφοι, που δεν την έχουν υπόψιν.

Ένα απλό ερώτημα θα θέσω. Εάν το Βατοπέδι δεν αποτελεί σκάνδαλο, τότε για ποιο λόγο η δικαιοσύνη έχει απαγγείλει κατηγορητήριο -σε βαθμό κακουργήματος μάλιστα- για τα μη πολιτικά πρόσωπα που εμπλέκονται στο σκάνδαλο μεταξύ των οποίων και ο κ. Αγγέλου; Από μόνοι τους, χωρίς καμμία παρέμβαση, χωρίς την άσκηση καμμίας πίεσης ενήργησαν με τέτοιο τρόπο οι Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους, οι Ορκωτοί Εκτιμητές του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών, τα στελέχη της Κτηματικής Εταιρείας του Δημοσίου; Χωρίς κανένα λόγο κατηγορείται ο διευθυντής του γραφείου του κ. Καραμανλή, ο κ. Ιωάννης Αγγέλου; Άδικα κατηγορείται η Πρόεδρος του δικαστηρίου της Κομοτηνής, η κ. Ψάλλη, που εκδίκασε την αγωγή της Μονής κατά του ελληνικού δημοσίου για την υπόθεση της κυριότητας της λίμνης; Άδικως η ίδια δικαστικός αποπέμφθηκε από το Δικαστικό Σώμα, πρόσφατα με απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου; Είναι ψέματα ότι η παραίτηση από κερδοσιμένη δίκη στην αγωγή, που είχε ασκήσει η Μονή κατά του ελληνικού δημοσίου, έγινε με απόφαση του αρμόδιου Υφυπουργού Οικονομικών; Είναι ψευδές επίσης ότι την ΚΥΑ για τις σκανδαλώδεις και παράνομες ανταλλαγές ακινήτων την υπέγραψαν Υπουργοί και Υφυπουργοί της Νέας Δημοκρατίας; Είναι νόμιμη η ανταλλαγή νερού της λίμνης με τα καλύτερα ακίνητα φιλέτα του ελληνικού δημοσίου;

Από πού προκύπτει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας ότι η ανταλλαγή ενός κοινόχρηστου πράγματος, όπως το νερό μιας λίμνης μπορεί να ανταλλαγεί; Σε ποια γνωμάτευση στηρίχθηκε; Μήπως στη γνωμάτευση 15/2004 του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που μνημονεύει η Κοινή Υπουργική Απόφαση, η οποία δεν το αναφέρει πουθενά αυτό, δηλαδή ότι δεν επιτρέπεται η ανταλλαγή του νερού της λίμνης με άλλα ακίνητα;

Επιδιώκεται επίσης τελευταία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να εμφανιστεί στην κοινή γνώμη, ότι από το σκάνδαλο του Βατοπεδίου το ελληνικό δημόσιο δεν έχει υποστεί καμμία ζημιά. Όμως, αυτό δεν αντέχει σε καμμία σοβαρή κριτική, καθώς από το σκάνδαλο του Βατοπεδίου και των σκανδαλωδών ανταλλαγών, το ελληνικό δημόσιο υπέστη τεράστια ζημιά. Ακόμα και η ίδια η Νέα Δημοκρατία τόσο στο πόρισμά της, της εξεταστικής του 2008, όσο και στις πορισματικές της θέσεις της εξεταστικής του 2010, έκανε αντίστοιχα λόγο για «βλάβη των συμφερόντων του δημοσίου» και «για πρόκληση ζημιάς σε βάρος των συμφερόντων του ελληνικού δημοσίου». Καταθέτω τις σχετικές σελίδες της Νέας Δημοκρατίας από τα πορίσματά της των εξεταστικών επιτροπών του 2008 και του 2010 που παραδέχονται και δέχονται ότι είχε προκληθεί ζημιά σε βάρος του ελληνικού δημοσίου, που τελευταία έχουν αλλάξει στάση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Τσιρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επειδή για τη θεμελίωση του κατηγορητηρίου κατά των ελεγχόμενων πρώην Υπουργών και Υφυπουργών απαιτείται η ύπαρξη ζημιάς του δημοσίου, η Νέα Δημοκρατία ανακάλυψε ξαφνικά ότι δεν υπάρχει ζημιά για το δημόσιο, ότι όλα έγιναν με υποδειγματικό τρόπο.

Είναι σοβαρά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, αυτά που ισχυρίζεστε; Είναι ψέματα ότι αντηλλάγησαν η λίμνη και οι παραλίμνιες εκτάσεις, που ανήκαν στο ελληνικό δημόσιο, με άλλα ακίνητα, που επίσης ανήκαν στο ελληνικό δημόσιο;

Δεν είναι αλήθεια ότι όλα αυτά τα ακίνητα του ελληνικού δημοσίου χιλιάδων στρεμμάτων, τα οποία είναι υψηλής εμπορικής και μεγάλης τουριστικής και αστικής ανάπτυξης, βρίσκονται στην κατοχή σήμερα είτε της Μονής είτε σε τρίτους που τα έχει μεταβιβάσει η Μονή;

Επιτρέπεται η μεταβίβαση κοινόχρηστου πράγματος, όπως είναι το νερό μιας λίμνης; Το επιτρέπει, αλήθεια, αυτό η νομοθεσία; Αλήθεια, με ποιους νόμιμους τίτλους έγιναν τα συμβόλαια των ανταλλαγών; Μπορείτε να μας πείτε;

Ισχυρίζεται, επίσης, η Νέα Δημοκρατία, ταυτιζόμενη με τη Μονή, ότι δεν έχει τελεσιδικήσει η κυριότητα της λίμνης. Δηλαδή, τι θα γίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν τελεσιδικήσει η υπόθεση υπέρ της Μονής; Θα επιτρέπεται να μεταβιβάζεται το νερό μιας λίμνης με άλλα ακίνητα του ελληνικού δημοσίου; Και πάλι δεν θα μπορεί να γίνει.

Συνεπώς, γιατί επικαλείσθε αυτές τις αποφάσεις; Αυτά είναι προφάσεις εν αμαρτίαις, όπως προφάσεις εν αμαρτίαις είναι ότι δεν είναι κάτι μεμπτό η μεταβίβαση ακινήτων σε ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, όπως είναι η Ιερά Μονή Βατοπεδίου, ή ότι επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ έχουν γίνει εκατοντάδες μεταβιβάσεις ακινήτων σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που αφορούν κυρίως Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Μα, για τις μεταβιβάσεις αυτές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει η απαιτούμενη νομοθετική εξουσιοδότηση από το Προεδρικό Διάταγμα του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, ενώ τις Υπουργικές Αποφάσεις για τις ανταλλαγές δεν τις δημοσιεύσατε ούτε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως! Αυτό κάνατε! Όλα έγιναν εν κρυπτώ, για να μην μπορέσει να αποκαλυφθεί η απάτη σε βάρος του ελληνικού δημοσίου.

Υπήρξε δολιότητα εκ μέρους των ελεγχόμενων υπουργών. Αν δεν υπήρχε κάτι το επιλήψιμο στην υπόθεση αυτή, τότε για ποιο λόγο δεν φέρατε μία νομοθετική ρύθμιση στη Βουλή για τη νομιμοποίηση των πράξεων των Υπουργών και τη νομιμοποίηση των ανταλλαγών; Να γίνει εδώ, ενώπιον του Κοινοβουλίου, συζήτηση για τη σκοπιμότητα αυτών των εκχωρήσεων στη Μονή Βατοπεδίου! Ποιος ο λόγος να γίνουν όλα εν κρυπτώ;

Αν η κεντρική εξουσία, ο κρατικός μηχανισμός που υλοποιήσει ένα σχέδιο υποδειγματικό, με κυβερνητικό συντονισμό, με ταχύτητα, με αποτελεσματικότητα, που δεν μας έχει συνηθίσει στο παρελθόν η Δημόσια Διοίκηση, έκανε το ίδιο και έδειχνε την ίδια σπουδή για τα προβλήματα της χώρας, έδειχνε το ίδιο ενδιαφέρον για τους πολίτες της χώρας και την ίδια αποτελεσματικότητα για την οικονομία, τότε δεν θα είχαμε φθάσει εδώ που φθάσαμε, στα πρόθυρα της χρεοκοπίας.

Αντί, λοιπόν, να έχει κάνει όλα αυτά για τη χώρα η Νέα Δημοκρατία, έρχεται σήμερα διαστρεβλώνοντας την πραγματικότητα να πει ότι δεν υπάρχει ζημιά του δημοσίου, ότι υπάρχουν δήθεν τέσσερα πορίσματα, που επιβεβαιώνουν ότι δεν υπάρχει ζημιά. Για ποια τέσσερα πορίσματα μιλάτε;

Αυτό είναι αναληθές! Δεν υπάρχει κανένα πόρισμα ή έκθεση που να έχει πραγματοποιηθεί ή παραγγελθεί για την εκτίμηση της ζημιάς του δημοσίου από το σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Όσες εκθέσεις έγιναν αφορούσαν είτε εκτίμηση ακινήτων είτε έλεγχο των εκθέσεων αυτών από διεθνείς οίκους, αν ακολούθησαν οι ελεγκτές του ΣΟΕ τα διεθνή πρότυπα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα χρειαστώ λίγο χρόνο γιατί είναι πάρα πολύ σοβαρό το θέμα. Θα ήθελα τρία – τέσσερα λεπτά ακόμη σας παρακαλώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Εντάξει, κύριε Τσιρώνη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ακόμα και η απόφαση της προκαταρκτικής επιτροπής για την πραγματογνωμοσύνη αφορά ανάθεση της εκτίμησης της αξίας της λίμνης και των ανταλλαγέντων ακινήτων, από την οποία θα προκύψει η εκτίμηση της ζημιάς.

Η παραπάνω εκτίμηση των ακινήτων θα φέρει στο φως ένα τεράστιο σκάνδαλο της υποεκτίμησης-υπερτιμολόγησης της λίμνης και της υποεκτίμησης-υποτιμολόγησης της αξίας των ανταλλαγέντων ακινήτων από το ΣΟΕ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας καταθέσω κάποια έγγραφα. Το Γραμματικό εκτιμήθηκε από το ΣΟΕ 1,4 εκατομμύρια. Σύμφωνα με την έκθεση των Επιθεωρητών Δημόσιας Διοίκησης που μας έστειλε ο κ. Ρακιντζής είναι 99 εκατομμύρια ευρώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Τσιρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης

Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα σας καταθέσω, επίσης, έγγραφο για την Ουρανούπολη, αυτό το τεράστιο και πανέμορφο δάσος της Ουρανούπολης. Σύμφωνα με την εκτίμηση του ΣΟΕ είναι 1,1 εκατομμύρια, με ένα δάσος και μία παραλία δύομιση χιλιόμετρα, κάτι περίπου σαν τον Σχινιά. Ένα τεράστιο, φυσικού κάλλους δάσος μεταβιβάστηκε – εκτιμήθηκε ως άρτιο και οικοδομήσιμο, όπως μεταβιβάστηκε στο συμβόλαιο- 207 εκατομμύρια και αν ήταν δασική έκταση, 33 εκατομμύρια. Εκτιμήθηκε από το ΣΟΕ μόλις 1,1 εκατομμύρια.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Τσιρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Η ζημιά του ελληνικού δημοσίου ανέρχεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ και σε κάθε περίπτωση η ζημιά είναι τουλάχιστον όση και η αντικειμενική αξία των ακινήτων. Αν δε το ελληνικό δημόσιο προέβαινε στην αξιοποίηση των ακινήτων, όπως έκανε η Ιερά Μονή Βατοπεδίου με τον Πάπισσα, τότε το ελληνικό δημόσιο θα είχε ένα όφελος της τάξης τουλάχιστον ένα δισεκατομμύριο.

Σε κάθε περίπτωση, όμως, η ζημιά του δημοσίου μέχρι την πραγματοποίηση της νέας πραγματογνωμοσύνης ανέρχεται τουλάχιστον στο ύψος των εκτιμήσεων του ΣΟΕ, περίπου στα 110 εκατομμύρια. Καταθέτω στα Πρακτικά το σχετικό πίνακα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Τσιρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ακόμη και αυτό το ποσό είναι ιδιαίτερα υψηλό και είναι υπερπολλαπλάσιο των 150 χιλιάδων ευρώ που θεμελιώνει τα αδικήματα ως κακουργήματα.

Εν κατακλείδι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ζημιά του ελληνικού δημοσίου είναι τεράστια και αυτονόητη.

Θα σας καταθέσω, επίσης, -επειδή βλέπω και βουλευτές της Χαλκιδικής- τις ερωτήσεις που είχαν κάνει ο κ. Βαγιωνάς και ο κ. Φλωρίνης στις 15 Ιανουαρίου 2008 γι' αυτό το σκάνδαλο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Τσιρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: ...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Θα μιλήσετε. Διαβάστε τι θα διαβάσουν όλοι οι συνάδελφοι, που έλεγαν γι' αυτό το σκάνδαλο τότε.

Θα καταθέσω, επίσης, το αίτημα που είχε κάνει για το δάσος της Ουρανούπολης ο Έφορος Βυζαντινών Αρχαιοτήτων προς το Υπουργείο Πολιτισμού και τον Υπουργό Πολιτισμού για να μπορέσει να γνωματεύσει, να διασώσει τον αρχαιολογικό χώρο που αφέθηκε απροστάτευτος.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Τσιρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι όλα όσα έκανε, τα έκανε για να προστατεύσει τα συμφέροντα και να εξασφαλίσει τους ακτήμονες της περιοχής πέριξ της λίμνης, ώστε να μην χρειαστεί να τους γίνε εξώση από τις εκτάσεις που κατείχαν. Στην πλάτη των ακτημόνων της περιοχής στήθηκε ένα καλοστημένο σχέδιο.

Έτσι η Νέα Δημοκρατία αφού παραιτήθηκε από μια κερδισμένη δίκη και παραιτήθηκε της ιδιοκτησίας και των δικαιωμάτων της επί της λίμνης και των παραλίμνιων εκτάσεων υπέρ της Μονής, αναζήτησε ένα ασφαλές άλλοθι στο πρόσωπο των ακτημόνων της περιοχής, που είχαν εγκατασταθεί εδώ και αρκετές δεκαετίες, προκειμένου να προχωρήσουν σε σκανδαλώδεις και παράνομες ανταλλαγές των ακινήτων.

Από ποιον κινδύνευαν τα δικαιώματα των ακτημόνων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Όταν είναι γνωστό ότι οι εκτάσεις που δόθηκαν στους ακτήμονες αποτελούν διανομή του 1930 και συνεπώς τα δικαιώματα των ακτημόνων δεν κινδύνευαν, καθώς το μόνο που θα μπορούσε να διεκδικήσει η Μονή εφόσον της άνηκαν οι παραλίμνιες εκτάσεις -που σημειωτέον ανήκουν στο ελ-

ληνικό δημόσιο- ήταν μόνο αποζημίωση και μάλιστα εφόσον την διεκδικούσε εντός πενταετίας από την κύρωση του πίνακα οριστικής διανομής.

Συνεπώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό ήταν ένα άλλοθι το οποίο προβάλλεται συνεχώς καθώς κανείς δεν μπορούσε να διεκδικήσει τις εκτάσεις των ακτημόνων, αφού κατείχαν πρωτότυπο τίτλο ιδιοκτησίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι για όλους τους παραπάνω λόγους που αναλύθηκαν διεξοδικά και επειδή από την προκαταρκτική εξέταση προέκυψαν για ορισμένες περιπτώσεις ιδιαίτερα σοβαρές ενδείξεις ποινικών ευθυνών για τους πρώην Υπουργούς και Υφυπουργούς, σας καλώ όλους να δεχθείτε το πόρισμα της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου με την παραπομπή στη δικαιοσύνη σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και το ν. 3126/2003

«Ποινική Ευθύνη Υπουργών», των πρώην Υπουργών κ.κ. Ευάγγελου Μπασιάκου, Αλέξανδρου Κοντό, Θεόδωρου Ρουσόπουλου και Γιώργου Βουλγαράκη και του Υφυπουργού κ. Πέτρου Δούκα για τις πράξεις που περιλαμβάνονται αναλυτικά στο εν λόγω πόρισμα και θα αναλύσουν διεξοδικότερα και οι υπόλοιποι συνάδελφοι εισηγητές του ΠΑΣΟΚ.

Απευθύνομαι σε όλους τους συναδέλφους και περισσότερο στους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Είναι δυνατόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να επιθυμείτε να καλύψετε ελεγχόμενες παραβατικές συμπεριφορές πρώην και νυν συναδέλφων μας Βουλευτών και Υπουργών χάριν και μόνο της κομματικής αλληλεγγύης; Αδυνατώ να πιστέψω ότι επιθυμείτε την ατιμωρησία και τη διαιώνισή τους.

Ο πολιτικός κόσμος από αυτήν τη δοκιμασία μόνο κερδισμένος μπορεί να βγει, πιο καθαρός στα μάτια της κοινωνίας και συνεπώς πιο ισχυρός. Ο πολιτικός κόσμος δεν έχει να φοβηθεί τίποτα, αν όλα έρθουν στο φως, όσο και αν ματώσει.

Είναι, λοιπόν, ζήτημα τιμής για όλους μας η αποκάλυψη της αλήθειας και η αναζήτηση των ενδεχόμενων ποινικών ευθυνών για όσους εμπλέκονται στο τεράστιο σκάνδαλο του Βατοπεδίου από την παραπέρα εξέταση και την τακτική ανάκριση που θα κάνει το Δικαστικό Συμβούλιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τσιρώνη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα παρακαλώ το λόγο επί προσωπικού για ένα λεπτό. Αναφέρθηκε στο όνομά μου. Είναι διαστρέβλωση της αλήθειας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Μισό λεπτό, κύριε συνάδελφε.

Θέλω να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή κ. Μαυρουδή Βορίδη και ο Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο την Βουλευτή Β' Θεσσαλονίκης την κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου-Πασχαλίδου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα οκτώ μαθήτριες και μαθητές και δυο εκπαιδευτικοί από το 2ο Γενικό Λύκειο Τρίπολης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ορίστε, κύριε Βαγιωνά, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Είναι αλήθεια ότι έγινε ερώτηση από εμένα και το συνάδελφο κ. Φλωρίνη προς τρεις Υπουργούς. Η ερώτηση έγινε για λόγους ισονομίας. Βασικά, γιατί δεν μπορεί κάποιο αγρόκτημα να πουληθεί στη Χαλκιδική χωρίς βεβαίωση του δασαρχείου. Δεν μπορεί να πουληθεί κανένα οικοπέδο κοντά σε αρχαιολογικό χώρο, χωρίς να έχει βεβαίωση από τη 10η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων.

Η εν λόγω μεταβίβαση έγινε στην Αθήνα από κάποια συμβο-

λαιογράφο που δεν είχε αυτές τις βεβαιώσεις. Στη συνέχεια, υπάρχει η κατάθεσή μου στον ειδικό εισαγγελέα-ανακριτή πριν από τρία-τέσσερα χρόνια περίπου, όπου κατηγορηματικά λέω ότι υπάρχουν πολιτικές ευθύνες από το 1998 ίσαμε τότε. Ο πρώην Πρωθυπουργός ανέλαβε την ευθύνη και με λεβεντιά, γιατί είχε γίνει μεγάλος ντόρος από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Ο τότε Αρχηγός Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και σήμερα Πρωθυπουργός καμμία ευθύνη δεν έφερε ούτε για Δρυ ούτε για Φωτιάδη.

Και έρχομαι στην τελευταία κατάθεση στον Ειδικό Εφέτη Ανακριτή δέκα ημέρες πριν τις εκλογές του 2009, στις 22 Σεπτεμβρίου. Αυτά τα ξέρει ο κύριος Πρόεδρος της Εξεταστικής Επιτροπής. Που λέω: Μην ψάχνετε να βρείτε «μαύρο πολιτικό χρήμα» σε Υπουργούς και πολιτικά πρόσωπα. Ψάξτε να βρείτε σε συγκεκριμένες θέσεις. Αυτά, όμως, ο κύριος Πρόεδρος τα απέκρυψε.

Αυτά για την αποκατάσταση της αλήθειας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Βαγιωνά, δεν υπάρχει προσωπικό θέμα. Η επίκλησή σας επί προσωπικού απορρίπτεται από το Προεδρείο.

Συνεχίζουμε. Έχει ζητήσει το λόγο με υπογραφή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος, ο κ. Κεφαλογιάννης και ο κ. Καριπίδης επί του Κανονισμού της Βουλής.

Κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, θέλω να θέσω ένα ζήτημα εφαρμογής του Κανονισμού της Βουλής, ιδίως ως προς τον τρόπο ψηφοφορίας, μετά τα όσα ανακοινώθηκαν από τον κύριο Πρόεδρο προηγουμένως.

Κύριοι συνάδελφοι, μην ξεχνάτε ως προς τη σημερινή διαδικασία ότι είναι η πρώτη φορά που εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις του Συντάγματος για το νόμο περί ευθύνης Υπουργών. Σε ό,τι αφορά, επαναλαμβάνω, τη διαδικασία την οποία έχουμε εφαρμόσει μετά το 2001, θέλω να τονίσω τούτο: Ό,τι κάνουμε εδώ έχει πολύ μεγάλη σημασία για το πώς θα εφαρμόσουμε τις διατάξεις στο μέλλον. Και μην ξεχνάτε, επίσης, πως ό,τι αποφάσεις πάρουμε, ιδίως σ' επίπεδο διαδικασίας, τελούν υπό την κρίση του Συμβουλίου που θα συγκροτηθεί, αν παραπεμφθούν οι συνάδελφοι.

Γιατί το λέω αυτό; Ανακοινώθηκε από τον κύριο Πρόεδρο προηγουμένως ότι κατά την ψηφοφορία έχουν δικαίωμα να ψηφίσουν και Βουλευτές ή μέλη της Κυβέρνησης οι οποίοι απουσιάζουν σε αποστολή στο εξωτερικό. Με επιστολή μπορούν να ψηφίσουν.

Πράγματι, υπάρχει διάταξη που προβλέπει γενικώς ότι, όταν κάποιος απουσιάζει, μπορεί να ψηφίζει με επιστολή. Αλλά σας διαβεβαιώ ότι δεν είχε ποτέ ο νομοθέτης του Κανονισμού της Βουλής υπ' όψιν του τη σημερινή διαδικασία και θα σας πω αμέσως γιατί. Η σημερινή διαδικασία δεν είναι συνηθισμένη κοινοβουλευτική διαδικασία. Σήμερα γνωρίζετε ότι η Βουλή επέχει θέση συλλογικής δρώντος δικαστικού λειτουργού ο οποίος ασκεί προκαταρκτική εξέταση και καταλήγει με την απόφασή της στο εάν θα ασκηθεί ποινική δίωξη ή όχι. Είναι αμιγώς δικαστική διαδικασία. Και γνωρίζετε ότι αυτός ο οποίος αποφασίζει, ο δικαστικός λειτουργός -εδώ το τονίζω ότι συλλογικώς αποφασίζουμε- ο οποίος αποφασίζει την άσκηση ποινικής δίωξης οφείλει να τηρήσει στοιχειώδεις δικονομικούς κανόνες και συνταγματικούς κανόνες, μεταξύ των οποίων τον κανόνα «auditur alteram partem», το δικαίωμα ακρόασης της άλλης πλευράς, όπως κατοχυρώνεται συνταγματικώς από το συνδυασμό των άρθρων 20 παράγραφος 1 και 20 παράγραφος 2 του Συντάγματος.

Ερωτώ τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας: Είναι νοητό, είναι θεμιτό, είναι αποδεκτό συνταγματικώς και κοινοβουλευτικώς απόντες συνάδελφοι που δεν έχουν ακούσει ούτε τους εισηγητές ούτε καν εκείνους τους ανθρώπους που θα έρθουν να απολογηθούν εδώ, να μπορούν να ψηφίζουν και να λέμε ότι μπορεί να είναι αυτό συνταγματικώς αποδεκτό; Δεν καταλαβαίνουμε ότι αν ψηφίσουν αυτοί οι συνάδελφοι, τίθεται θέμα ακυρότητας της όλης διαδικασίας;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και θα το αποδεχθεί η συνεδισή σας έτσι να στέλνουμε στο Ειδικό Δικαστήριο ανθρώπους, έστω και στην τακτική ανάκριση, μόνο και μόνο επειδή μπορούμε να ψηφίσουμε με επιστολή; Τι ήθη εισάγουμε στο Κοινοβούλιο;

Σας παρακαλώ πολύ! Είναι πολύ σοβαρή η διαδικασία. Είναι πολύ σοβαρή η στιγμή για συναδέλφους και εισάγουμε «καινά δαιμόνια» για το μέλλον. Και επειδή για πρώτη φορά συμβαίνει αυτό, παρακαλώ πολύ να πάρουμε απόφαση ότι δεν μπορούν να ψηφίσουν εκείνοι οι οποίοι δεν μετέχουν σε αυτήν τη διαδικασία, δεν είναι παρόντες, ώστε να ακούσουν τους συναδέλφους και τους εισηγητές, όταν θα αποφασίσουν.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Έχετε ολοκληρώσει, κύριε Παυλόπουλε.

Ο Κανονισμός δεν κάνει διάκριση σ' αυτήν την περίπτωση και επίσης, αποδεχθήκατε ομοφώνως την εισήγηση του Προέδρου. (Θόρυβος στην Αίθουσα)

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Στυλιανίδης, για να ακούσουμε και τους εισηγητές.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Έλεος, δηλαδή!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τίποτα δεν αποδεχθήκαμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Να τεθεί σε ψηφοφορία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Μα, δεν έχει τεθεί θέμα Κανονισμού.

Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Ο κ. Παυλόπουλος με επιστολή του στο Προεδρείο για το θέμα του Κανονισμού ζήτησε το λόγο, όπως προβλέπει ο Κανονισμός. Του εδόθη ο λόγος. Υπήρξε η απάντηση του Προεδρείου. Παρακαλώ να ακούσουμε τους εισηγητές, που ήταν και το αίτημα του κ. Προκόπη Παυλόπουλου στην αιτιολογία επί του Κανονισμού.

Παρακαλώ πολύ τον κ. Στυλιανίδη να λάβει το λόγο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Τίθεται διαδικαστικό ζήτημα. Θα πρέπει το Προεδρείο να απαντήσει. Να έρθω εγώ για να πάρω το λόγο, αλλά και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι θέλουν να τοποθετηθούν. Δεν γίνεται να συνεχιστεί η διαδικασία.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Εάν θεωρείτε, κύριε Στυλιανίδη, ότι το Προεδρείο δεν έχει απαντήσει και δεν θέλετε να λάβετε το λόγο ως εισηγητής, μην το λαβαίνετε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Το Σώμα δεν θα έπρεπε να το κρίνει αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το Προεδρείο αποφασίζει, κύριε Στυλιανίδη. Και δυστυχώς, κάνετε παρατηρήσεις επί του Κανονισμού, αλλά δεν ξέρετε τον Κανονισμό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ζητώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας παρακαλώ πάρα πολύ, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ζητώ το λόγο. Δεν μπορώ να ζητήσω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Για ποιο λόγο ζητάτε το λόγο, κύριε Βορίδη; Να καταθέσετε χαρτί αν θέλετε το λόγο επί του Κανονισμού, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Όχι, δεν σας δίνω το λόγο.

Με συγχωρείτε, κύριε Βορίδη. Δεν υπάρχει μία διαδικασία; Δεν μπορεί οι θεματοφύλακες του Κανονισμού να παραβιάζουν τον Κανονισμό.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ειδικώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κάντε, λοιπόν κι εσείς την αίτησή σας...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, έχει θέσει ο κ. Παυλόπουλος ένα ζήτημα Κανονισμού. Όταν τίθεται ζήτημα Κανονισμού, οφείλετε να ακούσετε τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους. Δεν μπορείτε να αποφασίζετε μόνη σας για ένα ζήτημα Κανονισμού. Πρέπει να αποφασίζει το Σώμα. Είμαι απόλυτος. Εσείς θα αποφασίσετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Έτσι λέει και το παρεμπιπτον ζήτημα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Έχετε την υποχρέωση να ακούσετε

τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους να τοποθετηθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Δεν υπάρχει αυτό πουθενά, κύριε Βορίδη. Με συγχωρείτε πάρα πολύ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Το ζήτημα που ετέθη είναι ζήτημα δημιουργίας εγκυρότητας στην ίδια την κοινοβουλευτική διαδικασία, στην ίδια την απόφαση της Βουλής και μου λέτε ότι δεν θα τοποθετηθούμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Μου επιτρέπετε, κύριε Βορίδη;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ποιος θα αποφανθεί; Εσείς;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Μου επιτρέπετε, κύριε Βορίδη;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Βεβαίως, σας επιτρέπω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Και μην εξάπτεσθε. Είστε εκτός Κανονισμού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Θα μπορούσα να έχω το λόγο, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Δεν σας έχω δώσει το λόγο. Τον παίρνετε μόνος σας. Υπεραμύνεστε του Κανονισμού και παραβιάζετε συνεχώς τον Κανονισμό. Με συγχωρείτε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Σας ακούω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Άρθρο 67, παράγραφος 5 του Κανονισμού: «Ο επικαλούμενος, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, παρεμπόδιον ζήτημα οφείλει να το προσδιορίσει σε δύο λεπτά της ώρας και να το στηρίξει σε συγκεκριμένη διάταξη του Κανονισμού. Διαφορετικά, ο Πρόεδρος απορρίπτει την επίκληση.» Ο Πρόεδρος απορρίπτει την επίκληση. Κυρίες Στυλιανίδη, έχετε το λόγο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Με συγχωρείτε, κυρία Πρόεδρε. Διαβάστε την παράγραφο 6.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Διαβάστε την κυρία Πρόεδρε. (Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Παυλόπουλε, κι εσείς πήρατε το λόγο μόνος σας;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μα τον ζήτησα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Δεν τον ζητήσατε, κύριε Παυλόπουλε.

Όλοι τώρα έχετε ζητήσει το λόγο, συγχρόνως.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Διαβάστε την παράγραφο 6, εκτός κι αν αποφασίσετε να φιμώσετε το σύνολο του Κοινοβουλίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Η συγκεκριμένη παράγραφος...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Διαβάστε την παράγραφο 6, αν έχετε την καλοσύνη.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ πάρα πολύ τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να λάβει το λόγο. Θα προχωρήσουμε.

Την παράγραφο 6 την έχετε διαβάσει όλοι σας και ο κ. Παυλόπουλος προφανώς που του εδόθη ο λόγος σύμφωνα με τον Κανονισμό και αιτιολόγησε τις παρατηρήσεις του επί του Κανονισμού, τις οποίες απέρριψε ...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μπορώ να συμπληρώσω κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Παυλόπουλε, εσείς μπορείτε να συμπληρώσετε για μισό λεπτό, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θέλω να τονίσω το εξής.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Λέει ότι κακώς ερμηνεύεται η συγκεκριμένη διάταξη. Άρα, τίθεται ζήτημα. Πρέπει να αποφασίσει το Σώμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Προκαλείτε κάποιο θέμα με την τοποθέτησή σας κύριε Παυλόπουλε, απ' ό,τι διαπίστωσα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Να σας ακούσουμε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, το θέμα δεν το έθεσα αφού είχε αρχίσει η διαδικασία, για να δημιουργηθούν

εντυπώσεις. Όταν ανακοινώσατε ποιοι θα έχουν δικαίωμα ψήφου, μπήκαμε αμέσως στη διαδικασία. Δεν είχα τη δυνατότητα ως Βουλευτής να συλλέξω τις υπογραφές και να ζητήσω το λόγο κατά τον Κανονισμό.

Το λέω, γιατί υποστηρίχθηκε από την κ. Ζήση προηγουμένως ότι από τη στιγμή που αποφάσισε η Βουλή ομοφώνως τελείωσε το ζήτημα. Ομοφώνως αποφασίστηκε επειδή δεν προλάβανε να αντιδράσουμε. Σκεφτείτε, για να εφαρμόσω τον Κανονισμό της Βουλής, να πάρω τις υπογραφές που έπρεπε και να το καταθέσω αμέσως, είχε αρχίσει η διαδικασία.

Άρα δεν στρεψοδικώ ούτε δημιουργώ εντυπώσεις. Παρακαλώ πολύ να δούμε ξανά το θέμα αυτό. Πιστεύω ότι όλοι οι συνάδελφοι κατανοούν τη σημασία του. Μη μου διαβάσει κανείς αυτήν την ώρα τις διατάξεις. Να μου διαβάσει όμως και να μου πει, από πού μπορούμε να παρακάμψουμε στη δικαστική διαδικασία ενώπιον της Βουλής τη δυνατότητα του να έχουν πλήρη γνώση όλοι οι συνάδελφοι, που θα αποφασίσουν, όλων εκείνων τα οποία θα ακουστούν σ' αυτήν την Αίθουσα και, βεβαίως, όλων εκείνων τα οποία οι συνάδελφοι που κατηγορούνται θα καταθέσουν εδώ.

Αυτό ήθελα να τονίσω και σας ευχαριστώ γιατί μου δώσατε τη δυνατότητα της διευκρινιστικής παρέμβασης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Λοιπόν, η πεποίθησή μου είναι ότι δημιουργείται και δημιουργείτε κι εσείς κύριε Παυλόπουλε ένα θέμα άνευ λόγου. Ο Κανονισμός είναι σαφής και ο Κανονισμός είμαι σίγουρος ότι είναι γνωστός σε όλους τους συναδέλφους. Θα μου επιτρέψετε όμως να τον αναγνώσω ξανά.

Στο άρθρο 70Α λέει: «Οι Βουλευτές που βρίσκονται σε αποστολή της Κυβέρνησης ή της Βουλής στο εξωτερικό μπορούν να μετέχουν στις ψηφοφορίες, όταν είναι ονομαστικές, καθώς και όταν απαιτείται ειδική πλειοψηφία για τη λήψη απόφασης, με αποστολή ή τηλεομοιοτυπία που φέρουν την υπογραφή τους και αντίστοιχη μνεία του θέματος».

Και πιο κάτω στο τελευταίο εδάφιο λέει: «Μπορούν, επίσης, να μετέχουν στις μυστικές ψηφοφορίες με σφραγισμένη επιστολή».

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μπορώ να έχω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας ακούσαμε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι ειδική διαδικασία, κύριε Πρόεδρε, είναι δικαστική διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας ακούσαμε, κύριε Παυλόπουλε. Είστε έγκριτος νομικός και γνωρίζετε πολύ καλά ότι αν κάτι άλλο θα ήθελε ο νομοθέτης να ρυθμιστεί διαφορετικά, θα έκανε την αναφορά του 70Α. Στο 70Α θα υπήρχε διαφορετική διατύπωση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν υπάρχει επομένως επ' αυτού κανένα θέμα. Αντιλαμβάνομαι ότι θέλετε να δημιουργήσετε εντυπώσεις. Σας το λέω ευθέως αυτήν τη στιγμή, γιατί σας παρακολουθούσα από το κύκλωμα. Και επαναλαμβάνω ότι νωρίτερα ανέγνωσα όλη την πρότασή μου για τη διαδικασία κι εάν είχατε κάποιο ερωτηματικό, τουλάχιστον τότε θα έπρεπε να το είχατε θέσει. Ομοφώνως...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν πρόλαβα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το «δεν πρόλαβα» και «δεν πρόλαβα» κύριε Παυλόπουλε, στην περίπτωση σας με την εμπειρία που έχετε, με συγχωρείτε πολύ δεν το δέχομαι κι αυτό, αλλά αυτό εν πάση περιπτώσει, το αντιπαρέρχομαι.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δηλαδή έπρεπε να καταθέσω έγγραφο; Η διαδικασία λέει ότι έπρεπε να καταθέσω έγγραφο για να ζητήσω το λόγο επί του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εν πάση περιπτώσει το αντιπαρέρχομαι.

Σας ανέγνωσα ξανά το σχετικό άρθρο. Επιμένετε; Σημαίνει ότι έχετε θέσει ένα παρεμπόδιον ζήτημα. Και πηγαίνουμε στο άρθρο 67, που ρυθμίζει τα παρεμπόδιον ζητήματα και συμφώνα με το άρθρο αυτό η παράγραφος 7 λέει: «Για τα παρεμπόδιον αποφαινεται ο Πρόεδρος». Εγώ έχω αποφανθεί, αναγινώσκοντας ξανά, επαναλαμβάνοντας τον Κανονισμό. Αλλά αν διατυπωθούν αντιρρήσεις...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Έτσι ακριβώς είναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μισό λεπτό κύριε Τρα-

γάκη, κι εσείς στους αντιρρησίες μου φαίνεται ότι ανήκετε γι' αυτό το θέμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΚΗΣ: Ασφαλώς, γιατί γνωρίζω τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Λοιπόν: «Αν διατυπωθούν αντιρρήσεις, αποφασίζει η Βουλή με ανάταση ή έγερση και χωρίς άλλη συζήτηση».

Ποιοι λοιπόν, θεωρούν ότι τηρούμε κατά γράμμα τον Κανονισμό, όπως νωρίτερα ανέφερα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να προηγηθεί συζήτηση. Έχουν κι άλλοι άποψη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Με συγχωρείτε, προβλέπεται ότι επί δύο λεπτά αναπτύσσει ο έχων τον προβληματισμό ή ο θέτων το παρεμπόμπον. Αλλά δεν έχω καμμία αντίρρηση αν θέλετε κι εσείς να τοποθετηθείτε ευχαρίστως να τοποθετηθείτε.

Λοιπόν, ο κ. Παυλόπουλος ως θέσας το θέμα ανέπτυξε τις απόψεις του. Ποιοι ζητούν εκ των κομμάτων το λόγο;

Ο κ. Χαλβατζής, εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ η κυρία συνάδελφος, ο κ. Βορίδης εκ μέρους του ΛΑΟΣ, ο κ. Τζαβάρας και ο κ. Μπεντινιώτης.

Ξεκινάμε με τον κ. Χαλβατζή. Επί δίλεπτο σας θυμίζω, κύριε Χαλβατζή. Ένα δίλεπτο προβλέπει ο Κανονισμός.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε, και λιγότερο.

Υπάρχουν τρία ζητήματα:

Πρώτον, αυτό που λέει ο Κανονισμός ότι μπορεί να ψηφίσουμε. Δεύτερον, σε πρώτο άκουσμα αυτό που είπε ο κ. Παυλόπουλος, ότι επειδή πρόκειται για δικαστική διαδικασία, μπορεί να πει κανένας ότι ισχύει, είναι πραγματικότητα ότι πρέπει να ακουστούν, να ακούσουν οι πάντες. Τρίτον, τι συμβαίνει στις περισσότερες των περιπτώσεων; Πάρα, πάρα πολλοί συνάδελφοι, χωρίς καν να ακούσουν τίποτα, χωρίς να παρακολουθήσουν τις διαδικασίες, έρχονται και ψηφίζουν και τοποθετούνται όχι μόνο γι' αυτά, αλλά και για πολύ πιο σοβαρά ζητήματα.

Κατά την άποψή μας, επειδή μπαίνουν έτσι τα ζητήματα αυτή τη στιγμή, είμαστε στη θέση του «παρών». Δεν παίρνουμε θέση ούτε «νέπερ» ούτε «κατά» σε αυτές τις καθαρά δικαστικές διαδικασίες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Η κυρία...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Βορίδης έχει ζητήσει το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εντάξει, να πάμε κατά τη σειρά της δύναμης των κομμάτων. Δεν ξέρω εάν αυτό ενισχύει και τη δύναμη των επιχειρημάτων, αλλά να ακολουθήσουμε αυτή τη μέθοδο.

Ο κ. Βορίδης, παρακαλώ, έχει το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εκείνο το οποίο θα πρέπει να κριθεί και αυτό είναι το ζητούμενο από το Σώμα αυτή τη στιγμή, είναι εάν η διάταξη του 70Α, που προβλέπει κατά τη νομοθετική εργασία της Βουλής την επιτολική ψήφο, μπορεί να εφαρμοστεί.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Θα το ακούσετε τώρα από παντού, κάντε μου τη χάρη, μη βιάζεστε. Και να το δείτε, παρακαλώ πολύ, με εκείνη την ψυχραιμία και την ευαισθησία που πρέπει να χαρακτηρίζει αυτούς τους ανθρώπους που πρέπει να κρίνουν, ενδεχομένως, την τύχη και την ελευθερία άλλων ανθρώπων, με την ψυχραιμία και την καθαρότητα του δικαστού. Γιατί αυτό είστε αυτήν τη στιγμή.

Εκείνο, λοιπόν, το οποίο ορίζει το 70Α κατά τη νομοθετική εργασία –επαναλαμβάνω– είναι βεβαίως το δικαίωμα της επιστολικής ψήφου. Ερωτώ: Μπορεί αναλογικώς να κρίνει το Σώμα ότι θα αποφανθεί, έστω και ένας συνάδελφος, επί της ενοχής, έστω υπό την έννοια της υπάρξεως ενδείξεων, άλλων ανθρώπων, ασχέτως αν είναι συνάδελφοι –εδώ κρίνουμε συναδέλφους– χωρίς να τους έχει ακούσει να απολογούνται; Πώς ακριβώς, δηλαδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα διαμορφώσει πεποίθηση αυτός ο άνθρωπος περί της αθωότητας ή περί της υπάρξεως ενδείξεων ενοχής, για να παραπέμψει; Πώς ακριβώς θα το κάνει αυτό;

Άρα, λοιπόν, ήδη με μία τέτοια απόφαση, πρώτα απ' όλα θεμελιώνετε τις ενστάσεις ακυρότητας όλης της υπόλοιπης διαδικασίας, ήδη μόνοι σας δυναμιτίζετε την όποια επερχόμενη ποινική διαδικασία, γιατί παραβιάζετε βασικό δικαίωμα των κατηγορουμένων να ακουστούν. Πώς ακούγονται οι κατηγορούμενοι από τους κριτές τους, όταν οι κριτές απουσιάζουν; Πώς ακούγονται; Το βασικό θεμελιακό δικαίωμα της υπερασπίσεως του καθενός παραβιάζεται από το φυσικό του δικαστή.

Άρα, λοιπόν, η ορθή ερμηνεία του 70Α, εν προκειμένω, είναι ότι δεν μπορεί σε αυτή τη διαδικασία να γίνονται δεκτές οι επιτολικές ψήφοι.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα ακούσουμε σήμερα διάφορα ενδιαφέροντα εδώ, αλλά θα συμβούλευα όλους τους συναδέλφους να ξαναδιαβάσουν τον Κανονισμό. Αυτό ισχύει και για εσάς, κύριε Βορίδη. Συνδυασμό των άρθρων.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σχολιάζετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Έχω δικαίωμα, σαφώς, να πω κι εγώ την άποψή μου και στο τέλος θα κάνω και σχολιασμούς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Όχι ως Πρόεδρος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα κάνω και σχολιασμούς!

Και εις τη νομική ερμηνεία θα πω την άποψή μου. Δεν είναι άφωνος ο Πρόεδρος, κύριε Βορίδη, σας παρακαλώ! Και καταλαβαίνετε τι εννοώ.

Παρακαλώ, ο κ. Τζαβάρας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, η σημερινή συνεδρίαση έχει ένα συγκεκριμένο ειδικό και εξαιρετικό σκοπό. Να ασκήσει την αρμοδιότητα που δίδει η διάταξη του άρθρου 86 παράγραφος 1 στη Βουλή, σε συνδυασμό με τη διάταξη 153 παράγραφος 1 του Κανονισμού.

Δηλαδή να ασκήσει η Βουλή ποινική δίωξη κατά μελών Κυβέρνησης ή Υφυπουργών.

Αυτή ακριβώς η αρμοδιότητά της την καθιστά δικαστικό όργανο και αυτό ορίζουν οι διατάξεις του Κανονισμού, όταν λένε ότι η επιτροπή η οποία έχει ήδη ολοκληρώσει το έργο της, η ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή η οποία έχει ολοκληρώσει την έκθεσή της που έχουμε ανά χείρας, προτείνει κατά πλειοψηφία την παραπομπή ορισμένων συναδέλφων. Δηλαδή αυτό για το οποίο καλείται σήμερα η Βουλή να αποφασίσει είναι για το αν συντρέχουν ή δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις να ασκηθεί ποινική δίωξη για τα αδικήματα που αναφέρει η πρόταση της επιτροπής.

Επομένως, είναι δικαστικά τα καθήκοντα και καθένas από εμάς δεν μπορεί να παραβιάσει μια αυτονόητη αρχή, η οποία θέλει η οποιαδήποτε δικαστική διαδικασία να γίνεται κατ' αντιλογία, δηλαδή να ακούγονται τα επιχειρήματα και της μιας πλευράς και της άλλης.

Άρα, αυτοί που δεν μετέχουν με τις αισθήσεις τους –με την παρουσία τους– σε αυτήν τη διαδικασία, προφανώς και δεν μπορούν να ασκήσουν τέτοιου είδους καθήκοντα.

Γι' αυτό, λοιπόν, πρέπει στη συγκεκριμένη περίπτωση να υπάρξει ερμηνεία η οποία να αποκλείει όσους δεν είναι σωματικά παρόντες σε αυτήν εδώ τη διαδικασία από το να έχουν δικαίωμα να ψηφίσουν και να αποφανθούν για το αν παραπεμφθούν ή όχι οι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας ευχαριστώ, κύριε Τζαβάρα. Μου άρεσε ιδιαίτερος αυτό που είπατε για τη συμμετοχή διά των αισθήσεων.

Το λόγο έχει η κ. Αμμανατίδου – Πασχαλίδου.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, αναφερθήκατε στο γράμμα και στο πνεύμα του Κανονισμού. Αυτό μπορεί να ισχύει σε μια νομοθετική διαδικασία, όμως αυτήν τη στιγμή δεν είμαστε σε μία νομοθετική διαδικασία.

Κατ' αρχάς, όταν υπάρχει νομοθετικό έργο, υπάρχει, ως συνηθώς, η αρχή της δεδηλωμένης, δηλαδή ένας είναι αυτός που θα ψηφίσει και οι υπόλοιποι δεν χρειάζονται, εκτός και αν υπάρχει ονομαστική ψηφοφορία.

Όμως, εδώ μιλάμε για κάτι άλλο. Λέμε να γίνει παραπομπή στο Δικαστικό Συμβούλιο. Μιλάμε δηλαδή για σύγκληση Δικαστικού

Συμβουλίου. Άρα, κύριε Πρόεδρε, θα πρέπει να υπάρξει πρόβλεψη για τους συνάδελφους που αυτήν τη στιγμή δεν είναι στην Αίθουσα. Γιατί ακόμη και από το κύκλωμα της τηλεόρασης να βλέπουν τη συνεδρίαση, υπάρχει πρόβλημα. Θα πρέπει να είναι εδώ παρόντες, για να ψηφίσουν.

Και κάτι άλλο θέλω να πω, τελείως θεωρητικά, κύριε Πρόεδρε: Αν οι μισοί συνάδελφοι έλειπαν σε αποστολές της Βουλής στο εξωτερικό, τι θα γινόταν; Τότε θα στέλναμε για τέτοια διαδικασία επιστολικές ψήφους και αυτές θα θεωρούνταν έγκυρες;

Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι αυτήν τη στιγμή θα πρέπει να υπάρξει μία συζήτηση και να γίνει αναθεώρηση για τη συγκεκριμένη δικαστική διαδικασία. Εμείς δεν μπορούμε να συναινέσουμε να ψηφίσουν οι συνάδελφοι που λείπουν στο εξωτερικό ή που δεν είναι εδώ.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μάλιστα.

Το λόγο έχει ο κ. Μπεντενιώτης.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διάταξη του άρθρου 70 Α είναι σαφέστατη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ: Τον ξέρουμε τον Κανονισμό, κύριε συνάδελφε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν πειράζει να την ακούσουμε. Ίσως να μάθουμε και να μάθετε περισσότερα απ' αυτά που νομίζουμε ή νομίζετε ότι ξέρετε.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Για όσους δε, έχουν απορίες σε σχέση με το νόημα της διατύπωσης και με τη θέση του φυσικού νομοθέτη, πρέπει να ανατρέξω, στα πρακτικά της 6.12.2001, αφού με απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής έχει προστεθεί η συγκεκριμένη διάταξη. Όποιος μελετήσει...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΜΑΝΗΣ: Στο Προεδρείο να τα πείτε!

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Θα εξηγήσω γιατί απευθύνομαι και σε εσάς, κύριε συνάδελφε, αλλά πρωτίστως στο Προεδρείο. Όποιος μελετήσει τα Πρακτικά αυτής της συνεδρίασης και προσπαθήσει να εξηγήσει τι είχε ως βούληση και θέση ο φυσικός νομοθέτης θα καταλήξει ότι μπορούν, επίσης, να μετέχουν στις μυστικές ψηφοφορίες με σφραγισμένη επιστολή οι οποιοδήποτε συνάδελφοι. Αν συνέβαινε αλλιώς και επικρατήσει η άποψη που ακούστηκε από τις πτέρυγες της Βουλής, θα έπρεπε να ζητήσουμε όλοι οι συνάδελφοι που θα ψηφίσουν να παρευρίσκονται στην Αίθουσα από την πρώτη στιγμή της συνεδρίασης μέχρι το τέλος.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να επισημάνω το εξής. Το ΠΑΣΟΚ με πρόταση για τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής στις 15.10.2008 έφερε το θέμα στη Βουλή. Η Νέα Δημοκρατία δεν συμμετείχε. Το ΠΑΣΟΚ με πρόταση στις 14.1.2009 που συζητήθηκε την ίδια μέρα, έφερε το θέμα πάλι στη Βουλή. Η Νέα Δημοκρατία πάλι δεν συμμετείχε. Εμείς σήμερα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Αυτό συζητάμε;

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Θα απαντήσω τι συζητάμε. Συζητάμε πώς θα φύγει η Νέα Δημοκρατία από τη Βουλή, πώς θα φύγει και θα απομακρυνθεί από την ευθύνη να αποφασίσει.

(Θόρυβος - Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η Νέα Δημοκρατία τον Ιούνιο του 2009 έκλεισε τη Βουλή. Διέλυσε τη Βουλή...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΝΤΩΝΑΡΟΣ: Είστε διαστροφείς της πραγματικότητας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Μπεντενιώτη...

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Διέλυσε τη Βουλή ακριβώς για να μη μπορέσει να συζητηθεί το θέμα των ευθυνών και των πολιτικών και των ποινικών εκείνων που έχουν συνεργήσει στο σκάνδαλο της Μονής Βατοπεδίου και των παράνομων ανταλλαγών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε και τον κ. Μπεντενιώτη.

Το λόγο έχει ο τέως Πρόεδρος της Βουλής κ. Δημήτριος Σιούφας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το θέμα που συζητείται ως παρεμπόδιον είναι εξαιρετικά σοβαρό και δικαιολογημένα προκλήθηκε η συζήτηση αυτή. Και πρέπει ιδιαίτερα εσάς ως Πρόεδρος του Σώματος, αυτή την ώρα να σας απασχολήσει

για δύο κυρίως λόγους.

Ο πρώτος λόγος είναι ότι αυτή την ώρα η Βουλή συνεδριάζει ως μέρος δικαστικής διαδικασίας και συνεπώς η παρουσία εκείνων που ψηφίζουν για να σταλούν ή να μη σταλούν στο Δικαστικό Συμβούλιο οι συνάδελφοι, όπως προτείνει το πόρισμα της Πλειοψηφίας, είναι κρίσιμο στοιχείο για να πάρουν αυτή τη μεγάλη απόφαση. Βεβαίως, υπάρχει ζήτημα καθ' ότι εφαρμόζεται αυτή η διαδικασία αλλά τίθεται θέμα αποσαφήνισης για πρώτη φορά μετά την τροποποίηση του Συντάγματος το 2001 και του Κανονισμού της Βουλής.

Ο δε Κανονισμός, που προέβλεψε τη συμμετοχή και με επιστολική ψήφο στη μυστική ψηφοφορία, ψηφίστηκε το Δεκέμβριο του 2001 και προφανώς δεν έλαβε υπ' όψιν ανάλογη περίπτωση με αυτή, με την οποία σήμερα καλείται το Σώμα ως μέρος δικαστικής διαδικασίας, στην οποία δεν μπορεί να εννοηθεί ότι μπορεί να ψηφίσει συνάδελφος ή Υπουργός που βρίσκεται στο εξωτερικό μόνο και μόνο από την πληροφόρηση, χωρίς να είναι εδώ για να σχηματίσει τη γνώμη της ψήφου, την οποία πρόκειται να δώσει κατά την ψηφοφορία.

Είναι ένα θέμα, κύριε Πρόεδρε, που ορθά ετέθη, ορθά μπαίνει στη συζήτηση με τον Κανονισμό, όπως το έθεσε ο κ. Παυλόπουλος ως θέμα παρεμπόδιον και πρέπει να σας απασχολήσει. Μη βιάζεστε να πάρετε την οποιαδήποτε απόφαση. Κι αν δεν ληφθεί με σοβαρό τρόπο η απόφαση του Σώματος, θα τινάξει όλη τη διαδικασία στον αέρα.

Αυτή είναι η εκτίμησή μου, κύριε Πρόεδρε και τη λέω με τη δύσκολη προσοχή. Μην πάρετε έτσι εύκολα την απόφαση παραπέμποντας στο άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Σιούφα, πρέπει να σας πω ότι τις αποφάσεις μου μέχρι τώρα και στο μέλλον, δεν τις παίρνω ποτέ εύκολα. Αυτό να το έχετε υπ' όψιν σας.

Το λόγο έχει ο κ. Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, κυνηγώντας τον τύπο, χάνουμε την ουσία. Για να καταλάβουν οι κυρίες και οι κύριοι της Αιθούσης, θα πω το εξής.

Αν οποιοσδήποτε από εσάς είναι κατηγορούμενος, οποιοσδήποτε είναι στο εδώλιο και ένας ένορκος για σπουδαίο ή μη σπουδαίο λόγο απουσιάζει και δεν ακούει τον συνηγόρο υπερασπίσεως και τον ίδιο τον κατηγορούμενο και καλείται να ψηφίσει διά επιστολικής ψήφου από το εξωτερικό, θα το θέλατε να συμβεί; Αυτό πάτε να κάνετε.

Και αξιότιμε, κύριε Μπεντενιώτη, μπορεί αυτά που διαβάσατε, ό,τι μας διαβάσατε να είναι νόμιμο. Ηθικό είναι όμως;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο Υπουργός, κ. Χάρης Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Νομίζω ότι καλώς ετέθη το θέμα από τον κ. Παυλόπουλο, διότι έτσι διευκρινίζονται πτυχές μιας διαδικασίας που μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος, βεβαίως, για πρώτη φορά εφαρμόζεται και ελπίζω να εφαρμόζεται απολύτως σπάνια στο μέλλον.

Ωστόσο, κύριε Παυλόπουλε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διακρίνω δυο θέματα. Υπάρχει το τυπικό δικονομικό θέμα –και εσείς έτσι το θίξατε– ενώ στην ουσία το θέμα που ζητήσατε να ψηλαφίσουμε είναι δεοντολογικό, όχι τυπικό δικονομικό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Δεν είναι τυπικό. Είναι συνταγματικό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Δένδια, δεν έχω διακόψει κανέναν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Εγώ σας διέκοψα, κύριε Υπουργέ. Δεν είναι τραγικό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Όχι. Είναι τραγικό όμως άλλοι να σας παρακολουθούν με προσοχή και εσείς να μην επιδεικνύετε την ίδια προσοχή.

Λέω, λοιπόν, ότι το τυπικό δικονομικό ζήτημα συνοδεύεται από την επίκληση του κ. Παυλόπουλου της πιθανότητας αύριο το Δι-

καστικό Συμβούλιο να θέσει θέμα τυπικής ακυρότητας της διαδικασίας. Ε, λοιπόν δεν τίθεται θέμα τυπικής δικονομικής ακυρότητας και θα εξηγήσω γιατί.

Το άρθρο 70Α, πρώτον κατατάσσεται, κύριε Πρόεδρε, στις γενικές διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής και μάλιστα στο ειδικό κεφάλαιο «Ψηφοφορίες», πριν από τη ρύθμιση των νομοθετικών διαδικασιών. Στις γενικές διατάξεις έχουμε προβλέψεις, πρόνοιες του Κανονισμού της Βουλής, που εφαρμόζονται σε κάθε περίπτωση. Όταν έχουμε ειδικές προβλέψεις οι οποίες αλλάζουν το γενικό κανόνα, τότε αυτές οι προβλέψεις περιλαμβάνονται στα ειδικότερα κεφάλαια του Κανονισμού της Βουλής. Αυτή είναι η πρώτη παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε.

Η δεύτερη παρατήρηση. Το 70Α προβλέπει τη δυνατότητα συμμετοχής στην ψηφοφορία με επιστολική ψήφο και μάλιστα διακρίνει δυο κατηγορίες. Διακρίνει τις ανοικτές ψηφοφορίες, όπως συνήθως είναι οι ψηφοφορίες στη Βουλή των Ελλήνων, και τότε αρκεί η απλή τηλεομοιοτυπία, η οποία αποστέλλεται στον Πρόεδρο της Βουλής. Στις ελάχιστες περιπτώσεις που απαιτείται μυστική ψηφοφορία, όπως είναι η ψηφοφορία που θα ακολουθήσει στο τέλος της σημερινής συζήτησης, επί πιθανής δηλαδή παραπομπής πρώην Υπουργών, απαιτείται σφραγισμένος φάκελος.

Άρα, λοιπόν, έχει την πρόνοια ο νομοθέτης, να διακρίνει ανάμεσα στην κοινή ψηφοφορία, που είναι το συνήθως συμβαίνον στη Βουλή και στην οποία αρκεί τηλεομοιοτυπία και στις μυστικές ψηφοφορίες που επιβάλλεται η ψήφος να εσωκλείεται σε σφραγισμένο φάκελο. Και αυτό θα συμβεί σήμερα.

Ως εκ τούτου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν στόχος ήταν ο Κανονισμός της Βουλής να ρυθμίσει κάτι ειδικότερο που αφορά το άρθρο 155, δηλαδή τις συζητήσεις για το πόρισμα προκαταρκτικής επιτροπής εξέτασης, θα το όριζε ρητά εκεί, στις ειδικές διατάξεις. Δεν συμβαίνει. Άρα, ισχύουν οι γενικές διατάξεις του κανονισμού.

Τελειώνοντας, αντιλαμβάνομαι...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μπορούμε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Βεβαίως μπορούμε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Συνταγματικώς;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Βεβαίως, διότι το άρθρο 86 του Συντάγματος, κύριε συνάδελφε, δεν κάνει καμία απολύτως διάκριση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Υπουργέ...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Βεβαίως. Δεν τίθεται θέμα αντισυνταγματικότητας. Γι' αυτό ομιλώ επί του Κανονισμού της Βουλής.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβάνομαι το δεοντολογικό θέμα το οποίο θέτουν ο κ. Παυλόπουλος και ο κ. Σιούφας, ότι ο σχηματισμός, δηλαδή, πεποιθήσης πριν από μία τέτοια κρίσιμη απόφαση, απαιτεί συμμετοχή.

Τότε, όμως, θα πρέπει, κύριε Παυλόπουλε...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Τι είναι αυτά που λέτε, κύριε Υπουργέ;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε Μαρκογιαννάκη, σας παρακαλώ πάρα πολύ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Τι είναι αυτά τα οποία μας λέτε, κύριε Υπουργέ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μη διακόπτετε, κύριε Μαρκογιαννάκη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αφήστε να διατυπώσει την άποψή του και κάποιος άλλος εκτός από εσάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Σοβαρολογείτε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ασφαλώς σοβαρολογώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Μαρκογιαννάκη, σας παρακαλώ. Αφήστε να ολοκληρώσει ο Υπουργός.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Τι θα γίνει αν σηκωθεί ένας εκ των κατηγορουμένων...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κύριε Μαρκογιαννάκη! Καθίστε κάτω, κύριε Μαρκογιαννάκη! Ομιλείτε μη ακουόμενος. Αφήστε να ολοκληρώσει ο Υπουργός.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κύριε συνάδελφε, έχω τη δυνατότητα να εκφράσω την άποψή μου. Και νομίζω τόσο έγκυρα όσο κι εσείς.

Τέλος, θέλω να προσθέσω κάτι άλλο: Εάν υιοθετούσαμε την άποψη ότι στη σημερινή ψηφοφορία πρέπει πάντες να είναι παρόντες, τότε, κύριε Παυλόπουλε, θα πρέπει στο τέλος της ψηφοφορίας να έχουμε μετρήσει -ανεξαρτήτως αν είναι στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό- ποιοι απουσιάζουν, ώστε να μην καταστεί άκυρη η διαδικασία σύμφωνα με όσα επικαλείστε. Διότι κάποιος μπορεί να βρίσκεται εκτός Αιθούσης, να μην απουσιάζει στο εξωτερικό και ενώ έχει υποχρέωση συμμετοχής, να συμμετάσχει στην ψηφοφορία χωρίς να έχει παρακολουθήσει τη συζήτηση. Σε αυτή την περίπτωση θα επικαλεσθούμε τυπική ακυρότητα, διότι δεν έχει σχηματιστεί πεποίθηση κατά τον εισαγόμενο ευθύ τρόπο;

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώθηκαν οι τοποθετήσεις...

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κύριε Μπεντενιώτη, ολοκληρώσαμε. Θα με ακούσετε κι εμένα τώρα.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Δύο φράσεις μόνο, κύριε Πρόεδρε, για να απαντήσω για το περί δικαίου και ηθικού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν χρειάζεται. Σας παρακαλώ.

Επειδή είναι σημαντική η σημερινή μέρα για τους κρινόμενους συναδέλφους και για την όλη υπόθεση, σας παρακαλώ με ηρεμία και με ψυχραιμία να συνεχίσουμε.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Ακριβώς επειδή είναι σημαντική έπρεπε να είναι όλοι παρόντες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μη βιάζεστε.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Λείπει στο εξωτερικό...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μη βιάζεστε σας παρακαλώ. Μη προτρέχετε.

Κατ' αρχάς, θα ξεκινήσω από τα επιχειρήματα. Ήδη τα ανέφερε ο κ. Καστανίδης, αλλά θα μου επιτρέψετε να προσθέσω κι εγώ δύο λόγια σε ό,τι αφορά το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής που προβλέπει τον τρόπο συμμετοχής σε μυστικές ψηφοφορίες.

Πράγματι το άρθρο 70Α είναι στις γενικές διατάξεις. Δεν αναφέρει, κύριε Βορίδη και αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, που επιχειρηματολογήσατε, ότι αφορά μόνο τη λήψη αποφάσεων επί νομοσχεδίων, ψηφοφοριών, δηλαδή, για νομοσχέδια. Δεν ρυθμίζει μόνο αυτά τα θέματα. Είναι στις γενικές διατάξεις. Αφορά κάθε ψηφοφορία, για οποιοδήποτε θέμα. Και θα μου επιτρέψετε να ξαναδιαβάσω τη διάταξη:

«Οι Βουλευτές που βρίσκονται σε αποστολή της Κυβέρνησης ή της Βουλής στο εξωτερικό μπορούν να μετέχουν στις ψηφοφορίες, όταν είναι ονομαστικές, καθώς και όταν απαιτείται ειδική πλειοψηφία...» -μία τέτοια περίπτωση είναι και η περίπτωση για την οποία συζητάμε- «...για τη λήψη απόφασης, με επιστολή ή τηλεομοιοτυπία που φέρουν την υπογραφή τους και αντίστοιχη μνεία του θέματος. Ειδικότερα, επί νομοσχεδίων και προτάσεων νόμων ψηφίζουν, στις αντίστοιχες ψηφοφορίες...» κλπ..

Άρα εδώ δεν έχουμε μόνο τη ρύθμιση της δι' επιστολικής ψήφου ψηφοφορίας για νομοσχέδια. Έρχεται πιο κάτω και ειδικότερα για τα νομοσχέδια περιγράφει πώς πρέπει να γίνει. Επί των άρθρων, επί τροπολογιών, επί της αρχής, επί του συνόλου κ.λπ..

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ: Νομοσχέδιο είναι το σημερινό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Καριπίδη, σας διακαίολογώ όχι γιατί δεν ξέρετε νομικά -γιατί δεν είμαστε υποχρε-

ωμένοι να γνωρίζουμε νομικά- αλλά γιατί δεν έχετε μπροστά σας τον Κανονισμό. Πάρτε τον Κανονισμό σας παρακαλώ και ρίξτε μια ματιά. Οι συνάδελφοι που είναι γνώστες του Κανονισμού, αντιλαμβάνονται τι λέω.

Το πρώτο, λοιπόν, εδάφιο ρυθμίζει όλες...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΙΠΙΔΗΣ: Ακούω αυτά που λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μη θορυβείτε, κύριε Καριπίδη. Σας παρακαλώ! Μη διακόπτετε και μη θορυβείτε! Εδώ η προσπάθεια που καταβάλλεται είναι όλοι να καταλάβουμε περί τίνος πρόκειται.

Η διατύπωση των διατάξεων, λοιπόν, είναι σαφής. Ρυθμίζει όλες τις περιπτώσεις μυστικών ψηφοφοριών και ειδικότερα τις ψηφοφορίες που γίνονται δι' επιστολικής ψήφου, όχι μόνο επί νομοσχεδίων. Μάλιστα, το τελευταίο εδάφιο του άρθρου λέει: «Μπορούν, επίσης, να μετέχουν...» -δι' αυτού του τρόπου- «...στις μυστικές ψηφοφορίες με σφραγισμένη επιστολή.»

Άρα είναι σαφές και σοφό το σαφές. Είναι σαφές το άρθρο του Κανονισμού, ότι σε κάθε μυστική ψηφοφορία, είτε αφορά άλλο θέμα είτε όχι, πράγματι ισχύει το άρθρο 70Α για τη συμμετοχή διά της επιστολικής ψήφου.

Συνεχίζω. Το άρθρο 157 παράγραφος 3 του Κανονισμού της Βουλής αναφέρει ότι μετά τη λήξη της συζήτησης διεξάγεται μυστική ψηφοφορία. Άρα το άρθρο αυτό παραπέμπει στις γενικές διατάξεις του 70Α για τις μυστικές ψηφοφορίες.

Τέλος, άλλα θα ισχύουν απόψε, κύριε Παυλόπουλε, και άλλα είναι αυτά που ισχύσαν ένα χρόνο και κάτι πριν, όταν Πλειοψηφία ήταν η Νέα Δημοκρατία στην Αίθουσα αυτή και όταν...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν συνεστήθη Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Γιατί με διακόπτετε, αφού δεν ξέρετε τι θα πω; Τι πετάγεστε έτσι και με διακόπτετε; (Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί εδώ, εάν δεν κάνω λάθος, στις 4 Μαΐου του 2009 είχαμε τη διαδικασία...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Διαδικασία Παυλίδη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Τη διαδικασία Παυλίδη, ναί.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εκεί, κύριε Πρόεδρε, δεν συνεστήθη εξεταστική επιτροπή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μισό λεπτό. Αφήστε με να ολοκληρώσω και να βρω την έναρξη αυτής της συνεδρίασης: «Συζήτηση και λήψη απόφασης με μυστική ψηφοφορία για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Αιγαίου και Ναυτιλιακής Πολιτικής κ. Αριστοτέλη Παυλίδη, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος και τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 157 του Κανονισμού της Βουλής και την παράγραφο 2 του άρθρου 6 του ν.3126/2003 ως προς την ενδεχόμενη τέλεση του αδικήματος» κ.λπ.. Είχαμε τη συνεδρίαση εκείνη την ημέρα, στις 4 Μαΐου 2009, έγινε η διαδικασία, έγινε η συζήτηση, έγινε και η ψηφοφορία με το γνωστό απορριπτικό αποτέλεσμα της Πλειοψηφίας τότε και βλέπω ότι στην ψηφοφορία, όπως έχει καταχωρηθεί, είχαν λάβει μέρος δι' επιστολικής ψήφου ο Βουλευτής κ. Οικονόμου Βασιλής, ο Βουλευτής κ. Μαυρίκος Γεώργιος και -αν δεν κάνω λάθος, Υπουργός ήταν τότε- ο κ. Γιάννης Παπαθανασίου -ήταν στο εξωτερικό ο άνθρωπος σε κυβερνητική αποστολή- καθώς επίσης και ο κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης, που, αν δεν με απατά η μνήμη μου, ήταν Υφυπουργός τότε και εκείνος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Ήταν άλλη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Τι άλλη διαδικασία ήταν; Ήταν άλλη διαδικασία στο ότι αφορούσε τον κ. Παυλίδη, τον πρώην συνάδελφο, αλλά ήταν η ίδια διαδικασία για τη λήψη απόφασης ή μη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Σεβασμός, λοιπόν, προς τους θεσμούς. Γι' αυτό, λέω ότι ποτέ δεν βιάζομαι να λάβω απόφαση, κύριε Σιούφα, και αυτό σημαίνει, πάνω από όλα, ότι με τον ίδιο τρόπο ερμηνεύουμε σ' αυτήν την Αίθουσα το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής και όχι τη μια φορά έτσι και την άλλη αλλιώς. Αυτό ακριβώς εννοούσα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Έχει ολοκληρωθεί η συζήτηση επί του θέματος αυτού...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Επί του θέματος αυτού, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κύριε Παυλόπουλε! Ολοκληρώθηκε η συζήτηση. Δεν προβλέπεται εκ του Κανονισμού και για το παρεμπόπτον θέμα τίποτα περισσότερο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ετέθη ποτέ ο σχετικός προβληματισμός, κύριε Πρόεδρε; Τότε δεν ετέθη. Κανείς δεν τον έθεσε. Τώρα τίθεται το πρώτον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μετά από όλα αυτά και απευθύνομαι προς όλες τις πτέρυγες, κυρία Πασχαλίδου, πράγματι νωρίτερα αναπτύξατε την επιχειρηματολογία σας, αλλά μάλλον είχατε λησμονήσει ότι στις 4 Μαΐου του 2009 -το επαναλαμβάνω- είχαμε την ίδια ακριβώς διαδικασία. Και τότε είχε γίνει η ίδια ακριβώς διαδικασία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Δεν ετέθη ποτέ τέτοιο θέμα. Τώρα τίθεται για πρώτη φορά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν ετέθη ποτέ ο προβληματισμός, κύριε Πρόεδρε. Και αν εφαρμόστηκε έτσι κακώς εφαρμόστηκε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Γιατί με διακόπτετε, κύριε Παυλόπουλε; Επειδή απεδείχθη ότι δεν θυμόσασταν τι ακριβώς κάνατε πριν από ενάμιση χρόνο εσείς ο ίδιος προσωπικά ως έγκριτος νομικός και συνταγματολόγος; Γι' αυτό με διακόπτετε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν ετέθη ποτέ το ζήτημα. Μου δίνετε μισό λεπτό το λόγο για να απαντήσω; Αν τότε παρανομήσαμε ασυνειδήτως, τώρα παρανομούμε μετά λόγου γνώσεως. Τεράστια διαφορά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εγώ, όμως, επαναλαμβάνω ότι δεν θέλω σε καμμία περίπτωση να παίρνω βιαστικά αποφάσεις, παρ' ότι ο Κανονισμός δίνει τη δυνατότητα αυτή. Λέει το άρθρο 67, όπως είπαμε νωρίτερα: «Για τα παρεμπόπτοντα αποφαινεται ο Πρόεδρος και αν διατυπωθούν αντιρρήσεις αποφασίζει η Βουλή».

Παρακαλώ να εγερθούν οι συνάδελφοι, οι οποίοι μετά από όλα αυτά πράγματι κρίνουν ότι εφαρμόζουμε κατά γράμμα το Σύνταγμα και τον Κανονισμό, όπως εφαρμόστηκε, επαναλαμβάνω, και το 2009.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Σαφώς ηγέρθησαν οι περισσότεροι.

Συνεπώς η Βουλή αποφάσισε επί του παρεμπόπτοντος.

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Συνεχίζουμε τη διαδικασία, κύριοι συνάδελφοι. Κάνω μια έκκληση προς όλους. Επειδή αυτού του είδους οι διαδικασίες πράγματι είναι διαδικασίες πολλές φορές φορτισμένες όχι για εμάς τόσο, όλους τους άλλους, αλλά κάθε φορά για τους συναδέλφους για τους οποίους γίνονται οι διαδικασίες αυτές, γι' αυτό θα παρακαλούσα όλους τους συναδέλφους, όλες τις συναδέλφισσες, όλους τους ομιλητές με πολλή ηρεμία, με πολλή σοβαρότητα, με πολλή νηφαλιότητα να προσεγγίσουμε τα θέματα και να αναπτύξουμε τα επιχειρήματά μας και με πολλή προσοχή να ακούσουμε και τους συναδέλφους, τους τέσσερις εκ των πέντε, που ζήτησαν να τοποθετηθούν εδώ.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Στυλιανίδης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου με μια προδικαστική επισήμανση. Πρώτη βασική αρχή: ισότητα στην παρανομία ή την παρατυπία δεν υπάρχει. Αν τότε δεν ετέθη το ζήτημα για κάποια άλλη ανάλογη περίπτωση, δεν σημαίνει ότι επειδή ετέθη τώρα το ζήτημα ήταν σωστή εκείνη η στάση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Σήμερα εισέρχεται η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία στο βιβλίο του Γκίνες, διότι φοβούμενη να αναλάβει τις ευθύνες της μεταβιβάζει την ευθύνη στο Δικαστικό Συμβούλιο και έχει προσθέσει ήδη στο πρώτο κουσούρι, δηλαδή στην επιθυμία της να μην εκφράσει άποψη για την παραγραφή, όπως προκύπτει και από την έκθεση της Προανακριτικής Επιτροπής, ένα δεύτερο κουσούρι,

αυτό της πάσχουσας διαδικασίας.

Ουσιαστικά μετετράπη πριν από λίγο η Βουλή σε τηλεδικείο. Και βεβαίως στο παρελθόν, αλλά και σήμερα, υπήρχαν και υπάρχουν δικαστήρια που καταδίκασαν ερήμην τους κατηγορουμένους, αλλά δικαστήρια που λειτούργησαν ερήμην των δικαστών ούτε υπήρξαν ούτε πρόκειται να υπάρξουν και να λέγονται αυτά δικαστήρια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Παρακολούθησα με προσοχή τον εισηγητή της Πλειοψηφίας και ήταν πραγματικά καταπέλτης, καταπέλτης, όμως, σε βάρος του εαυτού του, του ίδιου. Εκτός του ότι παρέκκλιने της αρχής ότι άγνοια νόμου δεν συγχωρείται, νομίζω ότι είχε και απόλυτη άγνοια κινδύνου βάσει αυτών που έλεγε. Ειλικρινά μου ενίσχυσε την πεποίθηση που μου είχε διαμορφωθεί όταν διάβασα την ελλειπστάτη και στρεβλή αυτή έκθεση της Προανακριτικής Επιτροπής. Μου την ενίσχυσε με τα ανύπαρκτα επιχειρήματά του για την ποινική ευθύνη δήθεν πολιτικών προσώπων. Και επιβεβαίωσε την καταγγελία που φέτος το καλοκαίρι κάναμε όταν βρεθήκαμε αντιμέτωποι με την πραγματικότητα και με πραγματικά στοιχεία ότι η υπόθεση αυτή τελικώς ήταν μια μεγάλη σκευωρία.

Το ελληνικό Σύνταγμα στο θεμελιώδες άρθρο 2 παράγραφος 1 λέει ρητά ότι ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν πρωταρχική υποχρέωση της πολιτείας. Φοβούμαι ότι η σημερινή κοινοβουλευτική διαδικασία πληγώνει στο σκληρό πυρήν της τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η Κυβέρνηση επιδιώκει με αυθαίρετο τρόπο να ξαναγράψει τη νομική επιστήμη από το μηδέν, προκειμένου να εξυπηρετήσει τις μικροκομματικές της σκοπιμότητες. Θέλει να φορτώσει τα πάντα στους αντιπάλους της. Θέλει να αποπροσανατολίσει την κοινή γνώμη από τα μεγάλα προβλήματα, που πλήττουν το λαό μας και που η ίδια αδυνατεί να αντιμετωπίσει. Θέλει να αντιστρέψει το ρόλο του Κοινοβουλίου, καθιστώντας το από νομοθετικό όργανο και πεδίο κοινοβουλευτικού ελέγχου σε δικαστήριο σκοπιμότητων με προκατασκευασμένες αποφάσεις.

Η Κυβέρνηση επιδιώκει να ξαναγράψει στρεβλά τη νομική επιστήμη. Πριν από ένα χρόνο, όταν η κυβερνητική Πλειοψηφία αποφάσιζε εκ νέου τη σύσταση δεύτερης εξεταστικής επιτροπής, αποφασίσαμε να συμμετέχουμε. Η εντολή της ηγεσίας μας και η συνειδησιακή μας πεποίθηση μας οδήγησαν στην αδιάκοπη αναζήτηση της αλήθειας. Δημόσια δηλώσαμε ότι αν προκύψουν ποινικές ευθύνες, εμείς δεν θα διστάσουμε να τις αναγνωρίσουμε, ακόμη και αν αφορούν πολιτικά πρόσωπα, τα οποία ανήκουν στο δικό μας χώρο. Είχαμε μάλιστα δεσμευθεί ότι θα είμαστε πιο αυστηροί, αν οι ευθύνες αφορούν δικά μας πρόσωπα.

Από την πρώτη στιγμή θέσαμε στην εξεταστική επιτροπή ξεκάθαρα ζητήματα που πρέπει να απαντηθούν, τα οποία ταυτίζονταν με τα επιχειρήματα που επικαλέστηκε τότε το ΠΑΣΟΚ για τη σύσταση της δεύτερης εξεταστικής επιτροπής. Όλοι οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας ζητήσαμε από την επιτροπή, πρώτον, να γίνει εκ νέου αποτίμηση της αξίας των ακινήτων από το κατά νόμο αρμόδιο όργανο ή από διεθνώς αναγνωρισμένους εκτιμητές.

Δεύτερον, να διερευνηθεί η διαδρομή του χρήματος, ώστε να διαπιστώσουμε αν υπάρχει πολιτικό ή μαύρο χρήμα.

Τρίτον, να ολοκληρωθεί ο διαχειριστικός έλεγχος στη Μονή, ώστε να αποκαλυφθούν αν υπάρχουν στοιχεία κακοδιαχείρισης, όχι μόνο σε πολιτικό, αλλά και σε χαμηλότερο επίπεδο.

Τέταρτον, απαιτήσαμε να αποκαλυφθεί η μετοχική σύνθεση των off shore που ενεπλάκησαν στην υπόθεση.

Δυστυχώς, ολοκληρώθηκε η δεύτερη εξεταστική επιτροπή, τελείωσε η προανακριτική επιτροπή και τίποτα απ' όλα αυτά δεν έχει απαντηθεί με πληρότητα, ώστε να επιβεβαιώνεται ότι υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις, έστω για ποινικές ευθύνες πολιτικών προσώπων.

Αντίθετα, κατά την πορεία προέκυψε ότι, πρώτον, όταν ο Υπουργός Οικονομικών κ. Παπακωνσταντίνου ήρθε στην εξεταστική επιτροπή και ρωτήθηκε για το θέμα που ανέδειξε το κόμμα του στην Κυβέρνηση, είχε πλήρη άγνοια και δεν μπόρεσε να εξηγήσει, γιατί δεν έχει γίνει εκ νέου αποτίμηση της αξίας των ανταλλαζήμων ακινήτων.

Επίσης, το προεδρείο της εξεταστικής επιτροπής, παρ' ότι

εξουσιοδοτήθηκε από εμάς να παραγγείλει μια τέτοια έκθεση, υπερέβη τα όρια της εξουσιοδότησής του. Προκατέλαβε την εκτίμηση της έκθεσης και ουσιαστικά υπέδειξε παρανόμως ότι την έκθεση αυτή δεν πρέπει να την κάνει το αποκλειστικώς υπεύθυνο κατά νόμο όργανο, το Σώμα Ορκωτών Εκτιμητών, όπως προβλέπει ο νόμος, αλλά οι τοπικές ΔΟΥ.

Το ΠΑΣΟΚ συστηματικά απέκρυψε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ύπαρξη τεσσάρων συν μιας ελληνικών και διεθνών εκθέσεων που αποδείκνυαν ότι δεν υπάρχει ζημία του ελληνικού δημοσίου. Κάποιες μάλιστα απ' αυτές, κατ' αρχάς, δεν συμπεριελήφθησαν ούτε στη δικογραφία και χρειάστηκε να πάμε στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και στον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου, μαζί με τον συνάδελφο τον Ανδρέα Λυκουρέντζο, να το καταγγείλουμε για να ληφθούν υπ' όψιν και να συμπεριληφθούν στη δικογραφία.

Το ΠΑΣΟΚ εξουδετέρωσε τις εκθέσεις της κατά νόμον αρμόδιας αρχής και των έγκριτων διεθνών οίκων, αντιπαράβάλλοντάς τις και υιοθετώντας στο πόρισμά του ουσιαστικά τις αυθαίρετες εκτιμήσεις των Βουλευτών του. Από τη μια, οι διεθνείς οίκοι, το Σώμα Ορκωτών Εκτιμητών, οι πρόπουσες διαδικασίες και από την άλλη η αυθαίρετη εκτίμηση των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ που υπηρετούσαν τη δική τους σκοπιμότητα και ελήφθησαν υπ' όψιν τα δεύτερα και όχι τα πρώτα.

Η προσχηματική προσφυγή σε νέες εκθέσεις δεν είναι τυχαίο ότι συνετέλεστη λίγες μέρες πριν κλείσει η προανακριτική επιτροπή, κάτι που μαρτυρά ουσιαστικά την παραδοχή της σκευωρίας από την ένοχη κοινοβουλευτική Πλειοψηφία.

Το δεύτερο σοβαρότατο ερώτημα που ανακύπτει, είναι γιατί το ΠΑΣΟΚ δεν διερεύνησε τη διαδρομή του χρήματος, προκειμένου να διαπιστώσει αν υπάρχει μαύρο ή πολιτικό χρήμα. Τι φοβήθηκε; Ή μήπως τη διερεύνησε και δεν προέκυψε τίποτα, όπως διαπιστώνουν οι κυπριακές αρχές, σύμφωνα με πρόσφατο ρεπορτάζ; Τι από τα δύο ισχύει; Απάντηση ακόμα δεν έχουμε πάρει.

Τρίτον, γιατί ο διαχειριστικός έλεγχος στη Μονή διετάχθη μόλις λίγες μέρες πριν κλείσει η προανακριτική επιτροπή από το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης, αν και είναι το ζητούμενο εδώ και ένα χρόνο που τρέχει η εξεταστική και η προανακριτική επιτροπή;

Τέταρτον, γιατί δεν τόλμησαν να ανοίξουν τις μετοχικές συνθέσεις των offshore εταιρειών που ενεπλάκησαν με τη Μονή;

Μία μόνο διερευνήθηκε, η «TORCASO» και παρέπεμψε στην οικογένεια Τσοχατζόπουλου. Όσες ντουλάπες και αν ανοίχτηκαν αυτούς τους μήνες στις υποθέσεις των εξεταστικών επιτροπών, πέφτουν έξω σκελετοί από το πασοκικό παρελθόν. Αυτή είναι η αλήθεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ιδιαίτερα στην υπόθεση Βατοπεδίου είναι σαφές ότι η Νέα Δημοκρατία εκλήθη να διαχειριστεί, διά των Υπουργών της, υπέρ των αγροτών της Θράκης, μία κατάσταση που διαμορφώθηκε από τους προηγούμενους Υπουργούς του ΠΑΣΟΚ, Δρυ και Φωτιάδη.

Καταθέτω στα Πρακτικά το τεκμήριο αυτής της διαπίστωσης, βάσει του οποίου με υπογραφή Φωτιάδη, η αμφισβητούμενη περιοχή διαγράφεται από το δημόσιο και μεταγράφεται στη Μονή, στο τοπικό υποθηκοφυλακείο. Αυτή είναι η αδιάσειστη απόφαση των υπεύθυνων για αυτήν την υπόθεση που ταλανίζει τον δημόσιο πολιτικό λόγο, τη δημόσια πολιτική ζωή και συκοφαντεί την Ελλάδα παντού. Εδώ είναι η υπογραφή του Υπουργού, διαγραφή από το δημόσιο κτηματολόγιο και μεταγραφή στη Μονή. Εκεί ξεκινούν όλα. Από ποιον ζητούν ευθύνες τώρα, αυτοί που δημιούργησαν με αυτό εδώ το έγγραφο την κατάσταση; Καταθέτω το Πρωτόκολλο Παραλαβής και Παράδοσης, βάσει του οποίου το ΠΑΣΟΚ παρέδωσε στη Μονή τη λίμνη και τις παραλίες περιοχές.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Για τις ενδεχόμενες ποινικές ευθύνες άλλων προσώπων, αντιλαμβανόμαστε ότι η Βουλή δεν είναι αρμόδια να κρίνει. Αυτό θα το κρίνει η δικαιοσύνη. Για τις ποινικές ευθύνες, όμως, κυρίες και

κύριοι συνάδελφοι, πολιτικών προσώπων, μετά από την ενδελεχή εξέταση όλων των στοιχείων και όλων των μαρτύρων, είναι σαφές ότι δεν προκύπτει η παραμικρή ένδειξη. Όχι καν αποχρώσα, αλλά η παραμικρή ένδειξη. Αντίθετα, ηθικά, νομικά και πολιτικά τίθεται ένα κεφαλαίωδες ζήτημα. Πώς μπορεί το ελληνικό Κοινοβούλιο να παραπέμψει πρώην Υπουργούς για ποινικές πράξεις, που δεν έχουν αποδειχθεί, γιατί απλούστατα δεν έχουν συντελεστεί; Πώς μπορεί να αμφισβητείται το κύριο όργανο του κράτους, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, το οποίο είναι το βασικό γνωμοδοτικό όργανο, βάσει του οποίου και σήμερα όλοι οι Υπουργοί διαμορφώνουν αποφάσεις και παίρνουν ευθύνη διακυβέρνησης; Πώς μπορεί να παραπέμπονται άνθρωποι χωρίς να υπάρχει ζημία του δημοσίου, αποδεδειγμένος προσωπικός δόλος ή απόδειξη εγκλήματος; Πώς είναι δυνατόν για άλλα αδικήματα να ξεκινά τη σύσταση και τη μεγαλύτερη δεινά της η εξεταστική επιτροπή, η προανακριτική επιτροπή και ξαφνικά να εμφανίζονται άλλα ανύπαρκτα αδικήματα, τα οποία υποτίθεται ότι ποτέ δεν εξετάστηκαν και ποτέ δεν προέκυψε ούτε ένα ενοχοποιητικό στοιχείο και τα νέα αδικήματα, παίζουν μέσα μόνο για να προκαλέσουν τη διασάλευση της παραγραφής, την οποία επικαλέστηκαν προηγουμένως οι συνάδελφοι;

Η Κυβέρνηση είναι προφανές ότι επιδιώκει με απολύτως στρεβλό τρόπο να ξαναγράψει τη νομική επιστήμη στον τόπο μας. Το ΠΑΣΟΚ προσβάλλει ευθέως τον σκληρό πυρήνα του δικαιοκώ μας πολιτισμού και του Συντάγματος.

Το ΠΑΣΟΚ αποθαρρύνει όχι μόνο σήμερα, αλλά και για πάντα, από εδώ και στο εξής, τον κάθε Υπουργό ή Υφυπουργό από το να παίρνει αποφάσεις, να αναλαμβάνει ευθύνες, να λύνει προβλήματα με το φόβο μήπως ενοχοποιηθεί στο τέλος, παραγνωρίζοντας ότι τα μεγαλύτερα δεινά σε αυτόν τον τόπο έχουν επέλθει από ανθρώπους που δεν τόλμησαν να αποφασίσουν και όχι από ανθρώπους που αποφάσισαν έστω και λάθος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό κάνετε τώρα και για τον ίδιο σας τον εαυτό και για τους Υπουργούς του μέλλοντος. Τους λέτε ότι δεν πρέπει να αποφασίζουν διότι θα βρεθούν οπωσδήποτε ένοχοι, ακόμη κι αν οι πράξεις τους είναι ορθές και προς όφελος του δημοσίου. Τους κατηγορείτε εκ προοιμίου για ηθική αυτοργία σε πράξεις παράνομες, που μπορεί να έχουν κάνει οι από κάτω από αυτούς και τους αποθαρρύνετε να παίρνουν αποφάσεις και να κυβερνήσουν τον τόπο.

Σας λέω ότι αν ανατρέξετε στην ιστορία μας, θα δείτε ότι τα μεγαλύτερα δεινά στην Ελλάδα προέκυψαν από πολιτικούς που δεν τόλμησαν να πάρουν αποφάσεις.

Είναι τραγικό, πολιτικά και εθνικά, την ώρα που η πατρίδα μας αγωνίζεται να βγει από τη δίνη μίας μεγάλης κρίσης, οι κυβερνήτες, με εξεταστικές επιτροπές, να προσπαθούν να στρέψουν αλλού την προσοχή του κόσμου, δημιουργώντας σκευωρίες τύπου «Βατο-gates», επιδιώκοντας ουσιαστικά να καλύψουν την αδυναμία τους να δώσουν λύσεις στα μεγάλα προβλήματα που απασχολούν τον ελληνικό λαό.

Εμείς ως Νέα Δημοκρατία δεν προτιθέμεθα να συμπράξουμε σε ένα τέτοιο παιχνίδι αποπροσανατολισμού, που συντηρεί μια αρρωστημένη νοοτροπία του χθες και δηλητηριάζει τη δημόσια ζωή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Στυλιανίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα τέσσερις μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί από το 2ο Γενικό Λύκειο Τρίπολης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Αντώνης Σκυλλάκος Βουλευτής του ΚΚΕ στο Νομό Λάρισας.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Τις τελευταίες δύο τουλάχιστον δεκαετίες η σκανδαλολογία για υπαρκτά ή ανύπαρκτα σκάνδαλα αποτελεί βασικό εργαλείο πολιτικής αντιπαράθεσης ανάμεσα

στα δύο κόμματα. Έτσι συμβαίνει και σήμερα. Γίνεται προσπάθεια αποπροσανατολισμού από τα σοβαρά ζητήματα. Γι' αυτό και σήμερα έχουμε διαδικασία μαζικών εξεταστικών και άλλων επιτροπών.

Δεύτερον, στόχος είναι να θολώνουν οι αιτίες των μεγάλων προβλημάτων που αφορούν το λαό, οι αιτίες της οικονομικής κρίσης. Και ως ένα βαθμό έχει πειστεί, έστω προσωρινά κατά τη γνώμη μας, ένα τμήμα του ελληνικού λαού ότι την οικονομική κρίση τη δημιούργησαν οι κλέφτες και όχι ότι είναι μια κρίση του συστήματος. Θέλουν να εντάξουν στη λογική της ευθύνης της μιας ή της άλλης Κυβέρνησης όλες τις κακοδαιμονίες και τις αιτίες που γεννούν τα προβλήματα και να αφήσουν στο απυρόβλητο το σύστημα. Αυτό γίνεται με τη χρησιμοποίηση των εξεταστικών και άλλων επιτροπών των σκανδάλων σαν ένα από τα βασικά εργαλεία πολιτικής αντιπαράθεσης στο πλαίσιο του δικομματισμού.

Εμείς ως ΚΚΕ παρ' όλα αυτά δεν μένουμε αδιάφοροι. Όταν προκύπτουν ζητήματα προς διερεύνηση πάντα λέμε «ναι» στη διερεύνηση. Λέμε «όχι» στον αποπροσανατολισμό, «όχι» στη σκανδαλολογία, αλλά «ναι» στη διερεύνηση.

Γίνεται το ίδιο από τα δύο μεγαλύτερα κόμματα; Κάθε άλλο. Η Νέα Δημοκρατία για την υπόθεση που μιλάμε δεν δέχεται ότι πρόκειται για σκάνδαλο. Θεωρεί ότι υπάρχει σκευωρία και τα βρίσκει όλα, εκτός από κάποιες γενικές πολιτικές ευθύνες που αναλήφθηκαν κεντρικά, ύποπτα και έξω από κάθε νόμιμη ή ηθική διαδικασία. Το ΠΑΣΟΚ βγάζει λάδι τους δικούς του Υφυπουργούς τότε. Τα φορτώνει στη Νέα Δημοκρατία. Ο ένας ουσιαστικά φορτώνει τις ευθύνες στον άλλον.

Έζησα και τις δυο εξεταστικές επιτροπές συμμετέχοντας ως μέλος και την τελευταία της προκαταρκτικής εξέτασης. Συνεχίστηκε και εντάθηκε η αντιπαράθεση με χτυπήματα κάτω από το τραπέζι. Με τις ερωτήσεις που γίνονταν και από τις πλευρές στις περισσότερες περιπτώσεις προσπαθούσαν να ρίξουν ευθύνες οι μεν στους δε και να βγάλουν λάδι τους δικούς τους. Το ίδιο και τα σχολία, το ίδιο και οι δηλώσεις. Το ίδιο συνέβαινε και με τη διαρροή στον Τύπο. Από μέσα από την Αίθουσα έβγαιναν προς τον Τύπο επιλεκτικά στοιχεία, εκτιμήσεις αυθαίρετες ακόμα και στοιχεία παραπλανητικά.

Η Νέα Δημοκρατία αποχώρησε για να δημιουργήσει πρόβλημα. Ήταν στο πλαίσιο της αντιπαράθεσης.

Εμείς αντιπαχθήκαμε σε αυτήν την επιλογή. Το ΠΑΣΟΚ αρνήθηκε τον έλεγχο της αξίας των ανταλλαχθέντων. Αυτή η συζήτηση ξεκίνησε από την εξεταστική επιτροπή, δεν προχώρησε και στην τελευταία επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης από την αρχή ζητήσαμε και εμείς και εκπρόσωποι άλλων κομμάτων, των μικρότερων κομμάτων, να ξαναεξετάσουμε αν έγιναν υπερτιμολογήσεις και υποτιμολογήσεις και στη λίμνη και στα ακίνητα που δόθηκαν στη Μονή. Υπήρξε συνεχής αναβολή και καθυστέρηση και φτάσαμε στο σημείο σήμερα να συζητάμε χωρίς να έχει αντιμετωπιστεί αυτό το ζήτημα. Δόθηκε η δουλειά για εξέταση, αλλά πόρισμα δεν έχουμε σήμερα λόγω της συστηματικής επιλογής να αναβάλλονται οι αποφάσεις πάνω σε αυτό το θέμα. Καθυστέρησαν και μια σειρά άλλοι έλεγχοι για τους οποίους υπάρχουν ευθύνες από την Πλειοψηφία και από το Υπουργείο.

Έρχομαι τώρα στην ουσία της υπόθεσης. Θα θυμίσω ότι αποφάσεις που έκαναν δεκτές γνωμοδοτήσεις του Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων, αποφάσεις του Δρυ, αλλά κυρίως του Υφυπουργού Φωτιάδη ουσιαστικά αναγνώρισαν στη Μονή το δικαίωμα της κυριότητας. Παραιτήθηκε το δημόσιο από την κυριότητα, από τα δικαιώματά του και τη λίμνη και των παραλίμνιων εκτάσεων. Η Νέα Δημοκρατία αξιοποίησε τις αποφάσεις αυτές που πάρθηκαν επί ΠΑΣΟΚ, τις επιβεβαίωσε με δικούς της Υφυπουργούς και Υπουργούς. Παραιτήθηκε με απόφαση του κ. Δούκα από την έκδοση δικαστικής απόφασης, η οποία αποδείχθηκε ότι κερδήθηκε υπέρ του δημοσίου. Και από την εξέταση που κάναμε, το γνώριζαν και οι μοναχοί το αρνητικό γι' αυτούς αποτέλεσμα, όπως το γνώριζαν στην περιοχή και οι ενδιαφερόμενοι ότι ήταν θετικό για το δημόσιο το αποτέλεσμα και προχωρήσαν στις ανταλλαγές. Το ένα ήταν συνέχεια του άλλου. Καταλογίσαμε, λοιπόν, ως Κομμουνιστικό Κόμμα ευθύνες πολιτικές και στα πρόσωπα που ασχολήθηκαν από το ΠΑΣΟΚ με

την υπόθεση και στα πρόσωπα που ασχολήθηκαν από τη Νέα Δημοκρατία. Και έμενε το ζήτημα να εξετάσουμε το ποινικό μέρος, αν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για να τους παραπέμψουμε ή όχι στο δικαστικό συμβούλιο, στη δικαιοσύνη.

Το συμπέρασμά μας είναι: Πρώτον, θα ξεκινήσω από το αρνητικό ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για τον κ. Ρουσόπουλο και τον κ. Βουλγαράκη. Εμείς επιφυλαχθήκαμε, όταν καταθέσαμε το πόρισμά μας, μήπως μέχρι την Ολομέλεια προκύψουν τίποτα καινούργια στοιχεία. Βεβαίως είχαμε ερωτηματικά για τον κ. Ρουσόπουλο λόγω της θέσης του και λόγω των γνωριμιών που είχε με τους μοναχούς, αλλά, παρά τις προσπάθειες που έγιναν, δεν πειστήκαμε ότι υπάρχουν τα απαραίτητα στοιχεία, οι επαρκείς ενδείξεις για να παραπεμφθεί στο Δικαστικό Συμβούλιο. Γι' αυτό και εμείς τασσόμαστε υπέρ της παραπομπής των Δούκα, Μπασιλάκου και Κοντού, μόνο όμως για μία κατηγορία, αυτή της απιστίας και της απιστίας περί την υπηρεσία που είναι η κακουργηματική όπως λέγεται απιστία, λόγω του ύψους της ζημίας του δημοσίου και του οφέλους της Μονής.

Εδώ μπαίνει ένα ζήτημα: Υπήρξε ζημιά του δημοσίου; Υπήρξε ζημιά. Για τη ζημιά όμως αυτή ευθύνονται και οι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ, όπως και αυτοί της Νέας Δημοκρατίας. Δεν μπορεί να χωριστεί στη μέση η ευθύνη, από ένα σημείο και μετά υπάρχει και από ένα σημείο και μετά δεν υπάρχει, διότι το δημόσιο, ζημιώθηκε έτσι και αλλιώς, διότι παραιτήθηκε από τα δικαιώματα της κυριότητας και ωφελήθηκε ταυτόχρονα η Μονή στο αντίστοιχο της παραίτησης του δημοσίου.

Δεύτερον, η ζημιά οφείλεται στο ότι η Μονή παίρνοντας τα ακίνητα τα έδωσε άλλα αντιπαροχή, άλλα μεταβίβασε και έβγαλε ένα κέρδος. Αυτό το κέρδος θα μπορούσε να το πάρει το δημόσιο αν δεν γινόταν η αναγνώριση και οι ανταλλαγές.

Τέλος, αυτές κατ' αυτές οι ανταλλαγές αποτελούν ζημιά για το δημόσιο και όφελος για τη Μονή. Το δημόσιο ουσιαστικά δικά του ακίνητα που τα είχε παραδώσει στη Μονή τα αντάλλαξε πάλι με δικά του ακίνητα. Μένει σε εκκρεμότητα το ζήτημα των υπερτιμολογήσεων και υποτιμολογήσεων της λίμνης και καμιάς δεκαριάς οικοπέδων. Γι' αυτά έπρεπε να υπάρχει καινούργια έκθεση από τρίτη αρχή που δεν την έχουμε στα χέρια μας με ευθύνη του ΠΑΣΟΚ. Όμως, και χωρίς αυτή την εκτίμηση αν υπάρχει υπερτιμολόγηση-υποτιμολόγηση όλα τα υπόλοιπα είναι προς ζημιά του δημοσίου. Η υπογραφή των αποφάσεων των γνωμοδοτικών ότι ανήκουν στη Μονή και όχι στο δημόσιο, η παραίτηση από τη δίκη ζημιώσαν το δημόσιο. Οι ανταλλαγές αυτές κατ' αυτές ανεξαρτήτως υπερτιμολογήσεων-υποτιμολογήσεων ζημιώσαν το δημόσιο.

Κατά τη γνώμη μας όλα αυτά δείχνουν ενδείξεις αρκετές που χρειάζονται παραπέρα διερεύνηση και για δόλο εάν θέλετε των Υπουργών, για την γνώση ή για την αμέλεια. Αυτά θα τα κρίνει η κυρία ανάκριση διά του Δικαστικού Συμβουλίου. Πρέπει να γίνει δεκτή η απιστία ως αιτία παραπομπής στο δικαστικό συμβούλιο αλλά μόνο αυτή. Απορρίπτουμε κατηγορηματικά την πρόταση του ΠΑΣΟΚ ότι υπάρχει το αδίκημα του ξεπλύματος μαύρου χρήματος και της απάτης. Αυτά δεν συζητήθηκαν ποτέ ούτε στις εξεταστικές επιτροπές ούτε στην προανακριτική. Δεν επιχειρηματολογήθηκε ποτέ ότι πάμε σε τέτοια λύση. Στην τελευταία συνεδρίαση του ΠΑΣΟΚ, ενώ περιμέναμε το πόρισμα, δεν μάς το έδωσε. Το είδαμε μετά, όταν ο Πρόεδρος της Βουλής μάς έδωσε αντίγραφο. Εκεί ανακαλύψαμε ότι προσθέτει δύο αδικήματα που δεν υπήρχαν πριν, δηλαδή ξέπλυμα μαύρου χρήματος και απάτη. Είναι πρωτοφανές να μην έχει γίνει καμμία συζήτηση γι' αυτά στη δική μας επιτροπή.

Γιατί το κάνει αυτό το ΠΑΣΟΚ; Λέει ότι οι Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας ήταν ηθικοί αυτουργοί και έπεισαν τη Μονή για να ακολουθήσει όλη αυτή τη διαδικασία και πίεσαν και τις υπηρεσίες του δημοσίου να γίνουν οι ανταλλαγές εις βλάβη του δημοσίου. Αυτό δεν είναι νομικός ακροβατισμός αλλά είναι μία νομική κατασκευή με στόχο να βρεθεί τρόπος να μην υπάρξει παραγραφή. Ε, όχι και έτσι! Όχι να τσαλαπατάμε κάθε έννοια δεοντολογίας και νομικής επιστήμης.

Η παραγραφή είναι πρόβλημα, αλλά ευθύνονται εκείνα τα κόμματα τα οποία έχουν συμφωνήσει ότι η παραγραφή θα τελειώνει νωρίτερα, θα είναι πολύ πιο μικρής διάρκειας και θα παραγρά-

φεται πολύ νωρίτερα το αδίκημα όταν πρόκειται για Υπουργό.

Εμείς τασσόμαστε υπέρ της ίδιας χρονικής διάρκειας παραγραφής όπως με τους κοινούς πολίτες. Αυτή είναι η άποψή μας. Είναι άλλο θέμα εάν μπορεί να εφαρμοσθεί η πολιτική μας θέση σήμερα λόγω συνταγματικών προβλημάτων και άλλο θέμα να κάνουμε νομικές κατασκευές για να μην υπάρξει παραγραφή.

Βεβαίως, το θέμα της παραγραφής, έτσι όπως έφτασαν εδώ τα πράγματα, θα το κρίνει το δικαστικό συμβούλιο, γιατί θέλω να πω -μ' αυτή την ευκαιρία- ότι αυτό το ζήτημα δεν συζητήθηκε στην επιτροπή. Εκτός από την τελευταία συνεδρίαση, δεν μας απασχόλησε ως επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης.

Ευχής έργο είναι να μη μας απασχολήσει άλλο αυτό το σκάνδαλο, πολύ φοβάμαι όμως ότι μπορεί να μας απασχολήσει, γιατί το θέμα θα κριθεί στα δικαστήρια με πάρα πολλές αγωγές, χωρίς να έχει λυθεί το βασικό πρόβλημα, δηλαδή που ανήκει η ιδιοκτησία, με το Εφετείο της Ξάνθης. Δεν καταλαβαίνουμε γιατί δεν επιστεύθηκε αυτή η υπόθεση στο εφετείο, ώστε να υπάρχει δεδικασμένο και πάμε από την αρχή τμηματικά για κάθε συμβόλαιο να κάνουμε μία αγωγή.

Η Μονή μάς απείλησε ότι θα φτάσει στα ευρωπαϊκά δικαστήρια και θα κερδίσει την υπόθεση. Εύχομαι να μην έχουμε καινούργιες επιτροπές, εάν κάτι πάει στραβά από τα ελληνικά δικαστήρια ή από τα ευρωπαϊκά και δικαιωθεί η Μονή. Θα επανέλθουν τότε αυτά τα ζητήματα σ' αυτήν την Αίθουσα. Εμείς είχαμε ταχτεί να αντιμετωπίσει το ζήτημα με νομοθετική ρύθμιση. Δεν έγινε δεκτό. Ο καθένας αναλαμβάνει τις ευθύνες του.

Το δεύτερο που θέλω να σημειώσω -και επανέρχομαι σ' αυτό το βασικό- είναι τι θα γίνει επιτέλους με τα χρυσόβουλα, τα αυτοκρατορικά, τα πατριαρχικά συγγίλια και τα φερμάνια των σουλτάνων. Τεράστιες εκτάσεις ανήκουν σε μονές, στην Εκκλησία και σε ιδιώτες με βάση τέτοια χαρτιά. Οι μονές και η εκκλησία μεταβιβάζουν σε ξενοδόχους κ.λπ. και εισπράττουν χρήματα. Το «PORTO CARRAS» έτσι έγινε. Το αγόρασε από τις Μονές του Αγίου Όρους στη Χαλκιδική.

Εκκρεμούν πάρα πολλές υποθέσεις με τέτοιου είδους «νομιμοποιητικούς» τίτλους, αγωγές της εκκλησίας και των μοναστηριών σε βάρος του ελληνικού δημοσίου. Διεκδικούνται τα 2/3 της Χαλκιδικής. Εδώ στην Αθήνα διεκδικείται το Περιστέρι και άλλες συνοικίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς λέμε ότι πρέπει αυτό το θέμα να τελειώσει. Μπορούμε να το λύσουμε με σχετική διάταξη στον εισαγωγικό νόμο του Αστικού Κώδικα και ό,τι άλλο χρειάζεται. Αν χρειάζεται και συνταγματική αναθεώρηση, να την κάνουμε.

Εδώ πρέπει να σημειώσω ότι καθημερινά γίνονται διάφορα βατοπέδια τα οποία δεν φθάνουν στην Αίθουσα με τη μορφή σκανδάλων και εξέτασης. Τεράστιες εκτάσεις του δημοσίου δίνονται νομότυπα σε διάφορους φορείς, είτε πρόκειται για εποικιστική γη ενώ έχει τελειώσει ο εποικισμός και συνεχίζουν να δίνονται. Δίνονται και ρουσφέτια προς άγρην ψήφων, δίνονται τεράστιες εκτάσεις τότε στον ένα φορέα και τότε στον άλλον από το Υπουργείο ή και από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, αν και δεν είμαι σίγουρος ότι η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση έχει τέτοια δικαιώματα.

Αύριο έχουμε το νομοσχέδιο για το fast track. Θα μπορεί το ελληνικό δημόσιο, με έκτακτες διαδικασίες και με εξαίρεση από κάθε κανόνα προστασίας της δημόσιας περιουσίας, να παραχωρεί τη δημόσια περιουσία επί δεκαετίες στους μεγάλους επιχειρηματίες που τους παρακαλούμε να έρθουν στην Ελλάδα.

Αυτό και εάν είναι σκάνδαλο, πολύ μεγαλύτερο από το Βατοπέδι, αλλά θα πάρει τη μορφή νομοσχεδίου, θα είναι νομότυπο, ενώ αυτά που έγιναν στο Βατοπέδι ήταν παράνομα, σύμφωνα με το νόμο. Άρα υπάρχουν πολλά Βατοπέδια, τα οποία δεν έρχονται με τη μορφή σκανδάλου και δεν ασχολείται η δικαιοσύνη.

Τελειώνω με το εξής, κύριε Πρόεδρε. Εμείς έχουμε ταχθεί υπέρ της αλλαγής του νόμου «περί ευθύνης Υπουργών». Υπενθυμίζω ότι θα πρέπει η παραγραφή να ακολουθήσει την παραγραφή που είναι για τους κοινούς πολίτες. Καμιά ιδιαίτερη μεταχείριση για τους Υπουργούς! Και, δεύτερον, η συγκρότηση διαφόρων επιτροπών, είτε εξεταστικών είτε προκαταρκτικής εξέ-

τασης, να μην εξαρτάται αποκλειστικά από την Πλειοψηφία. Ένας αριθμός εκατόν είκοσι ή εκατό Βουλευτών. Και η μειοψηφία, να μπορεί να σπρώχνει τα πράγματα και να αποφασίζεται η συγκρότηση τέτοιων επιτροπών.

Αυτά είχα να πω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σκυλλάκο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ερχόμαστε εδώ σε μια δυσάρεστη στιγμή διότι πρέπει να αποφανθούμε για την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης κατά συναδέλφων μας. Και να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Εδώ πέρα, κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να βγουν τα κόμματα από το μυαλό μας. Εδώ είμαστε εισαγγελικοί λειτουργοί και θα πούμε όχι τι θέλαμε να είχε συμβεί και να είχε ερευνηθεί, αλλά τι στοιχία βρήκαμε.

Διότι, δυστυχώς, το πόρισμα το οποίο έχει καταθέσει η Πλειοψηφία είναι ντροπή για το νομικό μας πολιτισμό και σας το λέω τώρα ότι στην πορεία, στη συνταγματική μας Ιστορία αργότερα θα μιλάνε γι' αυτό το πόρισμα, το οποίο δεν στοιχειοθετείται ούτε νομικά, αλλά ούτε και αποδεικτικά. Και το χειρότερο απ' όλα είναι ότι δεν παίρνει θέση επί της εξαλείψεως του αξιοποίνου, που είστε υποχρεωμένοι να το κάνετε, όπως θα σας αποδείξω. Και δεν θα σας το αποδείξω με συγγράμματα δικά μου, αλλά με συγγράμματα του Ευάγγελου Βενιζέλου, του Τσάτσου, του Λοβέρδου και του καθηγητή Μιχάλη Σταθόπουλου, πρώην Υπουργού, που είναι ο μόνος που έχει γνωμοδοτήσει υπέρ του δημοσίου και εις βάρος της Μονής.

Αυτή την εισαγωγή την κάνω διότι, κύριοι συνάδελφοι, δεν ήσασταν μέσα στην Επιτροπή για να βλέπατε ότι υπήρχαν θέσεις που μας έλεγαν τι: «Μα, έχει αποφανθεί η δικαιοσύνη, αφού η Καλού έβαλε υψηλή εγγύηση στον Αγγέλου». Υπήρχαν συνάδελφοι που έλεγαν τέτοια πράγματα, ότι επειδή η ανακρίτρια έβαλε υψηλή εγγύηση σ' αυτόν που είναι κατηγορούμενος -πλήρης ανατροπή του τεκμηρίου αθωότητας- έχει αποφανθεί η δικαιοσύνη. Αυτά τα πράγματα ακούγαμε μέσα.

Ποιες είναι οι πράξεις κι οι παραλείψεις της επιτροπής; Ειπώθησαν λίγο ως πολύ.

Παράλειψη πρώτη: Η Πλειοψηφία μάς κορόιδεψε καθ' όλη τη διαδικασία στην εξεταστική και στην προκαταρκτική επιτροπή και δεν έκανε πραγματογνωμοσύνη. Επί προεδρίας του κ. Μπεντενιώτη στην εξεταστική επιτροπή μάς είχε πει ότι «στην προκαταρκτική θα μπορέσετε να κάνετε πραγματογνωμοσύνη». Θέσαμε το θέμα την πρώτη ημέρα της προκαταρκτικής. Και ο κ. Όθωνας τότε λέει: «ναι, το εξετάζω και το έστειλα στο Υπουργείο» κι ο Υπουργός κ. Παπακωνσταντίνου μας λέει ότι δεν μπορεί το Υπουργείο να κάνει πραγματογνωμοσύνη. Ακούστε! «Το Υπουργείο δεν έχει τη δυνατότητα να κάνει πραγματογνωμοσύνη και θα το δώσουμε σε ξένους οίκους». Γίνεται Υπουργός ο κ. Όθωνας. Αναλαμβάνει ο κ. Τσιρώνης. Και ξέρετε πότε δόθηκε εντολή για πραγματογνωμοσύνη; Την τελευταία ημέρα που συνεδρίασε η επιτροπή μας! Κι ενώ τους είπαμε με πρόταση του κ. Σκυλλάκου, που συμφώνησε και ο κ. Δρίτσας κι ο ομιλών, «αφού θα έχουμε μια πραγματογνωμοσύνη σε δύο-τρεις μήνες, τι χάνουμε να δώσουμε μία παράταση;» όχι, ήθελαν πόρισμα εν μέσω της προεκλογικής περιόδου. Και ερχόμαστε τώρα, δυο μέρες μετά τις εκλογές, να συζητάμε την υπόθεση του Βατοπεδίου.

Πάμε στο νομικό κομμάτι. Το νομικό κομμάτι, κύριοι συνάδελφοι, είναι απλό. Έχετε βάλει αδικήματα μέσα, τα οποία δεν υπάρχουν στην πρόταση. Απορώ πώς συνάδελφοι νομικοί αντέχουν να στείλουν και να ασκήσουν ποινική δίωξη σε ανθρώπους τους οποίους δεν τους κάλεσαν να δώσουν έγγραφες εξηγήσεις για το αδίκημα του ξεπλύματος βρώμικου χρήματος και για το αδίκημα της απάτης. Δικονομικά απαράδεκτο, κύριοι συνάδελφοι! Δεν μας το είπατε εμάς, δεν είχατε έτοιμο πόρισμα. Μπήκατε μέσα και δεν είχατε τελειώσει το πόρισμά σας και το βράδυ μάθαμε στα κανάλια ότι έχετε βάλει «ξέπλυμα βρώμικου χρήματος» και «απάτη».

Ξέρετε τι έπρεπε να κάνετε; Αφού είδατε νέα αδικήματα, που δεν αναφέρονται στην πρόταση, έπρεπε να καλέσετε τους

Υπουργούς που ελέγχονται για να αποφανθούν για τις νέες κατηγορίες, πράγμα που δεν έγινε ποτέ. Πλήρης παραβίαση των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου! Είπε κανείς στον κ. Κοντό ότι κατηγορείται για ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, για να μπορέσει να μας γράψει στο υπόμνημα που μας έφερε τις θέσεις του; Κατένας δεν το είπε. Το ανακαλύψατε το βράδυ, για να προσπεράσετε την εξαίρεση του αξιοποίνου. Και δεν είναι τυχαίο ότι τρία κόμματα που δεν έχουν ιδεολογική σχέση μεταξύ τους, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος και ο Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς συμφωνούμε στη βάση των ευθυνών. Και αυτό δεν μπορεί να το δει το ΠΑΣΟΚ, γιατί με τα «πράσινα» γυαλιά σας θέλετε να στήσετε ειδικά δικαστήρια.

Πάμε τώρα σε ένα μείζον θέμα. Εξαίρεση αξιοποίνου, κύριοι συνάδελφοι. Ο θεσμός της εξαλείψεως του αξιοποίνου δεν είναι κάτι που έχουμε την ευχέρεια να το εξετάσουμε. Είναι κανόνας δημοσίας τάξεως και καθ' όλη την διάρκεια της διαδικασίας, πρέπει να τύχει μελέτης. Άρθρο 86 παράγραφος 1 του Συντάγματος. Τι μας λέει το άρθρο 86 παράγραφος 1; «Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διατέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί». Στο άρθρο 86 παράγραφος 3, «η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά παράγραφο 1 αρμοδιότητα της μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που ξεκινά μετά την τέλεση του αδικήματος».

Όλα τα αδικήματα για τα οποία έχουμε υπογραφές υπουργικών αποφάσεων είναι πριν το 2007. Το 2007 είχαμε εκλογές. Κλείνει ο Καραμανλής τη Βουλή τον Ιούνιο του 2009 και βγαίνουμε όλα τα κόμματα και λέμε «κλείνεις τη Βουλή, κύριε Πρωθυπουργέ, για να παραγραφούν τα αδικήματα». Ψέματα λέγαμε τότε στον ελληνικό λαό: Διότι ή ψέματα λέγαμε τότε και τα αδικήματα δεν παραγράφονταν και άρα είμαστε εκτεθειμένοι στον ελληνικό λαό ή ψέματα λέτε τώρα που δεν εξετάζετε την εξαίρεση του αξιοποίνου.

Η αρμοδιότητα της Βουλής, κύριοι συνάδελφοι, είναι αποκλειστική. Δεν μπορεί άλλο όργανο να εξετάσει την εξαίρεση του αξιοποίνου. Δεν μπορούμε να ρίξουμε την μπάλα στην εξέδρα του δικαστικού συμβουλίου. Γιατί δυστυχώς σε μια τέτοια διαδικασία, όταν επικαλούμαστε τον κ. Λοβέρδο και τον κ. Βενιζέλο, που είναι οι δύο συνταγματολόγοι του ΠΑΣΟΚ και δεν θα έρθουν να μιλήσουν, εκτίθενται οι ίδιοι. Διότι απ' αυτά που θα φανεί ότι ενδεχομένως η ψήφος τους είναι αντίθετη με αυτά που γράφουν.

Διαβάζω: Ευάγγελος Βενιζέλος: «Μαθήματα Συνταγματικού Δικαίου 2008». Έχει δηλαδή και το νόμο «περί ευθύνης Υπουργών» και την Αναθεώρηση του Συντάγματος. Σελίδα 565. Με την αναθεώρηση του άρθρου 86, ρυθμίζεται ρητά το ζήτημα του επικαιρού χρόνου μέσα στον οποίο η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά παράγραφο 1 αρμοδιότητα της. Μπορεί δηλαδή, να ασκήσει δίωξη κατά προσώπου που είναι ή διετέλεσε μέλος της Κυβέρνησης. Η Βουλή μπορεί, λοιπόν, να ασκήσει την κατά παράγραφο 1 αρμοδιότητα της, μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής Συνόδου της Βουλευτικής Περιόδου, που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος. Ο επίκαιρος αυτός χρόνος, μετά την πάροδο του οποίου παύει η κατά χρόνον αρμοδιότητα της Βουλής, υπολογίζεται πολιτικά. Πρόκειται συνεπώς, για μια αποσβεστική προθεσμία, η άπρακτη πάροδος της οποίας, στερεί τη Βουλή από τη σχετική αρμοδιότητά της.

Είναι, επίσης, προφανές ότι αν η Βουλή διαλυθεί πριν από την ολοκλήρωση της δεύτερης τακτικής Συνόδου, λήγει *a fortiori* η κατά χρόνον αρμοδιότητα της Βουλής.

Η κατά το άρθρο 86 αρμοδιότητα της Βουλής είναι αποκλειστική. Μόνο η Βουλή. Αυτό διασφαλίζεται με τη ρητή απαγόρευση που απευθύνει το Σύνταγμα σε όλα τα όργανα του κράτους να εισέλθουν. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πλεύρης κατέθετε για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτά λέει ο κ. Βενιζέλος, κύριοι συνάδελφοι, και εσείς έρχεστε εδώ να πείτε στο πόρισμά σας ότι δεν θα εξετάσετε την εξαίρεση του αξιοποίνου! Από μόνο του αυτό είναι αυτοτελές ποινικό

αδίκημα. Δεν είναι στη διακριτική σας ευχέρεια! Είστε υποχρεωμένοι να εξετάσετε αν υπάρχει ή δεν υπάρχει εξαίρεση του αξιοποίνου. Κύριοι συνάδελφοι, η πραγματικότητα είναι η εξής: Υπάρχει εξαίρεση του αξιοποίνου.

Πάμε τώρα στο ουσιαστικό και στο δεοντολογικό. Τι κάνει αυτή τη στιγμή το Σώμα; Έχουμε έναν άθλιο νόμο, τον οποίο έχει ψηφίσει το Σώμα. Να υπενθυμίσω ότι ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, Ανεξάρτητος Βουλευτής, τον είχε καταψηφίσει, όπως και τα κόμματα της Αριστεράς. Τον ψήφισε η Νέα Δημοκρατία, τον ψήφισε και το ΠΑΣΟΚ.

Εδώ έχουμε να επιλέξουμε το εξής και να κοιτάμε τους πολίτες στα μάτια. Βλέπουμε ξεκάθαρα ότι υπάρχει εξαίρεση του αξιοποίνου. Θα αναλάβουμε εμείς την ευθύνη που ψηφίσαμε το νόμο και θα πούμε «κύριοι, έχουμε δει κάποιες ευθύνες, αλλά από τη στιγμή που έχουν εξαλειφθεί, αναλαμβάνουμε το βάρος της παραγραφής», ή θα στείλουμε στο Δικαστικό Συμβούλιο να το πει; Και τότε είναι σοβαρό το Σώμα;

Κατηγορούσαμε τον κ. Σανιδά ότι κρατούσε την υπόθεση και στερούσε από τη Βουλή την αρμοδιότητά της, την αποκλειστική, να κρίνει η Βουλή εάν υπάρχει ή δεν υπάρχει διαδικασία ποινικής δίωξης. Το ίδιο κάνετε εσείς τώρα, διότι αυτή την αποκλειστική σας αρμοδιότητα –για το οποίο κατηγορούσατε τον κ. Σανιδά– δεν την κρατάτε και την επιστρέφετε στη δικαιοσύνη, για να πείτε αυριο ότι το ΠΑΣΟΚ έκανε ό,τι μπορούσε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Δεν έκανε ό,τι μπορούσε το ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ ψήφισε το Σύνταγμα, το ΠΑΣΟΚ ψήφισε το νόμο και το ΠΑΣΟΚ ευθύνεται για την παραγραφή, όπως και ο κ. Καραμανλής που έκλεισε τη Βουλή. Να πούμε, όμως, αλήθειες στον ελληνικό λαό, να μην πιστεύει ότι θα πάνε κάποιοι φυλακή ευθύνονται ή δεν ευθύνονται. Να του πούμε πως ό,τι συζητάμε αυτήν τη στιγμή έχει παραγραφεί και αυτή είναι η μοναδική αλήθεια.

Εμείς, ως Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός δεν θα κρυφτούμε πίσω από το δικαστικό συμβούλιο. Το εύκολο για εμάς είναι «στείλουμε όλους» για να λέμε ότι κάνουμε κάθαρση. Το δύσκολο είναι να πεις «έχω έναν κακό νόμο, μια κακή συνταγματική διάταξη, αλλά θα εφαρμόσω αυτό το νόμο και αυτή τη συνταγματική διάταξη και όταν έλθει η ώρα, θα τον αλλάξουμε».

Πέρα από αυτούς που σας ανέφερα, και ο Πρόεδρος της Βουλής, ο κ. Πετσάλνικος, ως Υπουργός Δικαιοσύνης που έφερε το νόμο περί ευθύνης Υπουργών ξέρετε τι έλεγε στις 18.2.2003 –σελίδα 2.933 των Πρακτικών της Βουλής–, κύριοι συνάδελφοι; «Η ρύθμιση αυτή της εξαίρεσης του αξιοποίνου είναι αντίστοιχη με εκείνη την υποβολή έγκλησης τρίμηνη κατ' άρθρον 117 του Ποινικού Κώδικα και αν περάσει αυτή η προθεσμία, επέρχεται η εξαίρεση του αξιοποίνου».

Ως Υπουργός Δικαιοσύνης τα έλεγε αυτά ο κ. Πετσάλνικος και εδώ πέρα θα υποκριθούμε ότι δεν θα έλθει ο κ. Βενιζέλος, δεν θα έλθει ο κ. Λοβέρδος να πουν τη θέση τους, να πουν τι έχει γίνει;

Ο κ. Σταθόπουλος στην «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» δήλωσε κάτι που για τους νομικούς είναι αυτονόητο. Γιατί τώρα ακούγεται η θεωρία από το ΠΑΣΟΚ ότι έγιναν συμβόλαια μετά, άρα –αφού έγιναν και συμβόλαια μετά το 2007– υπάρχει μια ηθική αυτουργία αυτών που υπέγραψαν τις υπουργικές αποφάσεις.

Κύριοι συνάδελφοι, ο ποινικός χρόνος ενδιαφέρει τη στιγμή που διεπράχθη η πράξη. Δηλαδή, αν ένας Υπουργός έχει υπογράψει υπουργική απόφαση το 1992 –που είναι παράνομη υπουργική απόφαση– και την υλοποιήσει κάποιος το 2010, θα είναι ηθικός αυτουργός ο Υπουργός του 1992;

Καταλαβαίνετε για τι νομικές ακροβασίες συζητάμε αυτήν τη στιγμή; Και πώς μπορεί να είναι ηθικός αυτουργός; Η απαξία της πράξης είναι η υπογραφή της υπουργικής απόφασης. Το να ζητά ο Υπουργός μετά την υλοποίηση της υπουργικής απόφασης, δεν μπορεί να γεννά νέο αδίκημα ηθικής αυτουργίας! Ένα είναι το αδίκημα. Το αδίκημα ότι υπεγράφη υπουργική απόφαση.

Κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσαμε να μείνουμε εδώ και να μην μπούμε στην ουσία. Εμείς όμως θα μπούμε στην ουσία και πάμε για μία προς μία τις πράξεις των ελεγχόμενων Υπουργών.

Για τον κ. Ρουσόπουλο –πράγμα το οποίο, αν θέλετε, μπορεί να μας λυτεί, γιατί και εμείς ήμασταν που του κάναμε τη μεγαλύτερη επίθεση– δεν υπάρχει επαρκές στοιχείο για άσκηση ποι-

νικής δίωξης και ας μην είχε επέλθει η παραγραφή. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Ξέρετε ποια στοιχεία εμφανίζετε ότι είναι ικανά να στείλουν έναν άνθρωπο να δικαστεί για απιστία; Ότι συναντήθηκε με τους φορείς και τους είπε «Δεν είμαι αρμόδιος», ότι συνάντησε στη Βουλή τον κ. Μπασιάκο και του είπε «Τι γίνεται με το θέμα του Βατοπεδίου» και ότι είχε πνευματικό πατέρα τον Εφραίμ και συναντιότουσαν συχνά. Στέκει στη λογική σας ότι αυτά τα στοιχεία θα στείλουν άνθρωπο στο ειδικό δικαστήριο;

Επίσης, ό,τι έχετε στο μυαλό σας για τον κ. Ρουσόπουλο, πρέπει να το έχετε και για τον κ. Καραμανλή. Γιατί ο Αγγέλου –που πάτε να κάνετε τη σύνδεση με τον Ρουσόπουλο– να είναι όργανο του κ. Ρουσόπουλου και να μην είναι του κ. Καραμανλή; Συνεπώς δεν υπάρχουν επαρκή στοιχεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ λίγο χρόνο και εγώ, κύριε Πρόεδρε. Είναι σημαντική η συζήτηση.

Για τον κ. Βουλγαράκη δεν υπάρχει απολύτως κανένα στοιχείο. Ποια είναι η πραγματικότητα; Για να κοιτάμε τον κόσμο στα μάτια. Επειδή η γυναίκα του έχει κάνει τα συμβόλαια, δεν τολμάει να πει η πλειοψηφία ότι τον πηγαίνει σαν ηθικό αυτουργό –που αυτό πιστεύετε όλοι σας– και ψάχνετε μία υποτιθέμενη παράβαση του αρχαιολογικού νόμου.

Ποια είναι η κατηγορία; Παράβαση καθήκοντος διότι δεν ξεκίνησε την ακύρωση του συμβολαίου. Την ξεκίνησε μετά ο κ. Λιάπης; Την ξεκίνησε ο κ. Σαμαράς μετά; Την έχει ξεκινήσει αυτήν τη στιγμή που μιλάμε ο κ. Γερουλάνος; Δεν μπορεί το Υπουργείο Πολιτισμού να ακυρώσει συμβόλαιο που δεν είναι συμβεβλημένο. Συμβεβλημένο ήταν το Υπουργείο Οικονομικών και η Μονή. Πώς θα ακυρώσει το Υπουργείο Πολιτισμού συμβόλαιο;

Ήρθε ο κ. Γερουλάνος στην επιτροπή –μάρτυρες μου οι συνάδελφοι από την Αριστερά, που όλοι είχαμε μια πραγματικά έκρηξη μόλις τον ακούσαμε– και του λέμε σε ποια διάταξη υπάρχει παράβαση. Ο κ. Γερουλάνος είπε ότι δεν γνωρίζει και θα ρωτήσει τις υπηρεσίες. Πέρασε από τότε ένας μήνας και οι υπηρεσίες δεν απάντησαν. Και μέσα σαν παράβαση διάταξης του κ. Βουλγαράκη, έχετε εγκύκλιο του Υπουργείου Γεωργίας του 1992, του Υπουργείου Γεωργίας, που παραβίασε ο Υπουργός Πολιτισμού! Καταλαβαίνετε τι λέτε, κύριοι συνάδελφοι;

Πραγματικά γι' αυτούς τους δύο ανθρώπους να είναι τυχεροί να περάσει η υπόθεση από την παραγραφή, διότι αν βρεθούν στο ειδικό δικαστήριο, είναι σίγουρο ότι με αυτά τα στοιχεία θα αθωωθούν.

Πάμε τώρα στους άλλους τρεις, στον κ. Δούκα, στον κ. Μπασιάκο και στον κ. Κοντό. Ό,τι λέτε για αδικήματα, απάτες, ξέπλυμα βρώμικου χρήματος δεν ευσταθούν, αφ' ενός γιατί δεν τα είχατε στην πρότασή σας, αφετέρου διότι δεν υπάρχει κανένα στοιχείο.

Βάζετε ηθική αυτουργία σε ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, χωρίς να ονομάζετε τον φυσικό αυτουργό και χωρίς να ονομάζετε το «μαύρο» χρήμα. Δηλαδή, ο Υπουργός που είπε να γίνουν οι ανταλλαγές –προσέχετε τι λέτε– ευθύνεται για το αν μετά η Μονή πούλησε το ολυμπιακό ακίνητο και είχε εννιά εκατομμύρια ευρώ υπερκέρδος;

Γι' αυτούς τους τρεις ανθρώπους εμείς λέμε ότι υπάρχουν κάποιες ενδείξεις για το αδίκημα της απιστίας. Για ποιο λόγο; Για τον κ. Δούκα διότι υπέγραψε υπουργική απόφαση με την οποία παραιτήθηκε το δημόσιο από έκδοση απόφασης –και από το αποτέλεσμα φαίνεται ότι το δημόσιο κέρδισε τη δίκη– και γιατί υπέγραψε υπουργική απόφαση για τις ανταλλαγές. Για τον ίδιο λόγο για τον κ. Μπασιάκο και τον κ. Κοντό.

Εμείς θεωρούμε ότι σε αυτό το σημείο υπάρχουν μόνο γι' αυτά οι επαρκείς ενδείξεις. Επειδή, όμως, όλες οι υπογραφές είναι πριν το 2007, υποχρεούμαστε να προτείνουμε τη μη άσκηση ποινικής δίωξης για λόγους εξαίρεσης του αξιοποίνου.

Πρέπει, όμως, εδώ να πούμε και δύο στοιχεία. Η υπόθεση στηρίζεται σε δύο αιρέσεις που είναι βασικές. Πρώτη αίρεση είναι ότι τη λήμνη θα την κερδίσει το δημόσιο. Δεν θα αποφασίσουμε εμείς ποιανού είναι η κυριότητα της λήμνης. Εκκρεμεί δικαστική απόφαση. Είναι στο εφετείο. Και αν στο εφετείο δικαιωθεί η

Μονή, πού είναι η απιστία του κ. Δούκα; Για πείτε μου.

Πού είναι η απιστία, άμα δικαιωθεί η Μονή στο εφετείο; Μια βασική αίτηση. Όμως, υπάρχουν βασικές ενδείξεις, αφού έχουμε μια πρωτόδικη απόφαση και λέμε ότι μπορούμε να προχωρήσουμε.

Για τον κ. Μπασιάκο και τον κ. Κοντό υπάρχει ένα βασικό θέμα. Δεν εμπλέκονται στο θέμα της κυριότητας. Εμπλέκονται στο θέμα των ανταλλαγών. Θα συμφωνήσω με τον κ. Σκυλλάκο σ' αυτό που είπε για τη ζημία, ότι αφού δόθηκε η λήμνη, αυτό είναι μία ζημία. Όμως, ως προς τον Υπουργό που δεν εμπλέκεται με την κυριότητα, δεν έχει δικαίωμα να ελέγξει την κυριότητα και έχει τη λήμνη, επειδή την έχει δώσει στο Υπουργείο Οικονομικών και την ανταλλάσσει με ακίνητα, η απιστία του θα γεννηθεί μόνο αν αυτά τα ακίνητα είναι κατώτερης ή μεγαλύτερης αξίας. Τότε θα γεννηθεί η απιστία.

Εκεί, λοιπόν, θέλαμε την πραγματογνωμοσύνη. Δεν την έχουμε. Τι λέμε όμως; Έχουμε μια έκθεση του κ. Ρακιντζή. Δεν είναι επαρκής, γιατί στηρίζεται μόνο σε φορολογικό στοιχείο, αλλά τέλος πάντων μπορούμε να πούμε ότι είναι επαρκές στοιχείο για να πηγαίναμε στο στάδιο παρακάτω, ώστε η ανάκριση μετά να κρίνει το θέμα της πραγματογνωμοσύνης. Όμως, ξεκαθαρίζουμε ότι από τη στιγμή που έχουμε αποφάσεις πριν από το 2007, δεν υπάρχει καμμία απολύτως δυνατότητα.

Κύριοι συνάδελφοι, συγχωρείστε με για την ένταση. Ενδεχομένως, μίλησα περισσότερο σαν ένας άνθρωπος που γνωρίζω την υπόθεση από την πρώτη στιγμή, από την πρώτη εξεταστική επιτροπή μέχρι τώρα και μακάρι οι συνάδελφοι που θα ψηφίσουν το βράδυ να ακούσουν και αυτά τα οποία θα έχουν ειπωθεί εδώ πέρα και να έχουν διαβάσει το πόρισμα.

Διότι, κύριοι συνάδελφοι, αυτήν τη στιγμή κρινόμαστε και κρινόμαστε στην κοινωνία και κρινόμαστε ως νομοθετικό Σώμα και ή θα πάρουμε μια απόφαση γενναία που θα λέει «Κύριοι, κακός νόμος, αλλά υπάρχει νόμος» ή διαφορετικά, θα κρυφτούμε πίσω από το δικαστικό συμβούλιο. Και όταν το δικαστικό συμβούλιο έρθει και πει «εξάλειψη του αξιοποίνου», τότε να δω τι θα λέτε στους ψηφοφόρους σας για καθαρότητα. Ευελπιστώ ότι αυτό είναι το τελικό στάδιο της υπόθεσης. Δεν θέλω να γίνω μάντης κακών, αλλά πολύ φοβάμαι, επειδή το ΠΑΣΟΚ δεν δέχθηκε την πρόταση της Μονής για επιστροφή των ακινήτων και να έμενε ανοικτή μόνο η υπόθεση της λήμνης, της οποίας η αξία το ΠΑΣΟΚ στο πόρισμα του σήμερα ξέρετε πόσο λέει ότι είναι; Λέει ότι είναι 3.700.000 ευρώ και 2.700.000 ευρώ, δηλαδή, 5.500.000 ευρώ και λέει ότι της κάνετε υπερεκτίμηση.

Τι λέει η Μονή; «Πάρτε τα όλα πίσω και μένει ανοικτή η λήμνη. Ποιος ο κίνδυνος του δημοσίου; Πεντέμισι εκατομμύρια ευρώ βάσει του πορίσματος του ΠΑΣΟΚ. Και επιλέγει μία διαδικασία όπου, αν η Μονή κερδίσει τελικά την κυριότητα, θα ισχυροποιηθεί και όλες τις ανταλλαγές και τότε θα έρθουν να κριθούν εδώ Υπουργοί που δεν δέχθηκαν την 312/2009 που έκλεινε το θέμα που ήταν σχεδόν ομόφωνη η γνωμοδότηση και τότε να δω τι θα έρθετε να πείτε για ζημία ή μη ζημία του δημοσίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Με αυτές τις σκέψεις, το βράδυ πρέπει να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της εξάλειψης. Μην κρύβεστε άλλο και μην κρύβεται ο Υπουργός που έχει το σύγγραμμά του εδώ και ο έτερος Υπουργός, που είναι συνταγματολόγοι. Πρέπει να τους ακούσουμε και να τους ακούσετε, γιατί στο πόρισμα σας δεν τους ρωτήσατε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Πλεύρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Βουλευτές κ. Ηλίας Καρανίκας, κ. Αικατερίνη Μπατζελή και η κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα ζητούν άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Θεόδωρος Δρίτσας από το Συνασπισμό της Ριζοσπαστικής Αριστεράς.

Ορίστε, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει πριν από όλα να αναφερθώ και εγώ στο θέμα που προέκυψε νωρίτερα, μετά από την παρέμβαση του κ. Παυλόπουλου. Θα ήθελα δυο λέξεις να πω.

Όντως, από άποψη Κανονισμού της Βουλής και από άποψη νομοθετικού πλαισίου, μπορεί να πει κανείς ότι η διαδικασία που ακολούθησε ο κύριος Πρόεδρος τυπικά είναι εντάξει και καλυμμένη, πολύ περισσότερο που υπάρχει και το προηγούμενο της υπόθεσης του τέως Υπουργού, του κ. Παυλίδη. Όμως, το θέμα ετέθη ορθά και είναι ανοιχτό, ειδικά για τέτοιες περιπτώσεις και είναι ένα από τα ζητήματα που σε διαδοχικές αλλαγές του Κανονισμού της Βουλής πρέπει να αντιμετωπισθεί πολύ σοβαρά.

Δεν είναι τόσο απλό όσο ενεφανίσθη από τη μεριά του Προέδρου και της πλειοψηφίας. Προχωρώ στο ζήτημα της υπόθεσης του Βατοπεδίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν μερικά «σοβαρά» επιχειρήματα, όπως προβάλλονται από τους ελεγχόμενους Υπουργούς, αλλά και από τους Υπουργούς των Κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, ότι «ετήρησα τη νομιμότητα διότι υπέγραψα ομόφωνες αποφάσεις γνωμοδοτικών οργάνων που η πολιτεία έχει δεσπίσει». Και εκεί εξαντλείται η πολιτική και νομική υπεράσπιση του δημοσίου συμφέροντος από την πλευρά των Υπουργών.

Μα, δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι οι Υπουργοί. Οι αιρετοί εκπρόσωποι του ελληνικού λαού δεν μπορεί να επικαλούνται τέτοια επιχειρήματα. Δεν μπορεί αυτή η επίκληση μιας τυπικής νομιμότητας να καλύπτει το δημόσιο συμφέρον όταν υπάρχουν εκκρεμείς υποθέσεις, δυνατότητες δικαστικών διερευνήσεων, ανάδειξη δυνατότητας προώθησης νομοθετικών ρυθμίσεων, ώστε να κατοχυρωθεί πράγματι το δημόσιο συμφέρον και επί του προκειμένου, η δημόσια περιουσία.

Είναι αδύνατον αυτή η Βουλή να διερευνήσει την υπόθεση Βατοπεδίου σε σχέση με τους πέντε ελεγχόμενους πρώην Υπουργούς και Υφυπουργούς, όταν λείπει από αυτόν τον έλεγχο, ο έλεγχος τουλάχιστον του κ. Δρυ και του κ. Φωτιάδη επί των Κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, διότι διαταράσσεται και διασπάζεται πλήρως η στοιχειώδης συνοχή των λογικών, νομικών, πολιτικών και θεσμικών προϋποθέσεων για να εξεταστεί η υπόθεση. Και είναι ένα από τα μεγαλύτερα σκάνδαλα το ότι η πλειοψηφία του ΠΑΣΟΚ προτείνει την παραπομπή των πέντε κυβερνητικών στελεχών της Νέας Δημοκρατίας, χωρίς να προτείνει την παραπομπή των δικών της στελεχών.

Επίσης, είναι αδύνατον να διερευνηθεί αυτή η υπόθεση με νομικούς όρους, όταν η διάκριση της πολιτικής και της νομικής προσέγγισης είναι απολύτως αδύνατη είτε για τα ζητήματα των ευθυνών, είτε για τα ζητήματα της παραγραφής είτε για όλα τα ζητήματα που έχουν προκύψει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ζητά να κλείσει στη φυλακή κανέναν. Ως πρωταρχική επιδίωξη ζητά να κατοχυρωθεί το δημόσιο συμφέρον, να ενισχυθούν, δηλαδή, εκείνες οι πολιτικές και θεσμικές προϋποθέσεις, ώστε να μην έχουμε επανάληψη τέτοιου είδους φαινομένων, τα οποία διαρκώς αναπαράγονται στο δημόσιο βίο όσο κυβερνά το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, διότι είναι συστατικό στοιχείο της πολιτικής τους ηγεμονίας. Κάθε πολιτική παράταξη για να ηγεμονεύει χρειάζεται τα κοινωνικά στηρίγματα και από αυτή την άποψη ξέρουμε πολύ καλά πόσο μπορεί να πολιτεύεται, αλλά και να νομοθετεί, επί τη βάση τέτοιου είδους ταξικών κριτηρίων, επί τη βάση κριτηρίων ωφέλειας προς τα κοινωνικά της στηρίγματα.

Η υπόθεση Βατοπεδίου δεν είναι μια υπόθεση «μαύρου» χρήματος. Μπορεί να είναι από ένα σημείο και ύστερα, το οποίο η επιτροπή δεν μπόρεσε ούτε να προσεγγίσει. Είναι, επίσης, τεράστια η ευθύνη για αυτό και είναι ένας από τους πολλούς λόγους που ζήτησε με επιμονή ο ΣΥΡΙΖΑ και με τον Πρόεδρό του τον Αλέξη Τσίπρα την παράταση των εργασιών της επιτροπής. Το ζήτησαν και άλλα κόμματα και το ΚΚΕ και ο ΛΑΟΣ. Ο λόγος ήταν ότι πάρα πολλές πτυχές αυτής της υπόθεσης έχουν μείνει ανεξερευνήτες. Πρέπει να το γνωρίζει ο ελληνικός λαός. Η επιτροπή αυτή κατ' ουσίαν δεν ολοκλήρωσε τις εργασίες της, τουλάχιστον κατά το μέτρο της δυνατότητας που θα μπορούσε να τις εξαντλήσει.

Προς αυτήν την κατεύθυνση λοιπόν, δεν είναι δυνατόν να προ-

σέρχεται σήμερα η κυβερνητική πλειοψηφία κάνοντας αυτούς τους τερατώδεις ακροβατισμούς, νομικούς και πολιτικούς εν ονόματι της δικομματικής αντιπαράθεσης και της διατήρησης της πρωτοβουλίας των κινήσεων και της ηγεμονίας στη σκοπιμότητα του σύγχρονου πολιτικού ανταγωνισμού.

Θα θυμίσω στους κυρίους συναδέλφους από το ΠΑΣΟΚ την υπόθεση Κοσκωτά και θα την θυμίσω και στον ελληνικό λαό. Παραπέμφθηκε Πρωθυπουργός, παραπέμφθηκαν Υπουργοί. Είχαμε νεκρό Υπουργό μέσα στο δικαστήριο. Είχαμε Υπουργούς που μπηγαν φυλακή, είχαμε και διάφορους άλλους στη φυλακή. Η ποινική διαδικασία, με χιλιάδες σκοπιμότητες και τότε, διεξήχθη και έφτασε τελικώς και σε κάποιον «έναν» -που ζητάει μία μερίδα της ελληνικής κοινωνίας- να μπει φυλακή.

Την επομένη κιόλας, ανασυγκροτήθηκε εκσυγχρονισμένο και αναβαθμισμένο το σύστημα των συναλλαγών οικονομικής και πολιτικής εξουσίας. Από εκεί και πέρα ξεκίνησε η «SIEMENS», ξεκίνησαν τα χρηματιστήρια, ξεκίνησαν όλες οι σύγχρονες μορφές αυτής της οικονομικής και πολιτικής συναλλαγής.

Δεν μπορούμε λοιπόν, να σταθούμε στα δικαστήρια και στη μετατροπή του Κοινοβουλίου σε δικαστήριο για να δώσουμε τη δυνατότητα στον ελληνικό δημόσιο βίο να αντιμετωπίζει σκάνδαλα, συναλλαγές πολιτικές και πράξεις επ' ωφελεία κάποιων που είναι τα κοινωνικά στηρίγματα των εκάστοτε εξουσιαστών.

Η Εκκλησία επί του προκειμένου -κι αυτό είναι το σκάνδαλο του Βατοπεδίου- και επί ΠΑΣΟΚ και επί Νέας Δημοκρατίας είναι κοινωνικό στηρίγμα αυτών των δύο κομμάτων και της αναπαγωγής της πολιτικής τους εξουσίας.

Και με όλη τη λογική των μοναχών του Βατοπεδίου για το θεάρεστο έργο της οικονομικής κατίσχυσης της Μονής και ίσως με το ιδεολόγημα ότι δίνει μάλιστα και δικαίωση στους υψηλούς θρησκευτικούς στόχους, μια και θα είναι μία ισχυρή Μονή οικονομικά, εγώ φεύγω εντελώς από το ενδεχόμενο ο Εφραίμ, ο Αρσένιος και άλλοι μοναχοί να είχαν ιδιοτελές συμφέρον. Φυσικά δεν το αποκλείω, φυσικά δεν είμαι αφελής. Όμως δεν χρειάζεται να ιδιοτελές συμφέρον των ατόμων, αλλά μόνο η κατεύθυνση, ότι μπορείς μέσα από τέτοιου είδους νομικά τερτίπια, μέσα από τα χρυσόβουλα, μέσα από διάφορες διαδικασίες και μέσα από τη σχέση αυτών των δύο παραγόντων που είναι φιλικό, αναπαραγόμενοι, αλληλοτροφοδοτούμενοι, να προσεγγίσεις την πολιτική εξουσία.

Ψήφους σας δίνει, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, η Εκκλησία. Κάθε φορά και στις δημοτικές εκλογές και στις βουλευτικές εκλογές σας δίνουν ψήφους, αρκεί να τα έχετε καλά μαζί τους. Πώς θα τα έχετε καλά μαζί τους αν δεν τους αναγνωρίσετε -με όρους τυπικής νομιμότητας πάντα, αλλά αυτό είναι ένα λάστιχο και το ξέρετε όλες και όλοι- το δίκαιο των αιτημάτων τους, το φιλικό των αιτημάτων τους.

Δεν χρειάζεται ένας από τους Υπουργούς που εμπλέκονται να πήρε μίζες και δεν απεδείχθη και δεν προέκυψε. Δεν προέκυψε ότι είχαμε οικονομικό αντάλλαγμα. Από εκεί και πέρα έγινε ένας χορός εκατομμυρίων με τράπεζες, με επιχειρηματίες με ό,τι θέλετε, ο οποίος δεν μπόρεσε να διερευνηθεί, δεν μπόρεσε η επιτροπή να τον διερευνήσει. Δεν είναι τυχαίο, πρόκειται για offshore εταιρείες.

Εδώ, μας λέει η Κύπρος, «δεν ανευρέθησαν». Ζητήσαμε να έρθουν να καταθέσουν επιχειρηματίες οι οποίοι ενέχονται σε όλη αυτή τη διαδικασία και πήραμε απαντήσεις ότι δεν ανευρέθησαν. Αν είναι δυνατόν!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Προς αυτήν την κατεύθυνση, λοιπόν, πρέπει να έχουμε πολύ καθαρή βάση για το τι συμβαίνει εδώ. Γιατί κάτι, αλήθεια, συμβαίνει εδώ και δεν είναι τόσο μυστικό. Είναι, πραγματικά, μια συστηματική και επί πολλά χρόνια συνεχιζόμενη κατάσταση.

Κυρίες και κύριοι συναδέλφω, αυτήν τη στιγμή- εγώ τουλάχιστον το καταθέτω μετά λόγου γνώσεως, όχι ως δική μου υποψία, αλλά ως κατάθεση στην Επιτροπή μας συγκεκριμένων μαρτύρων, που έχουν γνώση και στενή σχέση με το θέμα. Δεν ξέρουμε αν πραγματικά τα Υπουργεία και η Δημόσια Διοίκηση στην Ελλάδα, εν όψει της δικής που θα γίνει τον Ιανουάριο για την ιδιοκτησία της λίμνης Βιστωνίδας, προχωρούν εκείνες τις

διαδικασίες που πρέπει να προχωρήσουν, ώστε να κατοχυρωθεί η θέση του δημοσίου και να ενισχυθούν τα επιχειρηματά του και τα τεκμήρια της δικαίωσης.

Δεν είναι καθόλου βέβαιο -σταματώ εδώ και δεν καταγγέλλω τι συμβαίνει, διότι δεν έχω τις αποδείξεις- αλλά προέκυψε από τις διαδικασίες της Επιτροπής και από καταθέσεις μαρτύρων ότι παρατηρείται μια χαλάρωση στις αρμόδιες υπηρεσίες των Υπουργείων για την προετοιμασία των κανόνων υπεράσπισης του δημοσίου συμφέροντος στις δίκες που πρόκειται να γίνουν. Απ' αυτήν την άποψη μπορώ να καταλάβω πολύ καλά πώς έγιναν όλα αυτά που έγιναν με την υπόθεση Βατοπεδίου.

Να περάσω στο ζήτημα της παραγραφής. Αν διαβάσει κανείς -και χωρίς να είναι νομικός- το σχετικό άρθρο του Συντάγματος και εν συνεχεία τα άρθρα του νόμου «περί ευθύνης Υπουργών» και το άρθρο 111 του Ποινικού Κώδικα, όντως καταλήγει ευθέως ότι για τα αδικήματα υπάρχει άρση του αξιοποίνου, λόγω παρέλευσης του απαιτούμενου χρόνου που προβλέπεται σε αυτές τις διατάξεις. Τώρα επιχειρείται από το ΠΑΣΟΚ μια άλλη προσέγγιση, για να δοθεί παράταση σε αυτόν το χρόνο.

Το κρίσιμο ζήτημα είναι ότι, πρώτον, η παραγραφή στο ποινικό μας σύστημα έχει ένα περιεχόμενο. Είναι φορτισμένη από πραγματικά δεδομένα. Ο χρόνος εξαλείφει τα τεκμήρια της ενοχής για πάρα πολλούς κατηγορούμενους. Ο χρόνος διαφοροποιεί τα δεδομένα και έτσι ο νομοθέτης εγκαθιστά τη διαδικασία της παραγραφής όχι γιατί τώρα αυτό είναι κάτι παλιό και τέλειωσε, αλλά γιατί δεν μπορεί να το αξιολογήσει μετά από δεκαπέντε-είκοσι χρόνια.

Σε αυτές τις περιπτώσεις που εξετάζουμε αυτό το ουσιαστικό περιεχόμενο, που συγκροτεί την έννοια της παραγραφής και την άρση του αξιοποίνου, δεν μπορεί να ισχυριστεί σοβαρά κανείς ότι έχει συντελεστεί. Κανείς δεν μπορεί να το ισχυριστεί σοβαρά!

Επίσης, η εξαίρεση του αξιοποίνου, λόγω παρελεύσεως του απαιτούμενου χρόνου, είναι δικαίωμα του ελεγχόμενου, του κατηγορουμένου και προβάλλεται, όταν επιθυμεί να το προβάλει κάποιος. Όμως, εδώ δεν προεβλήθη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο περισσότερο από δύο λεπτά.

Αυτό δεν το κρίνω νομικά. Το κρίνω και το προσεγγίζω από την άποψη του τεκμηρίου αθωότητας. Όταν οι ελεγχόμενοι Υπουργοί δεν θέλουν να παραγραφεί η υπόθεση -αν το ήθελαν, θα το προέβδαν- γιατί θέλουν πραγματικά να υπερασπιστούν και την πολιτική τους και την προσωπική τους αξιοπρέπεια, δεν μπορεί να έρθει με πολιτικούς όρους το Κοινοβούλιο, η επιτροπή ή η Ολομέλεια. Μόνο με νομικούς όρους. Και αυτό ανήκει στο δικαστικό συμβούλιο.

Αυτή είναι η δική μας προσέγγιση, η οποία νομίζω ότι προσεγγίζει την ουσία του πράγματος. Κάθε άλλη θα ενέτασσε, θα δημιουργούσε μεγαλύτερη παράδξηση της ήδη αντιφατικής αυτής λειτουργίας της Βουλής ως δικαστικό Σώμα.

Επιτέλους, οι πολιτικοί να δικάζονται από τους φυσικούς δικαστές. Αυτή η σύγχυση δημιουργεί όχι μόνο αδικίες, αλλά δυσαμιπίζει και τη στοιχειώδη δημοκρατική λειτουργία της αστικής δημοκρατίας.

Απ' αυτήν την άποψη θέλω να προχωρήσω με αυτά τα κριτήρια στη συγκεκριμενοποίηση των προτάσεών μας. Ξεκινώ κι εγώ από τους δύο ελεγχόμενους Υπουργούς, τον κ. Βουλγαράκη και τον κ. Ρουσόπουλο.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο κ. Βουλγαράκης ως πολιτική παρουσία, με πολλούς και διάφορους τρόπους, μπορεί να κριθεί και έχει κριθεί ακόμα και για την αμίμητη κουβέντα του περί ηθικού και νομίμου, ακόμα και για τις off-shore εταιρείες που έχει ιδρύσει και να απαξιωθεί πολιτικά ή όπως θέλετε από τον ελληνικό λαό. Κι αυτό έχει συμβεί. Δεν σημαίνει ότι κάθε ένας που αξιολογείται από ένα δείκτη αξιών κατά πόσον τις υπηρετεί αυτές ή δεν τις υπηρετεί, θα πρέπει να μπει και φυλακή. Αυτό θα ήταν ζούγκλα, δεν θα ήταν πολιτική και νομική λειτουργία.

Απ' αυτήν την άποψη, όντως, ακόμα και αν σας διαβεβαιώσω ή ακόμα και αν διαβεβαίωνα η πλειοψηφία της Βουλής ότι πιστεύει ότι ο κ. Βουλγαράκης κάτι θα μπορούσε να κάνει σ' αυτήν

την υπόθεση ως πολίτης και το απέφυγε, δεν μπορεί ως ελεγχόμενος Υπουργός να προσεγγιστεί η περίπτωση του με τέτοιο τρόπο, ώστε να στοιχειοθετηθεί παράβαση καθήκοντος, σε σχέση με την παράβαση κάποιας συγκεκριμένης διάταξης νόμου.

Διότι, δεν γίνεται αν δεν παραβεί μια διάταξη νόμου, να παραπεμφθεί σε δίκη. Δεν γίνεται. Να φύγεις από την πολιτική ζωή, να ξεχαστείς από το δημόσιο βίο ως πολιτικό πρόσωπο, έχει δικαίωμα η κοινωνία, ο λαός να το κάνει. Αλλά να παραπεμφθείς σε δίκη, δεν μπορεί να γίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και είναι εξωφρενικό.

Για τον κ. Ρουσόπουλο, επίσης δεν υπάρχουν τα στοιχεία της ηθικής αυτοουργίας. Εγώ να πω ένα πρόσθετο επιχείρημα. Δεν μπορώ να διανοηθώ ότι ο κ. Δούκας, ο κ. Μπασιάκος και ο κ. Κοντός φοβήθηκαν ή τους κρατούσε στο χέρι ο κ. Ρουσόπουλος για να τους επιβάλει τη βούλησή του. Γιατί περί αυτού πρόκειται, για την ηθική αυτοουργία. Ως μεταφορέας της βούλησης του Πρωθυπουργού, μπορώ να το καταλάβω, αλλά εκεί είναι συνεργός, δεν είναι ηθικός αυτοουργός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και εκεί, επομένως, κάθε συζήτηση γι' αυτό, που μπορεί να έχουμε μύριες όσες βεβαιότητες ότι αυτή η υπόθεση είχε την έγκριση του πρωθυπουργικού γραφείου και έτσι δούλεψε όλη η μηχανή για να ικανοποιηθούν τα συμφέροντα της Μονής –τελειώω, κύριε Πρόεδρε- δεν μας δίνει το δικαίωμα να παραπέμψουμε για παράβαση συγκεκριμένων διατάξεων, όταν δεν στοιχειοθετούνται.

Αντιθέτως, για τον κ. Δούκα, για τον κ. Κοντό και για τον κ. Μπασιάκο, υπάρχει αυτή η ένδειξη. Η διαδικασία είναι μπροστά. Θα μπορούσε να ήταν και πιο μπροστά και μέσα στη Βουλή. Θα μπορούσε να υπάρχουν άλλοι τρόποι προσέγγισης και να ενοχοποιηθούν για παράβαση καθήκοντος, για απιστία, για διάφορες άλλες κατηγορίες και οι ίδιοι συνάδελφοι και πολλοί άλλοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, όλη η συγκρότηση –δεν έχω άλλο χρόνο- αναλυτικά σε σαράντα τρεις σελίδες το πόρισμα που συντάξαμε εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ, που συνέταξε εγώ, τα έχω εκθέσει αυτά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Κύριε Δρίτσα, είκοσι δύο λεπτά μιλάτε. Σας παρακαλώ πολύ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, αλλά πρέπει αυτό να το πω, γιατί είναι η ουσία της πρότασης.

Το γεγονός ότι με τις υπουργικές αποφάσεις που υπέγραψαν και δεν ισχύει αυτό που είπε πριν ο κ. Πλεύρης- και ο κ. Μπασιάκος και ο κ. Κοντός, δεν υπέγραψαν με την αρχική απόφαση του κ. Δούκα, αλλά υπέγραψαν την ΚΥΑ 16651/26-7-2006, με βάση την οποία άρχισαν οι ανταλλαγές αναγνωρίζοντας την κυριότητα της Μονής στη λίμνη Βιστωνίδα, ενώ οι υπουργικές αποφάσεις ως ανακλητές, δεν συνιστούν τίτλο και δεν κατοχύρωναν αυτές από μόνες τους την κυριότητα της Μονής.

Θα έπρεπε να περιμένουν τις δικαστικές αποφάσεις για να πάρουν την κυριότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Προς αυτήν την κατεύθυνση, λοιπόν, εμείς προτείνουμε την άσκηση ποινικής δίωξης για απιστία και μόνο σε σχέση με τη διαχείριση της υπόθεσης της λίμνης Βιστωνίδας. Μπορεί στην πραγματικότητα να ευθύνονται και για πάρα πολλά άλλα. Και δεν έχουμε διάθεση να υποβαθμίσουμε ή να τιμωρήσουμε εμείς ή να απαξιώσουμε τους πρώην Υπουργούς, αλλά αυτό μας δείχνει η συνειδήσή μας και η πραγματική προσέγγιση των δεδομένων, ότι γι' αυτά μπορούν να κατηγορηθούν και να ασκηθεί η ποινική δίωξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Είναι λεπτό το ζήτημα, κύριε Πρόεδρε. Δώστε μου μισό λεπτό, γιατί ακριβώς έχει να κάνει με το πώς μια πολιτική δύναμη και ένας Βουλευτής προτείνει την άσκηση ποινικής δίωξης. Δεν είναι τόσο απλό και εύκολο θέμα για κανέναν ελπίζω σ' αυτήν την Αίθουσα, να κάνει τέτοιου είδους προτάσεις. Όμως, καθένας στέκεται με βάση όχι μόνο το αξιακό σύστημα,

αλλά και την ευθύνη απέναντι στο πλαίσιο το οποίο έχει να υπηρετηήσει.

Προς αυτή την κατεύθυνση βεβαιώνω από τη δική μου πλευρά και το Σώμα και την ελληνική κοινωνία, ότι αυτές οι υπουργικές αποφάσεις δεν συνιστούν υπεράσπιση δημοσίου συμφέροντος και μπορούσαν να υπάρξουν άλλες λύσεις για να κατοχυρώσουν το δημόσιο συμφέρον. Αντίθετα, συνιστούν αποφάσεις διευκόλυνσης των μοναχών και της Μονής για τα δικά τους συμφέροντα.

Προς αυτή την κατεύθυνση, λοιπόν, στοιχειοθετείται και μόνο από νομική άποψη, η παραπομπή των τριών αυτών πρώην Υπουργών για απιστία για την υπόθεση της λίμνης Βιστωνίδας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Ιωάννης Αμοιρίδης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Πιερίας, έχει το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σε μια περίοδο που πρέπει να αναδομήσουμε την πολιτική, πρέπει να την αναδομήσουμε πάνω σε μια σωστή βάση κι αυτή δεν είναι άλλη από τη διαφάνεια.

Συμμετείχα σε μια επιτροπή μετά από εντολή της Βουλής, χωρίς να έχω την εμπειρία των νομικών σε ένα δικαστήριο, αλλά απαλλαγμένος από το να προσαρμόσω την ομιλία μου πάνω στο συμφέρον του πελάτη μου. Όμως, ως μάρτυρας όσες φορές πήγα στο δικαστήριο, προσπάθησα να αποτυπώσω ακριβώς αυτά που μπορούσα να αντιληφθώ για την κάθε υπόθεση.

Έτσι, σ' αυτήν την επιτροπή προσπάθησα, με συνείδηση και υπεύθυνα απέναντι σε ένα βαρύ καθήκον, μέσα από τους πολλούς μάρτυρες που ήρθαν στην επιτροπή, να αξιολογήσω την υπόθεση και να συναποφασίσω με τα υπόλοιπα μέλη της επιτροπής για τις προτάσεις.

Εκτιμώ ότι άλλο το πολιτικό φως, άλλο το επαγγελματικό φως, άλλο το κομματικό φως κι άλλο το φωτεινό φως, αυτό που χρειάζομαστε. Παίρνοντας όλη τη διαδικασία από την αρχή -και θέλω να είμαι συνοπτικός, γιατί έχουν διαλευκάνει οι εισηγητές όλες τις πτυχές- θα αναφερθώ στο ιδιοκτησιακό.

Πιστεύει κάποιος ότι μπορεί μια λιμνοθάλασσα να ανήκει σε έναν ιδιώτη; Υπάρχει ένας Έλληνας που να πιστεύει ότι μια μεγάλη λίμνη μπορεί να την έχει ένας ιδιώτης;

Εγώ δεν είδα κανένα χρυσόβουλο, ούτε αντίγραφο χρυσόβουλου. Ούτε κανένας μπορεί να με πείσει ότι μετά από οκτακόσια χρόνια, τόσες εκατονταετίες, χωρίς να υπάρχει ένα τοπογραφικό, κάτι που γράφεται σ' ένα χρυσόβουλο αποτυπώνει ακριβώς την περιοχή. Κανένας δεν μπορεί να με πείσει.

Έτσι, λοιπόν, κανένας δεν προβληματίστηκε -αν πραγματικά έκανε κάτι με υπεύθυνη στάση απέναντι στο καθήκον- πώς αυτή η λίμνη μπορεί να ανήκει, χωρίς να το ψάξουμε πολύ, σε κάποια Μονή; Και έχουμε και μια δίκη. Είπε ο κ. Πλεύρης ότι υπάρχει και δεύτερος βαθμός και πιθανόν η λίμνη να ανήκει στη Μονή. Θα συμφωνήσω. Γιατί τότε η Κυβέρνηση ή ο Υπουργός βιάστηκε να συναινέσει με τη Μονή, να αποσύρει τη θέση του κράτους, αφού και να την έχανε την υπόθεση θα πήγαινε στο εφετείο και εκείνος. Υπήρχαν βαθμοί που είναι υποχρεωμένο το κράτος να πάει και άλλους. Άρα, δεν θα τελειώνει.

Ποιος ο λόγος να βιαστούν τόσο να αποσύρουν και ποιος ο λόγος σε δυο μήνες να ξεκινήσουν οι ανταλλαγές. Ποιος πίεζε τον Υπουργό να στείλει στην ΚΕΔ -μάλλον κοινή υπουργική απόφαση ήταν- και να ζητήσει να ψάξει που έχουμε όχι ακίνητα για ανταλλαγή, αλλά που έχουμε εμπορικά τουριστικά ακίνητα συγκεκριμένα. Και όταν ο τότε νομάρχης Θεσσαλονίκης διαμαρτυρήθηκε με επιστολή του στον Πρωθυπουργό αυτό αποσιωπήθηκε. Δηλαδή, ένας τοπικός άρχοντας που βλέπει τα συμφέροντα της περιοχής του, βλέπει την περιουσία του να χάνεται δεν θα πρέπει να αντιδράσει; Και πώς αυτό λήφθηκε υπ' όψιν; Και γιατί έγιναν τόσο γρήγορα; Ποιος κυνηγούσε ποιον; Για ποιο λόγο; Να τακτοποιηθούν οι ακτήμονες που είχαν πάρει τα χρήματα πενήντα χρόνια πριν;

Εγώ θα σας πω ένα απλό παράδειγμα. Όπως είναι ο αιγιαλός είναι και η παραλίμνια περιοχή. Πενήντα μέτρα από τη λίμνη, οποιαδήποτε λίμνη ανάλογου μεγέθους, δεν μπορεί να παραχω-

ρήσει κανένας τίποτα. Είναι δημόσιο κτήμα. Ανήκει στα 10 εκατομμύρια των Ελλήνων. Μόνο αυτό το κομμάτι έφτανε για να έχουμε ζημία του δημοσίου. Ανταλλάξαμε, δηλαδή, ένα δημόσιο κτήμα, μια δημόσια έκταση με «φιλέτα». Και αυτό το γνωρίζουν όλοι οι Έλληνες. Και αυτό έγινε τυχαία;

Είπε ο κ. Πλεύρης κάποια πράγματα. Να τα δεχθώ. Αλλά τα είπε αποσπασματικά. Λέει σε διάφορα σημεία της ομιλίας του: «εκείνο το έκανε ο τάδε Υπουργός, το άλλο ο τάδε Υπουργός». Συντονισμένα να τα βάλουμε το ένα κομμάτι δίπλα στο άλλο, πολλές φωτογραφίες κάνουν μια ταινία. Δεν το είπατε όμως έτσι. Και μας είπατε κ. Πλεύρη ότι «η μοναδική αλήθεια είναι αυτή που λέω εγώ». Είναι καταγεγραμμένο. Δηλαδή, εμείς δεν θα μιλήσουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Για την παραγραφή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Η μοναδική αλήθεια είναι αυτό. Είναι δυνατόν σε μια Βουλή να λέτε «αυτή είναι η μοναδική αλήθεια»; Και τι άλλο; Ότι παραπέμπουμε τους συναδέλφους στο ειδικό δικαστήριο. Δεν τους παραπέμπουμε εκεί. Μην υπερδεύεστε. Στο δικαστικό συμβούλιο πάνε. Καλό είναι να πάρετε μια πολιτική θέση αλλά, ξαναλέω, ότι εγώ τουλάχιστον νιώθω όχι πολιτικός εδώ, αλλά ένας Βουλευτής ο οποίος συμμετείχε σε μια επιτροπή είδε τα στοιχεία και αποτυπώνει την πραγματική κατάσταση όπως τη βλέπει και όπως τη νιώθει, όχι όπως του την υπαγορεύουν.

Στην περιοχή έχουμε και δίκτυο «NATURA». Προστατεύεται από το ειδικό χωροταξικό πλαίσιο της Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης, είναι Εθνικό Πάρκο Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης. Δεν υπήρχε ποτέ περίπτωση αυτό να το αξιοποιήσουν. Και πείτε ότι έμεινε η λίμνη στους παπάδες. Να την κάνουν τι; Να εκπέφουν ψάρια; Τι να την κάνουν τη λίμνη; Να της αλλάξουν χρήση; Να την τσιμεντάρουν; Ας μείνι στους παπάδες. Η λίμνη δεν θα ανήκει στους Έλληνες; Δεν θα είναι ελεύθερη η λίμνη να πάει ο κόσμος; Και αν δεν θα μπορούν να ψαρέψουν στα δυο βήματα, δίπλα είναι το Πόρτο Λάγος και η θάλασσα. Πιστεύετε ότι θα ψαρεύουν από τη λίμνη και δεν θα ψαρεύουν από τη θάλασσα; Να λέγατε για τη λίμνη Βεγορίτιδα, ναι. Εδώ μιλάμε για τη λίμνη Βιστωνίδα. Είναι κολλημένη με τη θάλασσα.

Και μιλήσατε όλοι για ζημία του ελληνικού δημοσίου. Για όφελος μίλησε κανείς; Κέρδισε το δημόσιο τίποτα από όλη αυτήν την ανταλλαγή. Λέτε πόση ήταν η ζημία. Το όφελος πόσο ήταν; Γιατί τρέξαμε; Γιατί βιαστήκαμε; Έχουμε κανένα όφελος; Είχαμε κάποια βιασύνη; Κέρδισε το ελληνικό δημόσιο τίποτα απ' αυτήν τη διαδικασία; Μπορείτε να μας αποδείξετε ότι με όλη αυτήν τη διαδικασία το ελληνικό δημόσιο κέρδισε κάτι; Δείξτε μας τι κέρδισε για να μη μιλήσουμε εμείς για ζημία. Και δεν τα λέω αυτά γιατί πρέπει να τα πω. Είναι ερωτήματα του κάθε πολίτη. Ο κάθε πολίτης αναρωτιέται για ποιο λόγο έγιναν τόσο γρήγορα, για ποιο λόγο δώσανε τα ακίνητα που ήταν τουριστικά εμπορεύσιμα και πήγαμε να πάρουμε τη λίμνη και τις παραλίμνιες εκτάσεις που ήταν του ελληνικού δημοσίου.

Όσο για τη ζημία για την οποία γίνεται πάρα πολύ μεγάλη συζήτηση, νομίζω ότι ο κ. Γεωργακόπουλος είπε: «όσο τα ακίνητα του ελληνικού δημοσίου, που είναι δικά του, δεν είναι στα χέρια του είναι αυταπόδεικτη ζημία». Όσο για το ύψος της ζημίας αυτό θα μας το πουν οι οκτώ επιτροπές και οι οκτώ πραγματογνώμονες.

Η ζημία, όμως, είναι δεδομένη. Διότι όταν τα ακίνητα είναι του ελληνικού δημοσίου κι εσύ τα χαρίζεις και τα ανταλλάσσεις με άλλα ακίνητα του ελληνικού δημοσίου, ε, όσο κάνουν τα ακίνητα που δεν είναι σήμερα στο δημόσιο, είναι η ζημία. Και την εκτιμά το ΣΟΕ στα 110.000.000.

Και, βέβαια, από την αυτοψία, που έγινε, μέχρι να γίνει το συμβόλαιο, στο τοπογραφικό από δάσος έγινε άρτιο και οικοδομήσιμο οικόπεδο. Και είναι εκατονταπλάσια η αξία.

Δεν τα λέω εγώ. Νομίζω ότι τα λέει ο κ. Βουμούρας, ο κ. Γεωργακόπουλος, αυτά βλέπει και ο κ. Ρακιτζής, αυτά κατέθεσαν οι μάρτυρες. Να τα αγνοήσουμε όλα αυτά; Να κλείσουμε τα αυτιά, τα μάτια και να πούμε ότι δεν συνέβη τίποτα; Δεν υπάρχει κανένας συντονισμός σε όλες αυτές τις κινήσεις; Δεν είχε βλάβη το δημόσιο; Μπορούμε να κλείσουμε τα μάτια;

Εγώ δεν θέλω να πάω στη σκοπιμότητα ενός εκάστου Υπουργού. Υπήρχε, όμως, ένα συντονιστικό κέντρο, ένας εγκέφαλος

που συντόνιζε, κάποιοι που υπάκουαν και κάποιοι που ακολουθούσαν εντολές. Και, βέβαια, φτάσαμε στο σημείο να έχουμε προτάσεις, αυτός που συντόνιζε, να μην υπάρχει και να μην είναι κατηγορούμενος. Δηλαδή, όλα έγιναν διά μαγείας, μόνα τους.

Και, βέβαια, η Νέα Δημοκρατία ξεκίνησε από την αρχή. Ο κ. Καραμανλής είπε ότι υπήρχε σκάνδαλο και δεν το αντιλήφθηκε. Μετά ήρθε στην επιτροπή και αποχώρησε. Στην πορεία ανέφερε ότι υπάρχει μία κεντρική απόφαση, αλλά ήταν μόνο πολιτική απόφαση. Μετά είπε ότι δεν υπάρχει ζημία, αφού απορρίφθηκε. Γι' αυτό είπε ότι υπάρχει παραγραφή. Και αφού δεν έπιασε και η παραγραφή, είπε ότι υπάρχει πολιτική σκευωρία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, για την παραγραφή να πω τα εξής: Νομίζω ότι η παραγραφή συμπεριλαμβάνεται απευθείας μέσα στην ίδια την πρόταση για παραπομπή. Δεν χρειάζεται να συζητήσουμε. Και σαν παραγραφή, όμως, δεν τη ζήτησαν οι ίδιοι οι Βουλευτές. Δηλαδή, οι ίδιοι οι κατηγορούμενοι δεν μίλησαν για παραγραφή, γιατί θέλουν οι άνθρωποι να νιώθουν -αν νιώθουν- ότι είναι αθώοι, και δεν θέλουν μία παραγραφή να τους στιγματίσει για όλη τους τη ζωή. Επί της παραγραφής, όμως, εκτιμώ -που δεν είμαι νομικός, από τα λίγα που μπορώ να καταλάβω και από αυτά που συζητάμε- ότι για το χρόνο και για τα αδικήματα θα αποφασίσει -αν αποφασίσει και όταν αποφασίσει- το δικαστήριο -αν ποτέ παραπεμφθούν- για τον κάθε έναν από όλους αυτούς.

Αγαπητοί συνάδελφοι,...

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Είστε υποχρεωμένος...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Για το αν είμαι υποχρεωμένος -γιατί το ανέφερε ο κ. Πλεύρης, διαβάζοντας την άποψη ενός συνταγματολόγου- θέλω να πω ότι έχω κι εγώ μια άποψη ενός άλλου συνταγματολόγου και την καταθέτω.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Πού είναι;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Πού είναι;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Φέρτε την τώρα για τα Πρακτικά, κύριε Αμοιρίδη. Εδώ, στο Κοινοβούλιο, για τα Πρακτικά. Αλλιώς ψεύδεστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Τι κάνω στο Κοινοβούλιο;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Εάν δεν φέρετε τώρα την πρόταση, που λέτε ότι έχετε, συνταγματολόγου, ψεύδεστε στο Κοινοβούλιο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Μία!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Καταθέστε τώρα την πρόταση. Την έχετε; Δεν την έχετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ναι, έχετε δικίο. Να ολοκληρώσετε όμως.

Κύριε Γεωργιάδη, σας παρακαλώ, δεν έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Εμένα δεν με ενδιαφέρει αυτή η εκόνα. Νομίζετε ότι παίρνετε δημοσιότητα με αυτήν την κίνηση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Όχι. Καθόλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Αμοιρίδη, σας παρακαλώ μην κάνετε διάλογο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Θα σας πω κάτι: Εδώ, σε αυτό το έδρανο, άλλοι ψεύδονται και άλλοι παραφράζουν τα στοιχεία, ανάλογα με το κομματικό συμφέρον. Ουδέποτε εδώ, σε αυτό το χώρο, σε αυτό το έδρανο, θα ακούσετε από εμένα ένα ψέμα. Έχω, όμως, το δικαίωμα να ρωτάω όποιον θέλω. Και δεν χρειάζεται να μου το δίνει γραπτώς για να το φέρνω εδώ και να σας το αποδεικνύω. Είναι αυτό που ξέρω εγώ, αυτό που πιστεύω εγώ. Όχι η αλήθεια η δική σας, η αλήθεια η δική μου. Να το ξεκαθαρίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Κύριε Αμοιρίδη, τέλος χρόνου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μα τι λέτε τώρα; Στο Κοινοβούλιο μιλάτε. Τι λέτε τώρα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Θα μου πείτε και τι θα πω;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Νομίζετε ότι έχετε το δικαίωμα να λέτε ό,τι θέλετε;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ: Θα μου πείτε τι θα πω; Ο Πρόεδρος. Εσείς τι είστε; Έχετε υποκαταστήσει τον Πρόεδρο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Όχι, αλλά επιτέλους πρέπει να λειτουργεί μέσα σας κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Σας παρακαλώ, κύριε Τζαβάρα.

Κύριε Αμοιρίδη, ολοκληρώσατε και το χρόνο και το λόγο σας. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εκτιμώ ότι ο εισηγητής μας ανέλυσε και το πόρισμα, με τεκμηριωμένα στοιχεία, αλλά και γιατί καταθέσαμε αυτή την πρόταση.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Το λόγο έχει ζητήσει ο Αρχηγός της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και του κόμματος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης. Έχετε δεκαπέντε λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Πράγματι, πρέπει να ομολογήσω ότι με μεγάλη έκπληξη άκουσα πριν από λίγο από τον προλαλήσαντα ότι υπάρχει και αντίθετη άποψη συνταγματολόγου. Πέρα από οποιαδήποτε διάθεση διαφορετικής έκφρασης λόγου, καλό θα ήταν να κατατεθεί στα Πρακτικά μέχρι το τέλος της συνεδρίασεως.

Εν πάση περιπτώσει, αυτοί οι συνταγματολόγοι, στους οποίους εμείς ακουμπάμε, δεν είναι τίποτα υπερσυντηρητικοί, δεξιόι, ακροδεξιόι. Είναι ο Μιχάλης ο Σταθόπουλος. Είναι ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, ο κ. Ευάγγελος Βενιζέλος. Είναι ο Υπουργός Υγείας, ο κ. Λοβέρδος.

Όπως είπε και ο Πρόεδρος της Βουλής και είναι στα Πρακτικά, τα οποία σας τα διαβάσαμε πριν από λίγο: Επιτέλους, πότε ισχύει το σωστόν, το ορθόν και το σοβαρόν; Όταν μας εξυπηρετεί ή όταν δεν μας εξυπηρετεί; Είναι μία αλήθεια.

Εν πάση περιπτώσει, γιατί αρνείστε αυτήν τη γνωμάτευση; Εγώ κάλεσα εις την αρχή της συνεδρίασεως τους δύο συνταγματολόγους Υπουργούς να έρθουν εδώ, να υποστηρίξουν τη θέση και το σύγγραμμα τους. Δεν θα έρθουν, κύριοι συνάδελφοι, γιατί τους το απαγορεύει η απόφαση την οποία έχετε ήδη πάρει, η ειλημμένη απόφασή σας. Διαφορετικά, και λαλίστατος είναι ο κ. Λοβέρδος και εξαιρετικά ευφυής και μεθοδικός ο κ. Βενιζέλος. Δεν θα έρθουν. Προσπαθώ, όμως, να σκεφθώ πώς θα έρθουν στις 24.00' να ψηφίσουν, όταν εδώ η Βουλή τους καλεί –δεν λέω εγκαλεί- γι' αυτήν τους την ενέργεια και πράξη να μην έρθουν. Πώς θα έρθουν να ψηφίσουν; Πώς θα εμφανιστούν στο Σώμα να ψηφίσουν παραπομπή, τη στιγμή που οι ίδιοι αρνούνται ότι είναι θέμα του δικαστικού συμβουλίου, αλλά είναι απόφαση της Βουλής;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Και να έχετε υπ' όψιν σας ότι δημιουργείτε ένα δεδικασμένο, το οποίο θα συνεχίσει αύριο και μεθαύριο να υπάρχει εδώ ως τρόπος σκέψης και λειτουργίας της Βουλής, ενώ δεν είναι σωστό και ορθό, και αναλαμβάνετε ευθύνη εξαιρετικά μεγάλη.

Πάμε τώρα επί της ουσίας. Έχουμε σκεφθεί κάτω από ποιες συνθήκες σήμερα συνεδριάζουμε και τι ψάχνουμε να βρούμε; Εάν υπήρξαν παρατυπίες κατά την πολιτική πράξη της Νέας Δημοκρατίας; Σαφώς υπήρξαν. Υπήρξαν μίζες, μαύρο χρήμα; Άκουσα από τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ να λένε «όχι, δεν ευρέθη». Να τους κατηγορήσω και να τους καταγγείλω ότι δεν ήταν αρκετά μεθοδικοί να φέρουν την υπόθεση μέσω του Κοινοβουλίου; Ναι, να το κάνω. Μήπως το ΠΑΣΟΚ δεν έδωσε, την περίοδο 2000-2004, 940 εκατομμύρια σε οργανισμούς ΟΤΑ, σε εκκλησίες και σε άλλους οργανισμούς; Τα πέρασε, όμως, μέσα από τη Βουλή και δεν εγκαλείται το ΠΑΣΟΚ.

Εν τέλει, ας το δούμε λίγο ευρύτερα. Τα έδωσε ποιος σε ποιον; Τα έδωσε ο Υπουργός σε κάποιον ιδιώτη να τα πάρει και να φύγει; Τα έδωσε σε κάποιον «λαμόγιο», όπως είναι η φράση της τελευταίας περιόδου; Όχι! Τα έδωσε το δημόσιο στο ευρύτερο δημόσιο. Τα έδωσε το δημόσιο σε ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου, όχι ιδιωτικού δικαίου. Εάν κάποιος πρέπει να φωνάζει, είναι οι υπόλοιπες μονές, γιατί ξαφνικά είχατε τέτοια «περιποίηση» στη μια και δεν είχατε στην άλλη. Είναι ο μόνος που μπορεί να φωνάξει.

Σε αντιδιαστολή εκείνου, σήμερα τι έχουμε; Η πολιτεία δίνει

περιουσία του δημοσίου, και μάλιστα του Πολεμικού Ναυτικού, για να γίνει ένα ισλαμικό κέντρο και 80 εκατομμύρια από πάνω! Φωνάζουμε, λοιπόν, γιατί εν πάση περιπτώσει προμηδοτήθηκε η Ορθοδοξία στο πρόσωπο, εάν θέλετε, ενός νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, ενός Μοναστηριού και δεν ρωτάμε ξαφνικά γιατί πρέπει να πληρώσουμε για το ισλαμικό κέντρο, το οποίο επισύρει και κινδύνους;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Εκτός εάν υπάρχει κάποιος ικανοποιημένος Έλληνας με την εικόνα που είχαμε σήμερα στα Προπύλαια, όπου δεν ήταν, εάν θέλετε, θρησκευτική ανέλιξη, ήταν επίδειξη ισχύος, ότι εδώ είμαστε και έχουμε το πάνω χέρι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Αυτό ήταν, εδώ είμαστε και έχουμε το πάνω χέρι! Και ερωτώ: Γιατί πέρυσι, πρόπερσι, αντιπρόπερσι δεν είχαμε αυτήν την πολιορκία, αυτήν την κατάληψη και γιατί πρώτη φορά τώρα; Τώρα σκέφθηκαν να κάνουν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα, τα άλλα χρόνια δεν τα έκαναν; Έκαναν, αλλά στους δικούς τους κλειστούς χώρους που υπάρχουν. Τώρα λένε «κοιτάξετε, είμαστε εδώ». Και πού; Στα Προπύλαια, προκλητικά!

Βεβαίως, η εικόνα την οποία έδωσε σήμερα η Ελλάδα, η καμένη η Ελλάδα, από τηλεοράσεως ήταν ίδια με εκείνη της Υεμένης. Ίδια εικόνα!

Εάν νομίζετε ότι αυτό ικανοποιεί, ικανοποιεί. Εάν νομίζετε ότι είναι εύγε, εύγε! Αν νομίζετε μπράβο μας, μπράβο μας που τα φέρνουμε εκεί τα πράγματα. Αλλά για δείτε καλά το τι έγινε στη Θράκη. Δείτε τις εκλογές τις περιφερειακές. Δείτε, λοιπόν, τμήματα που καταγγέλλει ο Παυλίδης –της Νέας Δημοκρατίας, ο δικός σας- και περίμενα κάποιος από εσάς να το πει, ότι υπήρξαν σε συγκεκριμένα εκλογικά τμήματα της μειονότητας ποσοστά 97%. Είναι έτσι ή όχι, κύριε Κοντέ, που είστε από εκεί; Τι σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει ότι όχι οι Έλληνες Μουσουλμάνοι, αλλά αυτοί που αυτοτιπλοφορούνται Τούρκοι –δεν είναι δικός μας ο χαρακτηρισμός- απεφάσισαν ποιος θα είναι ο πρώτος περιφερειάρχης της Θράκης. Μπράβο μας! Μπράβο μας που το κατορθώσαμε.

Και το κατορθώσαμε τώρα σε περιφερειακό επίπεδο και αύριο το πρωί θα το δούμε και σε επίπεδο εθνικών εκλογών. Δηλαδή, θα καταστήσουμε την Ελλάδα περίπου όμηρο σαν την κυβέρνηση της Βουλγαρίας. Αυτό μεθυστεύεται. Είναι πηγαίνει το πράγμα. Δεν πρέπει να μας προβληματίζει; Δεν πρέπει να μας ανησυχεί; Δεν είναι τεράστιος κίνδυνος αυτός που έρχεται; Δεν βλέπετε μπροστά σας το τι θα συμβεί; Να, λοιπόν, που έγινε. Και βγαίνει και φωνάζει ο άνθρωπος, 97% σε συγκεκριμένα εκλογικά τμήματα. Άρα, λοιπόν, θέλετε να κρυφτείτε πίσω από το δάκτυλό σας. Μην το κάνετε. Γιατί σήμερα δεν είστε Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, είστε Κυβέρνηση Ελλάδος και οποιαδήποτε πράξη σας, έχει συνέπεια πάνω στην Ελλάδα. Θα έλεγα, λοιπόν, λίγο περισσότερη προσοχή.

Φεύγω από το στενό όριο του περιγραφόμενου ως σκανδάλου. Έρχομαι εις την περιρρέουσα ατμόσφαιρα σήμερα. Πού βρίσκεται η Ελλάδα; Καταλάβατε τι έκανε η Γερμανία χθες; Το έχετε συνειδητοποιήσει; Έχετε φοβηθεί καθόλου; Εχθές είχαμε για άλλη μια φορά κήρυξη πολέμου. Δεν είχαμε με ερπύστριες και με στούκας, αλλά είχαμε κήρυξη πολέμου από την κ. Μέρκελ. Μας είπε, να χαθείτε και συμπλήρωσε ο Υπουργός Οικονομικών, δεν θα πετάμε εμείς τα λεφτά από ελικόπτερο στους Έλληνες. Μας απομονώνουν. Και συμπληρωματικά βγαίνει η Αυστρία, η άλλη γερμανόφωνη χώρα και λέει, εμείς τα 190 που έχουμε συμφωνήσει και υπογράψι δεν τα δίνουμε σαν τρίτη δόση. Αυτή είναι η ατμόσφαιρα γύρω μας. Δεν αντιλαμβάνεστε ότι σε αυτήν την ατμόσφαιρα την πολεμική στην Ευρώπη, όπου η κάθε μία χώρα μετά την άλλη πέφτουν -η Ιρλανδία, Πορτογαλία, Ισπανία, χαλάει ο κόσμος- εμείς γιατί να είμαστε μια γροθιά;

Θα χωρίζομαστε εδώ μέσα για το εάν ο κ. Κοντός δεν έβαλε σωστά την υπογραφή του, έκανε μία παρατυπία; Περί αυτού πρόκειται. Έκλεψε; Στην αγχόνη. Όλοι ομολογούμε ότι αυτός ο άνθρωπος δεν έκλεψε. Και απευθύνομαι σε αυτόν, γιατί αυτός είναι στην Αίθουσα. Βγήκε κανείς από εμάς που να πει ότι πήρε μίζα; Τι μας χωρίζει επιτέλους; Γιατί πρέπει, λοιπόν, να προχωράμε; Είπε συναίνεση ο Πρωθυπουργός, τον ακούσατε. Το φωνάζω

οκτώ μήνες. Χαίρομαι που το είπε έστω και την επομένη των εκλογών. Πώς πάμε με συναίνεση, όταν εδώ μέσα σκοτωνόμαστε για τέτοια θέματα; Ποια συναίνεση θέλετε να προχωρήσει, εκτός αν είναι πυροτέχνημα σαν το εκβιαστικό δίστημα των εκλογών, που το είπα και το έπιασα ότι δεν πάει για εκλογές. Εκβιάζει την κινούμενη άμμο της Κοινοβουλευτικής του Ομάδας για να μη μιλάει κανείς. Αλλά αυτά τα πράγματα πρέπει να τα λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν. Γιατί επιμένετε ότι δεν έχει επέλθει και η παραγραφή; Εσείς οι ίδιοι –να σας θυμίσω εδώ, να σας φέρω τα Πρακτικά να σας δείξω– το Πάσχα του 2009 λέγατε ότι η Νέα Δημοκρατία θα κλείσει τη Βουλή για να επέλθει η παραγραφή. Εσείς δεν το λέγατε, όταν ο Καραμανλής έκλεινε τη Βουλή; Εσείς οι ίδιοι! Εσείς, λοιπόν, που ομολογούσατε τότε ότι παραγράφεται με το κλείσιμο της Βουλής, σήμερα μας λέτε ότι δεν παραγράφεται. Πότε δεν ξέρατε τι λέγατε, τότε ή τώρα;

Πολύ φοβούμαι ότι όλη αυτή η διαδικασία, η εμμονή σας για να παραγραφεί, συνιστά πολιτική δίωξη. Περί αυτού πρόκειται. Αυτή η εμμονή αυτό μου βγάζει εμένα. Και αν ξεκινάμε με τέτοια σκεπτικά περί πολιτικής δίωξης, πώς θα συνεννοηθούμε;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Γιατί θέλετε αύριο η Νέα Δημοκρατία να προσέλθει σ' αυτό το κλίμα της συναίνεσης, για το οποίο εγώ αγωνίζομαι τόσο καιρό και τότε τορπιλίζετε εσείς και τότε εκείνοι; Πώς θα γυρίσω εγώ αύριο το πρωί να τους πω, αφήστε τα αστεία και ελάτε να πάμε σε ένα διάλογο; Θα μου πουν, «να, τους είδες» και θα έχουν δίκιο.

Γιατί, λοιπόν, το αποτολμάτε; Γιατί πάτε να τορπιλίζετε μια τελευταία ευκαιρία που μπορεί να έχει η Ελλάδα; Ποιο είναι το διακύβευμα; Να πάνε ενδεχομένως φυλακή, να ξεφτιλιστεί η υπόληψη και το κύρος πολιτικών επειδή πήραν, λέει, περιουσία του δημοσίου και την έδωσαν στο ευρύτερο δημόσιο. Λεφτά πήραν; Μίζες πήραν; Όχι. Γιατί, λοιπόν, αυτή η πολιτική εμπάθεια; Ποιον ωφελεί σ' αυτήν την κατάσταση;

Έχετε υπ' όψιν σας –και απευθύνομαι στους νεότερους– όταν δεν ήμουν Βουλευτής, αλλά δημοσιογράφος που κυνηγούσε το ΠΑΣΟΚ –και πολλοί μου το κρατάτε από τότε– με την «TV PRESS» και ήμουν κοντά στον Κώστα Μητσοτάκη, πήγα και του είπα «γονατιστός» και «κλαίγοντας» στο γραφείο του στη Ρηγίλλης «Πρόεδρε, έχεις δεμένο τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησεως, με μίζες και μαύρο χρήμα. Άσε τον Παπανδρέου. Δεν θα κερδίσουμε τίποτα ούτε η Ελλάδα ούτε η Νέα Δημοκρατία». Δεν με άκουσε. Και βεβαίως μπήκαμε σε μια περιπέτεια της οποίας το αποτέλεσμα είστε όλοι γνώστες.

Τώρα, λοιπόν, σας λέω ότι δεν ωφελεί τίποτα και από καμμία πλευρά. Δεν ωφελεί. Μην ανοίγετε τον ασκό του Αιόλου. Δεν έχετε κανένα λόγο. Είσαστε καβάλα μετά τις περιφερειακές εκλογές. Μη χαλάτε αυτό το οποίο σας έδωσε ο ελληνικός λαός ως εσχάτη ευκαιρία. Αυτό το οποίο δείχνετε σήμερα, αυτή η πολιτική εμπάθεια δεν μπορεί να έχει την υπογραφή και την σφραγίδα του ελληνικού λαού. Προσέξτε, κάνετε λάθος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Καρατζαφέρη, Πρόεδρο του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Το λόγο έχει η κ. Ελισάβετ Βόζεμπεργκ, Βουλευτής Α' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας, για οκτώ λεπτά.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινά μου έκανε κατάπληξη το γεγονός ότι ο εισηγητής της Πλειοψηφίας μπήκε σ' αυτή την Αίθουσα και ουσιαστικά επιχείρησε να μας κάνει μάθημα περί διαφάνειας, περί φότων και περί καθαρότητας. Και το λέω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί δεν ακούσαμε τίποτα για τις κατηγορίες. Κατηγορούνται με το πόρισμα της Πλειοψηφίας πέντε πρώην Υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας για αξιόποινες πράξεις και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, ο οποίος μάλιστα από το χρόνο του ζήτησε και παροχή περαιτέρω τεσσάρων λεπτών, είπε ότι «δεν αναφέρομαι ακριβώς στα αδικήματα διότι θα τα εξειδικεύσουν οι συνάδελφοί μου που θα λάβουν το λόγο μετά, δηλαδή ο κ. Αμοιρίδης και η κ. Γιαννακοπούλου». Ακούσατε εσείς εν συνεχεία τον κ. Αμοιρίδη να αναφέρεται στα αδικήματα με τα οποία το πόρισμα μας ζητεί σήμερα να ασκήσουμε ποινική δίωξη σε βάρος πρώην Υπουργών της Νέας Δημοκρατίας για αξιόποινες

πράξεις;

Δεν είναι τυχαίο ότι το αποφύγανε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το αποφύγανε διότι έχουν παρανομήσει, διότι η εντολή την οποία έδωσε η Πλειοψηφία της Βουλής για τη σύσταση ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής για τη διερεύνηση προκαταρκτικής εξέτασης, αφορούσε άλλες αξιόποινες πράξεις από αυτές που το πόρισμα παραπέμπει. Και γνωρίζουν ο εισηγητής και η Πλειοψηφία ότι δεν είχαν δικαίωμα να το κάνουν αυτό, διότι όταν η πρόταση είναι για απιστία και για ψευδή βεβαίωση και σήμερα ζητείται να ασκηθεί η ποινική δίωξη για ξέπλυμα βρώμικου χρήματος και για απιστία, οι άνθρωποι που ελέγχονται δεν έχουν εξηγήσει, δεν έχουν απολογηθεί ενώπιον της προκαταρκτικής επιτροπής, δεν έχουν παράσχει εξηγήσεις όπως τους δίνει δικαίωμα το Σύνταγμα και οι νόμοι του κράτους. Επομένως, πώς παραπέμπονται με αυτές τις πράξεις για τις οποίες δεν υπάρχει καν φάκελος, δεν υπάρχουν στοιχεία;

Εκτός αυτού δεν το έκαναν για άλλον ένα λόγο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Διότι επί ένα χρόνο έχετε προσπαθήσει να εκπαιδεύσετε την κοινή γνώμη ότι οι άνθρωποι αυτοί έχουν διαπράξει αξιόποινες πράξεις και θα τους οδηγήσετε στη φυλακή γιατί εσείς είστε οι di Pietro, οι θιασώτες της κάθαρσης. Αλλά δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό γιατί δεν σας βγαίνουν τα στοιχεία. Γι' αυτό και την προτεραιότητα βάλατε το πλέον ατιμωτικό αδίκημα για Έλληνα πολίτη και πόσω μάλλον για άνθρωπο που κατείχε δημόσια αξιώματα, δηλαδή της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, το ξέπλυμα που λέμε.

Ξέρατε γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πόρισμα αυτό είναι ένα νομικό έκτρωμα, όπως θα το διατυπώσω εγώ; Διότι ιδιαίτερα το αδίκημα της νομιμοποίησης από παράνομες δραστηριότητες δεν στοιχειοθετείται σε καμία περίπτωση. Οφείλτε να γνωρίσετε όσοι δεν είστε νομικοί, να μάθετε, να ρωτήσετε τους νομικούς –και έχετε πολλούς στην πλειοψηφία– αλλά και να διαβάσετε εγχειρίδια, ότι ειδικά αυτό το αδίκημα έχει δύο δράστες. Αυτών ο οποίος προβαίνει στην παράνομη δραστηριότητα και αυτόν –είτε είναι ο ίδιος είτε είναι κάποιος άλλος– που τα έσοδα που προέρχονται από την παράνομη δραστηριότητα τα νομιμοποιεί. Αυτήν τη στιγμή, κατηγορείτε συναδέλφους σας, πρώην Υπουργούς της προηγούμενης Κυβέρνησης ότι από δόλο και από σκοπιμότητα τι έκαναν; Έδωσαν, εντολή –γιατί λέτε για ηθική αυτοουργία– προκάλεσαν σε κάποιον την απόφαση να διαπράξει ένα έγκλημα, από το οποίο έγκλημα υπήρξαν έσοδα και προκάλεσαν και την απόφαση να νομιμοποιηθούν αυτά τα έσοδα. Έλεος!

Δεν μπορεί να σταθεί σε κανένα μυαλό αυτό το οποίο προτείνετε. Το κάνατε την προτεραιότητα, πάλι άσχεφα και επιπόλαια, γιατί νομίζατε ότι ακόμα και αν ευσταθούσε, που δεν ευσταθεί, θα μπορούσε να παρακαμφθεί η εξάλειψη του αξιοποίνου, δηλαδή η παραγραφή. Ούτε και σε αυτό δεν είστε διαβασμένοι. Διότι ακόμη και αυτό αν είχε συμβεί, η εντολή ή η πρόκληση της απόφασης από τον Υπουργό έχει αφετηρία συγκεκριμένη χρονική στιγμή και είναι πριν από το 2007 και επομένως και αυτό υπόκειται στην εξάλειψη του αξιοποίνου.

Θεωρώ αδιανόητο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα, ότι σ' αυτήν την Αίθουσα κατηγορούνται πρώην Υπουργοί για αδικήματα που έχουν σχέση με βρώμικο χρήμα όχι ως προς το ξέπλυμα, ως προς το πολιτικό βρώμικο χρήμα, έχοντας ανοίξει λογαριασμοί και μη έχοντας βρει τίποτα. Δεν έχετε βρει ούτε 1 ευρώ σε διακίνηση προσώπων Υπουργών ή πολιτικών προσώπων και αυτό είναι το πρόβλημά σας. Ακουμπάτε ύπουλα πίσω από τη δίωξη που ασκεί η τακτική δικαιοσύνη για οποιοσδήποτε ενόχους. Γιατί εμείς δεν μπορούμε να βγάζουμε ενόχους, όπως έχετε βγάλει εσείς, παραβιάζοντας το τεκμήριο της αθωότητας στις τηλεοράσεις και στον τηλεοπτικό διάλογο για να προκαταλάβετε αποφάσεις.

Κρύβετε, λοιπόν, πίσω από την τακτική δικαιοσύνη, για να πείτε ότι έφταιγαν και οι Υπουργοί. Και λέτε και κάτι άλλο στα αδικήματα που προτείνετε, αλλά δεν τα έχετε διαβάσει. Δεν διαβάζετε τι λέει ο νόμος, τι θα πει απιστία περί την υπηρεσία και μάλαστα σε ηθική αυτοουργία. Σας εξηγώ, λοιπόν, ότι σημαίνει πως κάποιος, δηλαδή οι Υπουργοί τους οποίους κατηγορείτε, προκάλεσαν σε τρίτους την απόφαση να βλάψουν σκόπιμα το δημόσιο

και να εισπράξουν όφελος οι ίδιοι οι τρίτοι. Πού το βρήκατε αυτό;

Τολμάτε να οργανώνετε κατηγορίες μη έχοντας ελέγξει τους λογαριασμούς της Μονής, μη έχοντας ελέγξει τις εξωχώριες εταιρείες, μη έχοντας ελέγξει τη διαδρομή του χρήματος και όσο την ελέγξατε σταθήκατε στο γεγονός ότι δεν έβγαλε τίποτα και ούτε αυτό δεν σας ανέστειλε εμπρός στη σκοπιμότητα και κυρίως λέγοντας διά στόματος του κ. Ρόβλια ότι η ζημία του ελληνικού δημοσίου είναι 1 δισεκατομμύριο ευρώ, διά στόματος του κ. Αμοιρίδη στο «ΜΕΓΑ» και στο «ΣΚΑΪ», στις 26 Σεπτεμβρίου, αν δεν με απατά η μνήμη μου, 110 εκατομμύρια ευρώ, δια στόματος του κ. Καρχιμάκη 2 δισεκατομμύρια ευρώ. Δείτε την απόκλιση!

Έρχεστε σήμερα και αρθρώνετε μία λογιστική που λέει: Ξέρετε κάτι; Υπήρξαν κάποιες αυθαίρετες εκτιμήσεις, που βγάζουν ότι εν πάση περιπτώσει υπάρχει ζημία. Αλλά τότε, αφού έχετε καταλήξει ότι υπάρχει ζημία, γιατί την προηγούμενη ζητάτε την διενέργεια πραγματογνωμοσύνης; Τουλάχιστον δεν έχετε και την ευαισθησία, όταν κατηγορείτε συναδέλφους σας, να πείτε «ας περιμένουμε το πόρισμα της πραγματογνωμοσύνης να μας δείξει αν έγινε ή δεν έγινε ζημία, προκειμένου να βγούμε στον ελληνικό λαό και να πούμε ότι εμείς είμαστε πεντακάθαροι, υπηρετούμε το φως και τη διαφάνεια και τους στείλαμε στο ικρίωμα».

Αυτό δεν λέγεται πολιτική εντιμότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Λέγεται πολιτική σκευωρία και προπάντων λέγεται πολιτική ανεντιμότητα, τομή στον πυρήνα της δικαιοσύνης, του δικαίου, της δημοκρατίας και της νομιμότητας. Κυρίως δεν έχετε καταλάβει κάτι -οι κύριοι της Πλειοψηφίας εννοώ- ότι αυτήν τη στιγμή δεν είμαστε για να αρθρώνουμε διαπρύσιους λόγους περί ηθικής και περί δικαίου. Για μένα κατά τεκμήριο είμαστε όλοι και ηθικοί και έντιμοι, αλλά καλούμαστε και να το αποδείξουμε σε τέτοιες διαδικασίες. Διότι για πρώτη φορά μας δίνει ένας κακός νόμος -και το Σύνταγμα, όμως- το δικαίωμα να έχουμε εισαγγελικά ή ανακριτικά καθήκοντα και σε αυτά να αναφερόμαστε σε συναδέλφους μας.

Ε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν δικαιούστε να αυθαιρετείτε και να κάνετε εκτιμήσεις εκ του προχείρου, για το αν υπήρξε ή όχι ζημία σε βάρος του ελληνικού δημοσίου και ποιοι ευθύνονται γι' αυτό.

Να μέινετε μόνο αν έχετε πράγματι στοιχεία, επιχειρήματα, αριθμούς, τεκμήρια, μαρτυρικές καταθέσεις που να σας λένε με σαφήνεια και να προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις, αν όχι αποχρώσεις, ότι οι Υπουργοί τους οποίους κατηγορείτε ήθελαν με πρόθεση, γνώριζαν α priori ότι με την πράξη τους, είτε υπογραφή λέγεται είτε διενέργεια λέγεται είτε τηλεφώνημα, βλάπτουν το ελληνικό δημόσιο και το επιθυμούν και το πράττουν. Αυτό είναι ανέντιμο να το γράφετε στο πόρισμά σας όταν δεν το γνωρίζετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ήθελα μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Δεν έχω καταχραστεί το χρόνο σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Έχουμε πίεση χρόνου για την ψηφοφορία.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Μόνο μισό λεπτό. Δυστυχώς ο χρόνος δεν είναι επαρκής. Θα μπορούσα να μιλάω πάρα πολύ ώρα γι' αυτό, γιατί σας βεβαιώνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το πόρισμα το ξέρω απ' έξω. Επαναλαμβάνω το χαρακτηρισμό ότι πρόκειται περί νομικού εκτρώματος και σας δηλώνω ότι η Νέα Δημοκρατία όταν κατήγγειλε σκευωρία ήξερε πάρα πολύ καλά τι έλεγε. Ήξερε εκείνους τους ανεξέλεγκτους λογαριασμούς για τους οποίους και σήμερα δεν έχετε απάντηση. Ήξερε ότι δεν μπορείτε να αποτιμήσετε τη ζημία σε βάρος του ελληνικού δημοσίου. Ήξερε ότι δεν θέλετε να ελέγξετε τις εξωχώριες εταιρείες, ειδικά θα το είχατε κάνει. Αλλιώς ομολογώ ότι δεν έχετε την ικανότητα ως κράτος να επιβάλει στην Κύπρο να σας ανοίξει τις εξωχώριες εταιρείες. Δεν κάνετε διαχειριστικό έλεγχο στη Μονή. Δεν κάνετε φορολογικό έλεγχο. Χωρίς στοιχεία παραπέμπετε ανθρώπους να δικαστούν και αυτό είναι πολιτικά ανέντιμο και ανήθικο βαθιά σε βάρος του Κοινοβουλίου, της δημοκρατίας και των θεσμών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε την κ. Βόζεμπεργκ, Βουλευτή Α' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας.

Το λόγο έχει η κ. Κωνσταντίνα Γιαννακοπούλου, Βουλευτής Μεσσηνίας του ΠΑΣΟΚ. Να παρακαλέσω να είμαστε ακριβείς στο χρόνο γιατί έχουμε μεγάλη πίεση μέχρι το χρόνο της ψηφοφορίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα ολοκληρώνεται η τελική φάση της κοινοβουλευτικής εξέτασης ενός σκανδάλου τεραστίων οικονομικών, πολιτικών, κοινωνικών και ηθικών διαστάσεων που συντάραξε συθέμελα το δημόσιο βίο της χώρας. Είναι ένα σκάνδαλο το οποίο έχει συγκεκριμένους φυσικούς και ηθικούς αυτουργούς που παραμένουν στην ατιμωρησία οδηγώντας το πολιτικό σύστημα στην περαιτέρω απαξίωση και ανυποληψία της πολιτικής ηθικής, της νομιμότητας, των πολιτικών αξιών, των αρχών και των δημοκρατικών θεσμών. Είναι ένα σκάνδαλο το οποίο συνιστά μία χαρακτηριστική περίπτωση ομαδικής οργανωμένης και συντονισμένης καταπάτησης του δημοσίου συμφέροντος από τους υποτιθέμενους λειτουργούς του.

Και πριν προχωρήσω στην ουσία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου σας παρακαλώ πολύ, να κάνω μία παρατήρηση πάνω στη σημερινή διαδικασία, στη σημερινή συζήτηση, γιατί υπάρχει μία τεράστια παρεξήγηση ή σήμερα κάποιοι εσκεμμένα προσπαθούν να δημιουργήσουν εντυπώσεις.

Και εξηγούμαι. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα το ελληνικό Κοινοβούλιο δεν παραπέμπει κανέναν μα κανέναν στο ειδικό δικαστήριο. Σήμερα αποφασίζουμε με βάση το άρθρο 158 του Κανονισμού της Βουλής για την παραπομπή ή όχι των πέντε πρώην Υπουργών στο Δικαστικό Συμβούλιο, ένα αμιγές δικαστικό όργανο το οποίο θα αποφασίσει την παραπομπή ή όχι στο Ειδικό Δικαστήριο.

Και επειδή μας κατηγορήσαν για πολιτική εμπάθεια είτε ότι κάנוμε δήθεν πολιτική δίωξη, εγώ θέλω να ρωτήσω το εξής. Μπορεί να κάνει πολιτική δίωξη ένα δικαστήριο, ένα αμιγές δικαστικό σώμα το οποίο θα αποφασίσει την παραπομπή στο ειδικό δικαστήριο; Απαντήστε μας. Γιατί αν υπονοείτε κάτι για την ελληνική δικαιοσύνη, να έρθετε εδώ και να το πείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εμείς απλώς κάνουμε τη δουλειά μας ενυσυνείδητα, χωρίς καμμία διάθεση αντεκδίκησης, χωρίς να φοράμε πράσινα γυαλιά, χωρίς κομματικές μωπατικές παρωπίδες.

Και προχωρώ. Τα αίτια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα οποία οδήγησαν την επιτροπή μας στη σύνταξη παραπεμπτικού πορίσματος στο Δικαστικό Συμβούλιο κατά πέντε πρώην Υπουργών της Νέας Δημοκρατίας, είναι μία αλληλουχία σοβαρών αποχρώσεων ενδείξεων παράνομων πράξεων, που όσο καλόπιστα και αν το δει κανείς, δεν μπορεί με τίποτα να θεωρήσει ότι όσα έγιναν δεν εμπεριέχουν δόλο των εμπλεκόμενων.

Γιατί δεν δικαιολογείται αλλιώς η λήψη της απόφασης για τις ανταλλαγές και η υλοποίησή τους δίχως την ύπαρξη νομίμων τίτλων της Μονής για τη λήψη. Γιατί δεν δικαιολογείται η αυθαίρετη και παράνομη υπαγωγή της Βιστωνίδας και των παραλίμνιων εκτάσεων στη διαδικασία των ανταλλαγών ως δήθεν περιουσία της Μονής και οι υπερεκτιμήσεις και υποεκτιμήσεις της αξίας των ακινήτων που περιελήφθησαν στις ανταλλαγές.

Ισχυρίζεστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιδιαίτερα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι δήθεν στο σκάνδαλο της Μονής Βατοπεδίου δεν υπάρχει ζημία για το ελληνικό δημόσιο. Σας απαντούμε: Δεν συνιστά ζημία του ελληνικού δημοσίου η ανταλλαγή χιλιοστών των λιμναίων εκτάσεων με ακίνητα-«φιλέτα» του ελληνικού δημοσίου, όπως το ολυμπιακό ακίνητο στους Θρακομακεδόνες, όπως τα δάση, όπως αρχαιολογικοί χώροι, όπως παραθαλάσσιες περιοχές; Δεν προκύπτει αυτονόητη και αυταπόδεικτη ζημία από την υπερεκτίμηση της λήμνης Βιστωνίδας και των παραλίμνιων εκτάσεων με τη συστηματική υποεκτίμηση ακόμη και κάτω από την αντικειμενική αξία των ακινήτων που προσφέρθηκαν διά των ανταλλαγών; Αλλά κυρίως δεν προκύπτει αυτονόητη και αυταπόδεικτη ζημία, όταν το ελληνικό δημόσιο αντάλλαξε με τη Μονή Βατοπεδίου ακίνητα που και στις δύο περιπτώσεις ανήκουν σε αυτό; Τι ακριβώς αντάλλαξε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Μονή Βατοπεδίου με το ελληνικό δημόσιο; Τα ακίνητα, τα οποία ήδη ανήκαν σε αυτό; Αυτός είναι ο

εμπαιγμός, αυτός είναι ο δόλος, αυτές είναι οι κακουργηματικές και οι εγκληματικές πράξεις σε βάρος του ελληνικού δημοσίου που τελήστηκαν με την άμεση ή έμμεση συμμετοχή των εμπλεκόμενων πολιτικών προσώπων.

Τώρα, όσον αφορά το ύψος της ζημίας -γιατί προφανώς υπάρχει σύγχυση για το εάν υπήρξε ζημία ή και για το ύψος της ζημίας, που είναι δύο τελείως διαφορετικά πράγματα- του ελληνικού δημοσίου, αυτό είναι ίσο ακριβώς με την αξία του συνόλου των εκτάσεων που προσφέρθηκαν στη Μονή Βατοπεδίου με τη διαδικασία των ανταλλαγών, όπως ακριβώς αναφέρεται. Δεν το λέω εγώ αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το λέει η υπ' αριθμόν 87/2008 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου της Ροδόπης -ή κάνει μήπως και το Πολυμελές Πρωτοδικείο Ροδόπης λάθος σε αυτό;- αλλά και στην από 15-9-2010 κατάθεση του Προέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, του κ. Φωκίωνα Γεωργακόπουλου στην επιτροπή μας, σύμφωνα με την οποία η ζημία του δημοσίου, η καθαρά υλική ζημία, ισούται με την αξία των ακινήτων από τα οποία αποξενώθηκε το ελληνικό δημόσιο εξαιτίας των ανταλλαγών δημόσιας γης και ύδατος με επίσης δημόσια ακίνητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τα προαναφερόμενα και όχι μόνο προκύπτει αβίαστα ότι το σκάνδαλο της Μονής Βατοπεδίου προέκυψε από τις συντονισμένες παρεμβάσεις πολιτικών προσώπων, είτε άμεσα, όπου είχαν αρμοδιότητα είτε έμμεσα, όπου χρειαζόταν συντονισμό.

Η διερεύνηση, λοιπόν, της πηγής αυτού του συντονισμού μάς απασχόλησε πολλές φορές κατά τη διάρκεια της συνολικής διαδικασίας των επιτροπών και ιδιαίτερα της προκαταρκτικής, διερεύνηση η οποία σε πολλές περιπτώσεις ενέπλεκε το πρόσωπο του κ. Ρουσόπουλου και αποκάλυπτε το πρωτοφανές ενδιαφέρον του για την εξέλιξη του σκανδάλου, εκμεταλλευόμενος και τη μεγάλη επιρροή που ασκούσε στα τότε μέλη της Κυβέρνησης λόγω της θέσης ισχύος που κατείχε ως Υπουργός Επικρατείας.

Το ενδιαφέρον του κ. Ρουσόπουλου προκύπτει τόσο από τη συνάντησή του παρουσία του κ. Κοντού με τους εκπροσώπους των φορέων της Ξάνθης για να καμφθούν οι αντιδράσεις τους, όσο και από τις τακτικότερες τηλεφωνικές συνομιλίες και συναντήσεις που πραγματοποιούσε με τους αρμοδίους Υπουργούς και τους μοναχούς Εφραίμ και Αρσένιο, προκειμένου να έχει την πλήρη εποπτεία της εξέλιξης της υπόθεσης.

Άλλωστε, οι ανταλλαγές δεκάδων ακινήτων μεταξύ του ελληνικού δημοσίου και της Μονής Βατοπεδίου, οι οποίες ολοκληρώθηκαν με πρωτοφανείς για το ελληνικό δημόσιο ταχύτατες διαδικασίες, δεν θα μπορούσαν να είχαν τελεστεί, εάν δεν υπήρχε ιθύνων νους, εάν δεν υπήρχε συντονιστής, εάν δεν υπήρχε υψηλά ιστάμενος, ο οποίος θα μπορούσε να κάμψει κάθε αντίσταση οποιουδήποτε Υπουργού, όπως ο κ. Ρουσόπουλος.

Από τις ενέργειες του κ. Ρουσόπουλου ως ηθικού αυτουργού και από όσα αναλυτικά αναφέρονται στο σύνολο των πορισμάτων των εξεταστικών, αλλά και της προκαταρκτικής επιτροπής, προκύπτουν ιδιαίτερα σοβαρές ενδείξεις για τη διάπραξη ηθικής αυτουργίας για τα αδικήματα για τα οποία κατηγορούνται οι τρεις πρώην Υπουργοί, τα οποία επιτρέψτε μου, για λόγους οικονομίας χρόνου να αναφέρω αμέσως παρακάτω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βεβαίως για την υλοποίηση του σκανδάλου χρειάστηκαν και άμεσες παρεμβάσεις και ενέργειες Υπουργών στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων και των εξουσιών τους. Σε αυτό το πλαίσιο οι κύριοι Δούκας, Μπασιάκος και Κοντός ευθύνονται αποκλειστικά για την παραίτηση του δημοσίου από το δικαίωμα κυριότητας της λίμνης Βιστωνίδας και των παραλινών εκτάσεων.

Η ευθύνη των τριών πρώην Υπουργών συνοψίζεται επιγραμματικά -μεταξύ άλλων- στα παρακάτω: Πρώτον, στην παροχή της συναίνεσης του δημοσίου στο αίτημα της μονής για από κοινού δήλωση για τη μη έκδοση της απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ροδόπης, το οποίο αναγνώριζε το δικαίωμα κυριότητας του δημοσίου επί της λίμνης.

Δεύτερον, στην υπέρμετρη σπουδή που έδειξε ο κ. Δούκας για την ταχύτατη αποστολή του παραπάνω πρακτικού προς το αρμόδιο δικαστήριο.

Τρίτον, στην υπογραφή της κοινής υπουργικής απόφασης των

κυρίων Δούκα, Μπασιάκου και Κοντού που ανέθετε στην ΚΕΔ τις ανταλλαγές και σηματοδοτούσε το άνοιγμα της διαδικασίας των ανταλλαγών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τέταρτον, στον εντοπισμό από την ηγεσία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης κοινόχρηστων και διαθέσιμων εκτάσεων με οικοπεδική ή τουριστική αξία προκειμένου να ανταλλαγούν με νερό και χωράφια.

Στη βάση των παραπάνω, υλοποιήθηκε και η συνέχεια του σκανδάλου όπου υπογράφηκαν σε χρόνο ρεκόρ τριάντα ένα συμβόλαια ανταλλαγών με πρωτοφανή ζημία του δημοσίου. Οι παραπάνω ενέργειες των τριών Υπουργών, είτε ξεχωριστά ο καθένας είτε από κοινού, είναι αυτές που οδήγησαν τους συντάκτες του πορίσματος να τους αποδώσουν κατηγορίες που ποινικά υπόκεινται στις διατάξεις των αδικημάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε. Πρέπει να ψηφίσουμε στις 24.00'.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να στοιχειοθετήσω τα εγκλήματα.

Ηθική, λοιπόν, αυτουργία για την νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες καθώς σύμφωνα με το πόρισμα της επιτροπής και με τη σχετική ποινική δικογραφία προσπόρισαν αθέμιτο περιουσιακό όφελος στη Μονή Βατοπεδίου και στις εμπλεκόμενες εταιρείες και σε κάθε εμπλεκόμενο τρίτο. Για όσους αμφισβήτησαν και είπαν ότι δεν υπάρχει καμμία τεκμηρίωση του συγκεκριμένου, τους καλώ να διαβάσουν ξανά την παράγραφο 4 του κεφαλαίου β4 του πορίσματος μας, γιατί προφανώς δεν την είχαν διαβάσει. Υπάρχουν αδιάσειστα στοιχεία όπου η ηθική αυτουργία για τη νομιμοποίηση εσόδων τεκμαίρεται.

Επίσης, συναυτουργία στο αδίκημα της απιστίας περί την υπηρέσεια.

Κλείνω, λέγοντας, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν διακατεχόμαστε ούτε από κομματικό ρεβανσισμό ούτε από μικροκομματικές σκοπιμότητες ούτε στήνουμε σύγχρονα πολιτικά ικρίωματα, ψάχνοντας για ιφιγένειες. Κάνουμε τη δουλειά μας ενσυνείδητα και με μόνο εντολέα τον ελληνικό λαό. Σας καλώ να το κάνετε και εσείς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ο κ. Δένδιας έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να σας πω ότι μιλώ συγκλονισμένος σήμερα προς τους συναδέλφους. Δεν θα επιτρέψω ούτε στη φωνή μου ούτε στο ύψος μου να υπερβούν αυτά τα οποία αισθάνομαι. Αισθάνομαι συγκλονισμένος, γιατί παρατηρώ ότι υπολήψεις ανθρώπων με τους οποίους διατήρησα επί μακρά σειρά ετών προσωπική σχέση, κινδυνεύουν να καταβαραθρωθούν στο πλαίσιο σκοπιμοτήτων που υπερβαίνουν κατά πολύ την απονομή της δικαιοσύνης.

Θα σας παρακαλέσω θερμά, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ -ίσως να μην πειστείτε από αυτά που θα σας πω- τουλάχιστον να με ακούσετε και να σταθμίσετε αυτά που θα σας πω, γιατί σας τα λέω ως άνθρωπος και ως νομικός που έχω κάποια επάρκεια σε αυτό το ρόλο και δεν τα λέω με κανέναν τρόπο ως Βουλευτής ή ως διατεθειμένος να υπερασπιστώ οιονδήποτε για οτιδήποτε.

Εδώ όλοι μας ασκούμε δικαστικά καθήκοντα. Η υποχρέωσή μας δεν είναι στο κόμμα μας, δεν είναι στον αρχηγό μας, δεν είναι στους συναδέλφους μας, αλλά είναι στην ιδέα της δικαιοσύνης. Αυτήν υπηρετούμε. Εδώ συμβαίνει το εξής απλό και προφανές. Το Σύνταγμα στο άρθρο 20 παράγραφος 2 κατοχυρώνει πέραν πάσης αμφισβήτησεως το δικαίωμα ακροάσεως του κάθε κατηγορουμένου.

Και εδώ έχουμε πέντε ανθρώπους οι οποίοι καλούνται εδώ και πιθανόν θα αποκτήσουν την ιδιότητα του κατηγορουμένου, των οποίων το δικαίωμα ακροάσεως δεν έχει γίνει σεβαστό σε δύο διαφορετικά επίπεδα. Το πρώτο επίπεδο έχει να κάνει με τις κατηγορίες με τις οποίες η πλειοψηφία της επιτροπής ισχυρίζεται ότι πρέπει να παραπεμφθούν.

Παίρνω το απλούστερο -γιατί δεν έχω χρόνο να επεκταθώ- τις διατάξεις περί ξεπλύματος, νομιμοποίησης προϊόντων εγκλημα-

τικών δραστηριοτήτων του ν.3691/2008. Σας ερωτώ, αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι: Οι πέντε αυτοί άνθρωποι απολογήθηκαν ποτέ γι' αυτήν την κατηγορία; Απολογήθηκαν γι' αυτό που οι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, του ΠΑΣΟΚ, τοποθέτησαν στο πόρισμα την τελευταία στιγμή –όχι την τελευταία ημέρα- έκδοσης του πορίσματος της προανακριτικής επιτροπής;

Ζήτησαν από τους συναδέλφους αυτό που θα ζητούσε και ο έσχατος πταιματοδίκης της ελληνικής δημοκρατίας από οιονδήποτε κατηγορούμενο, για οιοδήποτε αγροτικό πταίσμα στις εσχαιές της Ελλάδος, να απολογηθούν γι' αυτό που κατηγορούνται; Τους το ζήτησαν πριν τους φέρουν εδώ; Αν αυτό δεν συνιστά παράδειγμα της παραβάσεως της συνταγματικής διάταξης, τότε τι είναι; Πώς λέμε ότι δεν βλέπουμε με «πράσινα γυαλιά»;

Και ξεφεύγω από αυτό και πάω στο δεύτερο που συνέβη εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα σήμερα. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής –με απόλυτο σεβασμό και στο ρόλο του και στο πρόσωπό του- έκανε σαφή ανάγνωση της διάταξης. Δεν αμφισβητεί κανείς τη διάταξη, όπως δεν αμφισβητεί κανείς ότι το ίδιο πράγμα συνέβη σ' αυτήν την Αίθουσα. Ασυνεδήτως η Βουλή δεν κατάλαβε τι έκανε στην υπόθεση Παυλίδη.

Αυτό συνιστά δικαίωμα ανθρώπων που δεν άκουσαν τους κατηγορούμενους να απολογηθούν, δεν άκουσαν τους κατηγορούσους και την κατηγορία, δεν άκουσαν τους υπερασπιστικούς ισχυρισμούς και μάλιστα τότε; Πριν όλοι αυτοί οι ισχυρισμοί διατυπωθούν. Γιατί για να είναι εδώ σήμερα η επιστολική ψήφος, είναι βέβαιο ότι απεστάλη σε προηγούμενο χρονικό διάστημα της εδώ διαδικασίας. Είναι δυνατόν να τις καταμετρήσουμε αυτές τις ψήφους και να παραπέμψουμε ανθρώπους μ' αυτές τις ψήφους;

Δεν ξέρετε το αποτέλεσμα. Αν αυτές είναι οι αποφασιστικές ψήφοι, αν μ' αυτές οι πέντε συνάδελφοι παραπεμφθούν, είναι ποτέ δυνατόν αυτό το πράγμα να αποτελεί απονομή δικαίου από το Κοινοβούλιο της χώρας; Αυτό δεν συνιστά πρόδηλη παράβαση του Συντάγματος; Και ομοφώνως αν αποφασίζαμε όλοι ότι θέλουμε να παραβούμε το Σύνταγμα της χώρας και το στενό πυρήνα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που αυτό το Σύνταγμα υπερασπίζει, είχαμε δικαίωμα αυτό να το πράξουμε;

Σας διατυπώνω, λοιπόν, έκκληση απόρριψης του πορίσματος της Πλειοψηφίας. Θα προστατέψουμε και τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας. Σας το λέω εν τιμή ότι δεν θα τις αναφέρω, αλλά έχω καταγεγραμμένες –αν θέλετε να τις καταθέσω στα Πρακτικά- τις νομικές ανεπάρκειες του πορίσματος της Πλειοψηφίας. Αποτελούν ντροπή για πρωτοετή φοιτητή της Νομικής.

Γίνεται λάθος παραπομπή σε άρθρα. Γίνεται λάθος παραπομπή σε παραγράφους. Γίνεται λάθος παραπομπή σε νόμους. Και λέω να τα καταθέσω γιατί δεν θέλω να ευτελίσω τις νομικές γνώσεις οποιουδήποτε. Δεν είναι αυτός ο ρόλος μου εδώ.

Όταν όμως παραπέμπεις έναν άνθρωπο, δεν μπορείς να τον παραπέμπεις με λάθος διάταξη, με λάθος παράγραφο. Δεν μπορείς να αναφέρεις σωρευτικά νόμους όταν ο δεύτερος έχει καταργήσει τον πρώτο. Δεν μπορείς να αγνοείς τι σημαίνει το ξέπλυμα χρήματος. Δεν μπορείς να μην ξέρεις ότι αυτό δεν είναι βασικό αδίκημα, είναι εξαρτημένο αδίκημα. Δεν μπορείς να μην ξέρεις τι πρέπει να περιλάβεις στο πόρισμα, ώστε η διάταξη αυτή να είναι ορισμένη. Δεν μπορείς να μην τα ξέρεις.

Δεν μπορείς να έρχεσαι –και θα με συγχωρήσει ο κύριος συνάδελφος που δεν είναι στην Αίθουσα αυτήν τη στιγμή- με αλαζονεία και να λες «από τα λίγα νομικά που ξέρω εγώ, έτσι κρίνω». Δεν κρίνονται έτσι οι υπολήψεις των ανθρώπων, από τα λίγα νομικά που ξέρει ο καθένας μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω και κάτι για το ζήτημα της εξάλειψης του αξιόποινου. Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι σε κάθε κόμμα οι άνθρωποι, οι Βουλευτές, οι αρχηγοί των κομμάτων, όλοι έχουμε πολιτική τακτική στο πλαίσιο άσκησης πολιτικής. Όμως όταν μιλάμε για την ελευθερία των ανθρώπων τα πράγματα είναι σε τελείως άλλο επίπεδο. Το θέμα της εξάλειψης του αξιόποινου δεν τίθεται εφόσον το θέτει ή δεν το θέτει η Νέα Δημοκρατία, εφόσον το θέτουν ή δεν το θέτουν οι κατηγορούμενοι, εφόσον το θέτει ή δεν το θέτει ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός ή το ΠΑΣΟΚ. Οι διατάξεις περί εξάλειψης του αξιόποινου είναι διατά-

ξεις δημοσίας τάξεως και οφείλουμε να τις λαμβάνουμε υπ' όψιν ευθύς εξαρχής. Δεν είναι στη διακριτική μας ευχέρεια να τις παραπέμψουμε στον επόμενο, να τις λάβει υπ' όψιν του, για να πετάξουμε την καυτή πατάτα από τα χέρια μας στον άλλον.

Για το αν έπρεπε να ληφθούν υπ' όψιν στη Βουλή, επ' αυτού κατ' αρχάς αναγνώστηκαν οι απόψεις εγκρίτων συνταγματολόγων. Υπάρχει η άποψη του κ. Παπουτσή, καταγεγραμμένη στα Πρακτικά της Βουλής. Πάλι δεν θα σας τη διαβάσω, γιατί δεν είναι ο σκοπός μου το να φέρω οποιονδήποτε σε δύσκολη θέση. Στο πλαίσιο αυτής της επιτροπής το θέμα έπρεπε να είχε αντιμετωπιστεί και να είχε τεκμηριωθεί το «να» ή το «όχι», αν και θα μου επιτρέψετε να πω, με κάθε σεβασμό, ότι η απάντηση στο ερώτημα, εφόσον ετίθετο, θα ήταν προφανής.

Κύριοι συνάδελφοι, καταλήγω γιατί δεν έχω άλλο χρόνο. Θέλω να σας πω ότι ειλικρινά εάν καταψηφίσουμε το πόρισμα της Πλειοψηφίας θα περιποιήσουμε τιμή στο Κοινοβούλιο και απόδοση τιμής στη δικαιοσύνη και στο ρόλο μας εδώ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Δένδια.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Καστανίδης για μία μικρή παρέμβαση. Σας φθάνουν πέντε λεπτά, κύριε Καστανίδη;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήτησα το λόγο για να απαντήσω σε ορισμένα θέματα πολιτικά που ετέθησαν. Ως νομικός πρέπει να σας πω ότι έχω εξαιρετικό ενδιαφέρον, όπως όλοι οι νομικοί, να σχολιάσω νομικά ζητήματα που τέθηκαν από συναδέλφους, αλλά δεν θα επιτρέψω ποτέ στον εαυτό μου λόγω του θεσμικού μου ρόλου, όχι απλά ως εκπροσώπου της Κυβέρνησης αλλά ως Υπουργού Δικαιοσύνης, να σχολιάσω τέτοια θέματα, διότι πιστεύω ότι αυτό θα ήταν άκομφο κατά πάσα έννοια. Άλλωστε είναι διαδικασία κοινοβουλευτική και όχι διαδικασία στην οποία εισηγείται η Κυβέρνηση.

Πρώτα απ' όλα ετέθη το ερώτημα εάν η Βουλή μπορεί να αποφασίσει, να αποφανθεί για τα ζητήματα παραγραφής. Δεν θα υπεισέλθω στο ουσιαστικό θέμα της εξάλειψης του αξιόποινου, συνεπώς σ' αυτό που μόλις πριν είπα. Βεβαίως η επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης όπως και η Ολομέλεια μπορούν να αποφανθούν επί του ζητήματος της εξάλειψης του αξιόποινου. Κατά τον ίδιο τρόπο όμως δικαιούται και υποχρεούται να αποφανθεί στο θέμα της εξάλειψης του αξιόποινου, ανεξαρτήτως της τοποθετήσεως της Ολομέλειας της Βουλής, και το Δικαστικό Συμβούλιο και το Ειδικό Δικαστήριο. Δεν σημαίνει δηλαδή ότι η τοποθέτηση της Βουλής ακυρώνει τη δυνατότητα του Δικαστικού Συμβουλίου ή του ειδικού δικαστηρίου να αποφανθεί, όπως δεν σημαίνει ότι η παράλειψη της Ολομέλειας να αποφανθεί συνιστά ελάττωμα της σύνολης διαδικασίας.

Δεύτερον, θα μπορούσε κανείς να αντιμετωπίσει το θέμα της Μονής Βατοπεδίου με τρεις τρόπους.

Ο ένας τρόπος είναι αυτός περίπου που εισηγήθηκε ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Ότι όλη αυτή η υπόθεση είναι μια υπόθεση πλημμελειών κατά την άσκηση των υπουργικών καθηκόντων και συνεπώς καλό θα ήταν να κάνουμε προσπάθεια όλοι μαζί να ξεπεράσουμε τις πλημμέλειες αυτές. Το ενδιαφέρον θα ήταν, όχι σε δημόσιο διάλογο, αλλά αν ο καθένας από εμάς σ' έναν εσωτερικό μονόλογο έθετε το ερώτημα εάν περί αυτού πρόκειται, αν είναι δηλαδή κάποιες τυπικές πλημμέλειες που έγιναν κατά τη διαχείριση της υπόθεσης αυτής.

Πολύ δε περισσότερο θα ήταν ενδιαφέρον αυτό το ερώτημα να θεθεί στον ελληνικό λαό.

Ο δεύτερος τρόπος με τον οποίο κανείς μπορεί να αντιμετωπίσει το θέμα είναι να αναζητήσει με τη μεγαλύτερη δυνατή επιμέλεια, αν υπάρχουν ποινικές ευθύνες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Η οδός αυτή θεωρώ ότι είναι μία οδός ευθύνης.

Και η τρίτη λύση είναι να αντιμετωπίσεις το θέμα ως πολιτική σκευωρία. Την απάντηση για την υποτιθέμενη πολιτική σκευωρία θα ήθελα να την δώσω με τον εξής τρόπο. Εάν κανείς διαβεβαιώσει από την κυβερνητική πλευρά ή από την κοινοβουλευτική Πλειοψηφία ότι κανένας μας δεν διακατέχεται από διάθεση προσωπικής διώξεως -και σας διαβεβαιώνω ότι από τις δυσκολότερες συζητήσεις- ψυχολογικά και πολιτικά είναι αυτού του είδους οι συζητήσεις- πιθανότατα να αγνοούσατε αυτή τη διαβεβαίωση, γιατί αισθάνεστε ότι πολιτική σκοπιμότητα, οδηγεί σε τέτοια δήλωση!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ας υποθέσουμε ότι ισχύει το επιχείρημα ότι σε συνθήκες έκτακτες -γιατί ακούστηκε κατά κόρον αυτό το επιχείρημα- θα έπρεπε χάριν της συναινέσεως να συμφωνήσουμε σήμερα...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ποιος το είπε αυτό;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ειπώθηκε προηγουμένως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Να εξηγήσετε ποιος το είπε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Το είπε προηγουμένως ο κ. Καρτζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Πότε το είπε;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ειπώθηκε. Επαναλαμβάνω, ειπώθηκε. Δεν αναφέρομαι σε κάτι το οποίο δεν ειπώθηκε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Να κοιτάτε εκεί από όπου ελέγχθη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Καλά, αν θέλετε να κοιτάω προς τα εκεί, πολύ ευχαρίστως.

Έστω, λοιπόν, ότι χάριν της συναινέσεως θα έπρεπε να γίνει μία συμφωνία. Θέλω να πιστεύω ότι κανείς σ' αυτόν τον τόπο, που αντιλαμβάνεται με κριτήριο το εθνικό συμφέρον την ανάγκη συναίνεσης ενόψει της οικονομικής κρίσης, θα την αναζητούσε ποτέ επ' ανταλλάγματι.

Εάν καταλήγαμε σε μία τέτοια συμφωνία και μάλιστα μετά από τις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές, στις οποίες κατεδείχθη ότι σημαντικό ποσοστό του ελληνικού λαού δεν προσήλθε στην κάλπη, διότι προφανώς μ' αυτόν τον τρόπο έκρινε ότι πρέπει να εκφράσει ενεργό κριτική και να αμφισβητήσει το πολιτικό σύστημα, αντιλαμβάνεσθε ποια θα ήταν η ζημία σε βάρος του πολιτικού συστήματος; Ο πολίτης, ο οποίος γενικά απαιτεί κανόνες διαφάνειας και τη διαλεύκανση σκανδαλωδών υποθέσεων, θα εξελάμβανε την πολιτική συμφωνία για τη μη δίωξη πρώην υπουργών ως ανάξια της απαίτησής του για την αποκατάσταση της πολιτικής ηθικής. Θα ήταν νέο πλήγμα σε βάρος της αξιοπιστίας του πολιτικού συστήματος.

Γι' αυτό ακριβώς, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, έχει μεγάλο ενδιαφέρον όλοι μας με αυτοσυνειδησία και με πολύ μεγάλη προσοχή να σκύψουμε στο πρόβλημα και να κρίνουμε συνεκτιμώντας όλα τα δεδομένα, νομικά και πολιτικά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Τελειώστε, κύριε Υπουργέ, γιατί πιέζει, πλέον, ο χρόνος.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Θα πω μόνο μία φράση.

Είναι δύσκολες οι οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες τις οποίες αντιμετωπίζει η χώρα, ο πολιτικός κόσμος και ο ελληνικός λαός. Η τελευταία, σας διαβεβαιώνω, που θα ήθελε να πριμοδοτήσει υψηλούς τόνους ή αντιπαράθεση είναι η Κυβέρνηση και η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία. Αλλά, παρ' ότι είμαστε οι τελευταίοι που θα θέλαμε να σηκώσουμε τους τόνους, θα ήθελα να υπομνήσω ότι είναι επίσης μεγάλη ανάγκη όλοι μαζί να υπηρετήσουμε την ανάγκη του πολιτικού συστήματος να μην

αφήσουμε σκοτεινή πτυχή σε καμμία υπόθεση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει τώρα ο συνάδελφος κ. Αλέξανδρος Κοντός, πρώην Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης.

Θα ακολουθήσει ο κ. Ευάγγελος Μπασιάκος, πρώην Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης, ο κ. Γεώργιος Βουλγαράκης, πρώην Υπουργός Πολιτισμού και ο κ. Πέτρος Δούκας, πρώην Υφυπουργός Οικονομικών και Οικονομίας. Θα κλείσουμε με τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

Ορίστε, κύριε Κοντέ, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, γνωρίζετε ότι και σας τιμώ προσωπικά, αλλά και τιμώ το θεσμό που εκπροσωπείτε. Αρνούμαι, όμως, να δεχθώ ως έγκυρες τις επιστολικές ψήφους των συναδέλφων που δεν με άκουσαν να εκθέτω τις απόψεις και τις θέσεις μου επί των κατηγοριών που μου αποδίδονται, σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 1 και 2 του Συντάγματος και προβάλλω ένσταση αντισυνταγματικότητας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πέραν αυτών, κύριε Πρόεδρε, θεωρώ ότι δεν είναι ηθικά σωστό να διακυβεύονται σήμερα η τιμή, η υπόληψή μου, η αξιοπρέπειά μου και κάποιοι συνάδελφοι που δεν είναι εδώ, που δεν με ακούν, να έχουν βαρύνουσα γνώμη και άποψη με την επιστολική τους ψήφο.

Και να ρωτήσω: Αυτές οι επιστολές έχουν έλθει ήδη; Πότε εστάλησαν; Είναι σφραγισμένες και πότε θα έλθουν εδώ; Και αν έχουν έλθει -θέλω να ρωτήσω- γιατί δεν έχουν στηθεί οι κάλπες εδώ, να είναι μέσα, να τις δει όλο το ελληνικό Κοινοβούλιο;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω μιλήσει πολλές φορές στο ελληνικό Κοινοβούλιο, δεν σας κρύβω όμως ότι αυτή η συζήτηση είναι ιδιαίτερα δύσκολη και επίπονη για εμένα, όχι μόνο διότι αντικειμενικά υφίσταμαι μια άδικη δίωξη -χωρίς στοιχεία, κατά παράβαση κάθε έννοιας νομιμότητας και κατάφορη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μου- αλλά κυρίως διότι οι συνάδελφοί μου, οι οποίοι εκλήθησαν να διερευνήσουν με αντικειμενικότητα και χωρίς καμμία κομματική σκοπιμότητα την υπόθεση, έρχονται σήμερα και με προχειρότητα, εντελώς επιφανειακά και προφανώς με άνωθεν κομματικές εντολές, επιχειρούν με κάθε τρόπο να μου αποδώσουν ποινικές ευθύνες.

Πολλοί εξ αυτών γνωρίζουν την καθαρή πολιτική διαδρομή μου και την ακεραιότητα του χαρακτήρα μου, τους αγώνες που έδωσα για τους αγρότες και την ελληνική περιφέρεια επί πεντέμισι χρόνια στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Ωστόσο, με περισσή ευκολία, αδιαφορώντας σε προκλητικό βαθμό για το ότι δεν έχει βρεθεί ίχνος αποδείξεων μεμπτής συμπεριφοράς μου, για το ότι δεν έχει διαπιστωθεί ούτε κατ' ελάχιστον η ύπαρξη δόλου από την πλευρά μου, για το ότι δεν υπάρχει καν ένδειξη χρηματισμού μου, αλλά και αποδεδειγμένη ζημία του δημόσιου από τις πράξεις μου, καταθέτουν πόρισμα με πρόταση για παραπομπή μου στο δικαστικό συμβούλιο.

Οι κατηγορίες που μου επιρρίπτουν, πέρα από αστήριχτες και ανυπόστατες, ξεπερνούν ακόμη και το όριο της υπερβολής, με αποκορύφωμα, κύριοι συνάδελφοι, το τερατώδες δημιούργημα που κάποιοι εγκέφαλοι εμπνεύστηκαν στην εκπνοή του χρόνου λειτουργίας της προκαταρκτικής επιτροπής περί ηθικής αυτουργίας μου σε ξέπλυμα μαύρου χρήματος και σε απάτη.

Όμως, κανείς δεν μας λέει πώς μπορούμε να μιλάμε για ξέπλυμα μαύρου χρήματος, όταν από την έρευνα της υπόθεσης δεν προέκυψε ροή μαύρου χρήματος και φυσικά δεν έχει προσδιοριστεί -κάτι που γι' αυτό ο νόμος είναι ξεκάθαρος- ο φυσικός αυτουργός αυτής, πολύ δε περισσότερο όταν από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι υπήρξε έστω και ροή πολιτικού χρήματος και πέραν αυτών, κατά προκλητική παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μου, η συγκεκριμένη κατηγορία και βάρος μου, όπως και αυτή της απάτης, εισάγεται σήμερα προς συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής, χωρίς προηγούμενως να μου έχει δοθεί η δυνατότητα να δώσω εξηγήσεις, αφού ως γνωστόν δεν συμπεριλαμβανότο στα αδικήματα, για τα οποία και εκλήθηκα ενώπιον της προκαταρκτικής να καταθέσω.

Όλα αυτά παραπέμπουν σε ένα θέατρο του παραλόγου! Να

καλούμαι να αποδείξω ότι δεν είμαι ένοχος, όταν ξεκάθαρα πια δεν υπάρχουν στοιχεία ή ενδείξεις ενοχής μου, ενώ και πλήθος αποδεικτικών στοιχείων για την αθωότητά μου που έχω καταθέσει στις επιτροπές επιμελώς δεν ελήφθη υπ' όψιν και δεν αναφέρθηκε στα πορίσματα που καταρτίστηκαν!

Να καλούμαι να αποδείξω ότι δεν μετείχα σε σκάνδαλο, όταν μέχρι στιγμής δεν υπάρχει κανένα στοιχείο ή ένδειξη που να αιτιολογούν αυτό το χαρακτηρισμό για την εν λόγω υπόθεση!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εντελώς άδικα και αβάσιμα επί τρία χρόνια δέχομαι τόνους δικαιοσύνης, λοιδορίας και συκοφαντίας με εξαιρετικά περιορισμένη τη δυνατότητα, που μου αφήνει το πολιτικό και επικοινωνιακό σύστημα, να αμυνθώ.

Βέβαια, το να λέμε ότι δεν είναι τίποτα να πάει στο Δικαστικό Συμβούλιο, μπορεί για κάποιους να μην σημαίνει τίποτα. Αύριο το πρωί, όμως, που η φωτογραφία μου θα φιγουράρει σε όλες τις τηλεοράσεις και σε όλες τις εφημερίδες, σκεφτείτε πόση λάσπη και λοιδορία εγώ θα δεχθώ.

Πέρα από αυτό, θέλω να σας πω ότι το να διατηρείται όσο περισσότερο γίνεται αυτή η υπόθεση στην επικαιρότητα και να συνηθίζεται η σκανδαλολογία σε βάρος της Νέας Δημοκρατίας, αυτό είναι μία ξεκάθαρη πολιτική της Κυβέρνησης, με αποκλειστικό σκοπό να αποπροσανατολίζεται η προσοχή των πολιτών από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν και από τις λάθος κυβερνητικές επιλογές.

Η μία κοινοβουλευτική επιτροπή πετά το μπαλάκι στην άλλη αποκλειστικά χάριν εντυπώσεων και χωρίς να προστίθεται επί της ουσίας οτιδήποτε στη διερεύνηση της υπόθεσης. Οι δε Βουλευτές και τα κόμματα, που ζητούν την παραπομπή μου, δείχνουν να αρέσκονται στο ρόλο του Πόντιου Πιλάτου, παραπέμποντας τελικώς την υπόθεση στη δικαιοσύνη για να κάνει εκείνη αυτό που οι ίδιοι είχαν την υποχρέωση να πράξουν, να διερευνήσουν την αλήθεια της υπόθεσης, κάτι το οποίο δεν έχουν κάνει.

Όμως, η άνευ στοιχείων και αποδείξεων παραπομπή πολιτικών στο Δικαστικό Συμβούλιο, όταν γίνεται μόνο για πολιτικούς και επικοινωνιακούς λόγους, επειδή το επιβάλλει η περιρρέουσα ατμόσφαιρα και δήθεν για να ικανοποιηθεί –προσέξτε κύριοι συνάδελφοι- το περί δικαίου αίσθημα του λαού, όπως επανειλημμένα και απροκάλυπτα ανέφεραν σε ομιλίες και συνεντεύξεις τους συνάδελφοι της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας, δεν τιμά κανένα. Πολύ, δε, περισσότερο ανοίγει επικίνδυνους δρόμους για τη λειτουργία του κοινοβουλευτισμού στο μέλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την εξέλιξη της υπόθεσης του Βατοπεδίου έγιναν πολλές συζητήσεις στη Βουλή. Γι' αυτό δεν θα κάνω εκτενή αναφορά σε αυτήν, αλλά θα σταθώ σε δύο σημαντικά σημεία της, σε δύο σημεία που θεωρώ ότι είναι καίρια και ότι είναι απαραίτητα να επισημανθούν για να λάβετε σωστή και δίκαιη απόφαση για τους Υπουργούς που ενεπλάκησαν και για εμένα προσωπικά.

Το πρώτο αφορά την ύπαρξη ή μη ζημίας του ελληνικού δημοσίου και το δεύτερο την ύπαρξη ή μη δόλου από πλευράς μου. Όσον αφορά το θέμα της ζημίας, όπως περιέργως ούτε η δεύτερη εξεταστική επιτροπή, ούτε η προκαταρκτική επιτροπή έχουν στα χέρια τους επανεκτίμηση της αξίας των ακινήτων που αντηλλάγησαν.

Δεν έγινε επανεξιολόγηση, ώστε να διαπιστωθεί εάν έγιναν υπερεκτιμήσεις και υποεκτιμήσεις των ακινήτων που αντηλλάγησαν και για να διαπιστωθεί εάν ζημιώθηκε το ελληνικό δημόσιο με ευθύνη των πολιτικών προσώπων, τα οποία σήμερα, παρ' όλο που δεν διαπιστώθηκε ζημία, κατηγορούνται.

Είναι δεοντολογικά και ηθικά μεμπτό το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια των εργασιών της προκαταρκτικής επιτροπής απεκρύβησαν επιμελώς από την κοινοβουλευτική Πλειοψηφία οι τέσσερις εκτιμήσεις του σώματος ορκωτών εκτιμητών και των διεθνούς κύρους εκτιμητικών οίκων. Οι εκτιμήσεις αυτές, που τελικώς αποκαλύφθηκαν από τον Τύπο, αποδεικνύουν ότι από τις ανταλλαγές δεν προέκυψε ζημία για το ελληνικό δημόσιο.

Ωστόσο, η επιτροπή συνέχισε να αρνείται να τις λάβει υπ' όψιν της, παρά το γεγονός ότι με βάση το ν.2753/1999, άρθρο 22 παράγραφος 3, αποκλειστικά αρμόδιο για την εκτίμηση των ακινήτων που αγοράζει, πωλεί ή ανταλλάσσει το ελληνικό δημόσιο είναι το σώμα ορκωτών εκτιμητών, οι πράξεις του οποίου ουδέ-

ποτε και από κανέναν αμφισβητήθηκαν.

Σας υπενθυμίζω, για όσους συνεχίζουν να αμφισβητούν αυτό το δεδομένο, ότι ακόμη και το πρόσφατο νομοσχέδιο του κ. Παπούκη για το fast track υποδεικνύει ως μόνο αρμόδιο για εκτιμήσεις το σώμα ορκωτών εκτιμητών και όχι φυσικά τις ΔΟΥ ή άλλες υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών.

Ο κ. Πλειούρης είπε ότι δεν είχαμε τίποτα άλλο να πάρουμε και πήραμε την εκτίμηση του Υπουργείου Οικονομικών. Θέλω, όμως, να σας πω ότι το Υπουργείο Οικονομικών δεν είναι αρμόδιο να κάνει τέτοιες εκτιμήσεις. Και το πόρισμα Ρακιντζή και οι οικονομικοί επιθεωρητές λένε ξεκάθαρα ότι τελικά δεν μπορούμε εμείς να κάνουμε έλεγχο, δεν μπορούμε να προσδιορίσουμε αν υπάρχει ή δεν υπάρχει ζημία του ελληνικού δημοσίου.

Προκαλεί δε αλγεινή εντύπωση ότι η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία έχει τελικά καταφύγει σε μπακαλίστικους υπολογισμούς, κάνοντας λόγο για ζημία 1 δισεκατομμυρίου. Σε δηλώσεις τους μάλιστα τα στελέχη της μιλούσαν για ακόμη περισσότερο. Μιλούσαν για πολλά δισεκατομμύρια ευρώ.

Όταν είδαν το φως της δημοσιότητας οι εκτιμήσεις του σώματος ορκωτών εκτιμητών, άρχισαν να μιλούν: Από το ένα και τα πολλά δισεκατομμύρια, πήγαμε σε ζημία της τάξης των 75.000 ευρώ. Και τελικά, σε μία ύστατη προσπάθεια να κατασκευάσουν κατηγορητήριο εναντίον μας, κατέληξαν σε μία ζημία 110 εκατομμυρίων ευρώ. Το έκαναν αυτό, υιοθετώντας το παντελώς αβάσιμο επιχείρημα ότι, όταν έγιναν ανταλλαγές –αναφέρθηκε προηγουμένως ομιλητής σ' αυτό- η λίμνη –λένε- και οι παρόχθιες εκτάσεις αυτής δεν ανήκαν στη Μονή, αλλά στο ελληνικό δημόσιο.

Το επιχείρημα αυτό είναι αυθαίρετο και προσβάλλει ακόμη και τη νοημοσύνη όποιου στοιχειωδώς ασχολήθηκε με την υπόθεση.

Κύριοι συνάδελφοι, από το 2003 πρέπει να ξέρετε ότι είκοσι πέντε χιλιάδες στρέμματα θρακικής γης και η λίμνη Βιστωνίδα είχαν μεταβιβαστεί από το ελληνικό δημόσιο στη Μονή Βατοπεδίου με πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής. Βάσει αυτού του πρωτοκόλλου έγινε και η μετεγγραφή της δικαιοπραξίας και της παραχώρησης της λίμνης στη Μονή στα οικεία υποθηκοφυλακεία, σε εφαρμογή αποφάσεων των Υπουργών Δρυ και Φωτιάδη.

Σας υπογραμμίζω δε ότι στην απόφαση του κ. Φωτιάδη, στις 4-6-2003, πέραν της μεταβίβασης της κυριότητας της λίμνης και των οχθών αυτής στους Νομούς Ξάνθης και Ροδόπης, εντέλλεται –προσέξτε- η υπηρεσία του Υπουργείου Οικονομικών να διαγράψει τα εν λόγω ακίνητα από τα σχετικά βιβλία που αφορούν στα περιουσιακά στοιχεία του ελληνικού δημοσίου.

Αξιοσημείωτο είναι, επίσης, ότι μόλις πριν από λίγους μήνες, τον Ιούνιο του 2010, το ελληνικό δημόσιο κατέθεσε ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών αγωγή κατά της Μονής Βατοπεδίου, με τον οποία αιτείται μεταξύ άλλων να αναγνωρισθεί ότι ουδέποτε η Ιερά Μονή Βατοπεδίου είχε την κυριότητα της λίμνης Βιστωνίδας.

Συνεπώς σε ποια κυριότητα του ελληνικού δημοσίου στηρίζεται το παραπάνω αυθαίρετο συμπέρασμα για το ιδιοκτησιακό της λίμνης και των παρόχθιων εκτάσεων, όταν τώρα το δημόσιο ξεκίνησε να διεκδικεί την κυριότητα δικαστικά; Σε καμμία.

Ακόμη θέλω να σας πω ότι ο κ. Αθανάσιος Ξυνίδης, αδελφός του Αναπληρωτή Υπουργού της Κυβέρνησης, ο οποίος ήταν, επίσης, μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα κατά των διεκδικήσεων της Μονής στη Θράκη, όπως ήμουν και εγώ, κατέθεσε στον Αντιεισαγγελέα Εφετών κ. Ηλία Κολιούση, στις 25 Σεπτεμβρίου του 2008, ότι οι αντιδράσεις των φορέων της Ξάνθης έχουν σαν αποτέλεσμα όχι τη μη αναγνώριση των δικαιωμάτων της Μονής στην περιοχή μας, αφού αυτή έχει ήδη συντελεστεί, αλλά την απόφαση να ανταλλαχθεί η αξία της αναγνωρισμένης ιδιοκτησίας της Μονής με ίσης αξίας ακίνητα του δημοσίου σε άλλες περιοχές της Ελλάδας.

Θα μου επιτρέψετε να αναφέρω ότι ακόμη και το Κομμουνιστικό Κόμμα, ο κ. Σκυλλάκος στο πόρισμά του μεταξύ άλλων ξεκάθαρα υιοθετεί την παραδοχή ότι επί των ημερών των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, με τις αποφάσεις των τότε Υφυπουργών Δρυ και Φωτιάδη, αναγνωρίστηκε η Μονή ως ιδιοκτήτρια της λίμνης Βιστωνίδας, τριών νησίδων και είκοσι πέντε χιλιάδων

στρεμμάτων παραλίμνιων εκτάσεων και παραδόθηκαν όλα αυτά στη Μονή.

Είναι σημαντικό να σας θυμίσω, επίσης, ότι με την πράξη 3/1 του 2001 η Λιμενική Επιτροπή Λάγος στο Νομό Ξάνθης, με τη συμμετοχή του κ. Σωκράτη Ξυνίδη, σημερινού Υπουργού της Κυβέρνησης και τώως Γραμματέα του ΠΑΣΟΚ, αποφάσισε ομόφωνα τον αποχαρκτηρισμό δύο τμημάτων της ζώνης λιμένος Λάγος, χωρίς η εν λόγω επιτροπή να έχει τη σχετική ενημερότητα. Μάλιστα, όταν το θέμα είδε το φως της δημοσιότητας από έγκριτη εφημερίδα, ο τότε Γραμματέας του ΠΑΣΟΚ δεν αμφισβήτησε την απόφαση του 2001, αλλά υποστήριξε πως ζητήθηκε το 2001 από τη λιμενική επιτροπή ο αποχαρκτηρισμός της έκτασης, καθώς αυτή, με την απόφαση του κ. Δρυ το 2001, είχε αποδοθεί στο Βατοπέδι.

Από όλα τα παραπάνω προκύπτει ότι όλη η επιχειρηματολογία στην οποία στηρίχθηκε το κατηγορητήριο κατά πρώην Υπουργών σε σχέση με το αν ζημιώθηκε το ελληνικό δημόσιο από τις ανταλλαγές, όχι μόνο είναι αβάσιμη, αλλά και εκθέτει πολιτικά τους εμπνευστές του. Αποκαλύπτει τις πολιτικές σκοπιμότητες και προεκτάσεις που υπάρχουν πίσω από αυτήν την υπόθεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι με αφορά, έχω κατ'επανάληψη ζητήσει να ληφθούν υπ' όψιν τα εξής σημεία, ότι κατά τους ελέγχους που έως τώρα έγιναν στις κινήσεις των λογαριασμών της Μονής δεν προέκυψε διαδρομή μαύρου πολιτικού χρήματος που να αφορά το πρόσωπό μου ούτε κατ'ελάχιστον ούτε κανένα άλλο Υπουργό, ενώ σε κανένα σημείο της διερεύνησης της υπόθεσης από τη δικαιοσύνη και τις επιτροπές της Βουλής δεν απεδείχθη αξιόποινη ή παράτυπη ενέργειά μου που να οδηγεί στη συναγωγή συμπεράσματος περί δόλιας συμπεριφοράς από μέρους μου, ότι παραπέμφθηκαν στην προκαταρκτική επιτροπή της Βουλής για αναζήτηση ποινικών ευθυνών μου στην εν λόγω υπόθεση, με αυθαίρετα και άνευ λογικής βάσης συμπεράσματα, όπως αυτά αποκάλυπτα αναγράφονται στο πόρισμα της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας.

Ειδικότερα, ακούστε γιατί κατηγορούμαι, κύριοι συνάδελφοι. Κατηγορούμαι και μου επιρρίπτονται ευθύνες για την έκδοση δελτίου Τύπου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, που όχι μόνο δεν απέκρυπτε, αλλά δημοσιοποιούσε την κυβερνητική απόφαση περί των ανταλλαγών. Το δελτίο αυτό εκδόθηκε μετά την υπογραφή της υπουργικής απόφασης από το Γραφείο Τύπου του Υπουργείου και όχι από το δικό μου γραφείο, προκειμένου να γνωστοποιηθεί στους κατοίκους της Θράκης, στους αγρότες της Θράκης που έχαναν τα είκοσι πέντε χιλιάδες στρέμματα από τη Μονή Βατοπεδίου και στους αλιείς -γιατί κάποιος είπε «τι έχει χάσει το δημόσιο από τη μεταβίβαση της λίμνης», χάθηκε η κυριότητα και οι αλιείς θα έπρεπε να πληρώνουν χαράτσι στο Μοναστήρι για να ψαρεύουν»- ότι δόθηκε λύση στο μεγάλο αυτό πρόβλημα.

Κατηγορούμαι και μου επιρρίπτονται ευθύνες για τη συμμετοχή μου σε συναντήσεις φορέων της περιοχής μου με πολιτικά πρόσωπα που κινούμασταν κατά των διεκδικήσεων της Μονής, καθώς επίσης και για τις συσκέψεις φορέων της περιοχής μου στο Μητροπολιτικό Μέγαρο, όπου ήμουν παρών, για την εξεύρεση λύσης στο πρόβλημα που είχε δημιουργηθεί. Δηλαδή, τι θα έπρεπε να κάνω; Να απέχω; Θα έπρεπε να αδιαφορώ; Από πότε ποινικοποιούμε τις συναντήσεις και τις κινητοποιήσεις Υπουργών με εκπροσώπους φορέων και μάλιστα, για μείζονα θέματα που αφορούν τον τόπο τους;

Κατηγορούμαι και μου επιρρίπτονται ευθύνες για την υπόθεση της Ουρανοπούλης, την οποία όχι μόνο δεν χειρίστηκα προσωπικά, όχι μόνο δεν γνώριζα, αλλά την πληροφορήθηκα μήνες αργότερα από την ολοκλήρωσή της, όπως προκύπτει από όλα τα διαθέσιμα στοιχεία.

Κατηγορούμαι, επίσης, για δηλώσεις της κατηγορούμενης κ. Σταματίας Μαντέλη, η οποία έχει αποδειχθεί παντελώς αναξιόπιστη, αφού τρεις φορές κατέθεσε εντελώς διαφορετικά πράγματα. Στην εν λόγω κατηγορούμενη, εξάλλου, είναι γνωστό ότι η σημερινή Κυβέρνηση, προκειμένου προφανώς να την ενθαρρύνει να ψευδομαρτυρήσει εναντίον πρώην Υπουργών της Νέας Δημοκρατίας, της έκανε δυο δώρα: ένα νόμο, το νόμο «Μαντέλη», που μπορεί να της μειώσει την ποινή κατά το ήμισυ, εφό-

σον κριθεί κατηγορούμενη και έχει καταγγείλει πολιτικούς προϋσταμένους της, ο οποίος, ως γνωστόν, ψηφίστηκε -προσέξετε- μια ημέρα πριν την κατάθεσή της στην ανακρίτρια. Η συγκεκριμένη κατάθεση δε έγινε μετά από τρεις αναβολές. Επίσης, της διασφάλισε θετική αντιμετώπιση -το δεύτερο δώρο- του αστυνομικού γαμπρού της, ο οποίος, όπως αποκάλυψαν σχετικά δημοσιεύματα, είχε αποπεμφθεί από την αντιτρομοκρατική υπηρεσία διότι διέρρευσε στον Τύπο απόρρητα έγγραφα αυτής, προκειμένου η πεθερά του, η κ. Μαντέλη, να έχει θετική επικοινωνιακή αντιμετώπιση.

Για την κ. Μαντέλη πρέπει να σας πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι έχω ήδη καταθέσει αγωγή για συκοφαντική δυσφήμιση. Τα δε αποδεικτικά στοιχεία της αγωγής τα υπέβαλα με υπόμνημά μου στην προκαταρκτική επιτροπή, η οποία, βέβαια, δεν τα έλαβε καθόλου υπ' όψιν. Προτίθεται δε μέσω της κοινοβουλευτικής διαδικασίας να αναζητήσω όλα τα σχετικά έγγραφα που αφορούν την υπόθεση του γαμπρού της, προκειμένου να αποκαλυφθεί σε βάθος η σκευωρία που προφανώς στηθήκε και να λογοδοτήσουν οι υπεύθυνοι αυτής.

Κατηγορούμαι, κυρίως -προσέξετε, κύριοι συνάδελφοι- διότι ενέγραψα -εδώ ήταν η μοναδική υπογραφή μου- ένα «συμφωνώ» στο σχέδιο μιας απολύτως σύννομης κοινής υπουργικής απόφασης των συναδέλφων μου κυρίων Μπασιάκου και Δούκα, το οποίο, όμως, όπως ορίζουν όλα τα νομικά δεδομένα, δεν παρήγαγε, ούτε μπορούσε να παράξει έννομα αποτελέσματα. Δεν είναι τυχαίο πως η σύμφωνη γνώμη μου δεν υπάρχει στο τελικό επίσημο κείμενο της εν λόγω υπουργικής απόφασης. Και αν επιθυμείτε, μπορείτε τώρα, οποιαδήποτε στιγμή, να μεταβείτε στα επίσημα αρχεία που διαθέτει για το θέμα αυτό η Βουλή και να διαπιστώσετε του λόγου μου του αληθές. Συμφώνησα, όμως -και αυτή είναι η αλήθεια- με την εν λόγω απόφαση, όταν την είχαν ήδη υπογράψει ο νομικός σύμβουλος του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και όλοι οι αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες του Υπουργείου Οικονομικών, διότι έδινε λύση η απόφαση αυτή σε ένα μείζον κοινωνικό θέμα της περιοχής μου -μιας ευαίσθητης περιοχής- της Θράκης. Και ποιος από εσάς δεν θα είχε συμφωνήσει;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πέραν των παραπάνω, που δεν στοιχειοθετούν όχι μόνο ποινικό, αλλά ούτε καν πολιτικό αδίκημα, είναι γνωστό, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν υπάρχει καμμία άλλη απολύτως υπογραφή μου σε οποιοδήποτε έγγραφο που έχει σχέση με την υπόθεση. Δεν ζήτησα και δεν έκανα αποδεκτή με υπογραφή μου καμμία σχετική γνωμοδότηση. Ουδείς κατέθεσε ότι έλαβε εντολή από εμένα για διενέργεια αξιοποιώντων πράξεων. Αντιθέτως, όπως προκύπτει από τα πρακτικά της εξεταστικής επιτροπής, ήμουν πάντοτε πολέμιος της Μονής. Σθεναρά αντιτάχθηκα στις αξιώσεις της και ουδέποτε παρέκλινα, ούτε κατ'ελάχιστον, της θέσης μου αυτής.

Αποδεικνύεται ξεκάθαρα ότι ήμουν από τους επικεφαλής της Επιτροπής Συντονιστικού Αγώνα των φορέων της Ξάνθης εναντίον των διεκδικήσεων της Μονής και ότι μετείχα σε όλες τις συσκέψεις και συναντήσεις που έγιναν με Υπουργούς πριν και μετά τις εκλογές, προκειμένου να δοθεί λύση στο μείζον θέμα που δημιουργήθηκε στη Θράκη.

Επιπρόσθετα, ουδείς μάρτυρας κατέθεσε ότι είχα οποιαδήποτε σχέση, ότι είχα οποιαδήποτε συνάντηση ή κάθε άλλου τύπου επαφή για το θέμα αυτό με τους εκπροσώπους της Μονής. Ενώ και οι ίδιοι Εφραίμ και Αρσένιος καταθέτοντας ενώπιον της εξεταστικής επιτροπής έχουν δηλώσει, ότι ούτε τυχαία δεν ήθελαν να με συναντήσουν ούτε στο ασανσέρ του Υπουργείου δεν ήθελαν να με συναντήσουν, πόσω μάλλον να προχωρήσω σε πράξεις που θα ευνοούσαν τα συμφέροντά τους.

Οι ίδιοι Εφραίμ και Αρσένιος καταθέτοντας στη δεύτερη εξεταστική επιτροπή της Βουλής δήλωσαν ότι ήμουν πολέμιός τους και πέραν αυτών ο πρώην Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Ξάνθης και αδερφός του σημερινού Υπουργού, ο κ. Ξυνίδης δήλωσε τον Οκτώβριο του 2008 on camera -το απόσπασμα αυτό το έχω καταθέσει στην επιτροπή- ότι «και πριν τις εκλογές του '04 και ως Κυβέρνηση ο κ. Κοντός ήταν δεδηλωμένα αντίθετος σε κάθε διεκδίκηση της Μονής Βατοπεδίου κι αυτό το εξέφρασε και με τη συμμετοχή του και τη συνυπογραφή του όλων των κειμένων

διαμαρτυρίας που υπήρξαν στο Νομό Ξάνθης, αλλά και με την παρέμβαση την οποία άσκησε». Γιατί ακούστηκε εδώ ότι εγώ ασκούσα πιέσεις να μην εκδοθεί απόφαση στο Δικαστήριο της Κομοτηνής. Εγώ άσκησα παρέμβαση με άλλους δύο τότε Βουλευτές, τον κ. Στολίδη και τον κ. Σγουρίδη του ΠΑΣΟΚ ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ροδόπης κατά της Μονής Βατοπεδίου.

Επίσης, ο ίδιος δηλώνει ότι «Στις συσκέψεις τις οποίες είχα με τον Υπουργό κ. Παυλόπουλο, με τον κ. Δούκα αλλά και με τον Πρόεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους η άποψή του» - η δική μου άποψη- «ήταν κάθετα αντίθετη στις διεκδικήσεις της Μονής Βατοπεδίου».

Αντί τουλάχιστον να αναγνωριστούν οι προσπάθειες που κατέβαλα και ο μεγάλος αγώνας που έκανα ως ένας από τους επικεφαλής της Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα των Φορέων της Ξάνθης κατά της Μονής κατηγορούμαι σήμερα με ανυπόστατα ψεύδη.

Παρ' όλο που οι ίδιοι οι συμπολίτες μου, που γνωρίζουν πολύ καλά τη συγκεκριμένη υπόθεση και το ρόλο μου ανανέωσαν την εμπιστοσύνη τους στο πρόσωπό μου και παρά την αρνητική επικοινωνιακή καταιγίδα που είχε ξεσπάσει εναντίον μου με εξέλεξαν εκπρόσωπό τους στη Βουλή και στις εκλογές του 2009, βρίσκομαι ακόμα και σήμερα αντιμέτωπος με απροκάλυπτα, έωλα, έως ακόμα και αστεία επιχειρήματα, επιχειρήματα που χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για να διαστρεβώσουν την πραγματικότητα και να με εμφανίσουν ουσιαστικά με το ζόρι να εξυπηρετώ τα συμφέροντα της Μονής και όχι αυτά του τόπου μου.

Η αλήθεια όμως δεν είναι αυτή και στην πραγματικότητα όλοι όσοι ασχοληθήκατε με την υπόθεση, γνωρίζετε ότι όχι μόνο δεν συμβαίνει αυτό, αλλά ότι έδωσα πάντοτε μάχες εναντίον των διεκδικήσεων της Μονής.

Όσο για την ύπαρξη δόλου από πλευράς μου στην υπόθεση αυτή, ο μοναδικός δόλος που μπορείτε να μου αποδώσετε αφορά τους αγώνες που εναντίον της Μονής, για τη μη κατοχύρωση των εκτάσεων και για την επιστροφή της αρχικής γης και της λιμνοθάλασσας στους πραγματικούς τους δικαιούχους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως άνθρωπος και ως πολιτικός που άδικα διασύρεται τόσα χρόνια, είναι προφανές πια ότι δεν πρόκειται να συμβιβαστώ με οποιαδήποτε λογική παραγραφών και είμαι αποφασισμένος να εξαντλήσω όλες τις δυνατότητες που μου δίνει το Σύνταγμα της χώρας μου, οι νόμοι της χώρας μου και η ευρωπαϊκή νομοθεσία προκειμένου να αποτινάξω κάθε σπύλωση του ονόματός μου, όχι μόνο για να υπερασπιστώ την πολιτική μου υπόσταση αλλά κυρίως την ακεραιότητα, την εντιμότητα και το ήθος που με διακρίνουν και με βάση τα οποία αγωνίζομαι σε όλη μου τη ζωή.

Σας ζητώ λοιπόν να με κρίνετε αντικειμενικά και δίκαια και με βάση τα πραγματικά στοιχεία της υπόθεσης. Σας ζητώ να αξιολογήσετε την πολιτική μου δράση, να αξιολογήσετε το χαρακτήρα μου, τους αγώνες που έχω δώσει για πάρα πολλά χρόνια γι' αυτούς που θεωρώ ότι είναι το πιο ταλαιπωρημένο τμήμα του ελληνικού λαού, τους Έλληνες αγρότες, αποτινάσσοντας κάθε δέσμιο που σας δημιουργεί η περιρρέουσα ατμόσφαιρα ή η κομματική σκοπιμότητα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Πριν δώσω το λόγο στον κ. Ευάγγελο Μπασιάκο θα αναφερθώ σ' ένα ζήτημα που ανέφερε στην αρχή της ομιλίας του ο κ. Κοντός. Αναφέρθηκε σε ενδεχόμενη αντισυνταγματικότητα της επιστολικής ψήφου.

Επαναλαμβάνω λοιπόν, για μία ακόμα φορά, ότι κατ' αρχάς ζητήματα αντισυνταγματικότητας, όπως ακριβώς προβλέπει ο Κανονισμός, τίθενται μόνο στο πλαίσιο της νομοθετικής εργασίας της Βουλής.

Στο άρθρο 100 του Κανονισμού είναι σαφές ότι ενστάσεις αντισυνταγματικότητας μπορούν να τεθούν στο στάδιο της κατ' αρχάς συζήτησης νομοσχεδίου, για να αποφανθεί η Βουλή αναφορικά με τις συγκεκριμένες αντιρρήσεις που προβάλλει ο καταθέτων της ένστασης αντισυνταγματικότητας για την αντισυνταγματικότητα νομοσχεδίου ή πρότασης νόμου.

Το θέμα αυτό το έχουμε ήδη συζητήσει και εξαντλήσει στη συζήτηση που προηγήθηκε. Δεν χρειάζεται να επαναλάβω αυτά που είπαμε εκεί. Ετέθη ως παρεμπόμπον θέμα. Τοποθετηθήκαμε και θύμισα ότι και στις 4 Μαΐου 2009 σε ακριβώς αντίστοιχη διαδικασία για τον τότε συνάδελφο κ. Παυλίδη η ψηφοφορία έγινε με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, διότι αυτό και μόνο αυτό προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής στο άρθρο 70 Α.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Ευάγγελος Μπασιάκος.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Όχι, κύριε Βορίδη. Σας παρακαλώ και εγώ. Με πολλή προσοχή και πολύ σεβασμό θα ακούσουμε τους συναδέλφους που έχουν ζητήσει το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Θα τους ακούσουμε. Όμως, μπορώ να μιλήσω;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κύριε Βορίδη. Αφήστε τον κ. Μπασιάκο να αναπτύξει τις απόψεις του.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Γιατί δεν μου δίνετε το λόγο, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Γιατί σας εξηγώ, κύριε Βορίδη, ότι δεν μπορώ να σας δίνω το λόγο, κάθε φορά που τον ζητάτε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν είναι κάθε φορά επί του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Είμαστε σε μια διαδικασία και πρέπει με πολλή προσοχή και πολύ σεβασμό να ακούσουμε τους συναδέλφους.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ο Βουλευτής επί της άποψης που εκφέρατε δεν μπορεί να έχει γνώμη;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κύριε Βορίδη!

Σας ξαναδιάβασα το άρθρο 100. Ρίξτε ξανά μια ματιά στον Κανονισμό της Βουλής. Μόνο εκεί -επαναλαμβάνω- προβλέπονται ενστάσεις αντισυνταγματικότητας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ως υπεράσπιση του κατηγορουμένου έχει δικαίωμα να προβάλλει κανείς ό,τι θέλει!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Βορίδη, σας παρακαλώ! Είστε εκτός Κανονισμού και εκτός θέματος. Το ξέρετε και εσείς πολύ καλά. Είμαστε υποχρεωμένοι να δουλεύουμε εδώ με Σύνταγμα και Κανονισμό. Τα τηρούμε με ευλάβεια, ειδικά σε τέτοιες διαδικασίες.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τα οποία παραβιάζετε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Είμαστε υποχρεωμένοι. Το επαναλαμβάνω.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τα παραβιάζετε, κύριε Πρόεδρε! Λυπάμαι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Στην προηγούμενη συζήτηση απεδείχθη σε ποιο βαθμό υπήρχε ή δεν υπήρχε η ισχύς των επιχειρημάτων σας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Είναι άλλο θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε, κύριε Μπασιάκο, έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω να παρατηρήσω ότι βρίσκομαι προ εξήντα Βουλευτών. Αυτό είναι καλό. Θα μας κρίνουν όμως τριακόσιοι. Κάτω είναι μόνο εξήντα.

Εγώ δεν θα θέσω θέμα αντισυνταγματικότητας. Θα θέσω κάτι πιο σοβαρό. Θα θέσω θέμα κομματικής εμπάθειας, όταν εφαρμόζετε βασικές λειτουργίες και γίνεται η διαδικασία για παραπομπή τώως Υπουργών στο Δικαστικό Συμβούλιο ή ενδεχομένως στο Ειδικό Δικαστήριο. Λυπάμαι για την εικόνα που παρουσιάζουμε, με δεδομένο ότι έχω υπηρετήσει επί είκοσι χρόνια αυτόν το χώρο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Κρίνονται σήμερα, κύριοι Βουλευτές, για πολλοστή φορά στη Βουλή δύο υπουργικές αποφάσεις που εκδόθηκαν στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων και των καθηκόντων μου, με βάση τις ομόφωνες αποφάσεις, γνωμοδοτήσεις και εισηγήσεις των μόνων αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών και οργάνων που δεν ανήκαν στην εποπτεία μου. Έτσι ανετέθη απλά η υλοποίηση και η εφαρμογή

μιας διαδικασίας επακριβώς προβλεπόμενης από διάταξη νόμου, που ισχύει και σήμερα, στο μόνο αρμόδιο κρατικό φορέα, την Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου, που, επίσης, δεν ανήκε στην εποπτεία μου, χωρίς καμμία άλλη ενασχόλησή μου ή παρέμβαση προς οποιονδήποτε, οποτεδήποτε και για οτιδήποτε. Κατηγορούμαι, λοιπόν, επειδή απλώς ενήργησα απόλυτα θεσμικά. Παρακαλώ τον οποιονδήποτε να σχολιάσει αργότερα αυτά που λέω, αν δεν ισχύουν.

Ασφαλώς δεν μπορούμε να ζητούμε ποινικές ευθύνες από έναν Υπουργό, εάν εκ των υστέρων και χωρίς καμμία ανάμειξή του οι αρμόδιες υπηρεσίες, οι φορείς και γενικά τα πρόσωπα που ενήργησαν διέπραξαν τυχόν λάθη, διότι σε διαφορετική περίπτωση όλοι οι Υπουργοί θα καθίστανται κατηγορούμενοι.

Ακόμη περισσότερο αν όργανα όπως το Συμβούλιο της Επικρατείας κρίνουν παράνομες ή ζημιολόγους για το δημόσιο τις πράξεις της Διοίκησης, καθώς και τις υπουργικές αποφάσεις, που γι' αυτόν το λόγο ακυρώνονται. Θα έχουμε ενδεχομένως παραπομπή Υπουργού στο Ειδικό Δικαστήριο.

Αν έτσι επεκτείνουμε την υπουργική ευθύνη στο απώτερο μέλλον εφαρμογής μιας υπουργικής απόφασης και μιας νόμιμης διαδικασίας, αντιλαμβάνεστε ότι δεν θα υπάρξει πρακτικά Υπουργός που δεν θα θεωρηθεί ποινικά υπεύθυνος οποτεδήποτε στο μέλλον. Χωρίς όρους.

Γιατί, λοιπόν, αναζητείτε ευθύνες από μένα και όχι για κάθε ανάλογη περίπτωση; Ποιος θα μου απαντήσει σε αυτό;

Υφίσταμαι πράγματι μια μακροχρόνια, διαρκή, ανοίκεια, μεθοδευμένη κατασυκοφάντηση και διασυρμό, άλλοτε επιλεκτικά και άλλοτε ισοπεδωτικά, στο πλαίσιο της απόπειρας να πληγούν πολιτικοί αντίπαλοι με κάθε θεμιτό ή αθέμιτο μέσο.

Αμφισβητείται η εντιμότητά μου, αφού φέρομαι να έχω εμπλακεί σε σκάνδαλο και μάλιστα με δόλο, ενώ το βέβαιο είναι ότι ως πολιτικός έχω πουλήσει τη μισή μου περιουσία –και είμαι υπερήφανος γι' αυτό– και δεν έχω αγοράσει ποτέ τίποτα, όπως φαίνεται και στις απόλυτα διαφανείς και γνωστές δηλώσεις μου του πόθεν έσχες. Έχω, δε υπογράψει ως Υπουργός, πάντοτε με γνώμονα τη νομιμότητα, καθώς και το δημόσιο συμφέρον και το συμφέρον του τόπου και των πολιτών, χιλιάδες αποφάσεις και έγγραφα, χωρίς ποτέ να υπάρχει κανένα πρόβλημα.

Απευθύνομαι και πάλι στη Βουλή με στοιχεία, χωρίς δυστυχώς να εισακούομαι. Το αποτέλεσμα, δυστυχώς και για τους θεσμούς, ήταν και παραμένει προκαθορισμένο και απολύτως κατευθυνόμενο. Η πλειοψηφία καταδικάζει τη μειοψηφία στον 21ο αιώνα. Έτσι, όμως, ενισχύονται ή απαξιώνονται οι θεσμοί μας. Η εικόνα είναι κανιβαλική μιας πολιτικής ζούγκλας.

Επί της ουσίας, συστάθηκαν επιτροπές και συντάχθηκαν υποβολιμαία πορίσματα, χωρίς να έχει προκύψει απολύτως κανένα στοιχείο. Δυστυχώς, παραποιούνται ή αποκρύπτονται συνειδητά κρίσιμα στοιχεία και πορίσματα με καιροσκοπικές στοχεύσεις. Το συζητούμενο πόρισμα της επιτροπής περιέχει απολύτως ανακόλουθα, ανακριβή, αντιφατικά, αυθαίρετα και αβάσιμα στοιχεία, συμπεράσματα και κενά, για τα οποία κάποιος θα ντρέπονται, χωρίς καμμία αιτιολόγηση της νομικής και ουσιαστικής βασιμότητας των κατηγοριών, που εντελώς γενικά και αόριστα αναφέρει, χωρίς αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ τους, με την αναφερόμενη υποτιθέμενη ζημιά του δημοσίου και μάλιστα, υποτίθεται εν γνώσει μου.

Πώς διαπιστώθηκε; Με ποιο τρόπο αποτιμήθηκε η ζημιά αυτή; Χωρίς κανένα καινούργιο στοιχείο, χωρίς να αξιολογεί, να λαμβάνει υπ' όψιν του τίποτα απ' όσα τόσες φορές έχω πει στη Βουλή, χωρίς να εκπληρωθούν οι στόχοι ούτε καν της δεύτερης εξεταστικής επιτροπής, δηλαδή έλεγχος λογαριασμών και χρηματικών διαδρομών, καθώς και «πόθεν έσχες» ή αποτίμηση αξίας ακινήτων ή η υποτιθέμενη ζημιά του δημοσίου ή η όποια σχέση με πολιτικά πρόσωπα κ.λπ..

Γιατί δεν ανέμενε, άραγε, η επιτροπή την ολοκλήρωση των ελέγχων αυτών; Για να συμπέσει το πόρισμα με την προεκλογική περίοδο; Ή επειδή δεν υπάρχει κάτι επιλήψιμο για υπουργική συμπεριφορά και αφήνεται να αιωρείται η αστήρικτη κατηγορία;

Η συγκεκριμένη περίπτωση έχει ως εξής: Όταν ανέλαβα τα υπουργικά καθήκοντά μου το Σεπτέμβριο του 2004, το θέμα της κυριότητας τόσο της λίμνης Βιστωνίδας, όσο και των παραλί-

μνίων εκτάσεων, θέμα εκτός αρμοδιότητάς μου, είχε λήξει, με δεδομένο ότι είχε ήδη ολοκληρωθεί από τα αρμόδια κρατικά όργανα, τρία γνωμοδοτικά συμβούλια και τρεις εγκριτικές αποφάσεις Υφυπουργών Οικονομικών ως το 2003 –Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ– και με την επανεξέταση το 2004 η αναγνώριση της κυριότητας επ' αυτών της Μονής έναντι του δημοσίου. Είναι το έγγραφο του κ. Φωτιάδη. Θέλετε να σας το διαβάσω;

Αναγνώριζε λοιπόν και αποδέχεται και εγκρίνει τη γνωμοδότηση του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου και δίνει, λέει, την κυριότητα επί της λίμνης Βιστωνίδας ανηκούσης εξ ολοκλήρου στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου του Αγίου Όρους. Έγινε η αναγνώριση κυριότητας, καμμία άλλη έκτοτε. Κατηγορούμαι γιατί ο κ. Φωτιάδης αναγνώρισε την κυριότητα στη Μονή. Έλεος! Βρέστε μου εμένα ένα χαρτί που να αναγνωρίζω την κυριότητα στη Μονή και να με καταδικάσετε.

Καταδικάζουν τον κ. Φωτιάδη; Όχι. Καταδικάζουν τον Μπασιάκο γιατί εφάρμοσε τον κ. Φωτιάδη; Ναι. Δεν παραπέμπουν τον κ. Φωτιάδη, όμως. Αναγνώριση κυριότητας Μονής, Φωτιάδης. Το μόνο έγγραφο.

Και προσέξτε, τώρα. Δημοσιοποιήθηκε η αναγνώριση αυτή με μεταγραφή της –όχι κρυφή αναγνώριση, μεταγραφή– στα βιβλία μεταγραφών των υποθηκοφυλακείων, εγγεγραμμένα μέχρι το 2008 που ανελήθησαν από την απόφαση του κ. Μπέζα. Έγινε παράδοση της έκτασης με πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής, εγγεγραμμένο κι αυτό στο υποθηκοφυλακείο το 2003. Πάρτε, λοιπόν, το πρώτο έγγραφο που παρουσιάζει τη δυνατότητα σε κάθε δικηγόρο να ψάξει και να βρει πού ανήκει η λίμνη και οι παραλίες. Επί ΠΑΣΟΚ όλα αυτά.

(Στο σημείο αυτό ο κ. Ευάγγελος Μπασιάκος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα διαπίστωνε, λοιπόν, κάθε δικηγόρος σε ένα στοιχειώδη έλεγχο τίτλων ότι αυτό ανήκει εκεί όπου ανήκει με βάση το πρωτόκολλο, χωρίς αυτό βέβαια να αποτελεί δουλειά του αναρμόδιου Υπουργού, όπως ήμουν εγώ.

Προσέξτε, τώρα. Είχαν διαγραφεί άμεσα, με βάση τη νομοθεσία που ίσχυε και την εντολή Φωτιάδη, όλα τα πιο πάνω ακίνητα από τα αντίστοιχα βιβλία των κτηματολογικών γραφείων και Κτηματικής Εταιρείας του Δημοσίου ως μη ανήκοντα στο δημόσιο. Τα είχε διαγράψει και η ΚΕΔ και η Κτηματολογική Υπηρεσία, τα κτηματολογικά γραφεία. Τα είχαν διαγράψει. Δεν είχαν καμμία σχέση οι υπηρεσίες με τα ακίνητα αυτά ως μη ανήκοντα στο δημόσιο. Αυτή την κατάσταση βρήκαμε. Και φταίω εγώ που ανεγνώρισα αυτή την κατάσταση και δεν φταίνε οι προηγούμενοι που διέγραψαν τα ακίνητα από τα κτηματολογικά γραφεία!

Αυτά τα κατέθεσαν και οι αρμόδιοι, ο κ. Μητρόπουλος. Καταθέτω εδώ που λέει ότι μόλις έγινε η διαγραφή, δεν κοιτάζουμε τίποτα. Το διαγράφουμε. Ξεφεύγει, λέει, από την αρμοδιότητά μας. Παύει να είναι του δημοσίου. Το λέει ρητά ο κ. Μητρόπουλος.

(Στο σημείο αυτό ο κ. Ευάγγελος Μπασιάκος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το λέει ρητά ο κ. Μητρόπουλος. Και λέει μετά ότι «δεν μπορούμε να αμφισβητήσουμε σε καμμία περίπτωση την απόφαση του Υπουργού Οικονομικών» εν προκειμένω του κ. Φωτιάδη.

Αφέθηκαν αιχμές και για δικαστικές αποφάσεις. Για διαβάστε παρακαλώ το νόμο των γνωμοδοτικών συμβουλίων, άρθρο 13: «αποκλείεται από το νόμο ως απαράδεκτη η όποια αγωγή μετά από τις πιο πάνω εγκρίσεις των γνωμοδοτικών συμβουλίων και την απόδοση του ακινήτου». Δεν μπορούσε να γίνει αγωγή. Έλεξαν μερικοί να περιμένουμε αποφάσεις. Δεν μπορούσαν να υπάρξουν αποφάσεις. Ήταν ο μόνος τίτλος κυριότητας αυτός που δόθηκε από τον κ. Φωτιάδη με μεταγραφή, με πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής και με διαγραφή από τα βιβλία της ΚΕΔ και του κτηματολογικού γραφείου.

Άρα, έχουμε μια πλάνη εδώ ότι θα μπορούσε να εκδοθεί απόφαση. Όλοι το λένε και το πόρισμα και οι συνάδελφοι Βουλευτές.

Έτσι η δικαστική απόφαση που δεν μπορεί να εκδοθεί, δεν

αποτελεί προϋπόθεση διαγραφής των ακινήτων από τα βιβλία, που σας είπα πριν, ή αντίστοιχα της ανταλλαγής -δεν υπάρχει τέτοιο θέμα, όπως πλανάται στην Αίθουσα εδώ- και αρκούν οι υπουργικές εγκρίσεις των γνωμοδοτήσεων των γνωμοδοτικών συμβουλίων.

Όλα αυτά ίσχυαν μέχρι το 2008 όταν ο κ. Μπέζας ανακαλεί τις αποφάσεις αυτές, επικαλούμενος τα έγγραφα και την ισχύ των μεταγραφών στα υποθηκοφυλακεία και το πρωτόκολλο παράδοσης και παραλαβής που είναι επίσης μεταγεγραμμένο. Ποιος μιλάει, λοιπόν, για αναζήτηση κυριότητας; Αυτή είναι η κυριότητα.

(Στο σημείο αυτό ο κ. Ευάγγελος Μπασιάκος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επικαλούνται κάποιοι κακόπιστα, προσέξτε, για να συσκοτίσουν την πιο πάνω σαφέστατη εικόνα -και εκεί στηρίζεται δυστυχώς η όποια επιχειρηματολογία του πορίσματος- μια ανυπόστατη και ανύπαρκτη σύμφωνα με τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας -άρθρα 304 και 313- απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ροδόπης, αφού δεν είχε δημοσιευθεί.

Μια μη δημοσιευμένη απόφαση είναι ανυπόστατη. Και προφανώς ήταν παντελώς άγνωστη τουλάχιστον σε μένα μέχρι το τέλος του 2008. Εγώ ως Υπουργός Γεωργίας θα ήξερα μια απόφαση που εκκρεμούσε, δεν είχε δημοσιευθεί -ανυπόστατη- σε μακρινό πρωτοδικείο μη αρμοδιότητάς μου; Έλεος! Αφορούσε δε αυτή η απόφαση -όπως αποδείχθηκε εκ των υστέρων που δημοσιεύτηκε πολύ αργά- μόνο ένα μέρος των παραλινιών και όχι τη λίμνη. Λένε μερικοί για τη λίμνη. Καμμία σχέση με τη λίμνη δεν είχε. Γιατί η κυριότητα για τη λίμνη είχε δοθεί με τα πρωτόκολλα που σας είπα και δεν μπορούσε να συνεχίσει η αγωγή. Η δε αγωγή της λίμνης που έγινε εκ των υστέρων, στηρίζεται στην ανάκληση των αποφάσεων του κ. Φωτιάδη από τον κ. Μπέζα μετά από το 2008, όταν είχαν τελειώσει οι ανταλλαγές.

Να η αλήθεια. Ας την αντικρούσει ο οποιοσδήποτε που κατηγορεί εμάς ότι αναγνωρίσαμε την κυριότητα. Καμμία κυριότητα δεν αναγνωρίσαμε. Ήταν ήδη συντελεσμένη η αναγνώριση.

Θέλανε, λοιπόν, κάποιοι να ανακαλύψουμε -πώς να ανακαλύψουμε- και να αποδεχθούμε αυθαίρετα και παράνομα μια ανυπόστατη και άγνωστη δικαστική απόφαση για μέρος μόνο των παραλινιών και να παραβλέψουμε τη νόμιμη, θεσμοθετημένη διαδικασία και τις αποφάσεις του Υπουργείου Οικονομικών, που οδήγησαν στη διαγραφή τους ως ακινήτων του δημοσίου επί ΠΑΣΟΚ και που ίσχυαν, όπως σας είπα, έως το τέλος του 2008 και αφορούσαν ρητά αυτά τα γνωμοδοτικά τη λίμνη και τις παραλινίες. Και δεν είχα μάλιστα καμμία αρμοδιότητα ούτε και κανένα λόγο και κανένα έναυσμα να κρίνω ή να αμφισβητήσω τότε.

Δεν υπήρχε δε καμμία εκκρεμοδικία για τη λίμνη -να το πούμε, να το ακούσετε- μέχρι το καλοκαίρι του 2010, που η Κυβέρνηση είπε «ας αρχίσουμε να διεκδικούμε τη λίμνη από τη Μονή». Το καλοκαίρι του 2010 έγινε πρώτη φορά. Ποια εκκρεμοδικία; Καμμία εκκρεμοδικία -ας μου πει κάποιος πού είναι η εκκρεμοδικία- δεν υπήρχε τότε που είχαμε τελειώσει όλες τις διαδικασίες της ανταλλαγής.

Όλα αυτά τα λέμε τώρα σε αντίθεση με το Δρυ και το Φωτιάδη, που τότε είχαν κρίνει όλα αυτά που σας είπα, υπέρ της Μονής και τους οποίους το ΠΑΣΟΚ δεν εγκαλεί, ενώ καταγράφονται -και μη το αμφισβητείτε αυτό και μη το υποβαθμίζετε- οι αντίθετες γνωμοδοτήσεις των καθηγητών Κονιδάρη και Σπυριδάκη, που λένε ότι η κυριότητα ανήκει στη Μονή. Δεδομένο κι αυτό, κατατέθηκε στην επιτροπή. Γιατί δεν το γράφει αυτό το πόρισμα; Γιατί το αποσιωπάτε αυτό; Έχουμε μια απόφαση φάντασμα, ανυπόστατη. Να πάρουμε αυτή υπ' όψιν μας που δεν την ξέρουμε; Και αποφάσεις και γνωμοδοτήσεις αρμόδιων καθηγητών -επί Εμπραγμάτου ο ένας, επί Εκκλησιαστικού Δικαίου ο άλλος- να μην τις υπολογίσουμε; Και λένε «πού ακούστηκε να δίνεται το νερό».

Ο κ. Πεταλωτής, ο Υφυπουργός, ξέρετε τι είπε πρόσφατα, στις 28 Σεπτεμβρίου; Ότι στη Μονή ανήκε μόνο το νερό της λίμνης. Αναγνωρίζει δικαιώματα διαχείρισης.

Μα, το σώμα ορκωτών εκτιμητών τη διαχείριση εξετίμησε, όχι την ιδιοκτησία. Αυτό που έλεγε ο κ. Πεταλωτής ως δικαίωμα της

Μονής -και το λέει τώρα, το 2010- αυτό αποτιμά το σώμα ορκωτών εκτιμητών. Πείτε μου, πού υπάρχει η ευθύνη μας, για να καταλάβω.

Όταν κρίθηκε, λοιπόν, επί ΠΑΣΟΚ -σας λέω το ιστορικό- η κυριότητα σε βάρος των ντόπιων αγροτών και ψαράδων της Θράκης, που αντιδρούσαν έντονα με δυναμικές κινητοποιήσεις και το ξέρετε όλοι, η Κυβέρνηση, ανταποκρινόμενη στο γνωστό γενικότερο αίτημα όλων των πλευρών -δεν σας είπα ότι ήταν μόνο οι μοναχοί που αξίωναν, όλες οι πλευρές το ήθελαν και έχω στοιχεία- και με δεδομένη την έλλειψη χρηματικών πόρων -το έχουμε πει και άλλη φορά- αποφάσισε για λόγους κοινωνικούς και δημοσίου συμφέροντος να τους αποκαταστήσει μέσω μιας απόλυτα νόμιμης διαδικασίας που ισχύει και σήμερα. Γιατί δεν αλλάζουμε τη διαδικασία των ανταλλαγών σήμερα; Να πούμε ότι για τις ανταλλαγές χρειάζονται δικαστικές αποφάσεις, χρειάζεται συμβόλαιο ή κάτι άλλο. Δεν το λέμε. Και σήμερα γίνονται ανταλλαγές και σήμερα υπάρχουν γνωμοδοτικά συμβούλια και σήμερα τα γνωμοδοτικά συμβούλια δεν έχουν ως επακόλουθο την αγωγή και τη δίκη. Δεν υπάρχει τέτοιο θέμα. Πώς αξιώνετε από εμάς, από εμένα τον αναρμόδιο επί θεμάτων γνωμοδοτικών συμβουλίων να αποφασίσω, όντας Υπουργός Γεωργίας; Καμμία σχέση.

Η διαδικασία μιλούσε όχι για παραχώρηση, όπως λένε μερικοί, αλλά για ανταλλαγή ακινήτων ίσης αξίας μεταξύ δημοσίου και ενός νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου. Δεν ήταν με ιδιώτη. Σήμερα παραχωρούνται σε διαφόρους φορείς δωρεάν ακίνητα. Δίδονται παροχές, ενισχύσεις. Σε όλες τις καταστάσεις, σε όλες τις κυβερνήσεις γίνεται αυτό. Αυτό είναι ανταλλαγή ακινήτων αμφοτεροβαρής, ίσης αξίας το ένα με το άλλο.

Ανετέθη η διαδικασία σύμφωνα με διάταξη νόμου του '79, δεν καθόρισα εγώ πώς θα γίνει. Λέει η διάταξη ότι αναθέτει ο Υπουργός Γεωργίας στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου, που είναι κρατικός φορέας, τη διαδικασία. Τη διαδικασία θα την κάνει όπως ξέρει, όπως έχει την τεχνογνωσία, η ΚΕΔ, κρατικός οργανισμός.

Η ανάθεση δε της αρμοδιότητας αυτής αποστέρουσε αυτόματα τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης από οποιαδήποτε αρμοδιότητα συμμετοχής ή παράλληλης άσκησης. Καμμία σχέση, δόθηκε η αρμοδιότητα και τελείωσε. Όταν δίνει αρμοδιότητα ο ένας Υπουργός σε κάποιον άλλο, έχει ευθύνη τι κάνει ο άλλος; Από πού βγάζουμε όλα αυτά τα συμπεράσματα;

Οι δύο συγκεκριμένες υπουργικές αποφάσεις του Ιανουαρίου του 2005 και του Ιουλίου του 2006 -η δεύτερη ήταν κοινή με τον Υφυπουργό Οικονομικών ως αρμόδιου για τη λίμνη Βιστωνίδα- ήταν ταυτόσημες -και προσέξτε- με την ομόφωνη -οκτώ στα οκτώ μέλη- γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, όχι δηλαδή κάποιου δικού μου συμβούλου, αλλά του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, του ανώτατου θεσμικού οργάνου, σύμφωνα με το άρθρο 100 παράγραφος α' του Συντάγματος, το οποίο ξέρετε τι λέει; «Αρμοδιότητα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους: Δικαστική υποστήριξη και εκπροσώπηση του δημοσίου, αναγνώριση απαιτήσεων κατά του δημοσίου και του συμβιβασμού σε διαφορές με αυτό». Αυτή είναι η δουλειά του. Αυτό ακούσαμε, δεν ακούσαμε κανέναν άσχετο φορέα. Όλοι προσφεύγουν στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Εάν δεν μας κάνει, να το καταργήσουμε. Όταν όμως βλέπετε το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο του Κράτους, που έχει ως αρμοδιότητα να υπερασπίζεται συμφέροντα του δημοσίου -το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους το ίδιο, όπως και η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου υπερασπίζεται συμφέροντα του δημοσίου- όταν ακούσαμε αυτούς και ομόφωνα η ΚΕΔ, όλοι μας έλεγαν την πορεία, εγώ θα πω ότι είμαι πιο έξυπνος, πιο πονηρός και δεν τις δέχομαι; Με ποια λογική θα το πω; Σήμερα ισχύουν διαδικασίες. Ούτε εγώ είχα κάτι κατά της ΚΕΔ ή κατά του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή κατά του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου του Κράτους ή κατά του Υφυπουργού Οικονομικών που εγκρίνει αυτές τις γνωμοδοτήσεις.

Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, λοιπόν, από το Σύνταγμα και από το νόμο του 2002 έχει αρμοδιότητα να υπερασπίζεται και να θωρακίζει τα συμφέροντα του δημοσίου, που δεν το κάνουν τα δικαστήρια. Τα δικαστήρια μπορεί στην αντιδικία να δικαιώσουν τον αντίδικο του δημοσίου. Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους

υπερασπίζεται μόνο το δημόσιο, μονομερώς. Αυτό ακούσαμε. Εάν μας βλάπτει, να το αλλάξουμε. Όσο ισχύει, όμως, πρέπει να το εφαρμόζουμε, να το τηρούμε.

Είναι, λοιπόν, απολύτως φυσικό ο Υπουργός να εμπιστεύεται διαχρονικά και για εξειδικευμένα νομικά ζητήματα, όπως είναι αυτά, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους και να αποδέχεται ομόφωνες γνωμοδοτήσεις του. Το αντίθετο θα ήταν παράλογο και ύποπτο. Το λέει ο κ. Αλιβιζάτος σε γνωμοδότηση, που αποσιωπάται βέβαια, στις 4 Δεκεμβρίου 2008, καλύπτοντας τον κ. Φωτιάδη, ότι «ενήργησε έτσι, γιατί το είπε το γνωμοδοτικό». Γιατί εγώ τι άλλο έκανα; Ομόφωνα απόφαση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους αποδέχθηκε εγώ και οι άλλοι συνάδελφοι.

Είναι αυτονόητο και το δηλώνουν οι πάντες ότι αν δεν είχε κριθεί η κυριότητα επί της Βιστωνίδας επί ΠΑΣΟΚ ή αν μπορούσε να προωθηθεί οποιοσδήποτε άλλος τρόπος από το Υπουργείο Οικονομικών, με εξασφάλιση ποσού αποζημίωσης ενδεχομένως, που όμως δεν βρέθηκε τέτοιο ποσό, δεν θα υπήρχε κανένας λόγος ανταλλαγής. Όμως, προέκυψε η επιλογή της ανταλλαγής μεταξύ του δημοσίου και ενός νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, όπως είναι η Μονή, που διέπεται από αυστηρούς και συγκεκριμένους κανόνες διαχείρισης και διάθεσης της περιουσίας. Δεν είναι ιδιωτική επιχείρηση το μοναστήρι και η περιουσία δεν χάνεται, απαιτούνται διαδικασίες για τη διάθεση της περιουσίας, την εκποίηση ή στιδίηποτε άλλο. Το ίδιο ισχύει και με νομαρχίες και με δήμους. Γιατί δεν ψάχνουμε και στους δήμους και στις νομαρχίες μήπως υπάρχει κάτι ανάλογο;

Δεν προέκυψε λοιπόν αυτή η πρόταση από το πουθενά. Συγκεκριμένα και πριν από τη γνωμοδότηση υπήρξαν τα εξής. Ο κ. Ξυνίδης, όχι ο κ. Σωκράτης, ο παριστάμενος, ο κ. Αθανάσιος Ξυνίδης, ξέρετε τι είχε πει στις 25/09/2008; Ότι είχε συντελεστεί επί ΠΑΣΟΚ η αναγνώριση κυριότητας. Διαψεύστε με, κύριε Σωκράτη Ξυνίδη. Δεν είναι ώρα διαλόγου. Σας το λέω για επιβεβαίωση, από έγγραφο. Και λέει πιο κάτω ότι το αποτέλεσμα αυτής της αναγνώρισης κυριότητας που είχε συντελεστεί ήταν η επίτευξη της ανταλλαγής. Επιτυχία θεωρεί την ανταλλαγή. Στις 25/09/2008. Όταν έγινε η φασαρία. Συνεκτιμώντας τη φασαρία και το θόρυβο που έγινε. Επίτευξη της ανταλλαγής. Σήμερα λέμε ότι ήταν κακή ανταλλαγή.

Ανάλογο επιβεβαιώνεται στις καταθέσεις στην πρώτη εξεταστική επιτροπή και του κ. Ξυνίδη, του Προέδρου της Επιτροπής Αγώνα του Μητροπολίτη Ξάνθης που εξέφραζε την άλλη πλευρά, προφανώς όχι των μοναχών, που με επισκέφθηκε στα μέσα Νοεμβρίου του 2004 στο γραφείο μου -προ της γνωμοδότησης, προ οποιασδήποτε ενέργειας- και μου μετέφερε το κλίμα έντασης στη Θράκη στρεφόμενος αυστηρά κατά της Μονής και μου είπε ότι έπρεπε να σηκωθούν να φύγουν και να πάνε σε άλλη περιοχή. Οι εκπρόσωποι των φορέων το έλεγαν αυτό. Οι αντίθετοι της Μονής. Ο κ. Πεταλωτής λέει επί λέξει 5/11/2008, όταν είχε ξεσπάσει η φασαρία, «όταν ακυρωθούν οι ανταλλαγές στη Βιστωνίδα πάλι θα έχουμε πρόβλημα. Θα βγουν και θα πουν οι άλλοι «ας πρόσεχε η Ξάνθη και η Ροδόπη». Επικροτεί ανταλλαγές μετά το θόρυβο ο κ. Πεταλωτής στις 5/11/2008.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά, το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Μπασιάκου)

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, επί δυο χρόνια κατασυκοφαντούμαι. Νομίζω θα έχω κάποια λίγα λεπτά να πω ψήγματα σκέψεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχετε χρόνο ακόμα. Το κουδούνι χτυπάει αυτόματα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Του κ. Τσολακίδη, κατάθεση 11/11/2008 που λέει ότι οι καλόγεροι θα φύγουν και θα βρεθούν ακίνητα σε άλλη περιοχή. Εγώ εκπλήρωσα τις ανταλλαγές; Αίτημα των τοπικών φορέων ήταν. Του κ. Παπαδόπουλου, της εφημερίδας «ΜΑΧΗΤΗΣ», του Δημάρχου Στυλιανίδη, του Νομάρχη Παυλίδη που τον Νοέμβριο του 2003, ένα χρόνο πριν αναλάβω τα καθήκοντά μου εγώ, είχε εισηγηθεί ανταλλαγές. Ποια συνεννόηση μου λέτε για ανταλλαγές; Ήταν γενικότερο το ρεύμα, το αίτημα, το κλίμα υπέρ των ανταλλαγών. Ως λύση ανάγκης βέβαια αφού είχε δοθεί η κυριότητα ως τον Ιούνιο του 2003 στη Μονή Βατοπεδίου.

Προσέξτε τώρα. Εγγράφως η ίδια επιβεβαίωση της πρώτης ανταλλαγής γίνεται με την επιστολή που έστειλαν οι τρεις πρόε-

δροι των δικηγορικών συλλόγων ο κ. Πεταλωτής, ο Αθανάσιος Ξυνίδης και ο κ. Ζαμπάκης, 14/07/2004, δύομισι μήνες πριν αναλάβω τα καθήκοντά μου του Υπουργού, φανταστείτε τόσο πριν, που αφού επικρίνουν τον κ. Φωτιάδη και τον κ. Δρυ που έδωσαν την κυριότητα, έτσι λένε, λένε μετά αυτολεξεί: «αυτή η ενέργεια θα υποχρεώσει το δημόσιο να καταβάλλει και αποζημίωση δισηκατομμυρίων δραχμών ή να αντικαταστήσει κάποιες εκτάσεις παραδίδοντας ανάλογες εκτάσεις που του ανήκουν», του δημοσίου, «σε άλλες περιοχές, παραδείγματος χάριν στην Ήπειρο». Αν δεν είναι αυτό υπέρ της ανταλλαγής, ποιο είναι;

Τον Ιούνιο του 2004 οι τρεις πρόεδροι δικηγορικών συλλόγων, αντίθετοι με τη Μονή, εισηγούνται ανταλλαγές. Εγώ τις έκανα τις ανταλλαγές; Το εισηγούνται όλοι. Είναι στην επιστολή προς τον κ. Δούκα στις 14/07/2004. Και βέβαια λένε πιο κάτω ότι πρέπει να ερωτηθεί το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Αυτό κάναμε και εμείς. Το λέει η επιστολή του Ιουλίου 2004, πριν αναλάβω εγώ τα καθήκοντα του Υπουργού. Αυτό άκουσα. Αυτό ακολουθήσαμε. Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Αυτοί το είπαν.

Και βέβαια το περίεργο είναι γιατί δεν συζητάει κανείς για τον κ. Δρυ και τον κ. Φωτιάδη που δημιούργησαν το πρόβλημα, κατά τα λεγόμενα των εκπροσώπων της περιοχής και ειδικότερα των εκπροσώπων του ΠΑΣΟΚ.

Παρά τη συλλογική γνώση των φορέων ως το 2004 -ακούστε ένα άλλο σημαντικό- και παρά το άγχος τους να γίνουν οι ανταλλαγές, ο κ. Αθανάσιος Ξυνίδης στις 6/11/2008 ξέρετε τι λέει; Περιμένανε εναγωνίως τις μεταγραφές στα υποθηκοφυλακεία. Όχι μόνο δεν λέγανε παράνομο, πώς δόθηκε η κυριότητα της λίμνης, πώς οι παραλίμνιες. Εδώ ξέρουμε ότι χάνεται η δίκη για τη Μονή και εσείς δίνετε ανταλλαγές; Βιαζόντουσαν, είχαν άγχος πώς θα γίνουν οι μεταγραφές. Και αυτά καταίνονται από τον κ. Ξυνίδη στις 6/11/2008. Είχε ξεσπάσει η φασαρία.

Έγινε δημοσιοποίηση του δελτίου Τύπου. Το είπε ο κ. Κοντός προηγουμένως. Έμαθαν όλοι. Κακό που έμαθαν όλοι. Ανταλλαγές. Το ήξεραν οι πάντες. Ποιος δεν το ήξερε; Τι κρύβανε δηλαδή; Δεν κατάλαβα. Αυτή η περιβόητη γνωμοδότηση 15/2005 του ΝΣΚ στην οποία αναφέρεστε έχει αναρτηθεί στο διαδίκτυο. Την κάνω δεκτή εγώ και λέει μπορεί να γίνει ανταλλαγή. Ποια μυστικότητα; Οι πάντες το ήξεραν. Ποια μυστικότητα; Υπάρχει άνθρωπος στη Θράκη που δεν ήξερε από την αρχή τις ανταλλαγές; Να είμαστε σοβαροί. Διότι κάποιος είπαν ότι δεν δημοσιεύτηκε η απόφαση. Η υπουργική απόφαση δεν δημοσιεύεται -ούτε αυτή, ούτε άλλες- γιατί, όπως είπε και ο νομικός σύμβουλος, δεν προβλέπεται από τη νομοθεσία να γίνει αυτό. Είπαν κάποιος στην επιτροπή και το εξέλαβε ως θέσφατο το πόρισμα, «δήλωσε ο τάδε ότι όλες οι υπουργικές αποφάσεις δημοσιεύονται». Είναι σωστό αυτό; Όλες οι υπουργικές αποφάσεις δημοσιεύονται; Αλίμονο μας δηλαδή. Αυτό δείχνει άγνοια ή προκατάληψη ή εμπόθεια.

Χαίρομαι, κύριε Γείτονα, γιατί έχετε και θητεία ως Υπουργός. Είναι δυνατόν να λέγεται ότι φταίμε, επειδή δεν δημοσιεύσαμε; Αφού δεν δημοσιεύεται. Έχω εγώ το κλειδί της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, ανοίγω και ό,τι θέλω κάνω; Ρώτησε κάποιος υπάλληλος. Δεν δημοσιεύεται. Τελείωσε. Στις χιλιάδες αποφάσεις που έχω υπογράψει σε κάθε μία θα κάνουμε τέτοια έρευνα;

Θέλω να πω, λοιπόν, ότι παρά την ευρύτατη γνώση, κανείς τοπικός φορέας ή παράγων ή Βουλευτής δεν έθεσε το θέμα. Ξέρετε πότε έγινε η πρώτη ερώτηση στη Βουλή για το τεράστιο αυτό σκάνδαλο που το ήξεραν όλοι υποτίθεται; Έγινε από το Κομμουνιστικό Κόμμα στις 26/6/2007. Δηλαδή, μιλάμε για δύομισι χρόνια μετά την πρώτη υπουργική απόφαση. Ως τότε τι γινόταν; Δεν ήξερε κανείς τίποτα;

Η δεύτερη ερώτηση έγινε από τον κ. Τσακλίδη του ΠΑΣΟΚ, για να πω και το άλλο κόμμα. Κι έλεγαν ότι εδώ χάνουμε ένα ακίνητο το οποίο θα μας το παραχωρούσε το Κράτος. Δεν μιλούν για οικονομικό σκάνδαλο. Κανένας για οικονομικό σκάνδαλο. Και αυτές οι δύο ερωτήσεις απαντήθηκαν. Αν υπήρχε κάποιο θέμα, θα αναφερόταν στη Βουλή. Ήταν καλοκαίρι. Είχαμε εκλογές. Το καλοκαίρι του 2007. Απαντήθηκαν.

Και βέβαια και ο κ. Πεταλωτής, ο οποίος μιλάει για σκάνδαλο, σιωπούσε. Γιατί δεν ήρθε ο κ. Πεταλωτής να μου πει: «Κύριε Μπασιάκο, υπάρχει πρόβλημα». Κάποιος φορέας. Κάποιος τοπικός παράγοντας. Δεν έχει βρεθεί ούτε ένας να πει, είπα στον

Μπασιάκο ότι υπάρχει πρόβλημα. Ούτε ένας! Το θέμα που ετίθετο –και στη Θεσσαλονίκη– ήταν: Είχαν κάποια οικόπεδα για σχολεία. Και λέει, θα πάει σε κάποιον άλλο φορέα και θα πάψει να είναι ακίνητο που θα το ζητήσουμε να μας το παραχωρήσει το δημόσιο για κάποια άλλη χρήση. Και είχαν δίκιο από την πλευρά τους. Εγώ δεν είπα το αντίθετο.

Πολλές παρεμβάσεις έγιναν και από τη Μονή επί ΠΑΣΟΚ. Οι επαφές της Μονής ήταν επί κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ. Η κ. Μαντέλη, που λέτε και οι Υπουργοί, επί ΠΑΣΟΚ. Ο κ. Δρυσ κ.λπ.. Η άποψη για τη Μονή διαμορφώθηκε επί ΠΑΣΟΚ. Όχι από εμάς. Ο κύριος Νομικός Σύμβουλος του Κράτους είχε συζητήσει εκτενώς το θέμα, είχε διαμορφώσει άποψη –το έχει καταθέσει– για το ερώτημα πολύ πριν αναλάβω τα καθήκοντά μου. Και όταν έρχονται όλες οι πλευρές και σου λένε, υπάρχει μία λύση, το εισηγείται το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, όλοι οι φορείς το ζητάνε, πείτε μου ένα λόγο για τον οποίο να πω εγώ «όχι». Να πω, δηλαδή, και κυριότητα. Μάλιστα. Ο κ. Φωτιάδης το είχε εγκρίνει. Δεν το είχα εγκρίνει εγώ. Ούτε με απασχόλησε ποτέ το θέμα. Ούτε υπήρχε μία διεκδίκηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κ. Μπασιάκου)

Η πρόταση νόμου των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ που κατατέθηκε στις 30/9/2008 –την υπογράφουν πενήντα οκτώ Βουλευτές– ακούστε τι λέει: «Νομική και λογική προϋπόθεση της ανταλλαγής ήταν η αναγνώριση της κυριότητας της Μονής Βατοπεδίου επί της λίμνης Βιστωνίδας.» Μιλάει για τις διαδικασίες Φωτιάδη. «Άρα...» –λέει– «...ανακαλουμένης αυτής της διοικητικής αναγνώρισης, παύει να υπάρχει το ίδιο το δικαιοπρακτικό θεμέλιο της ανταλλαγής και η ίδια η νομική και πραγματική βάση των διοικητικών πράξεων που οδήγησαν στην ανταλλαγή». Μιλάει, δηλαδή, ρητά το ΠΑΣΟΚ για αναγνώριση της κυριότητας. Εσείς όλοι από τους πενήντα οκτώ που είστε και σήμερα στη Βουλή είχατε πει τότε ότι το ΠΑΣΟΚ αναγνώρισε την κυριότητα. Σήμερα λέτε ότι εγώ την αναγνώρισα. Πείτε μου, σήμερα τι θα πούμε; Θα πούμε ότι δεν ισχύει η πρόταση νόμου του ΠΑΣΟΚ με ημερομηνία 30/9/2008;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Μπασιάκο, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε. Θέλετε να αποχωρήσω; Να αποχωρήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Όχι, θα αφαιρέσετε το λόγο...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Δύο χρόνια κατασκευαζόμαστε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θα αφαιρέσετε το λόγο από τους άλλους συναδέλφους σας. Ο χρόνος είναι συγκεκριμένος και ο Κανονισμός. Το γνωρίζετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Σεβαστείτε τη μακροχρόνια θητεία μου εδώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Πρέπει να εφαρμόσω τον Κανονισμό. Δεν έχω άλλη επιλογή.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Άρα, λοιπόν, όλοι οι πιο πάνω αναφέρονται ρητά σε συντέλεση της αναγνώρισης της κυριότητας επί ΠΑΣΟΚ και στην πρόταση και ανάγκη ανταλλαγών πριν αναλάβω τα καθήκοντά μου, όπως συμφωνούν και δέχονται ανεπιφύλακτα οι πάντες. Δεν είχα, δε, καμία αρμοδιότητα ή εμπλοκή ούτε με αναγνώριση ή μη της κυριότητας –που ήταν αποφάσεις του Υπουργείου Οικονομικών, όπως σας είπα– ούτε με ανταλλαγές ή εξεύρεση ακινήτων ή αποστολή καταστάσεων τους ή επιλογές διαθέσιμων και κατάλληλων ακινήτων από πληθώρα ούτε με αποτιμήσεις αξίας ακινήτων. Ούτε με συμβόλαια και τίτλους. Τι σχέση μπορούν να έχουν οι γενικής φύσεως υπουργικές αποφάσεις που αναθέτουν μία αρμοδιότητα, με την υλοποίηση της αρμοδιότητας αυτής που έγινε από το μόνο αρμόδιο φορέα του δημοσίου με εβδομήντα πέντε χιλιάδες ακίνητα που διαχειρίζεται;

Και βέβαια δεν υπάρχει θέμα εντολής ή υποχρέωσης. Μπορούσε η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου, η οποία έχει την αποκλειστική αρμοδιότητα, να μην προχωρήσει τη διαδικασία αν δεν ήταν νόμιμη.

Κάθε ανταλλαγή εγκρίνεται από απόφαση του ΔΣ της ΚΕΔ. Κάθε μία. Μπορούσε να πεί, την εγκρίνω, ή δεν μου κάνουν τα ακίνητα αυτά, ζητάω άλλα, ή δεν κάνω την ανταλλαγή. Δεν την

υποχρέωσε κανείς. Αναθέτεις μία αρμοδιότητα, είναι παράνομη, δεν την ασκεί η ΚΕΔ, απλά. Και αυτό αφορά κάθε μεμονωμένο ακίνητο.

Είναι δε σαφές ότι όλες οι αποφάσεις έδιναν δυνητική ευχέρεια. Η δεύτερη απόφαση δε, η περιβόητη που λέτε για τη λίμνη, έγινε, γιατί την πρωτοβουλία την πήρε η ΚΕΔ, η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου –επιστολή, την οποία την είχα καταθέσει στα Πρακτικά τις προάλλες– 9 Μαρτίου 2006. Αρμόδια ήταν η ΚΕΔ για την περιουσία του δημοσίου για τη λίμνη. Καμμία σχέση με το Υπουργείο Γεωργίας.

Λέει, λοιπόν, η Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου: Προτίθεται να προχωρήσω τις ανταλλαγές, θέλετε να πάρετε τη διαχείριση της λίμνης; Και λέμε θέλουμε, διότι αυτό εξυπηρετεί το περιβάλλον και το δημόσιο συμφέρον στην περιοχή. Αυτό έγινε. Και δεν το είπα εγώ. Το είπε το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.

Όσον αφορά τη γνωμοδότηση ακούστε διατύπωση. Η Ιερά Μονή αναγνωρίστηκε έναντι του δημοσίου κυρία των αναφερθεισών εκτάσεων και ουδέν όργανό του δικαιούται να αμφισβητήσει την κυριότητα της Ιεράς Μονής έναντι του δημοσίου επ' αυτών. Το λέει το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, που υπερασπίζεται τα δικαιώματα του δημοσίου και πιο κάτω λέει ότι το Νομικό Συμβούλιο στερείται αρμοδιότητας να κρίνει το Γνωμοδοτικό κ.λπ..

Επίσης, επειδή ετέθη θέμα για τον κοινόχρηστο χαρακτήρα της λίμνης, λέει εδώ ότι μπορεί να συνυπάρχει ο κοινόχρηστος χαρακτήρας της λίμνης με κυριότητα της Μονής στη λίμνη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κ. Μπασιάκου)

Έγινε μελέτη από την Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου το καλοκαίρι του 2005 για τη διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος και θα καταθέσω στα Πρακτικά το έγγραφο που λέει ότι μπορούν να γίνουν ανταλλαγές, είναι συμφέρουσες οι ανταλλαγές, λέει τα δεκάδες πιστοποιητικά που πρέπει να κατατεθούν, προκειμένου να προχωρήσει με έλεγχο τίτλων κ.ο.κ. και άρα, δεν υπήρχε το παραμικρό πρόβλημα.

Την περιβόητη ΚΥΑ, στην οποία αναφέρθηκε ο κ. Κοντός προηγουμένως, την υπογράφουν τέσσερα στελέχη της αρμόδιας Γενικής Διεύθυνσης του Υπουργείου Οικονομικών, που έχει μοναδικό σκοπό την προστασία του δημοσίου, Γενική Διεύθυνση Δημοσίων Κτημάτων. Και οι τέσσερις ανεπιφύλακτα. Θα πω εγώ «όχι, έχετε λάθος εσείς». Εγώ ο αναρμόδιος, να πω «έχετε λάθος που εγκρίνετε αυτήν την απόφαση». Η ΚΕΔ επέλεγε τα ακίνητα, όπως σας είπα. Στις 22 Μαρτίου 2007 λέει ότι το διοικητικό συμβούλιο με απόφασή του στις 21 Δεκεμβρίου του 2006 ανέλαβε ολόκληρη την αρμοδιότητα για την ανταλλαγή και κρίνει αυτή η ΚΕΔ τα κατάλληλα ακίνητα προς ανταλλαγή. Καμμία σχέση με εμάς το ποια ακίνητα. Καμμία σχέση! Ήταν μία υπηρεσιακή διαδικασία μέσα στο πλαίσιο της ΚΕΔ με αποφάσεις του ΔΣ για κάθε ένα ακίνητο.

Έλεγχος τίτλων; Και του δημοσίου και της Μονής. Υποχρεούνται, το δηλώνουν. Αυτό έγινε τον Ιούλιο του 2005, πολύ πριν συνταχθεί η ΚΥΑ και εννοώ την περιβόητη ΚΥΑ του 2006. Η ΚΕΔ λέει τι πρέπει να κάνει, ποια είναι η αρμοδιότητά της, ποια είναι τα καθήκοντά της και κρίνει ότι αυτά έπρεπε να κάνει.

Εδώ υπάρχει μία ανακοίνωση της Κτηματικής Εταιρείας του Δημοσίου, η οποία λέει «σας ενημερώνουμε ότι έχει ολοκληρωθεί η ανταλλαγή ακινήτων με την υπογραφή των σχετικών συμβολαίων». Ιούλιο του 2007 ολοκληρώθηκαν αυτά.

Άλλο χαρτί των υπηρεσιακών παραγόντων που αναφέρεται στα δεκαεπτά συμβόλαια ως το Μάιο του 2007. Ολοκληρώθηκε και πήγε η κυριότητα της λίμνης πάλι στο δημόσιο. Επίσης θα καταθέσω και αυτό το έγγραφο.

Πιο κάτω, η Διεύθυνση Πολιτικής Γης. Λέει ότι στέλνονται υπηρεσιακά τα ακίνητα από τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις. Το λέει η αρμόδια γενική διεύθυνση και δεν εμπέκει Υπουργό. Τη ρωτάνε, πρέπει να υπογράψει ο Υπουργός την απόφαση; Όχι, λέει, διότι αυτό είναι δουλειά υπηρεσιακή. Θα το καταθέσω κι αυτό.

Εν συνεχεία, θα καταθέσω τα έγγραφα που έχουν μεγάλη σημασία με τα δεκάδες στοιχεία, τίτλους και παραστατικά που απαιτούνται για κάθε ανταλλαγή. Το λέει η αρμόδια Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου, 14 Ιουλίου 2005.

Φαντάζομαι βέβαια ότι σε καμμία περίπτωση δεν μπορεί να μας επιρρίψει ευθύνες για συμβόλαια που έγιναν μετά. Τι σχέση είχα εγώ με τα συμβόλαια, τι σχέση είχα εγώ με τυχόν λάθη και παραλείψεις που έγιναν κατά τη σύνταξη των συμβολαίων; Έγιναν μερικές αναμεταβιβάσεις, τι σχέση είχαμε εμείς; Η δική μας εντολή ήταν να πάρουν μόνο διαθέσιμα που είναι μία συγκεκριμένη κατηγορία ακινήτων του δημοσίου. Δεν είναι διαθέσιμα οποιαδήποτε. Αν εστάλησαν υπηρεσιακά λάθος, φταίει ο Υπουργός; Για κάθε λάθος του υπαλλήλου ή της αρμόδιας Υπηρεσίας, φταίει ο Υπουργός; Τότε πρέπει να πάνε όλοι οι Υπουργοί φυλακή, αν φταίει ο Υπουργός για κακή εφαρμογή των αποφάσεών του στο απώτατο μέλλον, όπως ζητάει το πόρισμα.

Θεωρώ ότι όταν δεν υπάρχει η παραμικρή επιφύλαξη από οποιονδήποτε αρμόδιο φορέα, ο Υπουργός αυθαιρετεί, αν δεν πράττει αυτό που όλοι οι φορείς τοπικά το εισηγούνται ως λύση-ανάγκης μεν, αλλά λύση- που δεν συνεπάγεται καμμία οικονομική ζημία του δημοσίου. Δηλαδή, εάν η απόφαση του Δικαστηρίου της Ροδόπης που ήταν δύο-ένα, έβγαине αντίστροφα δεν θα υπήρχε σκάνδαλο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, γιατί θα αφαιρέσετε τη δυνατότητα στους άλλους συναδέλφους να μιλήσουν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Υπάρχει μία εισαγγελική απόφαση της 18ης Δεκεμβρίου 2007, που λέει ότι δεν υπάρχει κανένα θέμα και θεωρώ, κύριε Πρόεδρε, ότι με αδικείτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δεν αδικώ κανέναν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ: Εγώ θα φύγω για να καλύψω τις ανάγκες σας, αλλά είναι απαράδεκτο να γίνεται αυτή η συκοφαντία επί δύο χρόνια και να μην έχω τη δυνατότητα παρά μόνο σε πενήντα-εξήντα Βουλευτές να πω ψήγματα κάποιων θέσεων και κάποιων απόψεων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό ο κ. Ευάγγελος Μπασιάκος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Μπασιάκο, μιλάτε επί τριάντα δύο λεπτά. Έπρεπε να μιλήσετε είκοσι λεπτά.

Το λόγο έχει ο πρώην Υπουργός Πολιτισμού κ. Βουλγαράκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από την πολύμηνη διαδικασία της διερεύνησης της υπόθεσης του Βατοπεδίου έχει προκύψει με τον πιο σαφή και έχει αποτυπωθεί με τον πιο ανάγλυφο τρόπο ότι το Υπουργείο Πολιτισμού, ανεξάρτητα από την ουσία των υποθέσεων, ήταν παντελώς αμέτοχο και συνεπώς εντελώς άσχετο με την όλη διαδικασία σε όλες τις φάσεις. Ότι οι Υπουργοί Πολιτισμού πριν από εμένα και μετά από εμένα, διότι η περίοδος των ανταλλαγών καλύπτει τέσσερις διαφορετικούς Υπουργούς, ενήργησαν ακριβώς με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο ενεργήσα εγώ. Ότι δεν υπήρξε απολύτως καμμία παρέμβαση από κανέναν πολιτικό παράγοντα του Υπουργείου Πολιτισμού που να αφορά στην αλλοίωση του χαρακτήρα της περιοχής από πλευράς αρχαιολογίας. Ότι δεν έχει προκληθεί απολύτως καμμία ζημία του δημοσίου που να οφείλεται σε πράξη ή παράλειψη της ηγεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού και ότι δεν υπάρχει καμμία διάταξη νόμου στην οποία να μπορεί να στηριχθεί οποιαδήποτε παραπομπή οποιουδήποτε υπηρεσιακού ή πολιτικού παράγοντα του Υπουργείου Πολιτισμού. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο δεν υπάρχει καμμία έρευνα για κανένα τέλεχο του Υπουργείου Πολιτισμού από την τακτική δικαιοσύνη.

Αυτοί είναι και οι λόγοι για τους οποίους κατά τη διάρκεια της παρουσίας μου στην Αίθουσα αυτή, κατά την εξέταση του πορίσματος της εξεταστικής επιτροπής προς την προκαταρκτική επιτροπή είχα πει ότι «δεν βρίσκομαι ενώπιόν σας ως Υπουργός, δεν βρίσκομαι ενώπιόν σας ως πολιτικός, αλλά βρίσκομαι ως φυσικό πρόσωπο και για πολιτικούς και μόνο λόγους». Οι πορισματικές εκθέσεις άλλωστε των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, του συνόλου της Αντιπολίτευσης, όσον αφορά το πρόσωπό μου, καταλήγουν στο αυταπόδεικτο συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει νομικό έδαφος για διερεύνηση περαιτέρω ποινικών ευθυνών, διότι δεν υπάρχουν περαιτέρω ποινικές ευθύνες. Και δεν υπάρχουν διότι

το Υπουργείο Πολιτισμού ακριβώς δεν συνέπραξε, όπως είπα και προηγουμένως, σε καμμία από τις φάσεις της διαδικασίας των ανταλλαγών και ως εκ τούτου καμμία διάταξη νόμου ή κανένα ιδιαίτερο καθήκον δεν μπορούσε εκ μέρους του Υπουργού Πολιτισμού να αναληφθεί, το οποίο δεν ανελήφθη.

Η πορισματική έκθεση ωστόσο των Βουλευτών της Πλειοψηφίας, παρ' όλα αυτά, θεωρεί ότι έχω διαπράξει το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος και γι' αυτό το λόγο ζητά την παραπομπή μου στο δικαστικό συμβούλιο. Και τι επικαλείται γι' αυτό; Διαβάζω: «Παρέλειψε να κινήσει τη διαδικασία ακύρωσης του συμβολαίου μεταβίβασης αρχαιολογικού χώρου στην Ουρανούπολη, παρά το γεγονός της έγκαιρης κοινοποίησης στο Υπουργείο Πολιτισμού του υπ' αριθμόν 4833 της 10/07/2007 εγγράφου, του προϊσταμένου της 10ης Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων κ. Ταβλάκη, το οποίο ενημέρωνε ρητώς ότι δεν είναι δυνατή η μεταβίβαση της κυριότητας του εν λόγω αρχαιολογικού χώρου από το δημόσιο χωρίς τη γνωμάτευση της συντάξασας υπηρεσίας». Γι' αυτό το λόγο ζητείται η παραπομπή μου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, λυπάμαι πραγματικά γιατί αυτό που συζητάμε σήμερα εδώ και στο βαθμό που με αφορά, στο μέλλον θα είναι ένα παράδειγμα προς αποφυγή και ειλικρινά εύχομαι αυτά τα θεσμικά άλματα να μην αποτελέσουν τη βάση για παραπομπές συναδέλφων στο μέλλον για άσχετους λόγους και για άσχετα θέματα. Είναι ενδεικτικό ότι το κατηγορητήριο αποφεύγει επιμελώς να προσδιορίσει χρονικά πότε όφειλα να ενεργήσω, ποια ήταν η συγκεκριμένη οφειλόμενη εκ μέρους μου ενέργεια την οποία παρέλειψα.

Ποια διάταξη νόμου παρέβην; Πώς και πότε επήλθε η οποιαδήποτε ζημία στο δημόσιο από την παράλειψη της συγκεκριμένης ενέργειας; Και επειδή οι συντάξαντες αντιλαμβάνονται την αδυναμία του κατηγορητηρίου, αντί για διάταξη νόμου, επικαλούνται δυο άσχετες εγκυκλίους του 1974, όχι του Υπουργείου Πολιτισμού αλλά του Υπουργείου Γεωργίας, από τις οποίες η μια αναφέρεται σε αδειοδότηση σταβλικών εγκαταστάσεων και η άλλη σε άδεια για επαρχιακή βιομηχανία στην Ήπειρο.

Υπάρχουν, λοιπόν, τρία ερωτήματα τα οποία εκ περισσού ίσως αλλά πάντως πρέπει να απαντηθούν. Μπορούσα να ακυρώσω τα συμβόλαια ως Υπουργός Πολιτισμού και δεν το έκανα; Ανεξάρτητα από αυτό, ως Υπουργός Πολιτισμού είχα ειδοποιηθεί αρμοδίως και εγκαίρως για τις ανταλλαγές; Έπραξα ή παρέλειψα να πράξω κάτι που όφειλα ως εκ της θέσεώς μου;

Διαβάζω από τα Πρακτικά της προανακριτικής επιτροπής απόσπασμα από την κατάθεση του νυν Υπουργού κ. Γερουλάνου: «Αθανάσιος Πλεύρης: Κύριε Υπουργέ, θέλω να ξεκαθαρίσω ότι δεν εξετάζουμε μια ενδεχόμενη πολιτική αμέλεια. Εδώ όπως καταλαβαίνετε, η παράβαση καθήκοντος πρέπει να στοιχειοθετείται σε συγκεκριμένες παραβιάσεις νομικών διατάξεων. Ο πρώτος προβληματισμός που δημιουργείται είναι ο εξής. Η επιστολή του κ. Ταβλάκη φτάνει στον κύριο Υπουργό», αναφέρεται σε μένα, «αφού έχει γίνει το συμβόλαιο. Εσείς μας είπατε ότι το Υπουργείο δεν έχει αρμοδιότητα να ακυρώσει το συμβόλαιο. Συνεπώς ο Υπουργός δεν μπορούσε να ακυρώσει το συμβόλαιο; Παύλος Γερουλάνος: Σωστά. Ο Υπουργός δεν μπορούσε να ακυρώσει το συμβόλαιο».

Την ίδια άποψη καταθέτει στην επιτροπή και ο διάδοχός μου στο Υπουργείο Πολιτισμού ο κ. Λιάπης: «Θεόδωρος Δρίτσας: Εσείς ως Υπουργός Πολιτισμού, ο κ. Βουλγαράκης και οι μέτεπειτα Υπουργοί ακόμη και στη θεωρητική περίπτωση που υπήρχε κάποιο πρόβλημα, έχετε αρμοδιότητα να ακυρώσετε τα συμβόλαια; Μιχάλης Λιάπης: Σας το είπα και στην ομιλία μου. Αυτή την αρμοδιότητα την έχει το Υπουργείο Οικονομικών, όχι εμείς. Εμείς δεν είμαστε συμβαλλόμενοι. Το Υπουργείο Πολιτισμού δεν είναι συμβαλλόμενο, δεν υπέγραψε την σύμβαση».

Όπως γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κανένας Υπουργός Πολιτισμού μετά από εμένα δεν ακύρωσε τα συμβόλαια διότι είναι σαφές ότι το Υπουργείο Πολιτισμού είναι αναρμόδιο να πράξει το οτιδήποτε. Εγώ, όμως, παρ' όλα αυτά εξακολουθώ να κατηγορούμαι γι' αυτό και σε λίγο εσείς θα κληθείτε να ψηφίσετε γι' αυτόν το λόγο στη Βουλή.

Είχα, όμως, ως Υπουργός Πολιτισμού ειδοποιηθεί εγκαίρως και αρμοδίως για τις ανταλλαγές; Το έγγραφο του εφόρου κα-

ταρρίπτει από μόνο του τους ισχυρισμούς διότι το ίδιο το έγγραφο στην πρώτη παράγραφο που επιμελώς το κατηγορητήριο αποφεύγει να αναφέρει λέει τα εξής: «Πληροφορηθήκαμε από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης ότι εκτάσεις του δημοσίου στην περιοχή Ουρανοπόλεως Χαλκιδικής παραχωρήθηκαν σε μονή του Αγίου Όρους». Τι λέει δηλαδή η 10η ΕΒΑ; Λέει ότι όταν το έμαθε και άρα όταν το γνωστοποίησε με το συγκεκριμένο έγγραφο, η πράξη είχε ήδη συντελεστεί από τρίτους, εν προκειμένω από άλλες υπηρεσίες του δημοσίου. Και πού απευθύνεται το έγγραφο; Δεν απευθύνεται στον Υπουργό Πολιτισμού. Απευθύνεται στην νομαρχιακή αυτοδιοίκηση Χαλκιδικής με πίνακα αποδεκτών εις των οποίων είναι και ο Υπουργός Πολιτισμού. Με τι βαθμό προτεραιότητας; Αδιαβάθμητο. Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτό είναι έγκαιρη κοινοποίηση, όπως λέει το πόρισμα;

Παρ' όλα αυτά φτάνει το έγγραφο στο Υπουργείο Πολιτισμού μετά την υπογραφή των επίμαχων συμβάσεων. Έπρεξε ή παρέλειψε να πράξω κάτι που αποδεικνύει ότι ενήργησα δολίως; Το αγνόησα; Το έθεσα στο αρχείο; Δεν το έλαβα υπ' όψιν μου;

Το έγγραφο διαβιβάστηκε αμελλητί στην αρμόδια υπηρεσία. Διαβιβάστηκε αμέσως.

Θα αναφερθώ μετά στη χρονική σειρά γιατί αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία. Διαβάζω, όμως, από τα Πρακτικά της προκαταρκτικής επιτροπής κατά τη διάρκεια της εξέτασης του Εισαγγελέα κ. Μεϊδάνη στην Επιτροπή: «Αντώνιος Σκυλλάκος: Ο νόμος, απ' ό,τι κατάλαβα δεν προβλέπει υποχρέωση να ζητηθεί γνωμάτευση πριν τις μεταβιβάσεις από το Υπουργείο Πολιτισμού.

Μάρτυς: Σωστά. Δεν το βρήκα πουθενά αυτό.

Αντώνιος Σκυλλάκος: Το κατάλαβαμε αυτό. Όταν υπάρχει τέτοια καταγγελία από τον έφορο, ότι δεν ζητήθηκε άδεια –τα ξέρετε αυτά τα γεγονότα– αποτελεί παράλειψη της αναγκαίας επιμέλειας που θα έπρεπε να έχει ένας Υπουργός που να οδηγούμαστε μέχρι την παράβαση καθήκοντος;

Μάρτυς: Δεν θα πω για έναν Υπουργό. Θα πω για ένα δήμαρχο, για έναν απλό πολίτη. Μπορεί να παραπεμφθεί ένας δήμαρχος για παράλειψη της αναγκαίας επιμέλειας, να στοιχειοθετηθεί παράλειψη καθήκοντος με αυτόν τον τρόπο; Για την παράλειψη καθήκοντος θέλουμε τον περίφημο διπλό δόλο, δηλαδή με πρόθεση να παραβείς το καθήκον σου και με πρόθεση πάλι –αυτός είναι ο διπλός δόλος λέει ο κ. Μεϊδάνης– «όχι να είναι συνείδηση η ζημία, αλλά να βλάψεις ή να ωφελήσεις κάποιον. Και τέτοιο πράγμα εδώ δεν υπάρχει.»

Τα συμπεράσματα δικά σας.

Θέλω, όμως, να δούμε και λίγο τη χρονική αλληλουχία των γεγονότων. Η επιστολή του κ. Ταβλάκη, αυτή εδώ που προηγουμένως σας διάβασα, έχει ημερομηνία 10 Ιουλίου 2007, δηλαδή μετά την υπογραφή των επίμαχων συμβάσεων. Φτάνει στο γραφείο του Υπουργού την 11η Ιουλίου. Διαβιβάζεται αυθημερόν στην αρμόδια υπηρεσία. Δηλαδή, ενήργησα ως όφειλα, σύμφωνα με το καθήκον μου και την παγίως ισχύουσα διαδικασία. Ζήτησα την άποψη της υπηρεσίας.

Μεσολαβεί ο Αύγουστος, οι καταστροφικές φωτιές, ο προεκλογικός αγώνας, όλο το Υπουργείο λόγω των φωτιών είναι στο πόδι, οι εκλογές στις 16 Σεπτεμβρίου. Η υπηρεσία απαντά στην 10η ΕΒΑ, με κοινοποίηση πάλι στο γραφείο του Υπουργού, αλλά και πρωτοβαθμίως στο γραφείο μετά της εκλογές, δηλαδή τη 17η Σεπτεμβρίου, πράγμα που είναι απόλυτα λογικό αν δει κανείς τη συγκυρία φωτιές-προεκλογικός αγώνας, αλλά και το μη διαβαθμισμένο έγγραφο, το οποίο της έχει σταλεί. Όπως προκύπτει από τα Πρακτικά της προκαταρκτικής επιτροπής, απόσπασμα που θα αναφέρω στη συνέχεια, ο χρόνος που η επιτροπή, η Πλειοψηφία, θεωρεί ότι έπρεπε να δράσω είναι μετά τις εκλογές, δηλαδή είναι τη 17η.

Ο τέως Πρωθυπουργός, όμως, επισκέπτεται τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας το μεσημέρι της 17ης Σεπτεμβρίου και παίρνει εντολή σχηματισμού νέας Κυβέρνησεως. Προσωπικά γνωρίζω ότι μετακινούμαι από το Υπουργείο Πολιτισμού στο Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, με σκοπό να προχωρήσω τη μεγάλη μεταρρύθμιση των λιμένων και να ενοποιήσω τα δύο Υπουργεία. Συνεπώς, η απάντηση δίδεται από την αρμόδια διεύθυνση και όταν αυτή δίδεται προσωπικά δεν είμαι Υπουργός Πολιτισμού.

Πώς είναι, λοιπόν, δυνατόν να ζητείται παραπομπή στο δικα-

στικό συμβούλιο ενός πρώην Υπουργού με τη δικαιολογία ότι όταν απαντήθηκε από την υπηρεσία η συγκεκριμένη επιστολή δεν έκανε περαιτέρω διερεύνηση για διάστημα λίγων ωρών που δεν ήταν καν Υπουργός. Γι' αυτό θα κληθείτε να ψηφίσετε σε λίγο.

Διαβάζω από τα Πρακτικά της προκαταρκτικής επιτροπής: Προς τον κ. Γερουλάνο.

«Αθανάσιος Πλεύρης: Ο κ. Βουλγαράκης ακόμη και αν ήθελε να κάνει κάτι παραπάνω, η απάντηση της υπηρεσίας λαμβάνεται μετά τις εκλογές, από τον μετέπειτα Υπουργό κ. Λιάπη, γιατί ο κ. Βουλγαράκης έπαψε να είναι Υπουργός Πολιτισμού, έγινε Υπουργός Ναυτιλίας. Πώς συνεπώς μπορεί να κατηγορηθεί;

Παύλος Γερουλάνος: Εδώ πραγματικά υπάρχει ένα θέμα. Η 17η Σεπτεμβρίου είναι μία μέρα μετά τις εκλογές. Δεν έχει σχηματιστεί καινούργια Κυβέρνηση, άρα ο κ. Βουλγαράκης παραμένει τυπικά Υπουργός».

Χαίρομαι διότι ο κ. Γερουλάνος είπε άθελά του την αλήθεια, ότι δηλαδή κατηγορούμαι για πιθανή παράλειψη ενέργειας ως Υπουργός Πολιτισμού, την οποία όφειλα να κάνω όταν πλέον δεν ήμουν Υπουργός Πολιτισμού και μάλιστα για διάστημα ολίγων ωρών.

Παραλείπω εδώ να αναφέρω, διότι είναι γνωστό, ότι η Υπηρεσία στην απάντησή της απορρίπτει ως αβάσιμους τους ισχυρισμούς του εφόρου της 10ης ΕΒΑ και μάλιστα αναφέρει τα εξής: «Ότι πουθενά στο νόμο δεν προκύπτει κανενός είδους υποχρέωση ότι το Υπουργείο Πολιτισμού οφείλει να γνωμοδοτεί γι' αυτές τις πράξεις. Ότι το Υπουργείο Πολιτισμού με άλλον πλέον Υπουργό, τον κ. Λιάπη, δεν ασχολήθηκε καθόλου με το θέμα έκτοτε, παρά μόνον όταν ο κ. Ταβλάκης μετά από οκτώ μήνες στέλνει νεότερη επιστολή με την οποία θέτει θέμα, όχι πλέον γνωμοδότησης, αλλά ακύρωσης των συμβολαίων. Ότι αυτός ήταν και ο λόγος που ο κ. Λιάπης, ο επόμενος Υπουργός, παρέπεμψε τον νεότερο αυτό έγγραφο στο Νομικό Σύμβουλο του Υπουργείου, ο οποίος απάντησε ακριβώς με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο είχε απαντήσει προηγουμένως και η υπηρεσία, ότι δηλαδή το Υπουργείο Πολιτισμού δεν μπορούσε να πράξει το παραμικρό. Ότι εν τω μεταξύ εκρίθη και εγκρίθηκε επί Γερουλάνου το γενικό πολεοδομικό σχέδιο της περιοχής, όπου αποσαφηνίστηκαν όλα τα ζητήματα που έχουν σχέση με την αρχαιολογία και το γεγονός ότι τα μνημεία ήταν εκτός των συναλλαγών. Ότι προσήλθαν στην προκαταρκτική επιτροπή ως μάρτυρες εισαγγελικοί λειτουργοί, Υπουργοί, καθηγητές πανεπιστημίου και αποδείχθηκε ξεκάθαρα η μη εμπλοκή του Υπουργείου Πολιτισμού, η ανυπαρξία οποιασδήποτε ζημίας που να οφείλεται σε δράση του Υπουργείου Πολιτισμού για να στοιχειοθετηθεί η παράβαση καθήκοντος, η αντιμετώπιση εκ μέρους μου σύμφωνα του θέματος με τις αρχές της χρηστής διοίκησης και του νόμου και συνεπώς η δική μου αθωότητα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ειλικρινά δεν εύχομαι σε κανέναν ποτέ να βρεθεί στη θέση μου. Δεν εύχομαι σε κανέναν να υποστεί, όχι ως πολιτικός, ως άνθρωπος αυτό το τεράστιο κοινωνικό, οικογενειακό και προσωπικό κόστος που υφίσταμαι τα τελευταία δύο χρόνια που έφτασε ως του σημείου να χάσω ακόμα και τη μητέρα μου κατά τη διάρκεια της πρώτης παραπομπής από την εξεταστική στην προανακριτική επιτροπή. Σε όλη τη διάρκεια του κοινοβουλευτικού μου βίου αλλά και στα Υπουργεία που είχα την τύχη και την τιμή να υπηρετήσω ως πολιτικός προϊστάμενος προσπαθούσα πάντα να παράγω έργο ορατό, καθημερινό και μετρήσιμο και προσπαθούσα πάντα να πολιτεύομαι υπερασπιζόμενος το Σύνταγμα και τους νόμους. Και να ξέρετε, έχω τη συνειδήσή μου απόλυτα καθαρή γι' αυτό. Άλλωστε, έχω κάνει δημόσια την αυτοκριτική μου για ζητήματα που άθελά μου απογοήτευσαν και πίκραναν τους πολίτες και που δεν έχουν καμία σχέση με την υπόθεση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε λίγο θα κληθεί ο καθένας και η καθεμία από εσάς να αποφασίσει για τις παραπομπές ή όχι στο δικαστικό συμβούλιο. Ορθώς ελέγχθη ότι η Ολομέλεια στην παρούσα διαδικασία ενεργεί ως το εκ του Συντάγματος αρμόδιο δικαστικό όργανο που αποφασίζει για την παραπομπή ή όχι με μόνο κριτήριο την αλήθεια, τη συνείδηση του καθένα, τα πραγματικά περιστατικά και την αξιολόγηση της υπόθεσης που κρί-

νουμε. Ελπίζω ότι έστω και αυτήν την ύστατη ώρα δεν θα κυριαρχήσει ο κομματικός φανατισμός, αλλά η συνείδηση και η αλήθεια. Προσωπικά, παρά την πικρία που δικαιούμαι νομίζω να έχω, θέλω να ξέρετε ότι σέβομαι απόλυτα την Αίθουσα αυτήν, στην οποία άλλωστε θήτευσα από είκοσι εννέα ετών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Πέτρος Δούκας, πρώην Υπουργός Οικονομικών και Οικονομίας.

ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ: Αξιότιμες και αξιότιμοι πρώην συνάδελφοι, βρίσκομαι εδώ για να συμβάλω στη συζήτησή σας σχετικά με το πόρισμα της προανακριτικής επιτροπής. Βέβαια, εκπλήσσομαι γιατί προτείνεται η παραπομπή μου, ενώ δεν βρέθηκε κανένα μα κανένα ενοχοποιητικό στοιχείο. Η σημερινή πρόταση παραπομπής αποτελεί ενέργεια μικρότητας που νομίζω ότι τραυματίζει τον κοινοβουλευτισμό μας. Οι διατάξεις του Συντάγματος περί ευθύνης Υπουργών δεν έδωσαν *carte blanche* στην εκάστοτε πλειοψηφία και στην εκάστοτε κυβέρνηση για να διώκει τους πολιτικούς της αντιπάλους χωρίς κανένα ουσιαστικό στοιχείο και μάλιστα επιτραπείσοντας Βουλευτές που λείπουν στο εξωτερικό και δεν άκουσαν κανέναν από εμάς να απαντάει στα κατηγορητήρια και δεν άκουσαν καν τους εισηγητές της Πλειοψηφίας. Στερηθήκαμε από το δικαίωμα της ακρόασης και γι' αυτό και εγώ υποβάλλω τη σχετική ένσταση.

Έδωσα πλήρεις και συγκεκριμένες απαντήσεις για όλα τα σχετικά θέματα, αλλά πουθενά δεν φαίνονται ούτε στο πόρισμα της εξεταστικής ούτε στο πόρισμα της προανακριτικής. Είναι εξαναγκασμένες, λες και δεν κατέθεσα ποτέ. Ελέγχομαι γιατί ενήργησα σύμφωνα με τις ομόφωνες αποφάσεις των κατά νόμο αρμοδίων θεσμικών οργάνων, του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων και Ανταλλάξιμης Περιουσίας και του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Αυτών τις ομόφωνες εισηγήσεις αποδέχτηκα και γι' αυτό ελέγχομαι. Αλλά, δεν αποδέχτηκα μόνο αυτές τις εισηγήσεις. Οι εισηγήσεις αυτές συνοδεύονταν και από τις υπηρεσιακές θετικές εισηγήσεις. Είχαν όλες τις υπογραφές της υπηρεσίας. Πουθενά στον κόσμο, σε κανένα κράτος δεν έχει ξαναγίνει αυτό που γίνεται εδώ σήμερα.

Αρχίζω με το θέμα της αποδοχής της απάντησης στην αναπομπή του κ. Φωτιάδη. Γενικά τι λένε κάποιοι στο ΠΑΣΟΚ; Όχι όλοι στο ΠΑΣΟΚ, γιατί υπάρχουν και φωτεινές εξαιρέσεις. Λένε πρώτον ότι κακώς αποδέχτηκα το αποτέλεσμα της αναπομπής του κ. Φωτιάδη, λες και ο κ. Φωτιάδης έθεσε το ερώτημα ώστε όταν έπαιρνε την απάντηση να την απέρριπτε εάν ήταν θετική. Και δεύτερον, ότι οι ανταλλαγές έγιναν με οικόπεδα της Μονής, τα οποία όμως δεν ανήκαν πραγματικά στη Μονή. Δηλαδή, η Μονή έδωσε κυριολεκτικά αέρα και πήρε «φιλέτο» του δημοσίου. Αυτό λένε κάποιοι στο ΠΑΣΟΚ.

Δύο λεπτά, ένα πολύ σύντομο ιστορικό της υπόθεσης για να καταλάβουν οι κύριοι συνάδελφοι πώς έχουν τα πράγματα. Το πρώτο που πρέπει να γνωρίζετε είναι ότι μέχρι το 1998-1999 με αποφάσεις Υπουργών ΠΕΧΩΔΕ του ΠΑΣΟΚ όλη αυτή η έκταση είχε χαρακτηριστεί ως υδροβιότοπος. Το 1998-1999 παύει να ισχύει από το ΠΑΣΟΚ αυτός ο χαρακτηρισμός και από το 1999 μέχρι το 2003 αρχίζουν οι απανωτές γνωμοδοτήσεις του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων και Ανταλλάξιμης Περιουσίας υπέρ της Μονής. Οι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ αποδέχτηκαν αυτές τις ομόφωνες αποφάσεις των Γνωμοδοτικών Συμβουλίων. Και όχι μόνο τις αποδέχτηκαν, αλλά προχώρησαν και σε πρωτόκολλα παράδοσης-παραλαβής παρουσία αντιπροσώπων του Υπουργείου Οικονομικών. Δεν έγινε νύχτα, δεν έγινε στη ζούλα. Υπήρχαν αντιπρόσωποι του Υπουργείου Οικονομικών όταν επί ΠΑΣΟΚ παραδινόταν αυτές οι εκτάσεις.

Σημειώθηκαν οι μεταγραφές στα σχετικά βιβλία και δόθηκε ταυτόχρονα –προσέξετε το παρακαλώ– εντολή από τους Υπουργούς να διαγραφούν όλα αυτά τα οικόπεδα από τα μητρώα ιδιοκτησίας του ελληνικού δημοσίου. Και λένε μετά ότι αυτά δεν είχαν δοθεί ποτέ από την τότε Κυβέρνηση στη Μονή Βατοπεδίου. Δεν ξέρω εάν γνωρίζετε το ν. 1539/ 1938 ο οποίος είναι κομβικός νόμος σε αυτή την υπόθεση, αλλά έχει αποκρυσθαίρει από τα Πρακτικά και από το πόρισμα. Το άρθρο 12 αυτού του νόμου λέει ότι εάν το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Δημοσίων Κτημάτων γνω-

μοδοτήσει και εάν ο Υπουργός αποδεχθεί και υπογράψει αυτήν τη γνωμοδότηση τελειώνει το θέμα. Μπορεί αμέσως ο οικονομικός έφορος να μεταγράψει αυτά τα ακίνητα τελεσίδικα. Δεν υπήρχε καν η δυνατότητα προσφυγής στο δικαστήριο. Δυνατότητα προσφυγής στο δικαστήριο έχει μόνο αυτός που κάνει την αίτηση, εάν του την απορρίψει το γνωμοδοτικό συμβούλιο.

Εάν το γνωμοδοτικό συμβούλιο γνωμοδοτήσει πως «να πράγματι εξετάσαμε το φάκελο και αυτή η έκταση δεν ανήκει στο δημόσιο, αλλά ανήκει σε σένα στον αιτούντα», τελειώνει η υπόθεση. Αυτό λέει το άρθρο 12 αυτού του νόμου. Ήταν τελειωμένη υπόθεση αυτή για την οποία κάποιοι λένε, πως ποτέ δεν είχαν δοθεί τα ακίνητα αυτά στη Μονή. Δυστυχώς, είχαν και παραείχαν, σχεδόν τελεσίδικα. Λέω σχεδόν, γιατί δεν είμαι νομικός και δεν ξέρω τι θα αποφανθούν στο μέλλον τα δικαστήρια. Διότι, προσέξετε, για τις μεν παραλίμνιες εκτάσεις εκκρεμεί η υπόθεση για το ποιος είναι ο ιδιοκτήτης στο εφετείο, για τη δε λίμνη τώρα τον περασμένο Ιούνιο η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ξεκίνησε τη διαδικασία που υποθέτω ότι θα τραβήξει πολλά χρόνια. Επί πολλά χρόνια δεν θα ξέρουμε ποιος είναι ο πραγματικός ιδιοκτήτης, αλλά εμείς θα έχουμε παραπεμφθεί εν τω μεταξύ.

Όταν, λοιπόν, άρχισαν να διαμαρτύρονται οι φορείς της Ξάνθης και της γύρω περιοχής, πήγαν έναν φάκελο με υποτιθέμενα νέα στοιχεία στον κ. Φωτιάδη.

Ο κ. Φωτιάδης πήρε το φάκελο και τον έστειλε πάλι στο Γνωμοδοτικό Συμβούλιο. Γιατί τον έστειλε εκεί; Γιατί δεν μπορούσε να τον στείλει πουθενά αλλού. Αυτό ήταν το ανώτατο όργανο για τέτοιου είδους θέματα. Όταν έστειλε αυτό το φάκελο, δεν ακύρωσε καμμία από τις προηγούμενες αποφάσεις. Ίσχυαν δηλαδή αυτά που είχαν γίνει μέχρι τον Ιούνιο του 2003, ότι όλες οι εκτάσεις είχαν αποδοθεί και μεταγραφεί υπέρ της Μονής, σύμφωνα με το νόμο που σας ανέφερα προηγουμένως, τον ν. 1539/1938.

Όταν, λοιπόν, ο κ. Φωτιάδης έστειλε αυτό το ερώτημα στο γνωμοδοτικό συμβούλιο, δεν το έστειλε για να περιμένει απάντηση ώστε να την απορρίψει. Αν ήθελε να την απορρίψει, θα την είχε απορρίψει από πριν και θα είχε ανακαλέσει όλες τις προηγούμενες αποφάσεις. Όταν εγώ πήγα στο Υπουργείο, ίσχυαν όλες οι προηγούμενες αποφάσεις του ΠΑΣΟΚ στο ακέραιο.

Η γνωμοδότηση αυτή δεν δημιούργησε κανένα νέο νομικό καθεστώς. Επιβεβαίωσε απλώς ότι αυτά που είχαν γίνει επί ΠΑΣΟΚ είχαν γίνει σωστά. Έρχεται τώρα το ΠΑΣΟΚ και με μέμφεται που εγώ δεν αναίρεσα τις προηγούμενες δικές του αποφάσεις.

Και λέω το ΠΑΣΟΚ γιατί εδώ δεν είναι η υπόθεση Δρυ-Φωτιάδη. Αυτοί οι Υφυπουργοί έδρασαν από το 1999 μέχρι το 2003 εν γνώσει της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Αν το ΠΑΣΟΚ δεν ήθελε κάτι από αυτά που έκαναν, είχε όλη την ευχέρεια και το χρόνο να τα ανακαλέσει. Δεν τα έχει ανακαλέσει όμως κανείς. Γι' αυτό λέω ότι δεν είναι αποφάσεις Δρυ-Φωτιάδη, είναι αποφάσεις της τότε συνολικής κυβέρνησης.

Το ΠΑΣΟΚ έσπευσε να αθωώσει αυτούς που πρωτογενώς ξεκίνησαν αυτή την υπόθεση, ενώ παραπέμπει και καταγγέλλει εμένα που έπρεπε να χειριστώ αυτά τα θέματα, αφού τα είχε αφήσει εκεί που τα είχε αφήσει η προηγούμενη κυβέρνηση.

Το πόρισμα δεν αναφέρει πουθενά τι ήταν αυτό που θα έπρεπε να κάνω εγώ και το οποίο έκανα λάθος. Τι λέτε σήμερα ότι έπρεπε να κάνω; Ότι έπρεπε να πάω σε κάποιο άλλο όργανο; Δεν υπάρχει άλλο όργανο. Αυτό είναι ανώτατο όργανο, δεν υπάρχει κάτι πάνω από αυτό. Λέτε ότι έπρεπε να πάρω κάποιο δικό μου δικηγορικό γραφείο και να τους ρωτήσω; Δεν θα ήταν αυτό συνταγματική εκτροπή, να πω ότι «κάποιο φίλο μου, σε κάποιο δικηγορικό γραφείο, μου λένε να κάνω κάτι άλλο από αυτό που λέει το ανώτατο θεσμικό όργανο, να ενεργήσω αυθαίρετα και να απορρίψω επειδή εγώ είμαι πιο έξυπνος από το γνωμοδοτικό συμβούλιο»; Δεν θα το έκανα αυτό.

Είναι λοιπόν, δυνατόν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Βουλή, που πρέπει να είναι το κάστρο της υπεράσπισης του νόμου, του δικαίου και των θεσμών, να έχει αντίθετη άποψη; Είναι δυνατόν η Βουλή σήμερα να δέχεται πως ελέγχεται Υπουργός που αποδέχεται ομόφωνες και ανεπηρέαστες αποφάσεις συνταγματικά κατοχυρωμένων οργάνων; Γιατί κανείς σύμβουλος δεν είπε ότι κάποιος Υπουργός, είτε εγώ είτε κάποιος άλλος, τον πήρε τηλέφωνο ή τον συνάντησε και του ζήτησε να κάνει κάτι που δεν

έπρεπε να κάνει. Ούτε ένας σε πάνω από εκατό χιλιάδες σελίδες μαρτυρικών καταθέσεων. Πουθενά στον κόσμο δεν γίνεται αυτό, σε κανένα κράτος.

Σας παραπέμπω και στην κατηγορηματική δήλωση του Προέδρου κ. Κακλαμάνη, στη γνωμοδότηση του καθηγητή κ. Αλιβιζάτου που λένε ότι δεν μπορεί Υπουργός να αποστεί από τέτοιου κύρους όργανα και τέτοιου είδους ομόφωνες αποφάσεις.

Το Γνωμοδοτικό Συμβούλιο Δημοσίων Κτημάτων έχει δημοσιεύσει πάνω από εξακόσιες εβδομήντα τρεις αποφάσεις. Οι περισσότερες είναι υπέρ των δικαιούχων. Διαμαρτυρήθηκε κανείς; Είπε ότι το γνωμοδοτικό συμβούλιο πρέπει να πηγαίνει στα δικαστήρια όλες τις υποθέσεις που υπάρχουν; Αν κρίνει ότι κάποιος πολίτης – από αυτούς που παρακολουθούν και τη συζήτηση στη Βουλή – έχει δίκιο για ένα ακίνητό του, το γνωμοδοτικό συμβούλιο οφείλει να αναγνωρίσει το δίκιο. Δεν είναι δίκαιο να τρέχεις όλους τους Έλληνες στα δικαστήρια για κάθε θέμα και κάθε διαφορά που έχουν με το δημόσιο. Κάποιες φορές μπορεί να έχουν και δίκιο.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο για το fast track, στη περίπτωση των πέντε ελεγχόμενων, λέτε ότι το ΣΟΕ είναι αναξιόπιστος οργανισμός, ενώ στην περίπτωση του fast track, όταν θέλετε να δώσετε όλο το φιλέτο του Ελληνικού χωρίς διεθνή διαγωνισμό, τι λέτε; Για να καθορίσουμε την αξία αυτού που δίνει το ελληνικό δημόσιο, θα ρωτήσουμε το ΣΟΕ. Στη μία περίπτωση, για να κάνει τη δουλειά της η Κυβέρνηση το ΣΟΕ είναι αξιόπιστο, στην περίπτωση των πέντε, όμως, το ΣΟΕ είναι παντελώς αναξιόπιστο σε σημείο κακουργήματος.

Όσον αφορά τη συναίνεση να μη βγει η απόφαση, τα ίδια ισχύουν και εκεί. Αποδέχτηκα ομόφωνα απόφαση του συνταγματικά κατοχυρωμένου οργάνου για ένα καθαρά νομικό θέμα. Δεν ήταν πολιτικό θέμα. Δεν ήταν θέμα αυξήσεων στις δαπάνες που πιθανώς θα τίνανε τον προϋπολογισμό στον αέρα και έπρεπε να το ξαναδούμε. Ήταν καθαρά νομικό αστικό θέμα.

Δεν την ζήτησα εγώ αυτήν την εισήγηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, δεν την περίμενα, δεν την επηρέασα, όπως έχω δηλώσει και στην πρώτη Εξεταστική και στη δεύτερη και στην προανακριτική. Δεν όρισα τη σύνθεση του νομικού συμβουλίου – αυτή είχε οριστεί από την προηγούμενη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ – ούτε γνώριζα κανένα μέλος. Στο γραφείο μου ήρθε η εισήγηση, υπηρέσιακά. Και γράφει στη σελίδα 57 του πορίσματος ότι την υπέγραψα και με κάποιον τρόπο έσπευσα –μη χάσουμε κανένα δευτερόλεπτο!– να τη στείλω στο Δικαστήριο στην Ξάνθη μήπως και προλάβουμε να μη βγει η απόφαση. Είναι απόλυτο ψέμα, το οποίο το διαψεύδει και το καταρρίπτει το ίδιο το πόρισμα, διότι στη σελίδα 25 λέει ότι ο φάκελος αυτός εστάλη με μέρημα και με το τάδε έγγραφο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και δεν εστάλη στο δικαστήριο. Εστάλη στο δικαστικό γραφείο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους στην Κομοτηνή. Δηλαδή είναι τέτοιο το πάθος κάποιων να μπορέσουν να αρθρώσουν κάποια κατηγορία που γράφουν και τέτοιες προχειρότητες και τσαπατσουλίες.

Σε άλλο, δε, σημείο γράφει ότι η κυρία δικαστής στη Θράκη είχε γνωστοποιήσει ότι είχε βγει θετική για τη Μονή απόφαση και αφήνει το υπονοούμενο ότι εγώ κάπου το ήξερα και έκανα τα στραβά μάτια. Ουδέν ψευδέστερον. Ανάξιο διάψευσης! Και πάλι επαναλαμβάνω ότι και στην περίπτωση αυτή τήρησα τη νομιμότητα. Αυτό ζήτησε να γίνει το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους. Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους είναι ανώτατο θεσμικό όργανο. Έπρεπε να ακολουθήσω τη δική του συμβουλή για θέμα που ήταν της δικής του αρμοδιότητας.

Όσον αφορά τις ανταλλαγές, είπαμε πριν ότι τα οικόπεδα και τα ακίνητα αυτά είχαν παραδοθεί μέχρι το 2003 αμετάκλητα σχεδόν στη Μονή, παρουσία στελεχών του Υπουργείου Οικονομικών, κι είχαν διαγραφεί από τα μητρώα ιδιοκτησίας του ελληνικού δημοσίου. Είχε δημιουργηθεί όμως ένα θέμα με τους κατοίκους και το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης κλήθηκε να το λύσει. Ήρθαν σε μένα οι μοναχοί του Αγίου Όρους, ο Εφραίμ και ο Αρσένιος, και μου λένε: «Ξέρεις, Υπουργέ, έχουμε πρόβλημα με τους κατοίκους. Θα θέλαμε να αγοράσεις αυτά τα ακίνητα σε ό,τι τιμή πει το ΣΟΕ ή κάποιος άλλος αμοιβαία αποδεκτός οργανισμός». Τους λέω: «Τι να αγοράσω; Δεν υπάρχει φράγκο στο ελ-

ληνικό δημόσιο και -γνωρίζετε και τις επιστολές που έχω στείλει για την κατάσταση στην ελληνική οικονομία. Δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση». Μου λένε: «Καλά, αν δεν έχεις λεφτά να τα αγοράσεις, τότε να ανταλλάξουμε με ακίνητα ακριβώς ίσης αξίας, ό,τι θα πει κάποιος εκτιμητικός, οργανισμός κοινής αποδοχής, όπως το ΣΟΕ». Τους λέω: «Δεν είναι δική μου δουλειά να ανταλλάσω οικόπεδα. Δεν κάνει το Υπουργείο Οικονομικών κοινωνική πολιτική αυτού του τύπου». Και εκεί τέλειωσε η συζήτηση.

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης είχε θέμα με τους κατοίκους της περιοχής και από το 2005 μπήκε στη διαδικασία να ανταλλάσσει τέτοια ακίνητα. Το 2006 μου ζήτησε και είπε ότι τα ακίνητα αυτά δεν έφθαναν και έπρεπε να προστεθούν και ακίνητα και του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και του Υπουργείου Οικονομικών. Είπα ότι «το Υπουργείο Οικονομικών δεν μπορεί να συμμετέχει, δεν είναι δουλειά του αυτή η πολιτική γης. Αν θέλετε για δικά σας οικόπεδα, εντάξει. Αλλά για το Υπουργείο Οικονομικών δεν μπορούμε εμείς να συναινέσουμε». Προχώρησαν και τους έδωσα την άδεια να πάνε στην ΚΕΔ για να ανταλλάξουν ακίνητα δικής τους ιδιοκτησίας, γιατί πραγματικά ήταν απόρητη η κατάσταση εκεί. Επαναλαμβάνω ότι τα ακίνητα, σύμφωνα με τη νέα γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, πράγματι ανήκαν στη Μονή και το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους επέτρεψε, με επίσημη γνωμοδότησή του, στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης να προχωρήσει σ' αυτές τις ανταλλαγές. Αυτή είναι η απλή αλήθεια.

Δεν μπορούσα εγώ να αρνηθώ να υπογράψω μια τέτοια κυβερνητική απόφαση, έστω κι αν δεν περιλάμβανε ακίνητα του Υπουργείου Οικονομικών. Δεν νομιμοποιούνται να παρακωλύσω τέτοια κυβερνητική προσπάθεια, η οποία μάλιστα ήταν ιδιαίτερα θεμελιωμένη, και φυσικά δεν είχα καμμία, μα καμμία σχέση –νομίζω ότι το γνωρίζετε αυτό– ούτε με επιλογές ακινήτων ούτε με αξιολογήσεις ακινήτων ούτε με το αν κάτι ήταν δασικό ή χθαμαλόν ή στιδήςποτε άλλο. Δεν είχα καμμία άλλη συμμετοχή. Η διαδικασία ήταν υπό την εποπτεία του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης.

Όσον αφορά το θέμα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες της Μονής, δεν θα αναφερθώ καν σ' αυτό το θέμα της έκνομης ενέργειας να μπει την τελευταία στιγμή αυτή η κατηγορία μόνο και μόνο για να παρακαμφθεί το θέμα της παραγραφής. Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά και δεν τιμάνε τη Βουλή και την Προανακριτική τέτοιου είδους μεθοδεύσεις.

Πρώτον, δεν προέκυψε τίποτα από την εξεταστική. Δεν δόθηκε καμμία εντολή από την Ολομέλεια προς την προανακριτική να εξετάσει το θέμα αυτό του ξεπλύματος «μαύρου» ή «μπλε» ή «πράσινου» χρήματος και κανείς από μας τους τρεις, τέσσερις, πέντε δεν ρωτήθηκε και δεν κλήθηκε να απαντήσει σε συγκεκριμένα θέματα. Δηλαδή δεν υπήρξε ακρόαση για το συγκεκριμένο αυτό αδίκημα. Είναι άλλη μια εκτροπή από τα κοινοβουλευτικά ήθη.

Πού προέκυψε ξέπλυμα μαύρου χρήματος; Ποιος ζήτησε από ποιον να παρανομήσει; Εγώ ζήτησα να ανοίξετε όλους τους λογαριασμούς, όλων των εμπλεκόμενων, με πρώτο το δικό μου, αλλά κυρίως να ανοίξετε τους λογαριασμούς της «TORCASO». Κάποιοι στο ΠΑΣΟΚ φοβούνται την «TORCASO» όπως ο διάολος το λιβάνι. Και θα έπρεπε να ψάξετε με μεγαλύτερη επιμέλεια όλη την κίνηση των λογαριασμών αυτών, να δούμε μέχρι πόσο ψηλά θα φτάσουν αυτές οι διασυνδέσεις της «TORCASO». Οι δικόι μου λογαριασμοί ήταν πάντα ανοιχτοί. Και την επομένη της προηγούμενης φοράς που συζητήθηκε κατά τη συζήτηση του Πορίσματος της Εξεταστικής στην Ολομέλεια, ανήμερα Πέτρου και Παύλου, μου έστειλε η Κυβέρνηση δώρο το ΣΔΟΕ στο γραφείο, για να εξετάσει αν αυτά τα οποία είχα καταθέσει στη Βουλή –γιατί κατέθεσα αν θυμάστε την προηγούμενη φορά όλες τις φορολογικές μου δηλώσεις– ήταν πράγματι έτσι. Καμμία φορά και ο ΣΔΟΕ χρησιμοποιείται για πολιτικούς σκοπούς, αλλά σε εμένα είναι πάντα ευπρόσδεκτος.

Αυτό το οποίο λέτε, ότι έγιναν κάποιες ανταλλαγές και μετά σε δεύτερη, τρίτη φάση οι ανταλλαγές αυτές μπορεί να δημιουργήσαν μαύρο χρήμα, αντιλαμβάνεστε ότι θα εκθέσει όλους τους Υπουργούς της δικής σας Κυβέρνησης και όλους τους

προηγούμενους Υπουργούς. Δηλαδή η Υπουργός ή ο Υπουργός Υγείας αύριο θα παραπεμφθεί διότι διόρισε κάποιο συμβούλιο σε ένα νοσοκομείο, το συμβούλιο διόρισε μία επιτροπή προμηθειών, η επιτροπή προμηθειών βρήκε ένα προμηθευτή για κάποια φάρμακα που πράγματι χρειάζονται, αλλά αυτή η εταιρεία φαρμάκων λάδωσε κάποιους γιατρούς που δουλεύουν στο νοσοκομείο και έτσι διακινήθηκε μαύρο χρήμα. Το ίδιο θα γίνει και με τον Υπουργό Άμυνας για διάφορες αναθέσεις οπλικού υλικού. Και πιθανότατα να γίνει αύριο και με τον Υπουργό Πολιτισμού και τον Υπουργό Αθλητισμού, όταν κάποιες ομάδες, οι οποίες επιχορηγούνται, κατηγορηθούν ότι είχαν στήσει κάποια παιχνίδια. Δηλαδή πραγματικά με αυτήν την μεθόδευση ανοίγετε, πολύ περιέργες καταστάσεις.

Στήντε, λοιπόν, ειδικό δικαστήριο χωρίς να έχετε ξεκαθαρίσει αν και πόσα λεφτά χάθηκαν. Σας θυμίζω ότι έχουν ειπωθεί αρκετά ψέματα για το πόσα λεφτά χάθηκαν. Σας θυμίζω ότι στην Ολομέλεια της Βουλής ο κ. Ρόβλιας είπε με στόμφο ότι χάθηκε ένα δισεκατομμύριο ευρώ. Ο κ. Μπεντενιώτης είπε στο «ΣΚΑΙ» ότι χάθηκαν πολλά δισεκατομμύρια ευρώ. Και ο κ. Τσιρώνης είπε ότι η λίμνη υπερεκτιμήθηκε μέχρι και τετρακόσιες φορές. Αν λάβουμε υπ' όψιν ότι η υψηλότερη αξιολόγηση της λίμνης ήταν περίπου σαράντα εκατομμύρια ευρώ, η πραγματική της αξία πρέπει να είναι περίπου εκατό χιλιάδες ευρώ, σύμφωνα με τον κ. Τσιρώνη. Ζητάω, λοιπόν, και από τους τρεις όταν τελειώσει η συνεδρίαση να καταθέσουν στα Πρακτικά της Βουλής όλες αυτές τις επίσημες πραγματογνωμοσύνες που δείχνουν του λόγου το αληθές. Αλλά να μην ανησυχούν τα στελέχη της Βουλής, δεν θα χρειαστεί να κάνουν εννιάκόσια αντίγραφα περίπου, για να τα μοιράσουν σε εσάς, διότι δεν υπάρχουν τέτοιες πραγματογνωμοσύνες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι του χρόνου ομιλίας του κ. Δούκα)

Δεν θα πάρω άλλο από το χρόνο σας. Απλώς ήθελα να καταλήξω ότι πραγματικά είναι μία πολιτική δίωξη, αυτό το οποίο γίνεται εδώ σήμερα. Από πού προκύπτει αυτό; Προκύπτει πρώτον, ότι όλες οι κατηγορίες σύμφωνα με αυτά που έχουν ειπωθεί, είναι κυριολεκτικά στον αέρα. Δεύτερον, προκύπτει από όλα αυτά τα οποία απεκρύβησαν από το πόρισμα και τα οποία είμαι βέβαιος δεν γνωρίζετε και δεν γνωρίζετε ακόμα και σήμερα. Τρίτον από τη δυνατότητα να ψηφίσουν αυτοί οι οποίοι είναι απόντες και δεν μας άκουσαν να απολογούμαστε και δεν άκουσαν καν τους εισηγητές. Και στην μεν υπόθεση, περίπτωση Παυλίδη, θα πει κανείς «δεν το ξέραμε και κάπως ξέφυγε αυτό», στη σημερινή όμως περίπτωση το ξέρετε. Δεν υπάρχει δικαιολογία, διότι ετέθη το θέμα. Και φυσικά βγαίνει από τα διάφορα ψέματα τα οποία γράφονται στο πόρισμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κ. Δούκα)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Δρίτσας παραδέχθηκε προηγουμένως και στο πόρισμα του έχει υπογράψει -αυτό το λέει το ΣΥΡΙΖΑ- ότι «ελεγχόμενοι Υπουργοί και Υφυπουργοί, κατά πλήρη καταρράκωση των αρχών, είτε του τεκμηρίου αθωότητας είτε της ισονομίας, καθίσταται κατά περίπτωση είτε οιοσδήποτε ένοχοι είτε οιοσδήποτε αθώοι, ανάλογα με την κομματική και πολιτική προέλευση των κατηγορών ή των υπερασπιστών». Αυτό συμβαίνει σήμερα, κυρίες και κύριοι, δυστυχώς.

Η αίσθηση της δίωξης, πρώην συνάδελφοι, δεν είναι άγνωστη στην οικογένειά μου. Το Δεκέμβριο του 1953 ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος φώναξε τον πατέρα μου που ήταν Υποπτεράρχος-Υπαρχηγός στο ΓΕΑ και του είπε «Γιώργο Δούκα, αναλαμβάνεις εσύ νέος Αρχηγός του ΓΕΑ και μάλιστα θα εκπροσωπήσεις την κυβέρνηση στην λειτουργία στη Μητρόπολη την Πρωτοχρονιά του 1954».

Ετοιμάζεται, λοιπόν, αλλά τρεις μέρες πριν την Πρωτοχρονιά βγαίνει η «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» του Πάνου Κόκκα με πρωτοσέλιδη επιτολή του πατέρα μου, που είχε στείλει το 1942 στους Άγγλους συμμάχους, με την οποία έλεγε στους Άγγλους ότι το ΕΑΜ είναι πατριωτική οργάνωση και έπρεπε οι Άγγλοι και οι σύμμαχοι να την βοηθήσουν υλικά και στρατιωτικά.

Αυτό θεωρήθηκε από την «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» και άλλους συμμά-

χους της ότι έθετε σε αμφισβήτηση τον πατριωτισμό του πατέρα μου, ο οποίος θεωρείτο από τους καλύτερους πιλότους και το γεγονός ότι είχε παρασημοφορηθεί και από την ελληνική πολιτεία και από τους συμμάχους και ήταν μέρα-νύχτα με το δικό του Spitfire να πολεμά τα γερμανικά messerschmitt δεν ήταν αρκετό εχέγγυο πατριωτισμού.

Του είπε ο Παναγιώτης Κανελλόπουλος ότι μάλλον, ύστερα από αυτά, πρέπει να αναβληθεί η προαγωγή του. Παραιτήθηκε, τα βρόντηξε, αλλά αυτή η ιστορία έχει μείνει βαθιά χαραγμένη μέσα μου έως πού μπορεί να φτάσει η ανθρώπινη αδικία.

Αγαπητοί και αξιότιμοι Βουλευτές, σήμερα έχουν γίνει πάρα πολλές ακροβασίες που νομίζω ότι γράφουν μια μαύρη σελίδα για το Ελληνικό Κοινοβούλιο και που πολλοί Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ σήμερα θα τα βρουν μπροστά τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Εύχομαι κανείς από εσάς να μη βρεθεί να κατηγορείται, να μη βρεθεί στη θέση μου, με βάση τα δικά σας κριτήρια. Εγώ πρέπει να προστατεύσω το όνομα το δικό μου, του πατέρα μου και του παιδιού μου και θα κάνω ό,τι πρέπει να κάνω, για να το προστατέψω.

Όμως, σας θυμίζω ότι πουθενά στον κόσμο δεν έχει διωχθεί Υπουργός, επειδή τήρησε τη νομιμότητα, επειδή αποδέχθηκε ομόφωνες εισηγήσεις των αρμοδίων θεσμικών οργάνων.

Ευχαριστώ για την υπομονή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θέλετε να προηγηθείτε, κύριε Τζαβάρα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Τζαβάρας για δώδεκα λεπτά.

Θα παρακαλούσα τους κυρίους Κοινοβουλευτικούς Εκπρόσωπους να τηρήσουν απολύτως το χρόνο. Μάλιστα, δε, αν είναι δυνατόν, να βοηθήσουν τη διαδικασία, ώστε να τελειώσουμε πολύ πριν την 1η πρωινή, για να αρχίσει η ψηφοφορία.

Ορίστε, κύριε Τζαβάρα, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά από όλη αυτή τη διαδικασία, μετά από τη διαδοχή των ομιλητών που προλάλησαν από αυτό το Βήμα του ελληνικού Κοινοβουλίου, θα ήθελα πραγματικά να απευθύνω ένα ερώτημα στους συναδέλφους της Πλειοψηφίας και να τους πω να κοιτάξουν βαθιά μέσα στη συνείδησή τους και να αποφανθούν γι' αυτά που άκουσαν, κατ' αντιλογία -όπως γίνεται σε τέτοιες περιπτώσεις- από τη μια πλευρά ο λόγος που ετέθη από τους τρεις εισηγητές της Μειοψηφίας, προκειμένου να ασκηθεί ποινική δίωξη για τα αδικήματα που προβλέπει και ορίζει το πόρισμά τους εναντίον των πρώην συναδέλφων και από την άλλη, τα στοιχεία, τα επιχειρήματα, τα γεγονότα που ακούσατε από το στόμα των εγκαλουμένων.

Σας ερωτώ, λοιπόν το εξής: Κοιτάξτε βαθιά μέσα σας, σκάψτε βαθιά μέσα σας, όπως έλεγε ο Μάρκος Αυρήλιος, για να βρείτε την πηγή του αγαθού, εκεί όπου σήμερα ακουμπά η αξιοπρέπεια του Ελληνικού Κοινοβουλίου, εκεί όπου σήμερα διακυβεύεται η εντιμότητα των Βουλευτών της Ελλάδος ή απαντήστε. Θα συνεχίσουμε αυτή τη διαδικασία που δεν οδηγεί πουθενά; Θα ξεκινήσουμε αυτό το ταξίδι μέσα στη νύχτα, τη «νύχτα του Κάφκα», στην οποία μας καλεί η πλειοψηφία των μελών της επιτροπής και θα την ακολουθήσουμε μέχρι τέλους;

Δυστυχώς, κύριοι συνάδελφοι αρχίζουμε ένα κακό προηγούμενο με το να ζητούμε να διωχθούν συνάδελφοί μας, πρώην Υπουργοί ή Υφυπουργοί μόνο και μόνο για να ικανοποιήσουμε κάποιους οι οποίοι τόλμησαν στο πλαίσιο της δημοσιογραφικής αποτίμησης πραγμάτων, καταστάσεων, ιδεών, διαδικασιών -τις οποίες κακοποίησαν και τις οποίες τώρα πλέον όλοι έχουμε στο μυαλό μας και πολύ καθαρά μέσα στη σκέψη μας- και δεν ετίμησαν ούτε όσον αφορά την υποχρέωσή τους να ενημερώνουν το λαό ούτε όσον αφορά την υποχρέωσή τους να ασκούν κριτική στην εξουσία.

Ουδέποτε η συκοφαντία και η εμπάθεια υπήρξαν όπλα για τη δημοκρατία και τον πολιτισμό. Εδώ σήμερα εσείς είστε αυτοί που πρέπει να αποδείξετε εάν μέσα σ' αυτό το Κοινοβούλιο υπάρχουν ακόμα έντιμοι Βουλευτές που μάχονται για την αξιοπρέπεια του πολιτισμού, της δημοκρατίας που όλοι υπηρετούμε.

Το λέω αυτό και απευθύνομαι ειδικά στους έχοντες «λευκή τη κόμη» από τη μακρόχρονη θητεία τους σ' αυτό το Κοινοβούλιο: Έχετε ποτέ διανοηθεί σε τέτοιες διαδικασίες να καλούμεθα να αποφασίσουμε, αφού προηγουμένως έχουν παραβιαστεί όλοι οι κανόνες του Συντάγματος και οι περισσότεροι κανόνες του Κανονισμού της Βουλής;

Γιατί, μη μου πείτε ότι κανένας από εσάς, κύριοι συνάδελφοι, βαθιά μέσα του δεν σκίρτησε –γιατί όλοι είσατε δημοκράτες– όταν διαπίστωσε, έστω για πρώτη φορά ότι σ' αυτήν τη διαδικασία θα κληθούν να αποφασίσουν και θα κληθούν να δώσουν ψήφο και εκείνοι οι συνάδελφοι, που δεν άκουσαν αυτά τα επιχειρήματα από το στόμα των εγκαλούμενων, που δεν είχαν την ευκαιρία να ακούσουν με τις αισθήσεις τους –όπως σημείωσε ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής τη φράση που χρησιμοποίησα– αυτά τα γεγονότα που επικαλέστηκαν οι συνάδελφοι. Και λέω «με τις αισθήσεις τους», γιατί ακόμα σε αυτό τον τόπο εξακολουθεί να ισχύει η βασική αρχή, με βάση την οποία όλοι εδώ σήμερα είμαστε υποχρεωμένοι να ακολουθήσουμε το γνωστό αρχαιοελληνικό παράδειγμα. «Μηδενί δίκην δίκασης πριν αμφοίν μύθον ακούσης». Ποια γνώμη άκουσαν αυτοί οι οποίοι θα ψηφίσουν;

Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι επιχείρημα το γεγονός ότι στην περίπτωση του Παυλίδη δεν χρησιμοποιήθηκε ή τουλάχιστον τηρήθηκε η ίδια διαδικασία, γιατί για πρώτη φορά το ζήτημα τώρα τέθηκε. Εμείς το προτείνουμε, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, να ξεκινήσει αυτή η διαδικασία –έστω και αν δεν έγινε δεκτό το αίτημά μας– για να γίνει η σχετική τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό επιβάλλει η καθαρότητα των προθέσεων και η εντιμότητα, η ευθυδικία, όπως έλεγαν οι αρχαίοι. Διαφορετικά, θα είμαστε όλοι συνεργοί σ' ένα πολύ μεγάλο έγκλημα, στο έγκλημα του να ασκήσουμε εμείς με την ψήφο μας ποινική δίωξη για βαριά κακουργήματα, τη στιγμή που δεν συντρέχει κανένας νομικός και ουσιαστικός λόγος γι' αυτό.

Θα διαπράξουμε οι ίδιοι το πιο σοβαρό ατόπημα, να δώσουμε αύριο συναδέλφους βορά στα πρωτοσέλιδα και στους πηχυαίους τίτλους των καναλιών, γιατί δήθεν έτσι ικανοποιείται η επιμονή κάποιων να υποστηρίξουν ότι η υπόθεση του Βατοπεδίου είναι σκάνδαλο. Πλάνη οικτρά και μεγάλη.

Αλλά εγώ, όμως, θα είμαι πιο συγκεκριμένος και θα πω τούτο. Οι συνάδελφοι οι οποίοι προλαλήσαν και ζήτησαν να ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον των συναδέλφων, μπήκαν στον κόπο να κάνουν απλή ανάγνωση των διατάξεων, τις οποίες καλούμεθα σήμερα να εφαρμόσουμε; Γιατί, πραγματικά είναι ανατριχιαστική η ειλικρίνεια του κ. Αμοιρίδη όταν λέει «εγώ με τα λίγα νομικά που ξέρω, αυτά καταλαβαίνω και ζητώ να διωχθούν».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Τζαβάρα, κύριε Κοινοβουλευτικέ Εκπρόσωπε, σας παρακαλώ να μη χτυπάτε το έδρανο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτή ακριβώς η αποστροφή της ομιλίας του θα πρέπει να γίνει εφιάλτης σ' αυτήν την Αίθουσα. Και θα πρέπει να γίνει εφιάλτης, γιατί κυριολεκτικά παραβιάζει στοιχειώδεις κανόνες που προστατεύουν και υπερασπίζονται ανθρώπινα δικαιώματα, αυτά για τα οποία όλοι λέμε ότι είμαστε διαθέσιμοι κάθε ώρα και κάθε στιγμή να προσφέρουμε, εάν χρειαστεί, όλη την αγωνιστική μας ικμάδα.

Υπάρχει μία διάταξη του άρθρου 86, παράγραφος 1 του Συντάγματος η οποία λέει ότι μόνη η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί ποινική δίωξη εναντίον Υπουργών ή Υφυπουργών για αδικήματα, πλημμελήματα ή κακουργήματα που εκτέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Υπάρχει στη διάταξη αυτή και η περίπτωση της παραγράφου 3, εδάφιο 2. Ορίζει αυτή η διάταξη ότι η Βουλή δεν μπορεί να ασκήσει αυτή την αρμοδιότητα, παρά μόνο μέχρι τον πέμπτο της δεύτερης τακτικής Συνόδου της κοινοβουλευτικής περιόδου η οποία ακολουθεί μετά την τέ-

λεση των πράξεων ή των παραλείψεων που αποδίδονται.

Και ερωτώ: Με δεδομένο ότι όλα αυτά τα φερόμενα ως αδικήματα-εγκλήματα που αποδίδονται στους εγκαλούμενους έχουν διαπραχθεί το 2007 και με δεδομένο ότι έχουν περάσει δύο ολόκληρες τακτικές. Σύνοδοι από τότε που τελέστηκαν αυτές οι συγκεκριμένες πράξεις –ερωτώ και θέλω να μου απαντήσετε, χωρίς να ξέρετε νομικά, χωρίς να είστε δικηγόροι και δικαστές– σήμερα που μιλάμε, η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκήσει ποινική δίωξη κατά των συγκεκριμένων αυτών ανθρώπων για τα αδικήματα που τους αποδίδονται;

Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, δεν αποτελεί θέμα ούτε εξαλείψεως του αξιοποίνου ούτε και παραγραφής, γιατί στο Συνταγματικό Δίκαιο, όπως κάλλιον εμού γνωρίζουν οι καθηγητές που κοσμούν την Κοινοβουλευτική σας Ομάδα, δεν μπαίνει τέτοιο ζήτημα. Το ζήτημα που τίθεται είναι μέχρι ποιου χρονικού σημείου η Βουλή έχει την αρμοδιότητα. Και αυτό το χρονικό σημείο, λοιπόν, δεν καθορίζει ούτε παραγραφή ούτε εξαίρεση του αξιοποίνου στο πλαίσιο του Συνταγματικού Δικαίου.

Μετά, λοιπόν, από το τέλος της δεύτερης τακτικής Συνόδου της κοινοβουλευτικής περιόδου που ακολούθησε την τέλεση των συγκεκριμένων πράξεων, η Βουλή δεν έχει την αρμοδιότητα και επ' αυτού δεν δικαιούται κανένας να έχει την αντίθετη γνώμη, γιατί αρκεί μόνο να ξέρει ανάγνωση και να έχει, βέβαια, τη λογική.

Υπάρχει, όμως, και ένα άλλο σοβαρό ζήτημα.

Κύριοι συνάδελφοι, σε εσάς που προλαλήσατε από το Βήμα, καλώντας εμάς όλους να ασκήσουμε ποινική δίωξη κατά των συναδέλφων, θα σας πω ότι μετά λύπης μου διαπίστωσα ότι κατά τρόπο ανεύθυνο ασχοληθήκατε με την εκπλήρωση των καθηκόντων που σας ανέθεσε η Βουλή. Και το λέω αυτό, γιατί δεν μπορεί να είστε τουλάχιστον με τη συνειδησή σας αναπαυμένη ότι εκτελέσατε την εντολή που σας έδωσε η Ολομέλεια της Βουλής, όπως ακριβώς σας τη διατύπωσε.

Σας είπα, λοιπόν, να ερευνησετε σχετικά με τον κ. Ρουσόπουλο, τον κ. Δούκα, τον κ. Κοντό και τον κ. Βουλγαράκη εάν συντρέχουν οι προϋποθέσεις για να ασκηθεί ποινική δίωξη για συγκεκριμένα αδικήματα και μάλιστα, για το αδίκημα της απιστίας του άρθρου 390, το αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία του άρθρου 256, του αδικήματος της ψευδούς βεβαίωσης και βεβαίως, κανένα άλλο.

Όμως, εσείς σήμερα ήρθατε εδώ και μας προτείνετε να δεχθούμε να ασκήσουμε ποινική δίωξη για ηθική αυτοργία σε απάτη, σε απιστία και σε νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές πράξεις. Τουλάχιστον, θα έπρεπε να έχετε κάνει απλή ανάγνωση της διάταξης του άρθρου 154, παράγραφος 3 του Κανονισμού και της διάταξης του άρθρου 5 παράγραφος 1 του ν. 3126/2003, τον οποίο ο Πρόεδρος της Βουλής, ως Υπουργός της Δικαιοσύνης, είχε την πρωτοβουλία να εισηγηθεί και να αποτελέσει νόμο του ελληνικού κράτους.

Σε αυτές τις δύο διατάξεις θα βλέπατε ότι προϋπόθεση του παραδεκτού της συγκεκριμένης αίτησης, με την οποία κινείται η διαδικασία για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά μελών της Κυβέρνησης ή Υφυπουργών, είναι να προσδιορίζονται επί ποινή απαραδέκτου, τα στοιχεία της πράξης ή της παράλειψης που τους αποδίδεται, καθώς και οι διατάξεις που έχουν παραβιαστεί.

Με βάση αυτήν τη συγκεκριμένη αίτηση ξεκίνησε η προηγούμενη διαδικασία της Ολομέλειας, με την οποία εσείς οριστήκατε, με απόφαση του Προέδρου, μέλη της συγκεκριμένης Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση. Εάν γι' αυτές τις συγκεκριμένες πράξεις ή παραλείψεις που αποτελούν πλημμελήματα ή κακουργήματα δεν διαπιστώσατε ενδείξεις, τότε οφείλατε να έλθετε εδώ στη Βουλή και να πείτε ότι γι' αυτά τα αδικήματα, για τα οποία πήραμε την εντολή να ασκήσουμε προκαταρκτική εξέταση, δεν προέκυψε τίποτα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σήμερα, όμως, δεν είχατε την ευθυμία να αναφέρετε ούτε αυτό το απλό ζήτημα. Και αντ' αυτού, παρ' όλο που δεν είχε τηρηθεί η διαδικασία....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Τζαβάρα, σας παρακαλώ να οργανώσετε το κλείσιμο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να μου δώσετε ακόμη πέντε λεπτά χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Αποκλείεται, κύριε Τζαβάρα. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ:** Πολύ ωραία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ να κλείσετε αμέσως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Απλώς τούτο μόνο θέλω να σας πω. Δεν σας ενδιαφέρει η αλήθεια και αυτό είναι προφανές. Σας ενδιαφέρει το νόημα που μπορείτε εκ των ενόντων να σκαρώνετε, μόνο και μόνο να έρχεστε εδώ και να ζητάτε την εξόντωση των πολιτικών σας αντιπάλων. Αυτή είναι η πιο «μαύρη νύχτα», η πιο μαύρη σελίδα που γράφεται σήμερα στην ιστορία του Ελληνικού Κοινοβουλίου. Επιδίδεστε σε μία απίστευτη ανθρωποφιλία, η οποία δεν έχει καμμία σχέση με τον πολιτισμό της δημοκρατίας, την οποία διακονούμε.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι σ' αυτού του είδους την παρωδία, σ' αυτού του είδους τον εμπαιγμό, στη λογική του οποιουδήποτε απλού πολίτη αυτής της χώρας, εμείς δεν έχουμε θέση συμμετοχής.

Αυτό, όμως, που θέλω να πω μόνο σ' εκείνους, οι οποίοι τουλάχιστον θεωρώ ότι είναι καλόπιστοι, είναι ότι θα πρέπει να έχετε μέσα σας βαθιά χαραγμένο μόνο τούτο: Ήταν τόση η βιασύνη των συναδέλφων όταν κατασκεύαζαν αυτό το πόνημα, που δεν φρόντισαν να πληροφορηθούν ή τουλάχιστον να ρωτήσουν κάποιον που ήξερε στοιχειώδη νομικά ότι δεν μπορεί να έχει αναδρομική ισχύ η ποινική διάταξη, η οποία θεμελιώνει ή επαυξάνει το αξιόποινο. Ήρθαν εδώ και σας προτείνουν να ασκήσετε ποινική δίωξη εναντίον των συναδέλφων για τη διάπραξη των αδικημάτων που προβλέπει ο ν. 3691/2008, που είναι νόμος μεταγενέστερος ακόμη και από τις τελευταίες πράξεις ή παραλείψεις που αποδίδονται στους συγκεκριμένους εγκαλούμενους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε Τζαβάρα, πείτε αυτό που έχετε να πείτε. Σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αυτό, τουλάχιστον, πρέπει να σας προβληματίζει. Αυτό, τουλάχιστον, πρέπει σε πολλούς από εσάς, βαθιά μέσα σας -γιατί πράγματι είστε θαρραλέοι κι έντιμοι- να λέει ότι κάτι δεν πάει καλά με αυτήν την υπόθεση. Δεν πρέπει εμείς να γίνουμε η πρώτη ύλη για να δημιουργηθεί επικριτικός σάλος αόριος σε όλη την Ελλάδα με την παραπομπή αθών συναδέλφων μας.

Γ' αυτό, κύριε Πρόεδρε -και τελειώνω- επειδή σ' αυτήν την Αίθουσα δεν πρέπει μόνο να υπηρετούμε με θάρρος τη δημοκρατία, αλλά ο καθένας μας θα πρέπει να αποδεικνύει ότι είναι και υπεύθυνος, εγώ σαν Βουλευτής αυτής της συγκεκριμένης αντιπροσωπείας του ελληνικού λαού, εκφράζω την πεποίθησή μου ή αν θέλετε τις πολύ ζωηρές επιφυλάξεις που έχω όσον αφορά το εάν η συγκεκριμένη πράξη, την οποία έκαναν οι συνάδελφοι, δεν αποτελεί η ίδια ποινικό αδίκημα. Και μάλιστα, με τον τρόπο τους και με όλη αυτή τη συγκεκριμένη συμπεριφορά τους εξέθεσαν σε δίωξη αθώους πολίτες.

Γ' αυτό ακριβώς, ζητάω τα συγκεκριμένα Πρακτικά να διαβαστούν στον αρμόδιο εισαγγελέα, προκειμένου να ερευνηθεί εάν συντρέχει λόγος να ασκηθεί ποινική δίωξη με βάση τη διάταξη του άρθρου 239 περίπτωση β' για κατάχρηση εξουσίας.

Εμείς, λοιπόν, δηλώνω ότι αποχωρούμε και δεν συμμετέχουμε σ' αυτήν την παρωδία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Εμμανουήλ Μπεντενιώτης, έχει το λόγο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν «δρομολογημένη» η αποχώρηση της Νέας Δημοκρατίας πολύ πριν ξεκινήσει αυτή η συζήτηση απόψε.

Αλλωστε, η Νέα Δημοκρατία έχει αποχωρήσει και δεν συμμετείχε στην επιτροπή της 24ης Οκτωβρίου 2008. Απεχώρησε ακόμα και δεν συμμετείχε στη συζήτηση της 19ης Ιανουαρίου 2009. Στη συνέχεια διέλυσε τη Βουλή για την παραγραφή. Πήγαμε στη συνέχεια στις εκλογές για να μπορεί σήμερα να αποχωρεί από τη Βουλή, να αναφέρεται σε αυτές τις παραγραφές και να βάζει σε κίνδυνο την αξιοπρέπεια και την τιμή δικών της πολιτικών στελεχών, ακριβώς, γιατί αν θελήσουν κι ακολουθήσουν αυτήν τη φυγή θα μείνουν εκτεθειμένοι στην κοινωνία μας,

η οποία πραγματικά θέλει διαφάνεια και καθαρότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ έχει δεσμευτεί για την ηθική στην πολιτική και τη διαφάνεια στη διακυβέρνηση. Αυτή δε τη δεσμευση έχει εγγυηθεί ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ και Πρωθυπουργός, αλλά την έχουμε τριτεγγυηθεί κι όλοι εμείς, γιατί είναι άλλωστε και λαϊκή εντολή.

Ακριβώς γι' αυτό, με απόλυτη συνέπεια το ΠΑΣΟΚ προχώρησε στην απόφαση της σύστασης της Εξεταστικής Επιτροπής για το σκάνδαλο των παράνομων ανταλλαγών της Μονής Βατοπεδίου. Και το πόρισμα αυτής της εξεταστικής επιτροπής προσδιόρισε τις πολιτικές ευθύνες και πρότεινε τη διερεύνηση των τυχών ποινικών ευθυνών με τη συγκρότηση της επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης, της «προανακριτικής επιτροπής». Και όπως προκύπτει από τη μυστική ψηφοφορία, έχουν ψηφίσει γι' αυτήν την προκαταρκτικής εξέτασης επιτροπή και Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

Για εμάς κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απαντώντας εδώ σε μία παρέμβαση που έγινε, το δίκαιο πρέπει να είναι και ηθικό. Αυτή είναι η δική μας θέση. Για εμάς το ηθικό είναι δίκαιο. Αυτό, για να μην υπάρχουν ασάφειες και παρεξηγήσεις, όπως επιχειρήθηκε στην αρχή της συνεδρίασής μας.

Το πόρισμα της Επιτροπής της Προκαταρκτικής Εξέτασης προσδιορίζει κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με απόλυτη ακρίβεια τις πράξεις και τις παραλείψεις των πολιτικών ευθυνών. Ενώ άλλωστε, πρέπει να αναφερθεί κι αυτό: η εφέτης ειδική ανακριτρία έχει επιδώσει ήδη, αυτήν τη στιγμή, κατηγορητήρια σε δεκαπέντε πρόσωπα, μεταξύ των οποίων και στο διευθυντή του ιδιαίτερου γραφείου του πρώην Πρωθυπουργού.

Έτσι, σύμφωνα με τα αποδεικτικά στοιχεία που περιέχονται στις δικογραφίες έχουμε μία σειρά προσώπων, το διευθυντή του ιδιαίτερου γραφείου του πρώην Πρωθυπουργού, το γενικό γραμματέα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, το νομικό σύμβουλο του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, τη διευθύντρια Πολιτικής Γης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, οκτώ νομικούς συμβούλους του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, τον πρόεδρο και το διευθύνοντα σύμβουλο της Κτηματικής Εταιρείας Δημοσίου που έχουν κατηγορηθεί, έχουν απολογηθεί και τους έχει επιβληθεί εγγυοδοσία και απαγόρευση εξόδου από τη χώρα.

Ενώ ακόμα πρέπει να επισημανθεί ότι στην παραγγελία του εισαγγελέα για τη διερεύνηση των ποινικών ευθυνών γι' αυτά τα αδικήματα, όπως αυτό προσδιορίζεται με ακρίβεια στο από 17-3-2009 έγγραφο ανωτάτου εισαγγελικού λειτουργού, αναφέρονται τα αδικήματα:

Πρώτον, της απιστίας περί την υπηρεσία σε βάρος του δημοσίου. Δεύτερον, της απλής συνέργειας σε απιστία περί την υπηρεσία. Τρίτον, της άμεσης συνέργειας σε απιστία περί την υπηρεσία. Τέταρτον, της ηθικής αυτοουργίας σε απιστία περί την υπηρεσία σε βάρος του δημοσίου. Πέμπτον, της ηθικής αυτοουργίας σε άμεση συνέργεια στην απιστία περί την υπηρεσία σε βάρος του δημοσίου. Έκτον, απάτης ιδιαίτερα μεγάλης αξίας από κοινού κατ' εξακολούθηση. Έβδομον, ηθική αυτοουργία σε απάτη ιδιαίτερα μεγάλης ζημίας. Ογδοο, ψευδής βεβαίωση από κοινού και μη, με σκοπό την προσπόριση αθέμιτου οφέλους σε άλλον. Ένατο, άμεση συνέργεια σε ψευδή βεβαίωση. Δέκατον, ηθική αυτοουργία, κατά συναυτουργία και μη σε ψευδή βεβαίωση, με σκοπό την προσπόριση αθέμιτου οφέλους.

Ενδέκατο, απλή συνέργεια σε ψευδή βεβαίωση, με σκοπό την προσπόριση αθέμιτου οφέλους σε άλλον. Δωδέκατο, νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, μεταβίβαση περιουσίας, εν γνώσει του γεγονότος ότι προέρχεται από εγκληματική δραστηριότητα. Δέκατο τρίτο. Παράνομη μεταβίβαση μνημείου. Δέκατο τέταρτο. Παράβαση του άρθρου 17, εδάφιο δ' του ν. 1337/1983, όπως έχει αντικατασταθεί από το ν. 2242/1994.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα αναφέρεται στην ανταλλαγή του ολυμπιακού ακινήτου και στην εκποίηση στα «οργανωμένα συμφέροντα», του ακινήτου αυτού.

Οι πράξεις αυτές, για τις οποίες κατηγορούνται όλα αυτά τα φυσικά πρόσωπα -υψηλά στελέχη του κρατικού μηχανισμού- στηρίζονται σε αποφάσεις, αλλά και σε κεντρικό σχεδιασμό της πολιτικής ηγεσίας της τότε Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Γιατί χωρίς αυτές τις αποφάσεις των τότε καθ' ύλην αρμοδίων Υπουργών δεν θα μπορούσε να έχει ολοκληρωθεί αυτό το έγκλημα των παράνομων ανταλλαγών, που προξένησαν ιδιαίτερα μεγάλη ζημία στο δημόσιο. Και η ζημία είναι ακριβώς ολόκληρη η αξία των ακινήτων χιλιάδων στρεμμάτων υψηλής στρεμματικής απόδοσης, τουριστικής και αστικής ανάπτυξης, αφού αυτά τα ακίνητα αντηλλάγησαν με χιλιοστά νερού λίμνης, που είναι κοινόχρηστο πράγμα, ανεπίδεκτο μεταβίβασης, αλλά και που είναι κυριότητας του δημοσίου. Άρα, η Μονή Βατοπεδίου αντάλλαξε «ακίνητα» το νερό της λίμνης που δεν είχε στην κυριότητά της.

Έτσι η ζημία του δημοσίου είναι δεδομένη, τουλάχιστον για πλέον των 150 χιλιάδων ευρώ που απαιτούνται για το χαρακτηρισμό του αδικήματος και αυτή η ζημία δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από κανένα. Ο προσδιορισμός της σε πάνω από 1 δισ. ευρώ έχει γίνει με βάση τα δεδομένα της διαδρομής των ανταλλαγών και τις πραγματικές αγοραίες αξίες αυτών των ακινήτων. Άρα, η πραγματογνωμοσύνη ίσως απαιτηθεί από το Δικαστικό Συμβούλιο, γιατί σήμερα και από την ανακρίτρια και από τη Βουλή παρέλκει, από τη στιγμή που είναι δεδομένη η ζημία που έχει προξενηθεί.

Σύμφωνα δε με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής της συνεδρίασης για τη σύσταση της επιτροπής, υπέρ της πρότασης έχουν ψηφίσει εκατόν ογδόντα έξι Βουλευτές, που σημαίνει ότι έχει ψηφίσει υπέρ της πρότασης -την οποία εξήτασε η επιτροπή προκαρκτικής εξέτασης και έτσι σήμερα συζητάμε εδώ το πόρισμά της- και η Νέα Δημοκρατία.

Όμως, και προεκλογικά η Νέα Δημοκρατία είχε αποφανθεί – πανηγυρικά μάλιστα- για τους πρώην Υπουργούς της που είχαν εμπλακεί στην υπόθεση του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου. Και τότε τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων δεν ήταν απόρροια των δικών μας καταγγελιών, αλλά της συμπεριφοράς και των δηλώσεων της ηγεσίας της Νέας Δημοκρατίας, που χαρακτήρισε ακριβώς αυτή τη συμπεριφορά των στελεχών της, θέτοντάς τους εκτός των ψηφοδελτίων του κόμματος.

Οι παράνομες αποφάσεις που βαρύνουν τους πρώην Υπουργούς, όπως περιγράφονται στο πόρισμα της επιτροπής προκαρκτικής εξέτασης είναι σαφέστατες:

Είναι η απόφαση της παραίτησης του δημοσίου από τη δίκη του Πρωτοδικείου, με αίτημα της Μονής Βατοπεδίου, ακριβώς για να διευκολυνθεί η Μονή.

Είναι η απόφαση της παραίτησης από τη δίκη που εστάλη και με courier.

Είναι η κοινή υπουργική απόφαση για τις ανταλλαγές, χωρίς σχετική γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου και πρέπει αυτό να επισημανθεί.

Είναι η υπουργική απόφαση που δεν δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ, κατά παράβαση κανόνων δικαίου, κατά κατάχρηση εξουσίας, κατά υπέρβαση εξουσίας, κατά παράβαση καθήκοντος.

Είναι οι παρεμβάσεις, για να επισπευθεί όλη αυτή η διαδικασία.

Ήδη το Υπουργείο Οικονομικών έχει κινήσει τη διαδικασία επιστροφής των ακινήτων με αγωγές. Όμως, η ζημία είναι δεδομένη και παραμένει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και βέβαια μπροστά στην οικονομική, αλλά και κοινωνική κρίση που βιώνει η χώρα μας πολύ ορθά συζητείται –με έμφαση μάλιστα- η συναίνεση που πρέπει να υπάρξει απ' όλες τις πολιτικές δυνάμεις. Όμως, αυτή η συναίνεση πρέπει να έχει αφετηρία τη συναίνεση του ελέγχου όλων των ζητημάτων που αφορούν ζημία του δημοσίου και λεηλασία του δημοσίου χρήματος.

Για εμάς –και θέλω να κλείσω με αυτό, επαναλαμβάνοντας κάτι που και κατά τη συζήτηση του πορίσματος της εξεταστικής επιτροπής είχε επισημανθεί- ο πολιτικός πρέπει να μπορεί να ζει λιτά, κοντά στο λαό.

Πρέπει να μπορεί να κάνει αυτό που έλεγε ο Δημοσθένης, «να κρίνει και να αποφασίζει χωρίς υστεροβουλία, χωρίς να προσδοκά οικονομικό όφελος και να μην μπορεί κανείς να τον κατηγορήσει ότι κέρδισε κάτι από τους λόγους και τις πράξεις του στην πολιτική ζωή». Και περαιτέρω, ο πολιτικός δεν πρέπει να φροντίζει να μη γίνεται πλουσιότερος μόνο ο ίδιος, πρέπει να φροντίζει να μη γίνονται πλουσιότεροι και άλλοι, έξω από και πέραν απ' αυτόν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, γιατί, όχι μόνο τήρησε το χρόνο, αλλά τελείωσε και δύο λεπτά πριν.

Παρακαλώ τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας τον κ. Σπυρίδων Χαλβατζή να λάβει το λόγο.

Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ήθελα να ξεκινήσω από λίγο παλιότερα, από το 1996, όταν αποφασίστηκε η δημιουργία εθνικού πάρκου στην ευρύτερη περιοχή της Βιστωνίδας. Πίεζαν από τότε οι Βουλευτές μας εκείνης της περιόδου και ζητούσαν και επέμεναν να εκδοθεί το προεδρικό διάταγμα. Εάν εκδίδονταν το προεδρικό διάταγμα, θα μπορούσε να περιορίσει ή ακόμα και να ελαχιστοποιήσει τους κινδύνους για όλα όσα έγιναν μετά με την πώληση, μεταβίβαση λίμνης, νερού κ.λπ..

Με αυτήν την έννοια θεωρούμε ότι οι πολιτικές ευθύνες και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας ξεκινούν από τότε και είναι πολύ σοβαρές. Βεβαίως, μιλήσαμε και άλλη φορά για την πολιτική ευθύνη που είχαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και συγκεκριμένα οι δύο Υφυπουργοί και ο κ. Δρυσ και ο κ. Φωτιάδης, γιατί με δικές τους υπογραφές αναγνωρίστηκε η Μονή ως ιδιοκτήτρια της λίμνης Βιστωνίδας, τριών νησιών και είκοσι πέντε χιλιάδων στρεμμάτων παραλίμνιων εκτάσεων. Και εμείς είχαμε ζητήσει να διερευνηθούν ενδεχόμενες ποινικές ευθύνες και αυτών των δύο Υφυπουργών. Αυτή ήταν η αρχή.

Στη συνέχεια, αξιοποιήθηκε όλη αυτή η κατάσταση και η αναγνώριση της ιδιοκτησίας της λίμνης από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και έχουμε συγκεκριμένες ευθύνες, των συγκεκριμένων προσώπων, του Υφυπουργού Οικονομικών Πέτρου Δούκα, γιατί δεν ανείρεσαν καμμία απ' αυτές τις προηγούμενες αποφάσεις, ευθύνη του κ. Μπασιάκου, του κ. Αλέξανδρου Κορνάου. Γιατί; Γιατί στην διάρκεια της θητείας τους έγιναν όλες αυτές οι ανταλλαγές και έγιναν με τρόπο πολύ γρήγορο και θα λέγαμε έως και βίαιο. Αυτό είναι το πρώτο που θέλουμε να σημειώσουμε.

Το δεύτερο: Πάνω από δύο χρόνια τώρα γίνεται μεγάλη συζήτηση για σκάνδαλα. Πολύ συχνά αναφέρεται η λέξη «παραγραφή». Γίνονται εξεταστικές επιτροπές και βεβαίως, όλοι μιλούμε για την ανάγκη, κάποιοι να παραπεμφθούν στη δικαιοσύνη και βεβαίως, όσοι είναι αθώοι να αποδοθούν άσπιλοι και αμόλυντοι στην κοινωνία.

Ταυτόχρονα, όμως, με μεγάλη ευκολία υποστηρίζεται από ορισμένους ότι εφόσον υπάρχει η παραγραφή και αυτή λειτουργεί πολύ συχνά και φέρνει για κάποιους αποτελέσματα, τι θέλουμε και συζητάμε μέρες, εβδομάδες και μήνες; Για το θέμα της παραγραφής είμαστε ως ΚΚΕ κατηγορηματικά αντίθετοι. Ο ειδικός αγορητής μας σύντροφος Αντώνης Σκυλλάκος ανέφερε ολοκληρωμένα την άποψή μας.

Ωστόσο, θα επαναλάβουμε αυτό που είπαμε κι άλλες φορές. Εάν κάποιος φάει το δίκαιο του συγχωριανού του σε κάποιο χωριό, ανεξάρτητα από το αν καταδικαστεί ή όχι από το δικαστήριο, στη συνείδηση των συγχωριανών του θα είναι ένοχος. Δεν πρόκειται να παραγραφεί ποτέ αυτή η αδικία που έκανε.

Και δεν ισχύει καμμία παραγραφή για τους καθημερινούς ανθρώπους. Γι' αυτό υποστηρίζουμε ότι δεν πρέπει να συνεχίσει να ισχύει ο υφιστάμενος νόμος περί ευθύνης Υπουργών και πρέπει να αλλάξει το συντομότερο δυνατό. Και όπως κάθε Έλληνας πολίτης, πρέπει να παραπέμπεται το ίδιο και ο κάθε Υπουργός.

Το τρίτο ζήτημα. Αναφέρεται πολύ συχνά και πολλές φορές γίνονται εκκλήσεις ή ακόμη ομιλούν και οι Υπουργοί μ' ένα στομφώδες ύφος, για την αντιμετώπιση του δημόσιου χρέους. Σύμφωνα με δηλώσεις αρμοδίων, συμποσούται στα 300 εκατομμύρια ευρώ περίπου. Διατυπώνονται προτάσεις να εκποιηθούν περιουσιακά στοιχεία της χώρας. Άλλωστε, στο κείμενο του μηνονίου έχουν κοστολογηθεί τα περιουσιακά στοιχεία της χώρας. Κάποιοι υποστηρίζουν ότι η εθνική περιουσία της χώρας ξεπερνά τα 300 δισεκατομμύρια. Πολύ λίγο κοστολογούν την εθνική περιουσία. Ταυτόχρονα, προτείνουν την πώληση όσο γίνεται πε-

ρισσότερων στοιχείων της εθνικής περιουσίας.

Είμαστε κατηγορηματικά αντίθετοι με την πώληση αυτών των περιουσιακών στοιχείων που έχουν απογραφεί και στο μνημόνιο.

Κάνοντας μια αφαίρεση θέλουμε να τονίσουμε: Αν προχωρήσετε σ' αυτή την πολιτική πρακτική των πωλήσεων ή των εκχωρήσεων, φαντάζεται κανένας πόσες εξεταστικές επιτροπές θα χρειαστούν στο μέλλον για να διερευνήσουν, όχι μόνο τις διαδικασίες, αλλά και τα ποσά που ενδεχομένως θα έχουν ενθυλακωθεί απ' όλες αυτές τις συναλλαγές και πωλήσεις τμημάτων της εθνικής περιουσίας αξίας πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ; Σκεφτείτε αυτό πριν προχωρήσετε σ' αυτές τις ενέργειες.

Εμείς υποστηρίζουμε ότι δεν πρέπει να πωληθεί και να μην εκχωρηθεί για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, κανένα περιουσιακό στοιχείο της χώρας. Αυτός ο πλούτος δεν ανήκει σε καμμία κυβέρνηση, σε κανένα κόμμα. Είναι περιουσία του ελληνικού λαού και κανένας, καμμία κυβέρνηση, καμμία κοινοβουλευτική πλειοψηφία, δεν έχει το δικαίωμα να την πωλήσει ή να την εκχωρήσει.

Τέταρτο ζήτημα. Πολλή συζήτηση έγινε και πολλά ερωτήματα διατυπώθηκαν και κάποιοι ήσαν πολύ κατηγορηματικοί, για το ότι δεν υπήρξε βλάβη του δημοσίου.

Εμείς υποστηρίζουμε ότι ναι, υπήρξε βλάβη του δημοσίου συμφέροντος. Πρώτον, αυτή η ίδια η αναγνώριση της ιδιοκτησίας της λίμνης Βιστωνίδας και των παραλίμνιων περιοχών, η αναγνώριση της ιδιοκτησίας στη Μονή Βατοπεδίου, δεύτερον οι υπερτιμολογήσεις και οι υποτιμολογήσεις που έγιναν σε όλα όσα αναφέρονται σε αυτές τις ανταλλαγές, τρίτον η ταχύτητα με την οποία βρέθηκαν και ανταλλάχτηκαν ακίνητα-«φιλέτα» του δημοσίου προς όφελος της Μονής, τέταρτον οι off-shore εταιρείες της Μονής και η διαπλοκή με μεγάλες κατασκευαστικές εταιρείες και η εκποίηση αυτών των «φιλέτων» που πήραν, όλα αυτά κατά την άποψή μας συνιστούν τη βλάβη του δημοσίου, του συλλογικού συμφέροντος. Και εν πάση περιπτώσει, μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλό μας, κάποιοι ψάχνουν να βρουν πόσα εκατομμύρια ευρώ, πόσες χιλιάδες και πόσα δέκατα του ευρώ χάθηκαν για το δημόσιο. Υπάρχει βλάβη του δημοσίου και από εκεί πρέπει να ξεκινήσουν όσοι πρέπει να ξεκινήσουν να ψάχνουν.

Το πέμπτο ζήτημα. Έχουμε τονίσει ξανά ότι το έδαφος που εκτρέφει και αναπαράγει τα φαινόμενα διαφθοράς, διαπλοκής, χρηματισμού είναι η συγκέντρωση τεράστιου πλούτου σε λίγα χέρια. Η πολιτική και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας υπηρετεί αυτά ακριβώς τα συμφέροντα. Κι αυτή η πολιτική είναι που εκτρέφει τη διαπλοκή. Στη συγκεκριμένη περίπτωση λυδίς λίθος όλων όσων έγιναν, είναι η εμπορευματοποίηση της γης, η εμπορευματοποίηση της λίμνης και των παραλίμνιων περιοχών.

Για άλλη μια φορά υπογραμμίζουμε: δάση, βουνά, λίμνες, παραλίμνιες περιοχές είναι δημόσια περιουσία, δεν πωλούνται, δεν εκχωρούνται, δεν μπαίνουν στον τζόγο. Αυτή είναι η θέση μας. Γι' αυτήν παλεύουμε να πείσουμε τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Το έκτο ζήτημα. Υπάρχουν, είπαμε, τεράστιες πολιτικές ευθύνες και στη Νέα Δημοκρατία και στο ΠΑΣΟΚ για όλη αυτή τη διαδικασία. Και ξέρετε, ανεξάρτητα από την έκβαση της ψηφοφορίας και της συνέχειας που θα δοθεί παραπέρα, εμείς θεωρούμε και το ξανατονίζουμε για άλλη μια φορά ότι πρέπει να ακυρωθούν όλες αυτές οι πράξεις, οι μεταβιβάσεις, οι αλλαγές, οι ανταλλαγές και οι συναλλαγές που έχουν γίνει μέχρι τώρα, ώστε να μπει ένα τέρμα στη λεηλασία του δημόσιου πλούτου. Ξανατονίζουμε ότι αυτά πρέπει να γίνουν με νομοθετική πράξη. Γιατί η ακύρωση αυτή, αν γίνει με προσφυγή στα δικαστήρια δεν πρόκειται να τελεσιδικήσει, παρά ύστερα από πολλές δεκάδες χρόνια.

Με σαφήνεια ο αγορητής μας διατύπωσε την πρόταση-θέση μας για την ευθύνη συγκεκριμένων προσώπων και για τη συγκεκριμένη κατηγορία. Εμείς θα επιμείνουμε σ' αυτή μέχρι το τέλος. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ και τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας γιατί, όχι μόνο τήρησε το χρόνο, αλλά τελείωσε και δυο λεπτά νωρίτερα.

Κύριε Βορίδη, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά. Μίλησε ο Πρόεδ-

ρός σας. Έχετε πέντε λεπτά να αναπτύξετε τις θέσεις σας.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ από τη δουλειά μου έχω μάθει ότι τα πρόσωπα των κατηγορουμένων κάθε φορά σε μια ποινική διαδικασία είναι ιερά. Πρέπει να ακούγονται με απόλυτο σεβασμό, πρέπει αυτοί που τα κρίνουν να απαντούν σε κάθε τους επιχείρημα και πρέπει να σχηματίζουν πλήρη πεποίθηση προκειμένου να καταλήξουν για το ποια πρέπει να είναι η τύχη τους. Ακριβώς γιατί συνήθως σε αυτές τις δίκες διακυβεύεται ένα υψηλότατο αγαθό. Και αυτό είναι η ελευθερία.

Θέλω, κύριε Πρόεδρε, να εκφράσω τη θλίψη μου για τη διαδικασία που το Σώμα ακολούθησε σήμερα. Γιατί δεν έχει, κατά τη γνώμη μου, αντιληφθεί το Σώμα το ρόλο του.

Ο ρόλος μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα δεν είναι ρόλος πολιτικός. Είναι ρόλος εισαγγελικού λειτουργού. Οφείλουμε σήμερα να ξεχάσουμε ότι είμαστε Βουλευτές ενός κόμματος, οφείλουμε να ξεχάσουμε ότι έχουμε πολιτική ιδιότητα και να κρίνουμε έτσι όπως πρέπει να κρίνει ένας δικαστής, ένας δικαστικός λειτουργός: απαθώς, απροκατάληπτα, με εξέταση των στοιχείων.

Έχω παρακολουθήσει τη διαδικασία όλη αυτή χωρίς να λείψω ένα λεπτό από την Αίθουσα, γιατί περιμένω να ακούσω τα επιχειρήματα της κατηγορίας. Δεν με ενδιαφέρουν στην παρούσα φάση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πολιτικά επιχειρήματα. Δεν με ενδιαφέρει να ακούσω επιχειρήματα για την κάθαρση. Αυτά είναι επιχειρήματα όταν φτιάχνονται οι θεσμοί. Να τα λέγατε όταν φτιαχνόταν ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών. Τώρα εφαρμόζουμε το Σύνταγμα, εφαρμόζουμε τους νόμους και οφείλουμε να σχηματίζουμε πεποίθηση για την κατηγορία.

Έκρινε το Σώμα ότι μπορούν να ψηφίζουν, δηλαδή, να συμμετέχουν στη συλλογική μας συγκρότηση ως συλλογικού εισαγγελικού οργάνου απόντες συνάδελφοι, που δεν έχουν ακούσει τους κατηγορουμένους. Και μας φάνηκε λογικό γιατί μείναμε στην κατά γράμμα ερμηνεία άρθρου του Κανονισμού.

Σηκώθηκε κατηγορούμενος ο οποίος πρόβαλε στο Σώμα μια ένσταση αντισυνταγματικότητας: την παραβίαση του δικαιώματός του να ακούγεται από τον δικαστή του. Και μέχρι τώρα δεν έχω ακούσει απάντηση γι' αυτό. Περιμένα να ακούσω μια απάντηση.

Προεβλήθη ένας κατ' εξοχήν νομικός ισχυρισμός περί απαραδέκτου αυτής της διαδικασίας, γιατί έχουν προστεθεί κατηγορίες που δεν υπήρχαν στο αρχικό κατηγορητήριο και για τις οποίες δεν απολογήθηκαν οι κατηγορούμενοι. Σιγή.

Ισχυρίστηκαν εν συνεχεία οι τελειώς προφανές: Τι συζητάμε; Έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο. Και περιμένω από τους συναδέλφους μου, που υποστηρίζουν την κατηγορία, να μου πουν κάτι γι' αυτό, γιατί δεν εξηλήφθη, γιατί δεν πρέπει να το λάβουμε υπόψη μας, γιατί δεν μπορούμε να αποφασίσουμε εμείς, γιατί δεν πρέπει να αποφασίσουμε εμείς.

Ένας – ένας οι ομιλητές του ΠΑΣΟΚ παρήλασαν και δεν είπαν κουβέντα. Και όχι μόνο δεν είπαν κουβέντα, αλλά ακούστηκε το εξής: Τι πειράζει; Θα το πει εν συνεχεία το Δικαστικό Συμβούλιο. Τι σημαίνει: «Τι πειράζει; Θα το πει εν συνεχεία το Δικαστικό Συμβούλιο;» Εμείς δεν πρέπει να αποφανθούμε για την ποινική δίωξη; Εμείς δεν πρέπει να πούμε αν η πράξη υφίσταται ή δεν υφίσταται, αν είναι παραγεγραμμένη ή δεν είναι παραγεγραμμένη, αν εξαλείφτηκε το αξιόποινο ή δεν εξαλείφτηκε; Κανείς δεν απάντησε σε αυτό το ερώτημα, να πει: Μάλιστα, δεν μπορούμε να το πούμε.

Το αντιμετώπισε ο Υπουργός Δικαιοσύνης, διαφωνώντας με τη θέση που παρουσίασε εδώ στο πόρισμά της η Πλειοψηφία του ΠΑΣΟΚ και λέγοντας ότι, βεβαίως, κατ' αρχάς το Σώμα μπορεί να αποφανθεί επ' αυτού. Πλην, όμως, λόγω της δικής του θεσμικής θέσεως, δεν πήρε θέση επί της ουσίας. Είπε, όμως, ότι μπορεί να αποφανθεί το Σώμα.

Και ακούω εδώ ότι –το διαβάζω– δήθεν δεν μπορεί να αποφανθεί το Σώμα, γιατί δεν έχει προσδιοριστεί ο χρόνος τελέσεως. (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τι λέτε; Διαβάστε τα κατηγορητήρια και θα δείτε τους χρόνους τελέσεως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ να ολοκληρώστε, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Τελειώνω σε δέκα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά ταύτα, η διαδικασία που ακολουθείται δεν είναι διαδικασία –ξεκάθαρη– απροκατάληπτη, αμερόληπτη, σαφής, τέτοια που να διασφαλίζει τα ελάχιστα υπερασπιστικά δικαιώματα αυτών που καλούμαστε να κρίνουμε. Άρα, τι είναι; Είναι μία διαδικασία πολιτικά εμπαθής, είναι μία διαδικασία πολιτικής διώξεως. Τι νόημα έχει να συμμετέχουμε εμείς στη διαμόρφωση μιας απόφασης σε μία τέτοια διαδικασία; Έχετε ακυρώσει την οποιαδήποτε βασιμότητα της κρίσεώς σας –γιατί εν μέρει με αυτή συμφωνήσαμε εμείς– γιατί αποφύγατε να δώσετε απαντήσεις στα κεντρικότερα υπερασπιστικά αιτήματα των κατηγορουμένων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ την Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου –Πασχαλίδου να λάβει το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και δύο και πλέον χρόνια, με δύο διαφορετικές κυβερνήσεις, πρώτα της Νέας Δημοκρατίας και τώρα του ΠΑΣΟΚ, η Βουλή κλήθηκε να διερευνήσει το σκάνδαλο της Μονής Βατοπεδίου με δύο εξεταστικές επιτροπές και μία προκαταρκτική, τη στιγμή που όλοι γνωρίζουμε πως τα όποια ποινικά αδικήματα μπορούν να τεκμηριωθούν, με επαρκείς πάντοτε ενδείξεις, σε βάρος πρώην Υπουργών και Υφυπουργών, με ισχυρή, όμως, απειλή παραγραφής, αφού ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών και το βίαιο κλείσιμο της Κοινοβουλευτικής Συνόδου στις 8 Μαΐου του 2009 λειτούργησαν καταλυτικά. Αυτό, βέβαια, θα το κρίνει το δικαστικό συμβούλιο, αν συσταθεί.

Σήμερα, η Ολομέλεια της Βουλής καλείται να ψηφίσει την άσκηση ή όχι ποινικής δίωξης περιοριστικά για κάθε έναν από τους ελεγχόμενους πρώην Υπουργούς και Υφυπουργούς της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας από το 2004 για να συγκροτηθεί το Δικαστικό Συμβούλιο. Και αυτό θα αποφανθεί, με την έκδοση βουλεύματος, αν θα γίνει παραπομπή ή όχι στο Ειδικό Δικαστήριο.

Το συγκεκριμένο σκάνδαλο το είχαμε εντοπίσει από πολύ νωρίς, στη φάση της παράτολμης διεκδίκησης της Μονής Βατοπεδίου, παραλίμνιων εκτάσεων της λίμνης Βιστωνίδας. Μετέπειτα, βέβαια, μάθαμε πως και η ίδια η λίμνη ήταν προϊόν αρχικά διεκδίκησης και αργότερα ανταλλαγής, όπως και οι εκτάσεις πέριξ αυτής.

Εγκαλούσαμε από το 2003 την τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να πάρει θέση και το ελληνικό δημόσιο να διεκδικήσει σθεναρά τις ανωτέρω εκτάσεις, οι οποίες σε καμία των περιπτώσεων, βάσει χρυσοβούλων, δεν μπορούσαν να περάσουν στη Μονή και κατόπιν, όπως όλοι γνωρίζουμε, σε off-shore εταιρείες ή σε οικονομικούς παράγοντες.

Οι ευθύνες του κ. Δρυ και ειδικότερα του κ. Φωτιάδη από το ΠΑΣΟΚ καλύφθηκαν από την αναπομπή του κ. Φωτιάδη μετά τα όσα συνέβησαν από τον ξεσηκωμό κατοίκων και φορέων των Νομών Ροδόπης και Ξάνθης. Όταν, όμως, το Μάρτιο του 2004 ανέλαβε η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ, ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, περιέργως δεν ξαναασχολήθηκε με την έκβαση της υπόθεσης. Αυτό το εκλαμβάνω ως δικοματική συγκάλυψη, διότι ενώ το θέμα ήταν μεγίστης σημασίας και ερχόταν στο φως κομμάτια του πάζλ, το ΠΑΣΟΚ καθυστέρησε σκοπίμως την ανάδειξη του σκανδάλου, το οποίο βεβαίως ξεκίνησε επί των ημερών του. Και αυτό το λέω, επειδή μόλις έχω δει και τον κ. Πεταλωτή, όπως ήταν εδώ και κάποιοι άλλοι συνάδελφοι που ήταν από τις περιοχές και γνωρίζουν το θέμα.

Ο κ. Πεταλωτής –και προς τιμήν του τότε– ήταν ένας από αυτούς που τα είχαν βάλει με τον ίδιο τον κομματικό του χώρο, γιατί θεωρούσε ότι ήταν πολύ σκανδαλώδες, το ΠΑΣΟΚ να αφήνει το ελληνικό δημόσιο και να είναι υπέρ της Μονής Βατοπεδίου. Δυστυχώς, στη συζήτηση για σύσταση της προκαταρκτικής επιτροπής, μετά τη δεύτερη εξεταστική, όταν εμείς θέσαμε ως ΣΥΡΙΖΑ, όπως και άλλα κόμματα, τη διερεύνηση για τυχόν ποινι-

κές ευθύνες του κ. Δρυ και του κ. Φωτιάδη ούτε λίγο ούτε πολύ το ΠΑΣΟΚ τους αθώωσε, λέγοντας πως ήταν αυτοί που διαφύλαξαν το δημόσιο συμφέρον, ξεχνώντας τις πρότερες ενέργειες εκχώρησης προστατευόμενων περιοχών «NATURA», λιμνοθάλασσας, αρχαιολογικών χώρων και εποικιστικών εκτάσεων που δόθηκαν σε ακτήμονες.

Εδώ θέλω να αναφερθώ στο ρόλο που κλήθηκε η Βουλή να παίξει, το ρόλο του δικαστή που υποκαθιστά το φυσικό δικαστή, που όμως στην περίπτωση που συζητούμε όλοι γνωρίζουμε πως λειτουργεί κάτω από το στενό πλαίσιο μιας κυβερνητικής Πλειοψηφίας σήμερα του ΠΑΣΟΚ, χθες της Νέας Δημοκρατίας.

Φυσικά, το έγκλημα σφραγίστηκε με τις ανταλλαγές επί κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας με τα απανωτά συμβόλαια σε όλη την Ελλάδα ακινήτων –«φιλέτων», που είχαν επιλεγεί από τους πανούργους Εφραίμ και Αρσένιο και που ανήκαν είτε στην ΚΕΔ, δηλαδή σε εποπτευόμενη εταιρεία του Υπουργείου Οικονομικών είτε στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Αυτό που αξίζει να τονίσουμε είναι ότι οι ανταλλαγές έγιναν ενόψει της Αναθεώρησης του Συντάγματος, κυρίως του άρθρου 24, που εάν περνούσε, οι αποχαρκτηρισμοί θα ήταν πολύ πιο εύκολοι, αφού το κοινόχρηστο δάσος της Ουρανούπολης ξαφνικά με μία απόφαση αποχαρκτηρίστηκε και από δάσος χθαμαλόν έγινε δασική έκταση και καταλαβαίνετε ότι από εκεί και πέρα θα είχε γίνει οικόπεδο.

Από το 2004 ξεκινά η ακόμη μεγαλύτερη ευθύνη των κυβερνητικών εκπροσώπων της Νέας Δημοκρατίας και ο κάθε πολίτης θεωρώ ότι έχει βγάλει τα δικά του συμπεράσματα για την ανιστόρητη συναλλαγή Εκκλησίας-Κράτους, οικονομικών παραγόντων και για τη διαπλοκή και διαφθορά σε υψηλά κυβερνητικά κλιμάκια, ενώ η ατιμωρησία, αλλά και η διαφορετική και άνιση μεταχείριση πολιτών και πολιτικών εξοργίζει το κοινό αίσθημα και η απαξίωση για την πολιτική και τους πολιτικούς αποτυπώνεται με διάφορους τρόπους, ένας από τους οποίους είναι και η αποχή από τις εκλογές, όπως διαφάνηκε περίτρανα στις δύο εκλογικές μάχες και ειδικά στη δεύτερη Κυριακή των περιφερειακών και δημοτικών εκλογών.

Έρχομαι στο προκείμενο. Η ζημία του ελληνικού δημοσίου δεν μπορεί να αποτυπωθεί σε νούμερα, διότι οι εκτιμήσεις του ΣΟΕ και μέσα από τα συμβόλαια της κ. Πελέκη-Βουλγαράκη είναι αμφισβητούμενες, αφού αρχικά υπάρχουν υπερεκτιμήσεις των ανταλλάξιμων περιοχών της Βιστωνίδας και υποτιμήσεις των τελικών ακινήτων που μεταγράφηκαν στη Μονή Βατοπεδίου. Το σίγουρο, όμως, είναι ότι το ελληνικό δημόσιο χάρισε γη και ύδωρ στους δολοπλόκους μοναχούς, χωρίς να του ανήκει μία σπιθαμή γης από τις ανταλλάξιμες περιοχές.

Εδώ θα πρέπει να τονιστεί πως αν όχι με τον ίδιο ακριβώς τρόπο, αλλά με διαφορετικούς θα παραχωρηθεί, επίσης, δημόσιος πλούτος σε μεγάλες εταιρείες για στρατηγικές επενδύσεις μέσα από τη διαδικασία fast track, με εισηγήσεις της διύπουργιγής επιτροπής, χωρίς κανέναν κοινωνικό και ουσιαστικό κοινοβουλευτικό έλεγχο. Αυτά θα τα πούμε, βεβαίως, αύριο στο σχέδιο νόμου που έρχεται στην Ολομέλεια της Βουλής, όμως και το fast track είναι ένας παράπλευρος τρόπος για να εκχωρείται δημόσια έκταση σε εταιρείες, οι οποίες πάλι θα είναι γύρω από τα κυβερνητικά κλιμάκια.

Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους αποδεικνύεται ευάλωτο σε πολιτικές πιέσεις και μειοψηφεί η άποψη πως το ελληνικό δημόσιο πρέπει άμεσα να διεκδικήσει τις ανταλλάξιμες περιοχές και περιεμνουμε να δούμε την έκβαση της ανάκλησης της απόφασης στις 12.12.2010, γιατί έχει γίνει και μια έφεση και περιεμνουμε να δούμε πώς θα εξελιχθεί.

Η Ολομέλεια της Βουλής αποφάσισε να γίνει προκαταρκτική εξέταση για πέντε πρώην Υπουργούς και Υφυπουργούς της Νέας Δημοκρατίας, Δούκα, Μπασιάκο, Κοντό, Βουλγαράκη, Ρουσσόπουλο. Η Νέα Δημοκρατία αποχώρησε από την επιτροπή και τώρα βεβαίως από τη ψηφοφορία, ενώ το ΠΑΣΟΚ ολιγόωρεσε πιο πριν, όσον αφορά την προκαταρκτική επιτροπή, στην εξερεύνηση τρόπου ορθής εκτίμησης της ζημιάς που υπέστη το ελληνικό δημόσιο.

Φυσικά, δεν εισακούστηκε το αίτημα του Βουλευτή μας του Θοδωρή Δρίτσα, μέλους της επιτροπής, όπως και άλλων συνα-

δέλφων, για μια παράταση των συνεδριάσεων, ώστε η επιτροπή να καταλήξει, όσο αυτό είναι δυνατόν, σε ασφαλή συμπεράσματα, για να μπορέσει να επιχειρηματολογήσει στην Ολομέλεια και αυτή, δηλαδή εμείς, τελικώς να ψηφίσουμε αν θα συσταθεί και για ποιους, το δικαστικό συμβούλιο. Διότι όλοι γνωρίζετε πως υπάρχει το τεκμήριο της αθωότητας, μέχρι αυτό να ανατραπεί, από επαρκείς ενδείξεις, οι οποίες, όμως, θα αφορούν συγκεκριμένα αδικήματα και θα συνδέονται από συγκεκριμένες αναφορές άρθρων του Ποινικού Κώδικα, τα οποία κατά την κρίση της επιτροπής παραβίασαν οι ελεγχόμενοι.

Ακόμη η επιστολή του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ του Αλέξη Τσίπρα, προς τον Πρόεδρο της Βουλής στις 12 Οκτώβρη για παράταση, μέχρι 30 Νοέμβρη, δεν είχε κανένα αποτέλεσμα. Έτσι, με ανεπαρκή χρόνο διερεύνησης και με το δεδομένο ότι οι ελεγχόμενοι δεν επικαλέστηκαν την παραγραφή αξιόποινων αδικημάτων που αυτό θα έθετε στην επιτροπή, πρώτα από όλα, θέμα έρευνας σε επίπεδο πολιτικό, ενώ σε επίπεδο νομικό θα καθιστούσε αδύνατη τη διερεύνηση -θα το κρίνει το δικαστικό συμβούλιο αν αυτό συσταθεί από το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας- τελικώς, θα φτάσουμε να δούμε την έκβαση αυτής της υπόθεσης.

Ένα σκάνδαλο μέσα σε όλα τα υπόλοιπα που ταλανίζει τη τελευταία χρόνια τη χώρα μας. Οι πολιτικές ευθύνες για τους εμπλεκόμενους είναι δεδομένες. Και όχι μόνον των πέντε ελεγχόμενων της Νέας Δημοκρατίας, αλλά και για όλους όσους από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία διαχρονικά ενεπλάκησαν και προσπάθησαν να κουκουλώσουν το σκάνδαλο.

Η ροή μαύρου χρήματος δεν τεκμηριώνεται βάσει των μαρτύρων και της διερεύνησης, όσο μπορούσαν βεβαίως, στο σύντομο χρόνο και με τα στοιχεία που προσκομίστηκαν στην Επιτροπή. Όμως, θα πρέπει να πούμε τι ακριβώς έχουν γίνει τα ακίνητα. Γνωρίζετε ότι είμαι από τα άτομα που είχαν αντιδράσει μαζί με τους συντρόφους μου από το ΣΥΡΙΖΑ και με κατοίκους των περιοχών. Πολύ έντονα αντιδράσαμε όλοι μαζί και γνωρίζω αρκετά πράγματα από αυτήν την υπόθεση.

Σήμερα που μιλάμε, οικόπεδα τα οποία θεωρούσα ότι έχουν σταματήσει οι εργασίες, όπως στο Δημοτικό Διαμέρισμα της Καρδίας του Δήμου Μίκρας, συνεχίζονται να κτίζονται. Αυτό σημαίνει ότι ούτε το ΠΑΣΟΚ, όπως βεβαίως και πιο μπροστά η Νέα Δημοκρατία, δεν σταμάτησε τη διαδικασία και σε αυτό θα πρέπει να πάρουμε απαντήσεις.

Όσον αφορά τα θέματα που είχαμε εγείρει, σε γραπτή ερώτηση του συναδέλφου τότε του Γιάννη Δραγασάκη στις 13.11.2003 προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Πολιτισμού, που ρωτούσε τι γίνεται με τις διεκδικήσεις της Μονής Βατοπεδίου, ο αρμόδιος Υπουργός Οικονομικών δεν απάντησε. Στις 13.11.2003 ήταν το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση. Με το σχηματισμό της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας κατατέθηκε από τον Γιάννη Δραγασάκη νέα ερώτηση 16.04.2004. Ο Υπουργός Οικονομικών υποσχέθηκε να επανεξετάσει την υπόθεση. Όμως σε μια νέα ερώτηση 05.04.2005, ενώ καταγγέλλθηκε, αντί επανεξέτασης, το ελληνικό δημόσιο αναγνώρισε στη Μονή Βατοπεδίου μεγάλες εκτάσεις, χωρίς το ίδιο να έχει ασκήσει τα ένδικα μέσα που διέθετε. Με ερώτηση 11.07.2007 αποκαλύψαμε ότι το ελληνικό δημόσιο στο πλαίσιο μιας συμφωνίας ανταλλαγής, ανάμεσα στην ΚΕΔ και τη Μονή Βατοπεδίου, παραχώρησε στη δεύτερη τα στοιχεία.

Ο αρμόδιος Υπουργός δεν κατέθεσε στη Βουλή τη συμφωνία ΚΕΔ-Μονής, όπως ζητούσαμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Ερωτήσεις από εκεί και πέρα, συνεχόμενες. Δυστυχώς είμαστε σε έναν φαύλο κύκλο.

Στο προκείμενο τώρα. Με τους συγκεκριμένους πέντε συναδέλφους, πρώην Υπουργούς και Υφυπουργούς της Νέας Δημοκρατίας, ο συνάδελφος Θεόδωρος Δρίτσας, πολύ εμπειριστά, έφτασε να απαγγείλει τις κατηγορίες όσον αφορά την κακουργηματική απιστία βάσει του άρθρου 390 του Ποινικού Κώδικα προς τους τρεις, Πέτρο Δούκα, Ευάγγελο Μπασιάκο και Αλέξανδρο Κοντό. Φτάνοντας σ' αυτήν τη διαδικασία θέλω να γνωρίζετε ότι συζητώντας και στην Κοινοβουλευτική Ομάδα, βάσει του πορίσματος του συναδέλφου Θεόδωρου Δρίτσα, δεν ήταν μια εύκολη διαδικασία. Και αυτός ακριβώς ήταν ο λόγος που θα έπρεπε να είχε παραταθεί η συγκεκριμένη προκαταρκτική επιτροπή για να μπορέσουν να υπάρχουν ασφαλή στοιχεία και να μη διασύρονται ή να μην έχουμε εκείνα τα στοιχεία που ενδεχομένως κάποιοι άλλοι θα έπρεπε να περάσουν στο δικαστικό συμβούλιο.

Για τους άλλους δύο συναδέλφους τον Γιώργο Βουλγαράκη και τον Θεόδωρο Ρουσόπουλο, δεν υπάρχουν εκείνα τα στοιχεία που να μπορούν να τεκμηριώνουν την ηθική αυτοουργία, τουλάχιστον όσα στοιχεία δόθηκαν στην επιτροπή, στον ελάχιστο χρόνο που είχαν.

Ένα τελευταίο θέλω να πω, το οποίο μπορεί να μην έχει σχέση με αυτό το σκάνδαλο, αλλά έχει και αυτό τη σημασία του.

Υπήρχε υπό περιορισμό το τρίτο μέλος της υπόθεσης για τη «SIEMENS» και ξαφνικά βλέπουμε ότι εξαφανίζεται. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν πρέπει να μας πει κάτι και γι' αυτό; Ήταν ο άνθρωπος στην Πάρο, στο εξοχικό του. Δεν έπρεπε να είχε τεθεί υπό περιορισμό ή να υπήρχαν κάποια άλλα μέτρα ώστε να μην την «έκανε» από τη χώρα;

Για όλα αυτά, λοιπόν, τα ζητήματα σημαίνει ότι υπάρχουν από πίσω και πολιτικές συγκαλύψεις και υπάρχουν και κάποιοι που δεν θέλουν να διαφωτιστούν όλα αυτά τα σκάνδαλα, διότι έτσι θα εμπλακούν και αυτοί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συναδέλφους, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών, για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου» περί παραδοχής ή μη της πρότασης για την άσκηση δίωξης κατά των πρώην Υπουργών Θεόδωρου Ρουσόπουλου, Ευάγγελου Μπασιάκου, Αλέξανδρου Κοντού και Γεωργίου Βουλγαράκη και κατά του πρώην Υφυπουργού Πέτρου Δούκα.

Θα ακολουθήσει μυστική ψηφοφορία επί της προτάσεως της επιτροπής χωριστά για τον κάθε έναν πρώην Υπουργό και χωριστά για κάθε καταγγελλόμενη πράξη ή παράλειψη για την οποία ζητείται άσκηση δίωξης όπως αυτές καθορίζονται και εξειδικεύονται στο πόρισμα της ως άνω επιτροπής, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 157 και του άρθρου 73 του Κανονισμού της Βουλής.

Σας έχουν διανεμηθεί πέντε διαφορετικά ψηφοδέλτια, καθένα από τα οποία αντιστοιχεί σε κάθε έναν από τους ως άνω πρώην Υπουργούς, τα οποία καταχωρίζονται στα Πρακτικά.

(Τα προαναφερθέντα ψηφοδέλτια έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Επίσης σας έχουν διανεμηθεί και λευκά ψηφοδέλτια, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 73 του Κανονισμού της Βουλής, καθώς και πέντε φάκελοι εντός των οποίων τοποθετούνται τα ψηφοδέλτια του κάθε συναδέλφου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε, κύριε Δρίτσα, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Για ένα λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε, επί της διαδικασίας της ψηφοφορίας.

Θέλω να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι όπως έχουν συνταχθεί τα ψηφοδέλτια που μας έχουν διανεμηθεί επί τη βάσει της προτάσεως της Πλειοψηφίας, η υπ' αριθμόν 2 καταγγελλόμενη πράξη για τον κ. Μπασιάκο, για τον κ. Κοντό και για τον κ. Δούκα δεν δίνει τη δυνατότητα στην πρόταση, την οποία έχουμε καταθέσει, να εκφραστεί και να αποτυπωθεί και με ψήφο. Νομίζω ότι το ίδιο ισχύει και για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Εμείς, δηλαδή, για τους τρεις ελεγχόμενους πρώην Υπουργούς, για τον κ. Μπασιάκο, τον κ. Δούκα και τον κ. Κοντό, έχουμε προτείνει την άσκηση ποινικής δίωξης, μόνο για αυτοργία στο αδίκημα της απιστίας. Όπως έχουν συνταχθεί τα ψηφοδέλτια, αυτή την ψήφο δεν μπορούμε να τη δώσουμε. Το ίδιο ισχύει και για το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Δεν θέλουμε να απέχουμε της ψηφοφορίας, δεν θέλουμε να ψηφίσουμε κάτι που δεν μας εκφράζει. Αντιλαμβανόμαστε ότι αυτήν τη στιγμή δεν είναι δυνατόν να ανατραπεί αυτή η διατύπωση. Τα δύο αδικήματα, η αυτοργία και η συναυτουργία, παρ' όλο ότι εμπεριέχονται στο άρθρο 390 του Ποινικού Κώδικα, θα έπρεπε να έχουν διατυπωθεί χωριστά. Το μόνο που μας μένει είναι να ψηφίσουμε, όπως περιέγραψα, αλλά με σαφή δήλωση ποιο είναι ακριβώς το περιεχόμενο της ψήφου μας.

Αναγκάζομαστε να ψηφίσουμε την καταγγελλόμενη πράξη υπ' αριθμόν 2 και ως προς την αυτοργία και ως προς τη συναυτουργία. Δεν μας εκφράζει αυτό. Θα αναγκαστούμε να το πράξουμε, αλλά πρέπει στα Πρακτικά και στη γνώση της Ολομέλειας να έχει γίνει γνωστό τουλάχιστον ότι σύμφωνα με την πρόταση την οποία έχουν αποδεχτεί και οι συνάδελφοί μου του ΣΥΡΙΖΑ δεν μας εκφράζει αυτή η διατύπωση. Έπρεπε, λέω και πάλι, τα δύο αδικήματα να είναι χωριστά διατυπωμένα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστώ κι εγώ, κύριε Δρίτσα.

Ο κ. Σκυλλάκος έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κι εμείς συμφωνούμε με την άποψη αυτή. Είναι και δικιά μας άποψη. Να μην επαναλαμβάνω τα ίδια. Έχει τον ίδιο χαρακτήρα η δική μας ψήφος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστώ και τον κ. Σκυλλάκο.

Απλά θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι κατά τον Κανονισμό της Βουλής, στο άρθρο 157 παράγραφος 3, αναφέρονται κατά λέξη τα εξής: «Αμέσως μετά τη λήξη της συζήτησης διεξάγεται μυστική ψηφοφορία για την πρόταση της επιτροπής». Επομένως και τα ψηφοδέλτια έχουν διατυπωθεί ακριβώς όπως είναι η πρόταση της επιτροπής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφος εκφράζεται με σταυρό κάτω από τις λέξεις «ΝΑΙ», «ΟΧΙ» και «ΠΑΡΩΝ».

Όσοι συνάδελφοι επιθυμούν να ψηφίσουν υπέρ της πρότασης άσκησης δίωξης των πρώην Υπουργών θα σημειώνουν με σταυρό την προτίμησή τους κάτω από τη λέξη «ΝΑΙ» και χωριστά για κάθε καταγγελλόμενη πράξη ή παράλειψη.

Όσοι συνάδελφοι επιθυμούν να ψηφίσουν κατά της πρότασης άσκησης δίωξης των πρώην Υπουργών θα σημειώνουν με σταυρό την προτίμησή τους κάτω από τη λέξη «ΟΧΙ» και χωριστά για κάθε καταγγελλόμενη πράξη ή παράλειψη.

Όσοι συνάδελφοι επιθυμούν να ψηφίσουν «ΠΑΡΩΝ» θα σημειώνουν με σταυρό την προτίμησή τους κάτω από τη λέξη «ΠΑΡΩΝ» και χωριστά για κάθε καταγγελλόμενη πράξη ή παράλειψη.

Σε περίπτωση που δεν υπάρχει σημειούμενη ψήφος με σταυρό σε καμμία από τις τρεις αυτές λέξεις, «ΝΑΙ», «ΟΧΙ», «ΠΑΡΩΝ», το ψηφοδέλτιο θεωρείται άκυρο.

Οι ψηφοφορίες θα είναι πέντε, κάθε μία από τις οποίες αφορά σε καθέναν από τους πρώην Υπουργούς. Για την οικονομία του χρόνου, συμφωνεί το Σώμα να διεξαχθούν και οι πέντε μυστικές ψηφοφορίες ταυτοχρόνως;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το Σώμα συνεψήφισε ομοφώνως.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί με πέντε ψηφοδόχους, σε κάθε μία από τις οποίες θα αναγράφεται το όνομα κάθε ενός πρώην Υπουργού. Για να μην υπάρξουν δυσκολίες στην καταμέτρηση, το κάθε ψηφοδέλτιο θα τοποθετείται σε φάκελο που θα ρίχνεται στην κάθε ψηφοδόχο με το αντίστοιχο όνομα. Αν βρεθούν ψηφοδέλτια σε λάθος ψηφοδόχο, συμφωνείτε τα ψηφοδέλτια αυτά να πάνε στη σωστή ψηφοδόχο για την καταμέτρηση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεπώς το Σώμα συνεψήφισε ομοφώνως.

Επίσης, σύμφωνα με το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 10 του άρθρου 73 του Κανονισμού της Βουλής, σε περίπτωση ασυμφωνίας του αριθμού των ψηφοδελτίων και του αριθμού των ψηφισάντων επαναλαμβάνεται η καταμέτρηση. Εάν και μετά τη νέα αυτή καταμέτρηση διαπιστωθεί ότι ο αριθμός των ψηφοδελτίων είναι μεγαλύτερος από τον αριθμό των ψηφισάντων, καταστρέφεται πριν από τη διαλογή, αριθμός ψηφοδελτίων ίσος με τον αριθμό των επιπλέον ψηφοδελτίων.

Σας γνωστοποιώ επίσης ότι στο Προεδρείο έχουν αποσταλεί σφραγισμένες επιστολές σύμφωνα με το άρθρο 70 Α του Κανονισμού της Βουλής από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Κωνσταντίνο Σκανδαλίδη, από την Υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Άννα Νταλάρα και από τον Υφυπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Ιωάννη Μαγκριώτη καθώς επίσης και από τον αναπληρωτή Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Νικόλαο Σηφουνάκη που βρίσκονται σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό.

Καλούνται επί του καταλόγου οι συνάδελφοι κ. Ιωάννης Βλατής από το ΠΑΣΟΚ και η κ. Ευαγγελία Αμανατίδου-Πασχαλίδου από το ΣΥΡΙΖΑ.

Καλούνται επίσης ως ψηφολέκτες για την πρώτη κάλη που αφορά τον κ. Ρουσόπουλο οι συνάδελφοι κ. Ιωάννης Δριβελέγκας από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Ιωάννης Γκιόκας από το ΚΚΕ.

Για τη δεύτερη κάλη που αφορά τον κ. Μπασιάκο καλούνται οι συνάδελφοι κ. Εμμανουήλ Στρατάκης από το ΠΑΣΟΚ και η κ. Ηρώ Διώτη από το ΣΥΡΙΖΑ.

Για την τρίτη κάλη που αφορά τον κ. Κοντό καλούνται ο κ. Μιχαήλ Κατρίνης από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Μιχαήλ Κριτωτάκης από το ΣΥΡΙΖΑ.

Για την τέταρτη κάλη, που αφορά τον κ. Βουλγαράκη, καλούνται ο κ. Αθανάσιος Παπαδόπουλος από το ΠΑΣΟΚ και η κ. Διαμάντω Μανωλάκου από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Για την πέμπτη κάλη, που αφορά τον κ. Δούκα, καλούνται οι συνάδελφοι κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Ιωάννης Πρωτούλης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Πρόεδροι κάθε Εφορευτικής Επιτροπής θα είναι, σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 73 του Κανονισμού της Βουλής, οι εξής:

Για την πρώτη κάλη ο κ. Γρηγόριος Νιώτης, Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής.

Για τη δεύτερη κάλη η κ. Ροδούλα Ζήση, Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής.

Για την τρίτη κάλη ο κ. Ευάγγελος Αργύρης, Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής.

Για την τέταρτη κάλη ο κ. Αναστάσιος Κουράκης, Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής.

Για την πέμπτη κάλη η κ. Αντωνίου, Κοσμήτωρ της Βουλής.

Οι κύριοι ψηφολέκτες έχουν προσέλθει όλοι στις κάλπες. Οι επί της ψηφοδόχου συνάδελφοι θα επιβεβαιώνουν την ψήφο κάθε συναδέλφου, αναφέροντας το όνομά του. Ο κ. Δριβελέγκας από το ΠΑΣΟΚ έχει επιφορτισθεί αυτή την ευθύνη μαζί με τον κ. Ιωάννη Γκιόκα από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Παρακαλώ, να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(Κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Υπάρχει συνάδελφος ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Οι σφραγισμένες επιστολές οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο για συμμετοχή στη μυστική ψηφοφορία επί της προτάσεως της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου, σύμφωνα με το άρθρο 70Α' του Κανονισμού της Βουλής καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσονται περαιωμένες οι ψηφοφορίες και παρακαλούνται οι κύριοι ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση και διαλογή των ψηφοδελτίων και την εξαγωγή των αποτελεσμάτων.

Παρακαλώ οι συνάδελφοι ψηφολέκτες να πάτε στην πρώτη σειρά των εδράνων ανά κάλπη. Επαναλαμβάνω, για να μην γίνει κανένα λάθος, ότι για την πρώτη κάλπη, που αφορά τον κ. Ρουσόπουλο, αρμόδιοι ψηφολέκτες έχουν οριστεί ο κ. Ιωάννης Δριβελέγκας από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Ιωάννης Γκιόκας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Για τη δεύτερη κάλπη, που αφορά τον κ. Μπασιάκο, έχουν οριστεί ο συνάδελφος κ. Εμμανουήλ Στρατάκης από το ΠΑΣΟΚ και η κ. Ηρώ Διώτη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Για την τρίτη κάλπη, η οποία αφορά τον συνάδελφο κ. Κοντό, έχουν οριστεί ο κ. Μιχαήλ Κατρίνης από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Για την τέταρτη κάλπη, που αφορά τον κ. Βουλγαράκη, έχουν οριστεί ο κ. Αθανάσιος Παπαδόπουλος από το ΠΑΣΟΚ και η κ. Διαμάντω Μανωλάκου από το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Και για την πέμπτη κάλπη, που αφορά τον κ. Δούκα, έχουν οριστεί ο κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Ιωάννης Πρωτούλης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Κύριοι συνάδελφοι ψηφολέκτες, εάν υπάρχουν ψηφοδέλτια που δεν αφορούν την κάλπη που ανοίγετε, τα κρατάτε, τα συγκεντρώνετε και τα παραδίδετε επισήμως, έτσι ώστε να μην γίνει κανένα λάθος. Να ανταλλάσσετε λοιπόν, οργανωμένα, τα ψηφοδέλτια που τυχόν είναι σε διαφορετικές κάλπες, αλλά εις το σύνολο και εις το τέλος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ-ΔΙΑΛΟΓΗ)
(ΜΕΤΑ ΤΗ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ ΔΙΑΛΟΓΗ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα τα αποτελέσματα των διεξαχθεισών μυστικών ψηφοφοριών.

Ψήφισαν συνολικά 184 Βουλευτές.

Για τον πρώην Υπουργό κ. Θεόδωρο Ρουσόπουλο ευρέθηκαν στην κάλπη 184 φάκελοι. Έγκυρα ψηφοδέλτια 179. Άκυρα 5. Λευκά 1.

Για την υπ' αριθμόν 1, κατά την αριθμηση του ψηφοδελτίου, καταγγελλόμενη πράξη τα «ΝΑΙ» ήταν 131, τα «ΟΧΙ» ήταν 38 και «ΠΑΡΩΝ» ήταν 8.

Για την υπ' αριθμόν 2, κατά την αριθμηση του ψηφοδελτίου, καταγγελλόμενη πράξη τα «ΝΑΙ» ήταν 131, τα «ΟΧΙ» ήταν 37 και «ΠΑΡΩΝ» ήταν 9.

Για την υπ' αριθμόν 3, κατά την αριθμηση του ψηφοδελτίου, καταγγελλόμενη πράξη τα «ΝΑΙ» ήταν 130, τα «ΟΧΙ» ήταν 38 και «ΠΑΡΩΝ» ήταν 9.

Για τον πρώην Υπουργό κ. Ευάγγελο Μπασιάκο ευρέθηκαν στην κάλπη 184 φάκελοι. Έγκυρα ψηφοδέλτια 182. Άκυρα 2. Λευκά 2.

Για την υπ' αριθμόν 1, κατά την αριθμηση του ψηφοδελτίου, καταγγελλόμενη πράξη τα «ΝΑΙ» ήταν 139, τα «ΟΧΙ» ήταν 29 και «ΠΑΡΩΝ» ήταν 8.

Για την υπ' αριθμόν 2, κατά την αριθμηση του ψηφοδελτίου, καταγγελλόμενη πράξη τα «ΝΑΙ» ήταν 162, τα «ΟΧΙ» ήταν 8 και «ΠΑΡΩΝ» ήταν 7.

Για την υπ' αριθμόν 3, κατά την αριθμηση του ψηφοδελτίου, καταγγελλόμενη πράξη τα «ΝΑΙ» ήταν 139, τα «ΟΧΙ» ήταν 27 και «ΠΑΡΩΝ» ήταν 10.

Για τον Βουλευτή και πρώην Υπουργό κ. Αλέξανδρο Κοντό ευρέθηκαν στην κάλπη 184 φάκελοι.

Έγκυρα ψηφοδέλτια 181, άκυρα 3, λευκά 1.

Για την υπ' αριθμόν 1 κατά την αριθμηση του ψηφοδελτίου καταγγελλόμενη πράξη τα «ΝΑΙ» ήταν 134, τα «ΟΧΙ» ήταν 34 και «ΠΑΡΩΝ» ήταν 9.

Για την υπ' αριθμόν 2 κατά την αριθμηση του ψηφοδελτίου καταγγελλόμενη πράξη τα «ΝΑΙ» ήταν 155, τα «ΟΧΙ» ήταν 13 και «ΠΑΡΩΝ» ήταν 8.

Για την υπ' αριθμόν 3 κατά την αριθμηση του ψηφοδελτίου καταγγελλόμενη πράξη τα «ΝΑΙ» ήταν 136, τα «ΟΧΙ» ήταν 31 και

«ΠΑΡΩΝ» ήταν 9.

Για τον πρώην Υπουργό κ. Γεώργιο Βουλγαράκη ευρέθηκαν στην κάλπη 184 φάκελοι.

Έγκυρα ψηφοδέλτια 179, άκυρα 5, λευκά 1.

Τα «ΝΑΙ» ήταν 104, τα «ΟΧΙ» ήταν 54 και «ΠΑΡΩΝ» ήταν 20.

Για τον πρώην Υφυπουργό κ. Πέτρο Δούκα ευρέθηκαν στην κάλπη 184 φάκελοι.

Έγκυρα ψηφοδέλτια 178, άκυρα 6, λευκά 1.

Για την υπ' αριθμόν 1 κατά την αριθμηση του ψηφοδελτίου καταγγελλόμενη πράξη τα «ΝΑΙ» ήταν 134, τα «ΟΧΙ» ήταν 34 και «ΠΑΡΩΝ» ήταν 8.

Για την υπ' αριθμόν 2 κατά την αριθμηση του ψηφοδελτίου καταγγελλόμενη πράξη τα «ΝΑΙ» ήταν 156, τα «ΟΧΙ» ήταν 11 και «ΠΑΡΩΝ» ήταν 7.

Για την υπ' αριθμόν 3 κατά την αριθμηση του ψηφοδελτίου καταγγελλόμενη πράξη τα «ΝΑΙ» ήταν 135, τα «ΟΧΙ» ήταν 30 και «ΠΑΡΩΝ» ήταν 8.

Κατόπιν των αποτελεσμάτων των διεξαχθεισών ψηφοφοριών και σύμφωνα με τα άρθρα 86 παράγραφος 3 του Συντάγματος, 157 παράγραφος 3 του Κανονισμού της Βουλής και 8 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών» η Βουλή αποδεχόμενη το πόρισμα και την πρόταση για την άσκηση δίωξης Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη «διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου» αποφάσισε την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των πρώην Υπουργών κ. Ευάγγελου Μπασιάκου, Αλέξανδρου Κοντού και του πρώην Υφυπουργού κ. Πέτρου Δούκα για τις αξιόποινες πράξεις όπως αυτές περιγράφονται στο ως άνω πόρισμα, το οποίο καταχωρίστηκε στα Πρακτικά της Ολομέλειας της Βουλής της συνεδρίασης της 18ης Οκτωβρίου 2010 και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της απόφασης αυτής, καθώς και των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης. Ειδικότερα:

Πρώτον, κατά του πρώην Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Ευάγγελου Μπασιάκου για την αξιόποινη πράξη υπ' αριθμόν 2, δηλαδή αυτοουργία και συναυτοουργία στο αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία σε βάρος του δημοσίου κατά συναυτοουργία και κατ' εξακολούθηση και μη, των συναυτοουργών πολιτικών προσώπων και μη, που αναφέρονται στο πόρισμα της επιτροπής και στη σχετική ποινική δικογραφία, το αντικείμενο της οποίας έχει συνολική αξία μεγαλύτερη των 73.000 ευρώ, από την οποία η προξηνηθείσα ζημία υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ (άρθρο 390 του Ποινικού Κώδικα).

Δεύτερον, κατά του Βουλευτή και πρώην Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Αλέξανδρου Κοντού για την αξιόποινη πράξη υπ' αριθμόν 2 δηλαδή συναυτοουργία στο αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία σε βάρος του δημοσίου κατά συναυτοουργία και κατ' εξακολούθηση και μη, των συναυτοουργών πολιτικών προσώπων και μη, που αναφέρονται στο πόρισμα της επιτροπής και στη σχετική ποινική δικογραφία, το αντικείμενο της οποίας έχει συνολική αξία μεγαλύτερη των 73.000 ευρώ, από την οποία η προξηνηθείσα ζημία υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ (άρθρο 390 του Ποινικού Κώδικα).

Τρίτον, κατά του πρώην Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών κ. Πέτρου Δούκα για την αξιόποινη πράξη υπ' αριθμόν 2 δηλαδή αυτοουργία και συναυτοουργία στο αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία σε βάρος του δημοσίου κατά συναυτοουργία και κατ' εξακολούθηση και μη, των συναυτοουργών πολιτικών προσώπων και μη, που αναφέρονται στο πόρισμα της επιτροπής και στη σχετική ποινική δικογραφία, το αντικείμενο της οποίας έχει συνολική αξία μεγαλύτερη των 73.000 ευρώ, από την οποία η προξηνηθείσα ζημία υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ (άρθρο 390 του Ποινικού Κώδικα).

Συνεπώς, κατόπιν των αποτελεσμάτων των διεξαχθεισών ψηφοφοριών, η πρόταση της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου» για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των πρώην Υπουργών κ. Θεόδωρου Ρουσόπουλου και Γεωργίου Βουλγαράκη δεν έγινε δεκτή, διότι δεν συγκέντρωσε την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών, όπως

προβλέπουν οι σχετικές διατάξεις του Συντάγματος του Κανονισμού της Βουλής και του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατόπιν του αποτελέσματος αυτού σας ενημερώνω ότι σύμφωνα με τα άρθρα 86 παράγραφος 4 του Συντάγματος, 158 παράγραφος 1 και 2 του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 8 του ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη Υπουργών» θα προχωρήσουμε στη διαδικασία που προβλέπουν οι ανωτέρω διατάξεις για τη συγκρότηση του δικαστικού συμβουλίου.

Θα απευθύνω επιστολή προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Χάρη Καστανίδη, για να αποστείλει κατάλογο των μελών του Αρείου Πάγου, της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου και του Συμβουλίου της Επικρατείας που έχουν τα νόμιμα προσόντα, προκειμένου σε προσεχή συνεδρίαση της Ολομέλειας να αναδειχθούν δια κληρώσεως τα πέντε τακτικά και τα τρία αναπληρωματικά μέλη του δικαστικού συμβουλίου, καθώς και ο ασκών καθήκοντα εισαγγελέα με τον αναπληρωτή του.

Το προαναφερθέν πόρισμα καταχωρίζεται στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης και έχει ως ακολούθως:

«ΠΟΡΙΣΜΑ

Της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου»

ΜΕΡΟΣ Α' ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

I. Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή συνεστήθη σύμφωνα με την, από 28 Ιουνίου 2010, απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, η οποία έκανε δεκτή την πρόταση εκατόν είκοσι πέντε Βουλευτών του Κόμματος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, για τη σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, κατά το άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος, τα άρθρα 153 και επ. του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 5 του ν. 3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων από τους πρώην Υπουργούς, Ευάγγελο Μπασιάκο, Αλέξανδρο Κοντό, Γεώργιο Βουλγαράκη, Θεόδωρο Ρουσόπουλο και τον πρώην Υφυπουργό, Πέτρο Δούκα, όπως αυτά προσδιορίζονται στην απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

Σύμφωνα με την απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, η Επιτροπή αποτελείται από 13 μέλη και ορίσθηκε προθεσμία ολοκλήρωσης του έργου της – στο οποίο περιλαμβάνεται και η υποβολή του Πορίσμάτος της – μέχρι την 1η Οκτωβρίου 2010.

II. Με την υπ' αριθμ. 10324/6948 από 8 Ιουλίου 2010 απόφαση του Προέδρου της Βουλής η Επιτροπή συγκροτήθηκε, ως ακολούθως:

Από τους Βουλευτές του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος (ΠΑ.ΣΟ.Κ.):

1. Αμοιρίδη Ιωάννη
2. Γιαννακοπούλου Κωνσταντίνα (Νάντια)
3. Κουτμερίδη Ευστάθιο
4. Όθωνα Εμμανουήλ
5. Τόγια Βασίλειο
6. Τσιρώνη Δημήτριο
7. Χυτήρη Τηλέμαχο

Από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας (Ν.Δ.):

8. Βόζεμπεργκ Ελισσάβετ (Ελίζα)
9. Δένδια Νικόλαο - Γεώργιο
10. Στυλιανίδη Ευριπίδη

Από τον Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας (Κ.Κ.Ε.):

11. Σκυλλάκο Αντώνιο

Από τον Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού (ΛΑ.Ο.Σ.):

12. Πλευρή Αθανάσιο

Από τον Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.):

13. Δρίτσα Θεόδωρο

Η Επιτροπή συγκροτήθηκε σε Σώμα, κατά τις διαδικασίες του Κανονισμού της Βουλής, στις 9 Ιουλίου 2010, με την εκλογή του Προέδρου της.

Πρόεδρος εξελέγη ο κ. Εμμανουήλ Όθωνας, **Αντιπρόεδρος** ο κ. Ευστάθιος Κουτμερίδης και **Γραμματέας** η κυρία Κωνσταντίνα (Νάντια) Γιαννακοπούλου.

Με την υπ' αριθμ. 12346/8269 από 8 Σεπτεμβρίου 2010 απόφαση του Προέδρου της Βουλής αντικαταστάθηκαν ο Βουλευτής και Πρόεδρος της Επιτροπής, κ. Εμμανουήλ Όθωνας και ο Βουλευτής, κ. Τηλέμαχος Χυτήρης, που κατέλαβαν υπουργικό αξίωμα. Νέα μέλη της Επιτροπής ορίστηκαν οι Βουλευτές, κυρία Μαρία Θεοχάρη και κ. Συμεών Κεδικόγλου. Στις 9 Σεπτεμβρίου 2010 πραγματοποιήθηκαν αρχαιρεσίες για την εκλογή νέου Προέδρου της Επιτροπής. **Πρόεδρος** εξελέγη ο Βουλευτής, κ. Δημήτριος Τσιρώνης.

III. Η Επιτροπή, κατά τις τρεις πρώτες συνεδριάσεις (14, 21 και 22 Ιουλίου 2010), ασχολήθηκε με διαδικαστικά θέματα, όπως οι ημέρες και οι ώρες των συνεδριάσεων, η τήρηση της αρχής της μυστικότητας και η διάθεση των πρακτικών στον Τύπο, καθώς και ο κατάλογος των προς εξέταση μαρτύρων. Επί του ζητήματος της διαθέσεως των πρακτικών στον Τύπο, διεξήχθη συζήτηση και η Επιτροπή απεφάσισε, ομόφωνα, την παραπομπή του θέματος στο Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής, προκειμένου το Συμβούλιο να γνωμοδοτήσει εάν η διάθεση των Πρακτικών της Επιτροπής στον Τύπο αποτελεί παραβίαση διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής.

Το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής, στο από 23 Ιουλίου 2010 πρακτικό συνεδρίασης της Ολομέλειας του, το οποίο απέστειλε προς τον Πρόεδρο της Βουλής στις 26 Ιουλίου 2010, απεφάνθη ότι, διαρκούσης της προκαταρκτικής εξέτασης από την αρμόδια Επιτροπή της Βουλής, δεν επιτρέπεται η χορήγηση πρακτικών των συνεδριάσεων της Επιτροπής στον Τύπο, ούτε και οποιαδήποτε άλλη δημοσιοποίησή τους. Κατά τη συνεδρίασή της, στις 27 Ιουλίου 2010, η Επιτροπή και μετά την ως άνω Γνωμοδότηση του Επιστημονικού Συμβουλίου απεφάσισε να μην χορηγούνται πρακτικά στους κοινοβουλευτικούς συντάκτες.

Κατά τη συνεδρίαση της 21ης Ιουλίου 2010 ορίσθηκαν από τα μέλη της ως Εισηγητές οι Βουλευτές, κ.κ. Βασίλειος Τόγιας και Νικόλαος - Γεώργιος Δένδιας.

Οι συζητήσεις και οι αποφάσεις για τα διάφορα διαδικαστικά ζητήματα, καθώς και οι καταθέσεις των μαρτύρων περιλαμβάνονται στα τηρηθέντα στενογραφημένα πρακτικά, με σύνολο σελίδων 1750.

Στα μέλη της Επιτροπής απεστέλλοντο, μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, τα πρακτικά των συνεδριάσεων και εδίδοντο εγκαίρως, σε φωτοαντίγραφα, έγγραφα του φακέλλου της Επιτροπής.

IV. Στον σχηματισθέντα φάκελλο της Επιτροπής, εκτός των πρακτικών των συνεδριάσεών της, υπάρχουν έγγραφα, στοιχεία και δημοσιεύματα, που κατέθεσαν, κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων, οι Βουλευτές – μέλη της και οι μάρτυρες, καθώς και έγγραφα που απέστειλαν φορείς και πολίτες προς την Επιτροπή.

Πέραν αυτών, κατόπιν αιτημάτων της Επιτροπής, για την αναζήτηση συγκεκριμένων στοιχείων και σε απάντηση σχετικών επιστολών του Προέδρου της, παρελήφθησαν έγγραφα, κοινά και απόρρητα, μαρτυρικές καταθέσεις, αντίγραφα συμβολαίων, αλληλογραφία, κινήσεις λογαριασμών, καθώς και η έκθεση στελεχών της Τράπεζας της Ελλάδος, αναφορικά με την κίνηση λογαριασμών, των οποίων είχε ζητηθεί το άνοιγμα.

Όλα τα ανωτέρω περιλαμβάνονται στον κατάλογο εισερχομένων, που έχει ως ακολούθως:

Α. Έγγραφα, που κατετέθησαν από 8.6.2010, ημέρα λήξης των εργασιών της Εξεταστικής Επιτροπής «για την ολοκλήρωση της διερεύνησης του συνόλου του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου», μέχρι και 8.7.2010, πριν την έναρξη των εργασιών της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

1/14.6.2010

Επιστολή της Διευθύντριας του Γραφείου του Γενικού Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων του Υπουργείου Οικονομικών, κυρίας Μαρίας Νασιοπούλου, με την οποία κοινοποιείται το από 7.6.2010 έγγραφο του Προέδρου της Εξεταστικής Επιτροπής «για την ολοκλήρωση της διερεύνησης του συνόλου του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου» προς: το Γραφείο του Ειδικού Γραμματέα του Σ.Δ.Ο.Ε., το Γραφείο του Προέδρου του Σ.Ο.Ε., το Γραφείο του Προέδρου της Κ.Ε.Δ., τον Γενικό Διευθυντή Φορολογικών Ελέγχων και τον Γενικό Διευθυντή Οικονομικής Επιθεώρησης του Υπουργείου Οικονομικών.

2/16.6.2010

Επιστολή της Διευθύντριας της Πολεοδομίας του Δήμου Καρδίτσας, σχετικά με αποφάσεις ακύρωσης ή ανάκλησης οικοδομικών αδειών, προς την Εξεταστική Επιτροπή «για την ολοκλήρωση της διερεύνησης του συνόλου του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου».

3/22.6.2010

Αίτημα του Βουλευτού, κ. Αλέξανδρου Κοντού, πρώην Υπουργού, για χορήγηση αντιγράφων όλων των εγγράφων, που περιλαμβάνονται στον κατάλογο εισερχομένων της Εξεταστικής Επιτροπής «για την ολοκλήρωση της διερεύνησης του συνόλου του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου».

4/22.6.2010

Αίτημα του πρώην Υπουργού, κ. Γεωργίου Βουλγαράκη, για χορήγηση αντιγράφου τοπογραφικού διαγράμματος.

5/6.7.2010

Επιστολή του Υπουργού Οικονομικών, κ. Γεωργίου Παπακωνσταντίνου, προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων, με συνημμένα σε αυτήν: α) ενημερωτικού σημειώματος των Γενικών Διευύνσεων Οικονομικής Επιθεώρησης και Φορολογικών Ελέγχων, σχετικά με τους διενεργούμενους ελέγχους επί των υποθέσεων της Μονής Βατοπεδίου και β) αντιγράφου της από 22.6.2010 αγωγής του Ελληνικού Δημοσίου κατά της Ιεράς Μονής Βατοπεδίου.

6/9.7.2010

Αίτημα του κ. Ιωάννη Αγγέλου για χορήγηση αντιγράφου του Υπομνήματος, που κατετέθη από τον πρώην Υπουργό, κ. Πέτρο Δούκα.

Β. Έγγραφα, που κατετέθησαν από 9.7.2010, ημέρα έναρξης των εργασιών της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου» και μέχρι το πέρας των εργασιών της.

1/11.7.2010

Έγγραφα, τα οποία απεστάλησαν από τον Πρόεδρο του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών, κ. Ιωάννη Μουρμούρα, προς το Υπουργείο Οικονομικών, Γενικό Γραμματέα Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων και κοινοποιούνται προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής.

2/11.7.2010

Επιστολή του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, κ. Γεωργίου Προδόπουλου, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 172/7.6.2010 εγγράφου του Προέδρου της Εξεταστικής Επιτροπής «για την ολοκλήρωση της διερεύνησης του συνόλου του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου».

3/11.7.2010

Έγγραφο του Τμήματος Πολεοδομικού Σχεδιασμού και Εφαρμογών της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωροταξίας

της Περιφέρειας Ηπείρου, σχετικά με αποφάσεις ακύρωσης ή ανάκλησης οικοδομικών αδειών, σε απάντηση στο υπ' αριθμ. 28/23.2.2010 έγγραφο του Προέδρου της Εξεταστικής Επιτροπής «για την ολοκλήρωση της διερεύνησης του συνόλου του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου».

4/11.7.2010

Επιστολή του Γενικού Γραμματέα Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων του Υπουργείου Οικονομικών, κ. Δημητρίου Γεωργακόπουλου προς τον Πρόεδρο της Εξεταστικής Επιτροπής «για την ολοκλήρωση της διερεύνησης του συνόλου του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου» για παροχή πληροφοριών, αναφορικά με φυσικά και νομικά πρόσωπα, που εμπλέκονται στην υπόθεση.

5/11.7.2010

Επιστολή της Διευθύντριας του Γραφείου της Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κυρίας Ζωής Παπαδάκη, με το οποίο διαβιβάζεται έγγραφο της Τ.Π. και Π.Ε. Αμαλιάδας της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Ηλείας, σχετικά με αποφάσεις ακύρωσης ή ανάκλησης οικοδομικών αδειών, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 27/23.2.2010 εγγράφου του Προέδρου της Εξεταστικής Επιτροπής «για την ολοκλήρωση της διερεύνησης του συνόλου του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου».

6/11.7.2010

Επιστολή της Διευθύντριας του Γραφείου της Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, κυρίας Ζωής Παπαδάκη, με την οποία διαβιβάζεται έγγραφο του Τμήματος Νομικών Υποθέσεων της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Φ.Π. του ΥΠ.Ε.Κ.Α., αναφορικά με πράξεις χαρακτηρισμού περί δασικού χαρακτήρα ή μη εκτάσεων, που μεταβιβάστηκαν στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 27/23.2.2010 εγγράφου του Προέδρου της Εξεταστικής Επιτροπής «για την ολοκλήρωση της διερεύνησης του συνόλου του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου».

7/12.7.2010

Επιστολή της Ειδικής Ανακρίτριας – Εφέτη, κυρίας Ειρήνης Καλού, με την οποία ζητεί τη διαβίβαση του Υπομνήματος (Α.Π. 180/3.5.2010), που προσκόμισε ο κ. Πέτρος Δούκας, πρώην Υφυπουργός, κατά τη διάρκεια της εξέτασής του ως μάρτυρας στην Εξεταστική Επιτροπή «για την ολοκλήρωση της διερεύνησης του συνόλου του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου».

8/19.7.2010

Επιστολή της Διευθύντριας του Γραφείου του Γενικού Γραμματέα Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων του Υπουργείου Οικονομικών, κυρίας Μαρίας Νασιοπούλου, προς το Γραφείο του Υπουργού Οικονομικών, κοινοποιούμενο στην Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

9/19.7.2010

Έγγραφα και άλλα στοιχεία, τα οποία απεστάλησαν από την Ειδική Ανακρίτρια – Εφέτη, κυρία Ειρήνη Καλού, σε απάντηση στο υπ' αριθμ. 2/14.7.2010 έγγραφο του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

10/19.7.2010

Επιστολή της Ειδικής Ανακρίτριας – Εφέτη, κυρίας Ειρήνης Καλού προς τη Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας της Κύπρου – Μονάδα Καταπολέμησης Αδικημάτων Συγκάλυψης (ΜΟ.Κ.Α.Σ.) για δικαστική συνδρομή.

11/20.7.2010

Επιστολή του κ. Ευάγγελου Μπασιάκου, πρώην Υπουργού, σε απάντηση στο από 3γ/14.7.2010 έγγραφο του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

12/21.7.2010

Έγγραφα και άλλα στοιχεία, τα οποία απεστάλησαν από την Ειδική Ανακρίτρια – Εφέτη, κυρία Ειρήνη Καλού, σε απάντηση

στο υπ' αριθμ. 2/14.7.2010 έγγραφο του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

13/21.7.2010

Έγγραφο της Διευθύντριας του Γραφείου του Γενικού Γραμματέα Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων του Υπουργείου Οικονομικών, κυρίας Μαρία Νασιοπούλου, με το οποίο διαβιβάζεται το υπ' αριθμ. 181/15.7.2010 έγγραφο του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου» προς: το Σ.Δ.Ο.Ε., τη Γενική Διεύθυνση Φορολογικών Ελέγχων και τη Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Επιθεώρησης του Υπουργείου Οικονομικών.

14/22.7.2010

Επιστολή του κ. Γεωργίου Βουλγαράκη, πρώην Υπουργού, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 3δ/14.7.2010 εγγράφου του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

15/27.7.2010

Πρακτικό της συνεδρίασης της Ολομελείας του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής της 23ης Ιουλίου 2010, σχετικά με τη διάθεση των πρακτικών των συνεδριάσεων της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής στον Τύπο ή οποιαδήποτε άλλη δημοσιοποίηση τους.

16/27.7.2010

Επιστολή του Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών, κ. Αντωνίου Ελευθεριάνου, για την αποστολή αντιγράφων εγγράφων και άλλων στοιχείων, τα οποία κατατέθηκαν κατά τη διάρκεια των εργασιών των Εξεταστικών Επιτροπών της Βουλής για την υπόθεση της Ιεράς Μονής Βατοπεδίου.

17/27.7.2010

Έγγραφα και άλλα στοιχεία, που κατέθεσε ο Πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, κ. Αναστάσιος Γαβριηλίδης, κατά τη διάρκεια της εξέτασής του ως μάρτυρος ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

18/27.7.2010

Έγγραφα και άλλα στοιχεία, που κατέθεσε ο Πρόεδρος του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών, κ. Ιωάννης Μουρμούρας, κατά τη διάρκεια της εξέτασής του ως μάρτυρος ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

19/27.7.2010

Επιστολή του Βουλευτού - μέλους της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου», κ. Αθανασίου Πλεύρη, για τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης.

20/27.7.2010

Δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο κατετέθη από τον Βουλευτή, κ. Δημήτριο Τσιρώνη, μέλος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

21/28.7.2010

Έγγραφα, τα οποία απεστάλησαν από τον Πρόεδρο της Επιτροπής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, κ. Στυλιανό Γκρόζο, σε συνέχεια της εξέτασής του ως μάρτυρος, στην Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

22/29.7.2010

Πορίσματα Εκτιμητών, τα οποία απεστάλησαν από τον Πρόεδρο του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών (Σ.Ο.Ε.), κ. Ιωάννη Μουρμούρα.

23/29.7.2010

Έγγραφα και άλλα σχετικά στοιχεία, που κατετέθηκαν από τον Πρόεδρο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, κ. Αναστάσιο Γαβριηλίδη.

24/30.7.2010

Επιστολή του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, κ. Γεωργίου Προβόπουλου, σε απάντηση του από 28 Ιουλίου 2010 εγγράφου του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

25/30.7.2010

Επιστολή του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, κ. Γεωργίου Προβόπουλου, σε απάντηση των από 14 Ιουλίου 2010 και 22 Ιουλίου 2010 επιστολών του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

26/30.7.2010

Επιστολή του Προέδρου της Επιτροπής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, κ. Στυλιανού Γκρόζο, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 22/28.7.2010 εγγράφου του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

27/30.7.2010

Επιστολή του Βουλευτού, κ. Αλέξανδρου Κοντού, πρώην Υπουργού, για χορήγηση αντιγράφων των πορισμάτων εκτίμησης ακινήτων.

28/30.7.2010

Επιστολή του Προέδρου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, κ. Αναστασίου Γαβριηλίδη, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 22/28.7.2010 εγγράφου του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

29/2.8.2010

Επιστολή της Διευθύντριας του Γραφείου του Γενικού Γραμματέα Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων του Υπουργείου Οικονομικών, κυρίας Μαρίας Νασιοπούλου, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 22/28.7.2010 εγγράφου του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

30/2.8.2010

Επιστολή της Υπεύθυνης της Μονάδας Καταπολέμησης Αδικημάτων Συγκάλυψης της Κυπριακής Δημοκρατίας, κυρίας Εύας Ρωσσίδου – Παπακυριακού, προς την Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

31/3.8.2010

Επιστολή του Γενικού Γραμματέα Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων του Υπουργείου Οικονομικών, κ. Δημητρίου Γεωργακόπουλου, με την οποία διαβιβάζονται έγγραφα, σε συνέχεια της εξέτασής του ως μάρτυρος, ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

32/4.8.2010

Επιστολή του Διευθυντή Κανονιστικής Συμμόρφωσης της Τράπεζας «Marfin Egnatia Bank», κ. Νίκου Νηρωτάκη, προς την Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία κοινοποιείται στην Ειδική Κοι-

νοβουλευτική Επιτροπή «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

33/5.8.2010

Επιστολή της Διευθύντριας του Γραφείου του Γενικού Γραμματέα Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων του Υπουργείου Οικονομικών, κυρίας Μαρίας Νασιοπούλου, με την οποία διαβιβάζονται έγγραφα της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικής Επιθεώρησης προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

34/9.8.2010

Επιστολή του Διευθυντή της Μονάδας Κανονιστικής Συμμόρφωσης της Τράπεζας «Επενδυτική Τράπεζα Ελλάδος», κ. Νικολάου Καρατζά, προς την Τράπεζα της Ελλάδος, η οποία κοινοποιείται στην Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

35/23.8.2010

Επιστολή του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωροταξίας της Περιφέρειας Θεσσαλίας, με την οποία διαβιβάζεται έγγραφο της Διεύθυνσης Πολεοδομίας του Δήμου Τρικκαίων, σχετικά με αποφάσεις ακύρωσης ή ανάκλησης οικοδομικών αδειών, σε απάντηση στο υπ' αριθμ. 28/23.2.2010 έγγραφο του Προέδρου της Εξεταστικής Επιτροπής «για την ολοκλήρωση της διερεύνησης του συνόλου του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου».

36/23.8.2010

Επιστολή του Προέδρου της Επιτροπής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, κ. Στυλιανού Γκρόζου, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 22/28.7.2010 εγγράφου του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου». Το παρόν απεστάλη και σε τηλεομοιοτυπία (υπ' αριθμ. εισερχ. 26/30.7.2010).

37/23.8.2010

Αποδεικτικά επιδόσεως κλήσεων μαρτύρων.

38/25.8.2010

Επιστολή, με συνημμένα σε αυτήν έγγραφα, του Διευθυντή Εποπτείας Πιστωτικού Συστήματος της Τράπεζας της Ελλάδος, κ. Ιωάννη Γούσιου, σε απάντηση στο υπ' αριθμ. 6/14.7.2010 έγγραφο του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

39/26.8.2010

Έγγραφα, τα οποία απεστάλησαν από την Ειδική Ανακρίτρια – Εφέτη, κυρία Ειρήνη Καλού προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

40/30.8.2010

Επιστολή, με συνημμένα σε αυτήν έγγραφα, του Διευθυντή Εποπτείας Πιστωτικού Συστήματος της Τράπεζας της Ελλάδος, κ. Ιωάννη Γούσιου, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 26/25.8.2010 εγγράφου του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

41/31.8.2010

Έγγραφα και λοιπά στοιχεία, που απεστάλησαν από την Ειδική Ανακρίτρια – Εφέτη, κυρία Ειρήνη Καλού, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 2/14.7.2010 εγγράφου του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

42/31.8.2010

Δήλωση των Βουλευτών - μελών της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου», κυρίας Ελισσάβετ Βόζεμπεργκ, κ. Νικολάου - Γεωργίου Δένδια και κ. Ευριπίδη Στυλιανίδη, που κατετέθη κατά τη συνεδρίαση της 31ης Αυγούστου 2010.

43/2.9.2010

Επιστολή του Εφόρου της 10ης Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, κ. Ιωάννη Ταβλάκη, με την οποία διαβιβάζεται αγωγή της συμβολαιογράφου Αθηνών, κυρίας Αικατερίνης Πελέκη - Βουλγαράκη κατά του ιδίου.

44/3.9.2010

Έγγραφα και στοιχεία, τα οποία απεστάλησαν από τον Πρόεδρο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, κ. Αναστάσιο Γαβριηλίδη, σε απάντηση της υπ' αριθμ. 5/14.7.2010 επιστολής του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

45/6.9.2010

Γνωμοδότηση του Καθηγητή της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, κ. Ιωάννη Σπυριδάκη.

46/6.9.2010

Αποδεικτικά επιδόσεως κλήσεων μαρτύρων.

47/9.9.2010

Έγγραφα και δημοσίευμα εφημερίδος, κατατεθέντα από τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου», κ. Δημήτριο Τσιρώνη, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης.

48/9.9.2010

Έγγραφο με τα βασικά σημεία κατάθεσης του μάρτυρος, κ. Γεωργίου Δρυ, πρώην Υπουργού, κατατεθέν κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης.

49/10.9.2010

Επιστολή της Διευθύντριας του Γραφείου της Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής, κυρίας Ζωής Παπαδάκη, με την οποία διαβιβάζεται έγγραφο του Τμήματος Νομικών Υποθέσεων της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Φ.Π. του ΥΠ.Ε.Κ.Α., αναφορικά με πράξεις χαρακτηρισμού περί δασικού χαρακτήρα ή μη εκτάσεων, που μεταβιβάστηκαν στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 27/23.2.2010 εγγράφου του Προέδρου της Εξεταστικής Επιτροπής «για την ολοκλήρωση της διερεύνησης του συνόλου του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου».

50/13.9.2010

Έγγραφο του Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, κ. Σωτηρίου Μπάγια προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως της Κυπριακής Δημοκρατίας, με αίτημα δικαστικής συνδρομής, το οποίο κοινοποιείται στην Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

51/13.9.2010

Αποδεικτικό επιδόσεως κλήσεως μάρτυρος.

52/14.9.2010

Αποδεικτικά επιδόσεως κλήσεων μαρτύρων.

53/14.9.2010

Δήλωση του κ. Ιγνατίου Παυλίδη, με την οποία γνωστοποιεί κώλυμα εξέτασής του ως μάρτυρος ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

54/14.9.2010

Δήλωση της κυρίας Σταματούλας Μαντέλη, με την οποία γνωστοποιεί αδυναμία εξέτασής της ως μάρτυρος ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

55/14.9.2010

Δήλωση του κ. Χριστόδουλου Μπότσιου, με την οποία γνωστοποιεί αδυναμία εξέτασής του ως μάρτυρος ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

56/15.9.2010

Έγγραφο και στοιχεία, κατατεθέντα από την κυρία Αικατερίνη Πελέκη - Βουλγαράκη, Συμβολαιογράφο Αθηνών, κατά τη διάρκεια της εξέτασής της ως μάρτυρος ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

57/15.9.2010

Δημοσίευμα ξένου περιοδικού, κατατεθέν από τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου», κ. Δημήτριο Τσιρώνη.

58/16.9.2010

Έγγραφο και στοιχεία, κατατεθέντα από τον Γενικό Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, κ. Λέανδρο Ρακιντζή, κατά τη διάρκεια της εξέτασής του ως μάρτυρος ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

59/20.9.2010

Έγγραφο του Αντεισαγγελέα Εφετών Αθηνών, κ. Ιωάννη Αγγελή, προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως της Κυπριακής Δημοκρατίας, με υπόμνηση αιτήματος δικαστικής συνδρομής, το οποίο κοινοποιείται στην Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

60/20.9.2010

Απάντηση επί αιτήματος δικαστικής συνδρομής από το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως της Κυπριακής Δημοκρατίας, που απεστάλη από την Αντεισαγγελέα Εφετών Αθηνών, κυρία Χρυσούλα Παπαταξιάρχη.

61/21.9.2010

Αποδεικτικό επιδόσεως κλήσεως μάρτυρος.

62/21.9.2010

Έγγραφο και στοιχεία, τα οποία απεστάλησαν από την μάρτυρα, κυρία Αικατερίνη Πελέκη - Βουλγαράκη, Συμβολαιογράφο Αθηνών, σε συνέχεια της εξέτασής της ως μάρτυρος ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

63/21.9.2010

Αποδεικτικό επιδόσεως κλήσεως μάρτυρος.

64/21.9.2010

Αποδεικτικό επιδόσεως κλήσεως μάρτυρος.

65/21.9.2010

Πρακτικό συνεδρίασης του Α' Τμήματος του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής, της 20ης Σεπτεμβρίου 2010, σχετικά με τη διαδικασία αναθέσεως πραγματογνωμοσύνης.

66/21.9.2010

Δήλωση του κ. Άθω Κοιρανίδη, περί μη εξέτασής του ως μάρτυρος ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

67/21.9.2010

Αποδεικτικά επιδόσεως κλήσεων μαρτύρων.

68/22.9.2010

Έγγραφο και στοιχεία, κατατεθέντα από τον δημοσιογράφο, κ. Ιωάννη Ντάσκα, κατά τη διάρκεια της εξέτασής του ως μάρ-

τυρος ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

69/22.9.2010

Συγκεντρωτική Έκθεση ομάδας στελεχών της Τράπεζας της Ελλάδος, περί των συναλλαγών της Ιεράς Μονής Βατοπεδίου.

70/23.9.2010

Δήλωση του κ. Αθανασίου Πάπιστα, περί μη εξέτασής του ως μάρτυρος ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

71/23.9.2010

Επιστολή του Προέδρου του Σ.Ε.Α. «Πρωτοβουλία Πολιτών - Υπηρεσία στον Πολίτη», κ. Δημητρίου Γεωργακόπουλου προς τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, με συνημμένο σε αυτήν έγγραφο, η οποία απεστάλη σε τηλεομοιοτυπία.

72/23.9.2010

Επιστολή του Προέδρου του Σ.Ε.Α. «Πρωτοβουλία Πολιτών - Υπηρεσία στον Πολίτη», κ. Δημητρίου Γεωργακόπουλου προς τον Πρόεδρο της Βουλής, με συνημμένα σε αυτήν έγγραφο, η οποία απεστάλη σε τηλεομοιοτυπία.

73/23.9.2010

Επιστολή, με συνημμένα σε αυτήν στοιχεία, του κ. Αντωνίου Βλυσίδη, στελέχους της Διεύθυνσης Εποπτείας Πιστωτικού Συστήματος της Τράπεζας της Ελλάδος, σε συνέχεια της εξέτασής του ως μάρτυρος ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

74/24.9.2010

Έγγραφο και άλλα στοιχεία, τα οποία απεστάλησαν από την Ειδική Ανακρίτρια - Εφέτη, κυρία Ειρήνη Καλού, σε απάντηση στο υπ' αριθμ. 2/14.7.2010 έγγραφο του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

75/27.9.2010

Επιστολή, με συνημμένα σε αυτήν στοιχεία, του κ. Γεωργίου Βουλγαράκη, πρώην Υπουργού.

76/27.9.2010

Έγγραφο του Αντεισαγγελέα Εφετών Αθηνών, κ. Ιωάννη Αγγελή, προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως της Κυπριακής Δημοκρατίας, με αιτήματα δικαστικών συνδρομών, τα οποία κοινοποιούνται στην Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

77/28.9.2010

Έγγραφο του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξεως της Κυπριακής Δημοκρατίας, αναφορικά με αίτημα παροχής δικαστικής συνδρομής, το οποίο διεβιβάστη στην Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου» από τον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, κ. Ευάγγελο Παντιώρα.

78/28.9.2010

Αντίγραφο τιμολογίων εκτιμήσεων και άλλα στοιχεία, που εστάλησαν από τον Γενικό Διευθυντή του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών (Σ.Ο.Ε.), κ. Παναγιώτη Κανελλάκη.

79/28.9.2010

Επιστολή του κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή, πρώην Πρωθυπουργού, προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

80/28.9.2010

Δήλωση του Ηγουμένου της Ιεράς Μονής Βατοπεδίου, κ. Εφραίμ, κατά κόσμον Βασιλείου Κουτσού, περί μη εξέτασής

του ως μάρτυρος ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

81/28.9.2010

Δήλωση του Μοναχού της Ιεράς Μονής Βατοπεδίου, κ. Αρσενίου, κατά κόσμον Αντωνίου Φίλου, περί μη εξέτασής του ως μάρτυρος ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

82/28.9.2010

Δήλωση του Ιερομόναχου της Ιεράς Μονής Βατοπεδίου, κ. Ευδοκίμου, κατά κόσμον Ευδόκιου Αδάμ, περί μη εξέτασής του ως μάρτυρος ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

83/29.9.2010

Έγγραφο κατατεθέντα από τον Υπουργό Πολιτισμού και Τουρισμού, κ. Παύλο Γερουλάνο, κατά τη διάρκεια της εξέτασής του ως μάρτυρος ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

84/29.9.2010

Υπόμνημα γραπτών εξηγήσεων, που κατετέθη από τον κ. Θεόδωρο Ρουσόπουλο, πρώην Υπουργό.

85/29.9.2010

Υπόμνημα έγγραφων εξηγήσεων του κ. Αθανασίου Πάπιστα, το οποίο περιλαμβάνεται στην ποινική δικογραφία και το οποίο απεστάλη από την Αντεισαγγελέα Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, κυρία Μαρία Μπερέτη, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 66/24.9.2010 εγγράφου του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

86/30.9.2010

Έγγραφα και συμβόλαια, κατατεθέντα από τον κ. Γεώργιο Βουλγαράκη, πρώην Υπουργό, κατά τη διάρκεια της εξέτασής του ως μάρτυρος ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

87/30.9.2010

Επιστολή του κ. Πέτρου Δούκα, πρώην Υφυπουργού, προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

88/30.9.2010

Επιστολή, με συνημμένα σε αυτήν στοιχεία, του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, κ. Γεωργίου Προβόπουλου προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

89/1.10.2010

Σημείωμα έγγραφων απόψεων του Βουλευτού, κ. Αλέξανδρου Κοντού, πρώην Υπουργού προς την Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

90/1.10.2010

Επιστολή του κ. Ευάγγελου Μπασιάκου, πρώην Υπουργού, προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

91/1.10.2010

Έγγραφα και άλλα στοιχεία, τα οποία απεστάλησαν από την

Ειδική Ανακρίτρια – Εφέτη, κυρία Ειρήνη Καλού, σε απάντηση στο υπ' αριθμ. 2/14.7.2010 έγγραφο του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

92/4.10.2010

Έγγραφο του Γενικού Γραμματέα Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων του Υπουργείου Οικονομικών, κ. Δημητρίου Γεωργακόπουλου, με το οποίο διαβιβάζεται στο Γραφείο του Υφυπουργού Οικονομικών, κ. Φίλιππου Σαχινίδη, το υπ' αριθ. 71/30.9.2010 έγγραφο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

93/5.10.2010

Επιστολή του κ. Κώστα Λαλιώτη, τέως Υπουργού, προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου», με συνημμένη σε αυτήν την από 13 Νοεμβρίου 2008 επιστολή του ιδίου προς τον Πρόεδρο της Βουλής.

94/5.10.2010

Έγγραφα και στοιχεία, τα οποία απεστάλησαν από τον Διευθυντή Εποπτείας Πιστωτικού Συστήματος της Τράπεζας της Ελλάδος, κ. Ιωάννη Γούσιο, σε απάντηση της από 28.9.2010 επιστολής του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

95/6.10.2010

Επιστολή, σε τηλεομοιοτυπία, του κ. Δ. Παπανίκα, Καθηγητή της Πολυτεχνικής Σχολής του Πανεπιστημίου Πατρών, προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

96/6.10.2010

Επίσημη μετάφραση από το Υπουργείο Εξωτερικών δημοσιεύματος ξένου περιοδικού, που κατετέθη στις 15.9.2010 από τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου», κ. Δημήτριο Τσιρώνη.

97/6.10.2010

Έγγραφα και στοιχεία της ποινικής δικογραφίας Α.Β.Μ. Δ2010/2748, τα οποία απεστάλησαν από την Εισαγγελέα Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, σε απάντηση του υπ' αριθμ. 66/24.9.2010 εγγράφου του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

98/7.10.2010

Επιστολή του κ. Πέτρου Δούκα, πρώην Υφυπουργού, προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

99/11.10.2010

Επιστολή, με συνημμένα σε αυτήν στοιχεία, του κ. Ιωάννη Σπορίδη – Αντωνιάδη, νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας «Rosebud Energie Deutschland GmbH».

100/11.10.2010

Επιστολή του Βουλευτού, κ. Αλέξανδρου Κοντού, πρώην Υπουργού, προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

101/12.10.2010

Επιστολή, με συνημμένο σε αυτήν έγγραφο, του Διευθυντή

Εποπτείας Πιστωτικού Συστήματος της Τράπεζας της Ελλάδος, κ. Ιωάννη Γούσιου, σε απάντηση της από 5.10.2010 επιστολής του Πρόεδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

102/12.10.2010

Ένορκες βεβαιώσεις του κ. Δημητρίου Σιδερίδη, Ανθυπαστυνόμου εν αποστρατεία, τις οποίες κατέθεσε στην Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

103/14.10.2010

Ανακοίνωση Τύπου του κ. Πέτρου Δούκα, πρώην Υφυπουργού, η οποία απεστάλη προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

104/14.10.2010

Επιστολή του Υπουργού Οικονομικών, κ. Γεωργίου Παπακωνσταντίνου, με την οποία κοινοποιείται η από 13 Οκτωβρίου 2010 εντολή του προς τις Διευθύνσεις Οικονομικής Επιθεώρησης Θεσσαλονίκης και Υπολ. Κεντρικής Μακεδονίας για διενέργεια οικονομικού – διαχειριστικού ελέγχου στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου.

105/14.10.2010

Επιστολή του κ. Πέτρου Δούκα, πρώην Υφυπουργού, με συνημμένη σε αυτή ανακοίνωση τύπου, η οποία απεστάλη προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

106/15.10.2010

Επιστολή του Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνου Τασούλα προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

107/15.10.2010

Επιστολή του Βουλευτού, κ. Αλέξανδρου Κοντού, πρώην Υπουργού, με συνημμένους σε αυτήν πίνακες της Κτηματικής Εταιρείας του Δημοσίου προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

108/15.10.2010

Επιστολή του Βουλευτού, κ. Αλέξανδρου Κοντού, πρώην Υπουργού, προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου», με την οποία κατετέθη μαγνητοσκοπημένο απόσπασμα συνέντευξης του δικηγόρου Ξάνθης, κ. Αθανασίου Ξυνίδη.

109/15.10.2010

Κατάλογος φυσικών προσώπων στα οποία έχει απαγγελθεί κατηγορία, ο οποίος απεστάλη από την Ειδική Ανακρίτρια – Εφέτη, κυρία Ειρήνη Καλού, προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου», κατόπιν προφορικού αιτήματός του.

110/18.10.2010

Επιστολή του κ. Πέτρου Δούκα, πρώην Υφυπουργού, προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

111/18.10.2010

Δημοσίευμα εφημερίδας, το οποίο κατετέθη από τον Βουλευτή, κ. Ευστάθιο Κουτμερίδη, μέλος της Ειδικής Κοινοβου-

λευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου».

V. Η Επιτροπή, για να υπάρξει πλήρης διερεύνηση της υπόθεσης, εξέτασε σε δέκα (10), από τις συνολικά είκοσι δύο (22), συνεδριάσεις όλους τους χρήσιμους μάρτυρες –είκοσι τρεις (23) τον αριθμό- που είναι οι ακόλουθοι, κατά τη σειρά της ημερομηνίας εξέτασής τους :

A/A	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ
1.	Γεωργακόπουλος Δημήτριος, Γενικός Γραμματέας Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων του Υπουργείου Οικονομικών.	27.7.2010
2.	Γαβριηλίδης Αναστάσιος, Πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς.	27.7.2010
3.	Γκρόζος Στυλιανός, Πρόεδρος της Επιτροπής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας.	27.7.2010
4.	Μουρμούρας Ιωάννης, Πρόεδρος του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών (Σ.Ο.Ε.).	27.7.2010
5.	Προβόπουλος Γεώργιος, Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος.	31.8.2010
6.	Δρυς Γεώργιος, πρώην Υπουργός.	9/9/2010
7.	Φωτιάδης Απόστολος, πρώην Υπουργός.	9/9/2010
8.	Χειμώνας Διονύσιος, Πάρεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.	9/9/2010
9.	Γεωργακόπουλος Φωκίων, Πρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.	14/9/2010
10.	Διονυσόπουλος Ιωάννης, Νομικός Σύμβουλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.	14/9/2010
11.	Σπυριδάκης Ιωάννης, Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών.	15/9/2010
12.	Πελέκη – Βουλγαράκη Αικατερίνη, Συμβολαιογράφος Αθηνών.	15/9/2010
13.	Παπαγιάννης Ιωάννης, Δημοσιογράφος.	16/9/2010
14.	Ρακιντζής Λέανδρος, Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης.	16/9/2010
15.	Παπαϊωάννου Ιορδάνης, Επιχειρηματίας.	16/9/2010
16.	Καράκωστας Ιωάννης, Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών.	22/9/2010
17.	Μειδάνης Παναγιώτης, Εισαγγελέας Πρωτοδικών.	22/9/2010
18.	Κολιοκώστας Γεώργιος, Αντεισαγγελέας Αρείου Πάγου.	22/9/2010
19.	Ντάσκα Ιωάννης, Δημοσιογράφος – Δικηγόρος.	22/9/2010
20.	Βλυσίδης Αντώνιος, Στέλεχος της Τράπεζας της Ελλάδος.	23/9/2010
21.	Γερουλάνος Παύλος, Υπουργός Πολιτισμού και Τουρισμού.	29.9.2010

22. Λιάπης Μιχαήλ, πρώην Υπουργός.	29.9.2010
23. Βουλγαράκης Γεώργιος, πρώην Υπουργός.	30.9.2010

Επίσης, εκλήθησαν, ως μάρτυρες, η κυρία Σταματούλα Μαντέλη, πρώην Προϊσταμένη της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ο κ. Χριστόδουλος Μπότσιος, Νομικός Σύμβουλος του Κράτους, ο κ. Ιγνάτιος Παυλίδης, Τοπογράφος – μηχανικός της Κτηματικής Εταιρείας του Δημοσίου (Κ.Ε.Δ.), ο κ. Άθως Κοιρανίδης, Επιχειρηματίας, ο κ. Αθανάσιος Πάπιστας, Επιχειρηματίας, ο Αρχιμανδρίτης, κ. Εφραίμ, κατά κόσμον Βασίλειος Κουτσού, ο Μοναχός, κ. Αρσένιος, κατά κόσμον Αντώνιος Φίλος, ο Ιερομόναχος, κ. Ευδόκιμος, κατά κόσμον Ευδόκιος Αδάμ, οι οποίοι δεν εξετάστηκαν ενώπιον της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, αλλά κατέθεσαν σχετικά υπομνήματα ή δηλώσεις.

Κατόπιν αιτήματος δικαστικής συνδρομής, μέσω του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως της Κυπριακής Δημοκρατίας, εκλήθησαν, ως μάρτυρες, οι κ.κ. Σπύρος Χατζηνικολάου και Γεώργιος Τριανταφυλλίδης, Δικηγόροι, κάτοικοι Κύπρου, αλλά, όπως προκύπτει από έγγραφο του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως της Κυπριακής Δημοκρατίας, δεν κατέστη δυνατόν να εντοπιστούν, από πλευράς Αστυνομίας, προκειμένου να επιδοθούν οι κλήσεις.

Τέλος, ο κ. Ευάγγελος Μπασιάκος, πρώην Υπουργός, ο Βουλευτής, κ. Αλέξανδρος Κοντός, πρώην Υπουργός, ο κ. Θεόδωρος Ρουσόπουλος, πρώην Υπουργός και ο κ. Πέτρος Δούκας, πρώην Υφυπουργός κατέθεσαν υπομνήματα.

VI. Μετά από αίτημα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, η Ολομέλεια της Βουλής, με απόφασή της στις 5 Οκτωβρίου 2010, ενέκρινε την παράταση προθεσμίας λειτουργίας της μέχρι την 15η Οκτωβρίου 2010, προκειμένου να ολοκληρωθεί η εξέταση των μαρτύρων, να αξιολογηθούν τα στοιχεία που είχαν συγκεντρωθεί και να δοθεί στους Εισηγητές των Κομμάτων ο αναγκαίος χρόνος για τη σύνταξη του Πορίσματος της Επιτροπής.

Επίσης, η Ολομέλεια της Βουλής, με απόφασή της στις 15 Οκτωβρίου 2010, ενέκρινε παράταση για την κατάθεση και μόνο του Πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής μέχρι την 18η Οκτωβρίου 2010.

VII. Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή εργάστηκε με εντατικούς ρυθμούς, σε πολύωρες συνεδριάσεις (σύνολο ωρών 46), για να διυνθεί να εξετάσει ενδελεχώς όλες τις πτυχές της υπόθεσης αυτής, μέσα στο σχετικά σύντομο διάστημα, που είχε καθορίσει η Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων.

Οι Βουλευτές, κυρία Ελισσάβετ Βόζεμπεργκ, κ. Νικόλαος – Γεώργιος Δένδιας και κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης, κατά τη συνεδρίαση της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής στις 31 Αυγούστου 2010, εδήλωσαν ότι αποχωρούν και απέχουν από τις εργασίες της Επιτροπής.

Τέλος, ύστερα από λεπτομερή μελέτη όλων των τεθέντων υπόψη της Επιτροπής στοιχείων, την αξιολόγηση των μαρτυρικών καταθέσεων και όλου του αποδεικτικού υλικού, η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου» κατέληξε στις διαπιστώσεις που ακολουθούν.

ΜΕΡΟΣ Β' ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ

B1. ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΚΟ – Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΚΤΗΜΟΝΩΝ

Η Βιστωνίδα είναι λιμνοθάλασσα, που βρίσκεται στη Θράκη, στα όρια των Νομών Ξάνθης και Ροδόπης. Έχει εμβαδόν επιφάνειας 45.000 τ.χ., μήκος 12.450 χλμ. και μέγιστο πλάτος 7.000 χλμ.

Ως λιμνοθάλασσα αναγνωρίζεται και από την Ι.Μ. Βατοπεδίου

στην από το 1922 αγωγή της κατά του Ελληνικού Δημοσίου και από την 41/1928 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η υπ' αριθμ. 41/1928 απόφαση του ΣτΕ έκρινε ότι η υποχρέωση, που ανέλαβε το Ελληνικό Δημόσιο με το Ν.Δ. 8/10/4-1924 «δεν είναι η μεταβίβαση της κυριότητάς της παρά του Δημοσίου εις την Ι.Μ. Βατοπεδίου, αλλά» ως επί περιουσίας δημοσίας, αφού οι λιμνοθάλασσες ως τοιαύτη περιουσία θεωρούνται και δεν είναι δεκτικές αστικής κυριότητας και συνεπώς... Δεν μεταγγίζει κυριότητα αστικού δικαίου αλλά διοικητικού δικαίου».

Το Συμβούλιο της Επικρατείας με την υπ' αριθμ. 31/1929 απόφαση της Ολομέλειας προσδιορίζει την κυριότητα του Δημοσίου επί της λίμνης ως κυριότητα «Διοικητικού Δικαίου», θεωρώντας την έτσι «δημόσια περιοχή του κράτους».

Σε συμμόρφωση προς την απόφαση 41/1924 του ΣτΕ και το Ν.Δ. της 8-4/1924 υπογράφεται η σύμβαση με αρ. 2343/4-5-1930 ενώπιον του Συμβολαιογράφου Αθηνών Δ. Ιατρίδη μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και της Ι.Μ. Βατοπεδίου, οι όροι της οποίας προέβλεπαν παραχώρηση από πλευράς Ελληνικού Δημοσίου μόνο της ιχθυοτροφικής καλλιέργειας, της εκμετάλλευσης και της πώλησης παραγομένων ιχθύων κλπ. και τα υπόλοιπα επί της λιμνοθάλασσας δικαιώματα θα παρέμεναν εις το ακέραιο στο Δημόσιο.

Το ετήσιο μίσθωμα για αυτήν την παραχώρηση είχε συμφωνηθεί ως ίσον με το 10% της ετήσιας παραγωγής. Με την ανωτέρω σύμβαση η Μονή Βατοπεδίου καταβάλλει ως μίσθωμα στο Ελληνικό Δημόσιο κατ' έτος το 60% από τα καθαρά έσοδα της λίμνης, τα οποία θα απομένουν μετά την αφαίρεση των εξόδων και των αποσβέσεων. Επιπλέον, η Μονή όφειλε να τηρεί για την εκμετάλλευση και την εν γένει διαχείριση της λίμνης ιδιαίτερα λογιστικά βιβλία και διπλογραφικό σύστημα.

Και άλλα μεταγενέστερα νομοθετήματα, όπως ο Α.Ν. 1924/51, που κυρώθηκε με το ν.2113/1952 τροποποιεί τον Α.Ν. 16/19-11-1935, το Ν.Δ. 320/1970 «αλιευτικό κώδικα», ο Ν. 1740/1987 «Αξιοποίηση και προστασία ιχθυοτρόφων υδάτων κλπ» αναφέρονται στη διαχείριση της λιμνοθάλασσας, που θεωρούν δημόσια περιουσία.

Η κυριότητα της λιμνοθάλασσας έτσι όπως αναγνωρίζεται το 1930 δεν μεταβάλλεται, παραμένει στο Δημόσιο, και η Ι.Μ. έχει δικαίωμα κατοχής και εκμετάλλευσης.

Με το Α.Ν. 16/16-11-1935 προβλέπεται νέος τρόπος ιχθυοτροφικής εκμετάλλευσης της λιμνοθάλασσας με ενοικίαση βάσει πλειοδοτικής δημοπρασίας. Το κατοχικό Ν.Δ. 271/1941 (ΦΕΚ Α 234/14-07-1941), το οποίο αναγνωρίζει δικαιώματα της Ι.Μ. Βατοπεδίου, τίθεται εκτός ισχύος από τα μεταπελευθερωτικά νομοθετήματα (συντακτική πράξη 58/26/27-6-1945), αλλά και το άρθρο 9 του Α.Ν. 476/1945 (ΦΕΚ Α 192/19-07-1945).

Με την υπ' αριθμ. 111/2000 γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους παρέχεται η δυνατότητα παραχώρησης της διαχείρισης της Λίμνης Βιστωνίδας στην Ι.Μ. Βατοπεδίου με νομοθετική ρύθμιση και όχι με απλή απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, δεδομένου ότι η συνδεδεσα το Ελληνικό Δημόσιο και την Ι.Μ. Βατοπεδίου σύμβαση αποδυναμώθηκε με νομοθετικές ρυθμίσεις και όχι με Υπουργική απόφαση και ως εκ τούτου δεν νοείται Υπουργική Απόφαση να καταργεί ρητές νομοθετικές διατάξεις, και αυτό ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η παραχώρηση της εκμετάλλευσης της λιμνοθάλασσας συνιστά παραχώρηση αποκλειστικής χρήσης κοινοχρήστου.

Με το υπ' αριθμ. 375 και 782/9-3 - 1/21 – 8/3-9-1999 υπόμνημά της η Μονή ζήτησε από το Υπ. Γεωργίας να εκδοθεί απόφαση με την οποία θα αποδίδεται στη Μονή η διαχείριση της Λίμνης Βιστωνίδας. Με το υπ' αριθμ. 259677/10-12-99 έγγραφο το Υπουργείο απάντησε ότι το αίτημα δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό, για το λόγο ότι το ιχθυοτροφείο είναι μισθωμένο στον Αλιευτικό Συνεταιρισμό Βιστωνίδας «Ο Άγιος Νικόλαος» με σύμβαση, που διαρκεί μέχρι και το 2010 και ο συνεταιρισμός θα εκμεταλλεύεται το ιχθυοτροφείο για περισσότερο από πενήντα χρόνια.

Σύμφωνα με τα άρθρα 967 και 970 του Α.Κ. προκύπτει ότι οι μεγάλες λίμνες συγκαταλέγονται μεταξύ των κοινοχρήστων πραγμάτων, που επιτρέπεται η χρήση ιδιαίτερων δικαιωμάτων υπό τον όρο ότι δεν αναιρείται η κοινόχρηστη χρήση.

Συνεπώς, για τη Λίμνη Βιστωνίδα, η οποία είναι μία από τις μεγάλες λίμνες της χώρας μας, η χρήση της προορίζεται για την άμεση εξυπηρέτηση του δημοσίου σκοπού και είναι πράγμα εκτός συναλλαγής και έχει εφαρμογή το άρθρο 18 παρ. 2 του Συντάγματος.

Ακόμα και ο εισηγητής των τριών αρνητικών γνωμοδοτήσεων του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου κ. Δέσσης αναγνωρίζει στην εισηγήσή του, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμ. 46/2002 Γνωμοδότηση, για τη μη προβολή δικαιωμάτων του Δημοσίου επί της Λίμνης Βιστωνίδας, ότι η Βιστωνίδα είναι λιμνοθάλασσα και επ' αυτής εφαρμόζεται η διάταξη 18 παρ. 2 του Συντάγματος και τα άρθρα 967 και 968 του Α.Κ.

Επιπλέον, ο υγροβιότοπος της λίμνης Βιστωνίδας προστατεύεται και από τη Διεθνή Συνθήκη Ραμσάρ, την οποία η Ελλάδα έχει υπογράψει και επικυρώσει με το Ν.Δ. 191/74. Επίσης ανήκει στο ΔΙΚΤΥΟ NATURA με τους χάρτες των προστατευόμενων οικοτόπων και υγροβιότοπων της χώρας μας, μαζί με τα προστατευόμενα είδη χλωρίδας και πανίδας σε αυτή.

Ο Ν. 2742/1999 (ΦΕΚ 207/7-10-1999) για τον χωροταξικό σχεδιασμό και την Αειφόρο Ανάπτυξη κατοχυρώνει θεσμικά τόσο τα Περιφερειακά Πλαίσια Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης, όσο και τους φορείς διαχείρισης των προστατευόμενων περιοχών του «ΔΙΚΤΥΟΥ NATURA 2000» (άρθρα 15,16,17). Σύμφωνα με την επιταγή του Ν. 2742/99 το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. προώθησε το Ν. 3044/2002 άρθρο 13 (ΦΕΚ 197/25-8-2002) τη σύσταση 25 φορέων διαχείρισης σε αντίστοιχες 25 περιοχές προστασίας οικοσυστημάτων ενταγμένων στο «ΔΙΚΤΥΟ NATURA 2000». Για κάθε προστατευόμενο οικοσύστημα και για τον φορέα Διαχείρισής του επισυνάπτεται ο χάρτης της αναφοράς και της οριοθέτησής του. Μετάξύ αυτών των φορέων είναι και ο φορέας Διαχείρισης του οικοσυστήματος της Λίμνης Βιστωνίδας. Το Περιφερειακό Πλαίσιο Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης (θεσμοθετήθηκε με την Κ.Υ.Α. 29310-ΦΕΚ 1471/9-10-2002) περιλαμβάνει 22 περιοχές προστατευόμενων οικοσυστημάτων. Ως μία από τις 22 περιοχές αναφέρεται και το «Εθνικό Πάρκο Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης», που περιλαμβάνει το Δέλτα του Νέστου, τις Λίμνες Βιστωνίδα και Μητρικού και ένα σύστημα Λιμνοθαλασσών σε ευρεία περιοχή.

Ο Νόμος 2242/94 αναφέρεται στην πολεοδόμηση περιοχών Δεύτερης Κατοικίας και στην προστασία του φυσικού και Δομημένου περιβάλλοντος. Στο άρθρο 3 και στις παραγράφους 15,16, 17 (που συμπληρώνουν και συγκεκριμενοποιούν αντίστοιχα άρθρα του 1387/83 υπάρχουν σαφέστατες διατάξεις, που απαγορεύουν ρητά τη σύνταξη σχετικών συμβολαίων για τη μεταβίβαση ακινήτων, όταν τα μεταβιβαζόμενα ακίνητα βρίσκονται σε Ζώνη Παραλίας, Αιγιαλό, σε Βιότοπο, σε Δημόσιο Κτήμα και σε Αρχαιολογικό Χώρο. Στον συγκεκριμένο νόμο υπάρχουν σαφέστατες διατάξεις, που περιγράφουν τις επιβαλλόμενες ποινές και τα πρόστιμα σε όλους τους υπεύθυνους των ανωτέρω πράξεων.

Άρα, λοιπόν, όλοι οι υγροβιότοποι και τα οικοσυστήματα, μεταξύ αυτών και η Λίμνη Βιστωνίδα, είχαν και έχουν αδιατάρακτο συνεχές και ισχυρό καθεστώς προστασίας.

Εξ όλων αυτών συνάγεται το συμπέρασμα ότι η λίμνη αυτή ανέκαθεν ανήκε στο Δημόσιο.

Συνεπώς, οποιεσδήποτε άλλες διοικητικές πράξεις με τις οποίες αμφισβητείτο το ιδιοκτησιακό καθεστώς της λίμνης προσκρούουν στην παραπάνω νομολογία.

Στις 21-1-2003 η Ι.Μ. Βατοπεδίου καταθέτει Αγωγή κατά του Ελληνικού Δημοσίου (Πολυμελής Πρωτοδικείο Ροδόπης) με αίτημα την αναγνώριση κυριότητας της Μονής σε έκταση, που περικλείει τη Λίμνη Βιστωνίδα και περιλαμβάνει και τις νησίδες, όπου βρίσκεται και ο Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου και Παναγίας Παντανάσσης.

Επισυνάπτεται σχετική αγωγή

Η απόφαση της παραπάνω αγωγής εκδόθηκε το 2008 (87/2008). Με την υπ' αριθμ. 47/17-6-2004 συνεδρίαση του Β' Τμήματος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους διατυπώνεται γνωμοδότηση κατά πλειοψηφία (μειοψηφούντος του Νομικού

Συμβούλου Παναγιώτη Κιούση) υπέρ της αποδοχής από το Ελληνικό Δημόσιο του σχετικού αιτήματος της Μονής συναίνεσης και σύμπραξης στην κατάθεση από κοινού δηλώσεως περί μη εκδόσεως απόφασης της από 15-1-2003 και με αύξοντα αριθμό 141/2Π12/21-1-2003 αγωγής, η οποία συζητήθηκε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Ροδόπης κατά τη δικάσιμο της 5-11-2003.

Ο μειοψηφών Νομικός Σύμβουλος διατύπωσε την άποψη ότι δεν χωρεί έγκυρα παραίτηση της συζητήσεως, όταν αναμένεται η έκδοση δικαστικής αποφάσεως.

Το υπ' αριθμ. 3058/17-6-2004 πρακτικό του Ν.Σ.Κ. εγκρίθηκε την 22-6-2004 από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών Πέτρο Δούκα και διαβιβάστηκε με courier στο Δικαστικό Γραφείο Κομοτηνής με την υπ' αριθμ. πρωτ. 51927/327104/26-4-2004 έγγραφη εντολή του Ν.Σ.Κ. με αποτέλεσμα την αναβολή της δίκης και την μη έκδοση απόφασης.

Επισυνάπτεται: πρακτικό Ν.Σ.Κ. 3058

Διαβιβαστικό Ν.Σ.Κ. υπ' αριθμ. 51927/327104

Η παραπάνω ενέργεια συνιστά βλάβη των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου διότι με την παραίτησή του, αυτά έμειναν απροστάτευτα. Επιπλέον, ο Υφυπουργός Οικονομικών συνυπέγραψε την Κ.Υ.Α. με τη με αριθμ. 16651-26.7.2006 με τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης Ευάγγελο Μπασιάκο για την ανάθεση στην Κτηματική Εταιρία του Δημοσίου της διαδικασίας ανταλλαγής της Λίμνης Βιστωνίδας και των παραλίων εκτάσεων αυτής με διαθέσιμα ακίνητα του Δημοσίου.

Ο συμβιβασμός της παραίτησης εκ μέρους του δημοσίου από την έκδοση απόφασης του Δικαστηρίου δικαιολογείται από τους εμπλεκόμενους Υπουργούς, ότι ο λόγος, που προέβησαν στην ανωτέρω ενέργεια ήταν η εξασφάλιση και προστασία των ακτημόνων της περιοχής.

Σύμφωνα όμως με το άρθρο 242 του Αγροτικού Κώδικα, εάν σε μία διανομή συμπεριληφθούν τυχαίως ξένα μη ιδιοκτησίας δημοσίου ακίνητα, θεωρούνται ως απαλλοτριωθέντα λόγω δημόσιας ωφέλειας και το μόνο δικαίωμα, το οποίο έχει ο ιδιοκτήτης, ο κύριος του ακινήτου, είναι όχι να διεκδικήσει τα ακίνητα, αλλά να διεκδικήσει αποζημίωση. Κι αυτό εντός πενταετίας από τις κυρώσεις του πίνακα της οριστικής διανομής, η οποία κύρωση έγινε το 1950. Άρα και το πιθανό δικαίωμα της αποζημίωσης της Μονής, εάν είχε κυριότητα επ' αυτών των εκτάσεων που παραχωρήθηκαν μέσα από τη διαδικασία της αποκατάστασης των ακτημόνων και που κυρώθηκε πριν πενήντα χρόνια, είχε παραγραφεί. Σε κάθε περίπτωση δεν χρειαζόταν αυτή η διαδικασία διότι, ακόμα και αν από παραδρομή συμπεριλήφθηκαν μέσα στην απόφαση, είναι άνευ νομικής σημασίας.

Η παραχώρηση είναι πρωτότυπος τρόπος κτήσης της κυριότητας, παραγράφονται οποιεσδήποτε υποθήκες, προσημειώσεις, διεκδικήσεις από την κύρωση του πίνακα διανομής. Ο τίτλος είναι ισχυρότατος έστω κι αν αποδειχτεί ο άλλος ότι όντως ήταν κύριος. Συνεπώς, τα δικαιώματα των ακτημόνων δεν κινδύνευαν, διότι είχαν πάρει τίτλους εδώ και πενήντα χρόνια. Η παραχώρηση των εκτάσεων στους ακτήμονες έγινε προ πεντηκονταετίας, άρα δεν επιδεχόταν αμφισβήτηση, ακόμη και αν συμπεριλαμβάνονταν στην απόφαση της Γνωμοδοτικής Επιτροπής. Η Μονή δεν μπορούσε να τα διεκδικήσει, διότι οι ακτήμονες είχαν πρωτότυπο τίτλο πρωτότυπης κτήσης κυριότητας.

Η μόνη διεκδίκηση, που θα μπορούσε να προβάλει η Μονή ήταν να διεκδικήσει, εντός πενταετίας από την κύρωση, χρηματικό αντάλλαγμα.

Η Λίμνη Βιστωνίδα αποτέλεσε τη βάση πάνω στην οποία θεμελιώθηκε το ιδιοκτησιακό καθεστώς της Μονής, προκειμένου να προχωρήσει στις ανταλλαγές.

B2. ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ

Λήψη της απόφασης για την ανταλλαγή της Βιστωνίδας και των παραλίων εκτάσεων

Ο πυρήνας του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου εντοπίζεται στις ανταλλαγές ακινήτων του Δημοσίου με τη λίμνη Βιστωνίδα

και τις παραλίμνιες εκτάσεις.

Οι ανταλλαγές αυτές έγιναν σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος και είναι παράνομες για τους παρακάτω λόγους:

1) Για να γίνουν ανταλλαγές πρέπει να υπάρχει **νόμιμος τίτλος**, δηλαδή δικαστική απόφαση ή συμβολαιογραφική πράξη, συνοδευόμενος από το πιστοποιητικό μεταγραφής του αρμόδιου υποθηκοφυλακείου.

Η διαδικασία των ανταλλαγών της λίμνης Βιστωνίδας και των παραλίμνιων εκτάσεων με οικόπεδα του ελληνικού δημοσίου έγινε **χωρίς να υπάρχουν νόμιμοι τίτλοι της Μονής Βατοπεδίου** για τη λίμνη, η οποία, όπως αναλυτικά έχει ειπωθεί και έχει αναγνωρισθεί με τη με αρ. 87/2008 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ξάνθης, ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο (κοινόχρηστη, εκτός συναλλαγής, συνθήκη Ραμσάρ).

Αντιθέτως, οι ανταλλαγές των παραλίμνιων εκτάσεων καταρχάς στηρίχθηκαν στη με αρ. 3822/2005 απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης κ. Μπασιάκου που έκανε δεκτή την με αρ.15/2004 Γνωμοδότηση του Δ' Τμήματος του Ν.Σ.Κ. με την οποία γνωμάτευσε θετικά περί της δήθεν μη ύπαρξης κωλύματος για την έκδοση Υπουργικής απόφασης σχετικά με την ανταλλαγή παραλίμνιων εκτάσεων με άλλες ιδιοκτησίες του Δημοσίου εκτός των Νομών Ξάνθης και Ροδόπης.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η με αρ.15/2004 γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τη με αρ.111/2000 γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Ν.Σ.Κ. σύμφωνα με την οποία οι λιμνοθάλασσες ανήκουν **στο Δημόσιο** και παρέχεται η δυνατότητα παραχώρησης της **διαχείρισης** της λίμνης Βιστωνίδας στη Μονή **με νομοθετική ρύθμιση** και όχι με απλή απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης.

Η με αρ. 3822/2005 Υπουργική Απόφαση του κ. Μπασιάκου ούτε δημοσιεύθηκε στο ΦΕΚ ούτε επισυνάφθηκε, ως όφειλε, στα συμβόλαια ανταλλαγών, που ακολούθησαν.

Με αυτήν την απόφαση οι ανταλλαγές των παραλίμνιων εκτάσεων ανατέθηκαν στην Κ.Ε.Δ.

Οι παραπάνω ανταλλαγές των παραλίμνιων εκτάσεων αποφασίστηκαν **ανεξάρτητα** από τη διαδικασία ανταλλαγής της λίμνης Βιστωνίδας από το Υπουργείο Οικονομικών.

Στη συνέχεια και προκειμένου να ανταλλαγεί η ίδια η λίμνη – **δηλαδή χιλιστά του νερού της** – και οι όχθες της λιμνοθάλασσας εκδόθηκε η με αρ. 16651/26.07.2006 Κ.Υ.Α. του Υφυπουργού Οικονομικών κ. Δούκα και του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης κ. Μπασιάκου. Είναι αξιοσημείωτο ότι για την ανταλλαγή της λίμνης Βιστωνίδας **δεν υπήρξε σχετική γνωμοδότηση** προς τον Υπουργό Οικονομικών, καθώς η υπ' αριθμ. 15/2004 γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. σε καμία περίπτωση δεν επέτρεψε την ανταλλαγή της λίμνης, δηλαδή χιλιστά του νερού της λίμνης με δημόσια ακίνητα.

2) Ενδεικτικό όχι μόνο της πλημμέλειας με την οποία διενεργήθηκαν οι ανταλλαγές, αλλά των τραγικών και εγκληματικών αμελειών στο στάδιο των ανταλλαγών είναι και το γεγονός ότι δεν τηρήθηκαν οι οδηγίες του Τμήματος Εκπονήσεων της Κ.Ε.Δ. που θα έπρεπε να εφαρμοστούν και στις ανταλλαγές. Σύμφωνα με αυτές για κάθε ανταλλαγή απαιτείται να τηρείται μία σειρά δικαιολογητικών εγγράφων – που κατανέμονται σε 16 κατηγορίες **για τη βεβαίωση πραγματικών καταστάσεων, που αποτελούν προϋποθέσεις μιας νόμιμης εκποίησης, προϋποθέσεων που δεν συντρέχουν στις επίμαχες ανταλλαγές**. Πιο συγκεκριμένα από τις 16 κατηγορίες εγγράφων, που απαιτούνταν, το Ελληνικό Δημόσιο δια της Κ.Ε.Δ., παρέλειψε τις εξής 7, όπως άλλωστε αναφέρθηκε και στο προηγούμενο πόρισμα:

1.Φωτοτυπία του υπάρχοντος τίτλου του ακινήτου.

2.Πιστοποιητικά του Υποθηκοφυλακείου, συμπεριλαμβανομένου και πιστοποιητικού μη διεκδικήσεων.

3.Πιστοποιητικό Δήμου ή Κοινότητας, με το οποίο θα βεβαιώνεται η υποβολή δήλωσης ιδιοκτησίας του Ελληνικού Δημοσίου, εάν το ακίνητο εντάχθηκε στο σχέδιο πόλεως μετά το 1983.

4.Βεβαίωση τη Δ.Ο.Υ ότι το ακίνητο δεν κατέχεται αυθαίρετα, ότι δεν υπάρχουν αιτήσεις εξαγοράς και ότι δεν είναι απαραίτητο για την κάλυψη στεγαστικών αναγκών του Δημοσίου.

5.Βεβαίωση της Πολεοδομίας ότι το ακίνητο δεν είναι απαραίτητο για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών της περιοχής,

ότι η χρήση του ακινήτου καθορίστηκε ή όχι με απόφαση του Νομάρχη. Ιδίως για εκτάσεις εκτός σχεδίου πόλεως απαιτείται απόφαση προσδιορισμού της χρήσης του ακινήτου από τον αρμόδιο Νομάρχη (αρ.446 παρ.2 ΚΠολεοδΝομοθεσίας).

6. Βεβαίωση του Δασαρχείου ότι το ακίνητο δεν είναι δασικό για τα ακίνητα στα οποία η αυτοψία της Υπηρεσίας Α3/Κ.Ε.Δ. ή των Περιφερειακών Κλιμακίων – που γίνεται για τη σύνταξη της Έκθεσης Εκτίμησης & Καταμέτρησης – παρέχει υπόνοιες δάσους σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.998/1979.

7. Έγγραφο οποιασδήποτε Υπηρεσίας της Κ.Ε.Δ. ή άλλης Υπηρεσίας, που προκαλεί νομικό προβληματισμό, λ.χ. δασαρχείο, αρχαιολογική υπηρεσία κλπ.

Είναι προφανές ότι εάν είχαν τηρηθεί απαρέγκλιτα οι παραπάνω διατυπώσεις σχετικά με τα απαιτούμενα έγγραφα, οι ανταλλαγές χωρίς νόμιμους τίτλους, **οι ανταλλαγές κοινόχρηστων, δασικών ή αρχαιολογικών εκτάσεων θα είχαν αποτραπεί**.

Αξίζει, επίσης, να σημειωθεί ότι το Δημόσιο συμμετέχει στις ανταλλαγές σαν να μην ενδιαφέρεται για την περιουσία την οποία ανταλλάσσει. Πιο συγκεκριμένα: Τα τοπογραφικά δεν συντάσσονται από τον τοπογράφο του Δημοσίου αλλά από τον τοπογράφο της Μονής Βατοπεδίου. Τα συμβόλαια συντάσσονται από το δικηγορικό γραφείο της Μονής Βατοπεδίου και συγκεκριμένα από την κυρία Αικατερίνη Πελέκη-Βουλγαράκη, η οποία αρκείται στις φωτοτυπίες των χρυσόβουλων ως τίτλων και δεν ζητεί πιστοποιητικά μεταγραφών.

Επιπλέον, σε όλα τα συμβόλαια της κυρίας Αικατερίνης Πελέκη-Βουλγαράκη, οι αντισυμβαλλόμενοι Ελληνικό Δημόσιο μέσω Κ.Ε.Δ. και η Μονή Βατοπεδίου μεταβιβάζουν διαφορετικά χαρακτηρισμένη έκταση από την πραγματική, όπως η περίπτωση της Ουρανούπολης, όπου με το με αρ.2823/22.05.07 συμβόλαιο το Σ.Ο.Ε. εκτιμά την Ουρανούπολη ως δασική έκταση, ενώ αυτή μεταβιβάζεται ως άρτια και οικοδομήσιμη και επιπρόσθετα δεν ζητεί τη γνώμη της αρμόδιας αρχαιολογικής υπηρεσίας για την προστασία των μνημείων, που βρίσκονται στον μεταβιβαζόμενο χώρο, καθώς η περιοχή με την Υπουργική απόφαση του 1965 είχε χαρακτηριστεί ως αρχαιολογικού ενδιαφέροντος.

Β3. ΖΗΜΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

1. Που έγκειται η ζημία:

Η ζημία του Δημοσίου από τις ενέργειες της Διοίκησης που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης έγκειται στον δια των ανταλλαγών αποχωρισμό του Δημοσίου από ακίνητη περιουσία του και αναλύεται σε δύο φάσεις:

Ι/Α. Στην αυθαίρετη και παράνομη υπαγωγή της Λιμνοθάλασσας Βιστωνίδας και των παραλίμνιων αυτής εκτάσεων στη διαδικασία των ανταλλαγών ως δήθεν περιουσίας της ΙΜΒ που δήθεν «επείστρεψε» δια των ανταλλαγών στο Ελληνικό Δημόσιο, παρά το ΓΕΓΟΝΟΣ ότι το τόσο η Βιστωνίδα, όσο και οι παραλίμνιες εκτάσεις της αποτελούν σταθερά και αδιάκοπα περιουσία του Ελληνικού Δημοσίου.

Ι/Α1. Ως προς τη Λιμνοθάλασσα Βιστωνίδα:

Η Λιμνοθάλασσα Βιστωνίδα αποτελεί τον τέταρτο σε μέγεθος λιμναίο σχηματισμό της χώρας, με εμβαδόν επιφάνειας 45.030 τμ.

Εκ του γεγονότος αυτού και είτε θεωρηθεί λιμνοθάλασσα, σύμφωνα και με την υπ' αριθμ. 111/2000 Γνωμοδότηση της Ολομέλειας του Ν.Σ.Κ., είτε θεωρηθεί λίμνη αποτελεί σύμφωνα με τις παρακάτω αναφερόμενες διατάξεις του Συντάγματος και του Αστικού Κώδικα, πράγμα εκτός συναλλαγής, ως πράγμα κοινόχρηστο. Εκ της φύσεως της αυτής, λοιπόν, **η Βιστωνίδα ανήκει στο Δημόσιο. ΔΕΝ μπορεί νομίμως να γίνει αντικείμενο οποιασδήποτε συναλλαγής** (μεταβίβασης, ανταλλαγής, κλπ) και μόνο δια της ψηφίσεως νόμου θα μπορούσε να ρυθμιστεί οποιοδήποτε ζήτημα αφορά στην κυριότητά της.

Αρ. 18 παρ. 2 Συντάγματος: «**Δια νόμου** ρυθμίζοντα ρυθμίζονται τα της ιδιοκτησίας, εκμεταλλεύσεως και διαχείρισεως των

λιμνοθαλασσών και των μεγάλων λιμνών, ως και τα της εν γένει διαθέσεως των εξ αποξηράνσεως τούτων προκυπτουσών εκτάσεων».

Αρ. 966 - **Πράγματα εκτός συναλλαγής:** Πράγματα εκτός συναλλαγής είναι τα κοινά σε όλους, τα κοινόχρηστα και τα προορισμένα για την εξυπηρέτηση δημοσίων, δημοτικών, κοινοτικών ή θρησκευτικών σκοπών.

Άρθρο 967 - **Κοινόχρηστα: Πράγματα κοινής χρήσης είναι ιδίως τα νερά με ελεύθερη και αέναη ροή**, οι δρόμοι, οι πλατείες, οι γυαλοί, τα λιμάνια και οι όρμοι, οι όχθες πλεύσιμων ποταμών, οι μεγάλες λίμνες και οι όχθες τους.

Άρθρο 968 - **Κυριότητα σε κοινόχρηστα:** Τα κοινόχρηστα πράγματα, εφόσον δεν ανήκουν σε δήμο ή κοινότητα, ή ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, ανήκουν στο δημόσιο.

Η παραχώρηση από πλευράς Ελληνικού Δημοσίου ΜΟΝΟ της ιχθυοτροφικής καλλιέργειας και της εκμετάλλευσης των παραγόμενων ιχθύων επί της Βιστωνίδας έναντι αμοιβής του Δημοσίου με την υπ' αριθμ. 2343/1930 σύμβαση μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και ΙΜΒ είναι νομικά ανεκτή βάσει του αρ. 970 ΑΚ, χωρίς να αναιρείται η κοινή χρήση και ο δημόσιος χαρακτήρας της Βιστωνίδας.

Άρθρο 970: Σε κοινόχρηστα πράγματα μπορούν να αποκτηθούν με παραχώρηση της αρχής κατά τους όρους του νόμου ιδιαίτερα ιδιωτικά δικαιώματα, εφόσον με τα δικαιώματα αυτά εξυπηρετείται ή δεν αναιρείται η κοινή χρήση.

Καθίσταται, συνεπώς, αναντίρρητο ότι ως προς το ιδιοκτησιακό της Βιστωνίδας, γνωμοδοτήσεις οποιουδήποτε οργάνου, Υπουργικές Αποφάσεις, πρωτόκολλα παράδοσης παραλαβής και οποιαδήποτε άλλη πράξη, πλην νόμου που ψηφίζεται στη Βουλή, ΑΔΥΝΑΤΟΥΝ να επιφέρουν οποιαδήποτε μεταβολή στον κοινόχρηστο χαρακτήρα της και το γεγονός ότι η κυριότητά της ανήκει αποκλειστικά στο Δημόσιο.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Με τη διαδικασία των ανταλλαγών, στο βαθμό που αφορά στη Βιστωνίδα, το Ελληνικό Δημόσιο «εκχώρησε» ακίνητα ιδιοκτησίας του με μηδενικό αντίτιμο, καθώς η Βιστωνίδα, που δόθηκε «απέκτησε», του ανήκε ήδη.

I/A2. Ως προς τις παραλίμνιες εκτάσεις:

Η ΙΜΒ, στερούμενη νόμιμου τίτλου ιδιοκτησίας για τις παραλίμνιες εκτάσεις, επεδίωξε με την από 21/1/2003 κατάθεση σχετικής αγωγής στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Ροδόπης την έκδοση αναγνωριστικής δικαστικής απόφασης, που θα λειτουργούσε ως τίτλος ιδιοκτησίας για τις εκτάσεις αυτές. Η ΙΜΒ επιχείρησε να στηρίξει την κυριότητά της στην ύπαρξη χρυσόβουλων και σε διακατοχικές πράξεις της στις εκτάσεις αυτές, τις οποίες όμως όφειλε με στοιχεία να αποδείξει στο Δικαστήριο.

Η αγωγή αυτή εκδικάστηκε στις 21/5/2003, με το Ελληνικό Δημόσιο να υπερασπίζεται την κυριότητά του στις παραλίμνιες εκτάσεις. Η σχετική απόφαση ελήφθη την 21/4/2004 και απέρριψε το αναγνωριστικό αίτημα της ΙΜΒ, αλλά η απόφαση δημοσιεύθηκε πλέον των 4 χρόνων αργότερα, την 6/11/2008, λόγω της μεσολάβησης της παραίτησης του Ελληνικού Δημοσίου από την έκδοση απόφασης με απόφαση του τότε Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών κ. Δούκα.

Σύμφωνα με τη δικαστική αυτή απόφαση υπ' αριθμ. 87/2008

- ως προς την απαιτούμενη εκ του νόμου απόδειξη διακατοχικών πράξεων εκ μέρους της ΙΜΒ, το αρμόδιο Δικαστήριο έκρινε ότι «Επί της ουσίας η ενάγουσα ουδεμία πράξη νομής επικαλείται και αποδεικνύει στις παραλίμνιες εκτάσεις που την εποχή εκείνη δεν υποστήριζαν εδαφικά την εκμετάλλευση των ιχθυοτροφείων που βρίσκονταν κοντά στη νησίδα της Άντα Μπουρού.»

- ως προς το ιδιοκτησιακό, το αρμόδιο Δικαστήριο έκρινε ότι «η ενάγουσα ΔΕΝ αποδεικνύει την κυριότητά της επί των παραλίμνιων εκτάσεων, ..., η δε με αριθμ. 17/18-7-2002 Γνωμοδότηση του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων και Ανταλλαγής Περιουσίας υπέρ της μη προβολής δικαιωμάτων κυριότητας του Ελληνικού Δημοσίου επί των παραλίμνιων εκτάσεων, καθώς και η με αριθμ. 1064-538/5928/Α0010/5-8-2002 απόφαση του Υπουργού Οικονομικών με την οποία απεδέχθη την ως άνω

γνωμοδότηση ΔΕΝ ασκούν επιρροή στην παρούσα δίκη, δεδομένης μάλιστα της αμφισβήτησεως της κυριότητας της ενάγουσας επί των παραλίμνιων εκτάσεων και της προβολής δικαιώματος ίδιας κυριότητας που προέβαλε το Ελληνικό Δημόσιο κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, καθόσον οι ως άνω πράξεις της Διοίκησης δεν απονέμουν κυριότητα στην ενάγουσα, αφού δεν προβαίνουν σε δικαστική διάγνωση του αμφισβητούμενου δικαιώματος κυριότητάς της επί των παραλίμνιων εκτάσεων».

Καθίσταται, συνεπώς, προφανές ότι ως προς το ιδιοκτησιακό των παραλίμνιων εκτάσεων, παλαιότερη Υπουργική Απόφαση, που αποδεχόταν τη γνωμοδότηση του ΓΣΔΚΑΠ «περί μη προβολής δικαιωμάτων του Δημοσίου» ΔΕΝ είχε καμία έννομη επιρροή και ΔΕΝ επέφερε καμία μεταβολή στο γεγονός ότι η κυριότητά των παραλίμνιων ανήκει αποκλειστικά στο Ελληνικό Δημόσιο, το οποίο επιτυχώς προέβαλλε ακριβώς αυτό το δικαίωμα της κυριότητάς του στη σχετική δίκη.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Με τη διαδικασία των ανταλλαγών, στο βαθμό που αφορά στις παραλίμνιες εκτάσεις, το Ελληνικό Δημόσιο «εκχώρησε» άλλα ακίνητα ιδιοκτησίας του με μηδενικό αντίτιμο, καθώς οι παραλίμνιες εκτάσεις, που δόθηκαν «απέκτησε», του ανήκαν ήδη.

Και είναι, επίσης, προφανές ότι, εάν δεν μεσολαβούσε η από 22/6/2004 απόφαση του τότε Υφυπουργού κ. Δούκα, που οδήγησε στη μη έκδοση της ήδη συζητηθείσας και ειλημμένης δικαστικής απόφασης, που αναγνώριζε το ήδη υφιστάμενο δικαίωμα κυριότητας του Ελληνικού Δημοσίου, ΔΕΝ θα είχαν πραγματοποιηθεί οι ζημιογόνες για το Ελληνικό Δημόσιο ανταλλαγές και θα εξέλιπε ακόμα και αυτός ο προσχηματικός ισχυρισμός της τότε Κυβέρνησης Καραμανλή περί δήθεν διακινδύνευσης των δικαιωμάτων των ακτημόνων.

ΣΥΝΟΨΙΖΟΝΤΑΣ, το γεγονός ότι η κυριότητα του Δημοσίου στη Βιστωνίδα και τις παραλίμνιες αυτής εκτάσεις συνεπάγεται ότι οι ανταλλαγές επέφεραν αυτονόητη ζημία εις βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, χωρίς να συνυπολογιστεί η επιπλέον ζημία που προκύπτει από τις ανακριβείς εκτιμήσεις, το παραδέχεται και ο κατηγορούμενος Γέροντας Εφραίμ στο από 27 Ιουλίου 2010 Υπόμνημά του:

«Σε περίπτωση που κριθεί ότι οι ανταλλαγές είναι άκυρες, διότι η Ιερά Μονή Βατοπεδίου δεν είναι κυρία, νομέας και κάτοχος της Λίμνης Βιστωνίδας – Νταλιάνη και των παραλίμνιων αυτής εκτάσεων (γεγονός που ρητά αρνούμεθα) τότε η ζημία του Ελληνικού Δημοσίου είναι αυτονόητη και δεν χρήζει καν προσδιορισμού αυτής»

ΙΒ. Στον συνδυασμό υπερεκτιμήσεων και υποεκτιμήσεων της αξίας των ακινήτων που περιλήφθηκαν στις ανταλλαγές, με αποτέλεσμα το Δημόσιο να «υποεκτιμά» τα ακίνητα, που δίδει προς ανταλλαγή και να «υπερεκτιμά» την Λίμνη και τις παραλίμνιες, που αν και ήδη του ανήκαν, εμφανίζεται να λαμβάνει από τις ανταλλαγές:

Όπως έχει εκτενώς αναλυθεί στο από 8/6/2010 πόρισμα της προηγηθείσας Εξεταστικής Επιτροπής για το ίδιο θέμα (σελ. 45 έως 58),

I/B1. Υπερεκτιμήθηκε η αξία της Βιστωνίδας και των παραλίμνιων αυτής εκτάσεων, και συγκεκριμένα:

-Ενώ η πραγματική αξία της Βιστωνίδας δεν υπερβαίνει τα 3.700.000 ευρώ και της λίμνης Νταλιάνη τα 270.000 ευρώ, η αξία που ελήφθη υπόψη στις ανταλλαγές ήταν 10πλάσια: Η μεν αξία της Βιστωνίδας προσδιορίστηκε στα 37.000.000 ευρώ και της λίμνης Νταλιάνη στα 2.700.000 ευρώ, βάσει της αποτίμησης Σ.Ο.Ε., που αν και δεν ήταν δεσμευτική, την αποδέχθηκαν με ευθύνη του οι τότε αρμόδιες πολιτικές ηγεσίες των Υπουργείων Οικονομίας και Αγροτικής Ανάπτυξης.

-Οι παραλίμνιες εκτάσεις εκτιμήθηκαν από το ΣΟΕ και έγιναν αποδεκτές από την Κ.Ε.Δ. στα 628 ευρώ ανά στρέμμα, όταν ακόμα και η ίδια η Ι.Μ.Β. στην αναγνωριστική αγωγή της το 2003

ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ροδόπης αποτιμούσε την αξία αυτή όχι περισσότερο από 250 ευρώ ανά στρέμμα.

Σημειωτέον, ότι το Ελληνικό Δημόσιο, δια της ΚΕΔ, σύνηψε συμβόλαια αποδεχόμενο τις εκτιμήσεις αυτές, ενώ όφειλε, τουλάχιστον, να τις θεωρήσει ως οροφή προς τα πάνω για διαπραγμάτευση με την ΙΜΒ.

Ι/Β2. Ταυτόχρονα υποεκτιμήθηκε η αξία των οικοπέδων που προσφέρθηκαν ως αντίτιμο για να «επιστραφεί» στο Δημόσιο η ήδη ανήκουσα σε αυτό Βιστωνίδα και οι επίσης ανήκουσες σε αυτό παραλίμνιες εκτάσεις της, κατά τη διαδικασία των ανταλλαγών και συγκεκριμένα:

«Όπως προέκυψε από μαρτυρικές καταθέσεις οι ορκωτοί εκτιμητές στο σύνολό τους δεν γνώριζαν την πραγματική αιτία της εκτίμησης – Αυτό είχε ως συνέπεια οι εκτιμήσεις να γίνουν με κριτήρια άλλοτε βέλτιστης και άλλοτε χαμηλότερης τιμής σαν να μην επρόκειτο να ενταχθούν σε μία κοινή διαδικασία ανταλλαγών, που θα επέβαλλε κοινά κριτήρια.

«Σε κάθε περίπτωση οι ανταλλαγές έγιναν βάσει των εκτιμήσεων του Σ.Ο.Ε., οι οποίες σε πολλές περιπτώσεις υπολείπονταν των αντικειμενικών αξιών παρά τη ρητή διάταξη του αρ. 15 παρ. 3 ν. 820/1978, που επιβάλλει στο Σ.Ο.Ε. κατά τις εκτιμήσεις του να λαμβάνει υπόψη τα φορολογικά στοιχεία [Άρθρο 13 «3. Κατά την διενέργειαν της εκτιμήσεως του αντικειμένου της φορολογικής ορκωτός εκτιμητής λαμβάνει υπ' όψιν του τας ειδικάς δι' εκάστην περίπτωση διατάξεις φορολογικής νομοθεσίας, αι οποίαι προβλέπουν τα του τρόπου προσδιορισμού της αγοραίας αξίας του υπό εκτίμησην αντικειμένου και ορίζουν τα στοιχεία τα οποία πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν προς τούτο»]. Και, όπως κατάθεσε ο Γενικός Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης κ. Λ. Ρακιντζής στις 12/10/2010 στην παρούσα Επιτροπή, η αντικειμενική αξία αποτελεί σαφώς φορολογικό στοιχείο με το οποίο οφείλουν, βάσει του παραπάνω νόμου, να συμμορφώνονται οι εκτιμήσεις του Σ.Ο.Ε.

MARTYS (Λεάνδρος Ρακιντζής): Το Σ.Ο.Ε. σαφώς δεν έκανε καλή δουλειά. Δεν λειτούργησε τουλάχιστον με τα δεδομένα, που έχουμε. Υπάρχει βασική διάταξη ότι, όταν υπάρχουν στοιχεία, το Σ.Ο.Ε. δεν μπορεί να κάνει εκτίμηση, όπως τη θέλει, αλλά, τουλάχιστον, πρέπει να περιοριστεί στην αντικειμενική αξία. Δεν μπορεί, λοιπόν, το Σ.Ο.Ε. να καθορίζει την αξία ενός ακινήτου κάτω της αντικειμενικής. Πολλές φορές, όμως, το Σ.Ο.Ε. εξετίμησε κάτω της αντικειμενικής. Από το νόμο δεν έχει τέτοιο δικαίωμα

Προς αποσαφήνιση όσων έχουν διατυπωθεί τον τελευταίο καιρό στο δημόσιο διάλογο σε σχέση με την έκθεση ελέγχου της εταιρείας American Appraisal, που είχε παραγγείλει επ' αμοιβή το Σ.Ο.Ε. και δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση διακριτή εκτίμηση των ανταλαγόντων ακινήτων, πρέπει να σημειωθεί ότι η παραπάνω συγκεκριμένη διάταξη, καθώς και ισχύουσα στο Ελληνικό Δίκαιο και δεσμεύουσα το Σ.Ο.Ε., δεν έχει ληφθεί υπόψη από τον εν λόγω αμερικανικό οίκο.

«Οι εκτιμήσεις γίνονται με αναφορά σε ποιοτικά χαρακτηριστικά των ακινήτων, που συνεπάγονταν χαμηλή αξία (λ.χ δασικός χαρακτήρας), ενώ κατά το χρόνο της ανταλλαγής τα ποιοτικά αυτά χαρακτηριστικά είχαν αλλάξει (πχ. μετατροπή δάσους σε άρτιο και οικοδομήσιμο οικόπεδο), πολλαπλασιάζοντας τόσο την αντικειμενική, όσο και την πραγματική αξία των συγκεκριμένων ακινήτων. Παρατίθενται του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης κ. Λεάνδρου Ρακιντζή, αλλά και του Προέδρου του ΣΟΕ κ. Μουμούρα:

Λεάνδρος Ρακιντζής – 16/9/2010 σελ. 43

MARTYS (Λεάνδρος Ρακιντζής): Η πιο χτυπητή διαφορά είναι στο συμβόλαιο της Ουρανούπολης. «Αξία βάσει υποβληθείσας δηλώσεως 8.470.000, αξία βάσει ΣΟΕ 1.100.000, αξία συμβολαίου 8.470.000, η αντικειμενική αξία βάσει αντικειμενικού προσδιορισμού ως άρτιο και οικοδομήσιμο». Έχει τρεις προϋποθέσεις. Αν είναι άρτιο και οικοδομήσιμο, απαντά η εφορία ότι είναι 27.000.000. Βάσει ως αγοραίας αξίας ως μη δασικό 180.000.000. Βάσει αντικειμενικού προσδιορισμού ως δασικό 33.000.000. Αυτές είναι πάρα πολύ χτυπητές διαφορές.

Ιωάννης Μουμούρας – 10/11/2008 σελ. 101

«... τη στιγμή που αλλάζει η χρήση γης, αλλάζουν τα ποιοτικά χαρακτηριστικά του ακινήτου.»

(Σελ. 66 Πρακτικά Εξεταστικής 10/11/08)

«ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Σε ο,τι αφορά στο ακίνητο της Ουρανούπολης εκτιμήθηκε, λέτε στην καταχώριση, που κάνατε κιάλας, ότι η Ουρανούπολη εκτιμήθηκε σαν δασική έκταση – είναι έτσι; - και όχι σαν...; Δηλαδή, αν ξέρατε εσείς ότι αυτό θα ήταν άρτιο και οικοδομήσιμο θα είχε πολλαπλάσια αξία;

MARTYS (Ιωάννης Μουμούρας): Ναι, ίσως και εκατό φορές πάνω.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ίσως και εκατό φορές πάνω. Τόσο πολύ δηλαδή.

MARTYS (Ιωάννης Μουμούρας): Τόσο πολύ.»

(Σελ. 101 Πρακτικά Εξεταστικής 10/11/2008)

Η διολίσθηση από χρήσεις που δεν επέτρεπαν την οικοπεδοποίηση σε χρήσεις που την ευνοούσαν γινόταν σταδιακά, με σχεδιασμό ο οποίος εκτυλισσόταν σε βάθος χρόνου και περιελάμβανε την έκδοση πράξεων της Διοίκησης συχνά από αναρμόδια όργανα ή την παράλειψη να απευθύνονται στις καθ' ύλην αρμόδιες υπηρεσίες, ακόμη και όταν αυτές διεκδικούσαν τον θεσμικό τους ρόλο για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος.

«Παρατηρείται συστηματική υποτίμηση της αντικειμενικής αξίας των ακινήτων του Δημοσίου, που προσφέρθηκαν για ανταλλαγή. Σύμφωνα με τον υπ' αριθμ. ΓΕΔΔ Φ. 727/08/12641 του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, η διαφορά μεταξύ των αντικειμενικών αξιών, που έπρεπε να έχουν δηλωθεί σε σχέση με αυτές, που τελικά δηλώθηκαν στα συμβόλαια, ανέρχεται αθροιστικά στα 36.822.409,90 ευρώ. Εάν, δε, ληφθεί υπόψη και η σταδιακή διαφοροποίηση των ποιοτικών χαρακτηριστικών ορισμένων από τα ακίνητα αυτά από το χρόνο της εκτίμησης έως τον χρόνο της σύνταξης των σχετικών συμβολαίων (πχ. αλλαγές χρήσεων), τότε η διαφορά μεταξύ της ορθής αντικειμενικής πάντα αξίας και της αξίας, στην οποία αποτιμήθηκαν, ανέρχεται στα 37.902.201,82 ευρώ.

«Πέραν του θέματος των αντικειμενικών αξιών, η ζημία του Δημοσίου πολλαπλασιάζεται, εάν ληφθεί υπόψη το πραγματικό γεγονός της διαφοράς μεταξύ αντικειμενικής και αγοραστικής αξίας ενός ακινήτου, πολλώ δεν μάλιστα ενός παραθαλάσσιου, τουριστικού και εμπορικά αξιοποιήσιμου ακινήτου. Άλλωστε υπήρχε ρητή πρόθεση της τότε πολιτικής ηγεσίας, τα ακίνητα, που θα προσφερόντο στη Μονή να έχουν χαρακτηριστικά, που θα τους προσδίδουν εμπορική υπεραξία και, συνεπώς, αγοραία αξία σαφώς μεγαλύτερη της αντικειμενικής. Αυτό αποδεικνύεται από την εκπνευσμένη εγγράφως από 17/5/05 βούληση του αρμοδίου Υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης κ. Κοντού προς τα αρμόδια υπηρεσιακά όργανα, ώστε τα προς εκχώρηση στη Μονή ακίνητα να είναι κοινόχρηστες εκτάσεις με οικοπεδική ή τουριστική αξία ή να είναι παραθαλάσσια.

Η υποεκτίμηση της αντικειμενικής αξίας των εν λόγω ακινήτων και η περαιτέρω διαφοροποίηση της από την υπερπολλαπλάσια πραγματική του αξίας αποτυπώνεται σαφώς και στην 3511/4-9-08 Παραγγελία του Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου:

«... Όμως οι γενόμενες εκτιμήσεις των προς ανταλλαγή ακινήτων υπαγόμενων στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων είναι υποπολλαπλάσιες και της αντικειμενικής των αξίας. Και, όμως, αποτελεί πασίδηλο γεγονός ότι οι αντικειμενικές αξίες τόσο των αστικών ακινήτων, όσο και των εκτός σχεδίου, υπολείπονται κατά πολύ της πραγματικής αξίας».

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Πέρα από τη ζημία, που προκύπτει από το γεγονός ότι η Λίμνη και οι παραλίμνιες αυτής εκτάσεις, που δόθηκαν «επεστράφησαν» με τις ανταλλαγές, ανήκαν ήδη αποδεδειγμένα στο Ελληνικό Δημόσιο, ζημία προκύπτει και από τον συνδυασμό υπερεκτίμησης της Βιστωνίδας και των παραλίμνιων εκτάσεων με τη συστηματική υποεκτίμηση ακόμα και σημαντικά κάτω από την αντικειμενική αξία των ακινήτων, που προσφέρθηκαν δια των ανταλλαγών. Η ζημία αυτή υπερπολλαπλασιάζεται από το πασίδηλο γεγονός της απόκλισης

των αντικειμενικών αξιών από τις πραγματικές αγοραστικές αξίες.

II. Υπολογισμός της ζημίας:

Η αποδεδειγμένη κυριότητα του Δημοσίου στη Βιστωνίδα και τις παραλίες αυτής εκτάσεις κατά το χρόνο υλοποίησης των ανταλλαγών, βάσει των ρητά αναφερομένων παραπάνω διατάξεων του Συντάγματος, του Αστικού Κώδικα, αλλά και βάσει της παραπάνω αναφερόμενης υπ' αριθμ. 87/2008 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ροδόπης **ΣΥΝΕΠΑΓΕΤΑΙ ότι η ζημία του Δημοσίου από τις ανταλλαγές είναι ίση με την αξία των εκτάσεων, που προσφέρθηκαν στην Ι.Μ.Β. με τη διαδικασία των ανταλλαγών.**

Εκτός από την Ποινική Δικαιοσύνη, που στη βάση αυτή έχει ασκήσει διώξεις σε βαθμό κακουργήματος σε μη πολιτικά πρόσωπα, τα παραπάνω αποδέχεται και ο Πρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους κ. Φωκίων Γεωργακόπουλος, στην από 15/9/2005 κατάθεσή του στην παρούσα Επιτροπή (σελ. 22). Σύμφωνα με αυτήν, η ζημία του Δημοσίου, η καθαρά υλική ζημία, ισούται με την αξία των ακινήτων, από τα οποία αποξενώθηκε το Ελληνικό Δημόσιο εξαιτίας των ανταλλαγών δημόσιας γης και ύδατος με επίσης δημόσια ακίνητα.

Ως προς την αξία αυτών των ακινήτων, διαπιστώνονται τα εξής:

Α. **Η αξία, που αποδίδεται στα εν λόγω ακίνητα από τις σχετικές εκτιμήσεις του Σ.Ο.Ε.** θεωρείται ήδη από την ποινική δικαιοσύνη, σε αυτό το στάδιο της προδικασίας, υποεκτιμημένη τόσο σε σχέση με την αντικειμενική τους αξία, πολύ δε περισσότερο σε σχέση με την πραγματική τους αξία. Κατά συνέπεια, **οι εκτιμήσεις του Σ.Ο.Ε., που υπολογίζουν την αξία των ακινήτων, κρίνονται υποεκτιμημένες και δεν αντανakλούν παρά μέρος μόνο του πραγματικού ύψους της ζημίας του Δημοσίου.**

Β. Επιπλέον, ακόμα και σε σχέση με την υπολειπόμενη της πραγματικής αντικειμενική αξία των συγκεκριμένων ακινήτων, προκύπτει, βάσει του παραπάνω πορίσματος του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης, **ότι η αξία που δηλώθηκε στα συμβόλαια είναι αθροιστικά υποεκτιμημένη κατά 36.822.409,90 ευρώ σε σχέση με την αξία, που θα έπρεπε να είχε δηλωθεί ως αντικειμενική.** Κατά συνέπεια, **στη ζημία του Δημοσίου οφείλει να προστεθεί και η παραπάνω διαφορά μεταξύ των ανακριβών δηλωθεισών και των ορθών αντικειμενικών αξιών.**

Γ. Με δεδομένο **το πασιδηλο γεγονός της διαφοράς αντικειμενικής και πραγματικής αξίας** των ακινήτων, η ζημία του Δημοσίου, αντιστοιχούσα στην πραγματική (αγοραστική) και όχι την αντικειμενική αξία των εν λόγω ακινήτων, **ανέρχεται στο ύψος του 1.000.000.000 ευρώ.**

III. Ανάθεση πραγματογνωμοσύνης από την παρούσα Επιτροπή.

Με δεδομένο ότι:

-Καιιά από τις προηγηθείσες Εξεταστικές Επιτροπές για την ίδια υπόθεση δεν έχει αναθέσει σχετική πραγματογνωμοσύνη για τον υπολογισμό του ύψους της ζημίας.

ΚΑΙ

-Οι 4 πορισματικές εκθέσεις, που περιλαμβάνονται στη δικογραφία:

Α. Δεν αφορούν στην αποτίμηση της ζημίας,

Β. Αποτελούν **εκτιμήσεις των ακινήτων εκ μέρους του Σ.Ο.Ε.**, καθώς και **εκθέσεις ελέγχου** των αρχικών και ελεγχόμενων ως **ανακριβών από την ποινική δικαιοσύνη** εκτιμήσεων του Σ.Ο.Ε., οι οποίες έχουν διενεργηθεί είτε από το ίδιο το Σ.Ο.Ε., είτε από ιδιωτικές εταιρείες, που προσέλαβε το Σ.Ο.Ε. (και η Ι.Μ.Β.) στα πλαίσια της προσπάθειάς του για στήριξη των υπερασπιστικών του ισχυρισμών στην ποινική δικαιοσύνη.

Γ. Ως εκ του τούτου, **δεν θα μπορούσαν να λειτουργήσουν ως βάση για τον υπολογισμό της ζημίας, που υπέστη το Ελληνικό Δημόσιο.**

Η παρούσα Επιτροπή **ανέθεσε τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης για την πραγματική εκτίμηση με αυτοψία της αξίας**

των ακινήτων σε οκτώ (8) εταιρείες εκτιμήσεων ακινήτων (εκ των οποίων τέσσερις αλλοδαπές και τέσσερις Ελληνικές) και σε οκτώ (8) πραγματογνώμονες από τον Πίνακα του Πρωτοδικείου Αθηνών. Από το αποτέλεσμα της διαταχθείσας πραγματογνωμοσύνης θα προσδιοριστεί και το ακριβές ποσό της ζημίας του Δημοσίου.

Πάντως, είναι **κάτι παραπάνω από προφανές ότι η προκύπτουσα ζημία υπερβαίνει σαφώς το όριο των 150.000 ευρώ, πάνω από το οποίο θεμελιώνονται κακουργηματικές πράξεις.** Είναι άλλωστε αυτός ο λόγος, που η **τακτική δικαιοσύνη** σε σχέση με τις διερευνόμενες στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της πτυχές του σκανδάλου Βατοπεδίου έχει απαγγείλει στα εμπλεκόμενα μη πολιτικά πρόσωπα **ποινικές διώξεις σε βαθμό κακουργήματος.**

B4. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Στη παρούσα ενότητα γίνεται παράθεση και ανάλυση των νέων οικονομικών στοιχείων, που τέθηκαν στη διάθεση της Ειδικής Επιτροπής κατά το διάστημα των εργασιών της, καθώς και επικαιροποίηση των οικονομικών στοιχείων, που περιελήφθησαν στο από 8.6.2010 Πόρισμα της Εξεταστικής για τη διερεύνηση του σκανδάλου του Βατοπεδίου (Μέρος Γ', παραγρ. 13).

Αυτονόητο είναι ότι τα στοιχεία της εν λόγω προαναφερθείσας παραγράφου του Πορίσματος της προηγούμενης Εξεταστικής Επιτροπής υιοθετούνται και από το παρόν Πόρισμα και θα αποφευχθεί η επανάληψή τους, εκτός κάποιων σημείων, που η επανάληψή τους είναι αναπόφευκτα απαραίτητη για τη διαμόρφωση της συνολικής εικόνας κατόπιν των νέων στοιχείων, που προέκυψαν.

1. Εκθέσεις της Τράπεζας της Ελλάδας – Διερεύνηση Συναλλαγών Ι.Μ.Β. και συνδεδεμένων προσώπων – Αναλήψεις Μετρητών

Από την ημέρα, που ξέσπασε το σκάνδαλο του Βατοπεδίου και άνοιξαν οι σχετικοί λογαριασμοί, διερευνώνται από τις αρμόδιες αρχές οι συναλλαγές της Ιεράς Μονής Βατοπεδίου και των συνδεδεμένων ή των εμπλεκόμενων με αυτή φυσικών και νομικών προσώπων.

Η Τράπεζα της Ελλάδας μέχρι σήμερα έχει καταθέσει για το σκοπό αυτό συνολικά τέσσερις (4) Εκθέσεις με τις παραπάνω συναλλαγές, με τελευταία την πρόσφατη Έκθεση, που κατατέθηκε στις 22.9.2010 και παρουσιάστηκε την επομένη ημέρα στη συνεδρίαση της Επιτροπής από το στέλεχος της Τράπεζας κ. Αντώνη Βλυσίδη.

Πολλές και ενδιαφέρουσες συναλλαγές έχουν έλθει στην επιφάνεια και έχουν αποκαλυφθεί από το άνοιγμα των λογαριασμών, μέσω αυτών των Εκθέσεων, όπως οι κινήσεις πλήθους διασυνδεδεμένων λογαριασμών, η πληθώρα των περιπτώσεων αναλήψεων και διακίνησης μετρητών, τα τεράστια δάνεια της Μονής, οι επενδύσεις της σε μετοχές και ακίνητα, οι εξωπραγματικές ζημιές του χαρτοφυλακίου μετοχών της, οι περιπτώσεις τυπολογίας συναλλαγών Ξεπλύματος Χρήματος, η χρήση παρόνθετων προσώπων σε περίεργες συναλλαγές αγοραπωλησιών ακινήτων μέσω δανείων Τραπεζών, καθώς και η αποκάλυψη και ανάδειξη παρεμπιπτόντων σκανδάλων ή ύποπτων υποθέσεων, που σχετίζονται κυρίως με τον ευρύτερο χώρο τραπεζικών και επενδυτικών υπηρεσιών.

Αδυναμία όλων αυτών των Εκθέσεων αποτελεί ο εξαιρετικά αργός ρυθμός διερεύνησης της νομιμότητας των τραπεζικών συναλλαγών και της διασταύρωσης των στοιχείων αυτών με τις τράπεζες.

Η τελευταία Έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας αναφέρεται σε συναλλαγές άνω των 50.000, στις οποίες δόθηκε προτεραιότητα στη διερεύνηση και εξέτασή τους, ενώ για πολλές από αυτές τις συναλλαγές η διασταύρωση των στοιχείων με τις τράπεζες είναι δυσχερής και χρονοβόρα.

Έχουν αναφερθεί κατά κόρον οι περιπτώσεις τεραστίου ύψους αναλήψεων μετρητών από λογαριασμούς της Μονής σε διάφορες τράπεζες μέσω προσώπων ή εταιρειών που συνδέονται με αυτή. Αναλήψεις μετρητών κατά την επίμαχη και εξεταζόμενη περίοδο ύψους 8.049.222 από τη Μονή δεν μπορούν να θεωρη-

θούν ή να χαρακτηριστούν φυσιολογικές. Ορισμένες μάλιστα αναλήψεις μετρητών, όπως αυτή που πραγματοποιήσε ο μοναχός της Μονής Ευδόκιμος, ύψους 2.000.000 στις 11.9.2008 προκαλούν εύλογα ερωτηματικά ως προς τον πραγματικό προσορισμό και τους τελικούς αποδέκτες αυτών των ύποπτων συναλλαγών.

Εκεί όμως, που τα πράγματα είναι πιο περίπλοκα, είναι στις αναλήψεις μετρητών άνω των 50.000 από τους λογαριασμούς των εταιρειών, που συνδέονται με τη Μονή (όπως λ.χ. οι εταιρείες του Ομίλου ΠΑΠΙΣΤΑ), που είναι υπερβολικά μεγάλες στον αριθμό, γεγονός που αφήνει, επίσης, ερωτηματικά για την πραγματική διαδρομή αυτών των χρηματικών ροών.

Αξίζει να αναφερθεί ότι έχει ζητηθεί από την Τράπεζα της Ελλάδας η διερεύνηση όλων των συναλλαγών άνω των 3.000 από τους λογαριασμούς, που έχουν ανοιχθεί και όχι μόνο των συναλλαγών άνω των 50.000 καθώς, ως γνωστό, πολλές ύποπτες συναλλαγές μπορούν να διεκπεραιώνονται μέσω τεμαχισμού των συνολικών ποσών αναλήψεων σε πολλές συναλλαγές μικρότερων ποσών, ώστε να διαφεύγουν της προσοχής.

Αξίζει, επίσης, να γίνει υπενθύμιση ότι είχε ζητηθεί από τον Προϊστάμενο της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών και τον Πρόεδρο της Επιτροπής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας το άνοιγμα των λογαριασμών συνολικά για σαράντα τρία (43) φυσικά και νομικά πρόσωπα, που συνδέονται με το σκάνδαλο του Βατοπεδίου και την IMB.

Πρώτη σημαντική διαπίστωση αποτελεί η αδυναμία των αρμόδιων κρατικών αρχών να διερευνήσουν σε βάθος τους λογαριασμούς, που ανοίχθηκαν τόσο λόγω του τεράστιου όγκου των στοιχείων, όσο και εξαιτίας της έλλειψης οργανωμένης και συντονισμένης διερεύνησης σε βάθος των ύποπτων συναλλαγών μέσω της αποτελεσματικής συνδρομής των αρμόδιων από τη Νομοθεσία φορέων και υπευθύνων προσώπων. Προφανώς δεν νοείται ούτε επιλεκτική ούτε δειγματοληπτική διερεύνηση αυτών των συναλλαγών, καθώς δεν θα οδηγούσε σε κανένα αποτέλεσμα και πολύ περισσότερο δεν θα οδηγούσε σε ασφαλή συμπεράσματα.

Για το λόγο αυτό, έχει ζητηθεί από την Προκαταρκτική Επιτροπή τα 16 Ειδικά Φορολογικά Συνεργεία, που συστήθηκαν από τον Υπουργό Οικονομικών προκειμένου να προχωρήσουν στους απαραίτητους φορολογικούς και διαχειριστικούς ελέγχους στις εμπλεκόμενες με το σκάνδαλο του Βατοπεδίου εταιρείες, να υποβοηθήσουν το έργο της Τράπεζας της Ελλάδας, ώστε μαζί με τους φορολογικούς ελέγχους, να προβούν και στον έλεγχο διαδρομής των ύποπτων συναλλαγών στα βιβλία των εταιρειών και, κυρίως, των διακινηθέντων μετρητών μεγάλου ύψους.

Παράλληλα, ο διαχειριστικός έλεγχος της I.M.B., που διατάχθηκε πρόσφατα από τον Υπουργό Οικονομικών, αναμένεται να φέρει στην επιφάνεια και να φωτίσει σκοτεινές μέχρι σήμερα πτυχές του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου.

Κανείς δεν μπορεί να είναι ευχαριστημένος με την πρόοδο του ελέγχου των συναλλαγών των ανοιχθέντων λογαριασμών, αλλά και κανείς δεν έχει το δικαίωμα να ισχυριστεί ότι η διαδικασία θα πρέπει να σταματήσει και να μην ολοκληρωθεί, όπως επιβάλλεται. Ιδιαίτερα δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι δεν έχει συμβεί τίποτα, ότι όλα έγιναν με άψογο και υποδειγματικό τρόπο, εθελουφλώντας και αγνώνοντας τα τόσα ύποπτα και περίεργα περιστατικά και συμβάντα, ειδικά όταν η φύση του σκανδάλου, τα παρόντα πρόσωπα στο ξέπλυμα χρήματος και τα τεράστια ποσά, που υπεξαίρεθηκαν και διακινήθηκαν από τους πρωταγωνιστές του σκανδάλου προς άγνωστες κατευθύνσεις, αναζητούν τους πραγματικούς αποδέκτες και όχι κατά κύριο λόγο αυτούς, που συνέργησαν ως προμετωπίδα και ασπίδα για να τους βοηθήσουν να μην αποκαλυφθούν.

Σε κάθε περίπτωση αποτελεί χρέος και καθήκον της Επιτροπής, προς την κοινωνία πρωτίστως, να δρομολογήσει τη συνέχιση της έρευνας για την αναζήτηση και την αποκάλυψη της αλήθειας, όποια και όση προσπάθεια και εάν απαιτηθεί, όσος χρόνος και εάν χρειαστεί, ώστε τα πρόσωπα, που ωφελήθηκαν από τη λεηλασία της δημόσιας περιουσίας και του κρατικού πλούτου, να φωτιστούν.

Για το λόγο αυτό ζητήθηκε η συνέχιση της διερεύνησης των στοιχείων των λογαριασμών, που έχουν ανοιχθεί με την από 15.10.2010 Επιστολή του Προέδρου της Ειδικής Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης προς τον Υπουργό Οικονομικών και τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας.

2. Οι επενδυτικές κινήσεις της IMB και των εταιρειών RAS- SADEL και MADEUS

α) Σχέση της Μονής Βατοπεδίου με τις εταιρείες Rassadel και Madeus και ενδείξεις παραβάσεων του κανονιστικού πλαισίου

Σύμφωνα με τις εκθέσεις της Τράπεζας της Ελλάδας και τα στοιχεία νομιμοποιητικών εγγράφων, που προσκόμισε στην Εξεταστική Επιτροπή, η εταιρεία Rassadel Co Ltd συστάθηκε στην Κύπρο στις 14.7.2005 με μετοχικό κεφάλαιο 1.000 κυπριακές λίρες και αρχικούς μετόχους τις εταιρείες IVER MANAGEMENT Ltd και BENSECRA Ltd, η κάθε μια των οποίων είχε από 500 μετοχές. Το Ιδρυτικό Έγγραφο (Memorandum of Association) της εταιρείας Rassadel δεν φέρει καμία ημερομηνία σύστασης και υπογραφής του από τους εταίρους, ενώ, επίσης, δεν έχει αποσταλεί όπως θα έπρεπε, από τον Έφορο Εταιρειών και Επίσημο Παραλήπτη (Registrar of Companies) του Κυπριακού Υπουργείου Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού αλλά από το δικηγορικό γραφείο του Τάσου Παπαδόπουλου & Συνεργάτες, το οποίο και είχε εγγράψει αρχικά την εταιρεία, όπως συνηθίζεται βάσει της Κυπριακής Νομοθεσίας.

Σύμφωνα με επίσημο Πιστοποιητικό του Εφόρου Εταιρειών της Κύπρου, στις 21.3.2006 ο μοναδικός μέτοχος της Rassadel, είναι ο κ. Άθως Κοιρανίδης με μετοχικό κεφάλαιο ίσο με CYP 1.000, ο οποίος είναι και ο Δ/ντής της Rassadel, ενώ Γραμματέας της εταιρείας σύμφωνα με το Κυπριακό Δίκαιο είναι η εταιρεία BENSECRA Ltd. Το πιστοποιητικό εγγραφής της εταιρείας Rassadel αναφέρει ως εγγεγραμμένη έδρα της εταιρείας την Sofouli 2, Chantclair Building, 2o Floor. Η ταχυδρομική διεύθυνση αυτή ταυτίζεται με το δικηγορικό γραφείο του Τάσου Παπαδόπουλου & Συνεργάτες. Κατά συνέπεια είναι προφανές ότι από την αρχική ίδρυση της εταιρείας επήλθε μεταβολή στη μετοχική της σύνθεση, χωρίς όμως να μας έχει προσκομιστεί κάποιο επίσημο πρακτικό Γ.Σ. περί ορισμού του νέου Δ.Σ., πιστοποιητικό νόμιμων εκπροσώπων, νέο καταστατικό ή βεβαίωση περί μη μεταβολής αυτού.

Σύμφωνα με Δήλωση Πραγματικού Δικαιούχου (Beneficial Owner) με ημερομηνία 8.3.2007 στη Marfin Egnatia Bank, η οποία μας επιδόθηκε από την ΤΤΕ, εμφανίζεται ο κ. Άθως Κοιρανίδης, ως νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας Rassadel να δηλώνει ότι πραγματικός δικαιούχος της εταιρείας είναι η Ιερά μονή Βατοπεδίου. Η Δήλωση αυτή δεν τεκμηριώνεται περαιτέρω από κανένα επίσημο έγγραφο το οποίο να έχει αποσταλεί από τον Έφορο Εταιρειών της Κύπρου αλλά ως μοναδική τεκμηρίωση, που έχει παρασχεθεί προς την Εξεταστική Επιτροπή είναι ένα Ιδιωτικό Έγγραφο, το οποίο υπογράφει η BENSECRA Ltd τον μήνα Μάιο 2006 (άνευ συγκεκριμένης ημερομηνίας), στο οποίο αναφέρεται ότι ο Άθως Κοιρανίδης λειτουργεί ως εμπιστευματοδόχος (trustee) κατέχοντας τις μετοχές της Rassadel για λογαριασμό της I.M.B. Για τις υπηρεσίες αυτές προς την I.M.B. δεν έχει προσκομιστεί κανένα πληρεξούσιο έγγραφο (trust deed), το οποίο θα αποδείκνυε την ανάληψη από τη Rassadel του ρόλου της ως trustee, προκειμένου να αποκριπτείται η ταυτότητα των πραγματικών μετόχων, ούτε κάποια επίσημη άδεια προς την εταιρεία Rassadel, ώστε να δύναται να λειτουργεί ως εμπιστευματοδόχος (trustee). Όπως ενημερώθηκε η Επιτροπή τα επίσημα νομιμοποιητικά έγγραφα και τα οικονομικά της εταιρείας έχουν ζητηθεί από την Κύπρο στα πλαίσια της διαδικασίας δικαστικής συνδρομής από την Ειδική Ανακρίτρια Εφέτη της υπόθεσης Βατοπεδίου κυρία Ειρήνη Καλού και αναμένονται εντός του επόμενου διαστήματος.

Η εταιρεία Madeus Ltd, σύμφωνα με τα στοιχεία που προσκόμισε η ΤΤΕ με την υπ' αριθμόν 2822/30.09.2010 επιστολή του Διοικητή της ΤΤΕ και Γ. Προβόπουλου, συστάθηκε στην Κύπρο στις 15.10.2007 με μετοχικό κεφάλαιο 1.000 κυπριακές λίρες, με

αρχικούς μετόχους τις εταιρείες TPLAW NOMINEES Ltd και TPLAW SERVICES Ltd, η κάθε μια των οποίων είχε από 500 μετοχές. Μοναδικός μέτοχος σήμερα της εταιρείας, όπως προκύπτει από το επίσημο Πιστοποιητικό του Εφόρου Εταιρειών της Κύπρου της 10/12/2009, είναι ο κ. Άθως Κοιρανίδης. Επίσης, βάσει επίσημου πιστοποιητικού του Εφόρου Εταιρειών της Κύπρου, προκύπτει ότι ο μόνος Διευθυντής της Εταιρείας είναι ο κος Α. Κοιρανίδης και Γραμματέας η TPLAW SECRETARIAL LIMITED, ενώ η εγγεγραμμένη έδρα της εταιρείας είναι Sofouli 2, Chanteclair Building, 2o Floor, η οποία, επίσης, ταυτίζεται με την έδρα της εταιρείας Rassadel και το δικηγορικό γραφείο του Τάσου Παπαδόπουλου & Συνεργάτες.

Σύμφωνα, επίσης, με την υπ' αριθμόν 73-23/09/2010 επιστολή μέσω FAX που απέστειλε στην Εξεταστική Επιτροπή, η ΤτΕ (κος Αντώνης Βλυσίδης), η εταιρεία Madeus μέσω του ίδιου του κος Α. Κοιρανίδη ως Νόμιμου Εκπροσώπου της εταιρείας είχε καταθέσει στις 29/11/2007 Δήλωση Πραγματικού Δικαιούχου στη Marfin Egnatia Bank, όπου δήλωνε ότι ο ίδιος ήταν και ο Πραγματικός Δικαιούχος (Beneficial Owner) της εταιρείας Madeus.

Την ίδια Δήλωση απέστειλε, μεταξύ άλλων εγγράφων, τις επόμενες ημέρες και η Ειδική Ανακρίτρια Εφέτης της υπόθεσης Βατοπεδίου κυρία Ειρήνη Καλού με το Α.Π. 152/24.9.2010 έγγραφό της προς τον Πρόεδρο της Επιτροπής.

Το παράδοξο σε όλα τα παραπάνω είναι ότι μόλις είκοσι ημέρες ενωρίτερα ένα άλλο εποπτικό όργανο της Πολιτείας, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς (ΕΚ), μέσω του Προέδρου της κ. Αναστασίου Γαβριηλίδη με το Α.Π. 364/3.9.2010 έγγραφό του, δήλωνε προς την Ειδική Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης ότι πραγματικούς δικαιούχους των εταιρειών Rassadel και Madeus είναι η Ιερά Μονή Βατοπεδίου. Προς επίρρωση των ισχυρισμών της η ΕΚ, μέσω του Προέδρου της κος Αναστ. Γαβριηλίδη απαντώντας στην υπ' αριθμόν 5/14.07.2010 επιστολή της Προκαταρκτικής Επιτροπής της Βουλής, απέστειλε το από 11.8.2010 έγγραφο της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς Κύπρου στο οποίο είχε επισυνάψει την από 10.08.2010 επιστολή της Κυπριακής δικηγορικής εταιρείας Τάσος Παπαδόπουλος & Συνεργάτες, η οποία δρώντας κατά εντολή του πελάτη της Α. Κοιρανίδη βεβαίωνε ότι τελικός δικαιούχος (beneficial owner) των εταιρειών Rassadel Co Ltd και Madeus Ltd είναι η Ιερά Μονή Βατοπεδίου!!!

Ο Πρόεδρος της ΕΚ προσκόμισε επίσης τη Δήλωση Πραγματικού Δικαιούχου της Rassadel μέσω του κος Α. Κοιρανίδη με ημερομηνία 8/03/2007 (την οποία, επίσης, είχε καταθέσει η ΤτΕ) την οποία, όπως ανέφερε, είχε καταθέσει η εταιρεία στην Επενδυτική Τράπεζα Ελλάδος (θυγατρική της Marfin Egnatia Bank), η οποία αποτελούσε τη χρηματοπιστωτική εταιρεία (ΕΠΕΥ), που μεσολάβησε για την τοποθέτηση κεφαλαίων που η Rassadel διαχειριζόταν για λογαριασμό της Ι.Μ.Β. στο ελληνικό ΧΑΑ. Αποτελεί, όμως, ερωτηματικό για ποιο λόγο δεν κατατέθηκε η συγκεκριμένη δήλωση περί του πραγματικού δικαιούχου της Rassadel κατά το άνοιγμα της επενδυτικής μερίδας της στην Επενδυτική Τράπεζα Ελλάδος και την έναρξη αγοραπωλησιών στο ΧΑΑ, αλλά 10 μήνες αργότερα! Κατά συνέπεια τίθεται θέμα παράβασης των κανόνων της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς καθώς η ημερομηνία 8/03/2007 είναι μεταγενέστερη των πράξεων αγοραπωλησίας μετοχών των οποίων θα έπρεπε να προηγείται, ενώ ο σχετικός νόμος της ΕΚ (Απόφαση ΔΣ ΕΚ 23/404/22.11.2006) ορίζει τη σχετική υποχρέωση εφαρμογής της διαδικασίας δήλωσης πραγματικού δικαιούχου από τότε που τέθηκε σε ισχύ.

Ιδιαίτερα περίεργο είναι το γεγονός ότι στην κατάθεσή του στις 9/3/2010 στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής, ο κος Α. Κοιρανίδης δήλωνε ότι έχει καταρτιστεί Σύμβαση Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών μεταξύ της Rassadel και της Ι.Μ.Β., η οποία, μάλιστα είχε επιδοθεί στην ΤτΕ. Σε αντίστοιχες δηλώσεις είχε προβεί σε σχετικά άρθρα του περί της υποθέσεως της Μονής Βατοπεδίου καθώς και σε συνεντεύξεις, που είχε παραχωρήσει σε τηλεοπτικές εκπομπές. Παρόλα αυτά, τόσο η ΤτΕ μέσω του αρμόδιου Δ/ντή Εποπτείας κος Ι. Γούσιου, όσο και η ΕΚ μέσω του Προέδρου της κος Αναστ. Γαβριηλίδη, δήλωσαν μέσω επίσημων επιστολών τους προς την Επιτροπή, ότι δεν είχε περιέλθει στην κατοχή τους κάποια τέτοια Σύμβαση Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών και δεν γνώριζαν την ύπαρξη αυτής.

Αντιθέτως, τόσο η ΤτΕ όσο και η ΕΚ δήλωσαν την ύπαρξη Σύμβασης Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών μεταξύ της Ι.Μ.Β. και της εταιρείας Madeus, η οποία τους διαβιβάστηκε από την ΕΚ Κύπρου στις 1/09/2010, η οποία, επίσης, ερευνά (από το 2008) την τυχόν τέλεση αξιόποινων πράξεων από τον κος Α. Κοιρανίδη. Ο Πρόεδρος της Ελληνικής ΕΚ, κος Α. Γαβριηλίδης δήλωσε εγγράφως στην από 3/09/2010 επιστολή του ότι στην περίπτωση της εταιρείας Madeus δεν προκύπτει θέμα παράβασης της νομοθεσίας για την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών (ν. 3606/2007), δεδομένου ότι η «παροχή επενδυτικών υπηρεσιών από ένα νομικό πρόσωπο αποκλειστικά προς τον πραγματικό του δικαιούχο με τον οποίο ταυτίζονται τα συμφέροντά του εξομοιώνεται με την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών από ένα νομικό πρόσωπο προς την μητρική του εταιρεία».

Είναι, λοιπόν, απολύτως προφανές, ότι βάσει της από 29/11/2007 Δήλωσης Πραγματικού Δικαιούχου στη Marfin Egnatia Bank του κος Α. Κοιρανίδη (η οποία βρίσκεται και στο Φάκελο της ειδικής Ανακρίτριας κυρίας Ε.Καλού) με την οποία ενυπόγραφα δήλωνε ότι ο ίδιος ήταν και ο Πραγματικός Δικαιούχος (Beneficial Owner) της εταιρείας Madeus (και όχι η Ι.Μ.Β.), η Ελληνική ΕΚ θα πρέπει τουλάχιστον να επανεξετάσει τη σχετική γνωμοδότησή της περί μη παράβασης της σχετικής νομοθεσίας, εκτός και εάν ο κος Α. Κοιρανίδης έχει προβεί σε ψευδορκία και εξαπάτηση της Τράπεζας και των ιδίων των εποπτικών αρχών.

Ο κος Άθως Κοιρανίδης είχε παρουσιάσει ενώπιον των δυο προηγούμενων Εξεταστικών Επιτροπών (01/12/2008 και 9/3/2010) δηλώνοντας ως ο αποκλειστικός ιδιοκτήτης και μόνος μέτοχος των εταιρειών Rassadel και Madeus μέσω των οποίων είχε συνάψει με την Ι.Μ.Β. συμφωνίες παροχής επενδυτικών υπηρεσιών. Συγκεκριμένα, ο κος Κοιρανίδης στη κατάθεσή του στις 9/3/2010 δήλωνε «Η Rassadel είναι εταιρεία κυπριακή, ευρωπαϊκή δικής μου ιδιοκτησίας 100%.... το μόνο φυσικό πρόσωπο που μετέχει στη Rassadel είμαι μόνο εγώ 100%.... η Rassadel, δικιάς μου ιδιοκτησίας ενεργοποιήθηκε με αποκλειστικό στόχο να χρησιμοποιηθεί ως επενδυτική εταιρεία για το χαρτοφυλάκιο της Μονής Βατοπεδίου.... πήρε χρήματα από τη Μονή έναντι συμβάσεως για να τα επενδύσει....»

Σε προηγούμενη κατάθεσή του στην πρώτη Εξεταστική Επιτροπή, που συστήθηκε για το σκάνδαλο της Ι.Μ.Β., ο κος Α. Κοιρανίδης στις 01/12/2008 δήλωνε ότι εφόσον η εταιρεία Rassadel είχε κέρδη, η μονή θα λάμβανε βάσει συμβάσεως διαχείρισης το 95% των κερδών και ο ίδιος το 5%. Επίσης, δήλωνε ότι η μονή δεν κατέχει ως μέτοχος το 95% της εταιρείας Rassadel καθώς άλλο είναι το ιδιοκτησιακό καθεστώς μιας εταιρείας από το ποιος παίρνει τα κέρδη ή τα μερίσματα.

Ο ίδιος ο κος Α. Κοιρανίδης είχε δηλώσει στις καταθέσεις του στις προηγούμενες Εξεταστικές Επιτροπές ότι, παρά το ποσοστό αμοιβής του της τάξης του 5%, που προβλεπόταν στις Συμβάσεις, που είχαν καταρτιστεί μεταξύ των εταιρειών του (Madeus και Rassadel) και της Ι.Μ.Β. με το 95% των κερδών να αποδίδεται στην Ι.Μ.Β., αυτός τελικά δεν πήρε ποτέ ούτε 1 ευρώ από τη Μονή. Εντύπωση, όμως, προκαλεί το γεγονός ότι στις 16/07/2008 κατατέθηκαν στο λογ/σμό της Madeus που τηρείται στη Marfin Egnatia Bank ποσό 997.000 από μερίσματα χρήσης της ΠΑΠΙ-ΣΤΑΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΙΚΗ λόγω της συμμετοχής κατά 30% της Madeus στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας.

Σύμφωνα με στοιχεία που προέκυψαν από την ΕΚ Κύπρου η οποία διερευνά από το 2008 την υπόθεση Α. Κοιρανίδη, στα βιβλία της εταιρείας Madeus στο τέλος του 2008 εμφανίζεται ποσό 49.800 που αφορά επακριβώς στο 5% του συνολικού πιστωθέντος μερίσματος. Επιπλέον η ΤτΕ έχει βεβαιώσει εγγράφως ότι στις 22/07/2008 ποσό 900.000 μεταφέρθηκε από το λογ/σμό της Madeus στο λογ/σμό της Ι.Μ.Β. που τηρείται στην ίδια την Marfin Egnatia Bank, προκαλώντας επιπλέον ερωτηματικά για την επακριβή διάθεση του εναπομείναντος ποσού των 97.000 εκ των οποίων μόνο τα 49.800 κατέληξαν τελικά στα επίσημα βιβλία της εταιρείας Madeus.

Ο ίδιος ο κος Α. Κοιρανίδης παρόλο που είχε προβεί σε συγκεκριμένες δηλώσεις στις Εξεταστικές Επιτροπές, με σαφή και κατηγορηματικό τρόπο, δεν προσήλθε παρά την κλήτευσή του ως Μάρτυρα στην Προανακριτική Επιτροπή της Βουλής παρά

μόνο κατέθεσε υπόμνημα μέσω πληρεξούσιου δικηγόρου στο οποίο επικαλούνταν σχετικό άρθρο της Διμερούς Συμβάσεως για τη Νομική Συνεργασία μεταξύ Ελλάδος και Κύπρου βάσει του οποίου δεν υποχρεούνταν να μεταβεί στις εργασίες της, τις οποίες εξομοίωνε με Δικαστήριο.

Ο κ. Α. Κοιρανίδης εξάλλου μέσω επιστολής του Δικηγορικού γραφείου «Τάσος Παπαδόπουλος & Συνεργάτες» στις 10/08/2010 ανασκευάζει πλήρως τις προηγούμενες καταθέσεις του στις δύο προηγούμενες Εξεταστικές Επιτροπές της Βουλής, καθώς και τις σχετικές δηλώσεις του στον Τύπο ισχυριζόμενος πλέον ότι οι δυο κυπριακές εταιρείες Madeus και Rassadel ανήκουν στην Ι.Μ.Β. και όχι στον ίδιο. Ο ισχυρισμός αυτός, βεβαίως, πέραν της πλήρους αντίθεσης με τα πρακτικά της Βουλής, καταρρίπτεται και από το υπογεγραμμένο από τον ίδιο έγγραφο Δήλωσης Πραγματικού Δικαιούχου (Beneficial Owner) που διαβιβάστηκε από την ΤτΕ, όπου ο ίδιος ο Α. Κοιρανίδης ως Νόμιμος Εκπρόσωπος κατέθεσε στην Τράπεζα Marfin Egnatia Bank ότι αποτελεί τον Πραγματικό Δικαιούχο της εταιρείας Madeus.

Η άρνησή του να καταθέσει ως μάρτυρας, σε συνδυασμό με την αποδεδειγμένη δια των παραπάνω παραγράφων ψευδορκία στην οποία προέβη μέσω των καταθέσεών του, καθώς και το πλήθος αντιφατικών στοιχείων που προέκυψαν μέσω της στοιχειοθετημένης έρευνας της Προανακριτικής Επιτροπής επί συγκεκριμένων παραβάσεων σε Ελλάδα και Κύπρο, εκλαμβάνεται ως ιδιαίτερα ενδοχρηστικό στοιχείο για τον Α. Κοιρανίδη αλλά και τους λοιπούς εμπλεκόμενους φορείς, το οποίο πρέπει να αποτελέσει αντικείμενο άμεσης εισαγγελικής έρευνας.

Η άποψη της πλειοψηφίας της Επιτροπής είναι ότι ο κ. Α. Κοιρανίδης, γνωρίζοντας επακριβώς την πορεία της έρευνας η οποία διενεργείται από την Προκαταρκτική Επιτροπή της Βουλής και τον εντοπισμό συγκεκριμένων παραβάσεων επί της ελληνικής νομοθεσίας από τον ίδιο και τις εταιρείες του, αρνήθηκε να μεταβεί στις εργασίες της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης, προκειμένου να αποφύγει τυχόν συνέπειες εξ' αιτίας της τέλεσης αξιόποινων πράξεων. Από τα παραπάνω γεγονότα και τις αντιφάσεις στις καταθέσεις των μαρτύρων, καθώς και από το πλήθος εγγράφων που έχουν συλλεχθεί στα πλαίσια της έρευνας της Προκαταρκτικής Επιτροπής είναι σαφές ότι έχει σημειωθεί σωρεία παραβάσεων, ψευδορκιών, και πιθανόν παραποίησης εγγράφων τόσο από τον ίδιο ιδιοκτήτες, διαχειριστές, διευθυντές των δύο εταιρειών (Rassadel και Madeus) και από τα δικηγορικά γραφεία της Κύπρου («Τάσος Παπαδόπουλος & Συνεργάτες»), όσο από τις εμπλεκόμενες Τράπεζες (Marfin Egnatia Bank και Επενδυτική Τράπεζα Ελλάδος).

Σημαντικές ευθύνες προκύπτουν όμως και για τα αρμόδια εποπτικά όργανα του κράτους (Τράπεζα της Ελλάδος και Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς) τα οποία αντί να ασκήσουν ενεργά τον εποπτικό τους ρόλο, αρκούνται στην επιβολή κάποιων μικροπροστίμων ή στην απλή διαβίβαση στοιχείων στην Προκαταρκτική Επιτροπή, τα οποία αποστρέλλουν οι ίδιες οι Τράπεζες, χωρίς να αναλαμβάνουν να «διακινδυνεύσουν» τη γνωμοδότηση περί εγκυρότητας και πληρότητας των νομιμοποιητικών εγγράφων, καθώς και της νομιμότητας των διαδικασιών που ακολουθήθηκαν βάσει αυτών, όπως θα έπρεπε ως ελεγκτές του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου. Αυτό ενέχει τον κίνδυνο να χορηγήσουν λανθασμένα στοιχεία και να οδηγήσουν σε παραπλάνηση των μελών της Προκαταρκτικής Επιτροπής και των συμπερασμάτων που τελικά αυτά οδηγήθουν.

Αυτό άλλωστε τεκμαίρεται και από την απάντηση (30.9.2010) του Προέδρου της Τράπεζας της Ελλάδος κ. Γεωργίου Προβόπουλου και την επισυναπτόμενη σε αυτή επιστολή του Δ/ντή Εποπτείας κ. Ι. Γούσιου, στην οποία απαντώνται οι ερωτήσεις της από 16.9.2010 επιστολής του Προέδρου της Προκαταρκτικής Επιτροπής. Στην εν λόγω επιστολή της Δ/σης Εποπτείας αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι η «Κατά τον σχετικό έλεγχο της Marfin Egnatia Τράπεζας (σχετικό πόρισμα από 31.12.2008) ζητήθηκαν οι εκθέσεις των νομικών υπηρεσιών της για τις δύο εταιρείες Rassadel και Madeus, οι οποίες ανέφεραν τα εξής:

Rassadel Ltd (έκθεση νομικών υπηρεσιών 8/6/2006)

Η εταιρεία πρέπει να επικυρώσει τα απλά αντίγραφα των εγ-

γράφων που προσκομίζει και να συμπληρώσει τις ημερομηνίες σε όσα έγγραφα λείπουν.

Ο λογαριασμός μπορεί να κινηθεί, ωστόσο πρέπει να συμπληρωθούν οι ελλείψεις του φακέλου.

Madeus Ltd (έκθεση νομικών υπηρεσιών 3/12/2007)

Η εταιρεία πρέπει να επικυρώσει τα απλά αντίγραφα των εγγράφων που προσκομίζει.

Ο φάκελος έχει ελλείψεις δευτερεύουσας σημασίας, ωστόσο πρέπει να προσκομιστούν άμεσα τα επικυρωμένα αντίγραφα.»

Ενδεικτικά ο κ. Ι. Γούσιος – αν και παρέπεμψε στις Δ/σεις Νομικών Υπηρεσιών των Τραπεζών περί της ευθύνης νομιμοποιήσεων των εταιρειών, αποφεύγοντας να γνωμοδοτήσει επ' αυτών, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις που διέπουν τη νομοθεσία περί Ξεπλύματος Χρήματος και τις διαδικασίες πιστοποίησης και δέουσας επιμέλειας αλλοδαπών νομικών προσώπων – ανέφερε τις κάτωθι ελλείψεις οι οποίες μέχρι σήμερα εξακολουθούν να υφίστανται:

«- Οι δηλώσεις του νομίμου εκπροσώπου για τους πραγματικούς δικαιούχους δεν είναι σαφείς, καθώς στο έντυπο δεν έχει συμπληρωθεί το όνομα της εταιρείας. Επίσης, στην περίπτωση της Madeus Ltd ο νόμιμος εκπρόσωπος συνέπιπτε με τον πραγματικό δικαιούχο και δεν υπήρχε το στοιχείο της ανεξαρτησίας στη δήλωση.

Το Ιδρυτικό έγγραφο και καταστατικό της εταιρείας Rassadel δεν φέρει ημερομηνία και υπογραφές, εκτός της υπογραφής του γραμματέα της εταιρείας ότι είναι πιστό αντίγραφο.

Στη δήλωση του πραγματικού δικαιούχου της εταιρείας Rassadel δεν φαίνεται καθαρά η ημερομηνία της δήλωσης.

Τα νομιμοποιητικά έγγραφα της εταιρείας Rassadel ανάγονται στην περίοδο 2006-2007».

Σύμφωνα με το Δ/ντή Εποπτείας της ΤτΕ, κ. Ι. Γούσιο, για τις παραπάνω ελλείψεις «Η Τράπεζα της Ελλάδος επέβαλε ποινή στη Marfin Egnatia Τράπεζα συνεκτιμώντας μεταξύ των άλλων και τη διαπιστωθείσα ανεπαρκή επίδειξη δέουσας επιμέλειας στα στοιχεία που απαιτούνται για τη νομιμοποίηση των εταιρειών που δεν έχουν φυσική παρουσία στην Ελλάδα».

Λόγω όλων των παραπάνω κανείς δεν μπορεί πλέον είναι βέβαιος σήμερα για τους πραγματικούς ιδιοκτήτες των δύο εταιρειών Rassadel και Madeus, που έως σχετικά πρόσφατα εθεωρείτο σχεδόν βέβαιο ότι ανήκαν στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου.

Εταιρείες μέσω των οποίων διακινήθηκαν τεράστια ποσά προς άγνωστους προορισμούς από τα δάνεια που έλαβαν κυρίως από τη Marfin Egnatia Τράπεζα, καθώς και από την αξιοποίηση των ανταλλαγόντων ακινήτων μεταξύ Δημοσίου και Ι.Μ.Β. από τις εταιρείες του Ομίλου ΠΑΠΙΣΤΑ.

Τόσο ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, όσο και ο Πρόεδρος της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς κατά την κατάθεσή τους ως μάρτυρες στην Προκαταρκτική Επιτροπή δεν μπόρεσαν να παράσχουν επαρκή στοιχεία και να διαβεβαιώσουν, χωρίς κανένα δισταγμό, τα μέλη της Επιτροπής για τους πραγματικούς δικαιούχους των δύο αυτών εταιρειών.

Προκύπτουν εύλογα ερωτηματικά για την ταυτότητα των πραγματικών δικαιούχων των δύο εταιρειών Rassadel και Madeus. Ποια είναι λοιπόν τα πρόσωπα που βρίσκονται ενδεχομένως πίσω από τις δύο αυτές εταιρείες; Ποιο ρόλο έχουν διαδραματίσει στο τεράστιο αυτό σκάνδαλο του Βατοπεδίου; Πού έχουν κατευθυνθεί, με ποιο προορισμό και με ποιους αποδέκτες τα τεράστια ποσά που διακινήθηκαν; Ποιοί έχουν κερδοσκοπήσει σε βάρος των συμφερόντων του Ελληνικού Δημοσίου και ενδεχομένως της Μονής;

Τα πρόσωπα που θα μπορούσαν να διαφωτίσουν την υπόθεση για το συγκεκριμένο ζήτημα, όπως, βέβαια, και για πολλά άλλα, είναι οι μοναχοί Ευφραίμ, Αρσένιος και Ευδόκιμος, καθώς και ο Αθανάσιος Πάπιστας και ο κυπριακής καταγωγής κ. Άθως Κοιρανίδης, οι οποίοι δεν προσήλθαν να καταθέσουν στην Επιτροπή, αν και είχαν κληθεί ως μάρτυρες.

Οι τρεις μοναχοί (Εφραίμ, Αρσένιος και Ευδόκιμος) μέσω των δικηγόρων τους κατέθεσαν Δηλώσεις ότι, εξαιτίας της ασκηθείσας ποινικής δίωξης για τη διερευνώμενη υπόθεση, δεν θα προ-

σέλθουν στην Προκαταρκτική Επιτροπή να καταθέσουν ως μάρτυρες, κάνοντας επίκληση του άρθρου 223, παρ. 4 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, σε συνδυασμό με σειρά και άλλων διατάξεων του Κ.Π.Δ., της Ε.Σ.Δ.Α., του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα και του Συντάγματος, όπου «ο μάρτυρας δεν είναι υποχρεωμένος να καταθέσει περιστατικά από τα οποία θα μπορούσε να προκύψει ενοχή του για αξιόποινη πράξη».

Ο Αθανάσιος Πάπιστας, επίσης, με Δήλωση που κατέθεσε στην Επιτροπή ο πληρεξούσιος Δικηγόρος του, ανέφερε ότι δεν δύνανται να καταθέσει ως μάρτυρας, καθώς διενεργείται προκαταρκτική εξέταση κατά του ιδίου και του κ. Ιορδάνη Παπαϊωάννου για τη διακρίβωση της τέλεσης του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα.

Ο Άθως Κοιρανίδης κι αυτός με Δήλωση που κατέθεσε ο πληρεξούσιος δικηγόρος του στην Επιτροπή ανέφερε ότι δεν θα εμφανιστεί να καταθέσει ως μάρτυρας, καθώς σύμφωνα με το άρθρο 15, παρ. 1 της Διμερούς Συμβάσεως για τη Νομική Συνεργασία μεταξύ Ελλάδας και Κύπρου, που κυρώθηκε με το ν. 1548/1985, δεν υποχρεώνεται να εμφανιστεί στο δικαστήριο (Προκαταρκτική Επιτροπή), γι' αυτό και η κλήση του να καταθέσει δεν περιέχει απειλή κύρωσης, εάν δεν εμφανιστεί.

Το πρόβλημα των επικυρωμένων νομιμοποιητικών εγγράφων με τους πραγματικούς δικαιούχους των δύο εταιρειών Rassadel και Madeus δεν μπορούσε να βρει λύση με τη συνήθη διαδικασία, προφανώς, γιατί κάποιοι δεν ήθελαν να αποκαλυφθεί η αλήθεια και το σχέδιο της οικονομικής πτυχής του σκανδάλου.

Για το λόγο αυτό και προκειμένου έστω και μετά από 3 και 4 έτη καθυστέρηση να γίνουν επίσημα γνωστά τα στοιχεία με τους πραγματικούς δικαιούχους των δύο εταιρειών Madeus και Rassadel, αντίστοιχα, ζητήθηκε δικαστική συνδρομή από τις δικαστικές αρχές της Κύπρου τόσο από τον Πρόεδρο της Προκαταρκτικής Επιτροπής, μέσω του προϊσταμένου της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών όσο και από την Ειδική Ανακρίτρια Εφέτη κυρία Ειρήνη Καλού, δικαστική συνδρομή που βρίσκεται εν εξελίξει και είναι πολύ πιθανό σύντομα να υπάρχουν νεότερα.

β) Μετοχοδάνεια για επενδύσεις της Μονής Βατοπεδίου και των εταιρειών Rassadel και Madeus

Οι κύριες πηγές κεφαλαίων της Μονής τα οποία διαχειρίστηκαν οι Κυπριακές εταιρείες του Άθ. Κοιρανίδη Rassadel και Madeus, προήλθαν στο μεγαλύτερο μέρος τους από δάνεια (συνολικά 173.600.811), εκ των οποίων το μεγαλύτερο μέρος τους (156.920.780) χορηγήθηκε από την Marfin Egnatia Τράπεζα και τη θυγατρική της Επενδυτική Τράπεζα της Ελλάδος, ενώ τα υπόλοιπα αφορούσαν σε χρηματοδοτήσεις κυρίως της Εμπορικής Τράπεζας.

Στις συμβάσεις δανείων της I.M.B. με τη Marfin Egnatia Bank αναφερόταν ως σκοπός χρηματοδότησης «η χρηματοδότηση με Κεφάλαιο Κίνησης για την κάλυψη επενδυτικών αναγκών της I.M.B. για την πραγματοποίηση επενδύσεων τις οποίες θα προτείνει η Τράπεζα και θα επιλέγει η πιστούχος».

Από τα παραπάνω ποσά χορηγήσεων μέσω των λογαριασμών της IMB και των «συνδεδεμένων» με αυτή εταιρειών Rassadel Co Ltd και Madeus Ltd ιδιοκτησίας του οικονομικού της συμβούλου Άθω Κοιρανίδη, έγιναν οι κάτωθι επενδυτικές τοποθετήσεις, σύμφωνα με τις Εκθέσεις της Τράπεζας της Ελλάδος:

30,2 εκ. τοποθετήθηκαν από την IMB στην αύξηση κεφαλαίου της MIG ύψους 5,2 δις η οποία ολοκληρώθηκε τον Ιούλιο 2007

30 εκ. χρησιμοποιήθηκαν για την αγορά μετοχών του Ο.Τ.Ε. κατά την προεκλογική περίοδο από τις 12/09/2007 μέχρι 14/09/2007 και οι οποίες πωλήθηκαν μετεκλογικά στις 20/09/2007. Από το προϊόν της πώλησης, ποσό 20 εκ. τοποθετήθηκε ισομερώς μέσω του private banking της Marfin Popular Bank (M.P.B.) στην Κύπρο σε δύο Hedge Funds. Το πρώτο από τα δύο Hedge Funds διαχειρίζεται θυγατρική της Marfin, με διαχειριστή κορυφαίο στέλεχος της Διοίκησης της Marfin, ενώ στο δεύτερο Hedge Fund η Marfin ελέγχει ποσοστό 30% της εταιρείας διαχείρισης.

6,3 εκ. τοποθετήθηκαν σε μετοχές του ΥΓΕΙΑ, του Ομίλου M.I.G.

4,79 εκ. τοποθετήθηκαν σε μετοχές της Marfin Popular Bank Κύπρου, τον βασικό τραπεζικό βραχίονα της M.I.G.

10,4 εκ. χρησιμοποιήθηκαν για αγορές μετοχών της VIVARTIA η οποία αποτέλεσε αντικείμενο εξαγοράς από τη M.I.G. το καλοκαίρι του 2007, όταν πραγματοποιήθηκε η αύξηση κεφαλαίου της M.I.G.

4 εκ. διατέθηκαν για συμμετοχή στην εταιρεία Singular Logic του Ομίλου MIG.

21 εκ. χρηματοδότησαν την αγορά ακινήτου από την Torcaso Investment Ltd (6 εκ) και τη συμμετοχή της I.M.B. στην εταιρεία ΠΑΠΙΣΤΑΣ Συμμετοχική ΑΕ μέσω της MADEUS Ltd, επίσης συμφερόντων της I.M.B. (15 εκ.).

0,6 εκ. χρηματοδότησαν την εταιρική συμμετοχή της I.M.B. στην ΑΝΘΕΜΙΑΣ (την κατασκευαστική εταιρεία που αγόρασε οικόπεδα που ανταλλάχθηκαν με το Ελληνικό Δημόσιο στην περιοχή της Θεσσαλονίκης).

21,7 εκ. εξόφλησαν προηγούμενα δάνεια (20,4 εκ αφορούσαν χορηγήσεις της IMB από την Επενδυτική Τράπεζα Ελλάδος).

22,7 εκ. τοποθετήθηκαν σε επιπλέον αγορές μετοχών της M.I.G.

Η συνολική επενδεδυμένη θέση της I.M.B. στη M.I.G. και στις εταιρείες του Ομίλου της, ανήλθε σε 115,5 εκ., ενώ κατά την ημερομηνία σχετικού πορίσματος της ΤτΕ (3/5/2010) η υπολειπόμενη επενδυτική θέση ανερχόταν σε 69,2 εκ., από τα οποία τα 56 εκ αφορούν στην μετοχή της M.I.G.

Όπως προκύπτει από την παραπάνω ανάλυση, τα κεφάλαια χορηγήσεων που διατέθηκαν στην I.M.B. για «κάλυψη επενδυτικών αναγκών της I.M.B.» κατευθύνθηκαν αποκλειστικά μέσω της Κυπριακής εταιρείας Rassadel Ltd σε μετοχές της ίδιας της M.I.G. και των θυγατρικών της (Υγεία, Vivartia, Singular Logic, Marfin Popular Bank), αλλά και σε διάφορα επενδυτικά σχήματα υψηλού κινδύνου (hedge funds) που ελέγχονται από τη Marfin Popular Bank στη Κύπρο μητρική εταιρεία της Marfin Egnatia Bank και συνδεδεμένη εταιρεία με την M.I.G. Επίσης ποσό ύψους 30 εκ. τοποθετήθηκε στη μετοχή του Ο.Τ.Ε. κατά το διάστημα που η M.I.G. συγκέντρωνε ποσοστά ελέγχου στον Οργανισμό, ενώ πωλήθηκε αμέσως μετά τη διενέργεια των εθνικών εκλογών της 16ης Σεπτεμβρίου 2009.

Η Επενδυτική Τράπεζα Ελλάδος, θυγατρική της Τράπεζας Marfin Egnatia Bank, μεσολάβησε ως χρηματιστηριακή εταιρεία παροχής επενδυτικών υπηρεσιών (ΑΧΕΠΕΥ) για την τοποθέτηση των κεφαλαίων των δανείων που χορήγησε η ίδια η μητρική της Τράπεζα Marfin, στο Χ.Α.Α. Βάσει της τραπεζικής και χρηματιστηριακής νομοθεσίας (ΠΔ/ΤΕ 2577-2006, ν3606/2007) προκύπτουν σοβαρά θέματα παραβάσεων αναφορικά με την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών, καθώς η συγκεκριμένη δραστηριότητα της Τράπεζας Marfin εντάσσεται στις παρεπόμενες επενδυτικές υπηρεσίες και, κατά συνέπεια, προϋπέθετε την κατάρτιση ειδικού τύπου σύμβασης για την παροχή επενδυτικών συμβουλών, την αξιολόγηση μέσω ελέγχων συμβατότητας και καταλληλότητας της Rassadel και της I.M.B. ως τελικός αποδέκτης των επενδύσεων και την έγγραφη αποδοχή του πελάτη-επενδυτή αναφορικά με την κατανόηση των αναλαμβανόμενων κινδύνων.

Παράλληλα, προκύπτουν σοβαρά θέματα σύγκρουσης συμφερόντων για τα υπόχρεα πρόσωπα και τη Διοίκηση της Τράπεζας Marfin η οποία, έχοντας στενούς δεσμούς με τον Όμιλο M.I.G., μεσολάβησε και ενέκρινε τη δανειοδότηση της I.M.B., ενός Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου με υπέρογκα ποσά για κάλυψη επενδυτικών κινήσεων, με στόχο τελικά την επωφελή, για τους μετόχους της M.I.G. και ταυτόχρονα εκτελεστικά μέλη της Διοίκησης της Marfin, χρηματιστηριακή στήριξη των συνδεδεμένων με την M.I.G. εταιρειών και την επιτυχή αύξηση κεφαλαίου της ίδιας της M.I.G.

Η εταιρεία Rassadel, όπως προέκυψε από τις συμβάσεις δανείων μεταξύ της I.M.B. και της Marfin Egnatia Bank που προσκομίστηκαν στο πλαίσιο των Εξεταστικών της Βουλής, φαίνεται να δρα ως Εγγυητής σε συμβάσεις Δανείων προς την I.M.B. ύψους συνολικά 147,9 εκ. Αποτελεί εντύπωση το γεγονός ότι μια εταιρεία με μετοχικό κεφάλαιο μόλις 1.000 Κυπριακών Λιρών και δρώντας ως Επενδυτικός Σύμβουλος μιας Μονής μπορούσε να έχει τις προϋποθέσεις ρόλου φερέγγυου εγγυητή έναντι τόσο

μεγάλου ύψους δανείων, γεγονός που σχολιάστηκε ως μη συνετή τραπεζική πρακτική και από το Διοικητή της ΤτΕ, κ. Γ. Προβόπουλο στην κατάθεσή του στην Εξεταστική Επιτροπή της Βουλής στις 31/08/2010.

Επίσης μεγάλη εντύπωση προκαλεί η μεγάλη απόκλιση μεταξύ των προβλεπόμενων σκοπών χρηματοδότησης της Ι.Μ.Β., βάσει των αναφερόμενων ορίων στις συμβάσεις χορηγήσεων της Marfin Egnatia Bank και της πραγματικής χρήσης των κεφαλαίων, όπως προέκυψαν από τις αναλύσεις των λογαριασμών της Ι.Μ.Β. και των εταιρειών Rassadel και Madeus που ερεύνησαν οι ελεγκτές της ΤτΕ.

Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι στις 24/12/2007 πιστώθηκε στον υπ' αριθ. 0127490427 λογ/σμό της Ι.Μ.Β. που τηρείται στη Marfin Egnatia Bank ποσό 15 εκ. τα οποία προέρχονται από ισόποση χορήγηση προς την Ι.Μ.Β. από τη Marfin Egnatia Bank. Στη συνέχεια, πραγματοποιήθηκε μεταφορά του ποσού της χορήγησης ύψους 15 εκ. στο λογ/σμό επ' ονόματι της MADEUS Ltd υπ' αριθ. 0245161429. Την ίδια μέρα έγινε μεταφορά του παραπάνω ποσού από το λογ/σμό της MADEUS Ltd στο λογ/σμό της ΠΑΠΙΣΤΑ Συμμετοχική Α.Ε. υπ' αριθ. 0248294423 με στόχο την κάλυψη συμμετοχής της MADEUS Ltd στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας αυτής. Από τα στοιχεία του πορίσματος σε αντιδιαστολή με τις συμβάσεις χορηγήσεων που προσκομίστηκαν, προκύπτει ότι το ποσό χορήγησης 15 εκ. αφορά στη σύμβαση Α.Α.Λ. (Ανοιχτού Αλληλόχρεου Λογαριασμού) που υπογράφηκε στις 12/12/2007 μεταξύ των Marfin Egnatia Bank και Ι.Μ.Β. (Πιστούχος) με εγγυήτρια την Rassadel Co LTD και ειδικότερα το υπο-όριο Κεφαλαίου Κίνησης ύψους 27 εκ. εκ του οποίου ο Πιστούχος (Ι.Μ.Β.) μπορούσε να χρησιμοποιήσει αρχικά μέχρι 15 εκ.

Βασικά ερωτήματα που ανακύπτουν είναι: α) Η Ι.Μ.Β. μπορεί να χρηματοδοτηθεί για Κεφάλαιο Κίνησης; και, εάν ναι, υπό ποια επιχειρηματική δραστηριότητα; και β) εφόσον ο σκοπός του δανείου αφορούσε σε Κεφάλαιο Κίνησης, πως χρησιμοποιήθηκε εν συνεχεία για επενδυτική δραστηριότητα και ειδικότερα για τη συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας ΠΑΠΙΣΤΑΣ Α.Ε. εν γνώσει της Τράπεζας, εφόσον η κίνηση του ποσού του δανείου λάμβανε χώρα σε λογ/σμούς που τηρούνταν σε αυτή;

Αντίστοιχες ασυμβατότητες μεταξύ προβλεπόμενου και πραγματικού σκοπού χρηματοδότησης προκύπτουν στο σύνολο των συμβάσεων της Ι.Μ.Β. με τη Marfin Egnatia Bank, καταδεικνύοντας μη συνήθη τραπεζική πρακτική και προχειρότητα σύνταξης

αυτών με μόνο στόχο την τελική αξιοποίηση των κεφαλαίων των δανείων για τη στήριξη της αύξησης κεφαλαίου της Μ.Ι.Γ. και των υπόλοιπων εταιρειών του Ομίλου, στις οποίες εκείνη την περίοδο η Μ.Ι.Γ. είχε συγκεντρώσει ή συγκεντρώνει ποσοστά ελέγχου.

Μέσω της έρευνας της Προκαταρκτικής Επιτροπής αναφορικά με τα κεφάλαια χορηγήσεων που δόθηκαν στην Ι.Μ.Β. από τη συγκεκριμένη Τράπεζα με στόχο τη πραγματοποίηση επενδύσεων σε μετοχές συνδεδεμένων εταιρειών με την ίδια την Τράπεζα, όπως ο όμιλος Μ.Ι.Γ., προέκυψε ότι αυτά τα δάνεια, αν και τεράστια για μια Ιερά Μονή, αποτελούσαν μέρος μόνο των συνολικών κεφαλαίων (732 εκ.) που χορήγησε η Τράπεζα Marfin (μόνο στην Ελλάδα) στα πλαίσια της αύξησης κεφαλαίου ύψους 5,2 δισ. που πραγματοποίησε η Μ.Ι.Γ. τον Ιούλιο 2007.

Οι συγκεκριμένες τραπεζικές πρακτικές και ο ιδιαίτερα «ανεκτικός» ρόλος της ΤτΕ σε σχέση με την πιστή εφαρμογή κανόνων της τραπεζικής νομοθεσίας για τη διαμόρφωση της πραγματικής εικόνας επάρκειας κεφαλαίων της Τράπεζας προβλημάτισαν ιδιαίτερα τα μέλη της Προκαταρκτικής Επιτροπής. Δεδομένης της εκτεταμένης χρήσης μετοχοδανείων από την Τράπεζα Marfin, μεταξύ των οποίων και προς την Ι.Μ.Β. με ενέχυρο μετοχές της εταιρείας Μ.Ι.Γ., σε συνδυασμό με την κατακόρυφη πτώση της τιμής της μετοχής της Μ.Ι.Γ. στο Χ.Α.Α. δημιουργούν εύλογα ερωτηματικά αναφορικά με τη δυνατότητα αποπληρωμής αυτών των δανείων και την οικονομική ζημία που πιθανόν θα σημειωθεί στην εικόνα της Τράπεζας στο προσεχές χρονικό διάστημα. Είναι προφανές ότι τα ελαστικά κριτήρια χρηματοδότησης και οι ευνοϊκοί όροι που χρησιμοποιήθηκαν για την κάλυψη σε κεφάλαια της πολυσχιδούς επιχειρηματικής δραστηριότητας της Μονής, η οποία δεν συνάδει με τον πνευματικό ρόλο της, δημιουργούν προβληματισμό αναφορικά με την προστασία των κεφαλαίων καταθετών και επενδυτών της συγκεκριμένης Τράπεζας.

Ο ίδιος ο κ. Α. Κοιρανίδης σε ερώτηση που του είχε απευθύνει μέλος της Εξεταστικής Επιτροπής στις 1/12/2008, αναφορικά με τις διαδικασίες αυτών των χορηγήσεων από την Τράπεζα Marfin Egnatia Bank, είχε δηλώσει χαρακτηριστικά «Το καπέλο της ΤτΕ είναι πολύ βαρύ, για να το φορέσω. Αυτοί που δώσανε τα δάνεια ας λογοδοτήσουν».

Στις 31.8.2010, σύμφωνα με την τελευταία Έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος, το χαρτοφυλάκιο της εταιρείας Rassadel στην Επενδυτική Τράπεζα της Ελλάδας είχε ως εξής:

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗΣ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΚΙΟΥ RASADEL

ΜΕΤΟΧΗ	ΤΕΜΑΧΙΑ	ΜΕΣΗ ΤΙΜΗ ΚΤΗΣΗΣ	ΚΟΣΤΟΣ ΚΤΗΣΗΣ	ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ 31/8/2010	ΖΗΜΙΕΣ ΕΞ ΑΠΟΤΙΜΗΣΕΩΣ
VIVARTIA	400.000	26,00	10.400.000	6.400.000	-4.000.000
MARFIN POPULAR BANK	73.320	4,19	307.196	118.045	-189.151
MARFIN INVESTMENT GROUP	7.730.962	5,94	45.890.990	7.189.795	-38.701.196
ΥΓΕΙΑ	475.322	2,78	1.321.300	418.283	-903.016
ΣΥΝΟΛΟ			57.919.486	14.126.123	-43.793.363

Το χαρτοφυλάκιο της Ι.Μ.Β. είναι δεσμευμένο από την Επιτροπή του άρθρου 7 του ν. 3691/2008 για την Καταπολέμηση της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας από τις 14.11.2008. Μέσω του επενδυτικού λογαριασμού 00601251066197 που τηρείται στην ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε. στο όνομα της Rassadel Co. Ltd., διενεργούνταν οι κατ' εντολή και για λογαριασμό της Μονής επενδυτικές πράξεις (αγορές και πωλήσεις εισηγμένων μετοχικών τίτλων). Ο λογαριασμός αυτός έχει δεσμευτεί, βάσει της υπ' αριθ. 2 Διάταξης της Επιτροπής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας, κατά το ποσό των 17.500.000.

Η Rassadel, ως εγγυήτρια των δανείων της Ι.Μ.Β., υπέγραψε συμβάσεις ενεχυρίασης μετοχών με την Marfin Egnatia Τράπεζα και με την Επενδυτική Τράπεζα, με αποτέλεσμα σήμερα η Μονή να έχει χάσει υπέρογκα ποσά, να έχει την υποχρέωση της εξυπηρέτησης των ληφθέντων δανείων και να μην έχει ουσιαστικά τίποτα στα χέρια της, καθώς δεν μπορεί να ασκήσει με ουσιαστικό τρόπο τα απορρέοντα δικαιώματα των μετοχών που έχει στην κατοχή της, αφού οι μετοχές αυτές έχουν κρατηθεί ως ενέχυρο από τις δανειστικές τράπεζες.

Σχετικά με το ρόλο της Κυπριακής εταιρείας Rassadel και του ίδιου του Α. Κοιρανίδη, μέσω των οποίων επενδύθηκαν 115 εκ. στο Χ.Α.Α. σε μετοχές εταιρειών του Ομίλου Μ.Ι.Γ. αλλά και του Ο.Τ.Ε χωρίς να διαθέτει στην Ελλάδα τη σχετική άδεια παροχής επενδυτικών υπηρεσιών από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, ο Πρόεδρος της Ε.Κ., κ. Α. Γαβριηλίδης ισχυρίστηκε ότι η συγκεκριμένη παροχή υπηρεσιών έλαβε χώρα αποκλειστικά προς τη μητρική εταιρεία της Rassadel που είναι η ΙΜΒ και κατά συνέπεια δεν αποτελεί παραβατική συμπεριφορά. Την άποψη του κου Α. Γαβριηλίδη ότι ο τελικός δικαιούχος της Rassadel είναι η Ι.Μ.Β. και δεν προκύπτει θέμα παροχής αδειάς για την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών συμμερίζεται και η ΤτΕ μέσω του Δ/ντή Εποπτείας του Πιστωτικού Συστήματος κ. Ι. Γούσιου. Θα πρέπει να επισημανθεί, όπως έχει αναφέρει στην από 3/9/2010 επιστολή του ο Πρόεδρος της Ε.Κ., η Ε.Κ. συνεργάζεται στενά με την Τράπεζα της Ελλάδος και μάλιστα εκπρόσωπός της συμμετέχει δια νόμου στο Δ.Σ. της Ε.Κ. συμμετέχοντας στη λήψη αποφάσεων.

Η Ι.Μ.Β. και η εταιρεία Rassadel σύμφωνα με την κατάθεση του κ. Α. Γαβριηλίδη στην Προκαταρκτική Επιτροπή της Βουλής, είχαν κατηγοριοποιηθεί από την Επενδυτική Τράπεζα Ελλάδος, θυγατρική της Τράπεζας Marfin, ως Ιδιώτης Επενδυτής βάσει των διατάξεων του ν.3606/2007, γεγονός το οποίο εξασφάλιζε αυξημένη προστασία και πληροφόρηση αναφορικά με τους αναλαμβανόμενους κινδύνους που όφειλε να παράσχει η Τράπεζα προς την Ι.Μ.Β. Σήμερα η Ι.Μ.Β. έχει απολέσει πάνω από 60 εκ. λόγω της απομείωσης της αξίας των επενδύσεων για την οποία τη συμβούλευσαν ο κ. Α. Κοιρανίδης και η Τράπεζα Marfin, με τη μεγαλύτερη απώλεια να προέρχεται από τις μετοχές της εταιρείας Μ.Ι.Γ.

Παρά όμως το γεγονός ότι η Ι.Μ.Β. και η Rassadel κατηγοριοποιήθηκαν ως ιδιώτες επενδυτές, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν.3606/2007, γεγονός που σημαίνει ότι η Επενδυτική Τράπεζα Ελλάδος, με την οποία η Rassadel είχε υπογράψει σύμβαση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών, όφειλε να της παρέχει αυξημένη προστασία στις επενδυτικές της επιλογές, εν τούτοις όχι μόνο δεν την προστάτευσε, αλλά την καθοδήγησε σε επενδύσεις αγοράς μετοχών εταιρειών ενός συγκεκριμένου ομίλου (Μ.Ι.Γ.), με τον οποίο η σύμβουλος Τράπεζα είναι συνδεδεμένη.

Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Η Ι.Μ.Β. να χάσει τεράστια ποσά, ηθελημένα ή αθέλητα, κανείς δεν είναι σε θέση να το βεβαιώσει με σιγουριά, κανείς δεν γνωρίζει εάν διοχετεύθηκαν κάποια από αυτά τα ποσά σε ύποπτες διαδρομές. Προκύπτει εκ των πραγμάτων και αυτεπάγγελα ένα μεγάλο ζήτημα «σύγκρουσης συμφερόντων» αναφορικά με τις επενδυτικές συμβουλές της Επενδυτικής Τράπεζας, οι οποίες, ενώ ωφέλησαν τις συνδεδεμένες εταιρείες του Ομίλου ΜΙΓ, ταυτόχρονα ζημίωσαν τον πελάτη (Rassadel), ανεξάρτητα εάν η Ι.Μ.Β. δεν έχει υποβάλει καμία καταγγελία για παράβαση του άρθρου 13 του ν. 3606/2007.

Μεγάλη εντύπωση προκαλεί το γεγονός ότι παρόλο που η Marfin Egnatia Bank και η θυγατρική της Επενδυτική Τράπεζα Ελλάδος είχαν κατηγοριοποιήσει την Rassadel ως Ιδιώτη Επενδυτή, όπως δήλωσε ο Πρόεδρος της Ελληνικής Ε.Κ., η μητρική της Τράπεζα στην Κύπρο, Marfin Popular Bank, είχε κατηγοριοποιήσει τη Rassadel ως Επαγγελματία Επενδυτή, γεγονός το οποίο υποδεικνύει την αναγνώριση της εταιρείας ως ΕΠΕΥ βάσει του σχετικού ν. 3606/2007 και θα πρέπει άμεσα να διερευνηθούν από κοινού οι Ε.Κ. Ελλάδος και Κύπρου.

Σε επιστολή που απέστειλε η Κυπριακή Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, απαντώντας σε σχετικό ερώτημα της Προκαταρκτικής Επιτροπής, και διαβιβάστηκε μέσω της Ελληνικής Ε.Κ., προκύπτει ότι σε συγκεκριμένο δημοσίευμα στον Κυπριακό τύπο ο Πρόεδρος της Ε.Κ. της Κύπρου, κ. Γιώργος Χαλαλάμπος είχε δηλώσει στις 5 Δεκεμβρίου 2008 ότι ο Α. Κοιρανίδης δεν κατέχει από τις Κυπριακές Αρχές την άδεια παροχής επενδυτικών υπηρεσιών που απαιτείται σύμφωνα με τη νομοθεσία, και ότι από τότε διερευνά την "υπόθεση Κοιρανίδη" σε σχέση με τις δηλώσεις που αυτός έχει προβεί ενώ μέχρι σήμερα η έρευνα δεν έχει περατωθεί. Είναι κατά συνέπεια απορίας άξιο για ποιο λόγο η Ελληνική Ε.Κ. δεν εξέτασε επίσης την υπόθεση Κοιρανίδη και την επενδυτική δραστηριότητα της εταιρείας Rassadel, καθώς αυτή έλαβε χώρα κατ' εξοχήν σε χρηματοπιστωτικά προϊόντα στον ελληνικό χώρο.

Από τα παραπάνω προκύπτουν σαφείς ευθύνες για την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, αναφορικά με την επάρκεια των απαραίτητων ελέγχων και εποπτείας τήρησης εφαρμογής που διέπει την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών στην Ελλάδα σύμφωνα με το ν.3606/2007, καθώς και την επιβολή των σοβαρών προβλεπόμενων κυρώσεων τόσο προς τους ίδιους τους παραβάτες όσο και προς τις εμπλεκόμενες τράπεζες και τις Διοικήσεις αυτών που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Ε.Κ. αλλά και της ΤτΕ, η οποία σε στενή συνεργασία με την Ε.Κ. οφείλει να επιβλέπει την τήρηση της νομοθεσίας από τις εποπτευόμενες από αυτήν Τράπεζες.

3. Άνοιγμα λογαριασμών Κυπριακών Εταιρειών

Η πιο σημαντική από όλες τις διαπιστώσεις που μπορεί να κάνει κάποιος που θα επιχειρήσει να διερευνήσει σε βάθος αυτή την υπόθεση είναι οι δυσκολίες, οι πολύπλοκες διαδικασίες και το τείχος που θα συναντήσει στο άνοιγμα των λογαριασμών των κυπριακών εταιρειών από τις αρμόδιες κυπριακές αρχές, ακόμη και όταν ζητηθεί δικαστική συνδρομή, παρά το γεγονός ότι διμερείς διακρατικές συμφωνίες ή κοινοτικοί κανόνες επιτρέπουν τη συνεργασία και την παροχή ή την ανταλλαγή τέτοιου είδους πληροφοριών μεταξύ των δύο χωρών (Ελλάδας – Κύπρου).

Το γεγονός αυτό δεν έχει μέχρι σήμερα επιτρέψει να εξαχθούν ολοκληρωμένα και ασφαλή συμπεράσματα ως προς τις διαδρομές του χρήματος που διακινήθηκε προς πολλές και άγνωστες κατευθύνσεις. Ίσως η αλήθεια για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου να βρίσκεται στην Κύπρο, επτασφράγιστο μυστικό καλά προστατευμένο στα κυπριακά Δικηγορικά γραφεία που έχουν συστήσει πολλές από αυτές τις εταιρείες (παλαιότερα off shore εταιρείες).

Σε αίτηση δικαστικής συνδρομής, η κυπριακή Μονάδα Καταπολέμησης Αδικημάτων Συγκάλυψης (ΜΟ.ΚΑ.Σ.) ανέφερε ότι στην Κύπρο έχουν λογαριασμό οι πιο κάτω εταιρείες που ανήκουν ή σχετίζονται με τον Όμιλο ΠΑΠΙΣΤΑ:

- Πάπιστας Εμπορική Α.Ε.
- Papistas Trading Europe Ltd
- Datacube Ltd
- Cuznose Ltd
- Delvan Holdings Ltd
- Kimball Ltd
- Αναπτυξιακή Εταιρεία Ακινήτων Α.Ε.

Η ελληνική πλευρά (Ειδική Ανακρίτρια Εφέτης κυρία Ειρήνη Καλού) επανήλθε με νέο αίτημα για δικαστική συνδρομή, ζητώντας από τη ΜΟ.ΚΑ.Σ. την αποστολή της κίνησης των λογαριασμών των παραπάνω εταιρειών, η οποία και αναμένεται.

4. Περιπτώσεις συναλλαγών από τις οποίες προκύπτουν ενδείξεις Ξεπλύματος Χρήματος (Ξ.Χ.)

Σύμφωνα με την Α.Π. 2789/29.7.2010 Επιστολή του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος στην Προκαταρκτική Επιτροπή, η ΤτΕ προέβη σε μια σειρά ελέγχων σε επτά (7) Τράπεζες, με αντικείμενο τον έλεγχο της εφαρμογής εκ μέρους τους των σχετικών με την πρόληψη του Ξεπλύματος Χρήματος (Ξ.Χ.) και της Χρηματοδότησης της Τρομοκρατίας (Χ.Τ.) διατάξεων.

Οι πλέον σημαντικές περιπτώσεις ανά Τράπεζα, για τις οποίες η ΤτΕ επέβαλε πρόστιμα στις τράπεζες, έχουν ως εξής:

A. Marfin Egnatia Bank

- Ανεπαρκής νομιμοποίηση ορισμένων εταιρειών εξωχώριων δραστηριοτήτων (off shore).

- Εξόφληση σε μετρητά επιταγής ύψους 1.000.000 στον κ. Γεώργιο Σαχπατζίδη, η οποία είχε εκδοθεί σε διαταγή της κυπριακής εταιρείας Torcaso Investments Ltd.

- Ανάλυση σε μετρητά 500.000 από τον λογαριασμό της Ι.Μ.Β. από τον ιερομόναχο Ευδόκιμο.

Στην εν λόγω τράπεζα επιβλήθηκε πρόστιμο 140.000.

B. Αλφα Τράπεζα Α.Ε.

Για παραβάσεις συναλλαγών σε μετρητά σχετικά με την πρόληψη του ΞΧ και της ΧΤ, που συνδέονται ειδικά με την ΙΜΒ. Επιβλήθηκε πρόστιμο στην τράπεζα ύψους 140.000.

Γ. Τράπεζα Πειραιώς Α.Ε.

Διαπιστώθηκαν οι παρακάτω παραβάσεις:

- Δύο καταθέσεις μετρητών ύψους 100.000 και 150.000 σε λογαριασμούς του κ. Γεωργίου Σαχπατζίδη το 2006 δεν εξετάστηκαν με τη δέουσα επιμέλεια και δεν υπεβλήθη σχετική αναφορά.

- Δεν εξετάστηκαν, επίσης, με τη δέουσα επιμέλεια δύο αναλήψεις μετρητών 200.000 και 195.000 από λογαριασμό της ΙΜΒ το 2007.

- Ομοίως δεν εξετάστηκαν με τη δέουσα επιμέλεια και δεν υπεβλήθη σχετική αναφορά για αναλήψεις μετρητών συνολικού ύψους 4.969.000 από την Ι.Μ.Β. το χρονικό διάστημα από 2.3.2007 μέχρι 5.2.2008.

- Δεν τεκμηριώθηκε η σχέση μεταξύ του κ. Σαχπατζίδη και α) της εταιρείας Torcaso Investments Ltd στην περίπτωση κατάθεσης επιταγών ύψους 8.000.000 π.ο.υ είχαν εκδοθεί σε διαταγή της εταιρείας αυτής, και β) της Ι.Μ.Β. στην περίπτωση κατάθεσης επιταγών ύψους 2.000.000 που είχαν εκδοθεί σε διαταγή της Μονής.

Για τα παραπάνω επιβλήθηκε πρόστιμο στην τράπεζα ύψους 170.000.

Δ. Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδας Α.Ε.

Διαπιστώθηκαν οι παραβάσεις:

- Δεν αξιολογήθηκε και δεν υποβλήθηκε σχετική αναφορά για κατάθεση 300.000, που έγινε στις 13.6.2007 από τον νομικό σύμβουλο της ΙΜΒ κ. Αλέξανδρο Χατζηαλεξάνδρου.

- Δεν υποβλήθηκε σχετική αναφορά για μια ανάληψη σε μετρητά από λογαριασμό της Ι.Μ.Β. ποσού ύψους 2.000.000 από τον μοναχό Ευδόκιμο στις 11.9.2008.

- Δεν διερευνήθηκαν και δεν αξιολογήθηκαν επαρκώς δύο καταθέσεις σε μετρητά το 2008 από τον κ. Αλ. Χατζηαλεξάνδρου σε λογαριασμό της Μονής ύψους 380.000 και 135.000.

Για τις παραβάσεις που συνδέονται με την ΙΜΒ επιβλήθηκε πρόστιμο στην τράπεζα ύψους 160.000.

Ε. Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας Α.Ε.

Διαπιστώθηκε κατάθεση μετρητών ύψους 470.000 σε λογαριασμό της Μονής από τον κ. Αλ. Χατζηαλεξάνδρου στις 6.8.2008.

Η τράπεζα παρείχε επαρκείς εξηγήσεις για τη μη υποβολή αναφοράς στην Επιτροπή του άρθρου 7 του ν.3691/2008 και για το λόγο αυτό δεν υποβλήθηκε πρόστιμο.

ΣΤ. ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Δεν εξετάστηκαν με τη δέουσα επιμέλεια και δεν υπεβλήθη σχετική αναφορά παρά τις ενδείξεις ύποπτης συναλλαγής για αγορά ακινήτου το 2007 από την εταιρεία «ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΑΕ» του Ομίλου ΠΑΠΙΣΤΑ.

Στην τράπεζα επιβλήθηκε πρόστιμο 30.000.

Z. Τράπεζα Millenium Bank ΑΕ

Διαπιστώθηκαν οι εξής παραβάσεις:

- Η τράπεζα δεν εξέτασε με τη δέουσα επιμέλεια και δεν υπέβαλε αναφορά για συναλλαγές που αφορούσαν στην αγορά ακινήτου από την εταιρεία «ΑΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΑΕ» του Ομίλου ΠΑΠΙΣΤΑ, παρά τις σαφείς ενδείξεις ύποπτης συναλλαγής

- Η τράπεζα δεν εξέτασε με τη δέουσα επιμέλεια και δεν υπέβαλε σχετική αναφορά για συναλλαγές που αφορούσαν στην αγορά ακινήτου από την εταιρεία «ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΚΙΝΗΤΩΝ Β. ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ» του Ομίλου ΠΑΠΙΣΤΑ, παρά τις σαφείς ενδείξεις ύποπτης συναλλαγής.

Για τις παραπάνω συναλλαγές επιβλήθηκε πρόστιμο στην τράπεζα ύψους 100.000 και 100.000, αντίστοιχα, για κάθε περίπτωση.

Εκτός των ανωτέρω περιπτώσεων, **τυπολογία ξεπλύματος χρήματος** αποτελούν επίσης και ορισμένες ακόμη περιπτώσεις που έχουν αναφερθεί και αναλυθεί στο από 8.6.2010 Πόρισμα της Εξεταστικής του σκανδάλου του Βατοπεδίου. Ειδικότερα, οι περιπτώσεις αυτές είναι:

α) Η εξαγορά της σέρβικης εταιρείας **GERUM d.o.o.** από την Ι.Μ.Β. μέσω της εταιρείας Rassadel το 2006 έναντι του ποσού των 750.000 και η πώλησή της μετά από δύο έτη έναντι του ποσού των 2.450.000.

β) Τρεις (3) περιπτώσεις μεταβίβασης ακινήτων σε εταιρείες του Ομίλου ΠΑΠΙΣΤΑ από τον κ. **Ιορδάνη Παπαϊωάννου**, σε πολλαπλάσια αξία από την οποία τα είχε αγοράσει ο ίδιος την ίδια ημέρα από τρίτους.

Οι μεταβιβάσεις αυτών των τριών (3) ακινήτων δύο φορές την ίδια ημέρα σε πολλαπλάσια αξία την κάθε φορά και σε κατά πολύ ανώτερη αξία από την αντικειμενική (ακόμη και δεκαπλάσια), δεν δικαιολογούνται από κανέναν προφανή οικονομικό ή νόμιμο λόγο και για το λόγο αυτό θεωρούνται ύποπτες, ιδίως εάν ληφθεί υπόψη ότι η εξόφληση του αρχικού πωλητή γίνεται με επιταγές του δεύτερου αγοραστή (Ομίλος ΠΑΠΙΣΤΑ).

Ο Ιορδάνης Παπαϊωάννου είχε ρόλο ενδιάμεσου και παρένθετου προσώπου στην υπόθεση, λειτουργώντας ουσιαστικά για λογαριασμό του ΠΑΠΙΣΤΑ στη μεταβίβαση αυτών των τριών ακινήτων.

γ) Η αγοραπωλησία ακινήτων από την εταιρεία **Torcaso Investment Ltd**, στην οποία εμφανίζεται ο επιχειρηματίας κ. **Γεώργιος Σαχπατζίδης** ως ιδιοκτήτης της εταιρείας Torcaso Investment Ltd, χωρίς όμως να έχει μπορέσει μέχρι σήμερα να αποδείξει ότι είναι ο πραγματικός δικαιούχος (ιδιοκτήτης) της εταιρείας αυτής. Μετά τη δικαστική συνδρομή που ζήτησε από τις αρμόδιες δικαστικές αρχές της Κύπρου η Ειδική Ανακρίτρια Εφέτης κυρία Ειρήνη Καλού, πραγματικός δικαιούχος της εταιρείας Torcaso από τη σύστασή της το 1999 και μέχρι το 2003 ήταν ο κ. Νικόλαος Ζήγγρας, κάτοικος Αθηνών. Για τη διαλεύκανση της υπόθεσης, η Επιτροπή αποφάσισε ομόφωνα να καλέσει ως μάρτυρες τους Κύπριους Δικηγόρους κ.κ. Γεώργιο Τριανταφυλλίδη και Σπύρο Χατζηνικολάου. Για το λόγο αυτό, ο Πρόεδρος της Προκαταρκτικής Επιτροπής για την κλήτευση των δύο συγκεκριμένων μαρτύρων ζήτησε δύο φορές τη δικαστική συνδρομή της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, που δυστυχώς δεν βρέθηκαν από την Κυπριακή Αστυνομία για να τους επιδοθεί η κλήση. Θεωρούμε ότι η δικαιοσύνη θα πρέπει να συνεχίσει τις διαδικασίες της δικαστικής συνδρομής από τις κυπριακές αρχές για την κλήτευση των δύο ως άνω δικηγόρων και την εξασφάλιση της μαρτυρίας τους.

δ) Χαρακτηριστικότερη όλων των περιπτώσεων αποτελεί η πε-

ρίπτωση της δωρεάς 9.000.000 στην Ι.Μ.Β. από την εταιρεία NOLIDEN Ltd, αγοράστρια (έναντι 41.000.000) του **Ολυμπιακού Ακινήτου**. Η «δωρεά» αυτή έγινε αποδεκτή από τη Μονή, όπως προκύπτει από βεβαίωσή της στις 16.5.2008.

ε) Χαρακτηριστική επίσης περίπτωση της ασυδοσίας και του τρόπου λειτουργίας των εμπλεκόμενων στο σκάνδαλο αποτελεί η «εξαφάνιση», δηλ. **υπεξαίρεση**, ακόμη και ενός μικρού σχετικά ποσού ύψους 24.625 που κατέβαλε η Ι.Μ.Β. στην Κ.Ε.Δ., κατά τη σύνταξη του Συμβολαίου με αρ. 2335/12.4.2006 στα γραφεία της δεύτερης, για την εξίσωση των μεριδίων, ένεκα της διαφοράς που προέκυψε μεταξύ της αξίας των ακινήτων που αντηλλάγησαν με βάση τις εκτιμήσεις του Σ.Ο.Ε. Είναι μάλλον το μοναδικό ποσό, απ' όλη την διαδικασία των ανταλλαγών, που «εισέπραξε» το ελληνικό δημόσιο, αλλά τελικά ουδέποτε δεν μπήκε στα ταμεία του, ήτοι στο Ταμείο της Κ.Ε.Δ.

5. Οι κοινοί λογαριασμοί Γεωργίου Βουλγαράκη και Αικατερίνης Πελέκη

Οι κοινοί λογαριασμοί του πρώην Υπουργού Πολιτισμού κ. Γεωργίου Βουλγαράκη με τη σύζυγό του κυρία Αικατερίνη Πελέκη-Βουλγαράκη, οι οποίοι έχουν ανοίξει μετά από αίτημα της προηγούμενης Εξεταστικής Επιτροπής, έχουν αναλυθεί στο από 8.6.2010 Πόρισμα της Εξεταστικής Βατοπεδίου και δεν κρίνεται σκόπιμη η εκ νέου ανάλυσή τους.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει ο κοινός λογαριασμός Βουλγαράκη – Πελέκη με αριθμ. 5011000050717 που τηρούν στην ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ, ο οποίος πιστώνεται με καταθέσεις μετρητών και από τον οποίο στις 8.1.2008 εκδόθηκε τραπεζική επιταγή ύψους 200.000 υπέρ της εταιρείας LUNSFORD SHIPPING LIMITED, για την αγορά ταχύπλοου σκάφους, σύμφωνα με τα στοιχεία που απέστειλε στην Προκαταρκτική Επιτροπή ο κ. Βουλγαράκης.

Ο συγκεκριμένος αυτός λογαριασμός, σύμφωνα με την Έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος πιστώθηκε με μετρητά συνολικού ποσού 785.549,26, ως εξής:

- Στις 14.2.2000 με το ποσό των 146.735,14
- Στις 21.3.2000 με το ποσό των 118.855,47
- Στις 11.4.2000 με το ποσό των 161.408,65
- Στις 23.1.2004 με το ποσό των 85.000,00
- Στις 11.2.2004 με το ποσό των 93.550,00
- Στις 12.2.2004 με το ποσό των 180.000,00

Παρά το γεγονός ότι ο κ. Βουλγαράκης την περίοδο αυτή δεν ήταν Υπουργός, ενώ συγχρόνως απέστειλε στην Επιτροπή έγγραφο υποκαταστήματος της Τραπεζής Πειραιώς προς τον ίδιο, όπου τον ενημερώνει ότι οι καταθέσεις μετρητών γίνονταν από τη σύζυγό του κυρία Αικατερίνη Πελέκη στο πλαίσιο της επαγγελματικής της δραστηριότητας, εν τούτοις δεν μπορεί κανείς παρά να παρατηρήσει ότι οι ως άνω αξιόλογες καταθέσεις μετρητών έγιναν την προεκλογική περίοδο του 2000 και του 2004.

ΜΕΡΟΣ Γ' ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΩΝ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΚΑΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΩΝ

Η εμπλοκή πολιτικών κυβερνητικών προσώπων στο σκάνδαλο του Βατοπεδίου είναι αναμφισβήτητη. Η υλοποίηση ενός πολύπτυχου και περίπλοκου σχεδίου, που απαιτούσε τη συνδρομή πολλών κυβερνητικών και υπηρεσιακών παραγόντων καθώς και οργάνων της πολιτείας σε χρόνο ρεκόρ, με εξόφθαλμα μη σύννομες και ζημιογόνες αποφάσεις και εισηγήσεις για το Δημόσιο, ήταν αδύνατη χωρίς συντονισμό από μεριάς Υπουργών και Υφυπουργών, όπως αναλυτικά τεκμηριώνεται στις σελ. 181 - 187 του από 8/6/2010 ως άνω πορίσματος.

Το γεγονός ότι η 4η μεγαλύτερη λίμνη της Ελλάδας που είναι κατά τον Αστικό Κώδικα πράγμα κοινόχρηστο, καθώς και οι παραλίμνιες αυτής εκτάσεις που ανήκαν στο Ελληνικό Δημόσιο, με το Πολυμελές Πρωτοδικείο Ροδόπης να έχει ήδη αποφασίσει την υπέρ του Δημοσίου έκδοση σχετικής απόφασης από τις 20/4/2004, παρουσιάστηκαν ως ακίνητα δήθεν ανήκοντα στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου και ανταλλάγησαν με ακίνητα επίσης του Ελληνικού Δημοσίου, επιφέροντας περιουσιακό όφελος στην

Ι.Μ.Β. και αντίστοιχη ζημία του Ελληνικού Δημοσίου συνιστούν το **αδίκημα της απάτης, από την οποία η προξενηθείσα ζημία υπερβαίνει το ποσό των 73.000 ευρώ, αλλά και των 150.000 ευρώ και είναι ιδιαίτερα μεγάλη (αρ 45, 46, 386 και 242 Κ.Π.Δ.)**

Σύμφωνα δε με το αρ. 3 περ. ιη' του ν. 3691/2008 «κάθε αδίκημα που τιμωρείται με ποινή στερητική της ελευθερίας, της οποίας το ελάχιστο όριο είναι άνω των 6 μηνών και από το οποίο προκύπτει περιουσιακό όφελος» νοείται ως εγκληματική δραστηριότητα. Περαιτέρω κατά το αρ. ιβ' του ν. 2331/1995, όπως αυτός συμπληρώθηκε ως πράξη νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες προβλέπεται και τιμωρείται και «η μετατροπή ή μεταβίβαση περιουσίας εν γνώσει του γεγονότος ότι προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες ή πράξη συμμετοχής σε τέτοιες δραστηριότητες, με σκοπό την απόκρυψη ή την συγκάλυψη της παράνομης προέλευσης σε οποιονδήποτε εμπλέκεται στις δραστηριότητες αυτές, προκειμένου να αποφύγει τις έννομες συνέπειες των πράξεών του».

Επίσης, ως τέτοια πράξη θεωρείται «η απόκτηση, κατοχή ή χρήση περιουσίας, εν γνώσει κατά τον χρόνο της κτήσης, του γεγονότος ότι περιουσία προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες ή πράξεις συμμετοχής σε τέτοιες δραστηριότητες», ως επίσης «η υποβολή, η υποκίνηση, η παροχή συμβουλών σε τρίτο για τη διάπραξη της ή η διευκόλυνση της πράξης».

η έννοια των εσόδων των νομιμοποιούμενων προϊόντων που προέρχονται από την κτήση των αναφερόμενων στο άρθρο 1α του νόμου αυτού εγκλημάτων ταυτίζεται με την έννοια του όρου «περιουσία» αναφέρεται στο εδάφιο γ' του αρ. 1 και την οποία ο νόμος προσδιορίζει ως «περιουσιακά στοιχεία κάθε είδους ενσώματα ή ασώματα, κινητά ή ακίνητα, υλικά ή άυλα, καθώς και τα νομικά έγγραφα ή στοιχεία που αποδεικνύουν τίτλο ιδιοκτησίας ή δικαιώματα προς απόκτηση τέτοιων περιουσιακών στοιχείων».

Συνεπώς, ως προϊόντα εγκληματικών περιουσιακών εσόδων πρέπει να θεωρηθούν εν προκειμένω και τα ακίνητα τα οποία δια τελέσεως κακουρηγηματικών εγκληματικών πράξεων με τη σύναψη των επίμαχων συμβολαίων απέκτησε εξ ανταλλαγής η Ι.Μ.Β. και των οποίων η αρχική απόκτηση ή κατοχή και η μεταβίβαση συνιστά αληθώς συρρέουσα με την κακουρηγητική απιστία-πράξη (κακούργημα) νομιμοποίησης εγκληματικών εσόδων.

ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΩ Η ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΚΑΤΩΝ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΕΙΤΑΙ ΩΣ ΕΞΗΣ:

Γ1. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

Με βάση το αποδεικτικό υλικό ως προς τα πραγματικά περιστατικά και γεγονότα που διαπιστώθηκαν κατά τις εργασίες των Εξεταστικών Επιτροπών για τη διερεύνηση του σκανδάλου Βατοπεδίου, καθώς και της παρούσας Ειδικής Επιτροπής του αρ.153 επ. του Κανονισμού της Βουλής,

Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

εκμεταλλευόμενος τη μεγάλη επιρροή που ασκούσε στα τότε μέλη της Κυβέρνησης, λόγω της θέσης ισχύος που κατείχε ως Υπουργός Επικρατείας, προέβη στο σύνολο των αναλυτικά αναφερομένων ενεργειών στις σελ. 187 έως 190 του από 8/6/2010 πορίσματος της Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής για την ολοκλήρωση της Διερεύνησης του Συνόλου του Σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου και συνοπτικότερα,

1. Την 6/9/2004 συναντήθηκε στο γραφείο του ως Υπουργού Επικρατείας με εκπροσώπους φορέων του νομού Ξάνθης, παρουσία του τότε Υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και βουλευτή Ξάνθης Αλέξανδρου Κοντού με αντικείμενο την κάμψη των αντιδράσεων των πολιτών του νομού στο ζήτημα που δημιουργήθηκε μετά τη συναίνεση του Δημοσίου στο αίτημα της Ι.Μ.Β. για μη δημοσίευση της ήδη ληφθείσας, στην από 20/4/2004 διάσκεψη, απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ροδόπης, που αναγνώριζε την κυριότητα του Δημοσίου στο σύνολο των παραλίμνιων εκτάσεων της Βιστωνίδας.

2. Τον Οκτώβριο του 2004, αμέσως μετά την ανάληψη καθηκό-

ντων του τότε Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ήλθε με πρωτοβουλία του σε τηλεφωνική επικοινωνία με τον τελευταίο, απαιτώντας ενημερώνοντάς τον για τη συνάντηση με τους φορείς της Ξάνθης και παρενέβη με ρόλο συντονιστή στην εξέλιξη της υπόθεσης των ανταλλαγών.

3. Τον Οκτώβρη του 2004 συνάντησε στο κτίριο της Βουλής εκ νέου τον τότε Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης Ευάγγελο Μπασιάκο, όπου αναρμοδίως συζήτησε μαζί του για την εξέλιξη της υπόθεσης.

4. Σε διαφορετικές χρονικές περιόδους συναντιόταν στο Μέγαρο Μαξίμου και στην οικία του με τους Γέροντες Εφραίμ και Αρσένιο, όπου συζητιόταν η υπό διερεύνηση υπόθεση, υπέρ των συμφερόντων της Ι.Μ.Β. και κατά των συμφερόντων του Δημοσίου.

Από τα παραπάνω και όσα αναλυτικά αναφέρονται στο σύνολο των πορισμάτων των προηγηθεισών Εξεταστικών Επιτροπών και του υλικού της Προκαταρκτικής Εξέτασης που διενεργήθηκε από την παρούσα Επιτροπή, προκύπτουν ιδιαίτερος σοβαρές ενδείξεις για τη διάπραξη της ηθικής αυτουργίας :

- στο αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από τις εγκληματικές δραστηριότητες της κακουργηματικής απιστίας και απάτης που, σύμφωνα με το παρόν πόρισμα και τη σχετική ποινική δικογραφία, προσπόρισαν αθέμιτο περιουσιακό όφελος στην Ι.Μ.Β., στις εμπλεκόμενες εταιρείες αφανών και μη μετόχων και σε κάθε εμπλεκόμενο τρίτο (αρ. 1 και 2 του ν.2331/1995, όπως τροποποιήθηκαν με την παρ. 5 του αρ. 2 και την παρ. 1 του αρ.3 του ν.3424/2005 σε συνδυασμό με τα αρ. 3 και 4 του ν. 3691/2008

- στο αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία σε βάρος του Δημοσίου κατά συναυτουργία και κατ' εξακολούθηση και μη, των συναυτουργών πολιτικών προσώπων και μη, που αναφέρονται στο παρόν πόρισμα και στη σχετική ποινική δικογραφία, το αντικείμενο της οποίας έχει συνολική αξία μεγαλύτερη των 73.000 ευρώ, από την οποία η προξενθείσα ζημία υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ. [άρθρα 45, 46 και 390 Π.Κ.)

- στο αδίκημα της απάτης από κοινού και κατ' εξακολούθηση και μη, σε βάρος του Δημοσίου, περί της δόθεν κυριότητας της Ι.Μ.Β. επί της λιμναίας εκτάσεως, ποσοστών της οποίας συνεφανείτο να ανταλλάγουν με ακίνητα του Δημοσίου των συναυτουργών πολιτικών προσώπων και μη, που αναφέρονται στο παρόν πόρισμα και στη σχετική ποινική δικογραφία, από την οποία η προξενθείσα ζημία υπερβαίνει το ποσό των 73.000 ευρώ, αλλά και των 150.000 ευρώ και είναι ιδιαίτερα μεγάλη [αρ 45, 46, 386 και 242 Π.Κ.)

Γ2. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΠΕΤΡΟΥ ΔΟΥΚΑ

Με βάση το αποδεικτικό υλικό ως προς τα πραγματικά περιστατικά και γεγονότα που αναφέρονται στα από 1/2008 και 4/2010 πορίσματα των Εξεταστικών Επιτροπών για τη διερεύνηση του σκανδάλου Βατοπεδίου, καθώς και στο παρόν πόρισμα της Ειδικής Επιτροπής του αρ.153 επι του Κανονισμού της Βουλής,

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ,

στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων και των εξουσιών του ως Υφυπουργού Οικονομικών προέβη στο σύνολο των αναλυτικά αναφερομένων ενεργειών στις σελ. 193 έως 195 του από 8/6/2010 πορίσματος της Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής για την ολοκλήρωση της Διερεύνησης του Συνόλου του Σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου και συνοπτικότερα,

1. Εξέδωσε την υπ' αριθμ. πρωτ. 1046300/ 3944/Α0010/ 10.06.2004 απόφαση με την οποία έγινε αποδεκτή η υπ' αριθμ. 26/2004 γνωμοδότηση του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων και Ανταλλάξιμης Περιουσίας, χωρίς να ληφθούν υπόψη τα στοιχεία που προέκυπταν από τις αναφορές και τα υπομνήματα των φορέων της περιοχής.

2. Παρείχε τη συναίνεση του Δημοσίου στο αίτημα της Μονής να κατατεθεί από κοινού δήλωση για τη μη έκδοση της απόφασης από το Πολυμελές Πρωτοδικείο Ροδόπης, στο οποίο είχε ήδη αποφασιστεί στην από 20/4/2004 διάσκεψή του η αναγνώριση του δικαιώματος κυριότητας του Ελληνικού Δημοσίου στο σύνολο των παραλιμνίων εκτάσεων της Λίμνης Βιστωνίδας. Η

παροχή συναίνεσης έγινε με την αποδοχή εκ μέρους του ως άνω αρμοδίου Υπουργού του υπ' αριθμ. 3058/17.06.2004 Πρακτικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, στο οποίο αναφερόταν ρητά η μειοψηφούσα γνώμη του Νομικού Συμβούλου κ. Κιούση, ότι «δεν χωρεί έγκυρα παραίτηση της συζητήσεως, όταν αναμένεται έκδοση δικαστικής αποφάσεως», την οποία παραδέχθηκε ότι γνώριζε. Προκύπτει δε από το αποδεικτικό υλικό η γνωστοποίηση του περιεχομένου της απόφασης αυτής από την Πρόεδρο του Δικαστηρίου κ. Μαρία Ψάλτη, η οποία έχει για το λόγο αυτό τιμωρηθεί και πειθαρχικά και ποινικά.

3. Μερίμνησε, ώστε το πρακτικό αυτό να αποσταλεί με ιδιαίτερη σπουδή, κάνοντας μάλιστα χρήση ιδιωτικών υπηρεσιών ταχυμεταφοράς αντί του συνήθους τρόπου αποστολής εγγράφων από υπηρεσίες του Υπουργείου του, προς το αρμόδιο Δικαστήριο ώστε να προληφθεί η επικείμενη δημοσίευση της απόφασης που θα καθιστούσε ανέφικτη την επιδίωξη διατήρησης αμφιβολίας σχετικά με το ιδιοκτησιακό καθεστώς των εκτάσεων αυτών και την περαιτέρω υλοποίηση των ζημιολογικών και παράνομων ανταλλαγών δημοσίων κτημάτων με άλλα επίσης δημόσια κτήματα.

4. Συνυπέγραψε την υπ' αριθμ. 16651/26.07.2006 ΚΥΑ με τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Ευάγγελο Μπασιάκο για την ανάθεση στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου της διαδικασίας ανταλλαγής της λίμνης Βιστωνίδας και των παραλιμνίων εκτάσεων αυτής, που, αν και ανήκαν στο Ελληνικό Δημόσιο, παρουσιάστηκαν ως δόθεν ανήκοντα στην Ι.Μ.Β., με διαθέσιμα ακίνητα επίσης του Δημοσίου τα οποία προτάθηκαν από τη Διεύθυνση Πολιτικής Γης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Προέβη δε στην υπογραφή της απόφασης αυτής με αναφορά στην υπ' αριθμ. 15/2004 γνωμοδότηση του Δ' Τμήματος του ΝΣΚ, παρά το γεγονός ότι η συγκεκριμένη γνωμοδότηση ΔΕΝ αναφέρεται στην ανταλλαγή της λίμνης, αλλά αφορούσε την ανταλλαγή μόνο των παραλιμνίων εκτάσεων. Υπέγραψε, κατά συνέπεια, ανταλλαγή ενός κοινόχρηστου εκτός συναλλαγής πράγματος, της λίμνης Βιστωνίδας, καθώς και των ακινήτων του Δημοσίου με ακίνητο επί του οποίου το Δημόσιο δεν είχε απολέσει τα δικαιώματά του. Γνώριζε δε τις απόψεις και το περιεχόμενο των επιστολών των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της Θράκης «περί πολιτικών και ποινικών του ευθυνών» και του Νομάρχη Θεσσαλονίκης κ. Ψωμιάδη, στην οποία αναφέρονταν « μυστικά μεθοδευμένες χαριστικές ανταλλαγές», καθώς και τις διαμαρτυρίες των φορέων της περιοχής και παρά ταύτα υπέγραψε τις ανταλλαγές και όρισε εκπρόσωπό του στην Κ.Ε.Δ. του Διευθυντή του γραφείου του κ. Τσούτσο. Περαιτέρω ο κ. Δούκας γνώριζε την υπόθεση και από την εισήγηση του Νομικού Συμβούλου κ. Καποτά της 14ης Ιουνίου 2004, με βάση την οποία εξεδόθη η Γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. για τη μη έκδοση απόφασης στη δίκη μεταξύ Δημοσίου και Μονής Βατοπεδίου, την οποία κατά τα ανωτέρω έκανε αποδεκτή. Στην εισήγηση αυτή γίνεται αναλυτική αναφορά σε υφιστάμενους στην περιοχή αρχαιολογικούς χώρους.

Από τα παραπάνω και όσα αναλυτικά αναφέρονται στο σύνολο των πορισμάτων και του υλικού της Προκαταρκτικής Εξέτασης που διενέργησε η παρούσα Επιτροπή, προκύπτουν ιδιαίτερος σοβαρές ενδείξεις για τη διάπραξη

- της ηθικής αυτουργίας:

στο αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από τις εγκληματικές δραστηριότητες της κακουργηματικής απιστίας και απάτης που, σύμφωνα με το παρόν πόρισμα και τη σχετική ποινική δικογραφία, προσπόρισαν αθέμιτο περιουσιακό όφελος στην Ι.Μ.Β., στις εμπλεκόμενες εταιρείες αφανών και εμφανών μετόχων καθώς και σε κάθε εμπλεκόμενο τρίτο [αρ. 1 και 2 του ν.2331/1995, όπως τροποποιήθηκαν με την παρ. 5 του αρ. 2 και την παρ. 1 του αρ.3 του ν.3424/2005 σε συνδυασμό με τα αρ. 3 και 4 του ν. 3691/2008]

- σε σχέση με τα ως άνω υπό 1, 2 και 3 γεγονότα της αυτουργίας και σε σχέση με το ως άνω υπό 4 γεγονός της συναυτουργίας :

- στο αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία σε βάρος του Δημοσίου κατά συναυτουργία και κατ' εξακολούθηση και μη, των συναυτουργών πολιτικών προσώπων και μη, που αναφέρονται

στο παρόν πόρισμα και στη σχετική ποινική δικογραφία, το αντικείμενο της οποίας έχει συνολική αξία μεγαλύτερη των 73.000 ευρώ, από την οποία η προξενθείσα ζημία υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ. [άρθρο 390 Π.Κ.)

- στο αδίκημα της απάτης από κοινού και κατ' εξακολούθηση και μη, σε βάρος του Δημοσίου, περί της δήθεν κυριότητας της Ι.Μ.Β. επί της λιμναίας εκτάσεως, ποσοστών της οποίας συνεισφέρει να ανταλλάγουν με ακίνητα του Δημοσίου των συναυτουργών πολιτικών προσώπων και μη, που αναφέρονται στο παρόν πόρισμα και στη σχετική ποινική δικογραφία, από την οποία η προξενθείσα ζημία υπερβαίνει το ποσό των 73.000 ευρώ, αλλά και των 150.000 ευρώ και είναι ιδιαίτερα μεγάλη [αρ. 386 και 242 Π.Κ.)

Γ3. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΜΠΑΣΙΑΚΟΥ

Με βάση το αποδεικτικό υλικό ως προς τα πραγματικά περιστατικά και γεγονότα που αναφέρονται στα από 1/2008 και 4/2010 Πορίσματα των Εξεταστικών Επιτροπών για τη διερεύνηση του σκανδάλου Βατοπεδίου, καθώς και στο Παρόν πόρισμα της Ειδικής Επιτροπής του αρ. 153 επι του Κανονισμού της Βουλής,

ο ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ

στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων και των εξουσιών του ως Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, προέβη στο σύνολο των αναλυτικά αναφερόμενων ενεργειών στις σελ. 190 έως 193 του από 8/6/2010 Πορίσματος της Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής «για την Ολοκλήρωση της διερεύνησης του συνόλου του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου» και συνοπτικότερα:

1) Εξέδωσε την υπ' αριθμ. 3822/25.01.2005 απόφαση, χωρίς να τη δημοσιεύσει στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, με την οποία «αναθέτει στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου τη διαδικασία ανταλλαγής των κειμένων ακινήτων στους νομούς Ξάνθης και Ροδόπης, αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, τα οποία περιλαμβάνονται εντός των εκτάσεων περί των οποίων οι ανωτέρω Γνωμοδοτήσεις του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων και Υπουργικές Αποφάσεις, με άλλα ακίνητα εκτός των νομών Ξάνθης και Ροδόπης, αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, εκτός αν αποφασίσει το Δ. Σ. της Κ.Ε.Δ. την ανταλλαγή με ακίνητα άλλων φορέων».

Της αποφάσεως αυτής είχαν προηγηθεί:

α1) Η συνάντηση του κ. Ρουσόπουλου με τους φορείς της Ξάνθης, παρουσία του καθ' ύλην αρμόδιου για την Πολιτική Γη Υφυπουργού κ. Κοντού. Αμέσως μετά τη συνάντηση αυτή, η τηλεφωνική επικοινωνία των κ.κ. Ρουσόπουλου και ηγουμένου Εφραίμ.

α2) Στις 23.09.2004 ο κ. Μπασιάκος από Υφυπουργός αναβαθμίζεται σε Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης. Ακολουθεί, αρχές Οκτωβρίου, η τηλεφωνική επικοινωνία του κ. Ρουσόπουλου με τον κ. Μπασιάκο, καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργό για τις ανταλλαγές, και, περί τα τέλη Οκτωβρίου, η συνάντηση στη Βουλή των Ελλήνων των κ.κ. Μπασιάκου- Ρουσόπουλου και η ενημέρωση του κ. Ρουσόπουλου από τον κ. Μπασιάκο για το θέμα της Μονής Βατοπεδίου, δηλαδή για τις ανταλλαγές. Η ενημέρωση αυτή πραγματοποιήθηκε αφού είχε προηγηθεί συνάντηση στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης μεταξύ των κ. Μπασιάκου και ηγουμένου Εφραίμ με αντικείμενο συζήτησης τις ανταλλαγές.

α3) Την 01.12.2004 υποβάλλεται από το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης το ερώτημα στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους για το αν είναι δυνατόν να προχωρήσει σε ανταλλαγές με υπουργική απόφαση.

α4) Στις 09.12.2004 εκδίδεται η υπ' αριθμ. 15/2004 απόφαση του Δ' Τμήματος του Ν.Σ.Κ. κόντρα στην υπ' αριθμ. 111/2000 απόφαση της Ολομέλειας του Ν.Σ.Κ. Στις 14.01.2004 υπογράφεται η απόφαση αποδοχής της απόφασης του Ν.Σ.Κ. από τον κ. Μπασιάκο και στις 25.01.2005 η ανωτέρω υπ' αριθμ. 3822/2005 απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης, χωρίς να δημοσιευθεί στο ΦΕΚ. Η απόφαση αυτή, παρά τις προσπάθειες των κατοίκων να λάβουν γνώση από τις υπηρεσίες του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και της Νομαρχίας, επιμελώς αποκρύπτετο.

β) Όλες οι παραπάνω ενέργειες και πράξεις του Υπουργού κ. Μπασιάκου έγιναν μετά την από 10.07.2004 επιστολή του ηγουμένου Εφραίμ προς τον τότε Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Σάββα Τσιπουρίδη. Η επιστολή εστάλη λίγες ημέρες μετά τη συναίνεση -παραίτηση από την έκδοση της απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ροδόπης, απόφαση που μετά τη διάσκεψη του Δικαστηρίου έκρινε ότι η κυριότητα ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο. Με την επιστολή του αυτή ο ηγούμενος Εφραίμ, επικαλούμενος και πάλι χρυσόβουλα και γνωμοδοτήσεις, επανέρχεται και διεκδικεί συμβίβαση. Αφού λίγες μέρες πριν είχε πετύχει την παραίτηση του Ελληνικού Δημοσίου από απόφαση που εν γνώσει όλων έκρινε ότι η κυριότητα ανήκει σε αυτό, διεκδικούσε την ανταλλαγή του ακινήτου του Δημοσίου, δηλαδή της λίμνης Βιστωνίδας και των παραλίων εκτάσεων, με άλλα ακίνητα του Δημοσίου.

2.Εξέδωσε από κοινού με τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών κ. Πέτρο Δούκα και του Υφυπουργού κ. Κοντό την υπ' αριθμ. 16651/26.07.2006 Κ.Υ.Α. για την ανάθεση στην Κτηματική Εταιρεία του Δημοσίου της διαδικασίας ανταλλαγής της λίμνης Βιστωνίδας και των παραλίων εκτάσεων αυτής, που, αν και ανήκαν στο Ελληνικό Δημόσιο, παρουσιάστηκαν ως δήθεν ανήκοντα στην Ι.Μ.Β., με διαθέσιμα ακίνητα επίσης του Δημοσίου τα οποία προτάθηκαν από τη Διεύθυνση Πολιτικής Γης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Προέβη δε στην υπογραφή της απόφασης αυτής με αναφορά στην υπ' αριθμ. 15/2004 γνωμοδότηση του Δ' Τμήματος του Ν.Σ.Κ., παρά το γεγονός ότι η συγκεκριμένη γνωμοδότηση ΔΕΝ αναφέρεται στην ανταλλαγή της λίμνης, αλλά αφορούσε την ανταλλαγή μόνο των παραλίων εκτάσεων. Υπέγραψε, κατά συνέπεια, ανταλλαγή ενός κοινόχρηστου εκτός συναλλαγής πράγματος, της λίμνης Βιστωνίδας, καθώς και των ακινήτων του Δημοσίου, με ακίνητο επί του οποίου το Δημόσιο δεν είχε απολέσει τα δικαιώματά του. Γνώριζε δε τις απόψεις και το περιεχόμενο των επιστολών των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της Θράκης «περί πολιτικών και ποινικών του ευθυνών» και του Νομάρχη Θεσσαλονίκης κ. Ψωμιάδη, στην οποία αναφέρονταν «μυστικά μεθοδευμένες χαριστικές ανταλλαγές», καθώς και τις διαμαρτυρίες των φορέων της περιοχής, και παρά ταύτα υπέγραψε τις ανταλλαγές και όρισε εκπρόσωπό του στην Κ.Ε.Δ. τον Διευθυντή του Γραφείου του, κ. Τσούτσο. Περαιτέρω, ο κ. Δούκας γνώριζε την υπόθεση και από την εισήγηση του Νομικού Συμβούλου κ. Καποτά της 14ης Ιουνίου 2004, με βάση την οποία εξεδόθη η Γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. για τη μη έκδοση απόφασης στη δίκη μεταξύ Δημοσίου και Μονής Βατοπεδίου, την οποία κατά τα ανωτέρω έκανε αποδεκτή. Στην εισήγηση αυτή γίνεται αναλυτική αναφορά σε υφιστάμενους στην περιοχή αρχαιολογικούς χώρους.

3.Στη βάση των ως άνω αποφάσεων υπεγράφησαν 31 συμβόλαια ανταλλαγών, εκ των οποίων τα τελευταία 6 συστάθηκαν την περίοδο μετά την 16η Σεπτεμβρίου 2007.

Από τα παραπάνω και από όσα αναλυτικά αναφέρονται στο σύνολο των Πορισμάτων και του υλικού της Προκαταρκτικής Εξέτασης που διενήργησε η παρούσα Επιτροπή, προκύπτουν ιδιαίτερες σοβαρές ενδείξεις για τη διάπραξη:

- της ηθικής αυτουργίας:

στο αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από τις εγκληματικές δραστηριότητες της κακουρηγηματικής απιστίας και απάτης, που, σύμφωνα με το παρόν Πόρισμα και τη σχετική ποινική δικογραφία, προσπόρισαν αθέμιτο περιουσιακό όφελος στην Ι.Μ.Β., στις εμπλεκόμενες εταιρείες αφανών και εμφανών μετόχων, καθώς και σε κάθε εμπλεκόμενο τρίτο [αρ. 1 και 2 του ν.2331/1995, όπως τροποποιήθηκαν με την παρ. 5 του αρ. 2 και την παρ. 1 του αρ. 3 του ν.3424/2005, σε συνδυασμό με τα αρ. 3 και 4 του ν. 3691/2008].

- σε σχέση με το ως άνω υπό 1 γεγονός της αυτουργίας και σε σχέση με το ως άνω υπό 2 γεγονός της συναυτουργίας:

- στο αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία σε βάρος του Δημοσίου κατά συναυτουργία και κατ' εξακολούθηση και μη των συναυτουργών, πολιτικών προσώπων και μη, που αναφέρονται στο παρόν Πόρισμα και στη σχετική ποινική δικογραφία, το αντικείμενο της οποίας έχει συνολική αξία μεγαλύτερη των 73.000

ευρώ, από την οποία η προξενηθείσα ζημία υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ [άρθρο 390 Π.Κ.].

- στο αδίκημα της απάτης από κοινού και κατ' εξακολούθηση και μη, σε βάρος του Δημοσίου, περί της δήθεν κυριότητας της Ι.Μ.Β. επί της λιμναίας εκτάσεως, ποσοστό της οποίας συνεφωνείτο να ανταλλάγουν με ακίνητα του Δημοσίου, των συναυτουργών, πολιτικών προσώπων και μη, που αναφέρονται στο παρόν Πόρισμα και στη σχετική ποινική δικογραφία, από την οποία η προξενηθείσα ζημία υπερβαίνει το ποσό των 73.000 ευρώ, αλλά και των 150.000 ευρώ, και είναι ιδιαίτερα μεγάλη [αρ. 386 και 242 Π.Κ.].

Γ4. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΟΝΤΟΥ

Με βάση το αποδεικτικό υλικό ως προς τα πραγματικά περιστατικά και γεγονότα που αναφέρονται στα από 1/2008 και 4/2010 Πορίσματα των Εξεταστικών Επιτροπών για τη διερεύνηση του σκανδάλου Βατοπεδίου, καθώς και στο παρόν Πόρισμα της Ειδικής Επιτροπής του αρ. 153 επ του Κανονισμού της Βουλής,

ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ,

στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων και των εξουσιών του ως Υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, προέβη στο σύνολο των αναλυτικά αναφερομένων ενεργειών στις σελ. 195 - 198 του από 8/6/2010 Πορίσματος της Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής «για την ολοκλήρωση της διερεύνησης του συνόλου του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου» και συνοπτικότερα:

1. Με το υπ' αριθμ. πρωτ. 2450/ 17.05.2005 έγγραφό της η Προϊσταμένη της Διεύθυνσης Πολιτικής Γης κυρία Μαντέλη ζητεί από είκοσι (20) και πλέον Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις όπως, εντός δέκα (10) ημερών και προκειμένου να ενημερωθεί άμεσα το Γραφείο του Υφυπουργού, γνωρίσουν κοινόχρηστες και διαθέσιμες εκτάσεις, εντοπίζοντας εκείνες που έχουν οικοπεδική ή τουριστική αξία ή είναι παραθαλάσσιες. Ο κ. Κοντός, δηλαδή, που εμφανιζόταν ως βουλευτής υπερασπιστής των δικαιών των κατοίκων της περιοχής Ξάνθης και Κομοτηνής, διεκδικούσε ακίνητα τουριστικής αξίας ή παραθαλάσσια σε άλλες περιοχές, για να τα ανταλλάξει με νερό και χωράφια. Στις 29.11.2005, πάλι το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, με έγγραφο που υπογράφει η κυρία Μαντέλη, απευθύνεται στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Θεσσαλονίκης, από την οποία ζητεί στοιχεία για οικοπέδα στο Πανόραμα, στο Ωραιόκαστρο, στη Νέα Ραιδεστό και στην Καρδιά, τα «φιλέτα», δηλαδή, της Θεσσαλονίκης. Στις 07.12.2005 απαντά στο Υπουργείο η Νομαρχία, στέλνοντας αδιαμαρτύρητα τα στοιχεία για τα οικόπεδα. Στις 16.12.2005 ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης στέλνει την επιστολή του στο Μαξίμου και σε εννέα (9) Υπουργούς και Υφυπουργούς, διαμαρτυρόμενος για «μεθοδευμένες χαριστικές ανταλλαγές». Στις 21.12.2005 συντάσσονται τα υπ' αριθμ. 2195/2005 και 2196/2005 συμβόλαια ανταλλαγής υπέρ της Μονής Βατοπεδίου, τα οποία και τελικά κατέληξαν στον Όμιλο Πάπιστα, παρά την επιστολή του κ. Ψωμιάδη. Επιπλέον, στις 08.03.2006 το Υπουργείο του εξέδωσε δελτίο τύπου, στο οποίο αναφέρεται ότι ολοκληρώθηκε με επιτυχία η διαδικασία ανταλλαγής γης μετά από συντονισμένους κυβερνητικούς χειρισμούς.

2. Στις 26.07.2006 προσυπογράφει την Κ.Υ.Α. 16651/26.07.2006 για ανταλλαγές με ακίνητα του Δημοσίου, τουριστικά και παραθαλάσσια, άλλων περιοχών, που υποεκτιμήθηκαν, με το νερό και τα χωράφια της λίμνης Βιστωνίδας, που υπερεκτιμήθηκαν. Με την απόφαση αυτή αποδέχεται να γίνουν οι ανταλλαγές με βάση τους αβάσιμους και αστήρικτους ισχυρισμούς της Μονής σε σχέση με τις υποτιθέμενες ιδιοκτησίες της. Οι ισχυρισμοί αυτοί αποτυπώνονται στο υποβληθέν από τη Μονή Βατοπεδίου τοπογραφικό σχεδιάγραμμα, το οποίο συντάχθηκε από τον τοπογράφο της Δημήτριο Βασιλειάδη. Τα συμβόλαια ανταλλαγής συντάχθηκαν με βάση το συγκεκριμένο τοπογραφικό διάγραμμα, στο οποίο εμφανίζεται η -συνολικού εμβαδού 25.000 στρεμμάτων, σημαίνουσα με τα αριθμητικά στοιχεία 1 έως 227- δήθεν ιδιοκτησία της Μονής, σύμφωνα πάντοτε με τους δικούς της αυθαίρετους ισχυρισμούς. Υπό τα αριθμητικά στοιχεία 35, 36, 37, 38, 39 περικλείεται ολόκληρη η βυζαντινή πόλη Αναστασιούπολη, χα-

ρακτηρισμένος αρχαιολογικός χώρος. Μάλιστα σώζεται η οχύρωση της πόλης, πύργοι, τα τείχη και οι πύλες, σε ύψος πέντε μέτρων! Πολύ περισσότερο, ο κ. Κοντός, ως βουλευτής της περιοχής, γνωρίζει τον αρχαιολογικό χώρο, το χαρακτηρισμό του ως αρχαιολογικού και την ιστορική και επιστημονική του σημασία.

Από τα παραπάνω και όσα αναλυτικά αναφέρονται στο σύνολο των πορισμάτων και του υλικού της Προκαταρκτικής Εξέτασης που διενήργησε η παρούσα Επιτροπή, προκύπτουν ιδιαίτερος σοβαρές ενδείξεις για τη διάπραξη:

- της ηθικής αυτουργίας:

στο αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από τις εγκληματικές δραστηριότητες της κακούργηματικής απιστίας και απάτης, που, σύμφωνα με το παρόν Πόρισμα και τη σχετική ποινική δικογραφία, προσπόρισαν αθέμιτο περιουσιακό όφελος στην Ι.Μ.Β., στις εμπλεκόμενες εταιρείες αφανών και εμφανών μετόχων, καθώς και σε κάθε εμπλεκόμενο τρίτο [αρ. 1 και 2 του ν.2331/1995, όπως τροποποιήθηκαν με την παρ. 5 του αρ. 2 και την παρ. 1 του αρ.3 του ν.3424/2005, σε συνδυασμό με τα αρ. 3 και 4 του ν. 3691/2008].

- Και της συναυτουργίας:

- στο αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία σε βάρος του Δημοσίου κατά συναυτουργία και κατ' εξακολούθηση και μη των συναυτουργών πολιτικών προσώπων και μη, που αναφέρονται στο παρόν Πόρισμα και στη σχετική ποινική δικογραφία, το αντικείμενο της οποίας έχει συνολική αξία μεγαλύτερη των 73.000 ευρώ, από την οποία η προξενηθείσα ζημία υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ. [άρθρο 390 Π.Κ.].

- στο αδίκημα της απάτης από κοινού και κατ' εξακολούθηση και μη, σε βάρος του Δημοσίου, περί της δήθεν κυριότητας της Ι.Μ.Β. επί της λιμναίας εκτάσεως, ποσοστό της οποίας συνεφωνείτο να ανταλλάγουν με ακίνητα του Δημοσίου, των συναυτουργών, πολιτικών προσώπων και μη, που αναφέρονται στο παρόν Πόρισμα και στη σχετική ποινική δικογραφία, από την οποία η προξενηθείσα ζημία υπερβαίνει το ποσό των 73.000 ευρώ, αλλά και των 150.000 ευρώ, και είναι ιδιαίτερα μεγάλη [άρθρα 386 και 242 Π.Κ.].

Γ5. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗ

Με βάση το αποδεικτικό υλικό ως προς τα πραγματικά περιστατικά και γεγονότα που αναφέρονται στα από 1/2008 και 4/2010 Πορίσματα των Εξεταστικών Επιτροπών για τη διερεύνηση του σκανδάλου Βατοπεδίου, καθώς και στο παρόν Πόρισμα της Ειδικής Επιτροπής του αρ. 153 επί του Κανονισμού της Βουλής,

ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ

στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων και των εξουσιών του ως Υπουργού Πολιτισμού, προέβη στο σύνολο των αναλυτικά αναφερομένων ενεργειών στη σελ. 198 του από 8/6/2010 Πορίσματος της Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής «για την ολοκλήρωση της διερεύνησης του συνόλου του σκανδάλου της Μονής Βατοπεδίου» και συνοπτικότερα:

Παρέλειψε να κινήσει τη διαδικασία ακύρωσης του συμβολαίου μεταβίβασης αρχαιολογικού χώρου στην Ουρανούπολη, κατά παράβαση των άρθρων 2 και 7, παρ. 1 του ν. 3028/2002, σε συνδυασμό με την Υ.Α. 5980/16-10-1965, αν και είχε ιδιαίτερη νομική υποχρέωση ως Υπουργός Πολιτισμού κατ' αρθ. 15 Π.Κ., σε συνδυασμό με τις προμνησθείσες διατάξεις του ανωτέρω νόμου. Και παρέλειψε να πράξει την παραπάνω νόμιμη οφειλόμενη ενέργεια, ΠΑΡΑ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ της έγκαιρης κοινοποίησης στο Υπουργείο Πολιτισμού του υπ' αριθμ. 4833/10-7-2007 εγγράφου του Προϊσταμένου της 10ης Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων Γ. Ταβλάκη, το οποίο ενημέρωνε ρητώς ότι «δεν είναι δυνατή η μεταβίβαση της κυριότητας του εν λόγω αρχαιολογικού χώρου από το Δημόσιο, χωρίς γνωμάτευση [της συντάξασας το έγγραφο Υπηρεσίας], σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3028/2002...».

Η υποχρέωση παροχής γνώμης προέκυπτε και από τα έγγραφα με αριθμ. πρωτ. 144959/29.12.1993 και αριθμ. πρωτ. 27486/16.8.2000 του Υπουργείου Γεωργίας-Διεύθυνση Πολιτικής Γης.

Από τα παραπάνω και όσα αναλυτικά αναφέρονται στο σύνολο των πορισμάτων και του υλικού της Προκαταρκτικής Εξέτασης που διενήργησε η παρούσα Επιτροπή, προκύπτουν ιδιαίτερος σοβαρές ενδείξεις για τη διάπραξη:

- του αδικήματος της παράβασης καθήκοντος που είχε ως αποτέλεσμα ζημία εις βάρος του Δημοσίου το αντικείμενο της οποίας έχει συνολική αξία μεγαλύτερη των 73.000 ευρώ, από την οποία η προξενθείσα ζημία υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ [άρθρ. 259 Π.Κ.].

ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΣ:

Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή δεν θεωρεί στο στάδιο αυτό δικονομικών και δεοντολογικών σκόπιμο να εκφέρει κρίση περί της τυχόν παραγραφής μερικών πράξεων συμμετοχής στις διωκόμενες πράξεις απατών και νομιμοποίησης προϊόντων εγκλήματος, δοθέντος ότι το θέμα αυτό αναγκάως θέλει απασχολήσει την μετά την ποινική δίωξη ανάκριση ή και το Δικαστήριο, έργο των οποίων είναι και ο προσδιορισμός του χρόνου δράσεως εκάστου των κατηγορουμένων – συμμετόχων και η ακριβής μορφή συμμετοχής αυτών στα εγκλήματα των κακούρηγματικών απατών και της νομιμοποίησης εγκληματικών εσόδων, και η περαιτέρω τυχόν διαπίστωση λόγου εξαλείψεως του αξιοποίνου για ορισμένους εξ αυτών.

ΜΕΡΟΣ Δ' ΓΝΩΜΕΣ ΜΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ (Ν.Δ.) ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ-ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΔΕΝΔΙΑ ΕΥΡΙΠΙΔΗ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗ**

Οι Βουλευτές, κυρία Ελισσάβετ Βόζεμπεργκ, κ. Νικόλαος – Γεώργιος Δένδιας και κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης, κατά τη συνεδρίαση της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής στις 31 Αυγούστου 2010 απεχώρησαν, υποβάλλοντας δήλωση, η οποία έχει ως ακολούθως:

«Στην υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου, το Π.Α.Σ.Ο.Κ. προχώρησε ως γνωστόν στην σύσταση μίας τελείως άσκοπης δεύτερης Εξεταστικής Επιτροπής, η οποία δεν αποκάλυψε τίποτα διαφορετικό από όσα μέχρι τότε γνωρίζαμε. Ότι το Π.Α.Σ.Ο.Κ., δηλαδή, παρέδωσε την λίμνη στην Μονή και η Ν.Δ. προσπάθησε να την πάρει πίσω με την νόμιμη μέθοδο των ανταλλαγών. Συμμετείχαμε και πάλι στην Επιτροπή αυτή για να αποδείξουμε ότι δεν υπάρχει κάτι μεμπτό για να αποκρύψουμε.

Καμία, όμως, ποινική ευθύνη Υπουργού της Ν.Δ. για δεύτερη φορά δεν διαπιστώθηκε.

Το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ωστόσο, στην μικροπολιτική προσπάθειά του να συντηρήσει ένα σκάνδαλο - παρωδία, χωρίς ίχνος ροής πολιτικού χρήματος, προχώρησε στη σύσταση προκαταρκτικής επιτροπής, με προφανή σκοπό να παραπέμψει Υπουργούς της Ν.Δ. στο Ειδικό Δικαστήριο και μάλιστα χωρίς να έχει διαπιστωθεί η οποιαδήποτε ζημία του Δημοσίου.

Από αυτήν, λοιπόν, την Επιτροπή, μία Επιτροπή προκατασκευασμένων και προελημμένων αποφάσεων, **αποχωρούμε άμεσα**, αφού η περαιτέρω παρουσία μας θα εξυπηρετούσε μόνο και μόνο τον σχεδιασμό του Π.Α.Σ.Ο.Κ. για αποπροσανατολισμό του Ελληνικού λαού. Σκοπός του Π.Α.Σ.Ο.Κ. είναι να ξεχνιούνται τα πραγματικά προβλήματα που συσώρευσε η πολιτική που οδήγησε στην αποδοχή του Μνημονίου και αντί άρθρου να προσφέρονται θεάματα κανιβαλισμού Υπουργών της Ν.Δ.

Άλλωστε, σήμερα καταθέσαμε στην Επιτροπή τα κάτωθι προτάγματα που δεν έχουν γίνει αποδεκτά:

1) Η συνέχιση των εργασιών της Προκαταρκτικής Επιτροπής καθίσταται άνευ αντικειμένου, εφόσον δεν υπάρχει πορισματική έκθεση από την Οικονομική Επιθεώρηση Αθηνών ή άλλον αρμόδιο φορέα για την αποτίμηση της ζημίας του Ελληνικού Δημο-

σίου. Ενόψει της εν λόγω ελλείψεως, η εξέταση μαρτύρων για οιοδήποτε άλλο ζήτημα καθίσταται άνευ σημασίας και εκφεύγει του σκοπού που υπηρετεί η Προκαταρκτική Επιτροπή.

2) Το σύστημα των αντικειμενικών αξιών, το οποίο σύμφωνα με τις διαβεβαιώσεις του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομικών κ. Γεωργακόπουλου είναι και το μόνο που λαμβάνει υπόψη του το Υπουργείο, δεν επαρκεί για την αποτίμηση της ζημίας του Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα με τα διεθνώς ισχύοντα και επιστημονικά παραδεκτά.

3) Η εμπορική αξία των ακινήτων που αντηλλάγησαν δεν δύναται σύμφωνα με τα μέχρι σήμερα δεδομένα να αποτιμηθεί και ως εκ τούτου καθίσταται ανέφικτος και αυθαίρετος ο προσδιορισμός τυχόν υπερεκτιμήσεων ή υποεκτιμήσεων, σε σχέση με την αντικειμενική και κατασκευαστική τους αξία. Κατ' ακολουθία, καθίσταται αδύνατη η διερεύνηση ύπαρξης ποινικών ευθυνών και η στοιχειοθέτηση κατηγορίας.

4) Ο φορολογικός έλεγχος της Ιεράς Μονής καρκινοβατεί. Από τις 12-4-2010 συνεστήθησαν 14 συνεργεία ελέγχου και μέχρι και σήμερα ουδεμία εξέλιξη έχει σημειωθεί. Γιατί άραγε;

5) Ο διαχειριστικός έλεγχος της Ιεράς Μονής μέχρι και τα τέλη Ιουλίου 2010 δεν είχε καν υπογραφεί από τον Υπουργό Οικονομικών!

6) Η πορεία ελέγχου των εξωχώριων εταιριών δεν παρουσίασε καμία πρόοδο, με αποκλειστική ευθύνη των κυβερνήσεων.

7) Η Κυβέρνηση οφείλει εξηγήσεις στον ελληνικό λαό:

α) Γιατί δεν διερεύνησε τις υπεράκτιες εταιρίες;

β) Γιατί δεν αποκαλύπτει τον δρόμο του χρήματος; Τι φοβάται; Φτάνει πια ο εμπαιγμός»

ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (Κ.Κ.Ε.) ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΚΥΛΛΑΚΟΥ

Πορισματικές θέσεις του βουλευτή του Κ.Κ.Ε. Αντώνη Σκυλλάκου Μέλους της Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης για την υπόθεση του Βατοπεδίου.

Το Κ.Κ.Ε. από την αρχή είχε ταχθεί υπέρ της ανάγκης διερεύνησης της υπόθεσης Βατοπεδίου για την απόδοση των πολιτικών και των ενδεχόμενων ποινικών ευθυνών. Για αυτό και είχε υποστηρίξει τόσο τη συγκρότηση Εξεταστικής Επιτροπής όσο και τη συγκρότηση Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης.

Το Κ.Κ.Ε. άλλωστε έχει συμβάλει με συνεχείς παρεμβάσεις μέσα στη Βουλή και με ερωτήσεις των βουλευτών του στην αποκάλυψη αυτού του σκανδάλου από το 1999. Αρχικά για την έκδοση Π.Δ. για την οριστικοποίηση και διεύρυνση προστασίας του Εθνικού Πάρκου Αν. Μακεδονίας – Θράκης, όπου ανήκει και η περιοχή, σύμφωνα με τη συνθήκη ΡΑΜΣΑΡ και στη συνέχεια με συνεχείς ερωτήσεις το 2003 και μετά, τόσο για την αναγνώριση της κυριότητας όσο και για τις ανταλλαγές.

Από το αποδεικτικό υλικό που συγκεντρώθηκε στις Εξεταστικές Επιτροπές αποδείχθηκαν οι σημαντικές πολιτικές ευθύνες των κυβερνήσεων του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και της Ν.Δ. για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου.

Πιο συγκεκριμένα και πολύ συνοπτικά:

1. Έχουμε αναφερθεί στις πολιτικές ευθύνες των κυβερνήσεων του Π.Α.Σ.Ο.Κ., γιατί επί των ημερών του με τις αποφάσεις των τότε Υφυπουργών Γεωργίου Δρυ και Απόστολου Φωτιάδη αναγνωρίστηκε η Μονή ως ιδιοκτήτρια της Λίμνης Βιστωνίδας τριών νησίδων και 25.000 στρεμμάτων παραλίμνιων εκτάσεων και παραδόθηκαν στη Μονή.

2. Στην συνέχεια, επί Ν.Δ. αξιοποιήθηκαν αυτές οι αποφάσεις και με ευθύνη του Υφυπουργού Οικονομικών Πέτρου Δούκα αφενός μεν δεν αναιρέθηκαν οι πιο πάνω αποφάσεις των Υφυπουργών του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και αφετέρου ματαιώθηκε η δίκη σε δικαστήριο, που, όπως αποδείχθηκε, δίκαια τον Δημόσιο. Στη συνέχεια με ευθύνη του Υφυπουργού Οικονομικών Πέτρου Δούκα, του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης Ευάγγελου Μπα-

σιάκου και του Υφυπουργού Αλέξανδρου Κοντού, αποφασίστηκε και υλοποιήθηκε, με συντονισμό των αρμοδίων υπηρεσιών, η ανταλλαγή της «ιδιοκτησίας» της Μονής με άλλα ακίνητα του Δημοσίου. Με τις πράξεις αυτές ουσιαστικά γράφονταν η τελευταία πράξη της παραχώρησης της κυριότητας των πιο πάνω εκτάσεων στη Μονή σε βάρος του Δημοσίου, αφού η ανταλλαγή προϋπέθετε την αναγνώριση της κυριότητας στη Μονή. Κατά αυτόν τον τρόπο εκείνο που ξεκίνησε επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. ολοκληρώθηκε επί Ν.Δ.

3. Ακόμη και αν δεχθούμε ότι η ανταλλαγή της Λίμνης και των ακινήτων έγινε στην αξία τους, (χωρίς υπερτιμολογήσεις και υποτιμολογήσεις εκατέρωθεν θέμα, που είναι προς παραπέρα διερεύνηση) πάλι παραμένει στο ακέραιο η βλάβη του Δημοσίου. Η βλάβη του δημοσίου συνίσταται στο εξής: **Αφενός** στο ότι αναγνωρίστηκε ως ιδιοκτήτρια της Λίμνης, των τριών νησίδων και των παραλίμνιων εκτάσεων η Μονή με τον τρόπο που πιο πάνω αναφέρεται και **αφετέρου** στο ότι το δημόσιο για να ανακτήσει την κυριότητα της λίμνης και των παραλίμνιων εκτάσεων, που είχαν δοθεί στη Μονή παράνομα έδωσε ίσης ή και μεγαλύτερης αξίας ακίνητα σαν αντάλλαγμα.

4. Για τους λόγους αυτούς το Κ.Κ.Ε. είχε ταχθεί υπέρ της συγκρότησης Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης για τη διερεύνηση ενδεχόμενων ποινικών ευθυνών των πρώην Υφυπουργών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γεωργίου Δρύ και Απόστολου Φωτιάδη, καθώς και των πρώην Υπουργών της Ν.Δ. Πέτρου Δούκα, Ευάγγελου Μπασιάκου, Αλέξανδρου Κοντού, Θεόδωρου Ρουσόπουλου και Γεωργίου Βουλγαράκη.

5. Και τα δύο κόμματα και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Ν.Δ. ακολούθησαν τακτική συγκάλυψης των δικών τους ευθυνών.

6. Το μεν ΠΑ.ΣΟ.Κ., ουσιαστικά, ποτέ δεν ανέλαβε τις δικές του πολιτικές ευθύνες και αρνήθηκε την πρόταση για διερεύνηση ενδεχόμενων ποινικών ευθυνών των πρώην Υφυπουργών του Γεωργίου Δρυ και Απόστολου Φωτιάδη, όταν με αποφάσεις τους αναγνωρίστηκε η Μονή ιδιοκτήτρια της λίμνης Βιστωνίδας, των τριών νησίδων και των 25.000 περίπου στρεμμάτων παραλίμνιων εκτάσεων.

7. Η δε Ν.Δ. απέρριψε και δεν αποδέχθηκε την πρόταση για τη συγκρότηση Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης για τη διερεύνηση ενδεχόμενων ποινικών ευθυνών των πρώην Υπουργών.

8. Οι πολιτικές ευθύνες των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Ν.Δ. δεν αφορούν μόνον την αναγνώριση της ιδιοκτησίας της Μονής. Αφορούν και τη στάση τους μετά την αποκάλυψη του σκανδάλου. Η τακτική που ακολούθησαν οι κυβερνήσεις και των δύο κομμάτων δεν διασφαλίζουν τη δικαίωση του Δημοσίου. Και οι δύο ουσιαστικά αφήνουν στη Δικαιοσύνη να κρίνει το ζήτημα, ποιος είναι ιδιοκτήτης της λίμνης Βιστωνίδας και των παραλίμνιων εκτάσεων. Υπάρχει ο κίνδυνος να χαθεί η υπόθεση είτε στα Ελληνικά είτε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και, μάλιστα, αφού θα έχουν περάσει πολλά χρόνια δικαστικής «διαμάχης».

Ο κίνδυνος παραμένει όσο θα παραμένει άθικτο το θεσμικό πλαίσιο με τα αυτοκρατορικά χρυσόβουλα, τα σουλτανικά φερμάνια, τα πατριαρχικά συγγίλια και άλλα παρόμοια.

Το ζήτημα είναι πολιτικό και όχι νομικό. Πολιτική λύση πρέπει να δοθεί με νομοθετική ρύθμιση και όλες τις αναγκαίες αποφάσεις για τη διασφάλιση των συμφερόντων του δημοσίου στην υπόθεση Βατοπεδίου.

Κατά τον ίδιο τρόπο πρέπει να επιλυθεί και η απαράδεκτη εκκρεμότητα με τα αυτοκρατορικά χρυσόβουλα, τα σουλτανικά φερμάνια και τα πατριαρχικά συγγίλια.

9. Από το αποδεικτικό υλικό που συγκεντρώθηκε, τις εξετάσεις των μαρτύρων και τα έγγραφα θεωρούμε ότι υπάρχουν ενδείξεις για την τέλεση του αδικήματος της απιστίας και επομένως πρέπει να ασκηθεί ποινική δίωξη κατά των πρώην Υπουργών 1. Πέτρου Δούκα. 2 Ευάγγελου Μπασιάκου και 3. Αλέξανδρου Κοντού. Σχετικά με τους Θεόδωρο Ρουσόπουλο και Γεώργιο Βουλγαράκη επιφυλασσόμαστε να τοποθετηθούμε κατά τη συζήτηση στην Ολομέλεια της Βουλής.

10. Για μια ακόμη φορά επαναλαμβάνουμε την ανάγκη αλλαγής του νόμου περί ευθύνης υπουργών, ώστε να αρθούν όλα τα εμπόδια για την απόδοση ευθυνών όταν αυτές υπάρχουν χωρίς τους γνωστούς περιορισμούς και εξαιρέσεις. Υπενθυμίζουμε τις

προτάσεις του Κ.Κ.Ε..

- Πρέπει να καθιερωθεί η κοινή παραγραφή, όπως ισχύει για όλους τους πολίτες και να απαλειφθεί το ασφυκτικό όριο για την άσκηση ποινικής δίωξης που ορίζεται «μέχρι το τέλος της δεύτερης συνόδου της επόμενης βουλευτικής περιόδου από τη διάπραξη του αδικήματος».

- Χωρίς την αλλαγή αυτής της διάταξης ακόμη και καθιέρωση της κοινής παραγραφής καθίσταται «δωρο – άδωρο» γιατί το πιο πάνω ασφυκτικό όριο της αποσβεστικής προθεσμίας που ορίζεται ως η «δύτερη σύνοδος της επόμενης βουλευτικής περιόδου» οδηγεί στην ντε φάκτο παραγραφή.

- Η λήψη απόφασης για τη διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης και άσκηση της ποινικής δίωξης, δεν πρέπει να εξαρτάται από τη θέληση της εκάστοτε κυβερνητικής πλειοψηφίας, όπως γίνεται σήμερα, αφού για τη λήψη απόφασης απαιτείται η απόλυτη πλειοψηφία των 151 τουλάχιστον βουλευτών. Αυτό σημαίνει ότι χωρίς τη θέληση της κυβερνητικής πλειοψηφίας ούτε προκαταρκτική εξέταση γίνεται, ούτε και άσκηση ποινικής δίωξης.

- Το Κ.Κ.Ε. επαναλαμβάνει τη θέση του ότι χρειάζεται να δρομολογηθούν αλλαγές, ώστε η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης να καθίσταται υποχρεωτική εφόσον συγκεντρώσει κατά την σχετική ψηφοφορία ένα περιορισμένο αριθμό βουλευτών, π.χ. 100, ακόμα και αν η πλειοψηφία είναι αντίθετη.

- Το επιχείρημα ότι δήθεν έτσι ανατρέπεται η αρχή της πλειοψηφίας δεν ευσταθεί, γιατί ο περιορισμένος αριθμός των βουλευτών επιβάλλει τη διενέργεια της έρευνας και δεν αποφασίζει την άσκηση της ποινικής δίωξης.

- Η διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης να γίνεται όχι από τη Βουλή από δικαστικό συμβούλιο και αυτό να αποφασίζει αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις.

**Οκτώβρης 2010
ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ**

**ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ
ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ (ΛΑ.Ο.Σ.)
ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΛΕΥΡΗ

**ΠΟΡΙΣΜΑΤΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ
Του Βουλευτού του ΛΑ.Ο.Σ Αθανασίου Πλεύρη**

A. ΓΕΝΙΚΑ

Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης αναφορικά με την τυχόν ευθύνη πέντε πρώην υπουργών της κυβερνήσεως της Ν.Δ. ολοκληρώνοντας τις εργασίες της καλείται να προτείνει στην Ολομέλεια δυνάμει των άρθρων **86 Σ** και του **N.3126/03** δια στοιχειοθετημένου πορίσματος την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης στους πέντε υπουργούς. Η ξένη για τη Βουλή αυτή αρμοδιότητα, που υποχρεώνει βουλευτές να μετατρέπονται σε εισαγγελείς και ανακριτικά όργανα, άσχετα εάν διαφωνούμε πλήρως με τις προβληματικές αυτές διατάξεις, μας υποχρεώνει τους συμμετέχοντες στην Επιτροπή βουλευτές και τους συναδέλφους που θα ψηφίσουν την πρόταση να αποβάλουμε κάθε πολιτική ή άλλη επιρροή και να αποφασίσουμε με στυγνή νομική εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού.

Οι αυτονόητες αυτές διατυπώσεις γίνονται, διότι μέρος της πλειοψηφίας διαφαίνεται ότι έχει αποφανθεί για την άσκηση ποινικής δίωξης πριν ακόμη ξεκινήσει τις εργασίες της η Επιτροπή. Δηλώνεις, π.χ. «ότι αφού η ανακρίτρια επέβαλε υψηλή εγγύηση στον κ. Αγγέλου σημαίνει ότι η δικαιοσύνη έχει αποφανθεί για την ενοχή» που έγιναν ατυχέστατα από μέλη της προκαταρκτικής επιτροπής καταδεικνύουν πλήρη άγνοια του νομικού μας πολιτισμού και παραβιάζουν το **τεκμήριο αθωότητας των κατηγορουμένων (in dubio pro reo)**. Στις παρούσες πορισματικές θέσεις αποφεύγοντας χαρακτηρισμούς και πολιτικά φορτισμένες λέξεις θα επιδιώξουμε τη στυγνή νομική θεμελίωση των προτάσεών μας, βάσει του άρθρου 86 Σ, του Π.Κ. του Κ.Π.Δ. και του Ν. 3126/03.

Β. ΚΡΙΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Μέρος και μάλιστα αναπόσπαστο του παρόντος πορίσματος αποτελεί το σύνολο των κειμένων των πορισματικών μας θέσεων της πρώτης (15.12.08) και δεύτερης (08.06.10) εξεταστικής επιτροπής, τις οποίες επικαλούμαστε και προκειμένου να αποφευχθούν άστοχες επαναλήψεις δεν επαναλαμβάνουμε, αλλά απλώς τις προτείνουμε ως σχετικά.

Από την προκαταρκτική επιτροπή δεν προέκυψαν κάποια ιδιαίτερα κρίσιμα στοιχεία, καθώς το σημαντικότερο μέρος των κρίσιμων μαρτύρων επέλεξε, ασκώντας τα δικαιώματά του, την κατάθεση εγγράφων εξηγήσεων, με αποτέλεσμα να απουσιάζει η δυνατότητα της εξετάσεως. Η απουσία, μάλιστα, των εκπροσώπων της Ν.Δ. από την επιτροπή εκ των πραγμάτων, υποβάθμισε το εύρος των εργασιών.

Η Επιτροπή μας αναλώθηκε σε όλο της το πρώτο μέρος σε μια εντελώς άσχετη με την εξεταζόμενη υπόθεση διάσταση, δηλαδή την αγορά μετοχών από την IMMB προϊόντων της MIG, μετά από δανειοδότησή της από την MARFIN. Η συγκεκριμένη υπόθεση, παντελώς άσχετη με την κυριότητα της λίμνης και τις ανταλλαγές καταδεικνύει το πώς ο πολιτικός κόσμος παρασύρεται από την τάση που δίνουν τα Μ.Μ.Ε.. Ευτυχώς στη δεύτερη φάση (μετά τον Αύγουστο) ασχοληθήκαμε και με την υπόθεση.

Η πλειοψηφία της Επιτροπής, που απαρτίζεται από τους κυβερνητικούς βουλευτές υπέπεσε στις ακόλουθες πλημμέλειες, οι οποίες καταλογίζονται από τον γράφοντα σε κεντρική κυβερνητική απόφαση:

Πρώτον: Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. διατυμπανίζει εδώ και δύο έτη ότι πρόκειται για το μεγαλύτερο σκάνδαλο της μεταπολίτευσης. Στο πόρισμα το αναφέρει ζημία του δημοσίου άνω του 1.000.000.000 ευρώ, ενώ δηλώσεις των μελών ξεκινούν από ζημία 110.000.000 ευρώ έως δεκάδων δισεκατομμυρίων ευρώ. Μέχρι σήμερα ωστόσο η κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αρνείται να κάνει πραγματογνωμοσύνη, καθώς το υπουργείο, εάν είναι δυνατόν, δήλωσε αδυναμία, η δε προκαταρκτική επιτροπή κυριολεκτικά μας ενέπαιζε, καθώς εδώ και οκτώ μήνες έχουμε θέσει, ήδη από την εξεταστική επιτροπή, αίτημα διεξαγωγής της. Οι βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τότε είπαν ότι θα εξετάσουν το αίτημα στην προκαταρκτική. Τον Ιούλιο στην προκαταρκτική θέσαμε εκ νέου αίτημα και, μάλιστα, εγγράφως. Ο τότε πρόεδρος και σημερινός υπουργός κ. Όθωνας μας ανέφερε ότι αναζητά ξένο οίκο και μετά από δύο μήνες ο νυν πρόεδρος κ. Τσιρώνης μας δήλωσε ότι θα γίνει πραγματογνωμοσύνη από τον κατάλογο και θα έχουμε αποτέλεσμα σε περίπου ένα έτος!!! Τελικώς, κατόπιν πιέσεως παραγγέλθηκε πραγματογνωμοσύνη από οκτώ ξένους οίκους και ολοκληρώνουμε τις εργασίες μας χωρίς να έχουμε τις εκτιμήσεις. Σημειωτέον ο δικηγόρος του δημοσίου κ. Χειμώνας που κέρδισε τη δίκη του δημοσίου και ο επιθεωρητής κ. Ρακιτζής, την έκθεση του οποίου επικαλείται το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τη στοιχειοθέτηση της ζημίας του δημοσίου, δήλωσαν ευθαρσώς στην Επιτροπή ότι πρέπει να γίνει πραγματογνωμοσύνη.

Δεύτερον: Οι βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κατά παράβαση των άρθρων 209 επ και δη του άρθρου 223 Κ.Π.Δ., ενώ απεδέχθησαν την πρότασή μας για κλήση του πρώην Πρωθυπουργού κ. Καραμανλή επέτρεψαν σε αυτόν να προσκομίσει απαντητική επιστολή, πράγμα δικονομικώς απαράδεκτο, με αποτέλεσμα να μην έχουμε λάβει ουσιαστικές απαντήσεις που έχουν να κάνουν με την επιστολή Ψωμιάδη που ενημέρωνε για σκανδαλώδεις ανταλλαγές, το τηλεφώνημα Αγγέλου στον κ. Δούκα και τον κεντρικό σχεδιασμό που παραδέχεται εσχάτως η Ν.Δ.. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προτίμησε να επιλέξει μια παράνομη διαδικασία για να προστατευτεί από τυχόν κλήση του κ. Σημίτη στην επιτροπή της Siemens. Πρόκειται για μια ελιπίστικη προσέγγιση της δικονομίας που παραβιάζει την αρχή της ισότητας του άρθρου 4 Σ, καθώς εισήγαγε την αρχή ότι οι πρώην Πρωθυπουργοί δεν εξετάζονται ως μαρτυρες, καθώς ως ουσιώδη μάρτυρα και ούτε κατά διάνοια ως κατηγορούμενο καλέσαμε τον πρώην Πρωθυπουργό, και απαντούν με επιστολές.

Τρίτον: Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έσπευσε να κλείσει την επιτροπή και ζητά παράδοση πορίσματος έως τις 15.10.10, δηλαδή λίγο πριν τις περιφερειακές εκλογές. Για μια ακόμη φορά στο βωμό του κομμα-

τικού συμφέροντος θυσιάζεται η ουσία της υπόθεσης. Καλούμαστε χωρίς πραγματογνωμοσύνη να αποφασίσουμε για την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης επειδή το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιθυμεί οι εκλογές να γίνουν σε κλίμα σκανδαλογολίας.

Γ. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΝΕΩΤΕΡΟΥ ΥΛΙΚΟΥ – ΘΕΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΖΗΜΙΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Από το νεώτερο υλικό που εξετάσαμε δεν προέκυψαν διαφορετικά στοιχεία, που να μας διαφοροποιούν από τις μέχρι τώρα θέσεις μας. Η κατάθεση της κυρίας Πελέκη, συναρτηματική οπωσδήποτε, επί της ουσίας ουδέν νεώτερο προσέφερε, παρά μόνο επικοινωνιακό και δημοσιογραφικό ενδιαφέρον είχε, η δε επιστολή του πρώην Πρωθυπουργού θύμιζε άρθρο σε περιοδικό χωρίς απαντήσεις σε καίρια θέματα. Απλά η τελευταία παράγραφος της επιστολής που αναφέρεται σε αντικειμενική πολιτική ευθύνη, τη στιγμή που η Ν.Δ. θεωρεί ότι όλα έγιναν καλώς, καταδεικνύει τις δύο πολιτικές που έχει ακολουθήσει η Ν.Δ. στην υπόθεση.

Το άρθρο του κ. Δούκα σε αμερικανικό περιοδικό, το οποίο, ενώ τελείωσε η επιτροπή δεν το λάβαμε μεταφρασμένο, απλώς επιβεβαιώνει τις θέσεις του πρώην υπουργού όπως έχουν αναλυθεί εκτενώς στις προηγούμενες πορισματικές θέσεις. Από τις έρευνες των ελεγκτικών μηχανισμών μάλιστα ουδέν νεώτερο προέκυψε.

Από την αξιολόγηση του υλικού λοιπόν βρίσκμαστε στην ακόλουθη θέση:

1. Η κυριότητα της λίμνης Βιστωνίδας και των παραλίμνιων εκτάσεων με σειρά Υ.Α. των υπουργών του ΠΑΣΟΚ κκ Δρυ – Φωτιάδη παρεδόθησαν στην IMMB, ενώ έπρεπε να ακολουθηθεί δικαστική διαδικασία. Ο υπουργός κ. Δούκας απεδέχθη μετά την επανεξέταση το περιεχόμενο αυτών των Υ.Α. με νεώτερη υπουργική απόφαση και συναίνεσε στην παραίτηση για την έκδοση απόφασης για μέρος των παραλίμνιων. Τελικώς η απόφαση αυτή δικαίωσε κατά το μεγαλύτερο μέρος τις θέσεις του δημοσίου και εξεδόθη με καθυστέρηση 5 ετών. Συνεπώς υπάρχει απόφαση του Πολ. Πρωτ. Ροδόπης υπέρ του ελληνικού δημοσίου και άρα κακώς αναγνωρίστηκε η κυριότητα των παραλίμνιων εκτάσεων στην IMMB. **Ωστόσο προβληματίζει το γεγονός ότι δεν υπάρχει αμετάκλητη, ούτε καν τελεσίδικη απόφαση. Την κυριότητα δεν θα την αποφασίσει η Επιτροπή μας, αλλά τα δικαστήρια. Το δημόσιο ωστόσο επιλέγει να διαρρήξει δικαστικώς όλα τα συμβόλαια και δεν επισπεύδει την εκδίκαση του Εφετείου που, εάν το κερδίσει, πράγμα πιθανό, θα ενισχύσει την επιχειρηματολογία του.**

2. Με Υ.Α. των κκ Μπασιάκου – Κοντού επελέγη η διαδικασία των ανταλλαγών για την επιστροφή της λίμνης στο δημόσιο. Οι ανταλλαγές αυτές δεν έπρεπε να γίνουν, καθώς η υποτιθέμενη κυριότητα της IMMB στη λίμνη βαρύνεται με τους όρους της κοινοχρησίας και άρα δεν υπήρχε ανάγκη επιστροφής της. Η απροθυμία ωστόσο της Ν.Δ. αρχικά και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. της συνέχισαν να κάνουν πραγματογνωμοσύνη δημιουργεί έντονο κενό για το εάν από τις ανταλλαγές υπήρξε ζημία. Όλες οι εκτιμήσεις που έχουν γίνει για τυχόν ζημία είναι αυθαίρετες, πλην του κ. Ρακιντζή, που ωστόσο στοιχειοθετεί την όποια ζημία σε φορολογικά στοιχεία (αντικειμενική αξία) και όχι σε πραγματικά. Επειδή στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν βγαίνουν τα νούμερα επιλέγει να ρισκάρει την τύχη της υπόθεσης, αλλά και την αποκάλυψη της αλήθειας για να στηρίξει τις αυθαίρετες εκτιμήσεις του 1.000.000.000 και πλέον ζημία. Υπάρχει οπωσδήποτε μια προσπάθεια δημιουργίας εδάφους για αλλαγή χρήσεων από τους συμβαλλόμενους στα συμβόλαια, αλλά αυτό δε μπορεί να συνδεθεί με ζημία δημοσίου, παρά με πολεοδομικές παρανομίες.

3. Από το μέχρι στιγμής έλεγχο των λογαριασμών δεν υπάρχει **ροή μαύρου πολιτικού χρήματος**. Κάποιες κινήσεις που προδιαθέτουν σε μαύρο χρήμα αφορούν αγοροπωλησίες ακινήτων των εταιριών Πάπιστα, ασχέτων με τα ανταλλαγέντα, όπως ήδη έχουμε υποστηρίξει στις προηγούμενες πορισματικές θέσεις, και δύσκολα μπορούν να συνδεθούν με τη διερευνώμενη υπόθεση. Μόνο για το Ολυμπιακό Ακίνητο διαφαίνεται ότι υπάρχει υπερτίμημα 9.000.000 ευρώ, το οποίο, όμως είχε δεσμευτεί και άρα δεν έχουμε ροή του. Ωστόσο, μέχρι σήμερα δεν έχουμε πλήρη ει-

κόνα από τους λογαριασμούς στην Κύπρο.

4. Έντονο νομικό θέμα ανακύπτει αναφορικάς με το εάν στοιχειοθετείται ζημία του δημοσίου. Η Μονή είναι Ν.Π.Δ.Δ. και επικαλείται ότι δεν υπάρχει ζημία καθώς το δημόσιο έστω και λανθασμένα ή παράνομα δε μεταβίβασε σε ιδιώτη αλλά στο δημόσιο (για την ακρίβεια το στενό δημόσιο στο ευρύ). Π.χ. στο παρελθόν το δημόσιο μεταβίβαζε εκτάσεις στους Ο.Τ.Α. (π.χ. στρατόπεδα) και ουδέποτε τέθηκε θέμα ζημίας του δημοσίου. Ο νομικός αυτός ισχυρισμός είναι σοβαρός και πρέπει να τύχει κατάλληλης νομικής αντιμετώπισης, διαφορετικά κινδυνεύει η όλη στοιχειοθέτηση της υποθέσεως, αναφορικά με την ποινική της υπόσταση.

Δ. ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΩΝ ΟΠΩΙΩΝ ΕΛΕΓΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

Οι ελεγχόμενοι υπουργοί φέρονται κατά το κατηγορητήριο ότι έχουν τελέσει αδικήματα που τιμωρούνται από τον Π.Κ. και συγκεκριμένα της απιστίας (Π.Κ. 390) της ηθικής αυτοουργίας (Π.Κ. 46 παρ. 1) σε σειρά αδικημάτων υπηρεσιακών παραγόντων και της παράβασης καθήκοντος (Π.Κ. 259). Η σύντομη παράθεση και ανάλυση των διατάξεων κρίνεται αναγκαία για την ποινική αξιολόγηση των πράξεων των υπουργών.

Το άρθρ. 46 παρ. 1 εδ. α Π.Κ. ορίζει επί της ηθικής αυτοουργίας: «Με την ποιή του αυτοουργού τιμωρείται επίσης α) όποιος με πρόθεση προκάλεσε σε άλλον την απόφαση να εκτελέσει την άδικη πράξη που διέπραξε...». Η ηθική αυτοουργία στοιχειοθετείται με πολύ αυστηρά κριτήρια ως αδίκημα, καθώς απαιτεί αφενός πρόκληση με οποιονδήποτε τρόπο δημιουργίας βούλησης στο δέκτη, η οποία μπορεί να γίνει με κάθε μέσο αρκεί το χρησιμοποίησέν μετά να παρήγαγε την απόφαση προς εκτέλεση της πράξης (Α.Π. 679/84, 1414/85) και ιδίως με πειθώ και φορτικότητα (Α.Π. 426/85) και τέλεση της πράξης από το φυσικό αυτοουργό, αφετέρου δόλο του ηθικού αυτοουργού και αιτιώδη σύνδεσμο (Βλ. Μιχ. Μαργαρίτη, Π.Κ., σελ. 142 επ., Σάκκουλας 2003). Η δυσκολία σε αυτό το σημείο έγκειται στο γεγονός ότι η υπογραφή Υ.Α. από τον υπουργό έστω και παράνομη συνιστά αυτοτελές αδίκημα η δε επιμονή του υπουργού στην υλοποίηση της Υ.Α. δεν μπορεί να συνιστά ηθική αυτοουργία, καθώς ο υπάλληλος δεν πείθεται με πειθώ και φορτικότητα να πράξει μια παράνομη πράξη αλλά εκτελεί ως υποχρεούται την υλοποίηση Υ.Α. Επομένως η όποια ποινική ευθύνη του υπουργού έχει να κάνει με την έκδοση της Υ.Α. και όχι την απαίτηση υλοποίησης της.

Το άρθρ. 390 Π.Κ. ορίζει επί της απιστίας «όποιος με γνώση ζημιώνει την περιουσία άλλου, της οποίας βάσει του νόμου ή δικαιοπραξίας έχει την επιμέλεια ή διαχείριση (ολική ή μερική ή μόνο για ορισμένη πράξη) τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών. Εάν η περιουσιακή ζημία υπερβαίνει το ποσό των δεκαπέντε χιλιάδων ευρώ (15.000 ευρώ) ο δόραστης τιμωρείται με κάθειρξη δέκα (10) ετών». Η απιστία προϋποθέτει άτομο που έχει τη διαχείριση, πράξη ή παράλειψη αυτού του ατόμου που επιφέρει ζημία (Α.Π. 1318/91) και δόλο α ή β βαθμού καθώς δεν αρκεί ο ενδεχόμενος. Σημασία έχει εδώ ότι η ύπαρξη της ζημίας είναι απαραίτητη π.χ. πώληση ακινήτου σε αξία κάτω της πραγματικής (Α.Π. 894/86), αλλά κατ' αρχήν δεν υπάρχει ζημία εάν η αντιπαροχή είναι ισάξια (Βλ. Μιχ. Μαργαρίτη, Π.Κ., σελ. 1183 επ., Σάκκουλας 2003). Επίσης προβληματικό είναι εάν η απόφαση του διαχειριστή έχει χαρακτηριστικά αβεβαιότητας, όπως στην περίπτωση δικαστικής διένεξης.

Το άρθρ. 259 Π.Κ. ορίζει για την παράβαση καθήκοντος: «Υπάλληλος που με πρόθεση παραβαίνει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή για να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλον τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών, αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται με άλλη ποινική διάταξη». Τα στοιχεία του εγκλήματος είναι η ιδιότητα του υπαλλήλου, άρα και του υπουργού, η παράβαση καθήκοντων του υπαλλήλου, υπό την έννοια όχι παράβασης απλού υπαλληλικού καθήκοντος, αλλά καθήκοντος της υπηρεσίας, όπως προβλέπεται από το νόμο ή τη διοικητική πράξη (Α.Π. 1062/02, 759/01, 727/00, 200/00, 977/98) και διπλός δόλος του δράστη δηλαδή θέληση παράβασης καθήκοντος και σκοπό ωφέλειας ή βλάβης (Βλ. Μιχ. Μαργαρίτη, Π.Κ., σελ.

683 επ., Σάκκουλας 2003).

Ε. ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΞΑΛΕΙΨΕΩΣ ΤΟΥ ΑΞΙΟΠΟΙΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΗΣ

Η Ολομέλεια της Βουλής, η οποία καλείται να αποφανθεί επί της ασκήσεως ή μη της ποινικής δίωξης υποχρεούται να ελέγξει πρώτα το θέμα της παραγραφής και της εξαλείψεως του αξιοποίνου κατ' άρθρ. 86 παρ. 3 Σ και άρθρ. 3 παρ. 1 και 2 του Ν. 3126/03. Σημειωτέον η παραγραφή αποτελεί κανόνα δημοσίας τάξεως και δεν εναπόκειται στη διακριτική μας ευχέρεια αλλά υποχρεούμαστε να το κρίνουμε σε κάθε στάδιο της διαδικασίας. Η σαφής μάλιστα διατύπωση του άρθρου 86 παρ. 1 Σ που ορίζει: «Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει. Απαγορεύεται η θέσπιση ιδιώνυμων υπουργικών αδικημάτων» σε συνδυασμό με την παρ. 3β του άρθρου 86 Σ που ορίζει ότι «Η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητά της μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος» δεν αφήνει κανένα περιθώριο για διαφορετική ερμηνεία ότι η Βουλή οφείλει να αποφανθεί επί της αποκλειστικής της αυτής αρμοδιότητας.

Χαρακτηριστικά επί του θέματος ο καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου και υπουργός του Π.Α.ΣΟ.Κ. κ. Βενιζέλος αναφέρει: «Ο ουσιαστικού ποινικού δικαίου θεσμός της παραγραφής μνημονεύεται στο άρθρο 86 και υπό την αναθεωρημένη (όπως και υπό την αρχική του) μορφή εμμέσως: στην παράγραφο 5, που προβλέπει διαδικασία ελέγχου της κατηγορίας, όταν για οποιονδήποτε λόγο δεν περατωθεί η διαδικασία που αφορά δίωξη κατά Υπουργού. Μεταξύ των λόγων για τους οποίους δεν περατώνεται η διαδικασία αναφέρεται και η παραγραφή. Με την αναθεώρηση του άρθρου 86 (παρ. 3 υποπαρ. 2) ρυθμίζεται ρητά το ζήτημα του επίκαιρου χρόνου μέσα στον οποίο η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητα, μπορεί, δηλαδή, να ασκήσει δίωξη κατά προσώπου που είναι ή διετέλεσε μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός. Η Βουλή μπορεί, λοιπόν, να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητά της μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου, που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος. Ο επίκαιρος αυτός χρόνος, μετά την πάροδο του οποίου παύει η κατά χρόνον αρμοδιότητα της Βουλής, υπολογίζεται – και ορθώς – «πολιτικά», γιατί αφορά το διάστημα κατά το οποίο η Βουλή μπορεί να συνεδριάσει και να λάβει τις σχετικές αποφάσεις. Πρόκειται συνεπώς για αποσβεστική προθεσμία, η άπρακτη πάροδος της οποίας στερεί τη Βουλή από τη σχετική αρμοδιότητά της. Είναι, επίσης, προφανές ότι αν η Βουλή διαλυθεί πριν από την ολοκλήρωση της δεύτερης τακτικής της συνόδου, λήγει a fortiori η κατά χρόνον αρμοδιότητα της Βουλής, καθώς αρχίζει, με την εκλογή της νέας Βουλής, νέα βουλευτική περίοδος. Η κατά το άρθρο 86 παρ. 1 αρμοδιότητα της Βουλής είναι αποκλειστική («μόνο η Βουλή»). Αυτό διασφαλίζεται με τη ρητή απαγόρευση που απευθύνει το Σύνταγμα σε όλα τα άλλα όργανα του κράτους να εισέλθουν, άμεσα ή έμμεσα, στο πεδίο αυτής της κοινοβουλευτικής αρμοδιότητας» (Ευάγγ. Βενιζέλος, Μαθήματα Συνταγματικού Δικαίου, σελ. 565 επ., Σάκκουλας Αθήνα – Κομοτηνή 2008. Παρόμοιες θέσεις υποστηρίζουν και άλλοι συνταγματολόγοι π.χ. Ανδρ. Λοβέρδος, ποινική ευθύνη των μελών της Κυβέρνησης και των Υφυπουργών στο Κοινοβουλευτικό Πολίτευμα, Σάκκουλας Αθήνα 1995, Δ. Τσάτσου, Συνταγματικό Δίκαιο Β 1992, ενώ την αυτή θέση εξέφρασαν με δημόσιες δηλώσεις του και οι καθηγητές κ.κ. Μ. Σταθόπουλος και Η. Αναγνωστόπουλος).

Στο άρθρο 86§3 Σ. ορίζεται λοιπόν ότι «Η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητά της μέχρι το πέρας της τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος» και στο αντίστοιχο άρθρο 3§2 του οργανικού (και εκτελεστικού) του άρθρου 86 Σ., Ν. 3126/2003 ότι «Το αξιόποινο των πράξεων των Υπουργών, που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, εξαλείφεται με το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση της αξιόποινης πράξης, εάν ως τότε η

Βουλή δεν έχει αποφασίσει να ασκήσει την ποινική δίωξη κατά του Υπουργού, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο νόμο αυτόν».

Από τον συνδυασμό των άνω νεότερων διατάξεων (τόσο σε σχέση δηλαδή με τη συνταγματική διάταξη που ίσχυε πριν την αναθεώρηση του Σ. 1975/1986 το έτος 2001, όσο ακόμη και με το Ν.Δ. 802/1971 που καταργήθηκε από το Ν 2509/1997, ο οποίος αντικαταστάθηκε με το νέο οργανικό νόμο 3126/2003) προκύπτει με σαφήνεια, ότι ο νομοθέτης (Συνταγματικός και «κοινός») θεσπίζει μία «ειδική» «αποσβεστική προθεσμία», μετά την οποία παύει το δικαίωμα της Βουλής να ασκεί ποινική δίωξη κατά των Υπουργών (Βλ. Ν. Καλογήρου – Π. Γαλετσέλλης, Πολιτική και Ποινική Ευθύνη μελών της κυβέρνησης, σελ. 43 επ., Νομική Βιβλιοθήκη). Έτσι υποστηρίζεται ορθώς ότι και νομοθετικά μπαίνει ένα τέλος στις αντίθετες απόψεις, έγκυρων νομικών (κυρίως πανεπιστημιακών), που διατύπωναν έντονους προβληματισμούς, όταν ίσχυε ακόμη το Ν.Δ. 802/1971, για το ζήτημα, εάν δηλαδή και κατά πόσον η ερμηνεία των σχετικών για την παραγραφή, διατάξεων του προαναφερόμενου νομοθετήματος, μπορούσε να οδηγηθεί στην αντισυνταγματική συνάμα δε και contra legem παραδοχή, ότι εισαγόταν και άλλος λόγος εξάλειψης του αξιόποινου (ειδικά για τους Υπουργούς), που αποκλήθηκε και τότε ως αποσβεστική προθεσμία, συντομότερη μάλιστα, του δικαιώματος της Βουλής να ασκεί ποινική δίωξη για αξιόποινες πράξεις Υπουργών. Για την αποσβεστική αυτή προθεσμία του άρθρου 86 παρ. 3 Σ σε συνδυασμό με άρθρο 3 παρ. 2 του ν. 3126/03 υποστήριξε ο νυν Πρόεδρος της Βουλής (τότε Υπουργός) Φ. Πετσάλλης ότι πρόκειται για μία ρύθμιση, περίπου αντίστοιχη με εκείνης, της τρίμηνης προθεσμίας, για την υποβολή έγκλησης (κατά το άρθρο 117§1 Π.Κ.), κατά τη συζήτηση για τη ψήφιση του Ν 3126/2003 (βλ. σε Πρακτικά Της Ολομέλειας της Βουλής στη συνεδρίαση ΟΕ της 18/02/2003 σελ. 2933).

Από τα ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι πράξεις υπουργών στα πλαίσια των καθηκόντων τους που έλαβαν χώρα πριν τις εκλογές του 2007 μπορούσαν να τύχουν ποινικής διερεύνησης μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου που προέκυψε από τις εκλογές του 2007 και άρα μέχρι το Μάιο του 2009 ότε αιφνιδώς ο τότε Πρωθυπουργός έληξε τις εργασίες των εργασιών της δεύτερης Τακτικής Συνόδου, λόγω ευρωεκλογών. Σημειωτέον το σύνολο τότε της αντιπολίτευσης μίλησε για ενέργεια του Πρωθυπουργού προκειμένου να παραγραφούν τα αδικήματα. Επομένως είναι υποκριτικό, εάν όχι νομικώς επιλήψιμο, ενώ έχουμε διαπιστώσει την εξάλειψη του αξιόποινου να προσπαθούμε να μηχανευτούμε νομικές αλχημείες προκειμένου να φθάσουμε την υπόθεση στο δικαστικό συμβούλιο, ώστε να μην αναλάβουμε το βάρος των πράξεών μας ως νομοθετικό σώμα.

Η αποσβεστική αυτή προθεσμία που προκλητικά απαλλάσσει υπουργούς πρέπει να αλλάξει, αλλά όσο θα ισχύει δεν δικαιούμε να την εξετάσουμε και να αποφανθούμε, αλλά και ηθικά δεν δικαιούμαστε τη λανθασμένη αυτή νομοθετική μας ρύθμιση και τις συνέπειές της να μην τις χρεωθούμε ως Σώμα και να τις επιρρίψουμε στο δικαστικό συμβούλιο. Ο Νόμος είναι κακός αλλά δεν παύει να είναι νόμος.

Σύμφωνα λοιπόν με τα ανωτέρω και επειδή άπασες οι υπουργικές αποφάσεις υπεγράφησαν πριν το 2007, συμπεριλαμβανομένων και αυτών των Δρυ – Φωτιάδη, που προκλητικά απάλλαξε το Π.Α.Σ.Ο.Κ., εμπίπτουν στις διατάξεις των άρθρων 86 παρ. 3 Σ και 3 παρ. 2 του Ν. 3126/03 και το τυχόν αξιόποινό τους έχει εξαλειφθεί. Τυχόν προσπάθεια να επιχειρήσουμε να συνδέσουμε την αξιόποινη αυτή πράξη με την επέλευση του αποτελέσματος, ήτοι ότι υπεγράφησαν συμβόλαια και μετά τις εκλογές του 2007, ώστε να προσπεράσουμε την εξάλειψη του αξιόποινου, συνιστά δογματικώς λανθασμένη προσέγγιση, που εκφεύγει του γράμματος και του πνεύματος του άρθρ. 86 του Σ. Η αξιόποινη πράξη του Υπουργού συνδέεται με την υπογραφή συγκεκριμένης Υ.Α. στο χρόνο που αυτή έλαβε χώρα. Τυχόν χρήση αυτής της υπουργικής αποφάσεως σε μεταγενέστερο χρόνο δε μπορεί να συνιστά εξακολούθηση του αυτού αδικήματος ή αυτοτελές δια παραλείψεως αδίκημα, διότι τότε ακόμη και εάν γινόταν χρήση παράνομης Υ.Α. που δεν έχει ανακληθεί μετά από δεκαετίες θα στοιχειοθετούσαν ποινική

ευθύνη του υπουργού που την εξέδωσε και δια παραλείψεως για όλους τους επόμενους που δεν την ανακάλεσαν. Μια τέτοια προσέγγιση διευρύνει προκλητικά και επικίνδυνα το αξιόποινο και δεν ήταν στις προθέσεις του νομοθέτη. Άλλωστε κατά το Ποινικό μας Δίκαιο ελέγχεται η πράξη τη στιγμή που γίνεται και όχι τη στιγμή που επέρχεται το αποτέλεσμα.

Ωστόσο θα πρέπει να τονιστεί ότι βάσει του άρθρου 1 παρ. 3 του Ν.3126/03 «οι αξιόποινες πράξεις της παρ. 1, οι οποίες δεν τελέστηκαν κατά την άσκηση των καθηκόντων του υπουργού, δικάζονται από τα αρμόδια δικαστήρια, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, των ειδικών ποινικών νόμων και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας». Αυτό σημαίνει ότι για τις πράξεις των υπουργών, που δεν εμπίπτουν στις αρμοδιότητες του υπουργείου τους, αρμόδια δεν είναι η Ολομέλεια της Βουλής, αλλά η διαδικασία που ορίζεται και για τον κάθε πολίτη.

ΣΤ. ΠΟΙΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥ ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ

1.κ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ως προς τον κ. Ρουσόπουλο, είχαμε εκφράσει τη δυσπιστία μας κατά πόσο τα στοιχεία ήταν αρκετά για την περαιτέρω ποινική διερεύνηση τη στιγμή που τα στοιχεία που τον ενέπλεκαν ήταν περιφερειακά, ικανά για παραπομπή σε προκαταρκτική, αλλά αδύναμα για άσκηση ποινική δίωξης. Συγκεκριμένα για τον κ. Ρουσόπουλο είχαμε επισημάνει στις πορισματικές μας θέσεις στις 08.06.10 ότι: «Στις αρχές Σεπτεμβρίου συναντιούνται οι φορείς αυτή τη φορά με τον τότε Υπουργό κ. Ρουσόπουλο, προκειμένου να ενημερωθεί ο Πρωθυπουργός. Στη συνάντηση αυτή τελικώς δεν παρίστανται, επειδή δεν ενημερώθηκαν οι φορείς που δεν άνηκαν στην κυβερνητική παράταξη!!! Σε αυτήν τη συνάντηση ο κ. Ρουσόπουλος ανακοινώνει στους φορείς ότι είναι αναρμόδιος και τους παραπέμπει στους αρμόδιους υπουργούς, όπως και οι ίδιοι καταθέτουν, παρόλο που ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Ξάνθης, κ. Ξυνίδης, που είχε αποκλειστεί από τη συνάντηση, ρητώς καταθέτει ότι του μετέφεραν οι λοιποί φορείς ότι ο κ. Ρουσόπουλος τους ανέφερε ότι το θέμα έκλεισε και έγινε ύψη για τις ανταλλαγές, πράγμα που δεν επιβεβαιώνουν οι παρόντες στη συνάντηση. Προς αξιολόγηση, όμως, κρίνονται τα ακόλουθα στοιχεία:

α) Μετά από αυτήν τη συνάντηση οι φορείς σταματούν τον αγώνα τους και λίγο αργότερα ξεκινούν οι ανταλλαγές με εκτάσεις εκτός των Νομών τους. Εύλογα, δηλαδή, μπορεί να θεωρηθεί κάποιος ότι έλαβαν τις διαβεβαιώσεις που ήθελαν και λίγο αργότερα έγιναν πράξη (διατήρηση κυριότητας λίμνης από το δημόσιο με ανταλλαγές).

β) Στη συνάντηση αυτή παρίσταται και ο υφυπουργός, κ. Κοντός, που ήταν και αρμόδιος εν μέρει υφυπουργός, οπότε εάν ο κ. Ρουσόπουλος ήθελε να τους παραπέμψει στους αρμοδίους υπουργούς, γιατί δεν κατέδειξε εκείνη τη στιγμή τον κ. Κοντό. Ο κ. Κοντός, μάλιστα ως βουλευτής της αντιπολίτευσης κάνει τεράστιο αγώνα και μιλά για στημένα γνωμοδοτικά επί κυβερνήσεων Π.Α.Σ.Ο.Κ., ενώ ως υφυπουργός της Ν.Δ. λειτουργεί τελείως αμυντικά, δεν ενημερώνει επαρκώς τον Υπουργό του, κ. Τσιτουρίδη για όλη τη διαδικασία και φαίνεται, όπως προκύπτει από το δελτίο τύπου στις 8.3.06, ότι κατόπιν «συντονισμένων κυβερνητικών χειρισμών» δόθηκε λύση στο πρόβλημα. Ποια λύση; Αυτή των ανταλλαγών. Ο κ. Κοντός λειτουργεί δηλαδή όχι ως υφυπουργός κυβερνήσεως, αλλά ως τοπικός βουλευτής που τον ενδιέφερε η απομάκρυνση του προβλήματος από την εκλογική του περιφέρεια και όχι η δίκαιη επίλυση του για όλη την επικράτεια.

γ) Ο κ. Ρουσόπουλος, ενώ βλέπει τους φορείς αρχές Σεπτεμβρίου, δεν ενημερώνει αμέσως τον τότε υπουργό, κ. Τσιτουρίδη, αλλά, επικαλούμενος πολλές υποχρεώσεις, ενημερώνει τον αρμόδιο υπουργό μετά από 1 μήνα, πράγμα που δείχνει ότι δεν αγνόησε την υπόθεση και είχε προσωπικό ενδιαφέρον. Προς εκτίμηση τίθεται και το θέμα ότι μέσα σε εκείνο το μήνα άλλαξε και ο αρμόδιος υπουργός, ο κ. Τσιτουρίδης παραιτήθηκε και ανέλαβε ο κ. Μπασιάκος.

δ) Ο κ. Ρουσόπουλος διατηρούσε πριν από τη συνάντηση, αλλά και μετά, στενή σχέση με τον γιγώμενο Εφραίμ και τον Αρσένιο

και τους επισκέφθηκε στο Άγιο Όρος, αλλά και αυτοί στην οικία του. Συνεπώς, δεν πείθει η αναφορά του τότε Υπουργού ότι για το θέμα της κυριότητας και των ανταλλαγών μίλησαν μόνο μια φορά τηλεφωνικά.

ε) Διαφορετικοί μάρτυρες αναφέρονται σε τηλεφωνήματα των μοναχών προς Αγγέλου ή Ρουσόπουλο, χωρίς, όμως, να μπορούν να μιλήσουν με βεβαιότητα για αυτά τα τηλεφωνήματα.

Όλα τα ανωτέρω στοιχεία μας δημιουργούν μια πεποίθηση ύπαρξης κεντρικού πολιτικού εγκεφάλου που χειρίστηκε το θέμα και των γνωμοδοτήσεων και των ανταλλαγών. Ωστόσο, η απροθυμία των φορέων που παρίστανται στη συνάντηση με τον κ. Ρουσόπουλο να ξεκαθαρίσουν το περιεχόμενο των συναντήσεων δε μας βοηθά να συλλέξουμε αυτά τα ακράδαντα στοιχεία που θα τεκμηριώσουν την πεποίθησή μας. Θεωρούμε ότι υπάρχουν ενδείξεις το ότι σημαντικός είναι ρόλος του κ. Ρουσόπουλου, τα στοιχεία, ωστόσο, που κατατέθηκαν και σε αυτήν την επιτροπή, δε στοιχειοθέτησαν με αποδείξεις την πεποίθηση ότι είναι ο πολιτικός εγkéφαλος».

Στα ανωτέρω στοιχεία δεν προστέθηκε κάτι περαιτέρω στην προκαταρκτική επιτροπή και αποτελούν, κατά την κρίση μας, αδύναμα στοιχεία που δύσκολα μπορούν να αποτελέσουν επαρκείς ενδείξεις όπως ορίζονται στο **άρθρο 43 παρ. 1 Κ.Π.Δ.**, ώστε να κινηθεί η ποινική δίωξη σε βάρος του κ. Θ. Ρουσόπουλου για το αδίκημα της ενδεχόμενης ηθικής αυτοουργίας (**Π.Κ. 46 παρ. 1**) σε κακουργηματική απιστία σε βάρος του δημοσίου (**Π.Κ. 390**). Σε κάθε δε περίπτωση το αξιόποινο της πράξης αυτής, ακόμη και εάν υποθεθεί ότι συντρέχουν οι επαρκείς ενδείξεις, έχει εξαλειφθεί δυνάμει των άρθρων **86 παρ. 3 Σ. και 3 παρ. 2 Ν.3126/03**.

Ωστόσο, εάν θεωρηθεί ότι οι όποιες τυχόν αξιόποινες πράξεις του κ. Ρουσόπουλου δεν γίνονταν στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του ως Υπουργού, καθώς η όποια παρέμβασή του, όπως του αποδίδεται, δεν προβλέπεται στις αρμοδιότητες του υπουργού Επικρατείας, τότε η αρμοδιότητα για την κρίση των στοιχείων και την άσκηση ποινικής δίωξης κατά του κ. Ρουσόπουλου εναπόκειται αποκλειστικά στην τακτική δικαιοσύνη κατ' άρθρο 1 παρ. 3 Ν. 3126/03.

Συνεπώς, προτείνουμε στην Ολομέλεια τη μη άσκηση ποινικής δίωξης για τον τέως υπουργό, κ. Ρουσόπουλο, αναφορικά με τυχόν πράξεις που έγιναν στα πλαίσια των καθηκόντων του ως υπουργού, διότι, ακόμη και εάν τα στοιχεία αυτά θεωρηθούν επαρκείς ενδείξεις, πράγμα εξαιρετικά αμφίβολο, κατά την έννοια του νόμου, έχει επέλθει εξέλιξη του αξιοποιήσιμου κατ' άρθρ. 86 παρ. 3 Σ. και 3 παρ. 2 Ν.3126/03, καθώς η Βουλή έχει απολέσει το δικαίωμα να ασκήσει την κατ' άρθρ. 86 παρ. 1 Σ. αρμοδιότητά της. Αναφορικά δε με πράξεις που δε συνδέονται με τις αρμοδιότητές του ως υπουργού κατ' άρθρ. 1 παρ. 3 Ν. 3126/03, η αρμοδιότητα για την αξιολόγηση και τυχόν άσκηση ποινικής δίωξης ανήκει αποκλειστικά στην ποινική διαδικασία και όχι στη Βουλή.

2.κ. ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ

Ως προς τον κ. Δούκα είχαμε επισημάνει στις πορισματικές μας θέσεις στις 08.06.10 ότι: «Στα τέλη Απριλίου του 2004 λαμβάνει χώρα η τελική διάσκεψη των δικαστών του Πρωτοδικείου Ροδόπης, όπου και μετά από μακρά συζήτηση λαμβάνεται απόφαση κατά πλειοψηφία 2-1. Οι πρωτοδίκες κυρία Σακάλογλου και κ. Γιοβανόπουλος, τάσσονται υπέρ του δημοσίου, δεχόμενοι εν μέρει την αγωγή της IMMB, δικαιώνοντάς την μόνο ως προς το σκέλος της ησιδίας Άντα Μπούρου (και αυτή όχι στο σύνολο της), η δε Πρόεδρος, κυρία Ψάλτη, μειοψηφεί, θεωρώντας ότι έπρεπε να γίνει δεκτή η αγωγή της IMMB στο σύνολό της. Σημειωτέον, η εισηγήτρια της υπόθεσης (κυρία Σακάλογλου) ήδη από τα τέλη Φεβρουαρίου είχε παραδώσει την εισήγηση της στην υπόλοιπη σύνθεση του δικαστηρίου προς αξιολόγηση.

Η μειοψηφούσα πρόεδρος κρατά την υπόθεση για σύνταξη της μειοψηφίας και περαιτέρω δημοσίευσή της. Το αποτέλεσμα της διάσκεψης εν τω μεταξύ έχει διαρρεύσει στην τοπική κοινωνία και κυριολεκτικώς όλοι οι φορείς πανηγυρίζουν και είναι αδύνατον κάποιος να μη γνωρίζει το αποτέλεσμα. Ακόμη και η μειοψηφούσα Πρόεδρος στην από 2 Οκτωβρίου 2008 ανωμοτί εξέτασή της επιβεβαιώνει ότι υπήρξε τηλεφωνική επικοινωνία της ίδιας με τον Αρ-

σένιο μετά τη διάσκεψη, ο οποίος γνώριζε το αποτέλεσμα της διάσκεψης!!! και της ζήτησε να το επιβεβαιώσει. Παράλληλα, η πρόεδρος του δικαστηρίου κρατά επιδεικτικά την υπόθεση και δεν τη δημοσίευε, ως όφειλε. Σημειωτέον εξεδόθη πρωτόδικη καταδικαστική απόφαση για τις ανωτέρω πράξεις.

Τότε ξεκινά μια διαδικασία επικίνδυνων και προκλητικών συμπτώσεων. Στις 20.05.04, λίγο, δηλαδή, μετά την τελική διάσκεψη του δικαστηρίου της Ροδόπης, συγκαλείται το Γνωμοδοτικό, που θα εξέταζε την επανεξέταση που ζήτησε ο Φωτιάδης στις 30.10.03 (μετά από 7 ολόκληρους μήνες δηλαδή και απαραδέκτως καθώς εκκρεμούσε έκδοση αποφάσεως) με τον ίδιο Πρόεδρο (Διονυσόπουλο), αλλά και Εισηγητή (Δέση) και γνωμοδοτεί ότι δε συντρέχει λόγος επανεξέτασης. Άμεσα η IMMB και ενώ ο Αρσένιος γνώριζε το αποτέλεσμα, όπως αποδεικνύεται και από την κατάθεση της Προέδρου, κυρίας Ψάλτη, με αίτησή του στο Ν.Σ.Κ. στις 01.06.04 αιτείται τη συναίνεση του δημοσίου για παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής και τη μη έκδοση αποφάσεως, στην οποία μνημονεύεται και η τελευταία αυτή γνωμοδότηση η 26/20.05.04.

Τη γνωμοδότηση αυτή αποδέχεται τάχιστα ο υφυπουργός κ. Π. Δούκας, στις 7 Ιουνίου 2004 με την υπ. αριθμ. 1046300/3944/Α0010 ΥΑ, οπότε και τελειώνει οριστικά το θέμα της κυριότητας σε διοικητικό επίπεδο. Η Υ.Α. έχει αριθμ. πρωτοκ. 727/14.06.04 στην Κτηματική Υπηρεσία Ξάνθης και την ίδια ακριβώς ημέρα στις 14.06.04 συνεδριάζει το Β' τμήμα του Ν.Σ.Κ. με Πρόεδρο τον Χ. Τσεκούρα και Εισηγητή τον Κ. Καποτά και γνωμοδοτούν κατά πλειοψηφία (μειοψηφούντος του Ν.Σ. Π. Κιούση, ο οποίος θεωρούσε ότι δικονομικώς είναι αδύνατη η μη έκδοση απόφασης) υπέρ του αιτήματος της IMMB περί μη έκδοσης απόφασης. Τη γνωμοδότηση αυτή αποδέχεται στις 22.06.04 ο υφυπουργός, κ. Δούκας και το Δημόσιο για πρώτη φορά στα χρονικά παραίτηται από μη έκδοση κερδισμένης απόφασης. Το δε πρακτικό παραίτησης αποστέλλεται στο Νομικό Γραφείο του δημοσίου με κούριερ (τάχιστες διαδικασίες για το αργοκίνητο δημόσιο), προκειμένου να προλάβει να συναινέσει στη μη έκδοση απόφασης.

Όλα αυτά λαμβάνουν χώρα τη στιγμή που ο κ. Αγγέλου τον Ιούλιο του 2004 τηλεφωνεί στον κ. Δούκα και του ζητά να θέσει σε προτεραιότητα το θέμα της IMMB και για την αποδοχή της γνωμοδότησης και για την παραίτηση. Ο κ. Δούκας μάλιστα για πρώτη φορά ακούει την υπόθεση της IMMB και κάνει τη διαδικασία της προτεραιότητας. Ο κ. Δούκας δεν εξέλαβε, όπως καταθέτει, το τηλεφώνημα ως παρέμβαση και ούτε του ζητήθηκε να πράξει κάτι παράνομο. Η ουσία, ωστόσο, έγκειται στο γεγονός του ενδιαφέροντος του Μαξίμου. Ο κ. Αγγέλου αρνείται το τηλεφώνημα και αναφέρεται σε άλλη επικοινωνία τον Ιούλιο του 2004. Ωστόσο, πιο πειστική είναι η κατάθεση του κ. Δούκα, καθώς αφενός δεν έχει λόγο να αναφερθεί σε ένα περιστατικό που δεν τον εξυπηρετεί σε κάτι, αφετέρου ο κ. Αγγέλου αντέδρασε πολύ χλιαρά στην ανωτέρω κατάθεση του κ. Δούκα. Σε κάθε περίπτωση και η κοινή λογική μπορεί να κρίνει ότι η ταχύτητα αυτή δικαιολογείται μόνο εάν υπήρξε κεντρική εντολή. Σε αυτό το σημείο πρέπει να επισημανθεί το γεγονός ότι η Πρόεδρος του δικαστηρίου της Ροδόπης δεν έπρεπε να δεχθεί την παραίτηση από τη μη έκδοση αποφάσεως από τη στιγμή που είχε γίνει η τελική διάσκεψη, καθώς από εκείνο το στάδιο υπήρξε απόφαση (για αυτό, άλλωστε δημοσιεύτηκε η απόφαση μετά το ξέσπασμα του σκανδάλου με 5 έτη καθυστέρηση).

Η αποδοχή, επομένως, από τον τότε υφυπουργό αρχικά της γνωμοδότησης ότι δε συντρέχει λόγος επανεξέτασης και, εν συνεχεία, αυτής της παραίτησης από μη έκδοση απόφασης συνιστούν βαρύτατες ευθύνες, καθώς έβλαψαν το δημόσιο. Η σημασία της έκδοσης αποφάσεως είναι η ακόλουθη: Οι Υ.Α. συνιστούν ιδιότυπο τίτλο κτήσεως κυριότητας από διοικητική σκοπιά, οι οποίες, όμως, επειδή δύναται να ανακληθούν, δεν αποτελούν ισχυρό τίτλο. Η IMMB χρειαζόταν οπωσδήποτε τη δικαστική αναγνώριση, προκειμένου να κατέχει ανέκκλητο τίτλο κυριότητας».

Ο τέως Υπουργός, με σειρά ερωτήσεων που θέτει στο τελικό του υπόμνημα στην προκαταρκτική Επιτροπή, δημιουργεί εύλογους προβληματισμούς, αναφορικά και με την τυχόν ύπαρξη δόλου του, τη στιγμή που όπως αναφέρει ήταν μόλις δύο μήνες υφυπουργός, είχε ομόφωνες γνωμοδοτήσεις του Ν.Σ.Κ. (με μειο-

ψηφία ενός ατόμου για δικονομικό λόγο) και του γνωμοδοτικού συμβουλίου, ότι ορθώς, όπως αναφέρει, η λίμνη είχε παραδοθεί επί Π.Α.Σ.Ο.Κ. και η δίκη αφορούσε μόλις το της εκτάσεως και ότι δεν είχε καμία εμπλοκή στις ανταλλαγές και η υπογραφή του στην Κ.Υ.Α. 16651/2006 στις ανταλλαγές είχε διαδικαστικό χαρακτήρα, καθώς ο ίδιος δεν είχε αρμοδιότητα ούτε εμπλοκή στη συνέχεια των ανταλλαγών. Άλλωστε, ουδείς εκ των μαρτύρων αναφέρεται σε οποιονδήποτε ρόλο του κ. Δούκα, έστω και μικρό, κατά τη διάρκεια των ανταλλαγών. Οι ισχυρισμοί αυτοί του κ. Δούκα έχουν σημασία αξιολογήσεως σε επόμενο, όμως, στάδιο καθώς αρχικώς υπάρχουν οι επαρκείς ενδείξεις για την άσκηση της ποινικής δίωξης. Ωστόσο, εδώ πρέπει να τονιστεί ότι οι όποιες επαρκείς ενδείξεις εδράζονται απλώς στην πρωτόδικη δικαστική απόφαση (Πολ. Πρωτ. Ροδόπης), η οποία, εάν τυχόν ανατραπεί στο Εφετείο ή τον Άρειο Πάγο αποκλείει την ύπαρξη ζημίας για τη στοιχειοθέτηση της απιστίας (Π.Κ. 390). Επομένως, είμαστε σε μια περίεργη κατάσταση που μπορεί να ανατραπεί από τα δικαστήρια που θα αποφανθούν επί της κυριότητας.

Συγκεκριμένα, κατά τη γνώμη μας, υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις κατ' άρθρ. 43 Κ.Π.Δ. για την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του τέως υπουργού για την υπογραφή της υπ. αριθμ. 1046300/3944/Α0010/10.06.04, που κλείνει διοικητικά το θέμα και για την αποδοχή του υπ. αριθμ. 3058/17.06.04 πρακτικού μη έκδοσης αποφάσεως, όχι, όμως, και για τη δραστηριότητα που σχετίζεται με τις ανταλλαγές και την τυχόν ηθική του αυτοουργία (Π.Κ. 46 παρ. 1). Ωστόσο το αξιόποινο των πράξεων αυτών έχει εξαλειφθεί δυνάμει των άρθρων 86 παρ. 3 Σ. και 3 παρ. 2 Ν.3126/03.

Συνεπώς, προτείνουμε στην Ολομέλεια τη μη άσκηση ποινικής δίωξης για τον τέως υπουργό, κ. Δούκα, αναφορικώς με το αδίκημα της ηθικής αυτοουργίας στις πράξεις των ανταλλαγών, διότι δεν υπάρχουν οι κατά το νόμο επαρκείς ενδείξεις, επικουρικές δε λόγω εξαλείψεως του αξιοποιήσιμου κατ' άρθρ. 86 παρ. 3 Σ. και 3 παρ. 2 Ν.3126/03, καθώς η Βουλή έχει απολέσει το δικαίωμα να ασκήσει την κατ' άρθρ. 86 παρ. 1 Σ. αρμοδιότητά της. Αναφορικώς δε με την αποδοχή της γνωμοδοτήσεως του γνωμοδοτικού, που έκλεισε διοικητικά το θέμα της κυριότητας και επιβεβαίωσε τις Υ.Α. Δρυ και Φωπιάδη και της παραιτήσεως από την έκδοση αποφάσεως, που συντρέχουν οι επαρκείς ενδείξεις του νόμου για άσκηση δίωξης, προτείνουμε τη μη άσκηση ποινικής δίωξης, λόγω εξαλείψεως του αξιοποιήσιμου.

3.κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ

Ως προς τον κ. Α. Κοντό, είχαμε επισημάνει στις πορισματικές μας θέσεις στις 08.06.10 τα ακόλουθα: «Ήδη, από την τελική συνάντηση των φορέων με τον υπουργό, κ. Ρουσόπουλο, διαφαίνεται ότι, καθώς έχει κλείσει το θέμα της κυριότητας με την παράδοση της λιμνοθάλασσας στην ΙΜΜΒ, ήδη δρομολογείται η διαδικασία των ανταλλαγών. Με την υπ. αριθμ. 15/9.12.04 γνωμοδότησή του, το Ν.Σ.Κ. με πρόεδρο τον Γρ. Κρόμπα και Εισηγητή τον Χριστόδουλο Μπότσιο γνωμοδοτεί όπως νομίμως δύναται να γίνουν ανταλλαγές των παραλίμνιων εκτάσεων με άλλες εκτάσεις εκτός των Νομών Ξάνθης και Ροδόπης, γνωμοδότηση που γίνεται δεκτή από τον Υπουργό, κ. Μπασιάκο. Έτσι με την υπ. αριθμ. 3822/05 Υ.Α. ανατίθεται στην Κ.Ε.Δ. η διαδικασία των ανταλλαγών με ακίνητα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, το οποίο υποδεικνύει στην Κ.Ε.Δ. τα προς ανταλλαγή διαθέσιμα ακίνητα. Σε αυτό το σημείο κυρίαρχο ρόλο παίζει η Διεύθυνση Πολιτικής Γης που υπαγόταν στον τότε υφυπουργό, κ. Κοντό, και ο οποίος μετά τις εκλογές το Σεπτέμβριο του 2007 κρατά την αρμοδιότητα αυτή και ιδιαιτέρως η προϊσταμένη αυτής, κυρία Μαντέλη, που υποδεικνύει τα προς ανταλλαγή ακίνητα. Εν συνεχεία και προκειμένου να ανταλλαγεί η ίδια η λίμνη, δηλαδή το νερό!!! και οι όχθες της λιμνοθάλασσας, εκδίδεται νεώτερη Κ.Υ.Α. υπ. αριθμ. 16651/26.07.06 που συνυπογράφουν ο υφυπουργός Οικονομικών, κ. Δούκας και ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης, κ. Μπασιάκος και ο κ. Κοντός. Η συγκεκριμένη Κ.Υ.Α. αναθέτει στην Κ.Ε.Δ. τη διαδικασία ανταλλαγών και αφού εκμηδυνιστεί η αξία των ακινήτων προς ανταλλαγή από το Σ.Ο.Ε., σημειωτέον, η συγκεκριμένη Κ.Υ.Α. που αναφέρει

ανταλλαγή της λίμνης, δε στηρίζεται σε προηγούμενη γνωμοδότηση, καθώς η 15/2004 αναφέρεται μόνο στις παραλίμνιες. Άρα, για τη συγκεκριμένη Κ.Υ.Α. δεν υπάρχει προηγούμενη γνωμοδότηση. Ενδιαφέρον παρουσιάζει το γεγονός ότι το αρχικό σχέδιο της Κ.Υ.Α. που υπεγράφη από τον υπουργό, κ. Μπασιάκο και τον υφυπουργό κ. Κοντό, αλλά όχι από τον υφυπουργό, κ. Δούκα, επέτρεπε στην Κ.Ε.Δ. αντί για ανταλλαγή να προχωρήσει σε καταβολή αποζημιώσεως που θα προκύψει από την πώληση ακινήτων κατόπιν πλειοδοτικού διαγωνισμού. Η διαδικασία αυτήν θα ήταν προφανώς ωφελιμότερη για το ελληνικό δημόσιο τη στιγμή που θα υπήρχε το μεγαλύτερο δυνατό τίμημα από τον δημόσιο πλειστηριασμό, κάτι που συνομολόγησαν και οι υπεύθυνοι της Κ.Ε.Δ.. Επιπλέον, δεν πρέπει να παραγνωριστεί το γεγονός ότι, σύμφωνα με τον όρο Δ της Κ.Υ.Α. σε όλα τα στάδια της διαδικασίας ορίζεται ότι πρέπει να ενημερώνεται προηγουμένως ο Γ.Γ. του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης...» και επιπλέον «Ενδιαφέρον αναφορικά με τις ανταλλαγές παρουσιάζουν οι καταθέσεις των μοναχών Εφραίμ και Αρσενίου, όπου αναφέρεται ότι η πρωτοβουλία των ανταλλαγών ήταν της πολιτείας. Αυτός τους ο ισχυρισμός μπορεί να κριθεί πειστικός, υπό την έννοια ότι η πολιτεία λόγω της πίεσης των φορέων ήθελε να δώσει λύση. Δεν πείθει, όμως, ο ισχυρισμός τους ότι έλαβαν ότι τους έδωσαν, καθώς τόσο από καταθέσεις μαρτύρων (Μπότσιοι, Μαντέλη, Ζερβουδάκης), αλλά και από την εμπλοκή των δικηγόρων και τοπογράφων της ΙΜΜΒ διαφαίνεται ότι και η Μονή συμμετείχε ενεργά στις ανταλλαγές. Μεγαλύτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η κατάθεση της κυρίας Μαντέλη, που συνοδεύεται με έγγραφο ότι η πολιτεία αναζητούσε ακίνητα τουριστικού ενδιαφέροντος επιμέλεια του κ. Κοντού και ενεργή συμμετοχή του κ. Μπασιάκου και του γραφείου του. Σημειωτέον, καταθέτονται έγγραφα, που ομιλούν για ενδιαφέρον του υπουργού για ακίνητα οικοπεδικής και τουριστικής αξιοποίησης και αφορούν σε χρονικό διάστημα και πριν την υπογραφή των Υ.Α. των ανταλλαγών, γεγονός που καταδεικνύει ενδιαφέρον της πολιτείας για ανταλλαγές ήδη σε πρώιμο στάδιο. Από το απολογητικό υπόμνημα των κ.κ. Μπότσιοι και Μαντέλη παρουσιάζεται κεντρικός ρόλος στις ανταλλαγές των κ.κ. Κοντού και Μπασιάκου. Οι καταθέσεις αυτές οπωσδήποτε πρέπει να κριθούν με επιφύλαξη, αλλά υπάρχουν και έγγραφα (στις 03.11.04 και 17.05.05) που τις συνοδεύουν που παρουσιάζουν έναν τέτοιο ρόλο. Βεβαίως, σε αυτό το σημείο θα πρέπει να τονιστεί η θέση του κ. Κοντού για την απόκρουση αυτών των εγγράφων, όπου αναφέρεται, πρώτον, ότι το με ημερομηνία 17.05.05, δεν του κοινοποιήθηκε διότι είχε αντιδράσει στην κοινοποίησή του με ημερομηνία 03.11.04 και είχε λάβει την απάντηση ότι επρόκειτο για τυπική διαδικασία. Έντονο προβληματισμό δημιουργεί το γεγονός ότι η απάντηση της κυρίας Μαντέλη σε ερώτηση του κοινοβουλευτικού ελέγχου αναφέρεται ότι είχε ζητήσει τις εκτάσεις μόνο για καταγραφή. Σε κάθε περίπτωση πρόκειται για ένα κρίσιμο σημείο, που πρέπει να διαλευκανθεί. Θα πρέπει, όμως, σε αυτό το σημείο να τονίσουμε ειδικά για τον κ. Κοντό, ότι από τη μέχρι τότε στάση του, εχθρική προς την ΙΜΜΒ, πράγμα που βεβαιώνουν και οι μοναχοί Εφραίμ και Αρσένιος, που δηλώνουν ότι ούτε τυχαία δε ήθελε να τον συναντήσουν, γεννιάται έντονη αμφισβήτηση κατά πόσο θα μπορούσε να ερχόταν σε επαφή μαζί με τους μοναχούς για να εξυπηρετήσει την ΙΜΜΒ. Οπωσδήποτε αυτό το στοιχείο θέλει επεξεργασία, καθώς ενδυναμώνει τη θέση του κ. Κοντού, αλλά από την άλλη υπάρχει έγγραφο που του έχει κοινοποιηθεί: Είναι πολύ πιθανό ο κ. Κοντός, απλά στην προσπάθειά του να φύγει η Μονή από την περιοχή του, να επεδίωκε την επίσπευση των διαδικασιών. Κατά την διάρκεια, λοιπόν, των ανταλλαγών παρατηρούνται τραπεζικές και εγκληματικές αμέλειες. Τα συμβαλλόμενα μέρη αποκρύπτουν κρίσιμα στοιχεία από το Σ.Ο.Ε. και λαμβάνουν υποτιμημένες εκτιμήσεις στα ακίνητα του δημοσίου και υπερτιμημένες στη λιμνοθάλασσα. Αποτέλεσμα είναι να παραχωρούνται μεγαλύτερης αξίας ακίνητα στην ΙΜΜΒ. Παράλληλα, με την επιθυμία των μερών και την ανοχή της συμβολαιογράφου, επιχειρούνται διαφορετικοί χαρακτηρισμοί στα συμβόλαια. Οι ευθύνες της Κ.Ε.Δ. είναι μεγάλες, όπως και του εποπτεύοντος οργάνου του Υπουργείου Οικονομικών, αλλά και του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης που, βάσει της Κ.Υ.Α. έπρεπε να παρακολουθεί τη διαδικασία ανταλλαγών. Εάν αυτές γίνονταν με δημόσιο πλειστηριασμό, όπως αρχικά είχε

προταθεί, δε θα οδηγούμασταν σε αυτήν την κατάσταση. Οι ευθύνες των συνυπογραφόντων υπουργών και υφυπουργών είναι ορατές, όπως και επίσης η κεντρική επιλογή της κυβέρνησης προς αυτές τις ανταλλαγές. Ευθύνη των μετέπειτα υπουργών υπάρχει και για το γεγονός ότι μέχρι σήμερα δεν έχουν λάβει χώρα νέες εκτιμήσεις, ώστε να διαπιστωθούν τυχόν υπερεκτιμήσεις ή υποτιμήσεις».

Οι ισχυρισμοί του κ. Κοντού, όπως αναφέρονται και ανωτέρω, αλλά και βάσει των εγγράφων εξηγήσεών του, εδράζονται στην αναζήτηση λύσεως για τους ακτήμονες που οδήγησε στην κεντρική κυβερνητική πολιτική για ανταλλαγές, στις εχθρικές σχέσεις που διατηρούσε με τη Μονή, στο γεγονός ότι την κυριότητα την παρέδωσε το Π.Α.ΣΟ.Κ. και στο ότι οι καταθέσεις Μαντέλη – Μπότσοιου πρέπει να κριθούν επιφυλακτικά, λόγω των νέων ευεργετικών ρυθμίσεων του νόμου Καστανίδη, πράγμα που ενδυναμώνεται και από την κατάθεση συγγενικού προσώπου της κυρίας Μαντέλη. Οι ισχυρισμοί αυτοί του κ. Κοντού έχουν σημασία αξιολογήσεως, καθώς εύλογα αποδυναμώνουν τα στοιχεία περί υπάρξεως δόλου από την πλευρά του υπουργού, σε επόμενο, όμως, στάδιο, καθώς αρχικώς υπάρχουν οι επαρκείς ενδείξεις για την άσκηση της ποινικής δίωξης. **Σημαντικό πρόβλημα υπάρχει, διότι καλούμαστε να αποφανθούμε επί της ασκήσεως ποινικής δίωξης χωρίς να έχουμε πραγματοποιήσυνή, που εσχάτως και κατόπιν πιέσεων αποφάσισε η Επιτροπή, πράγμα νομικώς και ηθικώς απαράδεκτο.** Η ευθύνη των κ.κ. Κοντού και Μπασιάκου συνίσταται μόνο στο εάν υπάρχει ζημία από τις ανταλλαγές. Μέχρι στιγμής, έχουμε κάποια στοιχεία για τυχόν αποκλίσεις, π.χ. απόσταση στις αντικειμενικές αξίες και έκθεση Ρακιντζή, που μπορεί να θεωρηθούν επαρκείς ενδείξεις για άσκηση ποινικής δίωξης, αλλά και τέσσερις εκτιμήσεις που δεν έχουν εντοπίσει απόκλιση. Ορθότερο θα ήταν η Ολομέλεια να αναμείνει τις πραγματογνωμοσύνες για να αποφανθεί.

Κατά τη γνώμη μας, υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις κατ' άρθρ. 43 Κ.Π.Δ. για την άσκηση ποινικής δίωξης για απιστία (Π.Κ. 390) σε βάρος του τέως υπουργού για την υπογραφή της Κ.Υ.Α. 16651/26.07.06, όχι, όμως, και για τυχόν ηθική του αυτοουργία (Π.Κ. 46 παρ. 1), διότι η επιμονή του υπουργού να υλοποιηθεί Υ.Α. δεν μπορεί να στοιχειοθετεί τους όρους της πειθούς και φορτικότητας που απαιτείται για την ηθική αυτοουργία. Ωστόσο, το αξιόπιστο των πράξεων αυτών, ακόμη και εάν θεωρήσουμε ότι υπάρχει ζημία από τις ανταλλαγές, παρά την απουσία πραγματογνωμοσύνης, έχει εξαλειφθεί, δυνάμει των άρθρων 86 παρ. 3 Σ. και 3 παρ. 2 Ν.3126/03.

Συνεπώς, προτείνουμε στην Ολομέλεια τη μη άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του τέως υπουργού κ. Κοντού, αναφορικώς με το αδίκημα της ηθικής αυτοουργίας στις πράξεις των ανταλλαγών, διότι δεν υπάρχουν οι κατά το νόμο επαρκείς ενδείξεις, επικουρικώς δε λόγω εξαλείψεως του αξιοποιήσιμου κατ' άρθρ. 86 παρ. 3 Σ. και 3 παρ. 2 Ν.3126/03, καθώς η Βουλή έχει απολέσει το δικαίωμα να ασκήσει την κατ' άρθρ. 86 παρ. 1 Σ. αρμοδιότητά της. Αναφορικώς δε με την υπογραφή της Κ.Υ.Α., που συντρέχουν οι επαρκείς ενδείξεις του νόμου για άσκηση δίωξης, προτείνουμε τη μη άσκηση ποινικής δίωξης, λόγω εξαλείψεως του αξιοποιήσιμου.

4.κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΣΙΑΚΟΣ

Ως προς τον κ. Μπασιάκο, έχουμε τοποθετηθεί στις προηγούμενες πορισματικές μας θέσεις (08.06.10), κατά τον ίδιο τρόπο που αναφερόμαστε ανωτέρω και στον κ. Κοντό, με τη διαφορά ότι ο κ. Μπασιάκος ελέγχεται τόσο για την υπογραφή της Υ.Α. 3822/ 25.01.05 όσο και της Κ.Υ.Α. 16651/06.

Οι ισχυρισμοί του κ. Μπασιάκου, όπως αναφέρονται και ανωτέρω, αλλά και βάσει των εγγράφων εξηγήσεών του, εδράζονται στην αναζήτηση λύσεως για τους ακτήμονες που οδήγησε στην κεντρική κυβερνητική πολιτική για ανταλλαγές, στο γεγονός ότι την κυριότητα την παρέδωσε το Π.Α.ΣΟ.Κ. και στο ότι οι καταθέσεις Μαντέλη – Μπότσοιου πρέπει να κριθούν επιφυλακτικά, λόγω των νέων ευεργετικών ρυθμίσεων του νόμου Καστανίδη. Οι ισχυρισμοί αυτοί του κ. Μπασιάκου έχουν σημασία αξιολογήσεως, ειδικώς αναφορικώς για την απουσία του δόλου του, σε επόμενο, όμως, στάδιο, καθώς αρχικώς υπάρχουν οι επαρκείς ενδείξεις

για την άσκηση της ποινικής δίωξης. **Σημαντικό πρόβλημα ανακύπτει και στην περίπτωση του κ. Μπασιάκου από το γεγονός ότι καλούμαστε να αποφανθούμε επί της ασκήσεως ποινικής δίωξης χωρίς να έχουμε πραγματοποιήσυνή, που εσχάτως και κατόπιν πιέσεων αποφάσισε η Επιτροπή, πράγμα νομικώς και ηθικώς απαράδεκτο.** Η ευθύνη των κ.κ. Κοντού και Μπασιάκου, όπως επισημαίνουμε, συνίσταται μόνο στο εάν υπάρχει ζημία από τις ανταλλαγές. Μέχρι στιγμής έχουμε κάποια στοιχεία για τυχόν αποκλίσεις π.χ. απόσταση στις αντικειμενικές αξίες και την έκθεση Ρακιντζή, που μπορεί να θεωρηθούν επαρκείς ενδείξεις για άσκηση ποινικής δίωξης, αλλά και τέσσερις εκτιμήσεις, που δεν έχουν εντοπίσει απόκλιση. Ορθότερο θα ήταν η Ολομέλεια να αναμείνει τις πραγματογνωμοσύνες για να αποφανθεί.

Κατά τη γνώμη μας, με τα μέχρι στιγμής στοιχεία, υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις κατ' άρθρ. 43 Κ.Π.Δ. για την άσκηση ποινικής δίωξης για απιστία (Π.Κ. 390) σε βάρος του τέως υπουργού για την υπογραφή της Υ.Α. 3822/05 και της Κ.Υ.Α. 16651/26.07.06, όχι, όμως, και για τυχόν ηθική του αυτοουργία (Π.Κ. 46 παρ. 1), διότι η επιμονή του υπουργού να υλοποιηθεί η Υ.Α. δε μπορεί να στοιχειοθετεί τους όρους της πειθούς και φορτικότητας που απαιτείται για την ηθική αυτοουργία. Ωστόσο, το αξιόπιστο των πράξεων αυτών, ακόμη και εάν θεωρήσουμε ότι υπάρχει ζημία από τις ανταλλαγές, παρά την απουσία πραγματογνωμοσύνης, έχει εξαλειφθεί, δυνάμει των άρθρων 86 παρ. 3 Σ. και 3 παρ. 2 Ν.3126/03.

Συνεπώς, προτείνουμε στην Ολομέλεια τη μη άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του τέως υπουργού κ. Μπασιάκου, αναφορικώς με το αδίκημα της ηθικής αυτοουργίας στις πράξεις των ανταλλαγών, διότι δεν υπάρχουν οι κατά το νόμο επαρκείς ενδείξεις, επικουρικώς δε λόγω εξαλείψεως του αξιοποιήσιμου κατ' άρθρ. 86 παρ. 3 Σ. και 3 παρ. 2 Ν.3126/03, καθώς η Βουλή έχει απολέσει το δικαίωμα να ασκήσει την κατ' άρθρ. 86 παρ. 1 Σ. αρμοδιότητά της. Αναφορικώς δε με την υπογραφή των Υ.Α., που συντρέχουν οι επαρκείς ενδείξεις του νόμου για άσκηση δίωξης, προτείνουμε τη μη άσκηση ποινικής δίωξης, λόγω εξαλείψεως του αξιοποιήσιμου.

5.κ. ΓΕΩΡΓΙΟ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗ

Ο τέως υπουργός, κ. Βουλγαράκης, ελέγχεται για τυχόν τέλεση του αδικήματος της παράβασης καθήκοντος (Π.Κ. 259), επειδή κατά το κατηγορητήριο παρέβη διατάξεις του αρχαιολογικού νόμου Ν. 3028/02 και της Υ.Α. 5980/65 και δεν κίνησε τη διαδικασία ακύρωσης συμβολαίων περί των 8.000 στρεμμάτων, επειδή δεν γνωμοδότησε ο τοπικός έφορος αρχαιοτήτων. Επί των πραγματικών περιστατικών, ο τοπικός έφορος, κ. Ταβλάκης, με επιστολή του που κοινοποιούνταν και στο υπουργείο στις 10.07.07, ζήτησε να γνωμοδοτήσει για το συμβόλαιο στην Ουρανούπολη, που έχει καταρτίσει ο σύζυγος του κ. Βουλγαράκη, κυρία Πελέκη, διότι κατά τις θέσεις του είχε δικαίωμα, βάσει του αρχαιολογικού νόμου. Ο υπουργός το διαβίβασε στις αρμόδιες υπηρεσίες, οι οποίες απήντησαν στις 17.09.07, μετά δηλαδή τις εκλογές, ότι δε συντρέχει λόγος γνωμοδότησεως, διότι δεν το προβλέπει ο νόμος. Σημειωτέον, τον Αύγουστο είχαμε τις καταστροφικές φωτιές και την προκήρυξη εκλογών και, εν συνεχεία, το υπουργείο το ανέλαβε ο κ. Λιάπης.

Από την εξέταση των μαρτύρων που πρότεινε ο κ. Βουλγαράκης και δη του εισαγγελέα κ. Μειδάνη, του καθηγητή κ. Καρακωστα, του τέως υπουργού κ. Λιάπη και του νυν κ. Γερούλανου, αλλά και από τα έγγραφα που επικαλείται, προέκυψε ότι σύμφωνα με το νέο νόμο δεν υπάρχει διάταξη, που να ορίζει τη γνωμοδότηση πριν την κατάρτιση συμβολαίων. Ακύρωση δε συμβολαίου δε μπορεί να λάβει χώρα, αφού το Υπουργείο Πολιτισμού δεν ήταν συμβαλλόμενο. Σημειωτέον ότι, σύμφωνα με τον Ν.3028/02, η Υ.Α. 5980/65 δεν είναι σε ισχύ, καθώς επήλθε η τριετία που ορίζει ο νόμος, και τα περιγραφόμενα μνημεία που υπήρχαν στην έκταση ρητώς έχουν εξαιρεθεί από τα συμβόλαια. Εντύπωση προκάλεσε ότι ο Νυν Υπουργός πολιτισμού, καίτοι θεωρεί τη γνωμοδότηση της υπηρεσίας απαραίτητη, δεν μας επέδειξε τη διάταξη νόμου που το ορίζει και, ενώ μας διαβεβαίωσε ότι θα ρωτήσει τις υπηρεσίες και θα μας ενημερώσει, ουδέν

έπραξε. Καλούμαστε λοιπόν, να ζητήσουμε τη δίωξη υπουργού για παράβαση διατάξεως την οποία αγνοούμε!!!

Εδώ πρέπει να επισημανθεί ότι εάν υπάρχει διάταξη που επιτρέπει την ακύρωση του συμβολαίου ή την αρχή ακύρωσης, όπως λένε οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. λόγω ελλείψεως γνωμοδότησης του εφόρου, τότε μαζί με τον κ. Βουλγαράκη θα πρέπει να ζητήσουμε την άσκηση ποινικής δίωξης και για όλους τους μετέπειτα υπουργούς πολιτισμού, συμπεριλαμβανομένου και του κ. Γερουλάνου, διότι ουδέν έπραξαν.

Η πραγματικότητα είναι ότι επειδή τα συμβόλαια με τη IMMB τα έχει κάνει η γυναίκα του κ. Βουλγαράκη, κυρία Πελέκη και δικηγόρος της Μονής ήταν ο πεθερός του, εύλογα θα συμπεραίνει, κατά την περιρρέουσα ατμόσφαιρα, κάποιος ότι γνώριζε και ο τέως υπουργός και ενδεχομένως συμμετείχε στην υπόθεση. Κάτι τέτοιο, ωστόσο, εκφεύγει κάθε νομικής αξιολόγησης, εκτός εάν υιοθετήσουμε την αρχή της οικογενειακής ευθύνης. Η θεσμοθέτηση της οικογενειακής ευθύνης με την προσπάθεια δημιουργίας αδικημάτων, τα οποία δεν υπάρχουν, απέχουν παρασάγγας από τη δική μας οπτική.

Συνεπώς, στην περίπτωση του τέως υπουργού, κ. Βουλγαράκη, δεν υπάρχουν όχι απλώς επαρκείς, αλλά ούτε απλές ενδείξεις, για την άσκηση ποινικής δίωξης για παράβαση καθήκοντος (Π.Κ. 259). Σε κάθε δε περίπτωση το αξιόποινο της πράξης αυτής, ακόμη και εάν υποθεθεί ότι συντρέχουν οι επαρκείς ενδείξεις, έχει εξαλειφθεί, δυνάμει των άρθρων 86 παρ. 3 Σ. και 3 παρ. 2 Ν.3126/03. Επομένως, προτείνουμε στην Ολομέλεια τη μη άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος του κ. Βουλγαράκη, διότι δεν υπάρχουν οι κατά το νόμο επαρκείς ενδείξεις, επικουρικά δε λόγω εξαλείψεως του αξιοποίνου κατ' άρθρ. 86 παρ. 3 Σ και 3 παρ. 2 Ν.3126/03, καθώς η Βουλή έχει απολέσει το δικαίωμα να ασκήσει την κατ' άρθρ. 86 παρ. 1 Σ. αρμοδιότητά της.

Ζ. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΩΣ

Το άρθρο 86 του Συντάγματος και ο νόμος περί ευθύνης υπουργών Ν.3126/03 δεν επιτρέπουν ακόμη και στις περιπτώσεις που υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις την άσκηση ποινικής δίωξης. Ως μέλη της προκαταρκτικής επιτροπής και ως οιοσδήποτε ανακριτικοί υπάλληλοι, οφείλουμε να προτείνουμε και να ψηφίσουμε τη μη άσκηση ποινικής δίωξης. Ως πολιτικοί, πρέπει να επιλέξουμε να μην κρυφθούμε πίσω από το Δικαστικό Συμβούλιο, αλλά να αναλάβουμε την ευθύνη ενός κακού νόμου που έχει ψηφίσει το Σώμα και οδηγήσει σε παραγραφή και να δεσμευτούμε για την αλλαγή του. **Σημειώτουν, ο πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ, Γ. Καρτζαφέρης, ως ανεξάρτητος βουλευτής, είχε καταψηφίσει και το άρθρ. 86 του Σ. και τον Ν.3126/03.** Σε κάθε περίπτωση, φρονώ ότι οι υπουργοί, για τους οποίους θα αποφασιστεί η μη άσκηση ποινικής δίωξης, λόγω εξαλείψεως του αξιοποίνου, θα κάνουν χρήση του **αρθ. 86 παρ. 5 Σ.** και θα ζητήσουν σύσταση ειδικής επιτροπής, στην οποία μετέχουν και ανώτατοι δικαστικοί λειτουργοί για τον έλεγχο της κατηγορίας, όπως έχουν δικαίωμα, ώστε να μην υπάρξει μομφή στο πρόσωπό τους.

Κλείνοντας και αποφεύγοντας την καταγραφή πολιτικών συμπερασμάτων σε ένα πόρισμα που οφείλει να έχει μόνο νομική αξιολόγηση, παραπέμπουμε στα συμπεράσματα των δύο προηγούμενων πορισματικών μας θέσεων (15.12.08 και 08.06.10) και επισημαίνουμε ότι ο χειρισμός της όλης υποθέσεως σε νομικό και πολιτικό επίπεδο πρέπει να γίνει με γνώμονα ότι τα Χρυσόβουλα δεν πρέπει να θιγούν, διότι τα προκαλέσουν σωρεία αμφισβήτησεων με απρόβλεπτες συνέπειες για το εθνικά μας δίκαια.

Εάν οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τις Υ.Α. Δρυ – Φωτιάδη και της Ν.Δ. με τις λοιπές Υ.Α. Δούκα – Κοντού – Μπασιάκου είχαν το θάρρος και την όποια συζήτηση με τη IMMB δεν την έκαναν υπογείως αλλά, εάν με νομοθετική πρωτοβουλία υποστήριζαν την όποια θέση τους να ενισχυθεί η Μονή ή να μην υπάρξει σύγκρουση μαζί της, είναι βέβαιο ότι σήμερα κανείς δε θα μιλούσε για σκάνδαλο και ποινική διερεύνηση, αλλά θα υπήρχε μια πολιτική απόφαση, η οποία θα είχε κριθεί θετικά ή αρνητικά από τους πολίτες. Οι ευθύνες είναι των δύο κυβερνήσεων, όσο τους αναλογεί, και δεν είναι δυνατόν να μεταφέρουμε τις ευθύνες αυτές των πολιτικών στους μοναχούς και τις Ιερές Μονές, επειδή

αυτό θέλει ο δικοματισμός. Η Μονή διεκδικεί ό,τι θεωρεί ότι της ανήκει. Η ευθύνη ανήκει αποκλειστικά στους υπουργούς που δεν προστάτευσαν το δημόσιο. Το να διαπομπεύουμε καθημερινά μια ιστορική Μονή για να προστατεύουμε το δικοματισμό αποτελεί ατολμία. Εάν η Ν.Δ. είχε το σθένος να αναλάβει την ευθύνη από την αρχή, λέγοντας ότι αποτέλεσε πολιτική της επιλογή να βοηθήσει το μοναστήρι και εν τέλει το δημόσιο μεταβιβάζει περιουσία σε Ν.Π.Δ.Δ. και όχι σε ιδιώτη, η υπόθεση θα είχε τελειώσει. **Χαρακτηριστική είναι η τελική επιστολή που απέστειλε ο τέως υπουργός, κ. Κοντός και αναφέρει ότι, επί Κυβερνήσεων ΠΑ.ΣΟ.Κ. 2000 – 2004, είχαν δοθεί εκτάσεις αξίας 905.000.000 ευρώ σε Ν.Π.Δ.Δ. Σωματεία, Εκκλησίες, Ο.Τ.Α. και κανείς, βέβαια, δε μίλησε για σκάνδαλο.**

Σημειώτουν είναι, ίσως, όχι παράνομο, αλλά τελείως ανήθικο από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μιλά για σκάνδαλο Βατοπεδίου, επειδή «χαρίστηκε» η λίμνη στην IMMB και το ίδιο να χαρίζει τεράστια έκταση στο Βοτανικό και να χρηματοδοτεί με τα χρήματα του Έλληνα Φορολογούμενου την ανέγερση Τζαμιού. Δηλαδή, για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι σκάνδαλο να ευνοείται ένα Μοναστήρι και αναγκαιότητα να πληρώνει ο Έλληνας για το κτίσιμο Τεμένους. Δύο μέτρα και δύο σταθμά που προσβάλουν τους Έλληνες Χριστιανούς και θα κριθούν δεόντως και νομικά και πολιτικά αυτοί που προωθούν αυτό το σκάνδαλο.

Συνοψίζοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι η υπόθεση Βατοπεδίου δεν είναι τόσο απλή. Εάν η IMMB τελικώς κερδίσει την υπόθεση της κυριότητας της λίμνης, πράγμα δύσκολο, αλλά όχι αδύνατο, καταρρέει το όλο οικοδόμημα, όπως και εάν από τις ανταλλαγές καταδείξει η πραγματογνωμοσύνη ότι δεν υπάρχουν διαφορές. Πρέπει, επιτέλους, να φανούμε αντάξιοι απέναντι στις απαιτήσεις του λαού. Πρέπει να βγάλουμε τις κομματικές παρωπίδες και να δούμε την υπόθεση κατά τέτοιο τρόπο που και στην πραγματική της έκταση θα τη μελετήσουμε και δε θα δώσουμε δικαίωμα στους «γείτονες» να θίξουν δικαιώματα του Πατριαρχείου. Όποιος δεν καταλαβαίνει, αρκεί να σκεφθεί πόσο θα θέλανε από αυτήν την υπόθεση να κτυπήσουν την Εκκλησία στο σύνολό της. Οι ευθύνες και το σκάνδαλο πρέπει να έχουν την υπαρκτή τους διάσταση και να αποδοθούν οι ευθύνες, ακόμη και ποινικές, σε όσους ευθύνονται, χωρίς να θιγούν τα εθνικά δίκαια. Η συμβιβαστική λύση, που πρότεινε η IMMB, σε συνδυασμό με την 312/09 γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ. που τοποθετήθηκε σε αυτήν την πρόταση, κατά μεγάλο μέρος θα έκλινε το θέμα, αλλά η σημερινή κυβέρνηση για μικροκομματικούς λόγους θέτει σε κίνδυνο την τύχη της υπόθεσης.

Αθήνα, 18.10.2010
Ο Βουλευτής Α' Αθηνών του ΛΑ.Ο.Σ.

**ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ
(ΣΥ.ΡΙΖ.Α)
ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΜΕΤΑΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΔΡΙΤΣΑ

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι
ΠΡΟ - ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ**

Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου», με βάση το Σύνταγμα, τον Κανονισμό της Βουλής, τον Νόμο «Περί Ποινικής Ευθύνης των Υπουργών», τη σχετική απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής και την απόφαση υπ' αρ.10324/6848/08.07.2010 του Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων, αλλά και με βάση τις σχετικές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ήταν από τη σύσταση της επιφορτισμένη να προτείνει προς την Ολομέλεια την άσκηση ή όχι ποινικής δίωξης, περιοριστικά για κάθε έναν από τους ελεγχόμενους πρώην Υπουργούς και Υφυπουργούς, δηλαδή τους κ.κ. Πέτρο Δούκα, Ευάγγελο Μπασιάκο, Αλέξανδρο Κοντό, Γεώργιο Βουλγαράκη και Θεόδωρο Ρουσόπουλο και μόνο γι' αυτούς.

Η πρόταση αυτή πρέπει να περιγράφεται με πραγματικά γε-

γονότα, με αναφορά στα συγκεκριμένα αδικήματα, όπως τα ορίζει η απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, και να συνοδεύεται από συγκεκριμένη αναφορά των άρθρων του Π.Κ., τα οποία, κατά την κρίση της Επιτροπής, παραβίασαν οι ελεγχόμενοι Υπουργοί και Υφυπουργοί και με τεκμηρίωση επαρκών ενδείξεων.

Μετά ταύτα και εφόσον προταθεί – έστω κατά πλειοψηφία – από την Επιτροπή η άσκηση ποινικής δίωξης, αποφασίζει επ' αυτής της προτάσεως η Ολομέλεια της Βουλής, με απόλυτη πλειοψηφία του συνόλου των βουλευτών εντός 20 ημερών τουλάχιστον. Εάν η Βουλή ασκήσει δίωξη για όλους ή για κάποιους από τους πιο πάνω ελεγχόμενους Υπουργούς και Υφυπουργούς, συγκροτείται δια κληρώσεως από σχετικό Πίνακα Δικαστικό Συμβούλιο από δύο (2) μέλη του Σ.Τ.Ε. και τρία (3) μέλη του Αρείου Πάγου. Τα μέλη του Δικαστικού Συμβουλίου ορίζουν ένα (1) από τα πέντε μέλη (Αρεοπαγίτη) ως ανακριτή. Το Δικαστικό Συμβούλιο διεξάγει την προδικασία, δηλαδή την κύρια ανάκριση, η οποία λήγει με την έκδοση βουλεύματος, είτε παραπεμπτικού, με απαγγελία κατηγορίας και παραπομπή στο Ειδικό Δικαστήριο, είτε απαλλακτικού. Πρωτίστως εξετάζει το ενδεχόμενο της άρσης του αξιοποιούντων των πράξεων λόγω παραγραφής, εφόσον αυτό δεν το έχει εξετάσει για οιονδήποτε λόγο η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή Προκαταρκτικής Εξέτασης και δεν έχει αποφανθεί επ' αυτού η Ολομέλεια.

Το άρθρο 86 του Συντάγματος, τα άρθρα 153 έως 158 του Κανονισμού της Βουλής και ο Ν.3126/2003 για την Ποινική Ευθύνη των Υπουργών συγκροτούν το θεσμικό πλαίσιο ελέγχου της ευθύνης των Υπουργών και Υφυπουργών. Αυτό το πλαίσιο, σε συνδυασμό με τα χρόνια και εγγενή στοιχεία της δικομματικής λειτουργίας του ελληνικού πολιτικού συστήματος, αβίαστα, κατά τη γνώμη μου, αναδεικνύουν τουλάχιστον τρία παράδοξα, σχεδόν μη αναστρέψιμα υπό το καθεστώς αυτό, γιατί λειτουργούν ταυτόχρονα ως απολύτως συμβατά μεταξύ τους, αν και φαινομενικά ασύμβατα.

α. Η σκοπιμότητα του κομματικού ανταγωνισμού και της κομματικής ιδιοτέλειας διεισδύει καταλυτικά στην ποινική διερεύνηση και την καθιστά κατ' επίφαση δικαστική.

β. Οι ελεγχόμενοι Υπουργοί και Υφυπουργοί, κατά πλήρη καταρράκωση των αρχών είτε του τεκμηρίου αθωότητας είτε της ισονομίας της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Συντάγματος («Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου»), καθίστανται κατά περίπτωση είτε οιοιδήποτε ένοχοι είτε οιοιδήποτε αθώοι, ανάλογα με την κομματική και πολιτική προέλευση των κατηγορών ή των υπερασπιστών αντίστοιχα, όχι μόνο πριν καταδικαστούν, αλλά και πριν καν ασκηθεί εναντίον τους ποινική δίωξη.

γ. Το τρίτο παράδοξο, απολύτως συμβατό – ισχυρίζομαι – με τα δύο προηγούμενα είναι ότι διατελέσαντες Υπουργοί και Υφυπουργοί μπορεί μεν να διασυνθούν, όμως, σχεδόν, ουδέποτε να δικαστούν. Ούτε η νέμεση ούτε η κάθαρση, ούτε η δικαίωση και, βέβαια, ούτε η αλήθεια χωρούν σε αυτό το πλαίσιο.

Από την προεισαγωγική, λοιπόν, παρουσίαση των αξιολογήσεών μου, οφείλω να αναδείξω ως πρώτη συμπερασματικού-πορισματικού χαρακτήρα διαπίστωση ότι η υποκατάσταση στο στάδιο της προανάκρισης και της άσκησης ποινικής δίωξης του φυσικού δικαστή από την εκάστοτε κοινοβουλευτική πλειοψηφία, μαζί με τα άκρως περιοριστικά χρονικά πλαίσια της παραγραφής, υψώνουν πολλαπλά (πρακτικά και νομικά) ανυπέρβλητα σχεδόν εμπόδια πραγματικής δικαστικής διερεύνησης, ακόμα κι αν οι βουλευτές - μέλη της Επιτροπής «προκαταρκτικής εξέτασης» επιδιώκουν να ανταποκριθούν ενσυνείδητα στην αποστολή που τους ανέθεσε η Ολομέλεια της Βουλής.

Μια διαφορετικού προσανατολισμού πολιτική βούληση θα μπορούσε ενδεχομένως να εξισορροπήσει ή και να ανατρέψει τις συνέπειες αυτών των προεκτεθέντων εγγενών παραδόξων του καθιερωμένου θεσμικού πλαισίου. Αυτή, όμως, δεν υπάρχει στην ελληνική δημοκρατία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Ν.Δ..

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για την υπόθεση Βατοπεδίου συστάθηκε την 8η Ιουλίου 2010 με προβλεφθείσα καταλη-

κτική ημερομηνία την 30ή Σεπτεμβρίου 2010. Συνεδρίασε για πρώτη φορά την 9η Ιουλίου 2010 για την εκλογή του Προεδρείου. Η πρώτη επί της ουσίας συνεδρίαση έγινε την 14η Ιουλίου 2010 υπό την Προεδρία του εκλεγέντος βουλευτή της πλειοψηφίας, κ. Εμμανουήλ Όθωνα. Μεσολάβησαν το διάστημα του μηνός Αυγούστου, κατά το οποίο η Βουλή παρέμεινε κλειστή, η αποχώρηση των τριών βουλευτών της Ν.Δ. στη συνεδρίαση της 31ης Αυγούστου 2010, η ανάληψη καθηκόντων Υφυπουργού Προστασίας του Πολίτη από τον Πρόεδρο της Επιτροπής και η αντικατάστασή του με την εκλογή ως νέου Προέδρου της Επιτροπής του βουλευτή της πλειοψηφίας, κ. Δημητρίου Τσιρώνη, στη συνεδρίαση της 9ης Σεπτεμβρίου. Η τελευταία, επί της ουσίας συνεδρίαση της Επιτροπής έγινε την 1η Οκτωβρίου 2010. Σε αυτήν αποφασίστηκε, κατά πλειοψηφία, με βάση τη γνώμη μόνο των βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να ζητηθεί από τη Βουλή παράταση των εργασιών μέχρι την 15η Οκτωβρίου 2010. Αντιθέτως τρεις βουλευτές, μέλη της Επιτροπής, οι κ.κ. Αντ. Σκυλάκος (Κ.Κ.Ε.), Αθ. Πλεύρης (ΛΑ.Ο.Σ.) και Θεόδ. Δρίτσας (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.) ζήτησαν την παράταση των εργασιών μέχρι την 30ή Νοεμβρίου 2010.

Η πρόταση της πλειοψηφίας έγινε δεκτή, επίσης, κατά πλειοψηφία από τη Διάσκεψη των Προέδρων και, εν συνεχεία, επικυρώθηκε από την Ολομέλεια της Βουλής. Κατ' εφαρμογή της παραπάνω απόφασης, η Επιτροπή συνήλθε εκ νέου την Παρασκευή, 15 Οκτωβρίου 2010, με θέμα «Συζήτηση και ψήφιση του Προϊσμάτος της Επιτροπής» και για τεχνικούς λόγους μετέθεσε την καταληκτική αυτή ημερομηνία για τη Δευτέρα, 18 Οκτωβρίου 2010.

Στη συνεδρίαση της 15ης Οκτωβρίου 2010 οι τρεις προαναφερθέντες βουλευτές της μειοψηφίας επανέφεραν την πρόταση παράτασης των εργασιών της Επιτροπής μέχρι την 30ή Νοεμβρίου 2010, πλην όμως η πλειοψηφία επέμεινε στην άποψή της.

Για την αξιολόγηση της παρασχεθείσας ή όχι δυνατότητας στην Επιτροπή να ολοκληρώσει το έργο της είναι πολύ χρήσιμες οι επισημάνσεις που περιλαμβάνονται στην από 12.10.2010 επιστολή του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α., κ. Αλέξη Τσίπρα, προς τον Πρόεδρο της Βουλής, κ. Φίλιππο Πετσάλνικο, η οποία, όμως, δεν έτυχε ανταπόκρισης και δεν προκάλεσε την προσδοκούμενη και αιτούμενη αναγκαία παράταση. Παραθέτουμε προς τούτο το περιεχόμενο της επιστολής αυτής:

ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

Αθήνα, 12 Οκτωβρίου 2010

Προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Φίλιππο Πετσάλνικο

ΕΠΕΙΓΟΝ

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Όπως είναι γνωστό οι εργασίες της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΤΑ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΗ ΤΕΛΕΣΗ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟΥ» έχουν ήδη ολοκληρωθεί και έχει ορισθεί, μετά από δεκαπενθήμερη παράταση, καταληκτική συνεδρίαση την Παρασκευή, 15/10/2010, για την έκδοση Προϊσμάτος. Είναι, επίσης, γνωστό ότι με την απόφαση παράτασης μόνο μέχρι τις 15/10/2010 διαφώνησαν τουλάχιστον 3 μέλη της Επιτροπής, οι βουλευτές κ. Α. Σκυλλάκος από το Κ.Κ.Ε., κ. Α. Πλεύρης από το ΛΑ.Ο.Σ. και κ. Θ. Δρίτσας από το ΣΥ.ΡΙΖ.Α., οι οποίοι ζήτησαν να ορισθεί ως καταληκτική ημερομηνία η 30η Νοεμβρίου 2010.

Με βάση την υπεύθυνη ενημέρωση που έχει η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, ότι τα προβαλλόμενα επιχειρήματα είναι σοβαρά και βάσιμα.

1. Σημαντικός αριθμός εγγράφων και στοιχείων δεν έχει ακόμα παραληφθεί από την Επιτροπή. Αφορούν στη νέα εκτίμηση της αξίας των ανταλλαγέντων ακινήτων, στην κίνηση τραπεζικών λογαριασμών, στη συμμετοχή εξωχώριων και άλλων επιχειρήσεων άμεσα ή έμμεσα στις ανταλλαγές, σε διαχειριστικούς ελέγχους επιτροπών του Υπουργείου Οικονομικών, κ.ά. Κανείς δε μπορεί να προδικάσει ότι αυτά τα στοιχεία θα φωτίσουν περισσότερο

την εξεταζόμενη υπόθεση αλλά και κανείς δε μπορεί να το αποκλείσει. Η εξέταση από τη Βουλή υπόθεσης που έχει συγκλονίσει την ελληνική κοινωνία και την παγκόσμια κοινή γνώμη δεν πρέπει να μείνει ανολοκλήρωτη, ούτε καν να μείνει η σκιά ότι συνέβη κάτι τέτοιο.

2. Η έκδοση πορίσματος εν μέσω της προεκλογικής περιόδου των αυτοδιοικητικών εκλογών και της έντασης του πολιτικού ανταγωνισμού αφήνει ελεύθερο πεδίο για τον εξ αντικειμένου κλονισμό της αξιοπιστίας του έργου της Επιτροπής, ανεξάρτητα από την ποιότητα της τεκμηρίωσης των πορισματικών θέσεων. Αφήνει επίσης ελεύθερο πεδίο σε πολλαπλές προελεύσεων ιδιοτελείς σκοπιμότητες, κομματικές και άλλες. Μία ήδη οριακά αξιόπιστη θεσμική διαδικασία ανάδειξης της αλήθειας και ελέγχου της ευθύνης Υπουργών, είναι βέβαιο ότι με αυτό τον τρόπο θα απαξιωθεί πλήρως και η ελληνική κοινωνία είναι φυσικό τότε να βγάλει τα δικά της συμπεράσματα. Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ και εγώ προσωπικά επιθυμούμε να εξαντληθεί κάθε δυνατότητα ώστε να αποτραπεί κάθε τέτοιο ενδεχόμενο.

Κύριε Πρόεδρε,

για αυτούς τους δύο παραπάνω σοβαρότατους, κατά τη γνώμη μου λόγους, σας ζητώ να αναλάβετε στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων σας και επί τη βάσει των διατάξεων του Κανονισμού της Βουλής τις αναγκαίες πρωτοβουλίες επαναφοράς, επανεξέτασης και αποδοχής της πρότασης να παραπεμφθούν οι εργασίες της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για την υπόθεση του Βατοπεδίου μέχρι τις 30 Νοεμβρίου 2010.

Με εκτίμηση,
Αλέξης Τσίπρας
Βουλευτής Α' Αθηνών
Πρόεδρος Κοινοβουλευτικής Ομάδας ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

Για τόσο κρίσιμα ζητήματα και με τόσα στοιχεία σε εκκρεμότητες, ο χρόνος διεξαγωγής των εργασιών της Επιτροπής απεδείχθη καταφανώς ανεπαρκής.

Ιδιαίτερα δε οι προς διερεύνηση πτυχές που αφορούν σε τραπεζικές συναλλαγές υπ' αυτές τις συνθήκες αναγκαστικά ερευνήθηκαν πλημμελώς από την Επιτροπή, είτε γιατί εκκρεμεί ακόμα πληθώρα διαχειριστικών ελέγχων από τις επιτροπές που έχει συστήσει το Υπουργείο, είτε γιατί δεν κατέστη δυνατή η ουσιώδης συνδρομή από τις δικαστικές αρχές της Κυπριακής Δημοκρατίας, είτε για διάφορους άλλους λόγους, κυριότερος των οποίων είναι η καθυστέρηση παραγγελίας νέας πραγματογνωμοσύνης για τον προσδιορισμό της αξίας των ανταλλαγέντων ακινήτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΟΚΤΩ ΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΔΕΝ ΚΑΤΟΙΚΕΙ ΕΔΩ!

1. Το ισχύον θεσμικό πλαίσιο (Σύνταγμα, Κανονισμός της Βουλής, Νόμος για την Ποινική Ευθύνη των Υπουργών) αναθέτει σε βουλευτές προανακριτικά καθήκοντα, υποκαθιστά δηλ. τον φυσικό δικαστή. Αυτές οι ρυθμίσεις λειτουργούν, αν όχι απαγορευτικά, τουλάχιστον στρεβλωτικά στην αναζήτηση της αλήθειας. Οι ελεγχόμενοι Υπουργοί και Υφυπουργοί ενώ διασύρονται, ταυτοχρόνως προστατεύονται σε σύγκριση με τον ανάλογο δικαστικό έλεγχο ο οποίος προβλέπεται για τους πολίτες. Παρά τη θεωρητική ορθότητα του στόχου της προστασίας του πολιτικού κόσμου από εκβιασμούς, ιδιαίτερα από ισχυρά οικονομικά συμφέροντα, με το ισχύον πλαίσιο ούτε ο στόχος επιτυγχάνεται ούτε όλοι οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου. Αυτή η υποκατάσταση του φυσικού δικαστή από το Κοινοβούλιο οδηγείται στην πράξη σε ακόμα πιο ακραία εκδοχή. Στην υποκατάστασή του από το πολιτικό κόμμα που πλειοψηφεί!

2. Το ίδιο θεσμικό πλαίσιο περιορίζει και σχεδόν μηδενίζει προνομιακά για τους ελεγχόμενους τα χρονικά όρια της παραγραφής. Υπό το καθεστώς της σύντομης αυτής παραγραφής, στις περισσότερες των εξεταζόμενων περιπτώσεων η ολοκλήρωση της δικαστικής διερεύνησης είναι απολύτως αδύνατη. Στην υπόθεση του Βατοπεδίου, ως προς το τεράστιο σημασία αυτό ζήτημα,

κυριαρχεί η υποκρισία. Κανείς από τους ελεγχόμενους, οιονεί κατηγορούμενους, Υπουργούς και Υφυπουργούς, δεν έθεσε θέμα παραγραφής. Δικαίωμά τους βέβαια, αλλά αν το έθετε η Επιτροπή, η διερεύνηση της υπόθεσης θα σταματούσε εκεί.

Και όμως! Η παραγραφή είναι γεγονός. Την εξασφαλίζει η δικομματική συνταγματική ρύθμιση. Την επιτάχυνε όμως και την εξασφάλισε η πρόωρη διάλυση της Βουλής και η κήρυξη εκλογών που αποφάσισε ο κ. Καραμανλής. Ασπίδα προστασίας εγγυημένη και για τον ίδιο και για τους Υπουργούς. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ανέξοδα πέρασε στην επίθεση. Έξω οι Δρυς και Φωτιάδης, μέσα – αλλά με παραγραφή – οι Υπουργοί της Ν.Δ. Ευθύνη ανεύθυνων Υπουργών και Υφυπουργών. Κοροϊδία!

3. Δεν υπάρχει καμία δημοκρατική παράδοση αυτονομίας, εθιμικής έστω, υποχρέωσης Υπουργών και Υφυπουργών να αποδεχτούν τον έλεγχο για πράξεις ή παραλείψεις που ενδεχομένως ζημίωσαν το δημόσιο συμφέρον. Δεν πρόκειται για άσκηση δικαιωμάτων που έχουν και πρέπει να έχουν οι κατηγορούμενοι. Ούτε για την ισχύ του τεκμηρίου αθωότητας. Πρόκειται για την αποδοχή μιας ιδιότυπης και επικίνδυνης νομικής υπερπροστασίας. Η φράση «είμαι αθώος, αλλά θέλω να δικαστώ για να υπερασπιστώ την αθωότητά μου», δεν ακούγεται σχεδόν ποτέ από πολιτικά πρόσωπα. Στην υπόθεση του Βατοπεδίου μάλιστα, οι ελεγχόμενοι Υπουργοί και Υφυπουργοί τόσο των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όσο και αυτών της Ν.Δ. κατασκευάζουν και υπερρασιπίζουν μια ακραία δημοσιοϋπαλληλική έννοια της ευθύνης, ισχυριζόμενοι μάλιστα ότι η πολιτική αμφισβήτηση εισηγήσεων και γνωμοδοτήσεων της διοίκησης περίπου συνιστά αδίκημα!!!

Η αναφορά στην παραπάνω, όπως εκτέθηκε συνοπτικά, απουσία δημοκρατικής παράδοσης αποδοχής ελέγχου, όχι μόνο εμποδίζει την αναζήτηση της αλήθειας, αλλά κινείται και σε αντίθεση με το πνεύμα της παραγράφου 5 του άρθρου 86 του Συντάγματος, το οποίο προβλέπει ότι:

«5. Αν για οποιαδήποτε άλλο λόγο, στον οποίο περιλαμβάνεται και η παραγραφή, δεν περατωθεί η διαδικασία που αφορά δίωξη κατά προσώπου που είναι ή διετέλεσε μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός, η Βουλή μπορεί, ύστερα από αίτηση του ίδιου ή των κληρονόμων του, να συστήσει ειδική επιτροπή στην οποία μπορούν να μετέχουν και ανώτατοι δικαστικοί λειτουργοί για τον έλεγχο της κατηγορίας.»

4. Είναι αδύνατον να προσεγγίσει κανείς συνεκτικά και ορθολογικά τον έλεγχο της υπόθεσης του Βατοπεδίου και της ενδεχόμενης τέλεσης αδικημάτων από πρώην Υπουργούς και Υφυπουργούς, χωρίς στον έλεγχο αυτό να υπόκεινται ισότιμα οι ασκήσαντες κυβερνητικό έργο Υπουργοί και Υφυπουργοί των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τουλάχιστον δηλαδή οι κ.κ. Γεώργιος Δρυς και Απόστολος Φωτιάδης. Η σκανδαλώδης επιλογή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να τους προφυλάξει από τον έλεγχο και να τους εξαιρέσει δεν συνιστά μόνο μια προκλητικά άδικη και υποκριτική επιλογή συγκάλυψης ευθυνών, αλλά υπονομεύει και την αξιοπιστία της διερεύνησης των Υπουργών και Υφυπουργών της Ν.Δ.. Όχι μόνο γιατί έτσι δεν λειτουργεί η αρχή της ισοτιμίας και της ισονομίας, όχι μόνο γιατί αποκρύπτονται με αυτήν την επιλεκτική σκοπιμότητα οι διαχρονικές και βαθύτερες αιτίες της κατεστημένης, και τυπικά νομιμοποιημένης, ανομίας του δικομματικού πολιτικού συστήματος και μένει ανοικτό μόνο το πεδίο διερεύνησης ενδεχομένως της αποσπασματικής προσωπικής ευθύνης, αλλά και γιατί έτσι πολυδιασπάται η στοιχειώδης συνοχή της εξεταζόμενης υπόθεσης. Διασπάται η συνοχή τόσο ως προς τη συνέχεια και την αλληλεξάρτηση των πραγματικών γεγονότων, συμβάντων και περιστατικών όσο κυρίως ως προς την λογική συνάφεια και τη νομική ερμηνεία, όρο απαραίτητο και καθοριστικό για την εξαγωγή συνεκτικών και μη αντιφατικών συμπερασμάτων.

5. Η αδυναμία των δύο προηγούμενων Εξεταστικών Επιτροπών, όσο και αυτής της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης» να αναζητήσει με αντικειμενική μέθοδο το ύψος της ζημίας του Δημοσίου. Για την αδυναμία αυτή βέβαια δεν ευθύνονται μόνο οι Επιτροπές και τα μέλη τους. Το Σ.Δ.Ο.Ε., το Σ.Ο.Ε. και άλλες κρατικές ή εποπτευόμενες από το κράτος υπηρεσίες και σώματα προέβησαν σε εκτιμήσεις που δεν μπορούσαν να οδηγήσουν σε ασφαλή συμπεράσματα. Επικαλούντο γι' αυτό τα νομοθετημένα όρια της

αρμοδιότητά τους ή τους διεθνείς κανόνες και κώδικες.

Σε καμιά από τις πολλές εκατοντάδες σελίδες εκτιμήσεων και επανεκτιμήσεων δεν προκύπτει επαρκής και συγκριτική αξιολόγηση της αξίας των ανταλλαγόντων ακινήτων. Άλλοι φορείς εκτιμούν επί τη βάσει της αντικειμενικής αξίας και μόνο, άλλοι μόνο της εμπορικής ή των αξιών που αναφέρουν τα συνταγμένα συμβόλαια.

Στις συζητήσεις που έγιναν κατά τη διάρκεια των εργασιών της Επιτροπής τόσο μεταξύ των μελών της βουλευτών, όσο και κατά την εξέταση αρμοδίων μαρτύρων, όπως ο κ. Δημ. Γεωργακόπουλος, Γενικός Γραμματέας Υπουργείου Οικονομικών ή ο καθηγητής κ. Ιωάννης Μουρμούρας, Πρόεδρος του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών, αρκετοί από τους βουλευτές διατυπώσαμε την άποψη πως μόνο με μία πλήρη συνεκτική συγκριτική αξιολόγηση αντικειμενικών και αγοραίων αξιών και μάλιστα κατά συγκεκριμένα χρονικά στάδια (πριν την ανταλλαγή, κατά το χρόνο σύναψης των συμβολαίων και κατά τον τρέχοντα παρόντα χρόνο), αλλά επίσης λαμβάνοντας υπόψη και τα ιδιαίτερα νομικά και άλλα βάρη ή χαρακτηριστικά ως προς την χρήση του κάθε ανταλλαγόντος ακινήτου και της κάθε ανταλλαγέας έκτασης (κοινόχρηστη, προστατευόμενου φυσικού κάλους, δάσος κλπ), μόνο – επαναλαμβάνω – με μία τέτοια συνεκτική συγκριτική αξιολόγηση θα μπορούσαν να εξαχθούν ασφαλή συμπεράσματα. Ουδείς αποφάνθηκε αρνητικά ως προς την ανάγκη, αλλά και κανένας φορέας ή υπηρεσία ή σώμα δεν παρουσιαζόταν πρόθυμο ή ικανό να αναλάβει τέτοια αποστολή. Πλην όμως υπήρξε και διπλή ολιγωρία. Η μεν πλειοψηφία των μελών της Επιτροπής, βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., υποβάθμισε την ανάγκη αναζήτησης μιας τέτοιας δυνατότητας με το επιχείρημα ότι η ζημία είναι δεδομένη, οι δε βουλευτές της Ν.Δ. – μέλη της Επιτροπής αποχώρησαν και αποδυνάμωσαν την προσπάθεια των υπόλοιπων βουλευτών της μειοψηφίας (Κ.Κ.Ε., ΛΑ.Ο.Σ., ΣΥ.ΡΙΖ.Α.) που πίεζαν για την εξεύρεση μιας λύσης, έστω και εάν αυτή ήταν δύσκολη. Ένα ζήτημα δηλαδή που ετέθη από την πρώτη συνεδρίαση της Επιτροπής βρήκε τη λύση του με τις νέες αναθέσεις σχεδόν λίγο πριν λήξουν οι εργασίες της και πάλι μάλλον με την ίδια αβέβαιη μεθοδολογία. Εδώ πρέπει να αποσαφηνιστεί ότι η σαφής, πλήρης, συνεκτική και συγκριτική μέθοδος εκτίμησης της πραγματικής αξίας των ανταλλαγόντων δεν απαιτείται μόνο ή τόσο για την κάλυψη κατά τον Ποινικό Κώδικα της ανάγκης χαρακτηρισμού αδικημάτων ως πλημμελήματα ή κακουργήματα, όσο και για τη διερεύνηση της ύπαρξης ή όχι ενός συστηματικού και μελετημένου σχεδίου παράνομου πλουτισμού από ένα δίκτυο συμφερόντων με πολλά πλοκάμια. Γι' αυτό και η προσπάθεια της Ν.Δ. να ισχυρισθεί ότι δεν υπάρχει ζημία και να αξιοποιήσει τις πρωτοβουλίες του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. είναι παραπλανητική.

Είναι δηλαδή σαφώς διακριτής τάξης, ποιότητας και μεγέθους ζήτημα αν άνοιξαν οι Υπουργοί και οι Υφυπουργοί με τις αποφάσεις τους έναν απίστευτο «χορό» εκατομμυρίων και αυτό ανεξάρτητα από την ύπαρξη ή όχι γνώσεως και δόλου ή αν ενέχονται μόνο για μια σειρά ευνοϊκών και χαριστικών ρυθμίσεων, από τις οποίες η Μονή ωφελήθηκε και το Δημόσιο υπέστη ζημία άνω των 15.000 ευρώ που προβλέπει ο Ποινικός Κώδικας για να χαρακτηριστεί το ενδεχόμενο αδικήμα ως κακούργημα. Αντιλαμβάνεται κανείς εύκολα – και ας μην είναι νομικός – ότι στις δύο διακριτές εκδοχές διαφορετικά αξιολογούνται τουλάχιστον οι έννοιες της παράλειψης ή ακόμα και του δόλου. Όσο δηλαδή είναι ρηχό και σκόπιμα κατασκευασμένο το επιχείρημα της Ν.Δ. ότι δεν υπέστη ζημία το Δημόσιο επειδή δεν έχει τεκμηριωθεί κάτι τέτοιο με σαφή τρόπο από το Σ.Ο.Ε., άλλο τόσο είναι σκόπιμα κατασκευασμένο και το επιχείρημα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι η κατά το δυνατόν ακριβέστερη αξιολόγηση της ζημίας δεν απαιτείται.

Και οι δύο στάσεις ενισχύουν τα εμπόδια για την ανάδειξη της αλήθειας και αλληλοτροφοδοτούν ερήμην της το δικομματικό καυγά που συγκαλύπτει την ουσία.

6. Η αποχώρηση των τριών βουλευτών της Ν.Δ., μελών της Επιτροπής, από τις εργασίες της ήταν επίσης μια σκόπιμη κίνηση που εμπόδισε την αναζήτηση της αλήθειας και αντίθετα βοήθησε τις διαδικασίες συγκαλύψεως και ατελούς διερεύνησης. Τόσο η αναγκαία παράταση του χρόνου των εργασιών της Επιτροπής

όσο και η συστηματικότερη αναζήτηση της αξιόπιστης μεθόδου εκτίμησης της ζημίας του Δημοσίου, αλλά και άλλα σημαντικά ζητήματα θα είχαν τεθεί σε άλλη βάση και σαφώς θα είχαν αποσαφηνίσει περισσότερο σοβαρά εκκρεμή θέματα.

Η Ν.Δ. όμως επέλεξε προσημαστικά τον εξωθεσμικό στρουθοκαμηλισμό που της επιτρέπει σήμερα να θολώνει τα νερά και να οργανώνει επιθετικά τη συγκάλυψη, επικαλούμενη επιλεκτικά μόνο τα αμαρτήματα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ή τις ελλείψεις της Προκαταρκτικής Εξέτασης στις οποίες συνετέλεσε τα μέγιστα.

Η αποχώρηση αυτή ήταν ένα μελετημένο στρατήγημα για να μη διερευνηθεί η αλήθεια.

7. Ο διαχειριστικός έλεγχος που δεν έγινε (ή που δεν επιτρεπόταν να γίνει) στα βιβλία της Μονής, ο διαχειριστικός έλεγχος που ελάχιστα προχώρησε σε βάθος στις συναλλαγές της Μονής στην Ελλάδα και στην Κύπρο με επιχειρηματίες, τράπεζες και εξωχώριες εταιρείες, αποτελούν μια ακόμα αιτία για την πλημμελή αναζήτηση της αλήθειας.

Η πρόοδος στο πεδίο αυτό, σε σύγκριση με όσα είχαν προχωρήσει την περίοδο της δεύτερης Εξεταστικής Επιτροπής, είναι ελάχιστη τόσο από τις Επιτροπές του Υπουργείου Οικονομικών όσο κυρίως από τους αναμενόμενους ελέγχους στην Κύπρο, όπου και συναντήσαμε ως μέλη της Επιτροπής τη μεγαλύτερη δυσκολία προόδου της έρευνας. Είναι χαρακτηριστικό ότι από τους τρεις επιχειρηματίες που οι επιχειρήσεις τους έχουν έδρα την Κύπρο, εμπλέκονται σε αδιευκρίνιστες συναλλαγές με τη Μονή και άλλες ελεγχόμενες εταιρείες στην Ελλάδα και εκλήθησαν ως ουσιώδεις μάρτυρες, μόνο ένας προσήλθε, όχι αυτοπροσώπως, αλλά δια πληρεξουσίου δικηγόρου και αρνήθηκε να καταθέσει επικαλούμενος νόμιμη αιτία. Οι άλλοι δύο «δεν ανευρέθησαν»!

8. Το κυρίαρχο πολιτικό σύστημα, όπως το συντηρούν και το εκπροσωπούν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Ν.Δ. στην εποχή της ηγεμονίας του νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού και των «ελευθερών αγορών», έχει αλλοιώσει κυριολεκτικά το περιεχόμενο της ευθύνης των Υπουργών, αλλά και του δημοσίου συμφέροντος.

Η προμελετημένη συνήθως τυπική νομιμότητα, η οποία μάλιστα διαμορφώνεται και μεταμορφώνεται διαρκώς επί τη βάσει και μόνο των επιλογών της εκάστοτε πλειοψηφίας, αποτελεί το επιχείρημα της εξάντλησης των ορίων «ευθύνης των Υπουργών».

Η επίκληση της «ανάπτυξης» αποκλειστικά σχεδόν μέσω της ανεμπόδιστης ή καλύτερα της ενθάρρυνσης και διευκόλυνσης της ελεύθερης κίνησης των ιδιωτικών κεφαλαίων θεωρείται «δημόσιο συμφέρον».

Στην υπόθεση του Βατοπεδίου και οι δύο αυτές νεοφιλελεύθερες κοπής κυνικές προσεγγίσεις κυριαρχούν. Όλο αυτό το πλέγμα απαξίωσης της ουσίας της Δημοκρατίας και ευτελισμού βασικών πυλώνων της δημοκρατικής πολιτείας, συνέθεσε το πεδίο «νομιμότητας» Υπουργών, Υφυπουργών, μοναχών, επιχειρηματιών, τραπεζών και υπηρεσιακών παραγόντων στην υπόθεση του Βατοπεδίου.

Στη σύγχρονη Ελλάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Ν.Δ., η μόνη σταθερή θεσμική αντίσταση σ' αυτόν το εκφυλισμό εκδηλώνεται χρόνια τώρα, ειδικά στα ζητήματα της προστασίας του περιβάλλοντος, από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Γι' αυτό και ενοχλεί, και μεθοδεύεται η παράκαμψή του. Ειδικά το Σ.τ.Ε. είναι ο μόνος στην Ελλάδα θεσμικός οργανισμός που επιμένει να αναζητά στην έννοια του δημοσίου συμφέροντος σταθερά και απαραβίαστα χαρακτηριστικά διαρκούς κοινωνικού οφέλους και γι' αυτό αμφισβητεί το δικαίωμα οποιασδήποτε Κυβέρνησης ή κρατικού οργάνου να τη θεωρεί ιδιοκτησία του.

Αυτή η παρακμή της Δημοκρατίας έκανε έντονα αισθητή την παρουσία της στην αναζήτηση της αλήθειας στο πλαίσιο των εργασιών της Επιτροπής και την εμπόδιζε.

ΕΠΙΜΥΘΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΚΑΤΟΙΚΕΙ ΕΔΩ

Ως επιμύθιο αυτής της αναφοράς στους οκτώ παραπάνω λόγους που εμπόδισαν την αλήθεια στην Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για την υπόθεση Βατοπεδίου, αξίζει να συμπεριληφθεί το παρακάτω κείμενο ενός «υπεράνω πάσης υποψίας» δημοσιογράφου, του κ. Πάσχου Μανδραβέλη, που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Ημερησία» στις 5.12.2008, με τίτλο «Τι δεν θα μά-

θουμε για τα σκάνδαλα»

«Είναι πολλά αυτά που δεν θα μάθουμε από το εσπευσμένο κλείσιμο της εξεταστικής επιτροπής για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Καταρχήν δεν θα μάθουμε πού πήγαν τα λεφτά. Αν και σε υποθέσεις οικονομικού εγκλήματος βασικός κανόνας των δικτικών αρχών όλου του κόσμου είναι το «ακολουθήσε τα λεφτά», στην υπόθεση του Βατοπεδίου η κοινοβουλευτική πλειοψηφία μάλλον αδιαφορεί για τα εκατό και πλέον εκατομμύρια ευρώ που κατέληξαν σε άγνωστους παραλήπτες. Αλλά πάλι, γιατί να ενδιαφερθούν οι βουλευτές της Ν.Δ.; Δικά τους ήταν;

Δεν θα μάθουμε (τουλάχιστον επισήμως) το χρυσό μυστικό της αποτελεσματικότητας του δημόσιου τομέα. Δεν θα καταλάβουμε δηλαδή πώς γίνεται το ίδιο κράτος να κάνει τρία χρόνια για να δώσει μια σύνταξη, κατάφερε σε δύο χρόνια να δώσει 260 ακίνητα-φιλέτα δημόσιας γης. Δεν θα μάθουμε πώς αποχαρκτηρίζονται ταχύτατα δασικές εκτάσεις και αρχαιολογικοί χώροι, πώς η λιμνοθάλασσα γίνεται λίμνη και η λίμνη μεταμορφώνεται σε μεζονέτες με θέα καθ' όλη την επικράτεια. Δεν θα μάθουμε «πώς γίνονται οι δουλειές, πηγαίνοντας σε ένα υπουργό», όπως δήλωσε εις εκ των μοναχών στην εξεταστική επιτροπή. Δεν θα μάθουμε σε τι χρειάζονται οι υπουργοί, όταν (όπως είπε ο κ. Δούκας) απλώς υπογράφουν τις γνωμοδοτήσεις των υπηρεσιακών παραγόντων. Διότι αν οι υπουργοί, ακόμη και σε τέτοιες καραμπινάτες περιπτώσεις, δεν ελέγχουν πού βάζουν την υπογραφή τους, τότε αποτελούν ένα περιπτώ γραφειοκρατικό γρανάζι του μηχανισμού και μάλιστα πολυέξοδο.

Πιθανότατα δεν θα μάθουμε πώς λειτουργούσαν οι ύποπτες παρέες της Θεσσαλονίκης με καρντάσια και κουμπάρους, χορεύτριες κι ανθρώπους της νύχτας, κρυφές κάμερες και «πεντακαθαρίδες». Όπως επίσης δεν θα μάθουμε για τις σκοτεινές διαδρομές των κλεμμένων από τον ελληνικό λαό χρημάτων στην Κύπρο και τους «εθνικούς σκοπούς» που αυτά υπηρέτησαν στο δημοψήφισμα για το «όχι».

Δεν θα μάθουμε ποιοι υπουργοί ήταν παραπλανηθέντες σε αυτό το απίστευτο κώλο και ποιοι συνένοχοι. Το αποτέλεσμα είναι η συνηγορία να διαχέεται σε ολόκληρη την κυβερνητική παράταξη ακόμη και στον πρωθυπουργό. Αυτός έπρεπε να είναι ο πρώτος που θα «μαστιγώνει» τους βουλευτές της πλειοψηφίας να αποκαλύψουν και την τελευταία λεπτομέρεια αυτού του σκανδάλου. Παλιότερα, όταν ρωτήθηκε τι θα κάνει σε περίπτωση σκανδάλων από συνεργάτες του, είχε απαντήσει: «Κρέμασμα στο Σύνταγμα, είναι η μόνη λύση. Διότι αν δεν είσαι αυστηρός με τους δικούς σου ανθρώπους δεν μπορείς να επιβάλεις το νόμο στην ελληνική κοινωνία». Στα προφορικά πήρε άριστα, και του πιστώθηκε το 2004 με την απεριόριστη εμπιστοσύνη που του έδειξε ο ελληνικός λαός. Από την εξέλιξη της υπόθεσης κρίνονται τα λεχθέντα του.

Είναι πολλά αυτά που δεν θα μάθουμε, αλλά τουλάχιστον λύνεται ένα θεμελιώδες φιλοσοφικό πρόβλημα: πώς παράγεται η ηθική. Διά της μεταβατικής ιδιότητας. Οι εξεταστικές επιτροπές κάνουν το παρόν, νόμιμο. Το νόμιμο, σύμφωνα με τον κ.Βουλγαράκη είναι και ηθικό, οπότε το πρόβλημα που απασχόλησε τους στοχαστές από τον Αριστοτέλη μέχρι τον Καντ βρήκε επιτέλους τη λύση του.»

Θα μπορούσε να είναι το πιο αξιόπιστο πόρισμα!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Την 1-5-1922, δύο χρόνια μετά την προσάρτηση της Δυτικής Θράκης στην Ελλάδα, η Ι.Μ. Βατοπεδίου κατέθεσε αγωγή κατά του Ελληνικού Δημοσίου, ζητώντας να αναγνωριστεί η κυριότητα της επί της λίμνης Βιστωνίδας και του ιχθυοτροφείου που βρίσκεται ο' αυτήν, επικαλούμενη βυζαντινούς και οθωμανικούς τίτλους (χρυσόβουλα και βεράτια). Ακολούθησε εξώδικη διευθέτηση της υπόθεσης, που οδήγησε στο Νομοθετικό Διάταγμα της 8.04.1924, όπου το Δημόσιο «παραίτεται από πάσης αξιώσεως επί της εν Πορτολαγών της Ξάνθης λίμνης Μπουρού της μετά των ιχθυοτροφείων αυτής, των παρά την νησίδα και τα στόμια της λίμνης κειμένων να ανέκαθεν γνωστά τούτων αποδιδόμενων στην αποκλειστική κατοχή της Ι.Μ.». Το παραπάνω Ν.Δ. οδήγησε σε δια-

φορετικές ερμηνείες, η Μονή προσέφυγε στο Συμβούλιο της Επικρατείας επειδή το Δημόσιο δεν παρέδιδε την κατοχή, το δε Συμβούλιο της Επικρατείας εξέδωσε την υπ' αρ. 41/1929 απόφασή του με την οποία δικάωσε μεν τη Μονή ως προς το αίτημά της αλλά επίσης αποφάσισε ότι η Λίμνη Βιστωνίδα είναι δημόσια περιουσία μη δεκτική κυριότητας αστικού δικαίου, ανήκει στο Δημόσιο κατά «κυριότητα δημοσίου δικαίου», και αναγνώρισε στο Υπουργείο Γεωργίας μονομερώς την αρμοδιότητα να καθορίσει τους όρους παραχώρησης της κατοχής στη Μονή. Σε συμμόρφωση των παραπάνω και σε εφαρμογή του Ν.Δ. του 1924, υπογράφηκε στις 4.05.1930 ενώπιον του συμβολαιογράφου Αθηνών Δ. Ιατρίδου σύμβαση μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και Ι.Μ. Βατοπεδίου, όπου το Δημόσιο «αποδίδει την κατοχή της λίμνης στην Ιερά Μονή, η οποία κατοχή αναφέρεται μόνο στην ιχθυοτροφική καλλιέργεια, την εκμετάλλευση και πώληση της παραγωγής, του Δημοσίου διατηρούντος αμείωτα τα δημοσίου δικαίου δίκαια». Στις 14-07-1941 η κατοχική κυβέρνηση, ερμηνεύοντας το Ν.Δ. του 1924, καταργεί την παραπάνω σύμβαση με το Ν.Δ. 271/1941 και αποδίδει την κυριότητα στην Ι.Μ. Βατοπεδίου. Το παραπάνω Ν.Δ. καταργήθηκε μαζί με άλλα διατάγματα μετά την απελευθέρωση με την Συντακτική Πράξη 58/26/27-6-1945 και τον Α.Ν 476/1945. Από τότε και μέχρι τη δεκαετία του 1990, ενώ με τον Α.Ν. 16/19-11-1935 που τροποποιήθηκε με τον Ν.2113/1952 και άλλα νομοθετήματα ρυθμίστηκαν θέματα σε σχέση με την ιχθυοτροφική εκμετάλλευση της λίμνης, η Ι.Μ. Βατοπεδίου ουδέποτε αμφισβήτησε τη σύμβαση του 1930 και την κυριότητα του Δημοσίου.

Το 1990 εγκαθίσταται Υγούμενος της Μονής ο Εφραίμ και αρχίζει να αμφισβητεί αρχικά το καθεστώς εκμετάλλευσης της Λίμνης. Στις 3-12-1998, με αρ.26, εκδίδεται γνωμοδότηση του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημολέων Κτημάτων και Ανταλλάξιμης Περιουσίας, η οποία έκανε δεκτή την μη προβολή δικαιωμάτων κυριότητας του Ελληνικού Δημοσίου επί της νησίδας Άντα Μπουρού, την οποία την 5-2-1999 αποδέχτηκε με Υ.Α. ο Υφυπουργός Οικονομικών, κ.Γεώργιος Δρυς. Ακολουθούν οι γνωμοδοτήσεις 17/2002, και 46/2002, τις οποίες αποδέχτηκε ο Υφυπουργός Οικονομικών, κ.Απόστολος Φωτιάδης με Υ.Α. στις 5-8-2002 και στις 4-6-2003 αντίστοιχα, με τις οποίες έκανε δεκτή την μη προβολή δικαιωμάτων κυριότητας του Ελληνικού Δημοσίου και αναγνωρίζεται η κυριότητα της Μονής στην ίδια την Λίμνη και στις παραλίμνιες εκτάσεις, εμβαδού 25.000 στρεμμάτων περίπου, έκταση που τότε για πρώτη φορά διεκδικείται από τη Μονή. Αντίθετα, πριν από τις Υ.Α. 17/2002 και 46/2002, με την υπ' αρ.111/2000 Γνωμοδότησή της η Ολομέλεια του Ν.Σ.Κ. χαρακτηρίζει τη Λίμνη κοινόχρηστη και ανήκουσα στο Ελληνικό Δημόσιο. Στις 11-12-2002 και στις 25-6-2003 υπογράφονται πρωτόκολλα Παράδοσης-Παραλαβής για μέρος των εκτάσεων που περιλαμβάνονται στις Υ.Α., ανάμεσα στους εκπροσώπους του Δημοσίου και της Μονής, τα οποία σημειώνονται στα Βιβλία Μεταγραφών του Υποθηκοφυλακείου Ξάνθης. Στις 25-01-2003 η Μονή καταθέτει αγωγή ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ροδόπης, ζητώντας να αναγνωριστεί κυρία των παραπάνω εκτάσεων, η οποία συζητείται στις 5-11-2003. Τα παραπάνω έχουν δημιουργήσει αναστάτωση στην κοινωνία της Ξάνθης, που εκφράζεται με διαμαρτυρίες των βουλευτών της περιοχής, των τοπικών φορέων, της τοπικής εκκλησίας, του Δικηγορικού Συλλόγου Ξάνθης κ.λπ. προς τον τότε Υφυπουργό, κ.Απ.Φωτιάδη, ο οποίος στις 30-10-2003 αναπέμπει τις γνωμοδοτήσεις 26/1998, 17/2002 και 46/2002 στο Γνωμοδοτικό Συμβούλιο, και στις 5-11-2003 ο δικηγόρος του Ελληνικού Δημοσίου υπερασπίζεται τα συμφέροντα του Δημοσίου στο ακροατήριο της δίκης.

Τον Μάρτιο του 2004 η Ν.Δ. κερδίζει τις εκλογές και σχηματίζει Κυβέρνηση. Στις 20-4-2004 γίνεται διάσκεψη των μελών του Δικαστηρίου, το οποίο με ψήφους 2-1 δέχεται την αγωγή της Μονής μόνο για μέρος των δύο νησίδων και την απορρίπτει για τα υπόλοιπα. Η Πρόεδρος, που μειοψηφεί, κρατά την απόφαση για να την δημοσιεύσει και ενημερώνει τους μοναχούς για την αρνητική για αυτούς έκβαση της υπόθεσης, πράξη για την οποία έχει καταδικαστεί πρωτόδικα. Στις 26-5-2004 η Γνωμοδοτική Επιτροπή απορρίπτει την αναπομπή Φωτιάδη με το αιτιολογικό ότι δεν προέκυψαν νέα στοιχεία, (Γνωμοδότηση υπ' αρ.26/2004), την οποία αποδέχεται ο νέος Υφυπουργός Οικονομικών, κ.Πέτρος

Δούκας στις 7-6-2004. Την 2-6-2004 η Ι.Μ. Βατοπεδίου υποβάλει αίτημα στο Ν.Σ.Κ. να καταθέσουν δήλωση από κοινού με το Δημόσιο για μη έκδοση απόφασης. Το Ν.Σ.Κ. αποδέχεται το αίτημα με το υπ' αρ. 3056/17-6-2004 Πρακτικό, με μειοψηφική άποψη ότι δεν χωρά έγκυρα η παραίτηση όταν αναμένεται η έκδοση της απόφασης. Το πρακτικό Αποδοχής γίνεται αποδεκτό από τον Υφυπουργό, κ. Π. Δούκα στις 22-6-2004 και στις 25-6-2004 αποστέλλεται με κούριερ στο Πρωτοδικείο Ροδόπης. Τον Ιούνιο του 2004, σύμφωνα με τον κ.Π.Δούκα εκδηλώνεται ενδιαφέρον για την εξέλιξη της Υπόθεσης από τον Δ/ντή του Γραφείου του Πρωθυπουργού, κ. Ι. Αγγέλου.

Στις 5-7-2004 τοπικοί παράγοντες της Ξάνθης, ανησυχώντας για τις εξελίξεις, συναντιούνται, παρόντος του Υφυπουργού Α. Κοντού, με τον Υφυπουργό κ. Π. Δούκα ο οποίος δεν τους ενημερώνει για τις ενέργειές του και δηλώνει ότι θα δει το θέμα. Στις 15-7-2004 οι Δικηγορικοί Σύλλογοι Θράκης με επιστολή τους του επισημαίνουν τις πολιτικές και ποινικές του ευθύνες. Την 10η Ιουλίου του 2004 ο Ηγούμενος Εφραίμ στέλνει επιστολή και λίγες μέρες μετά συναντιώνται με τον τότε Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης κ. Σάββα Τσιτουρίδη και ζητάει να ανταλλάξει εκτάσεις στη Λίμνη Βιστωνίδα, με άλλες εκτάσεις του Δημοσίου.

Στις 6-9-2004 φορείς της Ξάνθης συναντιούνται με τον πρόεδρο του Ν.Σ.Κ. κ. Βολάνη ο οποίος τους υπόσχεται να επανεξετάσει το θέμα αφού του υποβληθεί αίτημα που αναλαμβάνει να συντάξει ο παριστάμενος, κ. Α. Κοντός κάτι που δεν κάνει ποτέ. Ακολουθώντας σε συνάντηση του Υπουργού Επικρατείας, κ. Θεόδωρου Ρουσόπουλου με κάποιους από παράγοντες της Ξάνθης, κατά έκδοσή του ιδίου και των παρόντων, που είναι όλοι προσκείμενοι στη Ν.Δ., δηλώνει αναρμόδιος, κατά τους μη παρόντες που υποστηρίζουν ότι αποκλείστηκαν με τέχνασμα από την συνάντηση, δηλώνει ότι το θέμα της κυριότητας έχει λήξει και θα «τους τα δώσουμε κάπου αλλού».

Τον Οκτώβριο του 2004 επικοινωνεί ο κ. Θ. Ρουσόπουλος με τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης κ. Ευ. Μπασιάκο (Υπουργός μετά την παραίτηση Τσιτουρίδη, τέλη Σεπτεμβρίου 2004) για να τον ενημερώσει για το θέμα.

Την 1-12-2004 ο Υπουργός, κ. Ευ. Μπασιάκος απευθύνει ερώτημα στο Δ' Τμήμα του Ν.Σ.Κ., το οποίο απαντά θετικά στις 9-12-2004 για τη νομιμότητα των ανταλλαγών σε σχέση με τη Γνωμοδότηση 111/2000 της Ολομέλειας του Ν.Σ.Κ. περί κοινότητας, ότι ο Υπουργός, δηλαδή, μπορεί να τις αναθέσει στην Κ.Ε.Δ. και ότι η Λίμνη είναι αρμοδιότητα του Υπουργείου Οικονομικών. Έτσι ο Υπουργός κ.Ευ.Μπασιάκος εκδίδει στις 25-1-2005 την Υ.Α. 3822, με την οποία αναθέτει στην Κ.Ε.Δ. την ανταλλαγή των παραλίμνιων εκτάσεων με ακίνητα που θα της υποδείξει το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης με αρμόδια την Διεύθυνση Πολιτικής Γης, της οποίας πολιτικός προϊστάμενος είναι ο Υφυπουργός, κ. Αλέξανδρος Κοντός. Αυτή η Υ.Α. δεν δημοσιεύτηκε ποτέ.

Ήδη, από τις 3-11-2004 η Διευθύντρια Πολιτικής Γης, κ. Σταματίνα Μαντέλη, η οποία στην απολογία της στην Εφέτη –Ανακρίτρια υποστηρίζει ότι ακολούθησε εντολές των προϊσταμένων της Υπουργών κ.κ. Μπασιάκου και Κοντού, απευθύνει έγγραφο στις Νομαρχίες ζητώντας να ενημερώσουν τον κ. Κοντό για τις διαθέσιμες εκτάσεις με οικοπεδική αξία. Στη συνέχεια, από τον Μάρτιο του 2005 μέχρι τον Νοέμβριο του 2005 η Κ.Ε.Δ. (πολιτικός προϊστάμενός της ο κ.Πέτρος Δούκας), η Διεύθυνση Πολιτικής Γης και το Σ.Ο.Ε. προχωρούν στην επιλογή και στην εκτίμηση των ανταλλαξιμων εκτάσεων. Σύμφωνα με τις καταθέσεις των υπηρεσιακών παραγόντων, η επιλογή των εκτάσεων γίνεται από τη Μονή, τα τοπογραφικά και τα συμβόλαια συντάσσονται από τη Μονή και γίνονται δεκτά από την Κ.Ε.Δ.. Επίσης το Σ.Ο.Ε., εκτιμά τις εκτάσεις σύμφωνα με τα στοιχεία που του δίνονται από τις Δημόσιες Υπηρεσίες που δεν συμφωνούν με τα στοιχεία που εμφανίζονται στα συμβόλαια και τα οποία αποδέχεται η Κ.Ε.Δ. Την 21-12-2005, ενώπιον της Συμβολαιογράφου, κ. Αικατερίνης Πελέκη, υπογράφονται συμβόλαια που αφορούν την ανταλλαγή των παραλίμνιων εκτάσεων με 73 οικόπεδα, κυρίως του νομού Θεσσαλονίκης, παρά την επιστολή διαμαρτυρίας του Νομάρχη Θεσσαλονίκης, κ. Παναγιώτη Ψωμιάδη προς την Κυβέρνηση, στις 16-12-2005.

Με την 16651/27-6-2006 Κ.Υ.Α. των κ.κ. Π. Δούκα, Ευ.Μπασιάκου και Α. Κοντού, ανατίθεται στην Κ.Ε.Δ. και η ανταλλαγή της Λίμνης με ακίνητα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Η Κ.Υ.Α. βασίζεται στη γνωμοδότηση 15/2004 του Δ' τμήματος του Ν.Σ.Κ. και στο αρχικό σχέδιο, που δεν είχε την υπογραφή του κ. Π. Δούκα, προέβλεπε και την εναλλακτική λύση της αποζημίωσης. Οι ανταλλαγές που ακολουθούν γίνονται με την ίδια μεθοδολογία με αυτές που προηγήθηκαν και τα περισσότερα συμβόλαια υπογράφονται από την ίδια συμβολαιογράφο. Στη συνέχεια η Μονή προχωρά σε εκποίηση κάποιων οικοπέδων σε εταιρείες που και η ίδια συμμετέχει.

Τον Σεπτέμβριο του 2008, μετά από δημοσιογραφικές αποκυλίψεις για τα παραπάνω, ο Πρωθυπουργός, κ. Κ. Καραμανλής δηλώνει ότι υποτίμησε το μέγεθος του θέματος και την 16-12-2008 αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη της υπόθεσης και απομακρύνει τους εμπλεκόμενους Υπουργούς.

Στις 3.10.2008 ο Υφυπουργός Οικονομικών, κ. Αντ. Μπέζας ανακαλεί με απόφασή του τις Υ.Α. των κκ.Δρυ και Φωτιάδη, ενώ στις 9.12.2008 με επιστολή της η Μονή προτείνει τη συμβιβαστική λύση της επιστροφής των ακινήτων που πήρε από το Δημόσιο ή του τιμήματος για όσα από αυτά έχουν πωληθεί και λύση του ιδιοκτησιακού της λίμνης Βιστωνίδας από τα Δικαστήρια. Στις 10.12.2008 ο τότε Υπουργός Οικονομικών, κ. Γ. Αλογοσκούφης ερωτά το Ν.Σ.Κ. για την ανωτέρω επιστολή, το οποίο με την υπ' αριθμ.312/2009 Γνωμοδότηση του κρίνει ως πιο πρόσφορη την προτεινόμενη λύση, ενώ η άποψη της ισχυρής μειοψηφίας είναι η απόρριψή της και έγερση αγωγών του Ελληνικού Δημοσίου για ακύρωση των ανταλλαγών, με αναγνώριση της κυριότητας του Δημοσίου επί της Λίμνης, γνωμοδότηση η οποία γίνεται δεκτή στις 4.09.2009 από τον τότε Υπουργό Οικονομικών, κ. Ι. Παπαθανασίου. Μετά την άνοδο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην Κυβέρνηση τον Οκτώβριο του 2009, ο νέος Υπουργός Οικονομικών κ. Γ. Παπακωνσταντίνου ανακαλεί στις 12.12.2010 αυτήν τη Γνωμοδότηση και ακολουθώντας την άποψη της μειοψηφίας το Δημόσιο προχωρά στην έγερση αγωγών κατά της Ι.Μ.Βατοπεδίου. Τέλος, η απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ροδόπης για την οποία είχε υπογραφεί το πρακτικό για μη έκδοση απόφασης δημοσιεύτηκε το 2008 διότι ο Άρειος Πάγος έκρινε ότι η απόφαση είχε εκδοθεί αφού είχε γίνει η διάσκεψη των μελών του Δικαστηρίου και το πρακτικό ήταν άκυρο. Η απόφαση έχει εφεσιβληθεί και εκκρεμεί ενώπιον του Εφετείου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΚΡΙΣΙΜΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΔΙΕΡΕΥΝΗΘΗΚΑΝ

α) Η κυριότητα της Λίμνης, με τη σύναψη Σύμβασης Συμβιβασμού το 1930, μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και της Ι.Μ.Βατοπεδίου συνομολογήθηκε ότι παραμένει στο Δημόσιο και ότι η Ιερά Μονή έχει επί των ακινήτων αυτών, μόνο δικαίωμα κατοχής και εκμετάλλευσης (κατά ένα ποσοστό) του Ικθυοτροφείου. Με τη Σύμβαση του 1930 απέβαλαν, αν και όποια ισχύ είχαν, τα Χρυσόβουλα και οι λοιποί παλαιοί τίτλοι τους οποίους επικαλείται η Μονή (Σταθόπουλος κ.ά).

β) Κατά την κρατούσα άποψη μετά τη διάσκεψη και την έκδοση απόφασης, δεν χωρεί κατάργησή της δίκης, με τη συνυπογραφή δηλώσεως περί μη εκδόσεως απόφασης. Αυτή η άποψη ήδη είχε διατυπωθεί μειοψηφικά στο Ν.Σ.Κ. στην απόφαση για την υπογραφή. Ο δε Α.Π. με απόφασή του αποφάνθηκε ότι οι αποφάσεις εκδίδονται με τη διάσκεψη και όχι με τη δημοσιοποίηση, κάτι που οδήγησε στην ακύρωση της Δηλώσεως που συνυπέγραψαν τα μέρη και τελικά δημοσιεύτηκε η απόφαση το 2008.

γ) Κατά την άποψη όλων των νομικών που κατέθεσαν, ακόμα και αυτών που υποστήριξαν την κυριότητα της Μονής, οι Υπουργικές Αποφάσεις ως ανακλητές Πράξεις της Διοίκησης δεν είναι τίτλοι κυριότητας, γι' αυτό δεν μεταγράφονται, αλλά σημειώνονται στα Βιβλία του Υποθηκοφυλακείου. Μπορούν να θεωρηθούν εξώδικες ομολογίες, και σωστά η Μονή κατέθεσε αναγνωριστική αγωγή που θα της έδινε τίτλο κυριότητας στις παραλίμνιες εκτάσεις. Άρα ο ισχυρισμός της Νέας Δημοκρατίας ότι όταν ανέλαβε, το θέμα της κυριότητας είχε κριθεί, δεν είναι σωστός. Σωστό είναι

ότι ήταν σε αμφισβήτηση.

δ) Με μια απλή ανάγνωση των πραγματικών περιστατικών γίνεται φανερό ότι οι ανταλλαγές είχαν σχεδιαστεί τουλάχιστον από το καλοκαίρι του 2004. Όπως γνωρίζουμε τώρα, οι μοναχοί έμαθαν την αρνητική για αυτούς απόφαση του Δικαστηρίου από την Πρόεδρο της σύνθεσης και έσπευσαν να ζητήσουν από το Δημόσιο κοινή δήλωση για να μην εκδοθεί η απόφαση όπως και έγινε. Λίγες μέρες μετά, Ιούλιο του 2004, οι μοναχοί εμφανίζονται στον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης, κ. Σ. Τσιτουρίδη και του υποδεικνύουν ακίνητα για ανταλλαγή. Από τότε μεθοδεύεται η διαδικασία των ανταλλαγών, η οποία και κινείται με πρωτοφανή για το Ελληνικό Δημόσιο ταχύτητα: γνωματεύσεις σε περίπλοκα νομικά ζητήματα παράγονται σε λίγες μέρες, επιλογές ακινήτων, τοπογραφικά συντάσσονται από την Μονή και γίνονται δεκτά από το Δημόσιο, εκτιμήσεις από το Σ.Ο.Ε. με ελλιπή στοιχεία, και έτσι η Κ.Ε.Δ. κάνει πολλαπλάσιες ανταλλαγές σε δύο χρόνια από τα προηγούμενα 25 χρόνια της λειτουργίας της. Από όλα τα παραπάνω, αλλά και από το γεγονός ότι από το πρακτικό μη έκδοσης της απόφασης που ανέφερε ότι «δεν μεταβιβάζεται ούτε αναγνωρίζεται κανένα δικαίωμα κυριότητας υπέρ της Μονής και εις βάρος του Ελληνικού Δημοσίου» σε πολύ σύντομο διάστημα αναγνωρίστηκαν όλα τα δικαιώματα της Μονής, συμπεραίνουμε αβίαστα την ύπαρξη κεντρικού κυβερνητικού σχεδιασμού για τις ανταλλαγές.

ε) Η χρήση της γης αποτελεί το κρισιμότερο στοιχείο για την αποτίμησή της. Είναι φανερό ότι μια έκταση, όπως αυτή π.χ. της Ουρανούπολης 8.600 στρεμμάτων έχει άλλη αξία ως δάσος, όπως εκτιμήθηκε από το Σ.Ο.Ε. τον Μάρτιο του 2007, και άλλη ως άρτια και οικοδομήσιμη, όπως χαρακτηρίστηκε στα συμβόλαια τον Μάιο του 2007. Στον ισχυρισμό ότι αυτός ο χαρακτηρισμός είναι πάγιος στα συμβόλαια παρατηρούμε ότι η Ιερά Μονή φρόντισε και η Κ.Ε.Δ., το Δημόσιο δηλαδή, αποδέχτηκε, να δηλώσει ότι δικαιούται να ζητήσει αλλαγή χρήσης γης, διαδικασία που κίνησε η Διεύθυνση Πολιτικής Γης, με ερώτημα που απήχθηθε προς το Ν.Σ.Κ. το οποίο γνωμοδότησε με την 161/2008, χαρακτηρίζοντας την έκταση δασική και όχι δάσος, γνωμοδότηση που έκανε δεκτή ο Υφυπουργός, κ. Κ. Κιτζίδης. Όλη αυτή η διαδικασία είναι εντελώς παράτυπη, καθώς το μόνο αρμόδιο όργανο για το χαρακτηρισμό είναι ο δασάρχης και το Ν.Σ.Κ. αποφαίνεται για νομικούς όρους και όχι για πραγματικά περιστατικά.

Αντίστοιχες μεθοδεύσεις ακολουθήθηκαν σε όλα τα ακίνητα που ανταλλάχθηκαν. Άλλωστε και η Ν.Δ. στο πόρισμά της, τον Ιούνιο του 2010, στη σελ 275 εγκαλεί το Σ.Ο.Ε. για βαρύτατη αμέλεια, επειδή δεν συνέλεξε και δεν αξιολόγησε τα απαραίτητα στοιχεία ως όφειλε και στην σελ. 264 εγκαλεί την Κ.Ε.Δ. διότι υιοθέτησε τις εκτιμήσεις του Σ.Ο.Ε. χωρίς έλεγχο, ως όφειλε.

στ) Στον Αστικό Κώδικα (Π.Δ. 456/1984) ορίζονται τα εξής:

«Πράγματα εκτός συναλλαγής είναι **τα κοινά σε όλους, τα κοινόχρηστα και τα προορισμένα για την εξυπηρέτηση δημοσίων, δημοτικών, κοινοτικών ή θρησκευτικών σκοπών.**» (άρθρ. 966).

«Κοινόχρηστα. Πράγματα κοινής χρήσης είναι ιδίως τα νερά με ελεύθερη και αέναη ροή, οι δρόμοι, οι πλατείες, οι γυαλοί, τα λιμάνια και οι όρμοι, οι όχθες πλευσίμων ποταμών, οι μεγάλες λίμνες και οι όχθες τους.» (άρθρ. 967).

Σύμφωνα με τη νομική θεωρία και τη νομολογία, μεγάλες θεωρούνται οι λίμνες που σχηματίζονται από την εκβολή αενάων ροών.

«Κυριότητα σε κοινόχρηστα. Τα κοινόχρηστα πράγματα, εφόσον δεν ανήκουν σε δήμο ή κοινότητα, ή ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά, ανήκουν στο δημόσιο.» (άρθρ. 968).

«Κανόνες δημόσιας τάξης. Η ιδιωτική βούληση δεν μπορεί να αποκλείσει την εφαρμογή κανόνων δημόσιας τάξης.» (άρθρ. 3).

«Δικαιοπραξία απαγορευμένη. Δικαιοπραξία που αντιβαίνει σε απαγορευτική διάταξη νόμου, αν δεν συνάγεται κάτι άλλο, είναι άκυρη.» (άρθρ. 174).

«Έννοια της ακυρότητας. Η άκυρη δικαιοπραξία θεωρείται σαν να μην έγινε.» (άρθρ. 180).

Τα παραπάνω έχουν τις εξής πραγματικές και νομικές συνέπειες:

- Όσα πράγματα χαρακτηρίζονται «εκτός συναλλαγής» απαγορεύεται να αποτελέσουν αντικείμενο δικαιοπραξίας, δηλ.

είναι αναπαλλοτρίωτα, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά. Η τυχόν κατάρτιση δικαιοπραξίας με αντικείμενο πράγματα «εκτός συναλλαγής» αντιβαίνει σε απαγορευτική διάταξη του νόμου και συνεπώς είναι άκυρη («θεωρείται σαν να μην έγινε»).

Ο κανόνας που θεσπίζεται στη διάταξη αυτή είναι δημόσιας τάξης και συνεπώς η εφαρμογή του υπερισχύει, όταν συγκρούεται με διατάξεις που ρυθμίζουν ενέργειες προερχόμενες από την ιδιωτική βούληση.

- Πράγματα εκτός συναλλαγής είναι μόνο όσα ρητά ορίζει ο νόμος ως τέτοια, διότι αυτός ο χαρακτηρισμός τους συνεπάγεται αποστέρηση ή τουλάχιστον αόριστο περιορισμό της ιδιωτικής εξουσίας επ' αυτών, δηλ. της λειτουργικής απόλαυσης του ατομικού δικαιώματος της ιδιοκτησίας-περιουσίας.

- Στα «εκτός συναλλαγής πράγματα» συγκαταλέγονται και τα κοινόχρηστα, τα οποία ο νόμος (Α.Κ.) απαριθμεί ενδεικτικά και ένα από τα οποία είναι οι μεγάλες λίμνες και οι όχθες τους.

Νομικό καθεστώς

Μετά όσα παρατίθενται στο ιστορικό που προηγείται, εξαγωγή τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Η λίμνη Βιστωνίδα ανήκει κατά κυριότητα στο ελληνικό Δημόσιο μετά από αλληπάλληλες θεσμικές επικυρώσεις του ιδίου νομικού καθεστώτος (η με αριθμό 41/1929 απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας με την οποία έκρινε ότι η λίμνη Βιστωνίδα ανήκει στο Δημόσιο κατά «κυριότητα δημοσίου δικαίου», μη δεκτική κυριότητας αστικού δικαίου και αναγνώρισε στο Υπουργείο Γεωργίας μονομερώς την αρμοδιότητα να καθορίσει τους όρους παραχώρησης της κατοχής στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου. Η από 4-5-1930 ενώπιον του συμβολαιογράφου Αθηνών Δ. Ιατρίδου σύμβαση μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και Ι.Μ.Βατοπεδίου, όπου το Δημόσιο «αποδίδει την κατοχή της λίμνης στην Ιερά Μονή, η οποία κατοχή αναφέρεται μόνο στην ιχθυοτροφική καλλιέργεια, την εκμετάλλευση και πώληση της παραγωγής, του Δημοσίου διατηρούντος αμείωτα τα δημοσίου δικαίου δίκαια». Η κατάργηση της παραπάνω σύμβασης με το Ν.Δ. 271/1941 και η απόδοση της κυριότητας της λίμνης στην Ι.Μ. Βατοπεδίου. Η κατάργηση του προαναφερομένου Ν.Δ. με τη Συντακτική Πράξη 58/26/27-6-1945 και τον Α.Ν. 476/1945. Η ρύθμιση θεμάτων σε σχέση μόνο με την ιχθυοτροφική εκμετάλλευση της λίμνης με τον Α.Ν. 16/19-11-1935 που τροποποιήθηκε με τον Ν.2113/1952 και άλλα νομοθετήματα.

Με όλα τα παραπάνω νομοθετήματα έχει αδιαμφισβήτητη κατοχυρωθεί η κυριότητα της λίμνης Βιστωνίδας υπέρ του ελληνικού Δημοσίου. Η επί τουλάχιστον τέσσερις δεκαετίες αποχή (μέχρι το έτος 1990) της Ι.Μ. Βατοπεδίου από κάθε αμφισβήτηση της νομοθετικής ρύθμισης του 1945 ή διεκδίκησή της από το Δημόσιο της κυριότητας της λίμνης επιβεβαιώνει το γεγονός.

Η λίμνη Βιστωνίδα, σύμφωνα με τους ορισμούς του Α.Κ. συμπεριλαμβάνεται στα «εκτός συναλλαγής πράγματα», δηλαδή κοινόχρηστο πράγμα λόγω του χαρακτηρισμού ως λίμνης. Συνεπώς κάθε δικαιοπραξία με περιεχόμενο κοινόχρηστο πράγμα αντιβαίνει σε απαγορευτική διάταξη του νόμου και είναι άκυρη, δηλαδή είναι σαν να μην έγινε ποτέ. Η διάταξη δε αυτή του νόμου ως κανόνας δημοσίου δικαίου δεν μπορεί να καμφθεί από την ιδιωτική βούληση.

Επιπλέον η περιοχή της λίμνης Βιστωνίδας τελεί υπό καθεστώς προστασίας «της εν Ramsar (Ραμσάρ) του Ιράν στις 2-2-1971 υπογραφείσας Διεθνούς Συμφωνίας για την προστασία των Διεθνούς ενδιαφέροντος υδροτόπων ιδίως ως υδροβιοτόπων», που κυρώθηκε με το Ν.Δ. 191/1974, αφού συμπεριελήφθη στις περιοχές του Δικτύου Φύση 2000 (NATURA), με τους επιπλέον περιορισμούς, χάριν περιβαλλοντικής προστασίας, που θέτει αυτό το καθεστώς.

ζ) Αρμοδιότητα γνωμοδοτική έχει το διοικητικό όργανο όταν έχει την ικανότητα να διατυπώσει γνώμη περί του αν η διοικητική πράξη που μπορεί να εκδώσει άλλο όργανο με αρμοδιότητα αποφασιστική, είναι νόμιμη ή σκόπιμη.

Η γνωμοδότηση αυτή διατυπώνεται μετά από ερώτηση του αποφασίζοντος οργάνου και μπορεί να είναι ή απλή, οπότε δεν δεσμεύεται απ' αυτήν ή σύμφωνος, οπότε δεσμεύεται, με την έννοια ότι αυτό ή μπορεί να εκδώσει την πράξη μόνο σύμφωνα

προς τη γνωμοδότηση ή, αν δεν αποδέχεται τη γνωμοδότηση, να μην εκδώσει την πράξη (εφ' όσον βεβαιώς ενεργεί έτσι βάσει διακριτικής ευχέρειας, αλλιώς η μη εμπρόθεσμη έκδοση της πράξης συνιστά παράλειψη οφειλόμενης νόμιμης ενέργειας). Το αποφασίζουν όργανο μπορεί να δώσει εντολή στο γνωμοδοτικό να υποβάλει πρόταση, αλλά και το προτείνουν-γνωμοδοτικό μπορεί μετά από δική του ελεύθερη και αδέσμευτη κρίση να υποβάλει πρόταση. Τυχόν εντολή προς υποβολή πρότασης ορισμένου περιεχομένου καθιστά την πρόταση νομικώς πλημμελή και την πράξη που εκδόθηκε βάσει αυτής παράνομη.

- Με το άρθρο 10 του Ν. 1539/1938 περί προστασίας δημοσίων κτημάτων συνιστάται όργανο «Γνωμοδοτικών Συμβουλίων δημοσίων κτημάτων». Κατά τον οργανισμό του Υπουργείου Οικονομικών, στις αρμοδιότητες του Τμήματος Δημοσίων Κτημάτων περιλαμβάνεται και η διατύπωση γνώμης «για υποθέσεις που παραπέμπονται σ' αυτό, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, για την προστασία των δημοσίων κτημάτων» (άρθρο 90 παρ. 3 Π.Δ. 284/1988). Σύμφωνα με τα άρθρα 8 και 9 (Ν. 1539/1938) οι γνώμες που διατυπώνει παραπέμπονται «πάντοτε» στην έγκριση του Υπουργού Οικονομικών. Ο Υπουργός Οικονομικών έχει τη δυνατότητα να αποδεχθεί τη γνώμη του συμβουλίου, εν όλω ή εν μέρει, στα πλαίσια της αρχής του δημοσίου συμφέροντος, αν δε την τροποποιήσει δεν μπορεί να το κάνει εις βάρος του δημοσίου συμφέροντος (άρθρο 10 παρ. 6).

- Συνεπώς, στη συγκεκριμένη περίπτωση της με αριθμό 26/7-6-2004 γνωμοδότησης του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου δημοσίων κτημάτων που προκάλεσε και αποδέχθηκε ο Υφυπουργός Οικονομικών με βάση την παραπάνω διαδικασία, επρόκειτο για απλή γνωμοδοτική αρμοδιότητα του γνωμοδοτικού οργάνου, τέτοια δηλαδή που δεν δέσμευε την απόφαση του Υφυπουργού, και αποφασιστική αρμοδιότητα του Υφυπουργού και μάλιστα στα πλαίσια του δημοσίου συμφέροντος, με διπλό περιορισμό εκ μέρους του νομοθέτη. Όχι μόνο όφειλε ο Υφυπουργός να αποφασίζει στα πλαίσια του δημοσίου συμφέροντος, αλλά και αν τροποποιούσε τη γνωμοδότηση, δεν μπορούσε να το κάνει εις βάρος αυτού.

Από το συνδυασμό του νομοθετικού πλαισίου μέσα στο οποίο όφειλε να κινηθεί ο Υφυπουργός Οικονομικών ως μονομελές δικαστικό όργανο και του ρόλου του ως μέλος της κυβέρνησης που «καθορίζει και κατευθύνει τη γενική πολιτική της χώρας...» (άρθρ. 82 παρ. 1 Συντ.), αντιλαμβάνεται κανείς το μέγεθος της επιμέλειας που απαιτείται για τη διαχείριση υποθέσεων του δημοσίου. Άλλωστε και από το άρθρο 85 του Συντάγματος προβλέπεται η συλλογική ευθύνη των μελών της κυβέρνησης για τη γενική πολιτική και η ατομική καθενός/μιας για τις πράξεις η παραλείψεις της αρμοδιότητάς του/της.

Το γενικό επιχείρημα των Υπουργών ή των Υφυπουργών ότι αποδέχονται τις γνωμοδοτήσεις, ακόμα και όταν ο νομοθέτης θέλει οι ίδιοι να έχουν την αποφασιστική αρμοδιότητα, απονέμοντας τους την ειδικού βάρους πολιτική ευθύνη, γιατί θεωρούν τα γνωμοδοτικά συμβούλια εγκυρότερα από τους ίδιους κατά τη διατύπωση γνώμης, λόγω των ειδικών τεχνικών ζητημάτων που διαλαμβάνουν, δεν είναι επαρκές για να αποσείσει την ευθύνη της τελικής απόφασης από πάν τους. Αυτοί έχουν την υποχρέωση ως όργανα του κράτους, καθώς και την πολιτική ευθύνη, να προσδιορίζουν κατά περίπτωση αυτό που διαρκώς αναζητείται και διαπλάθεται από τις επιλογές της εκτελεστικής εξουσίας, το δημόσιο συμφέρον, ως ποιοτικό περιεχόμενο πολιτικής κατεύθυνσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 111 Π.Κ. το αξιόποινο εξαλείφεται με τη παραγραφή.

Κατά το άρθρ. 3 παρ. 1 Ν. 3126/2003: "οι αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1 του νόμου αυτού παραγράφονται με τη συμπλήρωση πέντε (5) ετών από την ημέρα που τελέστηκαν". Στη συνέχεια της ίδιας παραγράφου περιγράφονται τρεις περιπτώσεις αναστολής της παραγραφής.

Κατά δε την παρ.2 του ίδιου άρθρου το αξιόποινο των πρά-

ξεων των Υπουργών «εξαλείφεται με το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου, που αρχίζει μετά την τέλεση της αξιόποινης πράξης, εάν ως τότε η Βουλή δεν έχει αποφασίσει να ασκήσει ποινική δίωξη κατά του Υπουργού, σύμφωνα με όσα ορίζονται στον νόμο αυτόν». Η ρύθμιση αυτής της παραγράφου 2 του άρθρου 3 του Ν.3126/2003 αποτελεί μεταφορά της συνταγματικής ρύθμισης του β' εδαφίου, της παραγράφου 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος.

Όπως προκύπτει από το λεπτομερές ιστορικό όλες οι πράξεις και οι παραλείψεις των πολιτικών προσώπων έλαβαν χώρα στη διάρκεια της διακυβέρνησης της Ν.Δ., μεταξύ 2004 και 2007. Κατά την ακολουθήσασα Βουλευτική περίοδο 2007-2009, μετά την πιθανή τέλεση των αξιόποινων πράξεων, η Βουλή δεν έλαβε καμία απόφαση για την άσκηση ποινικής δίωξης. Το ίδιο και κατά τη διάρκεια της πρώτης τακτικής συνόδου της βουλευτικής συνόδου που διανύουμε.

Στην εξέλιξη αυτή καθοριστική ήταν η διακοπή των εργασιών της Βουλής και η προκήρυξη πρόωρων εκλογών από τον τότε Πρωθυπουργό της Κυβέρνησης της Ν.Δ..

Η μη επίκληση της παραγραφής από τους εγκαλούμενους Υπουργούς και Υφυπουργούς του αξιόποινου των αποδιδόμενων σε αυτούς αδικημάτων συνετέλεσε ώστε να μην αποτελέσει η παραγραφή αντικείμενο έρευνας της Προκαταρκτικής Επιτροπής.

Η έρευνα της παραγραφής στο παρόν στάδιο, μετά από όσα έχουν προηγηθεί και χωρίς σχετικό αίτημα των εγκαλούμενων, θα επιβάρυνε σαφέστατα την περαιτέρω θέση τους και θα προσέκρουε όχι μόνο στο πνεύμα του άρθρου 86 παρ.5 του Συντάγματος που προβλέπει σύσταση ειδικής επιτροπής, αν δεν περατωθεί η διαδικασία που αφορά δίωξη κατά προσώπου που είναι ή διετέλεσε μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός κατόπιν αίτησης του ίδιου ή των κληρονόμων του, αλλά και θα καθιστούσε αδύνατη τη χρήση αυτής της διάταξης από όποιον εκ των ελεγχόμενων Υπουργών και Υφυπουργών το επιθυμούσε. Ο σεβασμός στο τεκμήριο αθωότητας των εγκαλούμενων πολιτικών προσώπων και οι εγγενείς χρονικοί και άλλοι περιορισμοί για την εκκαθάριση μιας υπόθεσης στην οποία εμπλέκονται Υπουργοί και Υφυπουργοί κατέστησε στη φάση αυτή το ζήτημα της παραγραφής, αν και ζήτημα που με στενά τυπική προσέγγιση θα όφειλε να εξετάσει η Επιτροπή μας αυτεπάγγελα, περισσότερο πολιτικό παρά νομικό.

Πρόκειται για χαρακτηριστική αντίφαση, η οποία προκύπτει από το απαράδεκτο θεσμικό πλαίσιο με βάση το οποίο καλούνται οι βουλευτές να ασκήσουν προανακριτικά καθήκοντα, υποκαθιστώντας τον φυσικό δικαστή. Γιατί στο ποινικό σύστημα η παραγραφή υπολογίζεται και επέρχεται επί τη βάσει εντελώς διαφορετικών αρχών και κανόνων εξαίλειψης του αξιοποίνου. Εδώ η παραγραφή καθορίζεται ή προκύπτει ως αποτέλεσμα σκόπιμων, καθαρά πολιτικών, χειρισμών και αποφάσεων της εκάστοτε πλειοψηφίας. Δεν κατοχυρώνεται δηλαδή η αντικειμενική υπόσταση των όρων ωρίμανσης της εξαίλειψης του αξιοποίνου.

Στο σημείο αυτό αξίζει να τονιστεί η πάγια θέση του ΣΥ.ΠΙΖ.Α. για την άρση των προνομίων ειδικής ποινικής μεταχείρισης των μελών της κυβέρνησης, σχετικά με το χρόνο παραγραφής των αδικημάτων, που, πέραν της ατιμωρησίας, εισάγει το νομικό παράδοξο να τιμωρούνται μόνο οι συμμετέχοντες, οι οποίοι συνήθως εκτελούσαν εντολές, και να εδραιώνεται έτσι περαιτέρω η πεποίθηση στην κοινωνία ότι οι πολιτικοί είναι υπεράνω των νόμων.

Για όλους αυτούς τους λόγους, εάν η πλειοψηφία της Επιτροπής προτείνει άσκηση ποινικής δίωξης και η Βουλή την υπερψηφίσει, πρέπει να θεωρηθεί ως πλέον αξιόπιστη και ουσιαστικώς νομική και συνταγματική άποψη η διατήρηση της δυνατότητας να κριθεί δικαστικά το ζήτημα της παραγραφής από το Δικαστικό Συμβούλιο, που θα συγκροτηθεί σε αυτήν την περίπτωση κατά τα προβλεπόμενα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII ΕΛΕΓΧΟΜΕΝΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΚΑΙ ΥΦΟΥΡΓΟΙ

Με βάση τα παραπάνω εκτεθέντα και με τις ειδικές επισημάνσεις που ακολουθούν η Πορισματική Έκθεσή μας για τους ελεγ-

χόμενους πρώην Υπουργούς και Υφυπουργούς είναι αναλυτικά η κατωτέρω:

Για τον κ. ΠΕΤΡΟ ΔΟΥΚΑ

1) Στις 7-6-2004 αποδέχτηκε τη Γνωμοδότηση με αριθμ. 26/2004 του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων, που απεφάνθη ότι δεν συντρέχει νόμιμος λόγος επανεξέτασης των προηγούμενων Γνωμοδοτήσεων, οι οποίες γνωμοδοτούσαν για τη μη ύπαρξη δικαιωμάτων του Ελληνικού Δημοσίου επί της λίμνης Βιστωνίδας, κατόπιν αιτήματος ανατομικής, που είχε υποβάλει ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Απ. Φωτιάδης, ενώ γνώριζε ότι υπήρχε εκκρεμοδικία της Ι.Μ. Βατοπεδίου και του Ελληνικού Δημοσίου με το ίδιο επίδικο αντικείμενο, και όφειλε να εξετάσει τη Γνωμοδότηση με τη μέγιστη επιμέλεια που απαιτείται στη διαχείριση υποθέσεων του Δημοσίου.

2) Στις 22-6-2004 αποδέχτηκε την, κατόπιν αιτήματος της Ι.Μ. Βατοπεδίου, Γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ., με επαρκώς νομικά αιτιολογημένη μειοψηφία, και υπέγραψε, εκπροσωπώντας το Ελληνικό Δημόσιο, κοινή δήλωση για μη έκδοση απόφασης επί της αναγνωριστικής αγωγής που είχε καταθέσει η Ι.Μ. Βατοπεδίου κατά του Ελληνικού Δημοσίου και εκκρεμούσε στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Ροδόπης. Η δήλωση αυτή ήταν μη σύμφωνη σύμφωνα με τον Άρειο Πάγο, διότι έγινε μετά την διάσκεψη των μελών του Δικαστηρίου και άρα η απόφαση είχε ήδη εκδοθεί και δεν δημοσιεύονταν με ευθύνη της Προέδρου του Δικαστηρίου, η οποία και καταδικάστηκε πρωτόδικα για τη διαρροή του περιεχομένου της απόφασης.

3) Στις 6-7-2004, σε σύντομη συνάντησή του με την συντονιστική επιτροπή φορέων της Ξάνθης, δήλωνε σε αυτούς ότι θα ερευνήσει το θέμα της Λίμνης, ενώ είχε ήδη υπογράψει την παραίτηση και γνώριζε λόγω της αρμοδιότητάς του την εξέλιξη της υπόθεσης. Στις 14-7-2004 παρέλαβε επιστολή των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της περιοχής, η οποία κοινοποιήθηκε και στον τότε Πρωθυπουργό κ. Καραμανλή, στην οποία του επεσήμειαν τους κινδύνους από τις διεκδικήσεις της Ι.Μ.Β. και παραέλειπε να την αξιολογήσει.

4) Αντιθέτως, συνυπέγραψε τη με αριθμ. 16651/26-7-2006 Κοινή Υπουργική Απόφαση, με τους Υπουργό και Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ.κ. Ευάγγελο Μπασιάκο και Αλέξανδρο Κοντό αντίστοιχα, με την οποία ανέθεσαν στην Κ.Ε.Δ. να ανταλλάξει την λίμνη Βιστωνίδα, που ήταν αρμοδιότητάς του με ακίνητα του Δημοσίου, αρμοδιότητας Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, χωρίς ο ίδιος να ζητήσει ή να επιδιώξει απόφαση γνωμοδοτικού οργάνου.

Την ως άνω Υπουργική Απόφαση ουδόλως μνημονεύει στα υπομνήματά του ο κ. Πέτρος Δούκας, ώστε να δώσει και εξήγηση για τη νομιμότητα και τη σκοπιμότητά της.

Κυρίως όμως δεν εξηγεί πώς συνδέεται με το περιεχόμενο της κοινής δήλωσης παραίτησης από την έκδοση δικαστικής απόφασης ότι «δεν ενέχει αναγνώριση οποιουδήποτε τυχόν δικαιώματος της Ιεράς Μονής επί της επιδίκου εκτάσεως, αλλά ούτε και παραίτηση του Δημοσίου από οποιαδήποτε τυχόν δικαιώματα του επί των επιδίκων», **αφού η δήλωση αυτή και μόνον αυτή δρομολογήσε τη διαδικασία των ανταλλαγών.**

Με την άνω Κ.Υ.Α., όμως, ο Υφυπουργός κ. Πέτρος Δούκας, ενώ γνώριζε ότι η Ι.Μ. Βατοπεδίου δεν έχει την κυριότητα της λίμνης Βιστωνίδας, διότι οι Υπουργικές Αποφάσεις ως πράξεις της Διοίκησης είναι αφενός ανακλητές και αφετέρου δεν είναι τίτλοι κυριότητας, συναίεσε και συνέπραξε στην πραγματοποίηση ανταλλαγής ακινήτων του Δημοσίου, με ακίνητα που δεν ανήκαν στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου και ανήκαν και πάλι στο Δημόσιο ή ήταν πράγματα εκτός συναλλαγής, αποδεχόμενος έτσι πλήρως το αναγνωριστικό αίτημα κυριότητας της Ι.Μ.Β. όχι μόνο στις παραλίμνιες εκτάσεις, αλλά και στη Λίμνη Βιστωνίδα.

Το γεγονός ότι την πρωτοβουλία των κινήσεων για τις ανταλλαγές είχε ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και με ακίνητα αρμοδιότητάς του έγιναν οι ανταλλαγές, δεν απαλλάσσει τον Υφυπουργό Οικονομικών από την παράλειψη του να επιμεληθεί των συμφερόντων του Δημοσίου, όντας υπεύθυνος για τη διαχείριση της δημόσιας υπηρεσίας.

Οι άνω πράξεις και παραλείψεις του τέως Υφυπουργού Οικονομικών, κ. Πέτρου Δούκα, σαφώς τεκμηριώνουν τον απαιτούμενο δόλο, αλλά και την απαιτούμενη **ζημία του Ελληνικού Δημοσίου, σε ποσό που σαφώς υπερβαίνει τα 15.000 ευρώ, που απαιτεί ως ζημία το άρθρο 390 Π.Κ.**, ιδίως δε οι πράξεις κλονισμού των δικαιωμάτων του Δημοσίου στη λίμνη Βιστωνίδα και οι πράξεις ανταλλαγής της λίμνης Βιστωνίδας, που δεν έχει εμπορική αξία, με ακίνητα του Δημοσίου υψηλής εμπορικής αξίας.

Δόγω των παραπάνω επαρκών ενδείξεων προτείνουμε στην Ολομέλεια της Βουλής την παραπομπή του κ. Πέτρου Δούκα στο Δικαστικό Συμβούλιο για κακουργηματική απιστία του άρθρου 390 Π.Κ. για τις πράξεις που περιγράφονται από 1-4.

Για την κατηγορία της ηθικής αυτουργίας του τέως Υφυπουργού Οικονομικών, κ. Πέτρου Δούκα, για τις πράξεις ή παραλείψεις των υφισταμένων του η υπόθεση βρίσκεται στο στάδιο της τακτικής ανάκρισης και δεν έχει εκδοθεί βούλευμα για το ποιοι υπάλληλοι παραπέμπονται και με ποιες κατηγορίες. Όσοι δε από αυτούς κλήθηκαν να εξεταστούν ενώπιόν μας αρνήθηκαν να καταθέσουν λόγω της ιδιότητας τους ως κατηγορούμενων.

Τα πραγματικά αυτά δεδομένα καθιστούν αδύνατη την τυποποίηση της κατηγορίας της ηθικής αυτουργίας για τις πράξεις ή τις παραλείψεις των υφισταμένων του τέως Υφυπουργού στο παρόν στάδιο.

Ως κίνητρο τέλους των πράξεων ή παραλείψεων που συνιστούν επαρκείς ενδείξεις για την άσκηση ποινικής δίωξης, δεν προκύπτει με τα υπάρχοντα στοιχεία η ροή πολιτικού χρηματισμού. Αντίθετα, προκύπτουν επαρκείς, κατά τη γνώμη μου, ενδείξεις ότι κίνητρο ήταν η υλοποίηση κεντρικά αποφασισμένης κυβερνητικής πολιτικής, διευκόλυνσης και εύνοιας προς τα συμφέροντα της Ι.Μ.Β. προς ανταπόδοση υποστήριξης, χάριν της ενίσχυσης και αναπαραγωγής της προσωπικής και κομματικής πολιτικής ισχύος που εξασφαλίζει η επιρροή της εκκλησίας σε σημαντικά τμήματα της ελληνικής κοινωνίας.

Για τον κ.ΕΥΑΓΓΕΛΟ ΜΠΑΣΙΑΚΟ

1) Στις 25-01-2005 υπέγραψε ως Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης, Υπουργική Απόφαση με αρ. 3822 που ανέθετε στην Κ.Ε.Δ. την ανταλλαγή εκτάσεων του Υπουργείου με τις παραλίμνιες εκτάσεις. Η Υ.Α. βασίστηκε στη Γνωμοδότηση του Δ' Τμήματος του Ν.Σ.Κ. με αρ. 15/9-12-2004 που προκλήθηκε από ερώτημα του ίδιου. Η άνω Υ.Α., είναι πράξη αμφισβητούμενης νομιμότητας, γιατί δεν δημοσιεύτηκε ποτέ, ενώ αποτέλεσε τον οδηγό για όλες τις ανταλλαγές. Εξάλλου από όσα είχαν προηγηθεί και όσα ακολούθησαν, η Ι.Μ.Β. είχε ήδη ξεκινήσει τον σχεδιασμό. Όπως προκύπτει από την κατάθεση του πρώην Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης κ. Σάββα Τσιπουρίδη, οι μοναχοί, ήδη από τον Ιούλιο του 2004, τον είχαν επισκεφθεί για να του υποδείξουν ακίνητα προς ανταλλαγή.

Ακολούθησε έγγραφο της Διευθύντριας Πολιτικής Γής, κ. Σταματίνας Μαντέλη, στις 3.11.2004 προς διάφορες νομαρχίες, με το οποίο ζητάει να ενημερωθεί άμεσα το γραφείο του Υφυπουργού κ. Κοντού εντός 10 ημερών, «για διαθέσιμες εκτάσεις με οικοπεδική ή τουριστική αξία ή είναι παραθαλάσσιες». Από τα ανωτέρω αποδεικνύεται ότι ενώ οι ανταλλαγές είχαν ήδη δρομολογηθεί, ο κ.Ευ. Μπασιάκος προκάλεσε μια Γνωμοδότηση για να νομιμοποιήσει την έκδοση της Υ.Α..

2) Στις 26-7-2006 συνυπέγραψε με τους Υφυπουργούς Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης κ.κ. Πέτρο Δούκα και Αλέξανδρο Κοντό την Κοινή Υπουργική Απόφαση με αρ. 16651 που ανέθετε στην Κ.Ε.Δ. την ανταλλαγή της λίμνης Βιστωνίδας, αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών, με ακίνητα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, η οποία βασίστηκε στη Γνωμοδότηση 15/2004, η οποία αφορούσε τις παραλίμνιες εκτάσεις και όχι τη λίμνη Βιστωνίδα.

3) Αποδέχτηκε τη διαδικασία εκτίμησης της Λίμνης και των παραλίμνιων εκτάσεων από το Σ.Ο.Ε., που προκάλεσε με πρωτοβουλία της η Ι.Μ.Β., προμηθεύοντας το Σ.Ο.Ε. με επιλεκτικά στοιχεία για να υπερεκτιμηθεί η Λίμνη και οι παραλίμνιες εκτάσεις, που είχαν ως αποτέλεσμα να αποκτήσει τιμή και εμπορική αξία η Λίμνη.

Με την Υ.Α. 3822/25-01-2004 και την Κ.Υ.Α. 16651/26-7-2006 ο κ.Ευάγγελος Μπασιάκος εν γνώσει του, **ως διαχειριστής της περιουσίας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ζημίωσε το Ελληνικό Δημόσιο σε ποσό που υπερβαίνει**

τις 15.000 ευρώ, γνωρίζοντας ότι η Ι. Μ. Βατοπεδίου δεν έχει την κυριότητα της λίμνης Βιστωνίδας, διότι οι Υπουργικές Αποφάσεις ως πράξεις της Διοίκησης είναι ανακλητές και δεν είναι τίτλοι κυριότητας, άρα συναίνεσε στη ανταλλαγή ακινήτων του Δημοσίου με ακίνητα από μη κύριο, πέραν του κοινοχρήστου χαρακτήρα της.

Λόγω των παραπάνω επαρκών ενδείξεων προτείνουμε στην Ολομέλεια της Βουλής την παραπομπή του Ευάγγελου Μπασιάκου στο Δικαστικό Συμβούλιο για κακουρηγηματική απιστία του 390Π.Κ. για τις πράξεις που περιγράφονται από 2-4.

Όσον αφορά στην κατηγορία της ηθικής αυτοουργίας του τέως Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Ευάγγελου Μπασιάκου για τις πράξεις ή παραλείψεις των υφισταμένων του η υπόθεση βρίσκεται στο στάδιο της τακτικής ανάκρισης και δεν έχει εκδοθεί βούλευμα για το ποιο υπάλληλοι παραπέμπονται και με ποιες κατηγορίες. Όσοι δε από αυτούς κλήθηκαν να εξεταστούν ενώπιόν μας, αρνήθηκαν να καταθέσουν λόγω της ιδιότητάς τους ως κατηγορούμενων.

Τα πραγματικά αυτά δεδομένα καθιστούν αδύνατη την τυποποίηση της κατηγορίας της ηθικής αυτοουργίας για τις πράξεις ή τις παραλείψεις των υφισταμένων του τέως Υφυπουργού στο παρόν στάδιο.

Ως κίνητρο τέλος των πράξεων ή παραλείψεων που συνιστούν επαρκείς ενδείξεις για την άσκηση ποινικής δίωξης, δεν προκύπτει με τα υπάρχοντα στοιχεία ροή πολιτικού χρήματος. Αντίθετα, προκύπτουν επαρκείς, κατά τη γνώμη μου, ενδείξεις ότι κίνητρο ήταν η υλοποίηση κεντρικά αποφασισμένης κυβερνητικής πολιτικής, διευκόλυνσης και εύνοιας προς τα συμφέροντα της Ι.Μ.Β. προς ανταπόδοση υποστήριξης, χάριν της ενίσχυσης και αναπαραγωγής της προσωπικής και κομματικής πολιτικής ισχύος που εξασφαλίζει η επιρροή της εκκλησίας σε σημαντικά τμήματα της ελληνικής κοινωνίας.

Για τον κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ ΚΟΝΤΟ

1) Στις 26-7-2006 συνυπέγραψε την Κοινή Υπουργική Απόφαση με αριθμ. 16651 με τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης, κ. Ευάγγελο Μπασιάκο και τον Υφυπουργό Οικονομικών, κ. Πέτρο Δούκα, με την οποία ανέθεσαν στην Κ.Ε.Δ. την ανταλλαγή της λίμνης Βιστωνίδας, αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών με ακίνητα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης.

Με την Κ.Υ.Α. 16651/26-7-2006 ο κ. Αλέξανδρος Κοντός, ως διαχειριστής της περιουσίας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και πολιτικός προϊστάμενος της αρμόδιας Διεύθυνσης Πολιτικής Γης, ζημίωσε το Ελληνικό Δημόσιο σε ποσό που υπερβαίνει τις 15.000 ευρώ γνωρίζοντας ότι η Ι. Μ. Βατοπεδίου δεν έχει την κυριότητα της λίμνης Βιστωνίδας, διότι οι Υπουργικές Αποφάσεις ως πράξεις της Διοίκησης είναι ανακλητές και δεν είναι τίτλοι κυριότητας, παρά ταύτα όμως συναίνεσε στην ανταλλαγή ακινήτων κυριότητας του Ελληνικού Δημοσίου με ακίνητα επί των οποίων η Ι. Μ. Βατοπεδίου δεν είχε την κυριότητα. Η ευθύνη του επιτείνεται από το γεγονός ότι ο κ. Αλέξανδρος Κοντός, ως βουλευτής Ξάνθης, όσο ήταν στην αντιπολίτευση, πρωτοστατούσε στις αντιδράσεις των τοπικών παραγόντων, καταγγέλλοντας τις Υ.Α. των Υφυπουργών κ.κ. Δρυ και Φωτιάδη ως παράνομες, ενώ ως Υφυπουργός δεν ενημέρωσε τους συναδέλφους του Υπουργούς, για το ιστορικό και τη διάσταση της υπόθεσης, αποδεχόμενος την κυριότητα της Μονής, η δε υπηρεσία Πολιτικής Γης, της οποίας προϊστάτο, έπαιξε κεντρικό ρόλο στις ανταλλαγές.

Όντας στην αντιπολίτευση γνώριζε και κατάγγειλε τις ποινικές ευθύνες των Υφυπουργών κ.κ. Δρυ και Φωτιάδη, αναφερόταν σε στημένες γνωμοδοτήσεις, για κρίσιμα δηλαδή θέματα, για τα οποία δεν ενημέρωσε ούτε τον Υφυπουργό Οικονομικών, κ. Πέτρο Δούκα, ούτε τον Υπουργό, κ. Ευάγγελο Μπασιάκο.

2) Δεν εξαιρέσε από τις παραλίμνιες εκτάσεις, αυτές που είχαν ήδη παραχωρηθεί σε τρίτους με διανομή και αναδασμό, με αποτέλεσμα η Ι.Μ.Β. να ωφελείται εκτός των άλλων από την ανταλλαγή, φερόμενη ως ιδιοκτήτρια μεγαλύτερης έκτασης από αυτήν που δήθεν είχε, ζημιώνοντας περαιτέρω το Δημόσιο, αν και ως Βουλευτής της περιοχής και συμμετέτοχος στις κινητοποιήσεις επί κυβέρνησης ΠΑ.ΣΟ.Κ., γνώριζε αυτήν την πραγματικότητα.

3) Προετοίμασε με τη μέγιστη επιμέλεια την ανταλλαγή, με την αναζήτηση εκτάσεων του Δημοσίου που ανήκαν στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Συγκεκριμένα τόσο στις 3.11.2004 (λίγους μήνες μετά την ανάληψη των καθηκόντων του ως Υφυπουργού), όσο και στις 17.5.2005, η κ. Σταματίνα Μαντέλη, Προϊστάμενη Δ/σης Πολιτικής Γης, συνέταξε έγγραφο κατ' εντολήν του, το οποίο και απέστειλε προς όλες τις Νομαρχίες, με το οποίο ζητάει να ενημερωθεί άμεσα το γραφείο του Υφυπουργού κ. Κοντού εντός 10 ημερών, για διαθέσιμες εκτάσεις με οικοπεδική ή τουριστική αξία ή που είναι παραθαλάσσιες.

Λόγω των παραπάνω επαρκών ενδείξεων προτείνουμε στην Ολομέλεια της Βουλής την παραπομπή του κ. Αλέξανδρου Κοντού στο Δικαστικό Συμβούλιο για κακουρηγηματική απιστία του άρθρου 390 Π.Κ. για τις πράξεις που περιγράφονται από 1-3.

Όσον αφορά στην κατηγορία της ηθικής αυτοουργίας του τέως Υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Αλέξανδρου Κοντού για τις πράξεις ή παραλείψεις των υφισταμένων του η υπόθεση βρίσκεται στο στάδιο της τακτικής ανάκρισης και δεν έχει εκδοθεί βούλευμα για το ποιο υπάλληλοι παραπέμπονται και με ποιες κατηγορίες. Όσοι δε από αυτούς κλήθηκαν να εξεταστούν ενώπιόν μας αρνήθηκαν να καταθέσουν λόγω της ιδιότητάς τους ως κατηγορούμενων.

Τα πραγματικά αυτά δεδομένα καθιστούν αδύνατη την τυποποίηση της κατηγορίας της ηθικής αυτοουργίας για τις πράξεις ή τις παραλείψεις των υφισταμένων του τέως Υφυπουργού στο παρόν στάδιο.

Ως κίνητρο τέλος των πράξεων ή παραλείψεων που συνιστούν επαρκείς ενδείξεις για την άσκηση ποινικής δίωξης, δεν προκύπτει με τα υπάρχοντα στοιχεία ροή πολιτικού χρήματος. Αντίθετα, προκύπτουν επαρκείς, κατά τη γνώμη μου, ενδείξεις ότι κίνητρο ήταν η υλοποίηση κεντρικά αποφασισμένης κυβερνητικής πολιτικής, διευκόλυνσης και εύνοιας προς τα συμφέροντα της Ι.Μ.Β. προς ανταπόδοση υποστήριξης, χάριν της ενίσχυσης και αναπαραγωγής της προσωπικής και κομματικής πολιτικής ισχύος που εξασφαλίζει η επιρροή της εκκλησίας σε σημαντικά τμήματα της ελληνικής κοινωνίας.

Για τον κ. ΘΕΟΔΩΡΟ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟ

Ερευνήθηκε κατά πόσο ο πρώην Υπουργός Επικρατείας, κ. Θεόδωρος Ρουσόπουλος, υπέχει ποινικές ευθύνες για τις πράξεις και τη συμπεριφορά του κατά το υπό κρίση χρονικό διάστημα που εκτυλισσόταν η υπόθεση Βατοπεδίου, και συγκεκριμένα κατά πόσο τέλεσε το αδίκημα της ηθικής αυτοουργίας σύμφωνα με το άρθρο 46, παρ. 1α Π.Κ., στους:

1α) Υφυπουργό Οικονομικών, κ. Πέτρο Δούκα, β) Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Ευάγγελο Μπασιάκο και γ) Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Αλέξανδρο Κοντό να διαπράξουν το αδίκημα της κακουρηγηματικής απιστίας του άρθρου 390 Π.Κ., σύμφωνα με όσα διαλαμβάνονται σχετικά στα κατ' ιδίαν κεφάλαια του πορίσματος και

2) στους παραπάνω α, β και γ να τελέσουν το αδίκημα της ηθικής αυτοουργίας σύμφωνα με το άρθρο 46, παρ. 1α Π.Κ., στους υφιστάμενους υπαλλήλους τους να διαπράξουν τα αδικήματα της απιστίας στην υπηρεσία (άρθρο 256 Π.Κ.), της ψευδούς βεβαίωσης (άρθρο 242 Π.Κ.) και παράβασης καθήκοντος (άρθρο 259 Π.Κ.), όπως έχει ασκηθεί δίωξη εναντίον τους από την τακτική δικαιοσύνη.

Από τη μελέτη του συνόλου του αποδεικτικού υλικού, ιδίως δε των μαρτυρικών καταθέσεων και των δημοσιογραφικών δημοσιευμάτων, **αναδεικνύεται ισχυρά η εκδοχή ότι προϋπήρχε σχεδιασμός από ορισμένα υψηλόβαθμα στελέχη της τότε κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, ή έστω συγκεκριμένη πολιτική βούληση, ώστε να εξυπηρετηθούν συμφέροντα της Ιεράς Μονής Βατοπεδίου, το δε πρόσωπο του πρώην Υπουργού Επικρατείας, κ. Θεόδωρου Ρουσόπουλου** βρίσκει την αντιστοίχησή του στον άνθρωπο που είναι πίσω από κρίσιμες στιγμές της όλης εξέλιξης των γεγονότων. Στον προαναφερόμενο συνεκτιμάται και η ιδιαίτερη σχέση που έχει με το γέροντα Εφραίμ, στον οποίον αναγνωρίζει τον πνευματικό του πατέρα, καθώς και

των συχνών και μακράς διάρκειας επισκέψεών του στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου, με την οικογένειά του ή κυβερνητικούς συνεργάτες του, όπως τον κ.Ιωάννη Αγγέλου, διευθυντή του γραφείου του τότε Πρωθυπουργού, κ. Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Κομβικό σημείο εκδήλωσης της βαρύνουσας σε σημασία εμπλοκής του κ.Θεόδωρου Ρουσόπουλου στην υπόθεση είναι η επιλογή του από κοινωνικούς και επαγγελματικούς φορείς της Ξάνθης να συμμετάσχει σε συνάντηση μαζί τους, στις 6-9-2004, ώστε να αποπειραθούν τη διευθέτηση του προβλήματος της Βιστωνίδας. Το περιεχόμενο αυτής της «μυστικής» σύσκεψης δεν γνωστοποιείται, αντιθέτως γίνεται προσπάθεια από τους συμμετέχοντες να την απενοχοποιήσουν, με επανάληψη του επιχειρήματος ότι ο κ.Θ.Ρουσόπουλος δηλώνει αναρμόδιος, ενώ αντιθέτως, σε άλλη φάση, φέρεται να δηλώνει ότι το θέμα της κυριότητας έχει λήξει και ότι «θα τους τα δώσουμε κάπου αλλού». Σημειώτέον πάντως ότι το χρονικό πλαίσιο μέσα στο οποίο πραγματοποιείται η παραπάνω σύσκεψη καθορίζεται από δύο δεδομένα: α) της κατοχύρωσης δικαιωμάτων της Ιεράς Μονής Βατοπεδίου επί της Λίμνης και β) της εκπεφραμένης βούλησής της να προχωρήσουν σε ανταλλαγές με άλλα ακίνητα του Δημοσίου, με σκοπό να ανακτηθεί η Λίμνη από το Δημόσιο.

Αν και ο συμμετάσχων στην παραπάνω «μυστική» σύσκεψη Υφυπουργός, κ. Αλέξανδρος Κοντός - ο οποίος νωρίτερα πρωτοστατούσε στις κινητοποιήσεις των κατοίκων και των φορέων της περιοχής που αντιδρούσαν σε διευθέτηση του προβλήματος με διακύβευση των συμφερόντων δημόσιου περιεχομένου υπέρ των συμφερόντων της Ι.Μ.Β. καταγγέλλοντάς το στη Βουλή - είναι αρμόδιος και παρών, ο κ.Θ.Ρουσόπουλος ισχυρίζεται ότι απλώς δήλωσε «αναρμοδιότητα». Στη συνέχεια, αρχές Οκτωβρίου ο κ.Θεόδωρος Ρουσόπουλος επικοινωνεί τηλεφωνικά με τον τότε Υπουργό κ.Ευάγγελο Μπασιάκο για να του ζητήσει ταχεία επίλυση του ζητήματος. Ακολουθούν οι γνωστές ενέργειες του Υπουργού κ.Ευ. Μπασιάκου.

Από μαρτυρική κατάθεση αναδεικνύεται ότι πιθανώς έχουν ασκηθεί πιέσεις και στον τότε Υφυπουργό, κ. Πέτρο Δούκα από τον κ.Θεόδωρο Ρουσόπουλο και τον κ.Ιωάννη Αγγέλου.

Η ταχύτητα διεκπεραίωσης και ολοκλήρωσης της όλης διαδικασίας, για να υλοποιηθεί η υπόθεση Βατοπεδίου σε όλες τις επιμέρους παραμέτρους της, παραπέμπει αναμφισβήτητη στην ύπαρξη συντονισμού και συνεννόησης όλων όσων ενεπλάκησαν, Υπουργών, υπηρεσιών, επιχειρηματικών κύκλων κ.λπ., απαιτούνται δε προς τούτο τα πρόσωπα που χειρίζονται τις διαδικασίες ώστε να είναι αποτελεσματικές.

Αφού αξιολογήθηκε το υλικό που είχε στη διάθεση της η Επιτροπή μας:

Από τις καταθέσεις των μαρτύρων, Ιωάννη Παπαγιάννη, Ιωάννη Ντάσκα, Χρίστου Τελίδη, δημοσιογράφων, Σάββα Τσιτουρίδη, πρώην Υπουργού Α.Α.& Τ., Αικατερίνης Πελέκη-Βουλγαράκη, συμβολαιογράφου Αθηνών, Ιωάννη Διουνυσόπουλου, Προέδρου του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων και τέλος

Με την επισήμανση ότι εκτιμάμε ότι όσα προηγουμένως εκτέθηκαν σχηματίζουν την εικόνα του ανθρώπου που έχει ρόλο «συντονιστή» ή και «ιθύνοντα νου» στην όλη υπόθεση, πράγμα που τον βαρύνει με σοβαρή και σαφή πολιτική ευθύνη.

Κατόπιν αυτών, λαμβανομένων υπόψη ότι:

για να καταστεί δυνατό να αποδοθεί η κατηγορία της ηθικής αυτοουργίας, απαιτείται να περιγράφονται και να αποδεικνύονται οι συγκεκριμένες υλικές πράξεις, προσδιορισμένες τοπικά και χρονικά, οι οποίες οδήγησαν αιτιωδώς στη λήψη απόφασης από τον αυτοργό για τη διάπραξη της άδικης πράξης. Τέτοιες πράξεις μπορεί να είναι πειθώ, φορτικότητα, επιβολή ή επιρροή προσώπου λόγω της ιδιότητας και θέσης του ή της σχέσης του με τον αυτοργό. Ότι επίσης απαιτείται να προκύπτουν τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία να συνάγεται η πρόκληση της απόφασης στο φυσικό αυτοργό, με συγκεκριμένο τρόπο και μέσο,

ότι περαιτέρω, στη συγκεκριμένη περίπτωση, από το υλικό που συγκέντρωσε και γνωρίζει η Επιτροπή, κυρίως δε επειδή δεν έχει ολοκληρωθεί η τακτική ανάκριση και εφόσον δεν είναι ακόμα γνωστή η εξατομίκευση των κατηγοριών, ώστε να είναι εφικτή η σύνδεση των προσώπων μεταξύ τους, καθώς και η αλληλεπίδραση των πράξεών τους και

ότι παρά το γεγονός ότι η επαγωγική σκέψη οδηγεί ήδη σε εύστοχα συμπεράσματα λόγω των περιγραφών στις μαρτυρικές καταθέσεις και τα δημοσιογραφικά δημοσιεύματα σχετικά με το μέγεθος και τον χαρακτήρα της εμπλοκής του κ.Θεόδωρου Ρουσόπουλου στην όλη εξεταζόμενη υπόθεση, πλην όμως χωρίς αυτό να μπορεί να συσχετιστεί επαρκώς με τις υλικές πράξεις που απαιτείται να έχουν προηγηθεί της απόφασης για την τέλεση των συγκεκριμένων αδικημάτων από τους φυσικούς αυτοργούς, καθώς και με τα πραγματικά περιστατικά από τα οποία να προκύπτει η πρόκληση της απόφασης σ' αυτούς

Κρίνουμε ότι:

Δεν συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για ποινικές ευθύνες του κ.Θεόδωρου Ρουσόπουλου από την τέλεση του αδικήματος της ηθικής αυτοουργίας σύμφωνα με το άρθρο 46, παρ. 1α, Π.Κ., στους:

α) Υφυπουργό Οικονομικών, κ. Πέτρο Δούκα, β) Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Ευάγγελο Μπασιάκο και γ) Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κ. Αλέξανδρο Κοντό να διαπράξουν το αδίκημα της κακούρηγματικής απιστίας του άρθρου 390 Π.Κ. και

2) στους παραπάνω α, β και γ να τελέσουν το αδίκημα της ηθικής αυτοουργίας σύμφωνα με το άρθρο 46, παρ. 1α, Π.Κ., στους υφιστάμενους υπαλλήλους τους να διαπράξουν τα αδικήματα της απιστίας στην υπηρεσία (άρθρο 256 Π.Κ.), της ψευδούς βεβαίωσης (άρθρο 242 Π.Κ.) και παράβασης καθήκοντος (άρθρο 259 Π.Κ.), όπως έχει ασκηθεί δίωξη εναντίον τους από την τακτική δικαιοσύνη και

Συνεπώς δεν προτείνουμε την άσκηση ποινικής δίωξης κατά αυτού. Για το ενδεχόμενο όμως να προκύψουν στο επόμενο διάστημα νέα στοιχεία, κυρίως όμως με την ελπίδα ότι στην Ολομέλεια θα αναπτυχθεί πλούσιος και σοβαρός διάλογος σχετικά με κρίσιμα νομικά και πραγματικά ζητήματα, επιφυλασσόμαστε για την τελική μας κρίση στη σχετική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής.

Τέλος, απαιτείται μια ακόμα αποσαφήνιση σχετικά με την κατά τη γνώμη μας συνέργεια και όχι ηθική αυτοουργία του κ.Θ.Ρουσόπουλου στην υπόθεση Βατοπεδίου. Ο κ.Θ.Ρουσόπουλος δεν μπορούσε μόνο εκ της θέσεώς του ως Υπουργός Επικρατείας να διαθέτει τέτοια προσωπική ισχύ ώστε να «πιέζει» ή να «επιβάλλει» σε άλλους Υπουργούς πράξεις ή παραλείψεις σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος. Τέτοια ισχύ μπορούσε να έχει μόνο ως εκφραστής της αυθεντικής πολιτικής βούλησης του τότε Πρωθυπουργού.

Οι στενές σχέσεις Κράτους και Εκκλησίας στην ελληνική πολιτική ζωή διαμορφώνουν σχέσεις αλληλουποστήριξης εκπροσώπων της εκκλησίας και πολιτικών προσώπων ή κομμάτων. Προϊόν αυτών των σχέσεων είναι η ιδιαίτερη εύνοια προς αιτήματα της εκκλησίας με κίνητρο την ανταπόδοση υποστήριξης χάριν της ενίσχυσης και αναπαραγωγής της πολιτικής ισχύος.

Κανείς Υπουργός δεν θα έστεργε να συνδράμει την εκφρασμένη ή εικαζόμενη βούληση του Υπουργού Επικρατείας προς ευνοϊκή αποδοχή των αιτημάτων των μοναχών, αν δεν ήταν βέβαιος ότι η βούληση αυτή εκπορεύεται αυθεντικά από κυβερνητικές επιλογές του ίδιου του τότε Πρωθυπουργού.

Για τον κ.ΓΕΩΡΓΙΟ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗ

Ερευνήθηκε κατά πόσο ο τότε Υπουργός Πολιτισμού, κ. Γεώργιος Βουλγαράκης, υπέχει ποινικές ευθύνες επειδή ενδεχομένως παρέλειψε να προβεί στις απαραίτητες, σύμφωνα με το νόμο, ενέργειες ως προϊσταμένη αρχή, αλλιώς ενδεχομένως παρέβη τα καθήκοντά του με δόλο, όταν, κατά το διάστημα που έλαβαν χώρα ανταλλαγές ακινήτων του ελληνικού Δημοσίου με άλλα στη λίμνη Βιστωνίδα, και ειδικότερα όταν με το με αριθμό 2823/22-5-2007 αγοραπωλητήριο συμβόλαιο της συμβολαιογράφου κ.Αικατερίνης Πελέκη μεταβιβάστηκε έκταση 8.608

στρεμμάτων που βρίσκεται στην Ουρανούπολη Χαλκιδικής, από το ελληνικό Δημόσιο στην Ιερά Μονή Βατοπεδίου. Η εν λόγω έκταση αποτελεί τμήμα ευρύτερης περιοχής που είχε χαρακτηριστεί αρχαιολογικός προστατευόμενος χώρος με την Υ.Α. 5980/16-10-1965 και περιλαμβάνει την περιοχή της Χερσονήσου του Άθω από τη διώρυγα του Ξέρξη και μέχρι τα ακρωτήρια Πίννες και Ακρόθων, στην οποία σώζονται βυζαντινά και μεταβυζαντινά κτίσματα, δηλαδή, μονές, σκήτες, κελιά, ναοί, μετόχια, εξωκλήσια, αγιάσματα κ.λπ. (καταγεγραμμένα μέχρι τώρα συνολικά 36) και χαρακτηρίζονται ως ιστορικά διατηρητέα μνημεία ακόμη και αυτά που είναι ερείπια με τον άμεσα περιβάλλοντα χώρο τους.

Αφού μελετήθηκε η κείμενη νομοθεσία, ιδίως ο Ν. 3028/2002 για την προστασία των αρχαιοτήτων και εν γένει της πολιτιστικής κληρονομιάς, ο οποίος κασιχίζει όλων των προηγούμενων και αξιολογήθηκε το έγγραφο προανακριτικό υλικό, που αποτελείται από τα εξής έγγραφα: διάφορα έγγραφα της Νομαρχίας Χαλκιδικής, Τμήματος Πολιτικής Γης, με τα οποία παραχωρούνται εκτάσεις στην περιοχή του αγροκτήματος Προσφορίου Ουρανούπολης Χαλκιδικής, τα συμβόλαια μεταβίβασης ακινήτων Χαλκιδικής και τις καταθέσεις των μαρτύρων.

Αφού συσχετίστηκαν τα παραπάνω κυρίως με υφιστάμενη ή μη υποχρέωση του πρώην υπουργού Πολιτισμού να προκαλέσει σχετική γνωμοδότηση των αρμόδιων αρχαιολογικών υπηρεσιών πριν από την υπογραφή του προαναφερόμενου μεταβιβαστικού συμβολαίου, καθώς και με υφιστάμενη ή μη υποχρέωσή του πρόκλησης διαδικασίας ακύρωσης του ίδιου αυτού συμβολαίου και επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, που κρίθηκαν κρίσιμα για το σχηματισμό πεποίθησης από την επιτροπή μας και τέλος

Με την εμφαντική επισήμανση ότι 1) θεωρούμε ότι ο τρόπος που ενήργησε το κρίσιμο χρονικό διάστημα ο πρώην Υπουργός Πολιτισμού Γεώργιος Βουλγαράκης συγκροτεί την έννοια της πολιτικής ευθύνης, αφού όφειλε σαφώς να γνωρίζει και κατά πάσα βεβαιότητα γνώριζε, ότι επρόκειτο για μία σαφώς ευαίσθητη γεωγραφική περιοχή, σχετικά με τις μεταβιβάσεις τμημάτων της οποίας είχε ασφαλώς και πριν την ολοκλήρωση των διατυπώσεων, ενημερωθεί από το οικογενειακό του περιβάλλον, πράγμα που θα έπρεπε να του προκαλέσει τουλάχιστον ενδιαφέρον και ανησυχία που αντιστοιχεί σε έναν κορυφαίο πολιτικό στέλεχος της κυβέρνησης 2) Ότι θα περίμενε κανείς, ανεξάρτητα από τον εφησυχασμό που γεννά η βεβαιότητα για την τυπική εφαρμογή του νόμου, ακόμα και εκείνη τη χρονική στιγμή, να παρέμβει επ' ωφελεία του δημοσίου συμφέροντος, διερευνώντας τουλάχιστον σε βάθος τις σύνθετες έστω πολιτικές παραμέτρους που διαμόρφωναν τα αποτελέσματα μίας μακρόχρονης πορείας προς την υποτίμηση και της ουσιαστικής και της τυπικής νομιμότητας Εκτιμάμε

α) ότι με δεδομένο ότι για τη στοιχειοθέτηση της παράβασης καθήκοντος, άρθρο 259 Π.Κ., απαιτείται η εκ προθέσεως παράβαση ενός συγκεκριμένου καθήκοντος της υπηρεσίας, με σκοπό ο δράστης να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον οικονομικό όφελος ή να βλάψει το κράτος,

β) ότι στην ισχύουσα νομοθεσία δεν υπάρχει ρητή υποχρέωση του Υπουργού Πολιτισμού να προβεί 1) σε άδεια, έγκριση ή γνωμοδότηση πριν από τη σύνταξη συμβολαίων μεταβίβασης της κυριότητας εκτάσεων εντός αρχαιολογικού χώρου και 2) σε ακύρωση συμβολαίου μεταβίβασης της κυριότητας τέτοιων εκτάσεων,

γ) ότι η παράβαση καθήκοντος δεν τιμωρείται από αμέλεια, που κατά πάσα πιθανότητα περιγράφει την πολιτική συμπεριφορά του τέως Υπουργού Πολιτισμού, που ως θιασώτης της τυπικής νομιμότητας, κατέληγε να παρακάμπτει και την ουσιαστική νομιμότητα.

Συνεπώς δεν προτείνουμε την άσκηση ποινικής δίωξης κατά αυτού. Για το ενδεχόμενο όμως να προκύψουν στο επόμενο διάστημα νέα στοιχεία, κυρίως όμως με την ελπίδα ότι στην Ολομέλεια θα αναπτυχθεί πλούσιος και σοβαρός διάλογος σχετικά με κρίσιμα νομικά και πραγματικά ζητήματα, επιφυλασσόμαστε για την τελική μας κρίση στη σχετική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής.

Παρά ταύτα τα συνολικά δεδομένα αναδεικνύουν και για τον

κ.Γεώργιο Βουλγαράκη σαφείς προσωπικές πολιτικές ευθύνες σχετικά με την υπεράσπιση του δημοσίου συμφέροντος στην υπόθεση Βατοπεδίου.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η διαχρονική πολιτική ευθύνη στο σκάνδαλο του Βατοπεδίου των κυβερνήσεων του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και της Ν.Δ. είναι δεδομένη.

Οι συνέπειες όμως και οι πολιτικές κυρώσεις ανύπαρκτες.

Η πολιτική ευθύνη, ως μέγεθος, τείνει να διευρυνθεί λεκτικά και να περιοριστεί πολιτικά, έτσι ώστε πολιτική και ευθύνη να γίνουν έννοιες ασύμβατες.

Ο πολιτικός βερμπαλισμός υποκαθιστά την ουσία του πολιτικού ελέγχου και της πολιτικής κύρωσης.

Έτσι όταν στις 16.12.2008 ο τότε Πρωθυπουργός, κ. Κ. Καραμανλής, ανέλαβε πανηγυρικά την πολιτική ευθύνη του σκανδάλου στη συνεδρίαση της Κ.Ο. της Ν.Δ., σε μια καθόλου χρονικά ανώδυνη στιγμή, -10 ημέρες μετά τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου και το κίνημα εξέγερσης της νεολαίας, που το σκάνδαλο του Βατοπεδίου, αποτέλεσε μια από τις αιτίες του-, η ανάληψη αυτή δεν συνοδεύτηκε από καμία δημόσια κύρωση των εμπλεκόμενων προσώπων.

Το γεγονός ότι απομακρύνθηκαν από το Πρωθυπουργικό περιβάλλον πρόσωπα που ευθέως κατηγορήθηκαν για το σκάνδαλο ή δεν ήταν υποψήφιοι στις επόμενες εκλογές, είχαν να κάνουν περισσότερο με απόπειρα μείωσης του πολιτικού κόστους, παρά με την ουσία της πολιτικής ευθύνης.

Ένα δημόσιο μάθημα «ανεύθυνης» πολιτικής εξαγγέλθηκε από τα Πρωθυπουργικά χείλη, συμβατό με το ποινικά ανεύθυνο, που θεσμικά ισχύει για τα πολιτικά πρόσωπα.

Η μονοπώληση της επιχειρηματολογίας της Ν.Δ. στην ανάληψη της πολιτικής ευθύνης συνοδεύεται και από την πολιτική ρητορεία για το ύψος της ζημίας που υπέστη το Δημόσιο, που πράγματι δεν έχει διευκρινιστεί.

Σε κάθε περίπτωση όμως υπερβαίνει κατά πολύ το ποσό των 15.000 ευρώ, που απαιτεί το άρθρο 390 Π.Κ. με το οποίο παραπέμπονται τα εμπλεκόμενα πολιτικά πρόσωπα.

Αν απαιτείται είναι κυρίως για πολιτικούς λόγους, ώστε να καταλογιστεί πολιτικά στην κυβέρνηση της Ν.Δ. το πόσο ζημίωσε το δημόσιο συμφέρον, ώστε στη συνέχεια να αναζητηθεί η ζημία από την Ι.Μ.Β.

Ο ΣΥ.ΡΙΖ.Α. ζήτησε παράταση των εργασιών της Επιτροπής, κυρίως γιατί θεωρεί κρίσιμο μέγεθος το ύψος της ζημίας, όχι για την ποινική τεκμηρίωση του άρθρου 390 Π.Κ. αφού μόνο για τα ακίνητα που ανταλλάγησαν με τη λίμνη Βιστωνίδα, που ανήκε στο Δημόσιο ή ήταν κοινόχρηστη και εκτιμήθηκε από το Σ.Ο.Ε. 60.000.000 ευρώ, η ζημία είναι απόλυτα τεκμηριωμένη, αλλά κυρίως γιατί με το τέλος των εργασιών της Επιτροπής, κινδυνεύει να παγώσει και η διαδικασία εκτίμησης της ζημίας και της αναζήτησης της ροής μαύρου χρήματος.

Σημειώτεον ότι κατά το στάδιο της έρευνας των δυο εξεταστικών επιτροπών, σε κανένα από τα συνταχθέντα πορίσματα της Ν.Δ. δεν είχε αμφισβητηθεί η προκληθείσα ζημία του Δημοσίου.

Η ίδια η Ν.Δ. στο πρώτο πόρισμά της αναγνώριζε τη διαχρονική ύπαρξη πολιτικών ευθυνών για την υπόθεση, και επεσήμαινε ότι «απεδείχθη η ελλειμματική λειτουργία των φορέων και των υπηρεσιών που ενεπλάκησαν, καθώς και τα κενά του θεσμικού και νομοθετικού πλαισίου που επέτρεψαν την παρεκτροπή της εν λόγω υπόθεσης και την πρόκληση ζημίας σε βάρος των συμπερόντων του Ελληνικού Δημοσίου». Στο δε πόρισμα της νέας Εξεταστικής Επιτροπής αναγνώριζε την ύπαρξη ζημίας, εντόπιζε όμως τις ευθύνες στους συμμετόχους (Κ.Ε.Δ., Διεύθυνση Πολιτικής Γης κ.λπ.) και μάλιστα απέδιδε ευθύνες στον νυν Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Γ. Παπακωνσταντίνου, «για την καθυστέρηση αντίδρασης στο θέμα επανάκτησης των ακινήτων».

Ταυτόχρονα και συμπληρωματικά, στο όνομα του ότι η Ι.Μ.Β. είναι Ν.Π.Δ.Δ., γίνεται προσπάθεια να ενοποιηθεί η ζημία ως ζημία του δημοσίου, και μέσω της ταύτισης του υποκειμένου της ζημίας να ακυρωθεί η ίδια η ύπαρξη της ζημίας.

Τα ζητήματα αυτά, καταγράφονται στο βαθμό που αναπτύσσονται ως υπερασπιστικοί ισχυρισμοί των εμπλεκόμενων πολιτι-

κών προσώπων και αντικρούονται νομικά και πολιτικά.

Για τη σύνταξη του παρόντος Πορίσματος, τηρήθηκε όλη η απαιτούμενη πολιτική και νομική δεοντολογία, χωρίς δημόσιες δηλώσεις και παρουσία στα Μ.Μ.Ε., χωρίς σκοπιμότητες ή άλλες ιεραρχήσεις, με βάση το ελεύθερο φρόνημα που πρέπει να διακρίνει την κρίση των βουλευτών-μελών των προκαταρκτικών επιτροπών, που αποφασίζουν για την άσκηση ή μη δίωξη κατά πολιτικών προσώπων.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΕΛΙΚΩΝ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΩΝ και ΠΡΟΤΑΣΕΩΝ

1. Το έργο της Επιτροπής παραμένει συνολικά ανολοκλήρωτο. Ιδιαίτερα πλημμελής παραμένει η διερεύνηση των οικονομικών συναλλαγών της Ι.Μ.Β. με επιχειρηματίες, επιχειρήσεις και τράπεζες. Ως εκ τούτου η πιθανή ροή πολιτικού χρήματος παραμένει αδιερεύνητη.

2. Η έλλειψη αυθεντικής και έγκυρης εκτίμησης της ζημίας του Δημοσίου συσκοτίζει μεν τις διαστάσεις του σκανδάλου, αλλά δεν επηρεάζει τη βασική κρίση για την ανταλλαγή τουλάχιστον της λίμνης Βιστωνίδας, και επομένως τη βασική κρίση επί της ποινικής ευθύνης Υπουργών και Υφυπουργών.

3. Η υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου είναι σκάνδαλο δικομματικής κυβερνητικής απόφασης για την ευνοϊκή υποδοχή και διαχείριση των αιτημάτων της Μονής. Η προσδοκία πολιτικού οφέλους είναι το ευκρινές κίνητρο των Υπουργών τόσο του Π.Α.Σ.Ο.Κ. όσο και της Ν.Δ. και καμία προσωπική πρωτοβουλία διαχείρισης δεν θα μπορούσε να προωθηθεί αν δεν υπήρχε κεντρική πολιτική κυβερνητική έγκριση και ανοχή.

4. Είναι ακόμα πιο μεγάλο σκάνδαλο το γεγονός ότι εξαιρέθηκαν από τον έλεγχο για ενδεχόμενες ποινικές ευθύνες τα πρώην κυβερνητικά στελέχη του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ.κ. Δρυς και Φωτιάδης. Πέραν όλων των άλλων η εξαίρεση αυτή αποδυνάμωσε το κύρος και την αξιοπιστία της Επιτροπής.

5. Η συζήτηση για την παραγραφή χαρακτηρίζεται από απίστευτη υποκρισία. Η θεσμοθετημένη ακραία ανισοτιμία πολιτών και πολιτικών για τους όρους άσκησης ποινικού ελέγχου για ενδεχόμενα αδικήματα παροξύνεται με τη δυνατότητα της εκάστοτε κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας να καθορίζει τους όρους του παιχνιδιού. Η πρόωγη διάλυση της Βουλής, για παράδειγμα, σήμερα παραγράφει ενδεχομένως τις ποινικές ευθύνες κυβερνητικών στελεχών. Κι όμως πρέπει να εξαντληθεί ο ανακριτικός και προανακριτικός έλεγχος.

6. Προτείνω με ήσυχη τη συνειδησή μου και με πλήρη σεβασμό στο τεκμήριο αθωότητας την άσκηση ποινικής δίωξης για κακουργηματική απιστία του άρθρου 390 Π.Κ., κυρίως για τις πράξεις και παραλήψεις που συνδέονται με την διαχείριση των συμφερόντων του Δημοσίου ως προς τη λίμνη Βιστωνίδα, κατά των κ.κ. Πέτρου Δούκα, Ευάγγελου Μπασιάκου και Αλέξανδρου Κοντού. Δεν προτείνω την άσκηση ποινικής δίωξης για την ηθική αυτοουργία, για τους λόγους που εξηγώ αναλυτικά στην πορισματική έκθεσή μου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

7. Τέλος, δεν προτείνω την άσκηση ποινικής δίωξης κατά των κ.κ. Γεωργίου Βουλγαράκη και Θεόδωρου Ρουσόπουλου, για τους λόγους που εξηγώ αναλυτικά στην πορισματική μου έκθεση, επιφυλασσόμενος όμως για την τελική κρίση κατά τη διάρκεια της συζήτησης που θα διεξαχθεί στην Ολομέλεια της Βουλής.

Αθήνα, 18 Οκτωβρίου 2010

Θοδωρής Δρίτσας
Βουλευτής ΣΥ.ΡΙΖ.Α. Α' Πειραιά & Νησιών
και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος

ΜΕΡΟΣ Ε'

Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή «για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργών για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, σχετικά με την υπόθεση της Μονής Βατοπεδίου» συνήλθε σε τελευταία συνεδρίαση την 18η Οκτωβρίου 2010, κατά την οποία συζητήθηκε και εγκρίθηκε, κατά πλειοψηφία, το Πόρισμα, στο οποίο καταχωρίζονται και οι γνώμες της Μειοψηφίας.

Το παρόν αποτελεί ενιαίο κείμενο προς υποβολή στον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων.

Αθήνα, 18 Οκτωβρίου 2010

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ, το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 3.36' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 17 Νοεμβρίου 2010 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) νομοθετική εργασία σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί και β) αναφορά στην επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

